Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Homiliae Sanctorum Patrum in Evangelia dominicalia

https://hdl.handle.net/1874/335373

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
No. 473

K 5 Ol B
N:o 10

398 *(Eccl. 473.) Charta. fol. 218 ff. 2 col. Saec. XV.*

Homiliae Sanctorum Patrum in Evangelia dominicalia.

Fol. 1a. Incipiunt omelie et sermones de tempore.

398

Homiliae Sanctorum Patrum in Evangelia dominicalia.

Haec homiliarum collectio alteri quae exstat in cod. 129 est simillima. Cf. quae ibi diximus.

Hs.
5 B 10

Incipiunt omelie et sermones de tempore

Dominica prima adventus domini

Lectio sancti ewangelii secundum matheum

In illo tpe Cū appropinquasset ihesus hierosolymis. et venisset bethphagee ad montem oliueti: tunc ihesus misit duos discipulos suos. Dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est: et statim invenietis asinam alligatam et pullum cum ea. Solvite et adducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit dicite quia dominus his opus habet. Et continuo dimittet eos. Hoc autem factum est ut adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentem. Dicite filie sion. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus sedens super asinam et pullum filium subiugalis. Discipuli autem abierunt et fecerunt sicut precepit illis ihesus. Et adduxerunt asinam et pullum et imposuerunt super eos vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt. Plures autem turbe straverunt vestimenta sua in via. Alii autem cedebant ramos de arboribus et sternebant in via. Turbe autem que precedebant eum et que sequebantur clamabant dicentes. Osanna filio dauid. Benedictus qui venit in nomine domini. Osanna in excelsis. Et cum introisset ihesus hierusalem universa civitas commota est dicens. Quis est hic. Populi autem dicebant. Hic est ihesus propheta a nazareth galilee. Et intravit ihesus in templum dei et ejiciebat omnes vendentes et ementes in templo. Et mensas numulariorum et cathedras vendentium columbas evertit. Et ait illis. Scriptum est. Domus mea domus orationis vocabitur. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum ceci et claudi in templo et sanavit eos. Videntes autem principes sacerdotum et scribe mirabilia que fecit et pueros clamantes in templo et dicentes. Osanna filio dauid. Indignati sunt et dixerunt ei. Audis quid isti dicunt. Ihesus autem dixit illis. Utique. Nunquam legistis quia ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem. Et relictis illis abiit foras extra civitatem in bethaniam et ibi mansit illo die. Et mane revertens in civitatem esurijt. Et videns arborem unam secus viam venit ad eam et nichil invenit in ea nisi folia tantum et ait illi. Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficulnea. Et videntes discipuli mirati sunt dicentes. Quomodo continuo aruit ficulnea. Respondens autem ihesus ait illis. Amen dico vobis si habueritis fidem et non hesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si montem huic dixeritis tolle et mittere in mare fiet. Et omnia quecumque petieritis in oratione credentes accipietis. Et cum venisset in templum accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum et seniores populi dicentes. In qua potestate hec facis et quis tibi dedit hanc potestatem. Respondens autem ihesus dixit illis. Interrogabo et ego vos unum sermonem quem si dixeritis mihi et ego dicam vobis in qua potestate hec facio. Baptismus iohannis unde erat. De celo an ex hominibus. At illi cogitabant apud se dicentes. Si dixerimus de celo dicet nobis quare ergo non credidistis illi. Si autem dixerimus ex hominibus timemus turbam. Omnes enim habebant iohannem sicut prophetam. Et respondentes ihesu dixerunt. Nescimus. Et ipse dixit illis. Nec ego dico vobis in qua potestate hec facio. Quid autem vobis videtur. Homo quidam habuit duos filios et accedens ad primum dixit. Fili vade hodie operare in vinea mea. Ille autem respondens ait. Nolo. Postea autem penitentia motus abiit. Et accedens ad alterum dixit similiter. Ille autem respondens ait. Eo domine et non ivit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris. Dicunt ei. Primus. Dicit illis ihesus. Amen dico vobis quia publicani et meretrices precedunt vos in regnum dei. Venit enim ad vos iohannes in via iustitie et non credidistis ei. Publicani autem et meretrices credidere ei. Vos autem videntes nec penitentiam habuistis postea ut credatis illi. Aliam parabolam audite. Homo erat paterfamilias qui plantavit vineam et sepem circumdedit ei et fodit in ea torcular et edificavit turrim et locavit eam agricolis et peregre profectus est. Cum autem tempus fructuum appropinquasset misit servos suos ad agricolas ut acciperent fructus eius. Et agricole tollentes servos eius alium ceciderunt alium occiderunt alium vero lapidaverunt. Iterum misit alios servos plures quam primos et fecerunt illis similiter. Novissime autem misit ad eos filium suum dicens. Verebuntur filium meum. Agricole autem videntes filium dixerunt intra se. Hic est heres venite occidamus eum et habebimus hereditatem eius. Et apprehendentes eum eiecerunt extra vineam et occiderunt. Cum ergo venerit dominus vineae quid faciet agricolis illis. Ait illi. Malos male perdet et vineam suam locabit aliis agricolis qui reddant ei fructum temporibus suis. Et ait illis ihesus. Numquam legistis in scripturis. Lapidem quem reprobaverunt edificantes hic factus est in caput anguli. A domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris. Propterea dico vobis quia auferetur a vobis regnum dei et dabitur genti facienti fructus eius. Et qui cadet super lapidem istum confringetur. Super quem autem ceciderit conteret eum. Et cum audissent principes sacerdotum et pharisei parabolas eius cognoverunt quod de ipsis diceret. Et cum querentes eum timerent turbas quoniam sicut prophetam illum habebant. Respondens autem ihesus iterum dixit in parabolis dicens. Simile factum est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias et nolebant venire. Iterum misit alios servos dicens. Dicite invitatis ecce prandium meum paravi tauri mei et altilia occisa sunt et omnia parata venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt abierunt alius quidem in villam suam alius vero ad negotiationem suam. Reliqui vero tenuerunt servos eius et contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset misit exercitum suum et perdidit homicidas illos et civitatem illorum incendit. Tunc ait servis suis. Nuptie quidem parate sunt sed qui invitati erant non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum et quotquot inveneritis vocate ad nuptias. Et egressi servi eius in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos et bonos et impletae sunt nuptiae discumbentium. Intravit autem rex ut videret discumbentes et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali et ait illi. Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem. At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. Ligatis manibus et pedibus eius mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentium. Multi enim sunt vocati pauci vero electi.

Hic est ... fortia. et ... nobilia mundi et ignobilia mundi elegit ...

rabiles & prudentes. et moderate in
nonabilibus eorum esse simplicitas: et
stultitia eorum mansuetudo. Nam simpli
citas sine vere ubi nonabilitas
est: & mansuetudo si non sit pt̄ dñi. stulti
est. Adhuc autē accepta gra & signi
ta regnatōe sua celesti. facti sunt de ig
nis & ignobilibus fortes & nobiles: et
que videbā. mſ mitas. inopē & despec
ta eis. autē ignobilitas. humilitas. Nam
inopem sm̄ do mſ mitas estimat. &
humilitas no pt̄ ignobilitas iudicat. Ite
recientes a se omēa. d'monū illusiones
iugū xp̄i suaue. et onus leue. & ipm
sessorem in cordibus suis suscipiēs. fa
ctus est patientes. Nā patia inonabilis
onerosa estima & ligata. & ipz dyabo
lici cuneos diuicio impedita. ut no ha
beat habitare. neq; deleat. Nā omne hoc
antecp̄ premo liberū q̄d ē nig arbi
trium: si volumus seq̄ voluntate dyabo
li an no. Q̄ si sic pmittes obligā
tum nos oppib⁹ eis. nā mā dicute eua
d̄e no possumus: & sic nauis fluctu
gub'natulo illuc duci. ubi tēpestas do
luit. sic et no dñe gie auxilio p̄dito.
& prim agim q̄d no velit: & q̄d dyas
bolus. Et in deus valeda manu mie sue
soluit eū: ds ad mortē. in p̄dictū suo
rum emulis p̄manebit. Ergo mā q̄
dem voluntate & negligentia affligam.
& p̄ di misam absolutionē. Dic n. dicēs
t̄ ustre mundialibus regnis. quo t̄ pmis
quidē neo pt̄ fuare scripm regem: & p
plis tuis s̄ regem quē elegit. & tu
rep ille fuit fortis & gſmatus in regno.
nā licet p̄fatem in hoibus. & no pt̄ ple
tugū eis d̄ remisse ipellē. sna primū
q̄dem in p̄fate & p̄ti est fuare sibi rege
quē velit. fortē aut̄ d̄ regno ipellē
ram no est in p̄fate eis: et sic voluntas
ppli pga in nitate quis: & sic & homo
q̄ cp̄ p̄fert libertū his attributū. Et nū dest
sub regno esse dya. & cū aut̄ p̄mando se
subdebit sub regno ipis. ita no pt̄ d̄fra
te ipsa exire: et p̄ma voluntas eis in nū
tatem quis. Et hoc est q̄ hoēs seruilēs
& pditores dicē solent. Nūq̄ volūs
esse sti: Et quis no vult ee iustos. q̄d
no possumus. Verū quidē ē q̄d dicūt.
s no hūt excusationē: q̄ p̄mū po
tuerūt no esse sub p̄fate dyaboli si
voluissent. Deo vo posuerunt thesau
rū dya in cordibus suis: ita nec pt̄ esse
d̄ p̄fate dyaboli exire in solo suo. sol
uite inq̄. Quomodo: p̄ doctrinā vite.
p̄ miracula vite: q̄ omne iusti & gētes
p̄ apl̄os sunt libati. Ad ducente in ministriū: ds ad gladiū coniungite illos. Duos aut̄ misit apl̄os: q̄ p duo gra
lia mandata de regno hoim d̄ pdito ab
solutē. Qualia: Diliges dñm deū tuū
ex toto corde tuo: & p̄ximū tuū sic teipm.
In hijs duobus mandatis omē p̄ceptū ex
pletur: & omne iustū assumā. Aut recte
alia duo: q̄ t no dic fieri, altera nefa
ria. Item q̄d vultis ut faciat vobis
homines: facite & vos illis. Quidā aut
istos duos petrum & philippum apl̄os
exponunt intelligi opponūt: quia hi duo
primū tulerūt dicēs iudeis romanos fines gētes
adquirentes ad xp̄m. Philippus
quidē samaritā; qua ipam samaritanam
assumā esse interpretat. Petrus aut gētes;
accipiens cornelium ex gētibus quasi sa
maritanum pullum. Et si quis vobis aliquid
dixerit: dicite. dñe experta cor vestrū
dēat. Sic dicatis. dñe tuus nequa dñe
mus nequa dñe iumentorum. Ut intelligat

dñe qz ego sclg dñe. nō solū aliū, nec
solū eoꝝ qui ꝛ subdi sūt: ꝫ oīm
hoīm eāq; in q̄bꝰ sūt. ꝫ Am et ꝓpheꝛe
ꝑdicāt dñe mei ſt: Dolꝰtate aūt ſua
dyaboli. ſſtes eſt eꝝ orbe tñe ꝫ pleitu
do eiꝰ ¶ Dñe ꝙm cōtu dſſdeāt: Jus
tu eſt eꝝ; ut ꝺāq; patꝛiā ſuā ꝓpat patꝛi ſuo.
Dentes eꝝ deꝰ imꝓtāte dya li ꝙptę
ſſligāt ut tēpꝰ: nō tēnū qtēpſit ut ꝙ
dat. Scꝛe t aūt ſcdū qđ ſcptū eſt:
hoēs ꝫ uīta ſalubꝛe dñe. Cōfeſti
aūt ſūſtet cos. Jll quide ꝓpꝓ in q̄ſ
ſū t ſſtim indee. ad dñm ſuū ſtuſſu
eſt: Aliꝰ aūt ꝙpheꝛa in iuda ꝛēmaſt.
Nam & aliꝰ illo nō ſꝰ qđ vidēbā nūq
uā eāt ꝛepō: ꝫ illud qđ intelligēbā.
dē nō ꝛaō ꝫ tꝰ. ſo ꝙ ꝛaō ꝛēmiſſa t. nō
aūt ſtentā eſt. Aut ꝛa. nō dupli. ꝫ
trīū ſūmittet cos adte. ꝫ tū ſūmitt cos.
ꝓtine miſtū ꝓpheꝛ tōm. Scā puto t
ꝓmiſ. Hoc ſꝰ nō ſmoē mudo dōuit ꝙſo
dū: ꝫ ꝙ ūtute ſpūs ſc ſalui ꝓſ et
adduxit. Dqđ aūt adduxit trīū dīm
ſuū cos in arbitriō: dt labōe ſuo. comitā
te ꝑfectū. inſtructū. Scam ꝙ dōn ſumā
dei eſt: q aūt dīc vocatōe dīuina. miſſ
eſt ꝓſ et ꝺi. Hoc eſt qđ ꝺyt trīū tꝛe
mittet cos: nō ad dyabolū q̄ pius te
nebat cos. ꝫ in arbitriō ſuo. adunatę
ſūt ſub deno. Hō aūt totū ſcīm eſt:
dt implētum qđ dcm t ꝙ ꝙphām dicētē.
Dicite filie ſyon: ecce ꝛex tuꝰ ꝺeni
tibi māſueta. ſedēs ſup aſinā & pullū
filiū iumēti. Dne im aſcendēs admon
tē m̄ ꝛēoſolimā: magnā gr̄ām ꝙſtꝛe
& gr̄ōdie. mdo dmūſo qđ inteſtamēto.
ſſtiguit. Jn myſtiū eīm gēriū ſutūtiū
ſedēs ſup aſinā & pullū eiꝰ. mſtuit tē
ꝓplū: et ſic gentes indeie ꝙſpit

Dicēo aūt ꝙphā malicīā mdāntiū. q
gr̄ādictum fuerāt ꝓpō aſtendē. ꝛēpſu.
ro ꝙmonuit ut ꝙ hō ſignū ꝙgnoſcēt
ꝛēgē ſuū mdi dicēo. Ecce ꝛex tuꝰ
ꝺeni tī māſueta: ſedēs ſup aſinā &
pullū eiꝰ. Ecce. ordentis dñi eſt. ꝫ
ꝫ nō corꝓali aſpcū ꝫ ꝙuali intellcū. videte
ꝙpa ſtutū eꝰ aſpicā: nō ſtema viſio
nū eiꝰ. Si eīm ſtema eiꝰ aſpcīs: de
ꝛicēt eſtis m̄ ꝛīa humana. Si aūt ꝙpa
eiꝰ gſidēauerītis: ſalūadi eſtis m̄ ſtutē
dīna. Sm̄ ꝙpa eīm miſta aſſtutū ꝙphā vi
dens cū ꝙuali aſpcū. q nāq̄ natꝰ fuerāt
ro dicēbat ecce: ut oīdēt quāſdē de
quo loqbā. aīq; naſcēt. ꝛa eāt. Cū ꝙ
vidēitis eū intcpſū o iudi nolite ſup
be agē q cū dicēb. mā ꝓtāte ꝫ ſcus.
q. ecce ſſp tuꝰ ꝺeni tī māſueta: ꝺeni
ſedens ſup aſinā. ꝫ olite gſidēare t
ā ꝓtāte ꝫ ſcarit: ꝫ gſidēate tm. ſi fa
cē qđ. q̄m hō ꝛēdē eſt: illud aūt ꝛēp
tāē. Ecce ꝛex tuꝰ ꝺeni tī māſueta: ſe
dens ſup aſinā. ꝫ olite dicē: nos nō
ſſcmꝰ ſtigē ū tīmiō ꝛeſtacēm. Ecce ꝛex
tuꝰ ꝺeni tibi: ſedens ſup aſinā. Si m
telleꝑitis ꝺeī tibi: ſi nō intelleꝑitis, 6t 4
ꝺeīt ꝺñs te. ꝫ Si intelleꝑitis ꝺeī
ꝺt ſaluet te. & ſubꝑdibꝰ tuis ſub
ꝛeat gentes: ut dicīs ꝙphām gau
dēs. Qm̄ deꝰ ꝺpetuꝰ tīnubilis & ꝛep nūꝰ
ng ſuꝰ octm tīnam ſubiect ꝙphēs nob:
& gentes ſbꝑdibꝰ nīne. Elegit nob
ꝫ̄ditatē ſ: ꝙm̄ iacob quē dilexit.
Si aūt nō intelleꝑitis ꝺeī et ut ꝙdat
te: & de templo ſctatis expellat: et alīā
ꝙpoſam de gēnbꝰ caſtrōe induat ſcu
diſu ſctat: dt tu ꝙcepta & mſtebīs
gſtituta dicas ꝙ ſalomōe. Ne aſcepīs

me qm̃ ego sũ & fugiã: qm̃ despexit me sol. Vnus ggnoscẽ mãsuetudinẽ de mẽbris: & sic dẽa spẽm adueniẽt eiꝰ. Non sedet in rictu amicꝰ p̃nosa ꝑpua fulgẽs. Ver astendit sup̃ fluuiũ equũ discindẽ amatoꝛem & lituꝰ: qui gl̃e tartanica ꝓphꝫ ꝑ ꝓphetã: q̃ delonge odorat bellũ & gaudiũ ad uocẽ tube. Et cũ audierit sanguinea pugnã dicit in corde suo: Vah est fremitꝰ Sedens sup̃ asinã & pullũ eiꝰ Sup̃ unicem sedebat. Fugã & sup̃ pullũ sedebat: Tanꝛ & si corpalit̃ ꝑ nõ potãt, ut sup̃ alter utriusq; sedẽt: spualit̃ potãt cũ ẽt deꝰ: Et et in uobis sedẽt & in gentibꝰ sil̃ sedẽt aut. Sup̃ iumenta id est in ꝓuidꝫ cortũ ꝑ tuã: Et dicat illis ꝑpue. tollite onꝰ meũ sup̃ uos: & uidete q̃ mitis sũ & humilis corde. Mãsuet enim mãsuetũ dz ꝓphãe, qui uenit eos saluãre: nõ ut illos ꝑturbat ꝑt ꝑta eoꝝ: sz ut ipe inquestat in eis ꝑt mãsuetudinẽ eoꝝ. Sz ã sicut hoꝛ greg iumẽta. si ag cultiat, in simplicitate cultiat, et nõ ꝑ asperitate: ita et hoꝛes qui uidebunt in ꝑpm. sine cpudeis. sine cpgehbꝰ. ad xpm nõ ꝑ malicia: sz ꝑ ignoꝛantia ꝓcesserit, ~~ita se uindebant~~ nõ ꝑuim sub gui sessoꝛe. Sic ã sic ꝓtestes, equi sunt diaboli: ita et ss equi sũ dicit ꝑpue: qua diabolꝰ in ꝓcerib sedẽs in strigit eos ꝑ ẽbria fornicationũ, id est ꝑ fornicatoꝛes. ꝑ auaros: ꝑpue sedẽs in seꝛo. dignꝰ eos ꝑ plena iustic: id z ꝑ castitate & humilitate. Ego cãtatꝰ diaboli ꝑ ihũ: cãtatꝰ aut ꝑpi salꝰ ~~fac~~ Et abacuc dicit in cãticis sine ad equitꝰ ascendis sup̃ equos tuos: et cãtatꝰ tuꝰ saluitas est. Ego tenuisti pullũ in ꝓphã. ut gentes uideas gaudiũ: Et adimpleat qd̃ iacob benedicẽs filiꝰ suis in fine ꝓphetauit. Alligans iumẽtũ ad uitẽ pullũ suũ. Que ẽ ista uitis? Judea que de egypto trãslata ẽ: et in medio plantata. Et sicut ꝓphauit noe de fine sub diebꝰ. Benedictus filius meus sem. Dilatet deus iaphet: et habitet in tabnaculis sem. Sem enim ꝑtiuit cultoꝛes: iaphet aut ꝑtiuit gentes: q̃ ꝑ xpm missꝫ sũt in tabnacula iudeoꝝ. Cultoꝛes aut dyaboli facti sũt sic ꝓcepit eis ihũs. & adduxit eum asinã & pullũ. Qui cũ soluissent asinã alienã. iustꝰ ꝺdem fuit illoꝝ: Et tuus aut auctoꝛitas ꝑpi. Nec cum potuisset tollꝛe iumẽtũ alienũ ab ꝺño q̃ nõ ggnoscebat eos Et cum: nisi ꝑ uicẽs ihũ xp̃i. cognouissent eum ꝑ asse ad dandũ. Et q̃ apli soluerunt iudeos uel gentes de uinculo ꝺmnii. in ꝑpua q̃ fuit. cortũ uidet apli: iudea aut ꝑpi Et tuus fuit & gnã ꝑpi. Et cum a ꝺño deum gestatus tm̃ li gestũ sub ꝑtate ꝺmi dyabi solue ꝓtuissent: in gnã ꝑpi q̃ gnãe gestã Et tuꝰ ẽ in uinea. Et imposuerunt sup̃ eũ uestimenta sua: & eum desup sedẽ fecerunt. Uestimenta sc̃a ꝓcepta ꝺmi sic nulla mala carnis nr̃e ꝓcepta & gnã ꝺmi tegũt: Quis hoꝛ cum natiuitate nõ sum ꝓcedẽs cõa totꝰ ꝓcessus: dicete apto. Erang nã filius me: sic et ceteꝛi. Qui et ada ito se uidet nudũ id e ꝓcorse: & ito frondes fici. madatꝰ d̃ se legꝰ cooptut meditate sua. Et alibi q̃mittit deꝰ iustitia sua & gnã ablatuꝝ de gente iudea: sicut dicit ꝺñs ꝑ osee ꝓphã. Et auferã uestimenta mea & linteamina: et ondam generibꝰ turpitudinẽ tua. Ergo imposuerunt uestimenta sua sup̃ et gnã spualis {sic cum spiritu} mãsuetudinis uestimenta: tegit:

Sz sedet sup̃ asinã tranquillitatis & pacis amica Non aut uidet ꝺcautu eiꝰ splendẽs gladiꝰ: aut cataꝛa armoꝝ tribulin & gnã. Ramos ꝓtendentes: testimonia ꝓphetaꝝ Obuiat ergo mansuetꝰ: nõ ut ꝑ potestatẽ timeꝰ: sed ut ꝑ mansuetudinẽ admiꝛatur Sedẽs &c

Ideo sedere debebant:

coe. n. mãdã & grãs quas ipi accepat a xpõ. sup iudeos & gentiles ꝛposue uit; ibꝫ & dicit. Quer cũ ceis q̃ esse potuisse xpũs: nisi mãdã eius sent in eis. Pluuima aut turba desternita sua pstnebãt. Alii aut cedebat ramos d arboibꝫ: & stnebãt uia. Videlicet ut uemẽte calcaneũ uincto. Desternita sunt mãdã: sic dicimꝰ stra deꝰ cũ spem tenet pcipue. Quia p mãdã legis & spẽ iudayce religiõis. ꝓpiame fuerãt q̃ colenda dicta ibꝫ in xpõ: lo tue illa subpedibꝫ uincti stnebãt uia. Et dicit qui suppuincitu q̃dem apli posuerunt desternita sua: sub pedibꝫ uincti recta fba iudayca: q̃ uincti mãdatis q̃ dat apli sui: quãt xpi am & adoniõi: legis aut mãdã gerunt. Quoñ cestius cũ ẽuasione sprus. sacrificia iudeoꝝ p michilo estimans: & retiꝰ q̃ fructuꝫ ices iudayce ꝛpbans. Desternita uestimenta quibꝰ xpi ducebãt: nos qui sug ex gentibꝫ subpedibꝫ uincti calcamus. Alii aut sic. Quia desternita uestimenta sua ꝛposuerãt sup asinã. apli sui; retiꝰ doctoꝛes. Desternita aut sunt deci & sternata gle. Sciam q̃ quã ꝓpũs apte accepit. docuit discipulos suos: Discipli aut accipientes ea a xpõ. docebant ea gentibꝫ: Et dicebãt xpũs sedet in eis: sic ipe dicit. Et ego gla quã dedisti. dedi eis: ut sint unũ sicut nos unũ sumꝰ. Turbe aut q̃ desternita stnebãt uia. Et deꝰ canit apẽ ẽuasione: q̃ gla quã habebãt ep̃le ge. Videntes xpm descendentem mystica semetipos humiliãdo: et ei apli ꝓmulo dicentes. Dedim legis iustitiã q̃ ex lege est; iustificatꝰ sit me quela: & que

fructum nõ fuit. Iher epistima ut xpm detrimẽta. & arbitrꝫ stra esse: ut xpm lucrifaciã. Quid aut aliud mystica legis fit: ni coequatio ad sublimẽ gliã. Cum aut ramos d arboibꝫ ꝓcidebãt fructiferi. ipi cãt dentes. & eruditi doctoꝛes: q̃ ex ꝓphie accipiebãt uia xpi. q̃ ꝓpio. qui de arboibꝫ ꝛp uincti quia fecta ubonũ suoꝝ derelictis. Ramos fructiferi ad pedes subiugalis ipi stnebãt: ut ꝓ ea exempla qui ꝓ mandata uincti offendiculo abulient ꝓ ea uia istius. dom̃ mittet in semitam di. Turba aut q̃ ꝓcedebat & seqbã: que clamabat dicẽs. Osãna filio dauid: & reliqua. Stemoes ipli mirabilia ea que ꝛnit eis. & sanitatũ quas ꝓstit eis: ex ultantibꝫ cordibꝫ suis. aut et reli clamabant. Osãna filio dauid. Cum ꝓcedebant stemoes cant id est ꝓmartyres. ꝓ hoc relicꝫ sit: qui ad uictũ xpi de aduentu eius, & ꝓdixerunt. & gratulati. Ce quoꝝ aut humoes apli intuẽs. reliqui doctoꝛes: qui ꝓ astensu xpi de resurꝛc eius et de ascensu. uel exemplis ꝓdicauerit. et ꝓdicat. Et hoc dicit quãt ꝛnit fuerunt: tm moꝛibus uno expultatoꝛis spus fuit. Et illi q̃t ꝓphantes d xpo de uno, clamauerunt. Unus deus q̃ benedicit in nõe dñi: hyn aut laudatores clamabãt de aduentu xpi ia ꝛpleto. Osãna. q̃ dam aut interpran glam: alii ꝛdicentes: alii salutifica, sit salutem fac: Osanna et gla illi debet: et ꝛdicẽs illi quem. q̃ omes ꝛdemit: & ꝓnos sa gratie effusioe saluant. Quarto — uñ mayum de aduentu dñi

Tritum q̃n potempo. gentilibꝫ expul dicit nos dicamꝰ: uideamꝰ quid ebꝛa gentilis leꝰ ꝓsequatur. Sit cũ dñs:

sicud audiuimꝰ d' aduentꝰ sui tpe. Sic fulgur coruscans de subcelo: ita erit aduentꝰ filij hoīs. Et addidit ꝙ sequē tibꝰ. In illa nocte erunt duo in lect̄o uno: unꝰ assumet̄: & unꝰ relinquet̄. Duo molentes in pistrino: una assumet̄: & una relinquet̄. Forsitan nos fortasse fr̄es. aut dñs aduentū suū ꝑdicans. nocte sc tpe ondit aduentum: cū dicit eis ad uentꝰ. magꝰ cū claritate dicit. magno cū mitore & timore. suscipi debet & au dire. Frequent audiuimꝰ sacre lectiōis ꝓductū. ꝙsus dñs ꝑpue aduentū. antixpm ingnatum: qui ita tenebꝝ uelabit ingnatꝰ sue ꝑuitatis in eis. ut lucē ueritatis nec pene intelligat: et ea lingue ꝓpa expies mites hoīm. ceritatē quādā quitalibꝰ oculis ei exhibebit. Nec mirū si diabolꝰ emittat in eis tenebꝝ: cū ipe nos ꝑ oīm pcto rū. Ab huius ꝙ tetrā caligine depel lendam. dicit fulgur ꝙdā ꝑpe aduē: & sic lucescente die nox subtrah̄: ita chorusconte saluatōe antixpe effugā: nec dicia potit dissimulare ignoratis sue tenebras: cū lumē ueritatis effulsit. Qui aūt ait. in illa nocte erunt duo in lect̄o uno. unꝰ assumet̄ & unꝰ relinq̄t: hic ia resurrectionis mitū ꝙmonstrat. ꝙp qua litate unusq̄sq; sit ꝙa resurgedi: ac tanta in singulis quibus resurrectiones ē distantia: ut duobꝰ ecia ꝑit dormit tibꝰ. et una sede quiescentibꝰ. equalis no possit ee assumpc. Quidam cū i eodē lectulo teneā: ꝑ eoꝝ mitis tū alt̄ eoꝝ rapiet ad celū: alt̄ relinqt mitius. Verus mit ꝙdē qui ē. Hic hui⁹ aplissimꝰ solū: in q corpa ꝑpetra. tutis tissima sede requiescit. In hoc aūt lectō lo ille mollius dormit: qui ꝙdā in uita se gessit. Possum cū ipa mbꝝ mea. lectulos inse ꝓpos unitrupaē: in q aīe mee deluti in quodā stratu suauis sime dormiāt. Qd' quidē sctus ꝓphā sensisse arbitror. cū dicit. Omnis ꝰ sctū eius ꝑfectis in ꝑfinitate eius. Vtus cū ille ē. cuius sctū dns in ꝑpria ꝑfinitate gutet: ut qui fuit paulo ante imagō. adulset peccatis. et octorū sceloꝝ ꝑfectibꝰ pleng: assuctū coīg eius mao ꝑsans dne. fiat casta humilis & modesta. De quo sctu ꝓphalit adpa litricū dicit ē adno. Iunge tolle grauā tū tuū: et abula. Non tam in eo anila tois quid cāt. Et extracti lectuli lignea ctem poītet palitrā: ꝙ ut ꝑfecti corpis mbꝝ. et debilitate ostrati. dicit sue uerum lectū ꝓphetā ꝓpe gestabit: et cota poītis uidere. ꝓpe abuet pedibꝰ: q manibꝰ allato fuat alicuius. In ho plane sic dicit apleta ē ꝓphetie illa sua. Dilasti strauū eius ꝑfectis in infirmitate eius: et dilauit poītet lectū mq fuiat paulante poīta: et aīa ig q ꝑpue dilatulo corpis fēbat: ꝓpterea corpa sua ipa utilig ꝑficiet. Et ecce attrpi ꝙ ait. erunt duo in lect̄o. Duo assuet xpianoꝝ plebs. et ꝓpue indo mitū: qui dicit duo lectulo. ho est una magdalenoꝝ lege tenet: et dicit filij resurrectione ꝙe gloiant. Duo igit xpi aduentū utus ꝓpue assuet in glaia: ut eoꝝ aūt execrabilis ducta rām quet infida. Dñica sda i aduentu dñi nr̄i ih̄u xp̄i sc̄undum lucam.

In illo tpe. Dixit ihūs discipulis suis. Erunt signa in sole & luna & stellis & in terris pressura gentium. p confusione sonitus maris & fluctuum arescentibus hoibus p timore & exspectatōe que superuenient orbi. Et reliqua

Dñe bn gregorii pp

Dñe mi ac rēceptor mi. pater noster me deuie desiderantē. ne nescientē mundi q̄ mala sequē tur. diuertat: et ab eis amōe nos q̄ pestat. Et tecū

Sermo bti maxi epi: de aduentu dñi nr̄i ih̄u x̄pi

Vbi de mira euāgelii dissentes. pte quasda ex illo p stringere cupio: superest ut sequar dictum. Desertissimo cum q̄d est q̄ dixit dñe: mi morte cessūt duo pisces duo & siliqua. Vnde p siliquam videamus q̄d est. Dicit cum cadit omina sapia. Sicut duc mo lentes mi pistrinio: duo asse & silig una silimque. Dñm nr̄m assidentibus est. quo astet mole mi officiū: q̄ inde que sunt duc q̄ molē dicit: tuo q̄d pis trinū sit. q̄ de molitoris effectu. Nulli dubium est. q̄ molē alit nō astat. mi duobus lapidibus. aquatis & quietantibus sibi: ut alii ex his magnitudo altius imponat: et illum quidē lapidē q̄ pon solo stante. cū pigritia et tardū. et pe ne ut diuertium onus: ac mi superior extrapacēt lapidis ornatus: formitatem nitimus nō videt. Ita dū ille agit: cōa iste utilis mouet. Ille aut id est sup rotat lapidē tota velocitate equis circū ductus: et fallens oculos in ipa celeritate stabilē videt: et putat in mobili esse cū cursitat. Qui cito violenta acta finit: tanto pfectus ego assimilat. Ita go portat fatigat. & pene mihi p deest: q̄ ab le do alii q̄ mysteriū: acta sustinui. que dicimus audita agnoscit: & p cumulat q̄dam dicit q̄d ego acquiri. Qui mo lit dant hi fidei vidē offic: ut quigil cūa gregis assiduitate q̄ tacita. ex in mis consuetudinibus q̄ discribo. similia grāe medullamq̄ p ducat: & sordi lenitate destrussa. magis p̄stat omne q̄d quisq̄ est: ex quo mundissimū panē efficiens. gratiam dñi q̄sequat. Duos igit duos molares lapides. duo esse arbitror testamenta. hi est legis mosi. et euangelium dñi: que ita sunt disposita ut pata. Et si testamentū vetus queratur. sicut ayt saluator. non dem legē solui. sed adimplere: & addere mo lazeu laris. aliud pius solo positū. aliud insimp collocatu & collatū: & hi e legē primū hoibus gestu tam: dñm adp̄tum euāgm. Que lex velut mysticus mole sacra ita dat tarda pigra. et permitto onera: ut q̄d q̄ quando accipiat. ad omne p̄dicentis: dicere d̄ vitio p̄ha. Omne declinare viue sic mystices sci sunt: non e q̄ sanat bom. non e vis ad deum. Ergo in euāgm simpositu sumus: adhuc lex velut tarda & gravis. iacet in sua indagine: et vinc gratie coequē agustus. Nisi euāgm impetu celer: lex omo nocua non est. Hoc aut lex opa sui euāgi: q̄d vno sapo fieri pt. Castimonie potat non p desse. sicut

ayt/ bñs aplūs. Lex aūt/ nā opa[tr]ē gñi
cam dō nō p̄stat/. Itaute g̃ lege
euā[m] gatu est: q̄ dēn̄ suppōnū
testāmto. Utrūq; gdemnat/ ac tā
ta beloritate opis ēstat. Ut dō
subsistatie sui stkm omē ēnūcat/: g̃o
est/ mſna visitet/. celestia pene
tret/. ēternā collustret/. Qs euā[m]
tōp̄ supior mola. actoē ē dene suſ
rpit/. ōnīs aduētes actipit/.
et/ delūt p̄ quas da cūmulas p̄
ceptorū. ad mdōna tūſmittit: ut
ubi ſyme tū suorū testāmtorū salu
tāribus mādatis. gētilitatis affecta
te mollitia. p̄ducat/ omē q̄d̄ pu
ritū est. Quā silitudīe testāmto
rū. ezechielem p̄phām arbitror
p̄ stulpisse: cū dr/ votam mi me
o vote esse quepam. Hanc ūgo mo
lam expacōē. vdē nom ac dctis tes
tāmti. hoc agit/ sta ecclā cui p̄mit
si: ut/ p̄ceptū affectate disciplīe. ep ac
rnis cogitacōibs maduerā/ cor
dis mūdi eliciat: et/ celestibs mā
datis mūdata. ep̄ trimīe spūalia
alimēta p̄ducat/. De quo alimēte
paulo aplō ayt. Lac vob̄ potū de
di: nō escam. Et/ rūs: p̄fectōrū aūt/
est/ solida esca: q̄ p̄ vsū. ſſa ep̄
tatos hñt/. Et/ reliqua. Ac spūs
mūs oīm humanitate p̄mūficāb. de
lut/ ſymilagīne dō offīte atendit/:
ſicut dauid ſuis ayt/ ut/ ſmo dei
ſacrificiū dō ſpūs atribulato. Tan
ta aūt/ beloritate ēstat ecclā mi:
ut/ nō nisi sapiēs cursū mtelligat/. eio
Luc bñs paulo mtelligēs ayt/
Vt/ ſmo dī cruciat/: et/ claſſice in
nobis

Sermo bti augustini epi

Qui sūt/ missa nocte dnō ſcr
to. et/ que molentes ī bnā.
et/ duo mag̃! de quib̄ ōibs bñe
ſmgnis assumē. ⁊ ſmgnis relinquē:
Trina gña hoīm̄ videnti q̄ ſignifi
cāt/ vam q̄ ocūl. ⁊ q̄ete eligūt/. neq;
negocijs ſeculāibs. neq; negocijs
ecclāſticis occupan: quia illorū q̄
ea lectio noīe ſignificata ē. ⁊ altīs ea
rū qui mplebibs ḡstituī rēgūt. a
doctōribs. Argenū ea q̄ ſt̄ bnis ſcis.
quos et/ ſcīatū noīe ſignificauit/:
qua ḡsilis ut/ dñi p̄cepta rēgi cis
expedit/. et/ molentes ppt̄ tp̄alē
negotiorū orbē atq; ēruditū: quas
tū m bno molentes dñi. in q̄tū
de hīs rebus et/ negocijs suis p̄
bent/ vsibs ecclīe. Tertiū eorū
qui ecclīe mīſtō. tēp̄ ma
gro dī: d̄ qua agricultura aplūs
loquit. In hīs g̃ tribus grūbs bna
ſūt/ mensa gña hoīm̄ in singulis:
et/ p̄ vobōe ſumūt bnū dīſtū.
Cū ēm oīno ad ecclīe mīb̄ ptnīe di
dean: ⁊ aduēiente tū ~~tbulacōe~~
tēptatōe tribulacōe. et/ ex illis
qui ſūt/ mocio. et/ ex illis q̄ ſūt/

Jn illo. Tu audisti hoc me minime
papa xpi: mittens duos de discipulis
suis. Ait illi. Tu es q̄ venturus es. an
alium expectamus? Et reliqua
Omelia bti gregorii pp

Quoniam nobis et festum hu
iusmodi. ihoc. pphā et plus q̄
pphā qui venienti adhuc
dante baptismum dum oīs gen
tes agnum dei. Et reliqua
Sermo bti [illegible] epi
bti aug epi
de adventu d

Propinqua diuinitate festum di
uinissimi: iā pene est dies in
quo natalem dñi saluatoris in
gaudio debemus celebrare. Et ideo
rogo et moneo, ut q̄tum possumus
et dñi adiutorio laborem⁹: ut in illo
die sanctā et puram a sordi
bus et casto corpore, ad altare possimus ac
cedere. et de corpore et sanguine eius
nō ad iudicium: sed ad remedium ani
marum nostrarum accipere. In xpi enim vita corpore
vita ostenditur: sicut et ipse dñs ait.
Nisi manducaueritis carnem filii hominis et
biberitis eius sanguinem: non habebitis vitam
in vobis. Mutet ergo vitam: qui vult am
pere vitam. Nam aliter magis ei ipsa communi
catio mortem q̄ salutem: magis occidit q̄ diui
nitus. Iuxta enim apostolum. Qui
manducat corpus meum dum et bibit eius
sanguinem indigne: iudicium sibi manducat
et bibit. Et hoc nos oportet hoc ita
hoc ordinatos ac splendidos esse quem

dam negotiis seculi. et ex illis q̄ dominus fratres
terram, aquam primaret: aqua reduc-
tum primaret assumitur: q̄ reduc-
runtur. Ergo duo assumpti et duo re
linquuntur: non q̄ de duobus horibus dubi-
um: sed de quibus gradibus astruimus. in singu
lis gradibus fit professio. In illa nor
te gr̄e dicunt. in tribulatione. de ipsa
fide q̄ assumuntur. arbitrio potius
erat in illa uocari diuitis siccitatis. quos
plos habendos ezechiel pphā de
nominat: noe. danihel et iob. Videt
enim hoc ptinere ad eos. p quos cetera
gerit: sicut p illum magis archa gradus
tus est. q̄ frigus gestabat cetera. Da
niel autem q̄ electus est celebre vitā. ide
nupcias tyrannas detestatus. ut strictis
dicit apostolus. sine sollicitudine vacuos.
gratias quoque dicit sunt. genua coram. significat
q̄ sunt in orando: et tres fortissimi interpo
tatoribus. ut possint assumi. Job autem pro
orat suos et filios et amicas tres quasi
virtutem capitas. et ad illud genus ptinet
cui molendinum deputatum est: et tres
ut sint fortissimi interpretatoribus sic
ille fuit. Deo enim aliter assumi potuisse
et fecisse puto alia esse gratia hominum. q̄
gratia etiam. q̄ ista sit hominis vinae
differentias per assumptionem et electio
nem. q̄mus in singulis multe studiorum
voluntatum q̄ diuinitus ad gaudia tri
nitatis q̄ coronas possint pertinere
Dñi nostri ihu xpi secundum matthe
um

at? ꝓpetuꝫ mdie natalis dñi.
sic ꝙ ambꝝ. ipe dnt? luce dñi hoi
bo opa vita. Considerate qso fres
qñ ds hō potes a nobilis natale aut
sum a fm sm celebrare despicat: qñto
studio añ plures dies qq; in domo sua
solidu videt ordinat emundat? qq;
q; in cptu z maiꝫ ꝓpi: qq; vile
et nrm ꝓpit ephibet. Domo est
si obstrua fuit balba? pauimta sordes
pie mudat? et duis ipensis floribꝫ
adornat?: qq; ecia ad lectuꝫ ai et
corpis delicias ꝓtz. omi sollicitudine
prudet. Vt q; ista oia fres sim?
misi ut dies natalicios cu gaudio
celebre? hoies moneā. Si g? tanta
ꝓpas in natalicio tuo uel filii tui:
qta et qualia ꝓpare debes suscepturꝰ
tuus ualem dñm tuu? Si g? ꝓpas et
talia monendo? qualia ꝓpare debes
exhibere? Qs g? no vis hoies dei
in domo tua: qtu potes la
bora. Vt no z videat deꝰ in aia tua
Scite sine exemplo a? qcuq; ꝓfa
nitas ad suu natalicium uitauit:
qualibꝫ destruit studeꝫ oīa trahere?
q; nomine q; mudicie q; splendore?
Quoniꝫ nec vetustas nec vilitas
nec aq; aq; feditas oculos inhabita
re offendet. Tali g? studio q; in
puales po ampliante extende:
vt duisis structuris omitis aia tua
qpita. simplicitate gemmis et so
brietate floribꝫ adornata ad so
lepnitatē vigilis etni. id est ad na
talem dñi saluatoris. cu secula qsta
ꝓcedat? castitate munda. cautele
plena: eloquio ornata. Ypsius
enim si ita te apparatu natalicium tuu re
lebrare agnoueris? ipe ꝙ so deme.
et aias tua no sum dignatꝰ. ꝙ ecia
requiesce. et in ꝑtu illa dignissi
mitate: sic scptu est. Et habitabo in me
et ambulabo. Et iterꝫ. Cave sto ad fores
tuu et pulso? si quis audierit et
aperuerit mi: introibo ad illu et cenabo
cu illo et ille mecu. Quid felix est
et illa aia q; dita sua ita deo amplia
nte studuit grubinde. ut ipm
hospite et hilarato in se recipe?
sic ego. qui my felix et illa qsti. to
to lacrimaꝝ fonte lugenda. q; se ita
malis aplis crucifixerit: ut in se
no ipm inquirat? et dyas intrare
dignet. Talis enim aia si medicame
tu non cito subuenit. a tenebꝝ ocu
pat?. vacuat? a luce. repugnat? adul
terio. impletur amaritudine: a mon
te vanit?. a vita repudiat? Nō tu
de dñi pietate diffidat qui talis
est. nec mortifera delectatio fu
gatiua. ꝙ mox ad primas cito redeat
mat? et dñi ad? nouas suas et salu
tares suorꝫ cohuas sic sp? adhibe
at medicamenta salubria. q; medici
ne omnes est. et sp? sicut pla
gas nras curat. ut nec cicatrix fa
ciat deformia rugas. Et io fres
dilectissimi. sic oīs ipe ab adulterio et
fugiens et mundissime grubinde? ita
et a ꝓpriis operibꝫ annis multos dies
abstinere debet: quoniꝫ natalem dñi aut na
talem dñi aut reliquas solepnitates
tres celebrare disponit. Ebrietate

am oīa fugite? mundia q̄ q̄ dēs
tre crudelissīe p̄rem abstendit: q̄
et astus oīum afugat. ar nigrēat.
et oculos dīne maiestatis offendat.
ſcā hō xp̄us dñe nr̄ passione
ſua illustrauit et celu astendit? osi
dēat tm ut ēmo, et diligēt attend
ām. ſt bnoāt suoꝝ cogſi animā
ſua nr̄a ſine ſuperbia ac luxuria. adhe
rebūdm eis naturalium studeat q̄le ap
ponē: ꝛ ſcdm q̄ vnicq̄q; oīum bo
rū q̄ibo vidit. utr illi grām hic mē dis
pensabit. Si em vidit bōitate sue
deſtruī. iusticē ul̄ mangnitudē oīum?
ſtruī similē dēignū. miſeīordem.
et ſobriū. ſi tlem agnouit: corrigit ꝛ ſtg
nō ad iudiciū ſ ad remediū p̄ fidē
tū ſuoꝝ ministriū disp̄ſabit. Si nō
q̄ vidit adulterū. ebriosū. cupidū.
superbū: timeo ne ſ illi dicat q̄ michi
q̄ p̄dixit. A nunc quo huc ingſſi? nō
ſtīs vestē nuptialē: Et q̄ admittit de
fruī ip̄o q̄ sequi? ligate illi manꝰ et
pedes. et p̄cite in tēbē exteriorē: ibi
erit fletꝰ et ſtridor dentiū. Fuge qua
lem ſuāt in die iudicii expectet: qui
tocius sordibꝰ mundata accessēt. In
natali em dñi fiēs hēm: q̄i in nuptiis
filiū dei ſine ueste xp̄us adiuncta
est. Iuc vitas q̄ tua ornata est: huc
ustī de celo p̄fecit. Iuc p̄cessit spō
sus de thalamo suo: ſ̄ est ūsus si de
ecclesia dignaſ. p̄cessit em cū ſponsa ſua:
ſ̄ est humana carne assūpta. Ad istas
ſ̄ tas ſtas nuptias vitam. et ad gaudiū
p̄me et ſn et ſtus ſn nuptiū: vide
te qualibꝰ indumēt debeam ornati
Et ō mūdemꝰ quātū possumꝰ cū di

adiutorio tocius sil et corpa mūd: in
celestis ille conuiator. nichil in nob
fedū. nr̄ sordidū. nichil obstruat.
nr̄ oculis suis deū hēat ꝰ
Hō p̄ces hēm nō tuſtrahe: ſ
cū mgēt timōe dēmg attende. In
ſcta ſcta ad ihsa ubi nō tuci? abo
hoīm: ſ p̄ncipū poſ? angelorū. Et ō
videamꝰ ne forte inta maiā ubi de
bemo hēr? epm mgritus oīum ibi
appeamꝰ vicariū p̄ncipis petri ꝰ so
luti? et q̄ eos q̄ hoī ſut m oculis
dm castitas r̄ddet candidos: tuc eos
q̄ mali ſt r̄ddat luxuriā ſordidatos
Et ō q̄ tenſcip̄ q̄ dies natalis dñi
aut r̄liquie festitates aduenāt: sic
fac admonui: nā pluies dies nō
solū ab ifelici oculis: ſ̄ mo. ſi
a p̄ne cōia uoluptatibꝰ abstinetz: ab
oīm iniquitatibꝰ eos alienos effice:
et p̄cia p̄ria p̄ elemosinā et p̄mi
regnū. Tanf nullū hoīm oīum
misordē tenea? q̄ p̄ gulā solebat
p̄dē uanitas: incipiat ustī p̄ mā
q̄ibꝰ erogāe. Q̄ luxuriā ul̄ gu
la dissipabat i mūdo: pictas ponat
i celo. Et hic ſ̄ expediat ut p̄ ele
mosinā fiāt deūo: p̄ncipue tū i ſcte
ſolēpnitatibꝰ ſcdm uires mās ha
bundāa erogāe debemꝰ. Quicq̄ ad
oīa adiuuāt ieiunia. Ro ē em ius
tū ut iſta ſolēpnitate m̄ p̄ces vigilia
no ad deū dñm p̄me? ab? ieb
ent: a fumꝰ p̄ces emicē. Et
nos et oēs p̄ces p̄ma dñs dñs ſlu
ſumo. uno p̄ncipe recpt ſuma: p̄ā
agnoē m huc mūdū mūmo. ſili

cam ẽ spiritu uirginem sumam: et si bñ
ag mo ad dñam bñtudinem xpi dei
genitricem. Quale pauper templum non accepit
abitum? q̃ templum accepturus ẽ virgo?
Quale pauper non accepit. ut uestem
tuam? q̃ templum receptura ẽ immortalita
tis stolam? Quale pauper in natalium
patrem tuum? q̃ templum meruit accipere
baptismum salutis? Cum virgo sit ac
pe uel reliquias eborum tuorum? q̃ te
plum victura ẽ ad gaudium angelorum?
Audite fratres. non mei: sed dñi de precep
tis sit enim aut melius? Cum facit ad xpi
dñi ad templum noli putare diuites. q̃ te
plum sanctitatis? sed pauperes. clau
dos et cecos. quia no bñ unde
habuit ei: habuerat autem ei misericordie
operum. sed forte ad. Ergo illum et pa
rentes. non erit ad gaudium dei? Ego
grandi sum: et non me superbum et de
liciosa. sed tm pia et sobria uel honesta
dñi quam quinta? Et ingressa est in
templum xpi virgo. dñi possit ad pau
peres exemplum: ut cum dives ueniam de
mum. no cis q̃ me pauper destruxit
audiamus. Discedite a me maledicti in
ignem eternum? sed cum iustus et misericor
dibus audiet meam. Venite benedicti patris
mei: q. esurientem et dedistis mihi ma
nducare. sitienti et dedistis mihi bibere. Dil
ectam illam uocem agnoscite desiderabilis digna.
Euge fuge bone et fidelis. q. super pauca
fuisti fidelis? super multa te constituam: intra
in gaudium dñi tui. Et ut hec q̃ suggessi
mus semper uere celebrare teneamus in
hac uita: uitam que data sit teneamus.
Hoc cum admonuimus fratres, ut q. ma
ialis dñi nimis: tpe ad nuptiale et
celeste conuiuium. ab oi luxuria mundi. et
uocis operibus adoptati. per p̃ adiutorium nos
tre memorie: eius precibus et roge: mise
dia uel odium ut ueniam p̃ misericordi
bus impetremus. Castitate ecclam cum pace
proximo custodire. In ecclia stantes nolite
multum loq. Ad communiones uestras pauper
tatem nostram uocate. Ad uigilias matutinas
quietis. In ecclia stantes a uanitate a psalmi
te? uba otiosa a seculum nec xpi ep
de uro p̃ferte: et eos q̃ p̃ferre uolue
rint castigate. Pace cum omnibus habete:
et quos discordes agnoscitis ad gratiam
dñi inuocate. Si fidelis populus adunate
te uolumus implere: et si fidelis ad altare
dñi cum secura mente potuit accedere? et i
ſuto ad eccliam beatitudinem felicit pueniet:
xpo adiuuante q̃ cum deo uiuit et regnat
in secula seculorum amen. Sermo
beati augustini de aduentu dñi

Duo mihi quemo o audi: q uis mihi
dicentium die negatis filium dei. Si
ne uoce uera et illa. qui cum uidebatur
malum facere. aut temptates diebatur?
quomodo aliis malis suspendere? Si tu es
xpus: dic nobis palam. Nec aut duo
ad assidendum mandatorum mihi habet. sed
opa q̃ ego facio ipa testimonia perhibet
de me: ut pro testimonio dicentis. no
uba sed facta. Duo aut no agnoscere
salutatorem. q. equalem in me salute
fore: adicientes i malo austrie.
In tempo testimonium dicens: testimonium
tuum non est dignum ad hoc esse q̃ duo
mihi dicit. adiute nolumus. Lone scri
tum est in lege uestra: q. duorum hominum

testimonii verum sit: Publicatoes le
gis mee dite legem et testimonium queritur
de xpo: i lege dicm spiritu e. q duorum
hoim testimonium verum sit. Dicendum ex le
ge non tm duo. s etiam plures testes
xpi: et quicunq; auditores legis. nec
scdm ce ¶ Dic vsitata testimonium xpo. Et
ut mgr augo i tuteo descripsit. et pariet
filium: et vocabitur nomen eius emanuel:
qd est interpretatu nobiscum deus. Accedat
et alius testis. Dic et tu ihesuna testimo
nium xpo. h est mgr deo mi: et no
cstabis alius absq illo. Qui modicum
oculis diu sce: et dicit ca intra pucm
suum. et visitet gregem suum. Qm hic mirabilis
dicta est: et ni hoibus quisquis e. Ecce
duo testes ydonei ex lege dni: ex qbus
testimonio no sit suspecta condemnatio. Si
alius ait alius ex lege xpi testes mitto
dicit: ut fidelius duobus tribus omnium
oculis videat. Veniat et ille daniel sanctus.
virorum desideratus. sermo no simplex ac
vsitatus me: quicunq; omnes priores testes:
sic quod sermones xpi dicebat
tu de te testimonium dicis testimonium tuum
non est verum. respondit dominus meus: si ego
ipse sum. q venerit scribe sermonis: si ut
vos dicitis. virginis veri. s exposita: ut
veritas scribe sermonis: ignoscite mihi
tunc si quis dominus est respondit dominus
mihi: ignoscite michi esse sermonis.
¶ Ipse est cui et lapis ille abscisus de
monte sine manibus quadrenarius. id est
xpus natus de virgine sine maribus xpicr
tenerum: q tm crevit ut mons magnus
fiat: et explet universam faciem terre.
De q mons dicit psalmus. Deus auris
nostris audivimus patres nri. Et q. David ait.
Mose di. mose obscr. ut q suspicamur
montes translatos: mons tq; placuit
deo habitare in ipso: ¶ Cui cum xpc xpus
dns discipulos suos interrogaret. quem
dicunt homines esse filium hominis: Respondit
Alius helyam. alius ieremiam: aliis unum ex
prophetis. Et ille. Et q; suspicamur montes
translatos: mons mgr placuit habitare
deo in eo: Hinc ageret penas dicens Iu
ce xpus filio dei. dignum montem: et assec
tum montem. ¶ Testimonium gnat veritatis: et di
scipule et veritatis. Sup petram fundata e
petra: ut montem sustineret illum animam
deo: q tot negavisset timendo. ¶ Dic
et tu moysen legis doctor duxq; pli
stri: testimonium vo. Abraham dicit ex
citabit q scribe dnice. omnem alia q
non audierit illum: exterminabit q populo suo. populo
Abraham aut deum xpm: xpm audi
melchisedech xpm. Rex est mgr psalmi
sui hodie: nisi in prima sua. Accedat
aut david sanctus. testis fidelis: ex
cuius semine promissus xpc. cui sex et duplex
testimonium dicunt: dicat et xpc q xpo.
Adorabunt mgr eum omnes reges terre:
omnes gentes seruient illi. Cum seruiet:
Dic cui seruiet. Die audiens cum: Dixit
dnus dno meo. sede ad dexteram meam:
donec ponam inimicos scabellum pedum tuorum
tuorum. Et expellio atq; nolatri.
Quale mgr timebrunt sit gentes: et

ppli me dicatis fuit mihi a: Astitit
unus regis tunc et principes queuerd
i dnm: adhesit dnm et adhesit dno ei
Letrebat et alia testif. Dic et tu abba
cuc ppha testimoniu xpo. Nunc magis an
dau audiui tui et tui: ostende mihi opa
tua et exspiam. Quic opa iste miata di
exspiauit? Quis fabrica medi iste imma
ta exspiauit? Abstulit. Ex audi q exspia
uit. In meo magis dnm animalium cog
noscetis. Opa tua deo ubi cao fez
t In meo dnm animalium cognoscetis:
q quouis dnis exspauescit me fecisti.
ubi q qd fca fuit ois in psepe la
ruisti. Cognouit bos possessore suu:
et asin psepe dni sui. In meo dnm
animalium agnoscetis. Quid e i meo dnm
animalium agnoscetis? ni a i meo duob
testimonio. a in meo duob luminu.
a in meo morsi et helye cui co in mon
te f mormarii? Ambulauit magis in
et comuit i capros Obiit cao frime:
et sitiauit in nob. Hoc et iermab
ait. Pq hr mtiis disti e: et cui bon
ba ousata e. Ecce fabricator q aperi
uit testes dire: ecce gladiator q iniuit
fidei salutis. Sufficiunt nobis ista o
mni. an agr ad primam effusione ecclie
ge et congrete una alios mendaces
testes: in illi testimoniu phibeat. cui
p data mite insultates arebatis.
tu dispo testimoniu phibes. testimoniu tuu
no e dni? Ec si delim. ecclege et
ep phis oia q d p o data sut colligit:
facilius me tpus q copia defecit. Omp
tu sene i meo congrete una natiu. q mi
roc duo no reluctu. sycomorum in meo
mo data: q meruit tenere dnm
in sua luce. quouis videt diu lucet.
Quic q de ia etas apellat: q exp
bat sustrpe. quic scribat de me. Cu
iste senex annoia essi ab spu sco. q
no an modice q videt p dm natiu.
quic ogsses q rext ad teplu. Obi no
en portai vidt mine mala. et dna
ifancia pia senita agnouit: tulit m
fante in manibo suis. Ille q de p
cebat. q p sene regebat. Regebat
q porba: ne ille an pissu a corpe
soluet. Qui tu dicit. quic tu ates
sum: adunte tunica no epi q vi
q iugtes dm exclama sene et dic.
fuic dmitis sum tuu dne s m u m
tuu i pace: quia viderut oculi mei
salutare tuu. Illi erat pnbo ihoie za
chalab et elizabeth nuice stirpis. m
senecta fecundi: Erat erat spi testo
nium xpo. Erat q p o q senerat:
et teste redoneu xpo nutrit. Ayrut
em suo pumlo nato. Iu puer phia
altissimi vocabis: Pibis em ani face
dm pare vias ei: ipi q mundi et pegrin
elysabeth dicit. Ou m ho ut mi. dni
mei veiat ad me: Ecce em ut facta e.
vox salutationis tue in auribus meis: exultat
in gaudio infans in utero meo. Intelli
gens em ihoem nem dni sui venisse
ad sua nutrix: nec ipas dignitas utpo
ad poita motu salutat q voce ni po
tat. Qui p ipe ihoes pincipat et
duc. similis. et speciosis fug. testi
y donec essent e. tato minor in na
tis mulieu. q to eligebat ec q no
cez. Ipm em cu esse undi credebat:

ℏ ille nō se cē clamabat dicēs.
Quē me sustinuim cē sio sīl ego:
ℏ cite veīt ꝓ me ne cū pessibꝫ nō su
dignꝫ solue corrigia calcemīti eiꝰ.
O fidelis testis et dite veri ꝓphē.
q̄to te humiliauisses: si ad corrigiā
calciamīti eiꝰ solue dā. dignū te cē
dixisses. ℏ dū hō nō te dignū dux
ut deis falsꝫ testibꝫ ḡuis. Et hō
ate dēa: aūq̄ xp̄m vidēs. Cum cū
ad te vpe veīt ep̄alis. humilis mple
de dilectiōe fuc grā. ut ate bap
tizāt: q̄ nullū ōmo hebat ꝑcm: q̄
vidēs que ḡnouīb. quale testi
moniū ꝑtulēs. audiat nūma q̄ audie
nolūt. Cite mꝰ agnꝰ dī: cite q̄ tol
lit ꝑca mūdi. Et adiecit. Tu ad
me vēs baptizāi: Ego ate dēo bap
tizāi. Agnouit sp̄us dīnū agnouit vi
rilis ōignalis ꝑcm obligata. ab
oī nepotū ꝑcm liberāt. Agnouit ꝑo
phēta: agnouit catula patrie sato
rēs: agnouit pamphꝫ apostoli. sca
et hō ihesꝰ iōhīs est. Cui ℏ sponsam
habet. Nec aut sponsi stat et audit
eū: et gaudio gaudꝫ ꝑpt vocē sponsi.
Sufficiūt vobis ista o iudi. sufficiunt
vob tanta testes. testimonia ex lege
vīa et ꝓphē vīa: an adhuc ꝑsecūa
nūma audebitis dicē. q̄ alīq̄ ḡtes
nel nationes hoīes. ꝓpō debeāt test
mōm ꝓhibē: ℏ si hō dicit vobꝫ q̄
de ille nob: nō sīt missꝰ ñ a deo nec
que pcēt domꝰ ihū. ℏ sīc vocāt
actibꝫ apl̄oꝝ mīpat paulꝰ. vobis
ꝓnū oportuīt adnūciāri ūbū dei:
ℏ quia expulistis ꝺ. nr vos dignos
dite eē nūciastis: ecce mꝰ gūtis
nos ad ḡtes. ¶ Demōstrem⁹ eīa
nos ex ḡtibꝫ testimōm xp̄o ꝑhibuisse ꝓ
batū: qm̄ vitas nō tacuit clamādo.
eīa ꝑ lignae imīcoꝝ suoꝝ. Quōne
qm̄ ille poeta fatidicus mt̄ sua cū
mīa. Iā nona ꝓgeies ordo diuinus
alto dicebat: xp̄o testimōm ꝓhibebat.
Iussubim hō venit: vī alios exp̄ē
tibꝫ ydoneos testes plura ꝑ dicētes
īmensū nūerū. Illū vīgē q̄ deum
superbia raptū mādo ꝑdonat: nabugo
donosor vīge sibꝫ nō ꝑmittā. Dic nabugodonosor. q̄ misit mare quo
tres diōs iustos tuste miseie. Di
cit q̄ fuit ñ ignē latū. Quōne igit̄ hē
diōs missis informare ligatos: Et
ait ei. Ecce vīo. Ecce mꝰ. ego di
deo quat⁹ diōs solutos deambulātes
in medio ignis: et corruptū nō ē in eis:
et aspectus quīti ē similis filio dī. O alienī
gena: dn̄s ñ hō: Quis ñ admiratus
fuit dī: Quis rex. q̄s ꝓphā admiratus
fuit dī: Quis sapiēs q̄s ꝓphā
et similitudo nasci dī atq̄ agnosci:
dn̄s ñ hō: Quis ñ istud admiratus. ñ
qui sic te dīus ignis intꝰ illuxit:
et ñ illic ap̄d te capti tenēt tenebre
mundi. sic dicēs testimōm fuit dī: ℏ
q. m de duob⁹ ūl fū testiū. stat ome
dīm: sic vpe dne deum qtuplicā q̄
futane. m lege mꝰ dra septū e.
q̄ duob⁹ hoīm testimōm verū est:
eīa ex ḡtibꝫ ꝙ testis mltūdat.
Et testimōm virtutis ex dī ꝑte roborē.
¶ Quid sibilla latinīādo eīa de
cristo clamauit. in medio ꝓfēdamꝰ:

babilonie

Jesus Christus Dei vivi Spiritus Sanctus
Quatuor sunt nomina Dei filii salvatoris
quod est et unigenitum tres sunt nomine eius
unus appellatur per quod graviter laborare
nos non video potuit obsecro ut credo
ita nos omnium undique satis tribulationes
obsidentes quotidie et ipsa vitam
et nobis ubique impugnare nequit quae
te debeatis sequi nunc quamvis
ipsum lectio sancti evangelii sedulo lucet

In illo tempore missus est angelus gabriel
a deo in civitate galilee cui nomen nazareth
ad virginem desponsatam viro cui
nomen erat ioseph de domo david
et nomen virginis maria Et reliqua

Omelia venerabilis bede
presbiteri de eadem lectione

Apostolus nec praecepisse fratres bene
hodierna nobis sancta ecclesia lectio quae
dat quia angelum dei missum narrat
ad virginem dicit nomine nazareth
civitate galilee quae nazareth interpretatur
florem meum qui praedicat et quia nos
abiecti vetustate nostra renovati
ad me filios dei capiendi potestatem dedit
ad promissae salutis meae donum pro
fecit primordium eius mittens cuncta renovare
venire missus a magno angelo gabriel a
deo in civitate galilee cui nomen nazareth
ad virginem desponsatam viro cui nomen erat
ioseph Apte prorsus hunc fortunae
nomen principium ut angelus a deo mitte
ad virginem quem genetricem dei deum
et dominum hunc fuisse causa cui spiritus
a deo mittebat ad mulierem spiritus sanctus
hinc decipiendam immo ipse inspecturus deum
bono faciebat et genus humanum decipi

Pmabo ꝑmus t moñ-stratus gl̃a nu-
dacti. ¶ Qua g̃ mors mereamur
ꝑpetuã: aptc recte et vita ꝑpetua.
Ista a deo reducta ꝑ ꝑpetẽ. Dio gis
tu meris optulit: hẽ edocta a deo
p angelu. mundo auctorẽ salutis
edidit. ¶ Sanctus est g̃ angelus gra
bel a deo. p ab aut legimus: q. aptus
tes hoibus angeli. Significat ep noie
dñi quo cẽstitus fuit. deo dign fuit:
ut eam noie ipo. qd ministeriu dei
apte ꝑficeret. Gabriel magn fortis de
us dr. Et mitt hũ noie ꝑfulgt. qu
nastitutu in carne do testimoniu phibi:
sic q̃ ꝑphã in pb. Dns magn fortis et
potẽs. dns potes t plus ille mun-
du plus: quo ꝑtates aereas debel-
lãt. et ab earu tyrannide mundu dei
eccl̃ia ẽripe. Ad q̃ gnãe despontata vi-
ru nomine erat ioseph d domo dauid:
et nom virgis maria. Q dr d domo
dauid: no tm ad ioseph h etiã ꝑtis
ad mariaz. Legis naz erat ꝑceptu.
ut de sua q̃sq tribu ac familia ducẽt
uxoẽs: apo q̃ apte attestãte. q ad
thiotheu scripes ayt. Meor esto i
christũ ꝑpm i-scripsit a mortuis ex-
semẽ dauid: s-dm euaũ meũ. Jo
cum dicit ex semẽ dauid ortu est
dns: q. corrupta eis genitꝛe. deitas
q sepe dauid dignãe dupit. Cui
aut ꝑte no d̃ summa dignitꝛe. h desti-
nata dio. descripsi. et nasci voluit: plus
me apprimis rationabiles causas ꝑse
runt. E quis ꝑ magna ẽ: ne vel
simplicia ita dijudicẽt. si dñm no hue

filiu. ꝑcuraret: d̃ nũ ut mihi ecc
que domestica cura nasci epigebat:
pauper sola suscitare visi. opor- quicqua
tebat beatã mariã hre dñi: q
testis integritatis eis christus. et ma
ti ep ei dñs ac salutaribus mis est
nutꝛis fidelissimi: q ꝑ et ꝑ eo ꝑ-
mulo-sedm legẽ hostias templo
offꝛret: et eũ instante ꝑsecutoꝛis
articlo in egyptũ cũ matꝛe fugꝛet
ac ꝛefugꝛet: alia illi ꝑlicia. q assup
te iudicatis fugitiue posteritatis
nefãa ministret. ꝑ mihi obstit:
si quis illũ ad tpa eis fm̃ ꝑdidit: cu
ꝑnicia dei aplice ꝑ ecclesiã eis. q tis
pala ꝑdebo q. d̃ grie est patuerit
ner ꝑtendi est: q beata di genitꝛ
mihi ꝑcipue eam noie testimoniu
reddit. Nuncꝑata cum stella mihi.
Et vna q̃ stella exhibuit mihi fluctu
stili sabetis gratia ꝑlegi ecclie
refulsit. ¶ Angelus aut angelis ad ea
dixit. Ave gratia plena: dns tecu:
benedicta tu in mulieribus. Quic salutã
quatu humane aliquis mihi maudat: tm
e hec maior dignitatis gratia. Ne
etem gratia erat plena: cum dño mu-
nere collatu e: ut ꝑ mihi fecundo glo
riosissimi do virginitatis munus offꝛret
Ave nũc angelus aperte fit et affatu
nem ꝑstitit: q angelica studuit
cura ymitari. Ne gratia erat plena:
cum ihũ ꝑ quem gratia et vitas fca est
christus xpm d gratie donatu e
et io de dns cum illa erat: quia et
prius nunc castitatis amore a tempꝛe
ad celestia d̃sideranda sustulit: et

dona gratia preterhoc gubernat. Regit
mundum. cum consilio firmato statuit ecclesie
spiritu. ad spiritalem pacem celestis mitti
dicit. nisi quem pater ego diffido se admoniti
nil ad agere. qui ego patrie laudibus gau
deat. Quomodo fiet istud. quo modo non agnosco. Quo
niam fieri potest ut virginis partus quem filium
que castimonia virginitatis vita assumat
disposui. Ego autem qui me docuit ubique a
gendi quo hec impleri valeant. ipse et
quo oportebat impleri. quod et fecit ab age
re docebat. et prius a spiritu sancto de
beat. quo id ordine impleri posset mirare
ris. quod audiebat. et prius a spiritu sancto fie
ri posse non dubitat. et angelo di
cendi insinuat. Ne time Maria angele. dixit
ei. Spiritus sanctus superveniet in te. et virtus
altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nas
cetur sanctum vocabitur filius dei. Superveni
ens nunc gratie spiritus sanctus. Duobus modis
in ea divine potestas efficaciam ostendit. qui
et mittit illum. Adeo potentia humana fragi
litas patitur ab ortu virginis sorde carnis
fieri mundum. ut celestis esset dignus partus
et inviolato ingressum ac decumbere permit
teret non ulli nisi uni creatori creatura. ne
ne quidem virginis sacrarium et inviolata
rata foret nupti. Que cum prius dixerit spi
ritum dixerit. hunc rursus deum ut altis
simum nominat. nunc filium dei quem
ergo spiritus adventu divinitus profitetur. ait.
Et ego mitto promissum patris mei in vos.
vos autem sedete in civitate. quoadusque
induamini virtute ex alto. Obumbrabunt autem
tibi de nomine dicit altissimi qui spiritus
sanctus cor illius cum implebunt. ab ortu
corporis carnis tenuit. Emundant
a peccatis tenebris. ac domum celes
tibus mittit filii illius qui decernunt et cor-
poream et quasi nascentium semen. Vobis
filius dicit. Quoniam spiritus sanctus ge
nitus est. semen est quod progignunt.
genitoris naturam. ut que quidem humane
operis more ingenerat. simili humane
similem modum. Dei filium generes. De
quibus hoc in multis legimus. et nunc de
nato nostrum. Quidquid autem deo
ad vitam proficiat sunt eterna. ex quo
et spiritus sanctus humanum. Solus non decep
tor dicit. quod nobis meritum dignitatis mox
sanctus natus est. quidquid sine dignitate gratie
est. Dominus sancte meo quod dixit.
et virtus altissimi obumbrabit tibi. Aliquid
quod de sacramento divine dispositionis intel
obumbrat cum nobis dicitur. cui fuerit mei
diano sole. nubes arboris media nubes
ad quibus obumbrauli genus. mutuos
et sole opponimus. quod umbroso ego nubes
tolerabiliorem profectum. Redemptori igitur
no imitato solis lucem nubes arboris dissipat. quod solis ardor
idest divinitatis [illegible] illustrat. et docte
inflamat. Dum spe gratuita dubio
ait timentibus non meum. dicit solis iustitie.
Cuius videlicet solis radios dum ingressus
reputat. qui dum accepit. Sed idem sol.
divinitatis redemptoris mei. tegumine se humane
nubis quidem obumbrando quod obtexit. qua
mediante ingressi cui distincta fieri sufficere
retinet. Sic quod dicit altissimi obumbrauit
ei. Dum dicit papie quoniam. et ea spiritualis
impleant. et ut atque ab eo posset. fides se
mel fragilitatis obumbrauit. et cetera.

elizabet/ ggnata tua: et/ ipa grep/
filiu Tfrenet tute sua. sco quasi ire
qua exemplis hortat ad fide: ꝫ et
bu ia rdens q audierit. Aplioa sup
ne dispsacois mracula explicat: ut
que dnus ei ge erat/ patria: pnunt
re ch dm de am ac dm sibi pnte
ggsset ee nastrum. Sacer nnradu
mo hystoia. q elizabeth ggnata dne
marie: cu sligio hec d domo dauid:
illa d filiab aaron orta ee nar
rat. Legim nap q aaron ipe d tbu
uda. de qua dauid oriti/ rodez ac
cepit/ duz elizabeth filia amma dipp
sorez naasson: q fuit dnus tbu inde
Descto cu ego dei exequto Transi
go p regnatibo dauid postris legis q
iouada pontifex maxig. duodez hnit
de tbu regali: ꝫo e iosabeth filia regis
iouam. Ipse e iouada qz ki zacharian
ontu eq strictissim lapidauerut/ mr te
pli et altis: sic enim ipe dominꝰ bto
tu mtyrtu minone patiet. Telbato
testat. Vn tbo dicit. ꝫo e sacdotalis
regia: ggnacoe ex adiunte pbacee gnie
ta. Dotus ait ysi gnie. enim rite
noe ipe ki. datus nuptis seis d tbu
tbu: ut/ malte bnim di geritte. q d
tbu regia dnt. cu tbu sacdotalis gna oe
gnis huisse gstaret: q mysteria celesti
bo aptissime ggnant. Oportebat/
nap ut/ appaene i mundo mediator
di et hoim d dicit tbu cu ipo oigine
societ: q mmisti ipe i humanite assump
ta. Utraq substria erat ꝑsona: et sic
dotis stab et regis. Siquis d regia
eo patre. qua claue simus p regnu p
ce ne tbuit. et pne sit elisabeth bto
testa: q regnibus mundo iacobꝰ
nu: et regnu eq no erit finis. Porro
d potificali dignitate ig. q ꝑ mra re
dep oe hostia siue cruenta offerre dignet:
testa ysaia qui ayt. Tu es sacerdos in
secdm ordinem melchisedech. Accepit ait
tumta gra: videa beata maria ipsa
humilitatis virtute ysisset. Ecce ego an
cilla dni: fiat mi secdm verbu tuu. Magn
nia quippe humilitatis gstanda ꝫ: que se
ancilla sui gditoris deu mi- eligi: atq
liat/ Vita in mulieribo angelico oraculo
pdicat: ignota adhuc rebo mor-libo
archana mte i deitatis edocet: nr
se tri de singulatate multi excellentio
rie singli: explicuit: ꝫ pono siue gdi
toris ac dine dignois in sibi medi-
fabulatu se xpi gsor. humili- adiung.
fabulatu pro d nota qz nube ipe dit.
Fiat mihi m secdm uerbum tuum. fiat ut spe
rate aduei ne. me celestibo dignu mi
tte reddat. fiat/ ut/ in meo bto fig
dei humane rbe christu mundat: ab ag
regione mundi tpe sponsꝰ suo procedat
e thalamo. Cuius nostr meteꝫ nos
pces ei p modulo nro sequeteꝫ.
fabulose nos ee xpi. mysteris attribue
mis motibo ꝓ reclama. ei ego ob
scio. ola corpis mei mbꝝ mandes:
nec eq ipsi da dolutate: totu mihi
mte dignamq intuitu. sic ꝓ precipi
eq muneribo. gras iste bnitate re
damq: ut as mandata percepta digne
exhibe mealiꝫ. Precemur sedulꝰ cu
bta di genitte. ut fiat/ nob ꝑ ubu
eius: illuꝰ videaꝫ ubu quo voces sue
intentois ipse exponeꝫ ayt. Sic enim
dilexit deꝰ mundꝰ. ut dim genitu filiu
dare: ut oib q credit in ipm no pereat:

ꝑ ſpiritū ſcī ſanctū. ¶ Nec dubitet
quis. qñ nos ꝙ̄ ꝓfundis ad ſe clamā
mus exaudire dignet: ut quos nr̄i
ſc. ꝓpositi ꝙ̄ ad ꝓfundam hāc
qualē facimur ꝑmittē dñe dignet. ihc
xp̄us dñs nr̄ⁱ: qui cum ꝑre et ſpū ſc̄o: ꝙ vi
uit regnat deus ꝑ oīa
ſecula ſeculorū. Amē

Feria ſexta Secūdū lucam

Illo. Surgēs maria abiit ī mō
tana cū feſtinatiōe. ī ciuitatē iuda: et
intrauit ī domū zacharie. et ſalutauit
elizabeth. Et ceteꝛa

Omelia venerabilis Bede ꝓſbiteꝛi

Certū quia audiuim⁹ ſc̄a maꝛia. ex
mīe ſuſceptiōis nr̄e ꝙ dulcedī
ne ꝑmotiua ꝑdicit: et ſalutatiōis
ſue ymitāde humilitatē ꝑmediante
dat. ſed q̄ peſte ſuꝑbie attractū ge
nꝰ humanū pierit: docebat nr̄ⁱ me
dicamīe humilitatis quo ſanaꝛ: ꝑma
nop mereꝛ ſalutis ipa ꝓſēs
Et q̄ ꝑ te meritū ſeducte mu
lieꝛis mors ī mūdū introiuit: ꝛegnū
fuit. ut ī iudicīo vite ſuccedētis mu
lieꝛ ſe deuote humilitatis munꝰ ac pie
tatis ꝑcipiēt obſequiis. ꝑ quos ꝙ
nob⁹ vīa dī geīt ad ſublimitatē pa
trie celeſtis rꝛ. Primo ꝙ humilitatē: no
mq̄ religiois q̄ caſtitatis exēplū ꝛeuelā
bilius. Si quidē ꝙ ſcā virginei et ſtemue
rūt corpis qualis ſit. Dum ſuꝑne nā
tus ad quā ſuſtinet⁹ inſinuat: obūbi
nubet neq; nubēt. ꝙ ſñt angeli dī ſic
ſic: alt vīrtute mīt exprimā. qua ad ſcām
virginē dñm mundi venit. ſcā fide ꝑ
cedente ſñ elizab ſcōr agnouit. ꝙ⁹
q̄ angelus diſcōe zacharie mercuꝛii
ſublimati. ꝙ̄ ſe celeſti [illegible]
ꝑtu diſcuſſit. ucq; ſe d̄ domus celeſ
tibus. q̄ a ſe hoc cecīt. exꝑtulit: ꝙ ut
magꝭ magis ꝙ domus cēt exꝑta di
uīe. myſteriū humilitatis ꝙ illū mīt
ſuſcipit: ita elizabeth ſp̄ virginē
lo ihūm. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſ̄m
uerbū tuū ¶ Vt nō ex hoc dictū mariē
audiuim⁹: elizē quia angelo exhibue
rit humilitatē. ſcōrū ex exēplis exhi
bē: et ꝙ maioꝛis et vīrtutis hoc exē
plū ſuoꝛū. Quos cū neſciat ꝙ ignoꝛe
dō aſcendit. mulieꝛ dō regīna. ꝙ ſu
ſtinē ꝓnoꝛe: Quos ſubiect⁹ miꝛet ꝛex
et dñs: ſuē mīe humilitatē ꝑfectā:
Attīt ipa ꝛeꝛ ꝙ ſeptuē ꝓpriet⁹.
ꝙ to magno ex⁹ tāto te humiliauit exēplo:
moꝛ ut angelo ꝙ loquēt⁹ ei ad celeſtia
ꝓcurrit. ſ̄ſit ac montana ꝙrendit: geſ
tiens ꝙ mysto dñi. ſuoꝛū diſſimulā
petit. ac ꝓcurꝛit alloq̄a. Et ingte ꝙ
diſcōe angeli ī montana ſubiit: q̄ quidē
tā ſuauitate ſuꝑnoꝛū ſtimuli. humilitatē
ſe gliōs ad vīrtutū acta tūſtulit. In
trat ꝙ domū zacharie. ac elyſabeth.
qua ſibi ac ꝓximo dñi ꝓuidentia
nouerat ac ſalutat: nō q̄ dubiū ꝙ ōdā
tulo ꝙ accepīt. ſ̄ ut ꝙgratulatiōe de
bono ꝙ ꝙ ſibi acceſſiſſe indicāt: nō
ut dñi angeli nuncius atteſtādo ꝓba
ret: ſ̄ ut muſicī ꝓuente etatis. ego
uicecla uīſi⁹ regula impēdēt
Vt ergo audiuit ſalutatiōe mariē elyſa
beth. exultauit infans in vtero eius: et
ꝛeꝑleta eſt ſpū ſco elyzabeth. Aperte
ob ad ſalutē dñi vīa maria. ꝛeꝑleta eſt
moꝛ ſpū ſco elyzabeth. ꝛeꝑleta et
ipſa: alt duo cōdita ex ſpū dño edoctā
illa ſalutantē q̄ cēt agnouit. et vt
ꝛem dñi ſui debita cū humilitatē de
uēata eſt: ille ipſum ee dñm q̄ vtero geſ

portare nuncupatur et qui ligna non
salutant sed exultante salutauit: offi
cium quod fuit prumptoris. quod libet quod duo
te nuncius est. et completio. et dixit nasci
tur ei dicetur quod valeat. deum non timu
it. Audeat mas tue quo tuple agelli
mo quod dixerat: qui spu plebi ad
ep dico mire fuit et repleta est spu
sco elizabeth: et exclamat dore magn.
Ite dore mag: qui magn dñi do ggnuit
Ite dore mag: qui illi que ubiq; pn
te nouerat. cui corpali adee sena
bat: magn etiam dore: no tam cla
mosa fide q deuota intelligit. et
cum modice dono diuorce dum fau
dae ualebat. q pu sto ple flagrabat: et
q illi uotis gestabat. q i matre mu
lieru maior neo e: et cu aduenisse
gaudebat. q genitrix e cum mire
ecclie. Fulgo altissimi uocat et elis
exclamat dum et dixit. Benedicta tu in
mulieb: et benedictus fructus uentris tui. Benedicte mulieb. unde
hoc mihi ut ueniat mr dñi mei ad me. Ecce enim ut facta
est uox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans
in utero meo. Et beata que credidisti. quoniam perficientur
ea que dicta sunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat
anima mea dñm. et exultauit spus meus in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancille sue. ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens
est. et sanctum nomen eius. Et misericordia eius a progenie in
progenies timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo. dispersit
superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede et exaltauit
humiles. Esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suum recordatus misericordie sue. Sicut
locutus est ad patres nostros abrahe et semini eius in secula.
Mansit autem maria cum elizabeth quasi mensibus tribus et
reuersa est in domum suam. Elizabeth autem impleto tempore
pariendi filium peperit. Et audierunt uicini et cognati eius quia
magnificauit dñs misericordiam suam cum illa et congratulabantur
ei. Et factum est in die octaua uenerunt circumcidere puerum
et uocabant eum nomine patris sui zacharie. Et respondens mater
eius dixit: non sed uocabitur iohannes. Et dixerunt ad illam
quia nullus est in cognatione tua qui uocetur hoc nomine. Innuebant
autem patri eius quem uellet uocari eum. Et postulans pugillarem
scripsit dicens: iohannes est nomen eius. Et mirati sunt uniuersi.
Aperta est autem illi continuo os eius et lingua eius et loquebatur
benedicens deum. Et factus est timor super omnes uicinos eorum
et super montana iudee regionis huius diuulgabantur omnia uerba
haec. Et posuerunt omnes qui audierunt in corde suo dicentes:
quis putas puer iste erit. Etenim manus domini erat cum illo.
Et zacharias pater eius repletus est spu sancto et prophetauit
dicens: Benedictus dominus deus israel quia uisitauit et fecit
redemptionem plebi sue. Et erexit cornu salutis nobis in domo
dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum qui a seculo
sunt prophetarum suorum. Salutem ex inimicis nostris et de manu
omnium qui oderunt nos. Ad faciendam misericordiam cum patribus
nostris et memorari testamenti sui sancti. Iusiurandum quod iurauit
ad abraham patrem nostrum daturum se nobis. Ut sine timore de
manu inimicorum nostrorum liberati seruiamus illi. In sanctitate
et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu puer propheta
altissimi uocaberis. Preibis enim ante faciem domini parare uias
eius. Ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem
peccatorum eorum. Per uiscera misericordie dei nostri in quibus
uisitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris et in
umbra mortis sedent. Ad dirigendos pedes nostros in uiam pacis.
Puer autem crescebat et confortabatur spu plenus et erat in
desertis usque in diem ostensionis sue ad israel.

Et factum est in diebus illis exiit edictum a cesare augusto ut
describeretur uniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a
preside syrie cyrino. Et ibant omnes ut profiterentur singuli in
suam ciuitatem. Ascendit autem et ioseph a galilea de ciuitate
nazareth in iudeam ciuitatem dauid que uocatur bethleem eo quod
esset de domo et familia dauid. Ut profiteretur cum maria desponsata
sibi uxore pregnante. Factum est autem cum essent ibi impleti sunt
dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum et pannis
eum inuoluit et reclinauit eum in presepio quia non erat eis locus
in diuersorio. Et pastores erant in regione eadem uigilantes et
custodientes uigilias noctis super gregem suum. Et ecce angelus
domini stetit iuxta illos et claritas dei circumfulsit illos et timuerunt
timore magno. Et dixit eis angelus: nolite timere. ecce enim
euangelizo uobis gaudium magnum quod erit omni populo. Quia
natus est uobis hodie saluator qui est christus dominus in ciuitate
dauid. Et hoc uobis signum. Inuenietis infantem pannis inuolutum
et positum in presepio. Et subito facta est cum angelo multitudo
militie celestis laudantium deum et dicentium: gloria in altissimis
deo et in terra pax hominibus bone uoluntatis. Et factum est ut
discesserunt ab eis angeli in celum pastores loquebantur ad
inuicem: transeamus usque bethleem et uideamus hoc uerbum quod
factum est quod dominus ostendit nobis. Et uenerunt festinantes
et inuenerunt mariam et ioseph et infantem positum in presepio.
Videntes autem cognouerunt de uerbo quod dictum erat illis de
puero hoc. Et omnes qui uenerunt ad pastores mirati sunt et de
his que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autem conseruabat
omnia uerba hec conferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores
glorificantes et laudantes deum in omnibus que audierant et
uiderant sicut dictum est ad illos. Et postquam consummati sunt
dies octo ut circumcideretur puer uocatum est nomen eius iesus
quod uocatum est ab angelo priusquam in utero conciperetur.
Et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem
moysi tulerunt illum in hierusalem ut sisterent eum domino sicut
scriptum est in lege domini quia omne masculinum adaperiens
uulua sanctum domino uocabitur. Et ut darent hostiam secundum
quod dictum est in lege domini pare turturum aut duos pullos
columbarum. Et ecce homo erat in hierusalem cui nomen symeon
et homo iste iustus et timoratus exspectans consolationem israel
et spus sanctus erat in eo. Et responsum acceperat a spu sancto
non uidere mortem nisi prius uideret christum domini. Et uenit in
spu in templum. Et cum inducerent parentes puerum iesum ut
facerent secundum consuetudinem legis pro eo ipse accepit eum
in ulnas suas et benedixit deum et dixit nunc dimittis seruum tuum
domine secundum uerbum tuum in pace. Quia uiderunt oculi mei
salutare tuum. Quod parasti ante faciem omnium populorum. Lumen
ad reuelationem gentium et gloriam plebis tue israel. Et erat pater
eius et mater mirantes super his que dicebantur de illo. Et benedixit
illis symeon et dixit ad mariam matrem eius: ecce positus est hic
in ruinam et in resurrectionem multorum in israel et in signum
cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius ut
reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat anna prophetis
filia fanuel de tribu aser. Hec processerat in diebus multis et
uixerat cum uiro suo annis septem a uirginitate sua et ipsa uidua
usque ad annos octoginta quatuor que non discedebat de templo
ieiuniis et obsecrationibus seruiens nocte ac die. Hec ipsa hora
superueniens confitebatur domino et loquebatur de illo omnibus
exspectantibus redemptionem israel. Et postquam perfecerunt
omnia secundum legem domini reuersi sunt in galileam in ciuitatem
suam nazareth. Puer autem crescebat et confortabatur plenus
sapientia et gratia dei erat in illo. Et ibant parentes eius per
omnes annos in hierusalem in die festo phase. Et cum factus esset
annorum duodecim ascendentibus illis secundum consuetudinem diei
festi consummatisque diebus cum redirent remansit puer iesus in
hierusalem et non cognouerunt parentes eius. Existimantes autem
illum esse in comitatu uenerunt iter diei et requirebant eum inter
cognatos et notos. Et non inuenientes regressi sunt in hierusalem
requirentes eum. Et factum est post triduum inuenerunt illum in
templo sedentem in medio doctorum audientem illos et interrogantem
eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentia
et responsionibus eius. Et uidentes admirati sunt parentes eius et
mater eius ad illum: fili quid fecisti nobis sic. ecce pater tuus et
ego dolentes querebamus te. Et ait ad illos: quid est quod me
querebatis nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me
esse. Et ipsi non intellexerunt uerbum quod locutus est ad illos.
Et descendit cum illis et uenit nazareth et erat subditus illis. Et
mater eius conseruabat omnia uerba hec in corde suo. Et iesus
proficiebat sapientia et etate et gratia apud deum et homines.

Ecce enim facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultavit in gaudio infans in utero meo. Intellexit elizabeth. cessasse quo impleta est spiritu sancto. quod illa exultatio fuerit significatio infantis: ejus et illius decisse miseriis: cum ipse primum ac divinum tonet esse futurus. Et qui invidia: qui cum spiritu sancto. Quia ipsa que misericordia dei mea est: ubi spiritus dominus adest. Cum duo cessasse monito cum dore salutis triumphi nascentis gaudium infantis: quia ipse dominus adventus precedit corporales. Et quidem ad auctores pertinet ut audiens: nec solum genitrix. Et sobole amodo divinum adventus attendit. Unde mox caste presumpsit dominum genitor. Eam cum mortuisse quod nondum: hunc quidem ad eam audiebat psalta elevatione cruciatus. Sed subdidit. Et beata que credidit: quia perficientur ea que dicta sunt ei a domino. Sed et quoniam spiritum divinum dicunt elizabeth. quod angelus ad mariam verba protulit: quod illa mox elevatione gratie credidit: quod hec divina equate potest. absque illa cessat dubietate expressa. Et nil vitaque modum. id quibus ei ea impleta: patrum sit patrum et futurum sua temporum. De patribus vitaque se edocti monstrant: ea beatum multa mirabilia dominus domine. quia recipientes hujusmodi gratie tanto gestabat desiderant: unde eam filius cessasse esse. Patribus se notam accepisse significant: quod et ad angeli admiratio. et quod magis mirabile de ventre se notuisse precedit. Sed et futurum suam se non me gratum intimauit: eam precedat a domino quod ei data cessat ampliat. Quae autem finem mei dicit. quod essentialiter sufficiat

quia tue gratia spiritus dei genitrix impleuit: et ea tanta tuum precursoris lux dominum celestis emicuit: Unde angelus verba quod dixit: si forte cessasse dominum adeamus aquatum. dominice quod mutuabuntur. Ad dita genitrix elizabeth. qua eam beatam mulieres predicant. mirabilem dum sum aggrandiant. fide fortes laudi. ad eam magnum scripsam ea filium spiritu sancto ita pleta cessasse significant: ne angelus tacere potuit dominum quod precipiat: ita quod dicebat. ubi apertum quia meruerit. eadem devotionis precessit patefecit. Stadium ut quidem gratie decebat. prudenter accepta dei mutuo adhuc alicujus silentio tegebat: arcanum missis celestis tum prophetis absconditum denudabat occultum: exoptabat inveniri. donec ipse dominus nostrum dispensator. quia sacerdos fuisset. quia sacerdotium elevatis. quorum vellet. indicet. de quo eadem quia sacerdotium cessasse plasmata spiritum. quod ejus spiritum inclusa esse patefacta enebat: mox eadem ipsa thesaurum celi que in corde suo habebat mea aperuit. dixit ergo. magnificat anima dominum: et exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Et recta Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. quia fecit mihi magna qui potens est. et sanctum nomen ejus. et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. fecit potentiam in brachio suo. dispersit superbos mente cordis sui. deposuit potentes de sede et exaltavit humiles. esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes. suscepit israel puerum suum. recordatus misericordie sue. sicut locutus est ad patres nostros. abraham et semini ejus in secula.

ꝯ eū timēt/ assumūt ee ꝓpositū:
restat/ ut eūa superbi et/ ꝺeꝑnētes
multa uitatis. quā nequaquā ꝑ
mittet. ferit/ uñ potētia mbrachio
suo: ꝺissipat/ superbos mēte cordis sui.
In uerbo suo iudicū qđ uitatis significat.
Ideo em alieno ab equanimi indigent/
auxilio: cum sic scripturē. subest cū
ualūt posse. Ꝙ ad distinctionē
mē bone equalitatis dicit. q̄ nō timē
uibꝰ libertatis. ET dō pacis ꝯtutem.
et/ sic alias scriptū est. et brachiū
eorū nō salnabit eos: ꝛ dextera tua
et/ uerbū tuū. et illuminatio uultꝰ tui.
Dissipat/ autē superbos mēte cordis
sui: qua mentis oculi pena superbia. ob
uitū dns genꝰ hūanū a stabili sua ꝑ
pria celestis ciuitatis: uñ ꝑ egnatio
ne eoꝝ lōge late ꝙ diffundit. ꝛ et/ sine
q̄ uerbis ꝓdūte nō tumet: q̄uis
ee future distinctionis emulatiōs resultent.
Deposuit/ potēs de sede. Eos ꝺ quo
tens appellat. quos ad humilitatis
Qui nō nimiꝝ superbi uocāt. qua
uicissitas se sue gloriose extollūt. potēs
autē, q. nō de potēs est: ꝛ q. gloriose
mentitur sua. qđ uitis admiscet quic
ꝙ de ueritatem. Illi autē ne potēs est:
q̄ dicē nouerit tm apō. Ꝺia possum eo
q̄ nos confortat ihū xp̄o. De qualibus
scriptū ē. Deus potestes nō abiecit: cū
et/ upē sit potēs. Exposuit ꝙ potēs
de sede. et exaltauit humiles: qua
nis qui se exaltat humiliabit: et/ q̄ se
humiliat exaltabit. Quis eūa ita ue
posset intelligi q nō nimiꝝ illi hoī q̄ nū
to sue elationis a dō fuerant/ dicti.
Ꝺmo minante illo ad humilitatis gratiā
ꝓficiat: sic q uinto fuerit humilitatis
exemplū ad gloriā. Nemꝝ simulq ob
superbia de sede doctrine legalibus ꝓ
ē: ꝛ humor ob humilitatis subiectos ad
ecclesiasticā xp̄i fidē deuitq. Exsu
entes implent/ bonis et/ diues dimit
tancs. q̄ qui et nā bō ꝓfecte ne ex
uiunt. aīa ad hoc appetendā spūalia q
opum instar mysticā certāe nō ꝺficiunt:
salua būt. utiq; sui ꝺceptois gloriā. qua
ꝺficēlabāt. cū aspuūt. At/ quis celesti
bꝰ ditus fiducia ꝓuocē gloriet. ihy
nimiꝝ tpe ostēt discretois. tantes to
tis uitudis diuitiarū a dō: ioq
ꝛ ꝺya ꝓfectus misit ꝑ ꝓcertū.
Quod eūa mhar uita exputē nō
minima ꝺtemq ꝓfert: ut et/ humiles
fidelis suxne beatus aliomis ꝛple
an. Utrumq; celestiū laborantē di
uestant: et/ q uil ꝺficis dicis gloriā
tes superbiūt. ꝺ oꝝ bonoꝝ equā.
superbiūt quasi ꝑ sese ꝙ gestant extol
luūt. mtq a huc uitatis tramestrūt.
Hunquis dum hus ꝺficilis. quos
ꝺ duisq superboꝝ ad humilia statu uita
mala ꝓtulit. ad uiligēs est. qđ ꝑ nul
lus. mq̄ gloriēs hy et ꝓfectes: qua
nimiꝝ ꝙ de labentis seu ꝙ ratiōnalitatis
ac mysticoꝝ. et superbis ꝛsiste: et/ hūi
libꝰ gratiā dāe gluenit. Ꝺn et/ bn
tꝰ gnāle dine pietatis et mse q̄uco
modē. ad spūalem uoce mentis
differētes. qua mdū ꝺcꝰ ꝛ dnice dig
tꝰ est: q confessionis sue ūba ghnit/ dnice.
Suscepit/ ser pueru suū: memō
mē sue. ꝛ ꝺficit appe. uñ uides dns

trenda admissa venia deprecemq. qz
mā eius a pgenie in pgenies timen
tib⁹ q̄ cū sullū mīt mala q̄ fecat gnioz
penitendi culpa surripiat. qz dīg sup
bis resistit. eos q̄ a bīa sorte sc̄ōz
p varia penaz loca q̄ pcoz valtatz.
Disp̄git fit aut laudēmus dīm. ut si
bi male sp̄ adsit z dīa celamq. sp
T nobis z obsequia castitatis z ututis
opa ꝑficiant. sīa z optimq z salub⁹
rumq in sta ecclia mos tolerit ut yng
ꝑig cotidie cū psalmodia vespertine
laudis ab omīb⁹ canat. q̄teq ephoo
nios fidelīū z fq̄ pacis z dīne tranquīlis
mēo. ad affectū deuocōis accendat. et
recogita sepig ev. genitas illig i utu
tū solidit̄ate q̄fiunt. et hoc quottie
ad vesp̄os fi cplacuit. ut indeficiens fati
gata p diem ac distenta diuis cogi
tacōib⁹ mens nra. tenebre tpe q̄etis
ad vnionē sc̄e sīe q̄ fidelīū colliḡt.
iūq; salubriter amouta. q̄q; sup̄flua. il
lecebrosa diurna vagac. q̄tenus. totū ho
noctis demus p̄cib⁹q ac lacrimis ev pte
mūdari. Dīm nos q̄z diuinq; monē
longū duximq; sermonē. iā q̄sq; ad do
minū clemēcia ipig postulēq. ut et
miseria bīe marie q̄ tuis benedīcōib⁹ offi
cijs. et ad celebrāda dīne natiuitatis
solēpnia promotis. nos venie mee. ad
diuuet ipe ad facienda opa spūalia
hia. ad capienda dona celestia. desi
derii mei. q̄p nob⁹ mutare. atq; me
hoc⁹ viuendi formā dare voluit. vmi
gen̄tu sunu ihm xp̄m dīm. cū q̄ viuit
z regnat dīg i vm. spe sc̄i p̄ q̄ ad ffa

Sabbato sc̄i ffi cuiusdā p̄ hiem

Anno quīto decio ipij tyberij cesaris q̄
curante pontio pylato in dea. tetrar
cha aut galilee hode. philippo aut
fre eius tetrarcha ytureē et tra
chonitidis regionis et

Ad bīm gregorium ffe

Redemtois mei pcessor q̄ tpe
ubi pdicatois accepit. mor
to rone rei publice et ye.

Dnica qsta leō sc̄i euangelii
secundum Johannem

Ille tpe. Interr̄uit mdei ab ihc
plimis sacdotes z leuitas ad ioh
ut mitterent eū tu q̄s es. et ye.

Ad bīm gregorium ffe

Ex hmq nob⁹ leōnis ubis fr̄es
kīssimi. ihs hmilitas gne dat
q̄ cū tante ututis esse nr̄e xp̄s c̄o
di potuisse et reliqua. In fine
ebdomade ad natale ꝑmo bīi
anglī de vīt̄ sanctaꝝ z īcarnacōe dīi

Legimq sem moysen ffo dīm
ꝑcepta dante. ubi dr̄. audiuit
israhel. dīs deus tuq. deq vnq e fr̄o
pt esse maioz nō pt miari. dicente
dauid. magnus dīs z magnus nō pt cē mior
tq eius: et sapiē cuius nō e mie.
Optime noscis ista fr̄es kīssimq cor
de fidei tenentes catholicā ueritatē:
audite tm̄ benīt quod admirate dīno
ꝑsulis explanandū. Deq vnq e pater explanandū
deus vnq est filiq. deq vnq e sp̄s scs
tres tē dij z vnq deq. tē i vocabulis
vnq m diuitate sp̄e. z dicat̄ m̄ hec
ergo si vnus sc̄s. omnes sc̄i ī cōfessione
ad plenū xp̄m ptinz caro nr̄e. ca
lund est aīa: aliud est corpus et tm̄ i aīa
est corpus: et vna est aīa: z aliud aīa
agenti: aliud agens aīa viuit: ro sapiet
et ad aiam ptinz vita: et ad eam
ptinz sapia et cū vna sine. aīa q
ha susceptit vitā: ro sola stulta susceptit
sapiam et tm̄ nr̄a aīa sc̄a roe: nr̄o
sine aīa fit z pr̄. z filiq: hic vna
sine. z vnq deq sit. ad xp̄m solū ptinz

caro: sicut ad sola rem ptiz sapia-
bat non recedat ab alia. Ita item ali
id in sole: calor et splendor: mora
dos simit: sed calor existens. splendor
illuat aliud suscipit calor dli splen
dor. Et hiz calor 2 splendor abinicem ne
queant separi: suscipit splendor illua
rem no sino re. suscipit calor sino rem
no illuatorem. aliud sit. aliud singu
lar agnit: et trin abinicem no sepant.
Ita et filiq susceptr carnem: et no de
seruit prem. nec se diuisit a pre.
Insuscepit ihc filiq carnem i pfectam:
et trin et pr 2 spm scm no defuit
maiestat: in diuinitate eqlitas. i car
ne sola filii pfectas. no ar pres ab
eo a spm scm recessit aqm diuinitas.
Cui g. vna sit deitas vna diuinitas.
Triplicit qd carnem xpi. p2 2 spe scm
sed maiestate no susceptore. Dic scz
q. cu eo fuit et pr. Sed sm ihc dog
xpc plq? sed pr merito est audi &
spm scm. q. cu eo erat. Ita ait. refert.
q. ihesus plq spm scm. Legisq; a ioz
dane Acta. quo ihis xpus susceptr
carnem: et trin pr 2 spm scm no de
fuit maiestate. Tri telu 2 tram ipla
pz. implet spm scm? carnem xpi
deseruit no potuerunt: qui i diuinitat
vnitate manserunt. Adhuc cithara
rispice ut musicoz modos tonis dul
cibq reddat. Tu pr adhibe vidz. arcu
manu 2 corda. et trin arcu ductat ma
nu tangit. respondet corda. Tuna pr
optant? sed sola corda respondet
tui. nec arcu nu manu sonu reddit
sed ea cu corda pr optant. Sic nec
pr nr spm scm susceptu carnem:
et trin cu filio pr optant. Et cum
sola corda discutit: carnem solus
xpus susceptr. Opacu i trin qstat:
sed quo ptiz ad sola corda pmi red
dias: sic ptiz ad solu xpm carnis
humane susceptio trone iudeq: qz nam
magt pare iugo maia no potuit. Et de
testando manicheq ondit. Si taro erat
iugo esse no potuit: si iugo pceptu fata
ma finit. Qd fis de historijs vetis testa
menti nec dm. qz iudei qd no se
mittat aurib mis. Dnz moysi sco pcepit
de singulis thubq iugis anstri altaris
sint Duodecim iuge: nib qs eria vna dic
que aaron fiat sacdot: ponte sup a
sco moyse in tabnaculo testimonij iuga
aut aaron pg altm diem inuenit. p
duxisse flores 2 frondes: 2 pepisse nu
ces. Delatat hoc ministriu cu caritate vta
gz. pfidia iudeoz gmisce: ubi mayime fi
figa: intuit sacmenti. Iuga hoc prodt
quod ait no habuit. no radicata plan
tacio. no defossa fundamento. no aucta suc
co. nec fundata semnatoz nec. 2 trin cu illi
descent vnissa intra natu. ptulit iuga qd
nec semine suggesti potuit nec radice.
Iuga gz potuit qz nam imacs educe:
iugo no potuit qz nec intra filiu dei
gnare. Ducat igit in iudeq ic dulq
quadruped arida iuga floruit 2 frondu
et nuces ptulit. et ego dica illi: quod
modu accepit iugo 2 pepit. Hoc pfecto in
deq nr accepit iugo potuit exhibere: ni
iuginis pcu veniat ad eccliam: expo
nat illi ne iugu sacrificat vni ordine offi
tij natiu virgo pcepit tpa prendi: v
ga aut finit tpa geminadi. Illa cu
decies nouie mensibq pepit: iuga ad
alio die qd na no finit geminauit. Co
e nam magt iudeq iugo pare no potuit
deq cu qm innumeris mabilibq qz
nam signu ondit. ne asina loqret:
ipe mabilia fac voluit: ne xpc de
virgine nasceret? Audiat 2 manicheq
lle insuta aliud sacmentu. Solis ra
dius specula penetr. 2 soliditatem

cuig insensibili sibilitate p̄tinsit: et
talis videtur intrinsecq̄ his exhibitq̄ stat
frees n̄r. cū mgdum violat n̄r. cū eglz
ditur dissipat: q̄r ad iglīā cmus 2 eglīā
specula intrigz pueniat. Specula
nō p̄ripit radiq̄ solis? intrigtate igis
inglīa ad eglīā p̄ncq̄ viaē potuit dita
tis &z quid nltiq̄ moraī? Audiat
xpiana quod nō vult audiē nltiq̄ aut
manichej? ut iste p̄ficiat in fide: et
ille deficiat indignatq̄ Virga illa vide
agebanq̄ aaron: ago maria finit. q̄ nob
xpiū vnū sacdotē genuit 2 peperit. dicq̄
dauid exiuit dnōs tu. et sacdos ter
mi: sedm ordinē melchisedech. Et puoc
nāq̄ iesu ia diuocat Virga inuictis tue
emittet dnōs de syon. et ysaias p̄phā
apertus maria stām designat dicēs exi
et iuga de radice iesse: et flos de radi
ce eius ascendet. et requiescet sup eū
spūs dei: spūs sapiē 2 intellectus. de
hac iuga mucro p̄duit: ymago dnici
corpis finit. Ferrum cū trina habz i suo
corpe sbā vnionē; ferrū testā 2 nucle
ū in ferro cano. in testa ossa: i nucle
o mtis. qua quatuor in corio nucis
carnē. significat saluatoris. q̄ habuit se
affinitatē nīr amaritudinē passionis in
nucleo mtis dulcedinē delitā
tis: q̄ tenuit pastu etānus sbīnistrat
officiū in testa ligni infixus cruc̄is.
qui n̄ desciuit id quod foris 2 intus
tig ligni imposicōe p̄adiuit. dicente
aplo dnō ipē p̄ sanguinē crucis suē
pacificās quā in celis. 2 in terra

Sermo in magnum

Etica q̄dā fit p̄ceptus q̄ generalis. cū quatuor
mundi istq̄ natalis celebrāt dies
est bn nostis: quēadmod duces eiq
et p̄cipes omes ecclā militantes ac
cuiati ferias festiuq̄ actincti oportet
cingulis. auro fulgentes. preciosis abi

ant solito nitidiq̄ in aspectū regis nre
de lucrdiē cū maiq̄ esse iocundis gau
dii si videt maiorem suē quatuor or
tū. Dato q̄ illū letū futurū. q̄to ipi fluine tanto
in cius festiuitatē denotāt. ut q̄ quator
tq̄ homo corda nō aspiciat: affectū cor
recta sequebat nil hitū studendo sta fiat
ut splendidiq̄ se accurrat. quisq̄s re
gem fideliq̄ diligat. Denide q̄ die
natalicē sui sciūt cū largū futurū ac
donatiuū plima nīr mūsa sub nlīs q̄
domo eiq̄ abiecti putant 2 vilis. ta
ta prius thezauros eiq̄ ipsi diuitiaz
valetatē festimāt. ut i q̄tū progas
voluit. in tm̄ progacio copiosa nō defec.
et ait cordis voluntas donandi deficiat.
q̄ sbā largiendi. hec aut ia sollicite
facimē: q̄ maiorē sbi inuitacēm q̄
hac sollicitudie quant fructū. Ecce
frēs stli istq̄ hodie q̄ plur honoris
glām. tremi regis sui natalis die tan
ta adquatē susceptimē; qua nos actua
tione etni regis nrī ihū xpi natalem
susceptē debem. q̄ p deuocōē nrā nō no
bis tpalem largiet 2 glām sed etnā. ut
tremi honoris adminstrōem dabit q̄ suc
cessē finit. sed celestis imperij dignita
te que nō hz successorē. Qualis ac
nra renouatio fit futura. dicat ysaias. Que
oculis nō audiuit vidit nec auris audi
uit nec in cor hoīs ascendit. q̄ p̄parauit
dnōs diligentibq̄ se. Quibq̄ numeratis
nos quotidiana opz sūt ac diuturnes.
hō. est alias nras. q̄r rex nr̄ xpus nō
tam nitidem vestitū q̄ aliaz requirit
affectū: nec inspicit ornamenta corpis nec nō
sed ipsius de corda nitorē. nec fucatis
cingulis pcingentes lubeos apostatē
mirat. sed fortes castimonie succingen
tes libidinē a pudicicia pellentes mirat in
dubitanq̄ q̄ memoriā aū ipsum probati fi
de. compti mia. moribq̄ actuati: et
qui fideliq̄ xpm diligit. nitidiq̄ se ma

dator eius obſequia· qponat· ut pe nos m
ſe ꝯde videat· cui ita m eis ſolempnitate
fulgeamꝰ· et magis letꝰ ſit q nos p̄ceꝑ
erit p̄ uirtꝰ· Atq; ita am cōpluries dies
caſtificam· tꝰdq; mā· mundemq; ſpiam
p̄ſtaq; ſpm· et nitidi· z ſm macula
i macula dm ſuſcipiamq; ꝺducentꝰ· ut
cuiq; natiuitas p̄ macula ta vgnie ſtatuit·
eius natalis p̄ macula tos ſimulos p̄cue·
Quisquis cū m illa die ſordida fuit
ac polluta· natale ppi votū q cuiat· nec
ſit luce dnice feſtiuitati corpe· mente tū
longiq a ſaluatꝰ ſeparatur· n· ſocieta
te hui potuerūt mundi· z ſoūs auare
z miſeriores· corrupti· z vgo· n q mgs
ingendo ſe indigna offenſioem ꝯtrahit·
cū mūdꝰ ſe ogno ſcit· Dñs cū uolt eſſe
ſuos officioſq; cet· iuuenosq; ꝯſtituit· ſicut
ille i euāgelio q m cetu ſeruoꝝ· uitatus
ad nuptias dnic· anſa eſt· no deſte hui
nuptiale· z cū alios mitet inſtructi· alios
luceꝫ fide· alios caſtitate fulgere· illeſpo
ſo q ſtue feditate pollutos· cuctis ſplēden
tibus deformi horride ſordebat· z q̄to
quiq; ſit diſtribuendi· ſtuꝝ· uitatus
caſtitas· caſtitas· tantomq; p̄cio illi appa
tas· q potuit· mihi diſplicuiſſe ſordida
ſi i q̄dā locis miſeroꝝ mihi ſe dediſſe· ꝑta
q; ſublatis· manibus z pedibus i tēbras exclos
expelli· no ſolū q; peccā· ſi q; cū
peccā eſſe· ſtatuat· ſibi mitū benedicabat
Igit· fideles ſuſcepturi natale dñi· ab oī
nos delictoꝝ fece· pgemq; repleamq; the
ſauros eius· diuiſoꝝ munere· domi· ut
in die ſcta ſit unde p̄ egni accipiat· ſi
cuiq; uidue· pauperi reſtiuat· ſcdq;
le cet· ſi i una cadq; domo· mē ſimulos
unius dñi· alter ſordeat· in aloe ſeruis ali
q̄ſumat· in panis· alius eſtuet· cibo a
lius fame frigus q; ſuſtineat· ille e
ructuet· hic ſterna· digeſtionis cōpula
tio· hic ſtina· i cenuiſſe· media· no ſaluat·
Aut qm cet· nitē ordinis effectus· peti
mus ut illem ab inimico· q· no ſimus
libales· inſires· Simus imitatores dñi·
Et cū ille pauper· in celeſti gre uolue
nobis eſſe ꝙ poſſes· cur nobis no ſint mi
lia terna ꝙ poſſes· Nec enim ſint ali
monie qm ſtes ſint ſacramentis· n q
recte apud deū p̄ uos agimus cauſam
nram· ut nris alamus ſuſtribus· q illiſ
tias agant· Quidq; aut pauper dixe
rit· illi ꝙ ſtat quo ſacramēto dixe
rit· ſicut ſcptū eſt de illo· de ali
quo p̄ q nos dñs blaſphemat· ita de
ſto ſcbit· qua huic hoc p q nos dñs
benedixit· ſaluatoꝝ· Quale at· e mitū
largientis ut ſibi quis optauerit· domo
et p nihilos cetie dñm deprecet· z q
ille fortaſſe pecte de dignitate no au
deat· plenior interpellatiōe eroꝝ cui
quid nō ſpabat· accipiat· Quod ad ad
iutoriū mutuū· quē rogamus nos benis· aſſi
dui· ut p̄ſtos gratū actus eſſeat· q nō
et item ut fiat oblatio mā accepta· ſō
ſtrata q ſpūs ſcs·

Sermo beati augustini epi

Altis himdq;
diuine me memor ſpi oi dmta
q̄dmodū compti· z apti ad nitidū prata
lem dñi ſuſtipe debeam q· z· Itaq; me
ſmone beati augustini ad plm

In virgilia natiuitatis xpi leo papa cum i ſermone

Ioſeph· Cū eſſet deſponſata mr ihu
maria ioſeph· antequā conuenirent· inue
ta eſt in utero habens de ſpū ſco· et ſup
Quem eſſet deſponſata ymeneo ozo
mr eius maria io
ſeph· Quę ſunt ueritates aut deſponſata
eſſet maria ioſeph· n ꝑtā quatenus hoc
ſacramentū diabolo celaret· et ille ma
lignus ſtrandis gumenta adiuſq; deſpō
ſata ꝙmē nulla penitus intuiſſet·
Vel ſo fuit deſponſata ioſeph· ut na
to infanti ab ipo maie cura videretur
gere ioſeph· ſine in egiptū iens ab
inde domio veniens deo deſponſata

pānis

redia

finit ioseph: nō tñ in gemina incta fide
mat eius sine macula: nec tamen
ta: nec tacta sine eius q̄ eius
sine dei vnigeniti dñi 2 regis omniū
plasmatoris et cūctoꝝ illiq̄ qui
in evelp sñi nunt: et in trasitu pre-
sentiq̄ qui i celis sedm dignitatē in simile
prie: et in hiis sedm corpis susceptū
in sinu est mris O magne amice
tois gra: o inaestimabilis stupne gloie
sublimitas o ineffabile magnū q̄ sacramen
tū ipa cad ugo: ipa 2 nr dñi ipa eius
genitrix: ipa cui ancilla: plasmatoꝝ cui ipa
que genuit q̄nus vnq̄ ista audiuit
q̄nus vidit olim: q̄nus hō excogitare
potuit: ut nr ugo est: tacta gnatr:
que 2 ugo pmansit 2 genuit sicut ā
quond i rubo obuio videbat et ignis
cū nō tangebat: et sicut puer i caminō
clusi habebant: et tñ eos nō lede-
bat mandiū: nec odor fumi cat i ab-
sū: q̄dmodū daniel in lacu leonū in
clusus: clausis nō apris ablatū est ei pā-
ditū ab abacuc: ita 2 hic ugo genuit sci
dñm: sed tacta pmansit: q̄ effra est:
sū vginitate nō amisit: genuit sine
te: 2 ut dem e ugo pmansit q̄ ugo
q̄ genuit: et ugo pmansit q̄ filia
tra est: et castitatē sigillū nō pdid:
q̄ma q̄ nō hō iste tñ q̄ vi
debat sū vnigenitū cat deū q̄ i carne
aduenēdo nec subito carnalit genitū
e: sed pria deitas in corpe venit: inte
gra: q̄ iste 2 i dñm deū i humanū ad
uenit genitū est corpe: nec sic pdi-
uisse q̄m deū 2 dñs figuraliū susce-
pit sacrū cū pes vnigeniti ve in
corpe nr se ipm diuisit: ut dimidius
dimidius apud patrem et dimidius
esset in ugine: sed totus apud patrem
et totus i ugine: totus i sinu pris: to-
tus i humano corpe sacro ubiq̄ stupēda
venit gre natura: que i celis sunt
cōfinia: et que in terris sunt salutis subiz
apte: inseparabiliq̄ undiq̄ indiuisa vnigeniti
deq̄: hic scē vnigenitq̄ deq̄ ei hoc ū
bi humanū 2 corpale immissū i animis
plimoꝝ nō dimidiat p singulos ut pe
in alio 2 pe sit item in alio: sed i sibi
integra 2 plena hēat nec i vnoq̄ totū
sit: qm̄ omnipotēs ubiq̄ dei vnigeniti vbiq̄ to
ta est: et in celo 2 i terra 2 apud patrem
et in virgine: 2 nō dimidiat nr deus est
neq̄ scindit: nec i partes efficit: sed totus
totus tenet totus implet: o illustre 2 pspicuū
huiq̄ veraq̄ utraq̄ vnigeniti dei dictū hoc
mr ugo maria: Digna digni mr inviolata
filio: una unig: unica unici: nec ei alii
vnigenito sine terra venit: aut alia ut
ipe vnigenitū genuit: In hiis sibi quę
dā sunt desponsata legi nr: eiq̄ maria
et ait Juncta est mr verbo sine quo
iuncta: aut a quo iuncta: doms ab
angelis custodiendis ea: protegentibus
eam: gubernantibus ea: ut eiq̄ pessima ag
mina ad nocē illiq̄ ab ipa gubernanda cat
Deinde iuncta nō tangere putatur
ab ipo beo ioseph: sed 2 misto: quibus li
centia maritali luctet ea nō stringet:
fuit 2 tñ ut putabat virginib⁹ ea nocēt
Joseph aute vir eiq̄ mr: cui desponsa:
et nollet eam educe viro appellantur q̄
iudeoꝝ puritatem: ne adulta virgine non
seruirent sponsa 2 desponsata fuit ipi io
seph: ut sup dom e Si ei nō fuisset despō
sata ioseph omnibus bonis terrenis 2 ni
mis nubi: sed ordinante deo viro eiq̄ hic ei
est elegit appellantur ioseph vir eius: ut
ei esset hō mysti: Justa aute i libro iusta
in sede iusta in lectulo q̄ simulatione iusta
i mitis. Cū Justa ita q̄ cū fuisset et
nollet eam male diffamare: deuoluit
occulte dimittere Resolut deuote
ea: nolunt accipere eam: nolunt ea male
diffamare: si volunt occulte dimittere
occulte ea a se dimittere voluit: et
sicut manifesta si q̄ sicut missus

talis g̃ cũ esset ioseph: cogitauit oc
culte eam dimittẽ. Hec inquit illo co
gitante. Quid nobis est mirari quid
cogitauit: ut occulte eam dimitteret
Hec cogitabat: ut eã dimitteret. Di
suspitionem in ea habebat: quo nostra erat
Ibi g̃ nõ est suspicata: nil tale aliq
cogitauit. cum eã dimittẽ volebat.
quo nostra cãt: ut ymaculatã 2 stam
Velle dimittẽ. minuit cum 2 hs cãt
Hz cũ simplicem sensit audi hinc et
ortum ioseph nostra cãt: 2 illa ingo
ymaculata cãeat. Et to eã dimittẽ vole
bat: qm̃ vnũ mysteriũ 2 sacramẽtũ
quod magnificũ in eis agnoscebat:
cui apprimas esse digñ estimabat
Ergo humilians se cum tanta 2 ta ineffa
bilem rem. quebat se longe facẽ: si
cut 2 beatus petrus dñs se humilians a
iebat exede a me dñe: qm̃ homo
peccor sum Vel sicut ille centurio ad
eũd dñm mittens dicebat sto sum
digna ut sub tectũ meũ intres. qua
ner me ppm̃ estimaui ad te venire Vel
sicut sca elizabet ad ipam btam loque
ta est. Vnde hoc mihi ut veniat mr dñi mei ad me? Sic 2 io
seph noste humilians se a sibi. cane
bat 2 timebat sibimet ista tante sã
tatis gñtiam adhibẽ. Deo volunt
eã occulte dimittẽ. Dimitto eã dicẽs.
et a me longe faciẽs eã. 2 a gñatõ
ne mea grauior est cum eius dignitas:
et excellit eius castitas sanctã: ner
mee agrenit indignitati. Ideo volue
occulte dimittẽ eã. Hoc go cogitan
te. angelus dñi p visũ apparuit
illi. dicens Ne uid dubitas o ioseph
Quae imprudenter cogitas? Quae ir
reuerabiliter meditaris? Deus est qui gñat
ergo que gñat huius gñationis mysteri
es. 2 nõ laudatur? Quia 2 nõ dubitãs
mãcipiũ 2 non plasmatur? Spũs mysteriũ custodi fer-cuncta: mirande 2 singulare
qm̃ nascetur 2 ipse que gñat eum si
tibi vxor notat. si indispensate esse
qz nõ tibi tui vxor est: Et deus vnige
niti eius mr est ppta filii ioseph dauid
qui has promissiones accepit. cui ysaie
alia data sunt testamenta Ioseph fili
dauid: nõ tui secũm carnẽ sed secũm spm̃
Ioseph fili dauid. Si cum filia dauid
iuste 2 hẽs eius tui filia prohibeo m
hẽditate accipere cum: qz illi promissa
testamenta filia Ioseph fili dauid:
ne timueris accipere gñatõ tua maiam
Ne timueris. ne tpidaris. ne metuas:
sed secura 2 intrepida accipe eã secũ
legis preceptũ vxorem et noiata: si
secũm impiam qsuetudinem 2 quietis
ne longe aliena accipe go eã sicut
quemdam celeste thesaurum: ne de
tatis dicas. sicut plenissima sanctã:
sicut pfectã iustitia accipe eã sicut
vnigeniti matrem. sicut honorabile
templũ. sicut domũ dei: sicut
cunctis omnipotentem: sicut ipsius
celestis domũ ymaculata ita go io
seph fili dauid: ne timueris eã accipe
re et quemdata tue fidei custodi eã
tam diligenter fer-cuncta attende: fu
giens ab hẽde. ducẽ egiptũ. usq
quequo ego dicam tibi quando mortẽ. duce de
ducem tuum. Ista Ne timueris accipe
re maiam gñatõ tua Congrue audi
ens nõ expauescas. nõ gñatõ: ne
cessarium qm̃ pcreum. ipse enim qui
cquid sancti Congruẽ est. deo gñat ex
diabolo iniquitate cuius occulte: ne
iudeos punitate excludat atque diuer
net legis institua. structura nõ destruat
2 mysteria nouitatis demonstrabo qui sta ne
que secundum qsuetudinem quidem hẽre
ne. iste qui gñat tui filii et

Quod enī ex ea nascet² de spū sco
est: q̄ solus creator huius nativi
tis fuit. Iam unigenitū filiū
qui ante scla ineffabiliter et solo pre
nato est: ita scī spūs gratie fecun
dauit voluntate pris ut humano corpe fe
cundante spū nr̄i hoīs venit. Iste
est de quo scpt̄a prenuntiant dicēs
Puer natus est nobis: et filius datus
est nob. Puer enim unigenitus fi
lius ex virgine genitus est: ut illa u
gnīe quoniā ea q̄ crederet tem
tauerat atq̄ cōcipere: et qui p̄ ea
voluntate filius esset suam probabi
p̄ adoptione gr̄e filios efficeret di
cit natus est nob filius: et vocabis no
men ei ihm. Virgo gnās: et tu vo
cabis nomen ei ihm. quod dicit̄ ita
salvator. Ipe enī salvū faciet po
pulū suū a pcīis eor. Vobis no
me aut hoc qd̄ antefinit: quod
ante scla notatū est. Non tu ei
ponet nomē nr̄e tr̄e. vobis ut sit
tuus: sed nova et vera existendo
ihm. id est salvatorem. Salvator
enī esse tuus: nr̄e et ipe repisse
salvare: sed ita denique tuus salva
torem. Ipe enī salvū faciet ppm
suum a pcīis eor. Ipe enī p̄ hibui
clara designant: q̄ et deq̄ finit
et dns p̄ q̄m mentis autorem exprīe:
et q̄ ppl̄ eius ab ipo salvandi ha
bet administrabat. Et io dicit ipe
salvū faciet ppl̄m suum a pcīis eor:
ut ne deq̄ dicit et structis. a pcīo sal
vare ut ppl̄m suum a pcīis eor
nare ut ppl̄m suum ipm dimittet iste
et filiq̄ dei huius ppl̄m suum. ipm ve
ro non deum est liberare a pcīis
atq̄ salvare. Hinc et in deum sit et gen
tibus: de q̄ ipe ita p̄ ysaiam fuat
eloquia dicens. Dns dixit ad me
filius meus es tu: ego hodie genui
te. Pete a me et dabo tibi gentes
hereditatem tuam: et possessionem tuam fines
ipe salvabit ppl̄m suum a pcīis eor. sang
uine videlicet suo victos et dimissis: morte sua
de mortuis eos liberans. Pnīte. Ipe salvabit.
hoc est salvator omnium fidelium atq̄
credentium. hoc et totum simul est. Ecce tot
hoc q̄ unigenitum de secreto cordis sui ge
hoc de ipsa dei matre. hoc de ancilla
ad virginē descendit. hoc de ipsa virgine
desponsata et nuptiarum. hoc omnium
simul est. ut unus applet et
unus assumatur et omnes. Illud q̄ ingre
gemini q̄ ingressi p̄ nativitatem et
intacta ingressi sunt. Ecce virgo in utero
accipiet. Audite q̄ dicit omnes filie ecc.
Audite omnes populi q̄ hereditate doletis et
structi peccatis illa. et ex illius adoptione
subsistitis. Ut q̄ mysteria gratie filios
nil mag vos q̄ scripturarum corruptibile
non tumultuantes audite et seram audite q̄
lamini audite q̄ virgo in utero accipiet filio
et desideria pcīi accipietis: nec per
tis p̄suasione decepti. nec omnis aspla
tibi venenosis infecta: sed virgo in utero ac
cipiet: ydumaeam angli suscipies. ephra
tii testimonia assumes. Virgo in utero ac
cipiet: ut deum dignanter meritis ad mu
di patiat salute. Ecce nasc hoc ipm qd̄
dicit. ecce admiramini est tuum mysti
magnitudinem. ut omnes vesani et sapien
tes suscitas. ad hoc deum evangelium ecce in
go dicit in utero accipiet: piet filium
ad colligendum illum populum dimatis. ad
deum tendentes ipm capiat. ad om
nes viros eiq̄: ad p̄dam eius capiendam.
atq̄ captivitate sui populi q̄ tenebat. Pau
et filius ad domum tuendum addit. ad to
bedientia eius p̄ matre obtinendam. ad
dit. ad eligendum lactucam genus quod p
mulieris temeritatem in deliciis fuat
ait. delectu et vobut nos eia emanuel
qd̄ est deus pater. nobiscum deus vocatur

nos cum pnis angli psallentes mecum
gratie atq; gaudentes sicut deu omn3
regem pacis ad hoc ven̄te: deinde apti
vnigenti dei dnī eccl̄m atq; vtute oīm
gentiū pdicantes: adhuc
3 sti mr̄es et ignes 3 gladios nīq; admo
te resistentes: deinde cnicti ēdentes he
ipm nr̄m usq; in assumacōem sti medi
tes atq; laudantes. Et vōbis nr̄m emanuel: qd est meritatū nobiscū deq
Rm vōbis in ter̄ra vobis in ter̄ra nr̄a sīnoīs
nr̄a. nr̄ sicut pa mr̄ figuras 3 pigmbas
facie ad faciem appēte nobis: deq
abrahe pdicentem tēp horis tpis hic tm
p ipam ineffabilem deitat̄ sue sbam.
sed pocq; p angelicā speciē a medie
bus est: nobis tēpta tēp tēp atis
mis apuit. et cū his ibq; qui sal dig
nat̄ est. Jacob erat dñs tpe p angeli
melchisedech apuit: colluctans cū eo.
Sup. Qui q; ab eo supal p̄misit: ut hinc mi
dicordem mitto benedict atq; ista. nosa
ret. Nobiscū deq; aplic. mgr̄ qui p nobis
magnifice. etenim adipiscē 3 usq;
ad mortē accedēt. ut morte sua morte
oīm̄ 3 benedictōem atq; timor talitatem
mundi totū ipso donaret. q̄ fidenter
dicit nobiscū deq; p euāgelistam 3 aplo
rum pdicationem p sti sui corpis 3 sāguis
sacrmēti p glose cunct signacula. Ista
q̄ oīa nobiscū deq; 3 ad nos deq; mo
bis sicut ipe ait. Ecce ego vobiscū sū
omnib; diebus usq; ad assumacōem sēli:
q̄ cū pre 3 sto spū vnit 3 regnat in
secula sēlor. Amen. In natale
Omēs tres sermones habuit. Primum
dñs ill̄ dixit dum a se expsse augusto
iussisset̄ vniūs orbis et regna

Ou bñ ggrorū hñe

Quia largiente dño missas plenia ter hodie celebrāri sinim. lo
qui dñs de euāgelica lectōe nō possimus
In matut. de tm sicut Lectio
Et ill̄ pastores loquebant ad inuicem

Transeamus usq; bethleem: et videa
mus hoc quod factum est quod dñs ostēdit
Et regna Omnia venerabit

Nato in bethleem dñs salvator
Sicut sacre euāgelii testat̄ hystoria
rii pastoribus qui in regione eadē
vigilantes vigilias noctis super gregē
suum agebāt dñi magna cū luce angel
exortū q; mundo solē misit. nō sol
lestis voce sonoris vmeris claritate
luce astruebat. Sed ipse est in tē: verē
ministerii testat̄ sene ipsum angelos q
tam pernilo appāe prebuit cū luce
parūisse. Et ho p̄ilegii nē hoīs
gnis tpis sacrā est: qm exortū
in tēbris lumē rectis manifestat̄ 3 mise
misericordiā dñs. Vnū ne pua vnā an
geli videtur auctoritas? pecq; vnus
mētū nouē nationē edocuit. sed
tremendo celestiū agminū. q̄ glam de
cunct. pacē q; filiis hoībus pdicat. et
aptē demōstrant. qr p hanc nativi
tatē ad pacē vnā fidei spei 3 dilec
atq; ad glam dñi laudandā cōuo
quendi significant. aut misteria p
tes isti gessit: docēdes quoq; ac rō
fidelium actus. Nocte cum vigilias cu
dicebant suos gregem suum. peculia rep
cionū indicat: a quibus se studios q; sui
lectos omēs qui p̄ce vigilant cust
die nō desistunt. Et bñ natū dñm pas
tres suos gregē vigilanē ille etenim
te est qui dicit. Ego sū pastor bon
bona pastor animā suā dat p ovib
suis. 3 tps imminebat. q̄ id pas
simē bonū. missus mundi pastor
ouē suas q; longe late gregi dispe
tribant ad sp̄ualia celestis mi
pastua reuocaret. Quoz summo pas
ri p̄cepit. Si diligis me: pasce ov
meas. Quid aperiens aut confirma
tres tuos. Et sicut est ut discipuli
agri ab eis in celū: pastores loquban
tur Transeamus usq; bethleem:

dumq; ho ibū quod fm̄ est quod factū
dñs & ondit nob Et venerūt festinātes:
et iuenerūt mariā & ioseph & infātē posi
tū i p̄sepio pastores quide illi felici gau
dio festinauerūt vide qđ audierūt: & qma
ardenti amoꝛe ifiammāt: animo saluato
re & q; ifiammāt iuenie meruerūt. Et itel
ligalin pastores ffigī. fmo cūcti fideles
q; mētis industria xp̄m q̄re debemus: di
ligere p̄cipue studeam⁹ & frequēter inquirere
mq̄mus usq; bethleem: & videamq ho ibū
quod factū est inquiramq ff & nob fieri
dignū. cogitando usq; bethleem tendamus
dauid: et exclamq amando usq; ecclē
tendamus diligens celebrem q honoribus
inquiramq abiectis q impudēter cū libi
toto mentis desiderio usq; bethleem festinā
ld & domū panis vim nō manducem sed
etnā mī cibū: & exclamq amādo q ibū
quo fm̄ est: illuc cū me ascendit ibi m
deuotā p̄cib⁹ sedē: illo cū tota intētiōe istam
cia sequāt & sollicita cordis & corpis cas
tigatione pcurem⁹: ut q illi i p̄sepio ia
de pagliente nob m̄ p̄cipua vi
vide regnāte & videamq mag̃ ho ibūm
quod fm̄ est Deū vm & puerū fidā fate
ffessio in principio erat ibi: et ibi erat ad
deū: et deus erat ibū hoc ibū erat ap̄d
fm̄ est: q̄ eterna deq nō est p̄ q̄ nati
tate dina videi ab homibus nō potuit: ff ut
videi possit ibū caro fm̄ est et habitauit
in nob Videamq ḡ magis ho ibū quod
factū est: q̄ assūpt fm̄ est. ho vide neqn
uimq quod fecit dns: & audit nob qđ
ita mal fecit dns: et p̄ ho visibile nob
exhibuit Et venerūt festinātes: & inue
nerūt mariā et ioseph & infātē positū
i p̄sepio Videntes pastores festinātes: et
inuenerūt deū hoiem natū. filū & cinsdē
narrauit ministerio festinemq & nos fieri
mei nō passibq pedis. ff bonoꝛ p̄sentibq
opm. vide cand gloificatū hūanitatē
cū esse missū. digna simus sine
mede summatis festinemq vide illū:
mede summatis festinemq vide illū:
m dina prest ac sua maiestate fulgentē

festinemq mag̃ ffā tanta beatitudo nō cū
desidia ac torpōe q̄cūda est: ff alacē
xp̄i sequdo vestigia ffā ipē cū me
data manū iuuāde desideat: delectāt & a
nobis audie Trahe me pḡ te: cū omq in
doc̄ unguentoꝝ tuoꝝ curq ḡ venerum
ffilioq sequāt: ut me amē & sequi festino tu
det q̄ta ad dnm: nō diffeat de die in
diem: ipm p omiā et aīa oma pastores
ut ffa q mōet dignat sedm eloq̄ suū: &
nō dnet in oīe iustitia Videntes at
agnouerūt de ibo qđ dm̄ erat illis de
puēo ho & nob fm̄ dilectissimū q dīa sunt
nob de salvatōe mūdo vēo & hoīe: ita
ut in pia fide prope: plena dilōe festi
nemq applecti: ut hō in fidē p fidē agni
cōē visū apprehendē valeamq het eternis p
laꝛ via est bonū nō solū hoim ff & ange
loꝝ vita: fiatq ppetuo sitiē cū cordis.
Quā desiderabat ardent̄ psalmista q̄ di
cebat Sitiuit aīa mea ad deū vīuū:
quā veniam & apparebo ante faciē dei. Inq̄ spe
lia visione. nō aut villa temporali ꝛ affluē
tia desideriū sūm satiari posse signat. cū
aut Sacrabor dñe manifestabor gla tua
Dñe nō ap̄ eor otiosi ac desides ff iuuēti
opibq insidentes dina exaltatōe ff dign
mi: sollicite puisse Ego aut cū mystica
appello in aspectu nō Videntes q̄ pastores.
agnouerūt de ibo quod dm̄ erat illis
de xpo! q̄ visio dei agnitio eq est: zhs
est sola bta hoīs vita. ipo dirante ac cōs
tante. q nos p̄ amendans de me alia
het est aut vita eterna: ut agnoscant
te cē vm & vm deū & q̄ misisti ihm
xp̄m Et ob q audierūt nūciati sūt: & de
hīs que dīa erant a pastoribq ad ipos:
Item celauē pastores silentio archana
q̄ diuina agnouerūt. ff ibusdāq potiꝰ
dicebant! q̄ & spiales erāt pastores
& ho mariē sē ordinati. ut ubi dei mys
tia p̄dicent & unita q̄ i scptis audierāt
unanda sinus audituibq ondat nō solū

natiū

dēm m oībq q audiēnt 2 vidēnt q
q̄ tm̄ gd opz nos qm tota ītimatō
nis illīq serie ex ordine ggnoīm
qm sacmentis illīq mbuti sum: 2 oībq
glām eiq ac laudē nō plū ūbosq crā
factis pdicāe Recepi vmq̄ obliuiscq
ideo deq sō natq est nr nob ad ymagi
nē 2 sīlitudinē sue dīnitat 2 nascen
do ifīet: 10 baptizatq aquis ut ad
mōd ablutōem sclēp oīm fluen
ta fecundāt aq̄: 10 tēptatq ihēmo
ut vincendo tēptatōēz nobis quoqz
tendi pīcā. ūtutē q̄ tūcet: 10 mor
tuq ut mortis destruāt ipīm: ide
surrexit 2 ascendit in celū. ut nobis
hīm̄grādi a mortuis acq̄ i celestibq
pētis rēgnandi spem exemplū q̄ p
bat. q̄ quibq singulis ūlis adiuuā
pissime dispēsatōis cius glīficēmq
2 laudēq ipīm deū ac dīnm nrm ihīm
xpīm q̄ qui vivit 2 rēgnat cū pīē in
vnitate spūs scī deq p oīa sēla sēlōz. Amē

In sūma missa nat̄ dñi introitus

In pncipio erat ūbū
et ūbū erat apud deū: 2 deq erat ūbū
hoc erat in pncipio apud deū. Omia p
ipīm facta sunt: 2 sn ipō factū est nichil
Et reliqua Oñe ū veñ ē

Quia tpalē mediatōis dī pbīa
2 spīm sanctū ihū xpi natiuitatē. q
hodierna die sta est sēd 2 ūbis elwa
gelistar matheus videlz 2 hui⁹ maies
tatis gnōiem: libet crā de ūbi id
est dīnitat⁹ eius ēternitate: in q̄ manz
sīe equalis pīt. bēt elohīs elwangeliste
dēa seruitūt: qui singulāris pulegio
sanctitatis: nr ceteris alīq dīnitat⁹ ipīg
rāpere sīle 2 patefacere archanū de
q̄ cū in cena discūbēt sup pectq dñi
ihū recubuisse phibet 2 sed p sīc typi
ce docet: q̄ celestes scauste sapīe ce
tis excellentiq de sertissimo cinnāo pec
toris fonte potant dñi 2 mūdi figā
tq̄ nor⁹ audiūm aquile volanti q̄ p atm
Luctis quippe auibq aquila celsiq
volat. ceteris auibq clausis solis ra
dijs infigē q̄ solet obtutq et ceti
elwāgeliste quasi m̄ra ambulant
cū dño: qui tpalē eiq g̃nationem pīē
2 tpalia fīa sufficiēter exponētes.
pauca de dīnitate dixerūt hic aut
q̄ ad celū volat cū dño: qui ppaua
de tpalibq eiq actibq edisserēs. etna
dīnitatis eiq potestā p quā oīa fīa
sūt. sublimiq mente volando 2 limpi
dis specūlando ggnouit: ac nob ggr
noscenda sēbendo grādidit. Ergo
alij alij elwāgeliste xpm ex tpe na
tū dīscūbūt: iohēs autē eūdem i pn
cipio finisse testat dicēs In pncipio
erat ūbū Alij me hoēs cū subito ap
parisse q̄m̄orant: ille xpm apud
deū se fuisse declarat dicēs Et ūbū
erat apud deū Alij cū vñ hoēm: ille
vñ q̄ fuisse deū dicens Et deus
erat ūbū Alij hoēm cū apud hoēs tpa
lē q̄sūtū: ille deū apud deū i pncip.
manentē audit dicens Hoc erat i pn
cipio apud deū Alij magnalia q̄ hoīe
gessit p̄hibent: ille q̄ oculis cōtuēd vi
sibilem 2 inuisibilem p ipīm dīg pīē
cet docet dicens Omia p ipīm facta sūt.
2 sn ipō factū est nichil Et mire beāt⁹
iohēs in tēpo elwāgelij sui de dīnitate
salvatōis 2 fidē rēt ēternū sublimit
tūbuit: 2 hēticoz p̄ fidia potenter confut
fuit nam q̄ hētici q̄n dicent Si g̃
nata est ppīs: cāt tps q̄n ille nō erat
Quos p̄mo simone magno ingt. cū aut
In pncipio erat ūbū scīpt vēs aut m
pncipio cepit ūbū cē. sz T pncipio m̄gt

cāt: ut videāt cū nō ex tpe ortū. ſ̄ m
ortu tpm ḡnitum. ac p̄ hoc ſ̄ nullo
tpis initio de pr̄e natū mōſtrat. dr̄
nr̄. qd ipe lacuit in p̄ubijs tmb.
poſſedit me tabnacō viaꝝ ſuaꝝ ai
q̄ quidq̄ factū a principio. ab ēterno
ordinatq̄ ſu[nt] tē fuerūt hēretici: q̄ tres
ſē ſm̄itat̄ ꝑſonas ēe negantes dice
rent [d]eum deꝝ q̄m vlt pr̄ eſt. q̄m vlt
filiꝰ eſt. q̄m vlt ſpūs ſc̄us eſt ē ipe tri
bus q̄ eſt ⁊ nouū deſtruens ⁊ oꝝ
ſubnūgit ⁊ ubi cāt apud deū Si
cū alīq apud aliū cāt. dā ſunt ꝑſto. duo
ſunt pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ nō vnꝰ ipe nō mō
pr̄. nō nō filiꝰ. nō mō oīa ſpūs ſc̄i.
q̄ mutabilis ſit diuine ſ̄ nā: cū ap
tiſſime iacobꝰ dicat apls apud quē
nō eſt trāſmutatio ⁊ vicissitudinis
obūbratio [t]ē fuē q̄d p̄ni dogma
tis auctōes: qm xp̄m hoīem tm̄ ſi
tentes. deū ꝑfectū eſſe nō credēt ⁊
ſcd̄m̄ oppmit cū aut ⁊ deꝝ cāt ubi
fuē alīq. qm deū qm̄ illū ſi ex ipe
tatū tribus ſcm̄: nō aut ēternū aī ſcla
nati ex pr̄e pnūciāt. dū quida ta
lia dixiſſe qm̄ovat ſcō inuidēs
xp̄o ſcō deo: qui ⁊ ap ſi volo poſſū
fi ſ̄dm̄ ip̄m ⁊ thoꝝ nefandā ꝓſilit
ſmam ewāgelista tū aut hoc cāt i p̄n
cipio apud deū! id eſt hoc ubi quod
deꝝ eſt. nō ex ipe ceptū: ſ̄d i principio
cāt ubi. deꝝ apud deū [t]ē fuē vicat
timici. qm ep̄m ⁊ aū qui ēgrimis fu
iſſe ia nō negāt! nō tm̄ nati ex
pr̄e deū ſi ſcm̄ a pr̄e: ⁊ nō mōre
pr̄e. qm̄a cāt ē dicit ⁊ oīa
dā pnūciat ewāgelica ḡmo q̄ dicit omnia
q̄ ip̄m ſcā ſunt: ⁊ ſi ipo ſcm̄ ē nichil
ſi em̄ nichil cāt̄ aū ſi ipo ſcm̄ ē
patet ꝑfecō q̄ ipe cātura nō eſt
oīb cātura ſcā eſt ēterne qui aūt
ſcam̄ p̄ dnm cāturā mutabilē ⁊
eſſe voluitate: q̄ qm ſubito velit fa
cāturā qnā ab ēterno nūq̄ aī fecit
mālit̄ dicit ewāgelista ſcam̄ q̄ē
cāturā: ſ̄d mēterna cātoꝝ ſapiā
⁊ q̄lis cāt̄. ſemp fuiſſe diſpoſitio
hoc eſt quod aūt ⁊ quod ſcm̄ eſt
vita cāt̄: id eſt quod ſcm̄ in ip̄e ſ
viuū ſm̄ vita cuncta appellāt. o
ho. in ſpūali ſcōrū ioīne q̄ ſp̄ vi
⁊ vinit! nō q̄ ēternū eſt cātoꝝ
cāmb̄: ſ̄d q̄ ēternā eſt illi nō
tatis ſue. in q̄. ab ēterno hoīes
· quod ⁊ q̄ cāret q̄ē cātū q̄ nō
nō manēt ad q̄ finē ſingula
cāmt ꝑducat ſequit̄ ⁊ vita
liue hoīm. ⁊ no nō apte dicit.
ipā vitalis nō ꝑ q̄ā oīa
ſunt ⁊ ſiḡnt. nō o ēternū cātuꝝ
bilem tm̄ nr̄ ſap̄e poſſit illinat
nāq̄ q̄ ad ymāḡ mē dei fā ſunt
ſapiam pnt: cālia nō p̄nt
cālis q̄ēq̄ eſt ho: nō ꝑ
ſunt ſpūs dei. unde bū ei du
vita cāt liue hoīm: ſubūnit ⁊
qui ab hūane ꝙdicōnis hoīe ꝙ
cedentes q̄ati ſunt inmēores ſſpi
⁊ ſlēs ſcā ſunt illis: atq̄ ia nō
tatis liue q̄nam̄ ⁊ liuꝝ ⁊ q
ducāt ⁊ cēbit cā nō q̄hēndē
liue quippe eſt hoīm xp̄c: q̄ omi
illinat mōrtis ⁊ cōdōi hoīm. ſua
cia q̄ q̄nitāt illuſtrat ⁊ cōdēnat
ſm̄ ſtulti ſunt ⁊ iniq̄! q̄ ⁊ cēta p̄
dia liue ēterne ſapiē q̄lia ſunt. q̄
cāt: q̄ nūs ip̄i radios cuiſq̄ lucē

quaq; tape p̄ mtelligētiā possīt:
bebit si quilibz tecq; nubāt solis p
fundat. nec tñ npē solem. ouglu
mie p̄fundit assuetat. Tz n. tñ faleꝫ
oio sīpma pietas dēpevit: vīt ve
ram medīa eis saluū q̄ ad viden
da luce pueniē possent. adhibuit pa
luꝝ nūsibilis. npā dei sapiā. cū neq; in
vidē possīt nditatē: que ī hoīe hitet
appetes z loquēs hoīb. paulati fide
pmificata corp corda ad ggnoscēdā
sue dīne visionis puchet. Russq; ī
mte illū hō magni mitī. emq; testō
nio patrū omīs ad audiendā mer
ce apetet ipm̄ dei sapiam! ad vi
dendū ipm̄ solem nstrīe nubē ram
corpis tenuī: id est ad videndū au
diendūq; hoem q̄ deq; erat. plenū g̃
cie z vitatis. Sm̄ tñ qđ ho missq; a deo:
em̄ non erat. tñs hūc vet̄ ī testimoniū
ut testō. p̄hibet de luce: nec ob cre
dente p illū. Tz aldeus em̄ hō q̄ dix
dit ī hoīe z posuit carnē brachiū suū:
sed ne ob īqtē credent p illū! hō. z p illiq
de. nequāte. dnm videliz ihm̄ xp̄m
q̄ de sīpo testat. Ego sū luc mūdi
qui sequē me. nō ābulat ī tēbre:
sed habebit lūmē vite. sequē. Non erat
ille luc: sed ut testō. p̄hibet de luce
erat luc vera: que illūiat oem hoīem
veniente in hūc mūdū. Et fuit quide sēi
hoīes luc recē sūt vōti: dicente ad eos
dno. Vos estis luc mūdi. Et aplo pau
lo. Filios aliqñ tēbre: nūc at luce in
dno. Et alibi. Erat aut luc in
q̄ illūiat. nīsi eos qm̄ peccatōnē
pe luce attigīt nt illuiant. z p̄ am
luce p̄cia q̄ nō potuī luce ī sapiā. sed
sua pūcia quoscūq; attigīt illūinare
sufficit. Ad cuius aduentū ve luce. nō
tm̄ mūdos quibz clei. Bñcia p̄ce lo
hānes q̄ maior inter natos mulieꝝ nō

sm̄ erat luc nō ee assert: nec videli
xp̄m nō esse. quod putabat mō stre mōstret
q̄ste. cū ne sepm̄ est. edit lucerna ar
dens z lucēs! ardenti fidē z di
lectē: lucēs libo z actione. Erant nō
luce quatenus nūsq; dē: solūq; deq; q̄
dicit. Erat luc vera q̄ illūiat oem hoīz
venientē ī mūdū: oem videlz q̄ illūiat
sīue nāli ingenio. seu sapiā dīna. Ho
em nēo a sīpo ee. ita etiā nēo a sīpo
sapiā ee pt̄. sed illo illustrāte de plo
sepm̄ est. Omnis sapiā a deo e. Lucq
utiq; q̄ nam z dīna videlz q̄ semp
ubiq; totq; mūdo. z humanā ex q̄ mulie
nati loco includi. appmt: q̄ sc̄ptu
ewāl. testat dicēs. In mūdo erat. et
mūdus p ipm̄ factus est. z mūdus eū nō
ggnouit. In ppa vēt. z sui eū nō recepūt
In mūdo quippe erat. z mūdus p ipm̄
factus est: q̄ deq; erat! q̄ totq; ubiq: q̄
sue pūcia maiestat̄ sm̄ labor regēs. z
sīm onē gtiēs quos fecit. Et mūdus
eū nō ggnouit: q̄ luc tenebr̄ lucet:
z tenebre eā nō apphendērūt. Et mūdus
nāq; hō. loco dicit hoc. mūdi amor de
ceptos: atq; mlcendo cātē ab agnoscē
da cātis sm̄ maiestatē reflexos. In ppa
venit: q̄ ī mūdo q̄ p dīnitatē factus
p humanitatē apparuit in ppa vēt: q̄ ī gēte
te iudea. quā sibi p cetus nationibz spāli
gra copulauit. nutrīuit dignatq; est
In mūdo q̄ erat: z in mūdū vēt. In mū
do erat p dīnitatē: ī mūdū vēt p incarna
tionē. Venit q̄ppe ut abiret. humanitat̄ est:
manet dīnitatis. Et q̄ erat ī mūdo essē
p dīnitatē mūdus eū nō ggnouit! dig
natq; est ī mūdū venire p humanitatē: ut
ut sic eū mūdus ggnoscēt. Tz videat q̄d
sequit. In ppa vēt: z sui eū nō recepūt
Quē ēt potētia deitat̄ cuncta cūcte
regētē q̄ nō ggnouerūt: ipm̄ ī carnis
infirmitate. nullerulis obscurātē tenebris
lucentē! z q̄d grauiꝝ. sui eū nō recepūt.
hoc est illi quos q̄ erant: indei quos pe
culiarē sibi elegerat in plebē q̄bq; sue
ggnatōis ruclauat archana. q̄b mīsit

Nō aut ut omīs ēdem m illū

prīm glificant actus quibꝫ sue legis
doctrīe gtulat? ex quibꝫ se trāsmandi
pmiserat. z m quibꝫ se trāsmatīi utpm
scat ondit. ipi cū tepe veniente mgna
ex pte renuarūt? Quis cū omes
renuarīt? aliqn nullꝫ erit palus: z sup
natura eius erit matūnatꝰ Nūc autē
nulla cā ex utrāq pte credendo recipiē.
de quibꝫ euāliū ostendit assimilat dicens
Quotqt aūt recepūt eū: dedit eis pta
te filios dī fi. hīs qui ēdūt n nāe neq
Considēmꝫ fide tenū qta grā redēptois
mūdi: qī magna sit naturando dnitedis eq
Omes ā pte nat?: z nolūt remanē
mg. descendit ad trā: ubi fides sibi qbꝫ
regnū pris sui dare posse acquirēt. Deq
ex deo nat? est: z nolunt dei tm filiꝫ
mane hoīs quoq filiꝫ fi dignat?: nō
ambitiōs qd' cāt sed assimēs qd'
nō cāt? ut p hoc hoīes in dei filios tur
fiant. gle qui facit cohēdes: quēadmodū
pte se habēt p natūm. tepe nō hīt p grām
Considēmꝫ quāta utq est fidei: cuiꝫ
merito ptās dat hoībꝫ filios dī fi. Unde
bn scptūm est: q' iusta ex fide vivit.
Vivit eī iusta ex fide?: nō illa q labio
rūm tm confessione pficit: sz ea q pfi
dentem operat. Unūquīq fides sua hēat
opa: mortua ē in semetipsa scrutiq se
ipsum despiciat: nullꝫ de sua salute
desperet. Currāmus omes ad amus singli:
ne q' amus longe. meam? fi pte i sangui
ne xpi. Videamus qd' dr?: q' quotqt
recepūt eū. dedit eis pta filios dī fi.
Quotqt mgt recipiē. Sed est ei psona
acceptōis dei: sed in oi gente q timet eū
et operat? mstrat. acceptus est illi
Sed aūt ordine edendi: filiꝫ dī posse
mus fi. et q'm hī gnatōe a cāli distet:
subsequēs euāl? designāt. Cum nō ex sanguinibꝫ neq ex voluntate carnis neq ex
voluntate vi sz ex deo nati sunt. Carnalis
qmpe ma singlōrū gnatio: ex se
ed est ex ma. mariti z femine ac
ū quibꝫ dūxit digne. At nō sic
spūs scī gra mistrat: qua a carnali
distinguēs dīs aut sc̄ripse qs i mundo
finit ex aq z spū scto: nō pte mundi
regnū dī. Quod natū est ex carne
caro est: z qd' natū est ex spū spūs
est. Nec neq homī dubiū filiū se deo
tohēdem xpi posse fi?: dat exemplū
Iohānis qr z ipe filiꝫ dei ho fi z nō
sitat dignat? est: ut sicut pris
existendo sc̄e trinitat hoīes dīne
sic donāt cēptiapet ex ubi cre
tum ē: z sicut nr nob quod ē
et filiꝫ dei ho fiend est: z me sic
tat est. Solet nūmq sc̄ptūra nr
mā carnis vocabulo totū designā:
aīe vidēlic. ut scptū est. qr descen
iacob in egiptū i aiabꝫ septē
ginta: carnis nō. ut rursus scptū
est et videbit oīs caro salutare dei
Recepūt eū nīl aīe sine corporibꝫ i
descendē. nīl caro sīl aīa vide' aliqn
sed hic p anam tot hoīes: ubi sign
ne tot gle hoīes loco qd' dr. et ver
to strm. michi aliud dr intelligi q
cēptum. z dīs hoīes fiend est. cum
nudando z mandi?: ut sicut qui
vult hoīes ex carne gnare z aīa: ita
ab trāsmatōe tpe xpus. ex dīno
carne z aīa gnāret? Deq ab eius
mi exīs veritq ut cāt: hanc ex
assimēs i unitate sue ppne vel
nō habuēat. Sequit? et vidimus gl
eius. glam q unigeniti ex pre
nū gra z veritat. glam xpi qui
trāsmatem vide nō potuēt. sic
pq trāsformē videre? assumpta
nitate mūdanis refulgentē. z ita
tes Dīnitate mtq latentē? illi
qm z eis claritate am passionē tri

in monte sco qz stephan merueñte
voce dlapsa sd cñ hmgrem odi a
magfica gla hic est filig mec
dilect in quo m̃ placui Et post
passionē rsurrexionis assc̃sionis
q; ipg gla qspectat: spūs eiq simt
dono mifite ifert Qnibq obq mat
feste qnouerūt. q hmgrem odi gla
no cnibz scōz sed illa solū hoi q est
i dnitate vnigeniti a pte qcūq
Quod aut sequit plenū gre et ve
tat gt gra pleng cat idē xpc ihc
oni singlat mine p cctis mortl
bq datū est ne strati eo quo m vtco
ligis serpt et homo fi imperet. vera
esset et deq Dñi et cad gla fr̃e ngo
maia nō solū hoīs xpi: sed et dei
gemino vte edenda et gfitenda est
Idem vitate pleng cat et est. ipa vi
delz ubi dnitate. qne polit illustri hanc
gulat clem cñ quo una xpi psō
esse assume dignata est: no aliqnd
sue dine sue nr hetici volut ifiere da
hoīs nam qnuerang: sed ipa apud pcm
manēs totū qnod cat: tota de femie
dant nam vel hoīs qnā nō habebat
suscipiens Unde opz fire hmm ut q
hnāna et deptois mr naturate hodie
anima duoco e stolimq: et dna pte
et hnāna eq nam nō qnto sed gti
tuo sit aplectan amac dna p qnā
cati simq cñ nō essemq: hnānam p
qnā ecati simq cñ ddi cōmq Et
qnde dna qdcois mr vtq sñ assūp
tione hnānitat nos ptecac cat ydo
nea: hnāna aut cnis d deptois mr
ifinitas. sñ assumēte se et ihitate m
se et opante p se dnitate. nos ptte
ant nequit et qp ō ubi cauo fom est
id e deq hō fom est. et hitauit i nobis:
ut p agnatū nobis hoīs hitū nobis
qñando ggruc. nos alloq de mstruc
nobis bñendi vīa p be. p nob gesta
hostē q fligē. mam mozte moiendo ac
rsurgendo possit destruc: p cctia ilo vro
pri dnitate nos mtq vnificando ad
dna sustollet! i missionē pcto2 nob
pir et spūs scī dona gredt: et pq boz boz
p stoz opm. nō plū nos ad bñdam
glam chiltate sue q dnat hnānitat ||claificate
sed et ignutabilē nobis cēnā sue di
nine maiestat ondet: m q vnit et
rigt cū pre et vnit spe spēm p ō. ff. dm

Sermo vñ ysidru qñ de natali dñi

Natalis dñi dies ca de causa
a pribq votiue solēpnitat instu
tus est: qñ in ea xpūs p rdēptione
mūdi nasc voluit pdicnt ex vgine + carpalit
vtero: qm cat i pri ipso cnq susceptc
carnis causa hec e postq cñ inuidia
dyaboli parens alle pmq spe seducte
tam ecdit: q festinu cad et pdutus
in oē genq sñm tradicem malicie et
pcti tradubit Ut secleat q i malū be
nedcōq oē geq mortaliū: diffusus
ubiq seclibq et quod ē nequis omq cul
tibq ydolox dolens gr deq tmātē pcm
g soluit uerbo legē: gphetes signis pla
gis pdigis Qz cñ uet sic q deus ecclo
ctes suos amātq agnoscat mūdq: mi
sit dq filiū sñm ut carnē mdūct. et
hoīb q apct. et pctores sanāct Qui io
in hoīe uenit: et p p scripm ab hoīb q
nosci nō potuit Qz aut vidēnt tribū
cato fom est: assumēdo carnē. nō mu
tatū in carnē transposito cñ hnāne
tatē. nō amisit dnitatē! ura idē deq
et idē hō in na dei eglis e pri: in na
hoīs fom est mortalie i nob pro nob
cñ et de nob manēs q dr cat. suscipies
quod nō cat: ut liberet et q dr sanet
Hec est g dnice nātat magna so
lēpnitat: hec est dici hui q nona et
festiua gliosa festitat: adūctq di
ebus ad hoīes Itaq duos iste p eo p
in eo xpūs natq e: natalis dr Que
q ro obsiat p uoluntū ctrariū ami
solempni festa solēpnitate debemq:
ut m memoria reuocet q natq est xpc

Sermo bñ leonis ꝑpe

Salvator nr dilectissimi hodierna
die est: gaudemus. Neq; enim locus
nos est cōsistendi: ubi natalis
est vite: que suscepta mortalitatis tenebre
ingerunt nobis de promissa eternitate letitiam
Nemo ab hac participatione secludit
secernit. Una cunctis letitia lucis que
est oīm: q; dñs noster peccatis mortis dest
tus. sicut nullus a reatu libet reperit.
ita libertatis oībus venie. Gaudet pecta:
quia ignoscit. ad palmā. Gaudet potestas:
quia vincit. ad victoriā. Lucet gentilitas:
q; vocat. ad vitā. Dei nāq; filius secun
dū placitum: tpis. q; quā dignū gessit. seruta
bilis altitudo disposuit. ꝛ assumendam
auctori suo naturam. gnūs assumpsit humani
tatem. ut inueniret mortis diabolū. et ipam. qua
vincebat. vinceret. In quo afflictu. p nobis
uto magno. ꝛ inamabili. equitate. mira. ter
tatem est. dū omnipotens dñs cū seruissimo hoste
nō. i. sua maiestate. sed nra humilitate
aggreditur. obiectis ei eadem forma. eadem q;
nam: mortalitatis quidem nr participē. sed
peccati tocia expertem. Nullum quippe ab
hac necessitate est. quod de omnibus legitur
Nemo mundus a sorde: nec infans cuius
vnius diei sit vita sup terā. Nichil in ipsa
singulari nativitate. in de carnis con
pisce a tussim: nichil de pcti legis ma
nare. Virgo regia domina. stirpis
eligit. que sacro fundanda fetu. diuā
humanaq; plenitudo gaudet inuenit. q; corpi
Et ne fastu ignorari gestiat. ad visitatos
pauet effectus. quod si ei spiritus est
ab spū scō. colloquio discit angelico: ne
dampnū credit pudoris. de gratie mox
futa. Cui cui de gaudio nouitate
despexit: cui efficientia de altissimi vir
tute promittit. Confirmat. credenti fidei
cui pcedentis attestatione miraculi: donat
q; elizabeth topinata fecunditas: ut q
gaudet de dei sibi. datum no dubitet
tenere. Virgini. Verbū. caro. Al. deus filius
dei. qui in principio erat apud deum. p q; facta
sūt oīa. ꝛ sine q; factum est nichil. ipse libe
randi hominem ab eterna morte. factus est ho

†Inviolabilis .i. diminutione

nis. ut ad suscipiendam humilitatem nr
diminutione sue maiestatis mutaret
ut manens quod erat assumeret quod
non erat. vera fini forme. ei forme
de pri esset equalis. unitate. ꝛ tamen
nam vtrumq; operis. ut nec ipsa
meritis glificatio. nec superior minuere
Salua igit proprietate utriusq; sbe. ꝛ in
tenente psona. suscepit a maiestas
humilitatem. a virtute mortalitatem. ad
te mortis: et ad deponendum debi
tum. debitum natura inviolabilis nec est im
passibile. deus. homo verus. in
tate dñi quat. ut quod mirabile
gigrebatur: vnus atq; idem. deus homo
mediator. et mori posset de vno
resurgere posset de alio. Integritatis
nec integritatis michil corrumpens
ptus saluti: q; custodia pudoris
te edito virtute. Talis igit dilectissi
tas decuit Al. virtute. ꝛ deus sapiam
q; nobis et humanitate aggrueret. ꝛ
tate proficeret. Quia cui esset deo
non assumpsit primi dñi. Nec est ho
non plet deceptus. Ab conditoris q; ge
nascente dño gloria in excelsis. Al. de ter
et pax in terra bone voluntatis ho
minibus. Videntes enim celestes ho
ex oībus mundi horis gentibus
cam. de quo inenarrabili dñi
tate opis. q; tm letam debebat hu
tas hominū. cui tm gaudebat fidei
tas angelorū. Ingenuus q; gratissimi deo pri. q; filium ei
sco: qui pro nultam miam
quia dilexit nos. misericors. ꝛ
et cū essemus mortui peccatis. vi
uificauit nos xpo: ut essemus
nova creatura. nouumq; figmentum
deponamus q; veterem hominem
actibus suis: ꝛ adepti principatum
gnationis xpi. carnis ignominia
spibus Agnoscat xpiane dignitas

t: i-minisc' qr eruta de ptate tebz

tria: z dñe qsoz fenis ziate nolim
vetem vilitate degenei qisacde p
cde sctemeto cuq capitis z cuq
sis corpis membz tñsfata es i dei
fime z regnu p baptisma sacmē
tu: spūs scī fenis es trplū stolitiā
hitatem pmis de te actibq effugat
z dyabolū te ut sūtuti subice qr
ptū tuū sagnis est xpi q virtute
te mdicabit q mā te redemit. xpe
dns mp[illegible]

Ellus simo cle' leonis pie de nativ dñi

Exultemq m dño dilectissimi
z spāli io cūditate celebrem qz
illuxit dies redemptis nouel
pacis antiquę felicitate cfne re
paratis cū nobis cfne salutifē
dmia renouatde sacmētis: abūtio
p missū in fme reddit. sīs sine mā
sitz in q dignū est nos sanctū
exercitis cordib q dñū adorare nos
tūi: ne qd magno dī nunc agit
magne certe gaudijs celebrem
deq cū ape z clemēs. cuiana bonitas
cuq voluntas potentia. cuq op q mā
est: stati ne nos dyaboli ca malignitas
veneno sic mortificauit ūmdie ipa
ta renedne renouādis mortalibq
pietate sic remedia nre ipā mūdi
p mordia p signauit. de quibus ter
penti fuerit semē mlcis quod nouij
capitis claudēsma vetuste otrect. xpm
sedit in ciuitate dei. hoiem q sigfi
cauit: qm natq ex vgine. violatorem
hūane dampnis ītoxipta natūrate
dapnauit z ranis gliabat dyabo
sua fraude deceptū. dñe ciuitate
nimibq z mozlitate dote nidatū
dnā mozte subisse sciam. st qz
i malis suis quodda de pugnatoris
gsozio ūcisse placū deū qz iuste
senitate exigente ipe ei gra hoiem q
tanto honore gdicat antiqua imitas
se sciam: opq fmit dilectissimi secta dis
pensatōe gsilij: ut īmutabilis de
cuq voluntas nō pr sua benignitate
pua: pua pietate sic disponē sacrato
ordine cōplet: z sō dubio ōnatu
vsitata actq in culpa. qe dū pōtū
nō pnet ingredit. f. hoc mundi sp
ma dei filiq de celesti sede descēdēs
z a pena gla nō recedēs: nono or
dine: nouā natūrate gnata sermo or
dine: qr īuisibilis i suis visibilis est
fenis in nris ingphensibilis volnc
aphendi: an tpa manēs: cē capit ex
tpe ministratis dne sinis seruū obn
berata maiestate sue dignitate suste
pit. ipassibilis de. nō dignatus est
homo cē passibilis: z īmortalis mort
legibq subiacere sermonā ar natūrate gnā
tq: qz violata vēritas aqua iam nesci
nit. sbam mūstrat assūpta ē de nre dn
nata nō culpa: cūta est for sui sine
gdice sinit. z nonq sō sic ceptatq
est vetes: ne z vitate susceptet gnis
z vicii excludat vetustas. Veritas
nāz mā dī cū ad redimēdū gen humā
nū ineffabili ei mīa supplicium. hāc
potissīm gsilendi elegit viā: qd ad
destruendū opa diaboli nō virtute ve
tet potētie. sz voē nīstrie. cui subia
hostis antiq nō īmito sibi in omib so
mnib inis tyrānicis vendicabat cui.
tabito diatu sumdat qs a mādato
dī sponcios i obsequiū sue voluntat
allicēdat illicēdat sermō ireq nīstre
amicēt origmalem humanū gnis sa
lutis: ut de eo qd subiecerat vicet
cui ig misteriis omnis qd salutem
ita sibi sacrorū humane mōdant ex
dia ne virtute īseparabilis a suo homine
diuat p velamē mē ispūitat absco

det. ille ista est [illegible] hoste astucia: qui
natalitate pri m salute humani generis pe
ti. no aliter sibi. q. omn nascentiu puta
ut obnoxiam. Vidit eu vagiente atq
lacrimantem: vidit pannis obuolutu. cui
sion subditu et legalis sacrificij obla
tione fructu. Ignouit de incepte solita
mentu puericie: z usq; vilis annos ad
de malis no dubitaue augmentu hui
hs. intulit crudelias multiplicauit iniurias
adhibuit maledicta obprobria. plas
phemias. quicq; ocm patrimoniu ipm ui
riq; is effudit. omia expectantes
puericie gnia puerit. z facens q humana nam
inficiss veneno. nequaq; edidit tuis
ssionis exordiu: q. tot documentis di
dicit ee mortale. Desistit q. impios
do z anarq; exactor m eu q michil
pig hebat musm gre. z du vicarie ol
gmis pudicitiu gnale pfect. cui og
psu quo micabat excedit. ab illo iiquita
tis exgens pena. i q. nulla requie
culpa. Volunt itaq; lethifere pactionis
male suasa qsperos fortes ille nectit
uinculis suis: z ligatq; mudi prinape
captiuitate vasa rapiuit. Fecit horem
simu ab antiquis qtagys pgenia natu:
mors morte. destruit. natiuitas natiuitate
expat. qui fit z idepto anfe spiritu
tem. z ignacio mutat oia gme. z fides
mistica ptrit. Quisq; igit. xpiano
nomie pie z fidelit gloriat gloriatur:
supplicatiu sing grauiu instet pende
nudicio. Tibi eu quida abiecto. tibi
extrinsp padisi sedibq. p tibi p exilia
longa molenti. t. m cinere z pulueru
dissoluto. cui ia no cadit spes ulla uitedi:
p ianuacem ubi prius data est ne de lon
ging ad tui iuitatis de auctore. igit
nos ecclie pute. filie. efficaciis ex suo. de
exuuio quchatis in filiu. ne q. excrucia
tibili tanie nati. et exori spu emastatis:
et obtineas p gratiu qd no speq nam

hunc g. tante spei fiducia dilexit
in fide q. fundati estis stabiles p
te. ne id ille temptator cuius a iusti
diabolum xpus exclusit aliquibq mo
uum seducat insidijs. z hec ipa pue
de diei gaudia fallacie sue arte co
tupat. illudens simplicioribq animis
pestifera psuasione. quibq hi dies
nitatis me. no tam de natiuitate xpi
de noui ut dicunt solis ortu hodie
spirabilis. q. terra vastis tribus ob
luta. z ab oi inchoato ve luce alie
Irahunt. cum adhuc tenebrosis spe
tris erroribq: z nupcia mudi lasciu
diua sponsa venerant. q. que z si mu
da sicut pulchritudine: adornata
no sicut deitate. Illa g. iuta. illa sp
illa est adornata sola maiestate. q
uniuersitate mudi eunit ex milia
z i qb voluit fortis atq; meritis
na celeste. q. thalam ascendit. uide
Sol luna z stelle sine cessatione ue
ribq. sine spe ocasu enitentibq. si ue
de illis gre inuenit. auctoi: z ad
dea qui hi addidit. no cuta que si
laudate ig. dnm. dilexit. i oibq
cig atq; iudicijs. sit in vob ide
ta edulitas vigilie nutrig. tate
riosis huane facie dnm. q. mysti
sed atq; sancte sobrietate studeas. Imp
timit xpm. i vra carne nascentem
ut cu vide. meam. deu. gle. in
maiestate regnante cu ds pre z
sancto

Jer de ipo

Quomo bn Hilarius

pientes aliq de hac di
lepuitate narrade. fit q. ap
tantes illud unu ubi de q. dic
limq. nulla iucunq; uba quibq sa
cent aliq dice valeamq esse
ubu no quod desunt platu: si qui

ymanz

ponendi 2 sanctificandi animas sua Disputatio
nes autem nunc dicimus quibus quidem in principio erat 2 apud
deum erat 2 deus erat Ecce omnia de quibus non erat
gratia nisi quibus cum fratribus veritatis 2 salu
tem facere quibus placet Disputatio quemadmodum fieri
dicet: gratum quia octo die accepit 2 octo die dignitatis
te natus Item ignatius memoratus paulo ab an
gelis in die festis christi: quod coaeternus 2 equalis
deo patri dicens scripsit de angelis. De ipso
quippe sic dicit. Cum introierit de die in die salu
tare aeternum Rursus die de deo. Si filium de pri
et ignatius de patre filios de duobus dicens in patre
2 filio non duos deos dixit sed unum esse deos
et unum deus est Ignatius de patre filios de
deo deo. patre tuo 2 filio non duos dixit sed unum esse deos
unum ignatius dicens christum sic patre filios a nobis
agnoscit: in die autem ipsos pelagius filios invenit
dicens autem christum patre 2 filios mentem corpus 2 ani
mam fecit: in die vero ipsos pelagius filios mentem cor
animam quam susceperit Ipsum dicens christum unigenitum
in forma dei manens. ipse in die ipsos unigenitum
formam suis accipiens. Ipsum dicens christum dicens pro
manens ut gaudet nos: christum in die ipsos panem
formas ut redimuntur nos dicens christum propter deum
de deo prius: propter in die ipsos deum sic de unigenito
nato Ipsum dicens christum. ubi crucifixum de
corde prius: christum in die ipsos. ubi crucifixum
formam de utero unigenitus mirus Ipsum dicens et
unigenitum deum verum & deo vero: propter in die ipsos
sponsum procedens de thalamo suis Dicens et
mittens christum angelos creans: dicens in spe
christus homines salvans Dicens christum: christum:
celsa suos angelos pascens dicens tempo
ribus christus hominem in terra inhabitans
Ut cum panem angelorum manducaret
homo creator angelorum factus
est homo: ut os pascens 2 integ
re manens Qui bono panis qui 2 an
gelos pascit spiritum ut de ipso saciemur
pinna 2 nos pascit fidem ne deficia
mus in via Ille panis qui semper dat
angelis ad gaudium stabilitate semper
dedit hominibus ad remedium sanitatis.

primanz natum non trinitatem. sed etiam non
formam a deo patre sed genitum non solum genitum
& creatum unigenitum Unum quippe ubique deus
pater genuit de ipso semper quod creatum cum
ex michilo In principio cum erat unum 2 ubique
erat apud deum: 2 deus erat ubique hoc erat
principio addit apud deum Omnia per ipsum facta sunt
2 sine ipso factum est michile In hoc erat quod
illud ubique deus pater creatum: ondiret. Et hoc
ubique genuit pater non fecit Illud ignatius ubique
de deo deus est de creato creator est. Unus non
malit habere esse quod pater est Natus est natus de
patre deo filius deus: alter in persona non aliquot nati:
et apud patrem cum patre et patre et patre
et apud patrem: cum quod illi una est natalis me
ritas et cum patre: cum quo illi una est natalis et
nitas et de patre: de quo illi est natalis et
nativitas et in principio: cum quo illi est natalis et
lis quod divinitas. Et alter quod ille quod pater est
ille: quem filius est: nemo tuus alter deus. et pater
2 filius unus est deus. Quapropter quem de patre deo
2 filio deo nascitur summo digne dicimus alium
tum esse patrem 2 alterum filium: 2 michilos
digne dicimus unum deum esse patrem 2 filium
Cum est dicimus alterum esse patrem alterum filium:
discretas personas gentilis gentesque monstramus
Cum vero dicimus unum deum esse patrem 2 filium:
ipsam unam naturam indiscrete dicimus quidem
Alter est genitus personis gentilis 2 gemini unus
a natis gentilis 2 gentili Quem vero sufficere
arbitrer digne loqui potuit quis de quo. non
de deo. mortalis de immortali visibilis de
visibili mutabilis de immutabili: opus
de opifice. de creato creatura de fabre fa
bre. unus de innato innatus de alterius. plasmatore et limo
lis de de alterius. plasmatore et limo
de illo quod ortum est ex michilo. Unus est
naturabilis omnipotentia quod nos genuinata bonitate
fecit: nos unus tantum innaturabilis gratia
quod nos omnipotentissima misericordia. salvamur quod
et opus creatricis omnipotentie gratia
fecit: 2 opus gratie salvatoris omnipotentie
impleat: illud hinc patrem quidem 2 unigenitum
de eternum sua: hic hinc patrem nostrum

et q̄ est angelor̄ esta nobis frēs est me
dicina vñtē sic dilēssimū fr̄es a the
rite magnitudine grē z agnoscate
q̄ deq hoīē dignatq est p̄rogat̄ ihūs
em̄ dei filiq de nēō deo deq verq et
vnq cū p̄re nāliē deq! ꝑ ex p̄cipo scōs
angelos pascit. ꝑ tñ angelicā naīm
dei filiq nō accep̄t. Vt aūt ꝑia cōta
tē deq quedaq̄ in nāb. filiq eiq natu
rā nrām susceꝑt ex nobis! z deq vn
genitq qm panis est angelor̄ ut etiā
hoīē sempm faceret panē. sil hoīē z aiam
susceꝑit z cū nē accepit vtriq̄ ve
ram vtriq̄ scām. vtriq̄ mūdā accep̄t
aiam tam sñi ngrate: accep̄t car
nē mortalem noīe ngrate accepit aiam
iustā ꝑ qua mūs aiabq iusticia red
det. Carnē vō ꝑ qua dignatq est hr̄e
noīlem ut sedm ipam etiā r̄surget
ꝑ qua mūd quoq corpa sñificat ap̄ig
nū ministrū dilēssi fr̄es magnū dñe
dilectois idcirco homo deū optuēs ad
dest̄sset: deq hoēm diligens ad hoēm
venit. Dilexit mpm ut faceret mstrū: di
lexit mpm ut faceret sanū. Dilexit
ꝑ vsū ut faceret vtuū: dilexit mortuum
ut faceret vivū. Et q̄ ap̄lq dicā qm
quidē deq vnigenit̄ ihūs nām tm
dilexit ut ea nō solū a ptāte mali a
gelī liberaret victoria m̄ scīpo sic ob
bonos āgelos i p̄ria dextera collocaret:
Nata cm q̄ i p̄ hoīe a malo āgelo
captiata fuat. ipa mīe m sedē hoīe
super duces bonos angelos r̄gnat
t̄ tacuta que in p̄mo homine mū
dū peccato polluit: ipa m sedo ho
mine mūdū a peccato mundat
P̄mus homo de terra terrenus:
secundus homo de celo celestis ꝑ
mū hominem multa corrupta me
te decepit: secundū hominē vgo
t̄ corrupta vgmitate cepit. In p̄m
hoīē quoq̄ nequa diaboli seducta

dampnauit posteros. In secundo
autē homine nr̄e. ihū deus z nē
tem integrā sanat z cautos
scientes q̄ulit sanctissima fidē. co
rā ab stulit omā libidinē. deū ip
miserabiliē ꝑ p̄cō dampnatq̄ hō
deo sñi p̄cō miserabiliē natq̄ deq
Attendite fr̄es medicinalis gr̄a
lineat: dīna nobis benignitas
sanitatis. Tuē ad eā āgelq̄ malq̄ ac
cessit ut ꝑ ea hō q̄ deq fieret a deo
ret. nē at ad magā boq āgelq̄ ve
ut i ea humane nē deq vnigenit̄ venit
Venit ad eā dyab ut vitā nobis m
ligno auferet: venit ad malam gr̄a
ut vitā. Secunda sanctaq̄ mirabil
p̄ma hoīe ecclā cepit dyab hoīē dece
ꝑ sedē hoīe gr̄am cepit ab hoīe sup
Sub p̄mo supdq: sub sedē captiuit
ꝑ illū nos captiuos tenuit: ꝑ quē
liberatos amittere p̄ma ada mal
tie auctor eccl̄e: nouissima ada
auctor exercet gr̄e. Ille de limo p
matq̄ tīe nos genuit: iste de sp
nato celestes effecit ꝑ illū pdi
gr̄am potens: ꝑ istū reparauit
orbem. Ille quippe nobis genuit
macula cū qua nascim̄ ad pe
nam: iste nos regenuit iustificatos
gr̄am ut renascam̄ ad regnū ꝑ
nos sceli filios gr̄a: carnalis esse
ꝑ istū nos filios dei gr̄acos spūales
celebrauit. Ille nos vicios subdidit
iste nos flores virtutibus fecit. Ille
ꝑ vicia deiecit q̄ p̄mū cecidit
nos p̄tentes deiecit q̄ p̄mus ast
Ille p̄mus cecidit in ifirmū: iste p̄mus
q̄ surrexit i celū victoria fuit de
ē. ut i die dñice nat̄. die q̄ d
surrectois solēpnit̄ audiat
et deq sp̄s q̄ nob dignat̄ nasci: sicut
sedm carnē dignat̄ est mori. dignet̄ et
suscitari. Iste quippe deq ē visitare
ille ad ꝑcoīa deus et gr̄e q̄ nos
vnigenit̄ salvos faceret. descendit i nos
cepit. ipm q̄ p̄ q̄ gr̄e de sepulcro
suscitauit i placit. Concepti i nē
t̄ p̄ncipe mortis nr̄e: r̄surgēdo
fec̄. nos p̄ncipes victrices. Hunc
omnes dñm q̄dem ut sectē

misto die gaudiū suo ꝓpto exhibit. ad illa
quoꝝ diem cū gaudio 2 pace ꝑducat ei
ꝑhūm q̄ suū in fide 2 caritate custodiat

Item sermo de eodem bō magnum
episcopi

Justissime fratres festivitatē p̄sentis diei m
onet nos gaudiū totis ubiq; celebratum
dns: q̄ hodie genitus a seculis unigenit
us ab. initio natus est 2 redemptor mundi
est nat⁹ in hoc omib⁹ qui fuit² quatinus
nos resurrectionis q̄ promisse salutare
suscepimus fidem: hilarem q; metum q̄dem
de iudice. sed de redemptore letitia. Quia nos
fidelis ad timorē coerget: correctio
letat² et in hoc tm̄ q̄rta exigat humanū
genus ꝺ̄ipotentis pietas dispensatōe q̄ q̄
tave benignitas! ut q̄ iudex ꝓparat
mēdulis. huic edituris ꝓmittet redemp
torem: q̄ terq; penitentie mā sinceritate
aducta iudex inveniet. Hodie vera
q̄ natus est xp̄us hz in nativitate sua
mā omīa hz vita natalē! q̄ quidem primile
gia primę nativitatis amisimus: visitante
nos oriente sancto de alto. Dimisit vitā
hodie pepit maia: sed ipa sinu pturi
unit auctorem. Hodie edidit mundo hoc:
q̄ nō suscepit ab hoc. Quid hō? e miseri
fratres! Erasit² caro de carne: nō tm̄
genita p̄ carnē: 2 secto quod ingressus
est q̄ceptu prodit de monstri scia divina
q̄ genies nescit mixt sane si exterius di
na nativitas. ubi nō est humana q̄ceptio:
aut si illa matrem nō violavit partu q̄ua
virg nō fefellit. Aut illic quod fuerat
ostiis ianuas: hic tūs 2 genetrix signum
nove salutis aperiens. Exiit ingressi vtero
ac egressi virginis 2 pietas filium! 2 uterus² nos² cum
emanuel: quod est interpretatu nobiscū deꝰ
Utq; ut adunatus nomi ac vite testa
mēti unū ee q̄sensu unusq; astrictus: aut
erat beatissimus lucas dicte gratie ꝑla
tor egregius. dicens missus est angelus
gabriel ad virginē desponsatū viro
cui nom̄ erat ioseph: 2 ad illā autem
ac ingressus ait uxori 2 pietas filium 2 vo

but eius ihm̄ ihūs autē latinos
mone salvator. 2 Dicit. qui scripturis co
rdantibus sententias testimonia divina
affirmat² 2 cū ꝑdicatorem divina sint. qui
nō tm̄ divina te narrato sed ꝑsentia ingre
di q̄ ille ꝑdixerit. iste testat² Deus ingrem
de divinitate xp̄i. quos de redemptore excitet²
q̄ 2 venias ꝓfuturet² deū. 2 gabriel animā
ac salvatorem. Quos itaq; prop̄ pie
alium dubitat misisse? quod vno pene
ore. eod̄ q̄ spū ꝓloquunt² evangelia. agnus
q̄ leo. Ubi tanti tales q̄ sint testes. non
erubescat vitas. si audiat² credulo assen
tat² et ita videamus q̄s q̄ nob⁹ natus xp̄s
ꝓfiteat nuntios: quibus vere unus homo
ille veritatis redarguat² et an ora femineo
se sexu q̄ripiat²: qui in exordio mundi
omnipotentis manu de materno spatio exiens
et hanc humilitatē nascendi virginalis ma
tris sublimat meritis! 2 q̄nis natus
xp̄us femineo infans lacte ꝓfectat² ut
rex potens virginis mitrā ubera q; atq;
ut primū illius in hac stabulo q̄rellas 2 fluc
tuantē sentina mundi vocat matrē effu
dit. dilectis creaturat² panis q̄ panis idu
ret² ille q̄ pro nob⁹: qui ut caret oma et
tacet hinc ꝓfudit! celum syderibus adorna
vit: 2 ignea solem celeritate vestivit
Obnubilat² quidē pannis! si hic panno
na stella radiare. mutuant² a magis:
2 exultantibus angelis honorant² et nu
nquam vinisa hec ꝓ mysterium nisi ad
duci! hinc q̄m pannis exuviolint² ꝑdicatq;
ab initio. de sinu patris. et nos q̄ thalamo ca
lestium nuptiarum sponsus venit e celo: sicut
aut venandi dauid ꝓpe tui spōsi. q̄ procedes
de thalamo suo. Deinde ut legat² postea ꝓsequi:
q̄ ut aut evangelista. nō est illi lectio. divisio
Nec q̄ fuit ista ꝓmonuant: q̄ ab hac in
salvatore vocatus ꝓfessionis nre salutem est
sacramentum. Videte cū ꝓta sapia collocat
xp̄us dei² mysteria: qui quanta q̄ divi
nitatis genus et esca est. Fuit² 2 pastor
Cum bū i ꝓsepio ponit: ut ad pabula pe
nis dicte spiritalia omnis egressus agni celeste

balatq; tuitet. Non cāt de mqt̄ lōq̄m
diuīdo. Nequid tante illig cant̄ augustꝰ
mās̄lomib⁹ nr̄ nati ꝓb⁹ hora ꝓmuli mēb⁹
nō capet: Et idcō mistico ꝛfert̄ sno
ne nō sufficiāt loc⁹ in diuīdo. q; ḡssus
mūdū xp̄us fidē nr̄q; passꝰ cāpsit nō
tacuit: ut aut̄ ipē m euāgliō dicens filiꝰ
aut̄ hoīs nō hz ubi caput reclinet. Vnde
adūtimq; q; vnicꝰ dei filiꝰ nō ī spacios
domibꝰ aut̄ tes q; lāgueūs ꝑ m fidē ēden
cīū ꝛequesc̄t. Hinc gē xp̄m ubiq; sugē
tē ubera nascentiū ifancīū moc̄ vagien
tē vilibꝰ ēuolutū pānis iacētē m ꝓsepi
anglica mysteria ꝓsequūt̄: 2 ois celestis
exercit⁹ militia circūdat̄. gloria cū voce
collaudans 2 dicens. Gla⁹ m excelsꝭ deo.
2 pax ī tra hoīb⁹ bone voluīt̄. Gla⁹ uerꝰ
deo. qm̄ deposit̄ mozlibꝰ mūdꝰ ēque salu
tē exhibuit. 2 pax hoīb⁹ bone voluīt̄.
quo ōtamīē sno xp̄o suoq; ꝓlio ī regnū
q̄rit. diabolica & captiuitate ī uocauit. Et
q; ḡtiā euāgliū nūciat sno. cū dr̄:
Gla⁹ m excelsꝭ deo. 2 ī tra pax hoīb⁹. q;
idē ipē dei filiꝰ 2 apud angelos gloꝛ est
m celis: 2 bone voluīt̄ hoīb⁹ pace ꝓstat
ī tris. Vbi ꝑter quod dulcissi q̄petentib⁹
grandis tanta de salute lētant̄: atq; ad
gelicas nos vocib⁹ socias. hoīe dulcio
mista ꝓ xp̄i ueritate q; laudam⁹

Hodie xp̄s dñs nat⁹ est: hodie
saluator mūdi ꝓ nobis
natꝰ hodie saluator mūdi ꝓ nr̄em
nascendi tp̄s accepit. qm̄ de ꝙ nati ꝓ
tacet nō hz tp̄s. Hodie ꝓ hoīem filiꝰ dei m
ḡssꝰ est mūdū: cuiꝰ manū aute hoīem
fect̄ est mūdꝰ. Hodie celestis ꝯ ad
terras: qui terras nr̄as euocauit ad celum
mūabilis mq̄t deꝰ m sctis suis. Et ī sctis su
is mūabilis: qui nō ī scripo mūabilis. Et
mūabilis in iobē. q; nasci de ꝓmissionis
2 stili de nr̄e ꝓgenie: q̄tumq; in se est
mūabilis. qui nr̄ nr̄e q̄dcūm tenebꝝ duce
nomīe ꝯgim 2 q̄ceptū deo 2 ꝓli: Et
sctus abacuc ꝓphā. Deꝰ audiui auditū tu
ū 2 timui: q; sī dānī opa tua 2 expauī
Quis nō expauescat 2 metuat tanti q;
fūditatē mistēi. qui quidē vnꝰ idemq;
sīc̄ ḡcepta nat⁹ est. Ih. 2 sīc̄ tacuit sctus ꝙ
hō. Duas m xp̄o gnacōes legimꝰ. Et ī ut
ioplicense dīnitat̄ est ut q; Ih. cū illū ex
metipō genuit deꝰ: hic cū ugo deo ꝓpa
ḡcepit Ih. sine initio: hic sīc̄ ex ꝓle Ih. ī
tō nr̄ q̄dē uita: hic sctus ne tolleret mate
Ih. p̄ī nat⁹. hic habīt ꝓcēcꝰ illa nat̄itas
hoīem sctū: hic gnacōe hoīem liberāuit
Vtiusq; sctis gnacōis cā nō posse enu
merari: sīma hec una ꝙplectit̄. Illa cū an
hoīem: ista sup̄ hoīem. Illa ī cognoscibilē
ista mābilis. Et aut̄ duas xp̄i dicim⁹
nat̄itates. nob assert̄ dei filiꝰ nat⁹: sc̄d
gēma m uno dei filio ꝙsimat̄ cū sc̄da Ih.
q̄ cāt nat⁹: hic q̄ nō cāt sctus ē. Ut
& hys bonis elwantꝰ iohēs ī p̄ī. cū
2 ubiq; adt apud deū: 2 deꝰ cāt ubiq;
ī tm. Et ubiq; carō sctā ē. ḡt deꝰ q̄ apud
deū cāt ꝓdūt a deo. 2 ꝯpo dei q̄ m de
nō cāt ꝓcessiꝰ ex sctā carne ī tra ubiq;
est nō ut deꝰ uacuat̄ in hoīem: sī ut
homo glificat̄ in deū. Et aq; nobis ma
tꝰ est deꝰ: sī ex duabꝰ nat̄itatibꝰ id est
dei 2 hoīs ꝓpm unigenitꝰ ꝓis. atq; in
sepe hoīem unū esse uoluit deū. Et
tacōm ḡis. cui⁹ q; nr̄as enarrabit. sctus ḡ
cus xp̄i si narrari nō ꝓt: credi ꝓt.
ligna dēstrat: fides ꝓficit. q; agnq; cū
ꝓfectꝰ est fidei: cui tm̄ de deo suo ꝙ
q̄tū sīmo nō ꝓt ꝓtrē. Laudate dñm
ne q̄ vos de hys medullitus mouet
q; si homo nō valz explicare q̄ sentit
deꝰ sīc dubio ꝓcurat ꝙplē q̄ volunt. Et
pabsinduū est fides ut ineffabilē deū
ꝓmissio ꝑgilitat̄ mē sīmoc̄ pensem⁹
amēcie nec est ut oppacōis maiestat
imīsce. mē exigua cōcuptibilis ad
nīm conem⁹ ūba ꝓfudē. Quo cū ꝓ
deū: sctus ingeniū moūlibꝰ ōtim⁹
tuestigat̄ uiteis q̄libꝰ deꝰ m hoīem ut
tūsiuit m deū: tuestigat̄ ꝙ si ꝓt̄s ꝓ
ex nichilo sctus sit mūdꝰ. celū uū ut
duit. aq̄ liquoꝝ. tīc soliditas q; ī
subsistenū. quo cūa de tra hō. de

fcā tomq; p fcm̄ masculq: qnd illud
est p9 oīa qnd hūmē gignit ac tēbē. qd'
vita finit ac morte Ai g̃ tempn̄ o homo
& qne pter te fcā simt. glē anc vn̄ simt sint
fcā qphendē nō valem? q̄ ꝑsuptōē qua
ve scientiā trīū ipīq; atq; oīm discretū
ēatorē: Natīs g̃ de deo pte dīc: eū
dēq; hoīem fcm̄ de vgine q̄fitem. Te
hēc hūi tōi tcta simt: fidei manifesta
dūt cū pte evāliū mdēmitte ma
lestate eius potīus īmēsa rimat? si
adūtamq; q̄tus qualis ve sit deq; a nob
nō posse gnosci: ut aut dūs ad moy
sen Ai aūt nō potes facie vidē mea
idē nō potes carnalibq; oculis mēsē
ē mspīce dcitate. Ptūs nāq; dauid
ūcīte ōipotētie eius intendēs: cla
mabat dicens Mīrabilia opa tua dne:
& aīa mea nimīs valde Valde cū scrutat
aīa ꝑphālis opa dī oīm mēdacē cēm
hūanē mentē excedē: ꝑt̄ q̄d sapien
tissimq; p̄tarcha mōlis sensū q̄libet
angustijs q̄ rimēsigare nō potest mabq;
dms g̃ hoīm aūt discrete a ſgnie
dicat? tantq; quod ꝑphā mat̄: scīa
bilis mgr opa tua. & aīa mea nimīs
valde hoc ipm̄ cū q̄ tāphensibilis est
deq; aīa eq nōat: tanto sentīe non
potde. Dic g̃: qm opa dī mgr vlt
examinat q̄ ēde nō scrutm̄ aut scrutīny
sed tamen capacem Et ia fīē nō dis
putamq; q̄libē deq; de deo natq; est scīs
ēdamq;? nec ī tractatoīs ptē ūgis
sed mirem̄ ne vnigenitū dei dīm &
hoīem q̄stentes offensā tramq; te
stetis fidei veritatem

Sermo Secūd⁹ cuīs sup̄

Ne aduentus dūnice fīēs hēm solutq;
est oīb̄ prīne q̄dicatoīs metq; q̄
dubali dīm fraudibq; tēnē tēmenta
malitias Adest cū nāb celitēz q̄ indy:
qm ēspectū ēgpho dilectoīo. tātū mīm
misēatq; absolue Adest ille dūs: q̄ ingēi
captiuitat antiq; mīē a cruciatīb̄ soluens
mēore mūdi etīna libtate letificet Adest
tēr ille masculq; qm ꝑ spacia totiq; oz
bis celestis mīstīe ḡssīb̄q; mēdīs sup
bie tē finīent? inimici gīcat tyrānidem
hodie nāq; ptīriente maīa natīe nob
dī filiq; nr ḡmane carnis mē grep̄e
pducīq; ēato a sc̄ hoīe & pcreatē prīma
& ſtīnū largiet̄ affem. Et natīsame
ab mtacta est scīa? ut cū pte & hoīem
testatē ꝑtq; hūanq; & dēū pbaret etīna
ūgitas nāta sicut nō potāt nī tanto de
carne nasci: uta nō potāt dī tanto de fēi
neo vtēo nī sīn grauāte pdicē ꝑtē qd aut
anglīs brīssime maīe Ptūs scīs sup
ueīet mīte & ūtq; altīssi obūbrabit tibi:
& qnod nasc̄ ex te scm̄ vōbi? filiq; dei
Ptūs mgr scīs sīpuem̄t? Idcīo? fratē
brīte set ꝑtūs angelicq; sīno ꝑtexat: ne
qcētīs caīlis disputatoīs ēbetatq;
celeste ē ipe mīstīm tīrēna argumē
tatē q̄fūdas Aut nō puelis cū nouīy
puerq; ī alīno ūgis potuisse formāc?
qm cū ꝑmīū qdēt hoīem. nr̄ femē pcīs
nr̄ vīscēa mītia q̄sūit: Quīc utīq; q̄stiy
es sūpme disputatoīs arbuten & diff.
dissolue: que & vidē? eminētīa & utq?
ptūs & dīsse vgīni a ꝑstēm hoīem ere
q̄sse de tīra. tīrenq;. sc̄ dūs hō de celo
pīmq; eīm hō ut aut aplūs de tīra tīrenq
Sc̄ dūs hō de celo celestīs Ei gē nam̄ ce
q̄tendis. q ī mīstīo redēptoīs mē sine
vīo puella assēit? q̄cepisse? cuiq; q̄so
ne? est qd' m ꝑntz gīnis nīi carne sū
carne sōīta est? Quīc ista ē rō. ymo
q̄ tcta q̄tendē? ut nō ēdat? facē hoīem
posse de scīa. q̄ ēdit? fierī de pūlice?
Dī ōipotēs o homo tūi m negocīs
ce ꝑfectis voluntatē? & ape cui? ītē
tas? Omnā eīm scrutīny? dūs que
volūt fecit in celo & in tīra Et si sol
licīta ꝑscrutēris: ꝑter hūt legitimū
hūanē q̄ceptoīs ūsū. tres valde mīa
biles nascendi spēs q̄tā ī ꝑtes ūnitatē

fidem

Et pma est quide p adam figurat ego ho
mo est: sed p mlier fcta de masculo
tca q2 ecclesia est: p xpus pcessit ex
vgine Quid hoz no noiam. quid hoz no
mabile: Quid hoz si no fcm2 negocio po
tie humana applet: Qd aut mystice h3
geptu visitac mundi sui deus dignat
est filiis. nec hoc salus necessitas fla
gitabat: nimiz ut celestis tande gnatio
reparet quod nativitas terrena pdicat2 ex
pectasse huc qm natu pdicat2 exsecra
du vitiis abiudicat2 pannis. du nat gretq
est m pcepi. du lacmosis vagitibus co
gnat. du membris lactat2 obrigescit deus
diffidit. imo p ista fi adiute eum. ut
homo ipsa p mfimis ptulisse: 2 ut
deus potentia exuisse celeste. hinc
natq qm pedonibus ecrudat2 pannis: re
gnis p caldeos muneribq honorat2 hinc qm
pcepi humilis iacet: hinc nouu sydus
chorusat e celo hinc qm vagitus vdit
infancie: anglica exercitq vocibq collau
dat2 hinc q fenoo iacte mcte2: multa
homi multa puissio pmec sacrauit
Quid illud adicia. q deus illu 2 vez
dei et filiu resurgens a mortuis la
zaro qbat. recepto hinc cecq anno
ciat venturus die cq calcata vestigijs
mdis vnda tristat2 2 qd2 pcellit her
omnia resultans e celo vox prima ap
mat: Peter. q nad delexit ta mag
nu hoc nativitat dnice sacramentu.
digne vocibq honorem Diligamq
q omibq castitate: q2 ut placet hac
sibi xpus ondit2: predicacio vtri vi
ginalis elegit ecclesiu miam: q2 pe
tat est q salutem2 Justicia sollicite
rcamq: q2 ob hoc vnigenitq dei effici
dignatq est homo: ut vitate pdicata
vnius mundi facie dapnatu migra
te purgaret Sancto cuiusq cuius

Hodie mihi mysteria sacramentum

sicut edidistis ps 2 edicta: Depre
est salute humane. vtrucu naturas. mi
na vicioz Hodie natus xpus ihesus
dus m m q. dimtat est plenitudo
cauus mee infima suscipiens nou
natq est homo Hodie refulsit sol dus
ille adam. no mendacia si dus patris
que mendacie arboris pulchri. tendo ne
faltat se pes no decipiat: nisi ce no
seducat Hodie quercus est. rebbe lu
mi: Hodie illud qd celi 2 celi celoz
se hec gaudebat. mundq du nesciebat
pit recepi cm ut tpalis cuda a qua
an no fuit. de scia nob repetenda
me ste: sed qm sp cat tu pte dy. ps
gnabat. nam p vginem valuit ma
talibq apte mysteria. nouq quide homo
sed dus sperating: nouq expus p ter
omn selez Ipe m fuit qm natus
an omia vnigenitq p esse e pte
est p dictq a patre thie. a pphis pdi
catq: annunciatq ab angelis. ab apli
cat2 ubiu: 2 ubiu tanto fruit e gaudio
gd mite 2 quesita ad deu tande qui
gentilitas p precepta domi qd abrahe
m spu se vidisse letatq est. nec mis
p xpm qd moyses quond hebreoz
gens electa no potuit. Timues ei ysai
2 timens mandat ut legimus. p mor
ses ppli precepta recondita m imbe 2
vtrucmodo altissi. polq cu duo loqui
tibi ueo sic natq est xpus. 2 tanta se ma
dignatat gessit: ut loqueretur omibq 2 ab
omibq videt. Ad illu de tuis mote sion
quecuq tuis accessisti q ipso primi pulchri
mitatu: adhuc no monte q hodie mun
mundi quecuq no ait accessit nodet 2 ex
quidem vnq ipso ereducebat ad fide: n
no omes gentes vocaue2 ad vita. Ve
rue venerabiles quces mi unua magn
p mirabilia celu illuc eucaq angelico
vrauit estatis: dulcia poscula sapie
rissimus mysterior Jordanis pcte mea

sm̃ vtroſq; m fonte: validiſſ hoſtiũ
mm̃ tbaz ſptm̃ tr̃ cr̃ut & ol quaq
gnoratq; m clo longi ocin̄ tũpſonti ppo
ꝑſtitit diem hor uco nullis antea vide
ſcis datũ eſt: ut vnigenitq; altiſſimi q̃
timentes archāglor̃ ſuſcipiũt ꝓtectes ho
minũ ſr̃. horibq; exhibẽ. 2 carnẽ quam
ſuſſpſit ab hoĩe tũſpũgeret m deuſſ Implet
te g̃. dignatoĩ maieſtat etnĩ. 2 ne
arthand dei tui diſcencias voluntat: q̃
oibq; qnde natq; eſt vnus ſ̃ fidelibq; dat
ſalutẽ. De ſi t̃ ꝓſumſ tuoz fgilitate
mino dignũ vide. filiũ dei natũ & fra
ẽde. vgĩe cogita pepiſſe ſi t̃ pañibz
tiolutq; eſt ſortaſſe vilescit: angelos
collaudates 2 mlt̃ndũ celeſtẽ q̃tutq;
admiratẽ ſ̃ ꝓpe in q̃. mſtans iacnit
d̃ſpectꝰ: cuiꝰ pauiſſe oculos 2 nouã
m clo ſtellam ꝓclarãte mundo natiua
te diuinã q̃ tuc ẽ ẽdis vilia: ẽde mi
ſtica ſ̃ de hijs que humilitate ſunt diſpu
tas: que alta ſunt 2 celeſtia venarẽ
hiſſdẽ cũ ſ̃ſentibq; hmſdẽ q̃ anteoribz.
de dño ſalvatoĩ q̃ hucusq; 2 q̃ gloſa ſ̃
addiderit: vnuſq; que ad ſalutẽ tuc
myſteriũ ꝓtinebant. ſac̃ & euangelia
q̃ dederint habes m hijs vnde dñm ihm
2 natũ hoĩem ẽdas: 2 deum eſſe du
bitare non poſſis

Tunc ait dicebat ihs tbis iudeis et
ꝑncipibz facdotũ ecce ego mitto ad
vos ꝓphas 2 sapientes 2 scribas: 2 ex
illis occidetis 2 crucifigetis 2 ex illis
flagellabitis in synagogis vris & ꝑsequi
mini de ciuitate in ciuitatem hoc qd̃ am dixerat
vos ipleri mensura primi vsq; ad sanguinem
zacharie filii barachie quem occidistis inter
templum & altare sicut legitur in narratiua hystoria

Quoniam ecce ego mitto ad vos ꝓphas 2
sapientes 2 scribas: 2 ex illis
occidetis 2 crucifigetis: 2 ex illis flagella
bitis in synagogis vris 2 ꝑsequimini de
ciuitate in ciuitatem hoc quidem dixerat
vos ipleri mensura primi vsq; ad sanguinem
zacharie filii barachie quem occidistis inter
templum & altare sicut legitur in narratiua hystoria

ab eis: ꝓt 2 ad discipulos eiꝰ ꝓpter
de quibq; nunc dicit. Ecce ego mitto // 2 crucifigetis
ad vos ꝓphas 2 sapientes 2 scribas: et
ex illis occidetis et flagellabitis in syna
gogis vris et ꝑsequimini de ciuitate in ciuita
te: ut ipleatur mensura primi vsq;
sanguinis obfusa impia aplis scribentes
ad chozinthios va baala dona ecce discipu
lorum xpi. Alios ꝓphas q̃ venturos predicant
alios sapientes qm nouerint qui dicant
ꝑsuasiones. Alios scribas i lege doctissi
mos ex quibq; lapidatus est stephanus
paulus occisus. crucifixus petrus. flagella
tis in actibq; aplorum discipli. 2 ꝑsecuti
cos sunt de ciuitate in ciuitatem expellentes
de india ut ad gentes ꝓficiscerentur et
ut vitaret semp vos ois sanguis iustus
q̃ effusus est sup terram a sanguine abel iusti
usq; ad sanguinem zacharie filii barachie
quem occisus est inter templum 2 altare
De abel nulla est ambiguitas qui iste
sit q̃ cum fr̃e occideret iustus atq; no
lens ex dei nutu sua sed ex gentis
testimonio ꝓbatur. ubi accepta cause
a deo narrante minime dubium quin
quis sit iste zacharias barachie filius
barachie. q̃ multos legimus zacharias
et ne libri nos fallant duos reperimus ꝓphas
eiusdem. Ordo autem sacerdotum addu
ctus est q̃ occidistis inter
templum 2 altare In diuisis diuersa legimus
2 debeo singulorum opiones ponere aliqua
zacharias filius barachie dicitur q̃ i duode
cim ꝓphis undecimus est. prius q̃ ultimus con
stat esse // nonne ubi occisus sit inter templum 2 altare
sepultus 2 non loquitur. manifeste cum quibq; omnis
vie ruine templi templi fuerint aliqua
chaldaica premissis intelligi voluit. ex
quibus q̃ apocrypho ꝓpemissis approban
tes. q̃ ꝓpter hoc occisus sit q̃ salvatoris pdi
cator aductus horret q̃ de spiritu sancto hz
auctoritate. cuius facultate q̃ ꝓpemissum
q̃ ꝓbatur. Alii istum volunt esse zachariam
q̃ occisus sit a regibus iuda inde nunc templum
et altare sicut regum narratiua hystoria

abſtinendū q̄ ille zacharias nō sit filius
barachie ſed filius ioiade q̄ occidit. viii
& ſeptuā. ſ. fuit. nō sint ſ. occidat⁹ ioiades pri⁹
emis ioiade q̄ ſibi ſcripſit bō. cū g̃ et
zachariā teſtimq̄ & occaſionē q̄ſpiciat lo
cq̄. q̄rimq̄ q̄re barachie dicat⁹ filiq̄. &
nō ioiade. barachia in ligna mea bñ
dens dñs d⁹. et q̄ occidat⁹ ioiade ꝓſtrata
hebreo nōie mōſtrat⁹. In euāgelio quo
vtit⁹ nazarenꝰ pro filio barachie filiū
ioiade ſcripſit. q̄ impleat⁹ est
ſi⁹ nō ruinas templi & altaris ſiue
in parietū exitibq̄ que ſibilam dicūt. dum
q̄ putant ee pollutū. ꝛc. nō q̄dēpna
mq̄ exitꝰ ee rubra papa monſtrantes. za
chaie ſanguinē plectant ee pollutū.
Non q̄dēpnamq̄ exitꝰ ee. q̄ de odio
indeorū & fidei pretate deſcendit. di
camq̄ bñit⁹ quia ſanguinē abel iuſti
uſq; ad ſanguinē zachaie filii barai
chie ab illa gñatōe q̄ erat⁹ cū nequi
or occidit. Regula ſeptuā. d. duas
gñatōes bonorū & malorū noſſe. ſpc
eſt ſingulos ſingulas de bonis ſua
mq̄ exempla. Dñs aſcendit i montē
dñi. aut q̄s ſtabit in loco ſco eius.
Cuiq; plures q̄m aſcenſiui ſunt i mon
tē dñi deſcripſiſſe. q̄n dñs ſuis ciuitā
bꝰ. poſtea impſt. hec eſt gñatō quęrēn
dñm. q̄rentiū faciē dei iacob. et in
alio loco de omnibꝰ ſcripſ gñatō mixtorū
bñdicet. de malis vō in priori loco
gñatō vipearū. & requirent. omnia
gñatōe iſta. Et in eſt ezechiel cū
pterā tibi deſcripſiſſe. primo pphetarum
adiecit. Si noe & iob & daniel ibi fue
rint. filiorū nō dimittet. ſed illi. omnes
mīstos q̄m ſibi forent. vtrumq̄ corpus
noe & iob & daniel volens intelligi
Ego. ſ. & iſti q̄ filiis caym & ioab
q̄ apoſtos geſſerunt. de vna gñatōe
ee aſſerūtur. Jheſum chriſtum q̄ occidis
pphas & lapidas eos q̄m ad te miſſi ſt.
ſcriens q̄ſſq̄ volui filios tuos q̄ad
modū gallina q̄ congregat pullos ſuos ſb
alas ſuas & noluiſti. Jheſum nō ſaluā
& edificia ciuitatis. ſ. hierusalē vocat⁹
quā pri⁹ plangit aſſirū. ſicut & in
alio loco legimus. q̄ videns eā plenā
ſcelere. ait. q̄ dicit. quoties volui q
congregare filios tuos. omnes vt⁹ pphas a
me miſſos ee. reſtat⁹. Gallinę mos
ſolitudinē q̄ congregant ſub alas pullos
ſuos in cantico deuteronomij legimus
Dicit. aquila prouocat nidū ſuū.
ſuper pullos ſuos deſiderat. expandit
alas ſuas & ſuſcepit eos. & tulit ſuper
penas ſuas. Et. ſimiliter dominꝰ vita dedu
ta. Hoc ꝑ ſe. q̄ ꝑ ſe. venie ad ea. deſiderat
ut religiōe domū mea. dimiſſa hēditatē
meā. ſcā eſt mea hēditas mea q̄ ſpectat
ſcene deſertā. indeorū domū. deſertam
plū illud q̄ ad⁹ fulgebat. augustinꝰ an
guſtinꝰ oculis q̄rebamus. q̄ hierarchiam
ꝑpm̄ ꝑdidit. & hēditatē ꝑ ſe geſtrent
occidit hēdem. dicit. cū vab nō me amo
donec dicatis. bñdictus q̄ venit in nō. dñi.
Ad ihrlm̄ locat⁹. & ad plūm indeorū ver
ſiculo aut iſto q̄. & plumbi atq; lactatiſ
ſimi. ſ. ſpūſſi ihrlm̄ dñi. vel ſint q̄ dicerent
bñdictus q̄ venit in nō. dñi oſanna i ex
ſis. ſuppſit de centeſſimo ſeptimo decimo
pſalmo. q̄m manifeſte. de aduentu dñi
ſeptuā ē. et q̄ dicit. ſi. vult intelligi. ſi
ſi pmam eccliē & aſſi. fuit ꝑpm̄ ee
me. de q̄ ꝑphē recinerent. filiū oſanna
prib⁹: mea facie nō videbitis habemus
nūc dicti ſibi tps pugnē. & fuerunt
bñdicti q̄ venit in nō. & ꝑpi⁹ ꝑa aſſirio

Jeſu bñ fulgentis ep̄i

Hesterno celebrauimq̄ tpale ſeptuā
gēſimę. dñi nāi natalem. hodie celebra
mq̄ triumphalem iuliet paſſionē. hesterna
em̄ vesp̄ vñ. tralucā. cum nis indutꝰ
aula vtrī. vginalis ecclēſie. veſtis
dignatꝰ eſt mundū. hodie mulcē
bernaculo corpis exiens. triumphator
gramē ad celū. ille ſempiterne

maiestate ꝑnata ꝑmile cinctoꝝ̄ car-
nis assumens m hꝯ sęli campo pugna
tuꝰ mūit. iste depoit corruptibili
bꝯ corpis mdumętꝰ ad ęli palaciū p
hominē ꝛgnat mtq; ascendit. Ille de ste
dit carne velatꝰ: iste ascendit sanguine
laureatꝰ Ascendit iste lapidan
tibꝯ indis: q; ille descendit letantibꝯ
anglis Cla m ecclesiis deo hēs cpul
tantes ste angli cantauerūt. hodie ste
phanū letantes i stū gloꝛcū suscepe
runt hēs dns eximit de utꝛo ignibus.
Hodie miles egſſꝰ est de ergastulo car-
nis hēs xpc ꝑ nob pānis est uiolentꝰ.
Hodie stephanꝰ stola ē ab eo ꝰmoꝛtali
tis mdutꝰ. hēs ꝑceps angustia xpm
portauit mfantē. Hodie mēsuras ęli
suscepit stephanū triumphātē. Valꝰ dis
condit dns ut ratios eleuaret: humilia
ut se reꝛent ne suos milites exaltaret
Dum enī corpi suo ignis ꝑparat ute
rū: ipe mittit suo mūi suo apte dig
natꝰ est celū dns xpus angustias
mētis nō dedignatꝰ est uteꝝ: ut animā
stephani lacrimdo suscipet ęli rex
cessaret mīm enī nob, est fides agnosce
qmbꝯ armis pūctꝰ stephanꝰ pcu
cat indoctoꝝ potuit supare: ne uta me
muisset. licet triumphare rectꝯ enī pu
pendanda sint talis utue talis qꝯ enī
phꝯ. Hastis nō uisibꝯ armis potuit
ꝑmunit: q; armis nō potuit superaꝛ
Invicte naꝰ m os emittit mstꝝ ne
utꝝ: que ne fundamentū structuram
fundanet. nec lapidantib lapidatiū
ictibꝯ delicta succumbunt. Usꝰ adeo
enī mr primores ꝑmansit mitꝰ ꝛ
mr lapidantiū fuit crucianta pe
cuniā. ut mēdulitate mdoꝝ fidem
arguet: ꝛ bonuꝰ pro lapidantibꝯ
oꝛauit. Quid est g. tam magnū atq;
ꝛspabile gꝛe donoꝝ quo mūitꝰ pe
nitentes arguet lapidantes ꝓcuci
ens. sed patiens superat. mstꝝ ꝛ occa
sus aula celestis ignis uiuꝝ ꝛ conatꝰ

mittet. ꝓcul dubio quūmē ꝛgio sceptꝝ
nullatꝰ est ab aduſarijs superatꝰ: qui
rex mūi cū sit altissimꝰ pro nobis ve-
hiculis: sed tamis uēnē nō potuit quag
mūi quippe donatiuū sine multitudinis
attritu: quo eos nō solū corpoꝛe di cāp 77
tauit sed ad celestia uictissimꝰ ꝛfor
tauit. Attulit nāq; dom caltutē. q;
ꝑduxit hoīem ad gloꝛcū dignitatē. q;
q. attulit ꝛrogauit. nē sibi aliq; mi
nuit sed mirabiliꝝ ꝛ suoꝝ fidelium pau
pēm ditauit ꝛ mdificatoꝝ thesau
ris plenꝰ ipe ꝑmansit Caritas q. que
ad celā de celo deposuit xpm. ipa ste
phanū de tris elenauit ad celū Caritas
que ꝑcessit in ꝛge: ipa subsequit ꝛfulsit
in milite. O admirada ubiq; potē
cia saluatoꝛis: q; ꝑdicenda mdficatoꝛ
gra ꝛdemptoꝛis. Unde in mūe ꝰgri
tatē etne mūdiꝰ: demostꝝ in mūe
Invicte caltutē idem. integritas quippe
itemcata ꝑmansit in ꝰgine: dilectoꝝ
uestꝝ inuicta ꝑseuerauit in mūe Et si
cut in mūe dm nō potuit xpi caritas
tanto ignitas uelā: sic in mūb me
te nō potuit xpi caritas tāto seuien
cium agmine superaꝛ. Stephanꝰ q. ut
noīs sui cōmā meꝛuisset accipe. cal
tatē ꝑ armis hebat. ꝛ ꝑ ipam ubiq;
uincebat. O caltatē dei seruientibꝯ
undis nō cessit: ꝑ caltatē de ꝑpinq;
ꝑ lapidantibꝯ meruisset. O caltatem
arguebat errantes ut corrigent. ꝛ
O caltatē ꝑ lapidantibꝯ orabat ne pe
nirent. Caltatē utute subiugꝰ uicit
saulū celiter peniente: ꝛ q; hebat
in siā ꝑsecutoꝝem. in celo meꝛuit
hīe gloꝛcā. Ipa sca ꝛ mdefessa cari
tas desiderabat orando accipe: quos
nequit moendo quiē. Recte enī fides
castimandꝰ est stephanꝰ tue mūitas
dilexisse cū ꝑ uias oꝛauit. ꝛ nō dilexe
rit cū corpi ītercludat arguendo
corrupet. Absit hoc ab aīa mīa: ad
celi palaciū festinatis Ipa cū sca
caltas finā finauit. in ordine patriaꝝ. Amē

qne regenda tenuit ut correptōe ten
sura dr̃i p̃ m oroē audiri meruit le
nitas: qr̃ sn̄ caritate nō finit m correp
tōe severitas fruct̄as dr̃i p hoc sn̄ep
rendo sit correptiendo. brūs stephano
caritate refluant: qr̃ m utcp salutem
errantiū cogitant: ca indicos sce
oroīs ondit alia mēpatoēm nō finisse
dn̄i sed amois hoc aut facies. 2 pu
tibo caritate brūs marcin̄ rohibuit
q utile animis exemplū posteris dr̃ige
demōstrāt cū gemina ecclastici disse
ptoīs industria. ut ad corrigendū
cunctis pcauto errare. 2 nō desperā
de correptō. 2 ad deū p eo supplex
effundat. ero: ut q malū fecerit p ic
patoēm de malis opib⁹ affundat. 2 p
oroēm apud deū adiuuet. ut sic
ipa caritas 2 m oro instrūa ponet
ut errantē corrigat. 2 mi corde pa
cam habeat. ut p errante oroēm pu
ro affectu dilectois effundat. Cum cū
errante nō corripit de negligē
tia iudicat: q aut p eo nō oraūt de
pricie gdcpnat. Quis cū fr̃e. sicp
aliqs p aie salute corripit nō assu
mat̄ arripiat motu caritat̄. n. pn
te tpis cā sue voluntat̄ attendat: sed
gsidet q luce vulcat̄ acquirat. Idcirco ei
arguit ut a prius ep opib⁹ corrigat
ē: n. cū vidz correptoēm. aliq̄ iuuo
ne sitate fr̃e exhibemus caritatem
corde fr̃igescē. Sic cū vigilet m
ore correptō: ut m corde nō dormi
tet oro. Ne p ho. m utcp pcauto
gsilet pspicat. ut dū hō correptoēm
de pcto gfundat. a malis opib⁹ sepa
ret. p oroēm do misante malū a
sca sepa gr̃i. qui q diligit deus corri
pit. flagellat aut omem filiū que
recipit. Ppt g caritate qpulsi. 2 bonos
hortam̄ ut i bono pmaneat. 2 ma
los qpellimus ut a malo discedant. p
seruū qui in ustis duobus sris gemi
nos monstrat̄ salutis mdictū. ut si
qs bonq est mitet pfectionē in step
no. q aut malq ē scriptū exemplū qui se
mis i paulo. 2 q bonq est eq tate us
q fine trat. q aut malq ē q tocius
sua pfectate dscedat. n. bonū bonos
pfectio iustice frat negligere. ne
malū iq tas fr̃e defendat: sed ille be
nū fortit trat. iste malū gcleit de
stat bonq tractat ne cadat. malq cor
ne surgat. Quisq g malq est cū pau
q sinat. in malo ut cū eo cligat in bo
qui alle credit malq 2 sin cruc bonū
pfectq est iniquq. 2 erecto est in sue
credit semisse pfectoē. 2 surre
deuio pdicatoē. Cadens hume corr
ipius pdidit. surgens hume corde in
ficatq accepit. Coniuncto est i tuq step
no. fr̃is ouis ex lupo. 2 cruc mut pa
lus cū stephano letat. cū stephano
claritate pfruit. cū stephano qui
cū stephano regnat. Quis ei possit
phano truncatq lapidibus pauli. alia
secuto ē pauloq adiuto oroīb⁹ q stepha
no. vā vita fr̃is mei. ubi nō pauli
stephani oratione affudit. sz stephano
pauli q sancto q gratulat. qui caritas in
ut ep letat. Caritas quippe i stephano
sinauit securia iudicio: caritas i pau
coepit ultricudine pcto. Caritas
utcp pie regni mereri possit celo
Caritas est rei omni fons 2 origo bono
munime egregii. ma que duat ad
actu in caritate q ambulat: n. et ad
potiet nec timet q pa dilexit ipa pfec
ipa pduxit. Quocirca fr̃es. qm sedu
caritate q stimus xpiis p qua ad celu
ore possit q stendi xpiani. i pma co
tate fratie remete. ipam nobis inuic
exhibere. 2 mi ca pfuendo q stem
sinstituit oribus bonis. ut ad pmia
na pueniē possim. adiuti gr̃a xpi
saluatoris

Lectio actuū apl̃oz qne hab
nob lca est dilectissimi fr̃es cū
plissimi habeat i ipa spe admatois

mmq tñ gtinz m mꝛio dignitat⁹ ꝛ
ꝛequie ſ ſmalq bti augſtⁱ ad ꝑſm

Ho aqs tibilitanas
ꝑo ſſcuite ꝓecto aſſcute ꝓecto
qq nom mꝛis gl̃oſiſſimi ſtephani mꝛtⁱ ep̃i
bicebat magne nititudis qcuſq
z ſtſq ubi cꝛca mlier ut ad ep̃m
portante ducꝛ⁹ ꝛanuꝛ⁹ flocꝛ⁹ qnos
ꝛebat dꝛt ꝛcepit octos admont ꝑ
tmq vidꝛt ⁊ tupentibq qm adcant ꝑ
ibat exultans via tꝛpens ⁊ vie
ducꝛ⁹ blꝛq nō ꝛqꝛens ſ mꝛtⁱ ꝛatione
molam mꝛis q ꝓxima ꝺ m caſtello
ſmicauſi qd ꝛpponiensi colonie vi
cinꝛ⁹ eſt cuſq loci kualiq ep̃is
ꝑſo ꝑcedente atq ſcꝛpte portabat
fiſtula cuq moleſtia ia dm laborauit
⁊ ſtudioſiſſimi ſui medici q ea ſcꝛa
ret opꝛebat manq illiq pꝛe ſarcine
bectatꝛde ſpente ſanata eſt ſ ia de
mcipꝛs ea m ſuo coꝛpe nō ꝛecio ⁊ cu
dam eſt ꝓbr ex hiſpania calamq
bitat vetꝛ morbo calculi laboꝛabat
ꝑ mꝛtⁱa ſup̃ dꝛi mꝛis qua poſſidim
illo aducꝛ⁹ ep̃us ſalnq ſcꝛus ⁊ ſ dem
ꝛpe potꝛa morbo alio pnalſcente moꝛ
tuq ſic iacebat ut ea pollices ligatꝛ
ꝛent ⁊ ꝛpentinate mꝛtⁱa mꝛis ea de
mꝛtⁱa eiq ꝛporꝛta ꝛect ⁊ ſnp iacꝛe
coꝛpq miſſa vꝛpq ꝓbr tꝛnſlatꝛ
tus eſt ſnut ibi vnꝛ m ordne ſuo
ꝑmarq nocte martialis ⁊ cuo iam
ꝑfunct⁹ ⁊ nitꝛ abhoꝛꝛens a ꝛligione
ꝛpiana hebat ſame fidelꝛ filia ⁊ ot
genꝛ⁹ eoꝺ ano baptizatꝛ⁹ Qm ea
ea egꝛiante nitꝛ ⁊ magnus lacꝛimis
ꝛogaꝛet ut ſiꝛet ꝛpiana ⁊ ꝓꝛq abmi
ꝛ eos ꝙ a ſe tꝛnſlata indignatꝛde
ſubmouꝛet ¶ Diſſ eſt genꝛ⁹ eiq ut ꝛ
ꝛet ad mꝛtⁱa ſti ſtephani ⁊ illuc ꝓꝛo
eo ſſtꝛe poſſ oꝛaꝛe ut deꝰ illi daꝛet
mꝛtⁱe bona qua eꝺe nō diffiꝛet ⁊ ꝑ
ſecꝛe hꝰ ingenti gemitu ⁊ ſletu ⁊ ſnte
ꝛit ardente pietate aſſtu Deinde
abeedens aliqnd de altaꝛi ſſcto qꝺ
occꝛit ⁊ tulit eiq ea ia nolenti ad ca nop
put poſſint ⁊ tnm dormiꝛe eſt ⁊ ꝛe
ce qꝺ ꝺilo diligenciꝰ clamaꝛet ad
ep̃m ꝛeꝛt qm mecu ſoꝛte tuꝛ cat
apud ypponem ⁊ ꝙ audiſſ eu
abſente venꝛ plꝛos poſtulamt
ꝛecꝛe ⁊ eꝺe ꝓꝛe ꝺuꝛit admiꝛatibq
atq ea gaudentibq oibq baptizatq
eſt hoc qꝺm vꝛit m de ebat ypc
actꝛe ſpm mcm cui hꝰ uba biſſ
ſtephan qui lapidatꝰ eſt a iudeis ul
tima ſnſſe nequeꝛet que huic ꝙꝫ
ultima fuerunt ia nō multo poſt
eam ipe deſimctꝰ eſt ⁊ ſanati ſt illuc
ꝑ eum de mcm eam podagꝛici duo ci
ues pegꝛinꝰ vnꝰ ⁊ ciues eius pegꝛinꝰ
aut ꝑ ꝛuela ⁊ ꝙ adhibet qui dolet an
diuit ⁊ cu hoc facꝛet dolꝛ gtinus
coꝺcꝛet iudinq nō eſt ſtudꝛ ubi
eam ⁊ mea mꝛtⁱa eſt mꝛis ſtephani
ꝓnes qꝺa pmulꝛ cu m aꝛca linꝺeꝛet
ſcholꝛbitantes bones q vehiculu thebat
rota obtꝛuꝛꝛut ⁊ oſſi ſu palpitant
expiꝛans huic mi abꝛeptu ad eam
mꝛtⁱa poſtuꝛ ⁊ nō ſolu ſnuiꝛt vnc
eam illeſq apꝛut ⁊ mōnialis qnꝺ
m vicini poſſeſſione q caſtellana dicꝛ
cu egꝛtudine laboꝛaꝛet ac deſpaꝛ ad e
andꝛ mꝛtⁱa tꝛnſta eius allata ⁊ ꝛ
anq ꝛuocaꝛet illa defimcta ⁊ hac
tꝛi tꝛnſta opꝛemuꝛut cadauꝛ eiq pn
tez ⁊ ꝛepto ſpm ſanata eſt ſama ſalua
ſta eſt ⁊ apud ypponē baſſus qnꝺa
ſyrus ad mꝛtⁱa eiuſq mꝛis oꝛa
bat pro egꝛiante a pꝛeſtate filia
eoq ſta veſte eius attꝛectaꝛe cꝛpꝛ
ꝓta ꝺe ꝺomo occꝛꝛeꝛut q ei mozta
mutiaꝛet ⁊ ea oꝛante illo ab aꝛcis eiꝰ
ꝛepꝛeſſ ꝙ ꝓhibuꝛꝛut eos illi dicꝛ ne
ꝙ publicꝰ plangeꝛet ⁊ in ea ꝺomꝰ
ꝛeꝛſſ eoꝛa ſuos ciulatibq ꝙſonantꝛ
z veſte filie qua ꝛebat ſup ea pꝛeceſſ
ꝛeꝺdita ⁊ vite ⁊ mſq ibꝺe apud nos
ꝛgꝛinci cuq ꝺi collectaꝛ filiq egꝛtu
ꝺme extꝛemꝛ eſt ⁊ cuq coꝛpq iacꝛet

qualiuscunq; acceptis a lugentibus & lamentantibus exeque parentibus amicis eius quam me aliis gestantibus iuba suggesserunt ipsa muris oleo corpus pungeret ferrum est. & ruisset. Item apud nos ut tibi micat clarissimus sepulture memoria mutus qui nunquam subiurabatur eius est. egregiumque ornamentum posuit infanticulum filium. & puer ocreum quia mulier cum lacrimis ibi fudit vincentium lenauit. Vrali etiam quo tolo nunc urbis virgo est. nulla pelagus pertendit iurgium fera gignonimq; omnibus ibi medicina longe pulsa apud nos ab quo quodlibet constructa est. Cui cum mupsillus regis petitia classima feria. qui ibi caro amabiliter ex magno atque diuturno morbo quo medicorum adiutoria cuncta desecerant langues sanata est. Hortatur fiumq; volentes supdicto loci epo. ne libellum dare quis contactu in sepulchro. & obtemperantissime parauit. In qua posset etiam quod hoc fieri non possit. Ut quod rudis dixit sibi fuisse persuasit. ut annulum capillatio vinculo inseret. quo sub omni veste ad nuda corporis contingeret. qui annulo hoc ret sub gemma lapidem in remigium incutiens bouis hoc alligata qui remedio. ad sti muris limina vehebat. & presta a carthagine. cui in optimo fluuius bagrade in sua possessione masissu. Supgens ut iter pageret. an pedes suos illitua ante annulum vidit. & capillatam zonam qua fuerat alligata mutata tetigerunt. Quia cum oio suis nodis summisse sicut erat apensa astricta. compsit atque expilius esse annulum suspicata est. Cum eam ipe cui iterginum finxit mutum fuisse salute quodammodo pugnum de tanto miraculo se accepisse persipsit. atque illud vinculum soliens. sic cui dum annulo pueri in flumine Ron ceciderat hor. qui eam dnm ihm pungeret vgnalia muris emptu. & ad discipulos ostijs clausis ingressum. fuisse non credunt. & hoc tpe etc quesierunt. & si vim tenuerunt illa edent. Clarissima feria est. nobili nata. nobili nupta. cartagini hitat. ampla ciuis. ampla pecunia. gerentes late no similis. Vnus e apud nos femi no mgr no minor qui illaq; sed ta clara atq illustre miraculi. ut liu arbitretur ee ypponesium. q hs no pidit nil dicatur. nullu qm obliuiscela ipe potuit. Dein quida filius qui ee simul mansuetudine. de ceteris cappadocie suis ciuium no ignobilis maledico mutis recenti pris coyobio destruente. q iniuria sibi ab eis facta acerbissime tulit. tali pena sp dimicchoerericiti: ut horribili quatuor omnes tunc membrorum in qua fidissime oculos suos ciuium fenestre: quibus quaq; nisu cuncta ne visu est tor pene vagabant. orbe dno. Ex hinc ad nos venerunt duo fi. & soror pa lq. & paulatim. multis aliis loc miserun diffamante ita aguiti Venerunt an pascha ferme dies quidem octidie. & in ea memoria glosissimi pham fq; strabant. orantes mutia sibi placerent deq. & salute prima redde Venit & pascha: atq ipo die dnico mane. cui iam frequens plis pns esset & loci sti carcellos ubi martirum erat idem nunc mis orans tenet. tpe pstq est. & dormienti sibi nil tu timens. sicut ecia p somnia plebat. Stupentibus q adstantibus alijs pauentibus alijs doletibus. qui qda vellent elige. nemini phibuer. & pocia quotu expectandi. ee dixit. Et ecce surrexit. et no timebat. qui sanatq; est. & stabat in columis in mtuetes. Nunc gs. tomuit a laudi dei. Clamatiu gratulatiu q; vocibus ecia ipsaq; aplata est. Inde ad me ret. ubi sedebam ita pessimus. Iam alte quisq; pg alterni: ois posterq; nemu quod alia per duxerat mutatu ac q; grandente. & apud me deo gr agente. ingredit. eia ipe cui plebs nat ad gemma mea: egi ad osculu meu. Postmodum ad ipsum pcena

ctā: ꝑsonabat vocibꝫ gaudioꝝ deo ꝯ
cias deo laudes: ꝺnemine tacente hic
atq; nde clamaciu ſaluciani ꝑbiu: 2
ꝑmſus cad ſuenciꝺe voce clamabat
facto tanꝺ ſilencio: ſeꝑuata ꝺnaꝝ
ſuꝫ leta ſolampnia ꝺbi at venit ꝺ
ad mei ſuoꝝ locu: ꝺva panca ꝑ tpe
2 ꝑ illiꝰ ioꝯiditate lectꝛe Robiſtiu
hō ꝓuꝺiꝺit: 2 ꝺligenꝺ nob oēm
ſuꝫ ſuꝫq; ac mꝰnc ca calamitatꝫ
ꝺicauit hyſtolā ſcꝑtꝰ ita q; ꝺie pꝰ
ſmonē ꝛꝺitu: narracois eiꝰ libelli
m eraſtinū ꝑꝰ ꝛcitandū ꝓmiſi qꝺ
cū ꝺ ꝺnico paſche ꝺie ſcto fiꝛet: m
q; ꝺibꝫ exeꝺꝛe m q; ꝺ ſupioꝛ loqbat
loco: fca ſtat ambos ſuꝛes cū eoꝝ
legēm libellꝫ: mꝰcebat ꝑꝰ vniuſq;
ſexꝰ utriuſq; vnū ſtantē ſm ꝺ for
mi motu: alterā i mēbꝛis obꝫ gt
mentē: 2 qm ipm nō vꝺeant: qꝺ
m eo ꝺne mꝰſcm eſſꝫ: i eiꝫ ſoꝛoꝛe
ꝯcbant: vꝺebant cū q; m illo g̃tu
labūꝺi: qꝺ ꝑ illa eſſꝫ oꝛanꝺi fm
hoc ꝛcitato eoꝝ libello: ꝺ gſpū ꝑꝰ
os abuc ꝓꝑi: et ꝺ tō ꝑā cauſa
aliq; to ꝺiligencq; exꝑta ꝺſputaꝺ:
cū ceꝛe me ꝺſputante: voces alie
ꝺ meoꝛa mꝰis nouis g̃tulacois au
ꝺiꝛe: ꝯſtiꝛ ſuꝛe eo q; me auꝺiebant:
exꝑte q; ꝛeꝛe: illa cū ubi ꝺ gꝺibus
ꝺſcenꝺit m q; ſtaꝛet: ad ſcm mꝰcm
oꝛaꝺ ꝓꝑaꝛat: ne mox ut cācellos
attigit: collapſa ſilꝫ vꝺit ꝺ ſopim
ſana ſuꝛꝛexit: ꝺū gꝺ ꝛeꝺꝛēmq; qꝺ
ſcm fuit: vū illi ſtꝛeꝑitꝰ letꝰ exeꝛcit:
mgſſi ſuꝛe cū illa m baſilica ubi cāmq;
aꝺꝺucentes eā ſana ꝺ mꝰis loco cū
uēo tantꝰ ab utꝛoq; ſexu aꝺmiꝛacois
clamoꝛ exoꝛtꝰ eſt: ut vꝺ gtimata
ci lacꝛime nō vꝺeꝛent posse fuiꝛi
ꝑꝺucta eſt ad cū loꝯ: ubi paulo an
ſtetaꝛ ꝯuens exultabant eā ſilem
fuꝛe cū ꝺlicabant ꝛuaſſe ꝺſpliceꝫ:
2 ꝑꝺā fugas ꝑces ſuas ꝑ illa ꝛa tꝛi
ꝑuia ꝺlectacionem tanꝰ cito exꝑanꝺiꝛa
eā ꝺcebant exultabant m : ꝺei
laꝺe voce ſm ubis: tanto ꝓnitu ꝑ
tꝛi mē antes fiꝛe vꝺ poſſem: qꝺ
cāt m coꝝꝺib; exultacioꝝ! ū fꝺes
xꝑi: ꝑ ꝑ ſtephaū ꝓꝑꝰ effuſꝰ ē: Cui

ū huic fꝺei attestant ꝑ ꝑ ꝑ ꝑ
ꝓꝺicat ꝑꝰ ꝛſurꝛexiſſe ꝛ carne 2 ꝛ
lū aſꝛe ꝺixiſſe cū coꝛꝛe: Qua 2 ipi
mꝰcs hui fꝺei mꝰcs: ꝺeſt hui fꝺ
ꝺei teſtes fuerunt Infō beati Johānis
apli 2 euuāgeliſte lcō ſci euuāgeli

Sci Johannem

In illo tpe ꝺixit ihūs pet̃o Sequꝛe
me Cōſq; petꝰ vꝺit illū ꝺſcipulū
q; ꝺiligebat ihs ſcꝑte: q 2 ꝛecubuit
in cēna ſup pectꝰ eiꝰ: 2 ꝺixit ꝺne
q̃s eſt q; tꝺꝰ te Et alq; omē venabil

Lectio ſci euā. q nob lēta 2 fꝛcōs
mei tanto maioꝛ a nob mꝰitꝰ ꝺ
ꝺ ꝑ ſingula ꝛba penſat: q̃to magna
gꝛe ſupne ꝺulꝯꝺine ꝛꝺuꝺat Cōue
ꝺat cū nob bꝛiſſimꝰ euā. 2 aplus ꝑ
uileḡiū amoꝛis ꝓpꝛi: q ceꝛis apligme
mꝰ honoꝛat a ꝺno: qui ꝺat teſtimiu
euāl. ꝺſpcois: qꝺ vitate ꝺna ſub
niꝛū nullꝫ fꝺeliū ꝺubitaꝺ ꝓmittꝰ: cō
mendat plantaꝺ ſue carnis abſolucoēm
qua ꝺno ſpāli ſe viſitate ꝓꝑit Et
ne ꝑſte lcois huiꝰ ꝑcepta q ſiꝺ are va
leam: libet ſupioꝛa paꝛuꝫ attendē
Attent ꝺns ꝑꝰ ꝛſurꝛexꝰ ſuꝰ ꝺſcipu
lis ſeptē: nē quos ē ꝺ petꝰ 2 iohānes
fꝛuſtꝰ in paſcendo tō noctꝰ laboꝛauerꝫ:
2 ſcans militē: to ꝓꝑa ꝛtḡe coꝝ ꝑſeꝛ
uitꝰ tꝛaꝺme ꝑlenꝰ. q ꝓ q eſſꝫ ad ē
tā ꝛuitanꝰ ad pūdū! 2 nē pūdenda
ſcꝛo petꝛi ꝑ ſe amaꝛē meꝰ ꝛogauit ac
ſcꝛo amaꝛē q ſiteꝛꝫ: q ter ei cū negā
uiſſē ei ſcꝛo paſcendas ſuas oues ꝓmiſ.
Ac ꝺende q ꝑ cauꝺ ouiū ſdē agau fꝺe
liū omꝰ paſtoꝛali uſq; ad mꝰiū cruc
eſſꝫ ꝓꝑiꝰ. mtimauit ꝺicꝰ ꝺne
amē ꝺicto ſ ei ꝺcꝰ iuuior cingebas
te 2 ambulabas ubi vꝺebas! cū aute
ꝛuꝰis extenꝺis manꝫ tuas: 2 alius
te cinget 2 ꝺucet quo nō vis In mau
ū namq; extenꝺē extensioē ꝺſignat
q ꝑ ꝑ moꝛtē cruc mūꝺo cōmandꝰ:
m cinctione alteꝝ. q vincendꝰ a ꝑ
ſecutoꝛ: m ꝺuctu q nō vꝺꝫ. q tot
mꝰta passionꝫ gt voluntatē ꝺcet pas
ſuꝰ ſignatꝰ fꝫ ilitat Et ne ḡuis ſoꝛ
te vꝺeꝛꝰ pet̃o. ꝓꝺā a ꝺno passio cruc.

haut suo gestu se nec tormenti exemplo. ut crucians mihi eo leuius fiat. q se
meminisse suo discipuli mortis acerbe
† silem similiam Postq̃ penam adiunxit eum q̃
morte glorificaturum esse deum. ptinq
adiunxit q̃ in hunc caput lectio audi
uimus: et dixit ad eum. Domine quo me non possis modo
dicat Quia quidem pius pro tua discipuli
cruce supplicium subire non timuit: om-
nes pro mea confessione nobis crucis pati
formidas. q̃ eo gloriosior erit palma
claritatis habeas. quo in hac pugnanda magis
uteris sequus. Jam uero abundantia non
subducitur. quod pro hoc dicta dominus et discipu
lus fecerunt. sed et eo tibi innuit q̃ sub
iungit Quoniam petro: videlicet illum discipu
lum q̃ diligebat ihesus frequenter patet
nam q̃ cum dixisset petro sequere me. id est
crucem patiendo imitare: surrexit. et loco
quum. et abiit ita expletis est aut cum
petro: etiam incessu pedum cupiens ipse
quod audiuit Sequere me Secutus est
ille discipulus q̃ diligebat ihesus Neq̃ enim
arcendum se a spectatu xpi putabat. neq̃
non mouit se gratia dilectus a xpo quippe
nouat. Neq̃ incredibile est eo utrumque dis
pulisse corpali gressu uestigia dominice secutum. q̃
necdum intellexerat quid significauit. Eo
q̃ petro se sequi precepit Notum autem non
uere fruitati. quin sit ille discipulus q̃ di
ligit ihesus. iohes videlicet ipse cuius hodie nata
talicia festa celebramus. q̃ hoc scripsit euangelium.
atq̃ eo sua persona maluit indicans recitat
adentem: q̃ quo designaret uocabulo dilige
bat autem cum ihesus non exceptis ceteris sin
gulariter solum: sed p ceteris quos diligebat
familiarius unum: q̃ specialis prerogatiua caste
tatis aplos dilectos faceret dignum. Quis
quippe se diligi non gauderet. quis non passione
lectum. Secutus dilexit me pro. et ego dilexi
vos: magister in dilectione mea est hinc p abq
diligit: quin ergo clausus ab ipso. ergo in eum
permansit. Tradunt nam hystorie q̃ cum de
mysteriis uolentes mulieres uocarunt: et ppter
q̃ a carnali uoluptate retraxit: postea sin
amoris dulcedine donauit. Denuq̃ simi
moturus in cruce matrem sua quem
nutrit. ne ergo suadet virginem. et ipso pro
te ac resurrectionem celos ascendens
non desisset eius germani filiq̃ cui casta
uita castis eq̃ tuebat obsequiis pro
et aliud sue persone beneficium ihesus indicat
subingens quam et in cetera prebuit
pectq̃ eiq̃: et dixit dñe q̃s est qui te
Hoc quo gestu sit scripsit hunc alu
loca plenius ordinat: q̃ videlicet in cena
ultima ante passionem cum discipulis re
natos lauit. in qua eos pedes lauit
eis q̃ corpis et sanguinis sui tradit
mysteria celebranda. discipuli illic q̃ dis
gebat sup pectq eius recubuit. et ei
diuersis eis. amen amen dico vob q̃ unus
ex vob tradet me. respicit ille discipulus
mutuo petro ne interrogaret et dicit ei
q̃s ipse dicit dns Ille est cui ego
intinctum panem porrexero. Quin ante
discipulq ille sup pectq recubuit mysti
no prius soluendo dilectois. sed et finis cene
signum mystici significabatur. etenim in
tur euangelia q̃ ita discipulo celestia
pagimis archana dum magistro
deprehensum. Quia ei in pectore ihesu
sit omnis thesaurus sapie et scie abscon
dite: quibus sup pectq eius recubat. qui
maiori ceteris sapie et scie singularis mu
ne donat Petros quippe euangelistas non
pla de maculis nra saluatoris. pau
pauciora de dumtaxat locutos: iohes
autem pauca de humanis sobrius actibus
eq̃ se exponendos dne nate indicat
archanis. patenter insinuans q̃ ita de
toe ihu fluenta doctrine celestis. q̃ ma
ructaret hausurit. Sequitur hinc
uidisse petrum: dicit ihu dne. hic
quid. Quia se beatus petrus audi
p passionem crucis claritatem
uoluit eam de fide et q̃ discipulo q̃
ei q̃ esset ipse morte pretia
ad uitam dicit ei ihs Sic eum uolo
ne. donec uenio Quid ad te

regnē xp̄o mḡt p passionē mēj volo
glīficarī? sed absq; violencia ꝑsecutoꝝ
diem ꝯspectate nouissimū: qñ ipe
veniens cū m etne beatitudīs matīe ma
sione ꝛcipiā & quid hīc ad te? Tu me
tm̄ cruce patibulū subeūdo: mea pesti
gia te sequi debē memēto & q̄d hanc
dīm ꝛmissionē fides tua tpis ita tract
tabunt: quasi ihēs nūq; esset mortuꝰ
Quod no ita ē intelligendū ipe ihēs
amonē euanuit? qui cū p̄mississ ex
isse simonē istū me frēs. q̄ discipl̄s
ille nō moriturꝰ solleret? adiecit atq; aut
& nō dixit ei ihēs nō moriet? sz sic
eū volo manē donec veniam. quid ad te?
Nō g̃. putandū q̄ discipulꝰ ille nō
sit moriturꝰ in carne? q̄z ihc dns hoc
finem de illo p̄dixit? & psalmista aut. qs
est homo q̄ viuit & nō videbit mortem?
sz ita pocq; intelligendi: q̄ ceteris xp̄i
discipulis p passionē ꝯsumatꝰ. ipe in
p̄sa ecclie aduentū vocatois expectat
uit & hoc est quod aut dns sic eū
volo manē donec veniā: nō q̄z nō a ipe
ministros antea laboꝝ pro dno ꝑsecutas
q̄ malox tolleret? sz q̄ ultimus i pa
ce finem finiret: utpote ceteris xp̄i
p asiam q̄ā ꝛgebat ita longe late q̄
fidatus. q̄ā & in actibus apl̄oꝝ cū ce
teris apl̄is flagellatꝰ ihūiē: q̄ ibant
gaudentes a conspectu consilij. q̄ dign
habiti sunt q̄ pro ihū contēpti pati. &
a domiciano exulare in insula pathmos
in mari egeo relegatꝰ. ibiq; ab eodē
ex q̄ tū dīna se protegente gra. tam
intacto corpe. q̄ animo exiret. q̄ fluctu
q̄ igne. cū ceteris exitiis q̄ et multoꝝ
ab eod̄ principe ꝑpetꝝ ipsum abile euāgeli
zandi officiū in pathmos insula
exilio delegatꝰ? ubi humano licuit deser
tum solacio: dīne tū visiones & allo
quia meruit crebra. q̄ sola ꝑsecutione
de mundo ibid̄ apocalipsim q̄ā ex dns
de statu ecclie p̄sentis nec futuꝝ reuelatꝰ:
manu sua q̄scripsit. Unde q̄stat p̄missio
ne sic manendi. donec veniam dns. nō
eo ꝓtinus q̄ sūm laboꝝ etatis victurus
in mundo: sed illo pocius q̄ sūm dolo
ris passionis tristitiq; esset exemplum
in p̄sentia p̄sentis libris illatum. cū longo
q̄ficto senio sacer imminēte diem extremū
sui: quos discipulos suos p̄ monita
exhortatione ac missarū celebratione
ultimū ab se dimisit? Denīq; defunctus
dns & depositus sepulcr̄ suis locis. Facta
oratio apponitur est ad preces suos: tu libet
a doloe mortis q̄ corruptione tuis &
nouis aliorū fratrū ita q̄ completa ē voluntas
saluatoris sui: q̄ sic eū voluit
manē dom ipe veniet. Possumus
aut in hoc q̄ petimus & q̄ ihēs
a dno petit atq; in eis sint gesta: Du
ab ecclie vitas quibus in p̄senti exercetur
actiua videlicet & contemplatiua distinctas ac
ipse quasi actiua cum suis populi de
via viuendi est. Ad contemplatiuam vero
pauci: & in hoc sublimioꝝ quisq; pro
profectu pie actionis ascendunt. Retinua
quippe vita est. studiosis xp̄i famulis
mysteria misterii laboribus: & pius quidē scopus
ab hoc scilicet fundamento custodiē: mentem
manū. lignū. ac membra corporis retinā
ab oī inquinamento culpe repentinq; time.
ac dnīs precepto subiugare. Sincerus de
inde erga proximū meritoribus nr̄is viribus or
dine: esurienti cibū. potū sitienti. al
genti vestimentū ministrando. egno egenos ba
gos q̄ in domū recipiendo. infirmū visi
tando. mortuū sepeliendo. capiendo re
demptionē de manu fortioris cuiq; egenū & pau
perem a rapientibus eū sibi & ceteris viā
vitaq; ondendo. ac ceteris seipm̄ exhibendo
fine dilectois obsequio: instanter & usq; ad
mortē p iustitia stando. Contemplatiua ac
vita ē: cui longe quibus hoc actionis exercitio
edocto. diutine otiis dulcedine ecclie mentis
ebria lacunaꝝ quietioꝝ assuefactus. a cet
mundi negociis vacat. & in sola dilectione
oculiq; mentis intende didicit. grandiq;
pectore beatitudinis quod in futuro p̄cepturus
est. vita ei in p̄senti capit ardenter desi
rando p̄gustare. & aliquā ei q̄tū mor
talis fragilitas in excessu mentis speculando
sublimit. hec ante vita dnīe speculatoris
illius mavult accipere q̄ p longa mōstra
rudimenta virtutū recta ab oībus de gē mortuis

co libeãcẽm ad celestia meditandi aĩm hn
tes: q̃ a tẽpis sep̃atũ tumultib9 ℟amq̃
actiua nõ pot̃ t̃ cenobio mõchis: ſi 2 getu
ue diuinq̃ plõ dei gnali mg̃dione ꝑfoꝛi
ſt quãd̃ ver̃ q̃plm 2 petꝛi videl 2 ioh̃is
q̃nus mẽ hoies poſſẽt: ꝑ excellẽt culmẽ
gr̃ẽ gſtare t̃ vẽꝑ vita finiſſe ꝑfem̃ dctꝛ
vna vita ꝑ petꝛi: alia dſigtm̃ ꝑ ioh̃em
In eo ci q̃ ait poẽ dñs. ꝓtendes manꝫ
tuas 2 alig te cinḡt: 2 ducet q̃ nõ vis.
ꝑſtrauũ exp̃mit actiue oĩa ſcoꝝ q̃ tẽꝑ
tacõm̃ ſolꝫ ugne ꝓbaꝝ. Vñ alibi de ea apẽq̃
dicit hũ qm̃ ꝑſecutoꝝ in pacñe ꝑ mſtꝝ
cia Cui rẽ ſabinꝰ gꝰ dicit ſeqũ me: q̃
nimiꝫ mu̾ cmſꝰ petꝛi voce. xp̃e passꝰ
e pro nob̃ t̃ alm̃q̃ nob̃ exẽplũ ut
ſeqũm 2 veſtigia eiꝰ ℟ Quod aũt dr de ioh̃e
ſic eũ volo manẽ donec veniã. ſtatũ glie
platꝛe ꝗ ut̃ iſſimiat̃: q̃ nõ ꝑ moꝛtẽ fi
nienda ut̃ aĩa: ſed ꝑ q̃ moꝛtẽ ꝑfect̃
dñs veniẽte gplenda ℟ retinq̃ namq̃
labor̃ cũ moꝛte deſinat: mercẽ ꝑ q̃ moꝛ
tẽ acꝛ acceptm̃q eterna ℟ Quis eũ illa
vita pañe eſſe ꝗen dat̃ vbi nec ꝰ
ſmit̃: ℟ Quis aq̃a ſitiẽt̃: ubi nemo
ſitit ℟ Quis moꝛtuũ ſepelit̃: ubi tã vi
uẽtiũ eſt̃: ℟ Quis eterna mẽ opa exerꝛ:
ubi milla miſer̃ uenit̃: ℟ Actionis gꝰ ubi
labor: nulla: ſed ſolꝫ ꝓtẽ actionis ꝑfectꝫ
t̃manꝫ ſtrenꝰ & ꝓfectatꝫ aut felici
tas que hic inchoat̃: illic ſi fine ꝑfica̾
qr̃ 2 ſuꝑnoꝝ ciuiũ 2 ip̃q dñi ꝓtãd nõ
ꝑ ſpeculũ & in enigmate ſed ſi mẽ:
ſed facie ad faciẽ videbit̃. Vñ rẽ dr de ea
ſub typo diſcipl̃ quẽ diligebat. q̃ẽq̃ ſu
pra pectꝰ ſnũ ſtrux diſcubu̾: dicit ih̃s
Sic eũ volo manẽ: donec veniã. Ne ſi apte
dicat. ℟ Volo gr̃ſtrũ ſpeculatrẽ ſanita
tis. q̃ũ mapie in ſtrẽ meas diligo.
ſpectantib9 m ꝓtectoꝝ alaꝝ meaꝝ.
ebrietatis ab ubertate dom̃q mee
ſicut laboriose vſũ actionis leti q̃ dicẽ
finẽ: ſed ꝑ q̃ moꝛtẽ ſublimiꝫ me appet
at̃q̃ ni mee q̃ſtrũ maieſtat̃ illos ꝑ du
cente ꝑſtri ℟ Sequitur. hic e diſcipl̃
ille q̃ teſtimoñ ꝑhibz de hijs 2 ſcꝛipſit hec:
2 ſcim̃q̃ qr vm̃ eſt teſtimoñ eiꝰ ℟ Iam
manifeſte beat̃ ioh̃es ſua ꝓpoñ aſſigẽ
ex officio: q̃m dſigit̃ ex vitate ex vocabulo

Ꝺo aũt ꝓcurãt mittendũ q̃ ꝑ
nũ ꝑhibet de hijs 2 ſcꝛipſit hec. ℟ Hic
q̃ teſtimoñ ꝑhibz
ſcꝛibendo ꝑhibuit dñm eũ q̃ ſcꝛipſit
docendo: ꝑhibz etiã mẽ auct̃ qđ ſcꝛipſit
ceteꝛis legendũ pandendo. Eiꝰdem a ꝑ
te passionis ꝛſurrectionis 2 aſcenſionis. ꝑ
uſq̃ ad ultima dominicam ꝓnoꝝ ꝑa. ꝑ
nos cruciãt ſcꝛiptꝰ q̃ mea 2 q̃ꝝ: absq̃ ꝰ
bendi admiculo ubi ꝓdicabat. De ubi
Domiciano q̃ ſ dñs ꝓ neꝛone xp̃ianoꝝ
ꝑſecutoꝝ exulat̃. exilia missꝰ e. ut̃q̃ꝑ
tes in etiam hẽtici. q̃ in deſtructa paſſe
ꝛim lupi. marcion. ebion. cerinth 2 he
ceteꝛiq̃ antixp̃i. qm̃ xp̃m ſimpliſſe eũ mariã
negabant. ſimplicitate fidei euangelice
ꝓſa ℟ macula doctꝛina ꝺ̃ dñi xp̃e ꝓ ecclie
ne domiciani ꝓmittente pro pñcipe ne
ſ dicẽ cẽſſe. q̃ ꝰ e ab hoiboꝝ pene
assiꝛiq̃ 2 ultra 2 ceteꝛa legitimoꝝ. de
cetꝛa pñ dñitate xp̃i aliq̃ facẽ ſcꝛipſit
eo q̃ in tꝛiũ euangelistaꝝ ſcꝛipt̃ matheꝰ
delꝫ marci 2 luce de hũanitate eiꝰ ac
hijs que ꝑ hoiem geſſit ſuppoꝛtans ſi
videntur hinc teſtimoñ ℟ Quod ille ſcꝛi
ſcꝛipſit ꝛndit. ñ indebito ꝛnnio oĩ q̃ꝛ
dñm ꝓxima rem̃ ne illa digna ſcꝛibẽ poſſẽt
hoc pacto mſtructꝰ ꝛuelatoꝛe ac ſcꝛiptoꝛe
cia adnatꝰ: oĩs hẽticoꝝ tẽbꝛas ꝑfecte
ſubito vibatꝛis luce diſpulit̃ In pncipio
ingens eꝛat ubi 2 ubi eꝛat apud deꝫ
deꝫ eꝛat ubi ſilem q̃ ñoms totũ ſim ſpm
eſſe facies! dñm nr̃m ih̃m xp̃m. ſicut ꝑ
hoiem vẽ exhoꝛte tpali fem̃. uta etiã vm̃ ſ
mine deũ vẽ ex deo pñ eternaliter natũ. ve
ũ pñ 2 ũ ſpũ ſco ꝑ eunte. claꝛiſſime
aſſeꝛtoꝛe ꝑdocuit: primo etiã dñe voĩtatꝭ
de vẽ dñitate q̃ntũ alioꝛ mortalium mẽ
cruce ardeꝛa ſeparauit. ꝛſurrexit. Et ſe
virgini puerpẽ ꝛſurrexit̃ ꝛſurrexit. Et ſe
tande ubi ſcoꝝ ꝛepublis gaudia eterna. ſcoꝝ
ꝛepoꝛ ꝛpẽ no ſolũ coꝛde ꝑ et voce ꝑ
De cuiq̃ deo ꝑ veritate. q̃ ſit nẽmo dubi
gendũ ꝛpẽ quaꝝ curanꝫ oĩde. q̃ ũ
iſſe hic eſt diſcipl̃ q̃ teſtimoñ ꝑhibz
de hijs: 2 ſcꝛipſit hec: q̃ uimo ſubiecit
Et ſcim̃q̃: qr vm̃ eſt teſtimoñ eiꝰ
igit̃ 2 nos cũ ceteꝛis fidelibz ſcim̃q̃ vm̃
teſtimoñ eiꝰ: cui cuncta ꝑ omnia ꝑfecte
intelligendo. uta opatoꝛe exeꝛcendo q

decnde. ad dona sepulcra q̄ p̄mist pne
mi. p dñm nr̄m ihū xp̄m: q̄ viuit r
regnat cū p̄re ⁊ vnitate spūs sc̄i p omnia
scla sclōz. Amen. Sermo

Ista ysidori epi

Johannes apl̄us ⁊ euāngelista filiꝰ zebedei
fr̄ iacobi. virgo est electus a deo: atq; inter
ceteros magis dilectus. Nam etiā supp̄ per
tq; virgin̄ tribuens. cuiꝰ ⁊ sinu fluenta de
ipō sacr̄ dñici pectoris fonte potauit: et
quasi vnū de paradysi fluuijs ubi di gratia
in toto terrar̄ orbe diffudit. Quisq; in loco
xp̄i. xp̄o inhabitante sanctificet: dū sapiens ma
gistr̄ discipulis pandit. xp̄m alter
q̄dāmo delectat esse filiꝰ. Huic dñs euāng.
xp̄i in asia p̄dicanti: a domiciano regnante
in pathmos insula nr̄e metallo relegato
vbi etiā postq; apocalypsim scripsit. mi
sterio aut̄ a tyranno domiciano cessante
voluit. reuertere ephesum: ibi q; ob hēti
tota ecclesiastice ordinationis officia. effugatis
ab asia epis euangelium nō missis ēdi
dit. Quis quidē meror. alias utrutes
magnitudo signoz hīc fruit. Narrantur
in anno siluestrem fontium ingabitio
rea q; fuit in gemmas: ut gemmaz fragmina
in p̄am ecclesiarum nam vidua q; precepto
ipsi⁹ suscitata nurus. ⁊ indiuinū mutatus
corpus reuocante aiam reparauit. Hibens letifer
ri haustū nō solū euasit periculū: sed odi
q; statim poculū poculo in vitr̄ reparauit. Sta
tim hinc quinto anno nonagesimo ꝑ xpi
passionē dñi saluatoris sub traiano pri
ncipe. longeue vetustatis senio fessus. cū
diem tricesimi octauiq; sibi scierit ul
sisse finem effodi sibi sepulchrū: atq; ita
valedicens fratrib⁹ fratr̄ ordinē. vnicus trium
fuit martyr: unde in eo ꝑ martyrio ⁊ genio
dñi accidit ut quid cū vnū assumit: nec
mozetur in sepulchro. ꝑ dormitionē iacere
videant: mariē. ꝑ eo q; illic tripartitum
ab vno scatentibus. ad superficiē sepulchri
ascendat: ⁊ q̄ statim quiescentis dorsum ad
superna pulvis ebulliat. De hystoria ceti
astrum. Declaro de eodem sermo sequens.

Audi fabulā nō fabulā ꝑ rem
gestā de iohē apl̄o. ⁊ mecozije

am edita cū p̄ tyranni obitū de pathmos insula ephesū redierit: rogabant et
virtutes illustrē p̄dicas. q̄ nō cessabat fr̄
dare. in q̄bq; ciuitatibus. vel in quibusq; castel
lis docibus ac nāsterijs instruere. credulos q; ei
de vnoquoq; spūs sc̄i munus assumere. cū ig
venisset ad q̄dā urbē hanc longe positam:
oībus ecclesijs solempniter adplicet: vidit
iuuenē quēdā validū corpe ⁊ vultu ele
gantē. ꝑ ⁊ alios alacrem nimis respici
entes q; ad epm̄ q̄ nup fuerat ordinatū:
hunc mgr̄ ⁊ sanctissimo studio amendo sub testi
monio xp̄i. et tanq; ecclesie dñi ille suis
tripudijs: oculis se adhibentes. sed p̄cipue
bat diligentia pollicet. Ad ultimū ⁊ ipm̄
ad sepulcra repetens. inuenē omnem
dabat attentiū: ⁊ p̄ q̄s ephesū reduxit
uicō plē. in domū sua adolescentē susceptū
quē dare. ⁊ cū oī diligentia enutrit.
adplectit. fouet; ad ultimū etiā bap
tismi gratiā edocet. p̄ q̄s ita valuit ofi
cijs grē q̄ fuit quē monitoꝝ: paulo indul
gentiaq; inuenē hīc accepit. ⁊ ille
ibi materna libertate potitus est. ⁊ primo
p̄ equorum quibus luxu ⁊ desidia torpidos
quē vitia ⁊ corrumpere me modē timi
tē p̄docet. et p̄. quidē quinquepilleco
rus decipit. inde noctibus cū finitimis
scelerū sibi principem q̄ assumit. p̄ q̄ hor
tā ad maiora flagitia q̄ p̄dūc. intra
tensim mucrones formidat. ⁊ istructa.
ad scelera. ⁊ qm̄ erat acer ingenio. ⁊
equis nimis ⁊ validis dimicationibus
obstinatus. rei vtriusq; linea. ⁊ lingua
vtroq; attempto rapido cursu toto fremi
tu p̄cipit: ita succedentibus sibi malis
ut deprecatorem q̄s a deo sibi p̄stitutū sa
luti acceperit. Dedignatur. ira. de primis
scelerib⁹ cogitare. q̄ dia quoq; mollitie
molliri. et exemplis p̄dictoꝝ se edoceri nō
li nisi. cū in flagitijs patrit. Denique
illos ipsos. q̄ p̄ ingenium eminus fuerat
discipulos facit. ⁊ latrones eos hinc
quibus dux ⁊ princeps violentus p̄
esse nisi timere. ⁊ cū oī crudelitate grā
sari. Deo tpe elapso cū rei ita po
postissent veritas. mittat item ad urbem
illā iohēs. et cū cetera quoq; gressa ve
niat ordinassit: ayc mgr̄ o epe depositū

spūta: quod ē ego plane z pp̄ꝫ q̄nē
dam̄nmꝰ. etiā teste q̄ā ī grīs At ille ob
stupuit! ꝑmo pcans pcniam a se ī
posci. q̄ā nō dereprat: sed vnusq̄sq̄
rabat nō posse fallē iohēm nr̄m. quod non
dubit̄ q̄uere. Herebat ig̃ stupens q̄nam
iohēs hēret̄m videns: nunc ē illū mq̄
ꝓpto a te z aiam fīnā Tuē gnīe stupi
vans pcniar z m lacrimis ī polutꝰ: ille aut
mortuꝰ ē. Quid mq̄? nr̄ quasi mortē
deo aut mortuꝰ ē: q̄ pessimꝰ q̄ pessimꝰ
z flagicios̄q̄ ejusdē. ad ultimū etiā latꝰ
cinū aggressꝰ. Demiq̄ nūc mōtē q̄cēs
cū multa lacrīm manu detergebat. Q̄m
bus audit̄ apl̄us vsq̄ ḡtinno q̄ cat mdu
tꝰq̄ sedit! z tm̄ ingenti gēmu fletuq̄ capt̄
sui: bonū te nr̄q̄ custodē fidēs aīe dīc̄
Et ea nūt m̄ eiꝰ pareē z dux uiuēs
Et ḡsti ab ipā etiā ascendens: gr̄tus
q̄ abat Cuiꝰq̄ pucussꝰ ad locū: tenebat
ab hys latrīb q̄m custodias ob̄uabant
Et ille nr̄q̄ effugē nr̄q̄ pcq̄ dcbinac
vsq̄ mitens: ingenti tī voce pclamabat!
Ho. q̄ ad ip̄m veni: addiscere m̄ p̄ncipē vām
Rm cū uicissꝰ armatꝰ. cuiusq̄ agnito
iohē apl̄o. pidē actus m fugā vertit
Ille. eq̄us pq̄ cū admissō. q̄ festi nr̄q̄
fugiente. etiā etatē oblitꝰ sit z clamab
Quid fugis ō fili p̄cm tuū? Quid
fugis ter̄me sone? ḡsce. nosti timē!
hēs adhuc spem vite. Ego ꝓpō redd̄am
p te rōnē Cedite z mortē libenter̄q̄ te
extipiā sicut z dn̄s accepit p nobis: z
pro tua aīa dabo aiam meam Sta tm̄
z ēde m̄: q̄ xp̄ē nec miser Et ille au
diens. ḡtit̄ ac ubiq̄ dimisit m tīrā:
pq̄ hō. anima q̄cret tm̄ deinde tm̄ fletus
flebat amarē: z accedentes ad se gemi
gemibq̄ pnoluit̄ ḡemitibq̄ z ululatibq̄
quib̄q̄ potest satisfaciens! z ubiq̄ mis
lacrimar suar fontib̄q̄ ut̄q̄ baptizabat:
occultius solam dextrā sua ꝑ lubrico
inuisibilis ascensus se ei a saluator
impetrauit vera pollicens: sit q̄ ḡti
bq̄ eius pnoluit. atq̄ ipam dextram ex
cuiq̄ cedis ostia torquebat. tp̄ia ita per
punam p̄gatā deostulans ad ecclam se
locat! z rdeuntes pro eo orōes p̄fu

dens. z cū ipo pie duras crebri lem
idulgentia a deo qua ea pollicer sua
expectebat Et z vas varijs p̄nom̄ q̄
lacrīb veluti quibusd̄ plantac̄ubil
effectus z extinctus eiq̄ era diēs mi
gabat z sic pius abstinuit. q̄ cū ī oēs
emendatū etiā ecclīe p̄fuit! plenus
hō magna exempla vē pnie z docum
tū igens nouē ignaciis: atq̄ ista
quidē z ēplica visibilis ī eo ostenc
nus ondens

Sermo bti petri damiani

Hodie dilectissi nobis lectio
dia geminauit: q̄ sermoni adhuc
nacitate dulcia bti iohis actus ut solet
nitas glosa Hodie discipulq̄ ille qui
diligebat ihū dilectoris sui amplexu
sti ingiē! sanctate ꝑfruit: et q̄ p
derat quod audiebat. quod manibq̄ attrec
uerat de ūbo vite tanto sublimiq̄ templo
Hodie scriptꝰ illa mabilis aquila quā ez
olī ezechiel cherubin̄ aīalibus
vidit z ipe iohēs ipsimet ut ita loquar
ꝑphā frenis volatūs mīstica visione co
spexit: ad vnicā angloꝝ z hoim̄ ecclam
pēnis liberata sublimiū mīsteꝝ fidelium
cubulanit: Licet em̄ ubiq̄ fuit corpe
illic nr̄o ḡi regnē z aquile! si ista
tanto fulciatq̄ ad vite pabulū corripi
nia vnctulis ita solutꝰ accedit. q̄ co
cui me adhuc posito m ipm̄ em̄i solis
orbem. hō est m dīne ꝑbē claritate vi
os pūificate mētis infixit. q̄ p̄ mi
da sup nos celestis gsilij dispensatio
q̄ ꝑfida dīne sapiē est altercido
cendit deꝝ ad hoiem: ut occulta hoīb
tescat deitate. Ad suam̄ moīstrat
Digtꝰ est publicū: ut nobis et mitate
sic fuclatꝰ archam̄ Et si nūc
elucu! doctrine cepit ūba p̄ncipe
nouē gr̄ē mīstia rudibq̄ adhuc
cordibq̄ apl̄ē stati dīnitatis sue pan
sacm̄enta: cuiq̄ quicq̄ fuit audiu
cuiq̄ vnicuiq̄ capet scribens: Ista ut de
tate mūdi tacta cōdicit. q̄ vi mūdi
nitis tm̄ filij hoīs z bibit̄ eiq̄ sagui

nō scribens vnā m vobis. 2 q̄ mandauerat me
p̄ vnite p̄ me: ptm q̄ assumpsit sum
ubū 2 exhortue dicentes Domq̄ est h̄
mo: q̄ns p̄ eū audiē: Demū scp
tuā subiūgit Q̄o hō mq̄t mihi disci
pulos abiecerūt retro. 2 iā cū illo non
ambulabant. videlz nō de tbā nō q̄libz
tpli: sed ipi etiā discipli nequeruit
capē iba mistā Quid cū ipi facture
aūt salem? q̄m ceati sūt ad lucrā? q̄
nō tomitenti sustinebant pomeū q̄ clan
gentes tube ponda fūt nequit? ymo
q̄m simplice ac tpate humane vocis
tate sm̄ desert? Nam ig̃ redemptor mt
dilectū sibi spāli prerogatiua discipulū
ad declarandā dūitatis sue ceriā. q̄
quodā orgānū fecit: atq̄ ut hic sup
plet quod ad tps ipe dūa dispensatiue
suppleat. sibimz vetanū deliquit? q̄ting
expleto passionis ac resurrectionis aste
sionis q̄ mysdo. p̄g tredeū se anoz lust.
cū iā videlz horis libicozē ad capessen
da vitate hēre habēte meritis obtentū:
hic cocenaalis 2 cocrini dei ubi pandet
sacrificiū dicens Un pn̄ eat ubi. 2 ū
eat ap̄d deū: 2 deq̄ eat ubū humane q̄p
pe ibe cultatis ordo posebat. ut pius
humanitatis vpi p̄mordia. 2 p̄ū gsummato
nē q̄p p̄nosceret? 2 macula erā q̄ honē
gressus addisceret. sicq̄ pal paulatī ad
q̄phendendū dūitatis octulte misti
nis vegetata puectibz aspuaret. Q̄p
dūi fuit causa q̄silij. ut cteri euāgelie
q̄ in despendo saluatoris humanitatem v
sati sūt longe p̄cedere? iohēs uo cū ho
minis tpli p̄mo lactentes. fm̄moza tam
i via vitatis vestigia figere: eos ad ogn
nosconda dūe notiae celsitudinē p̄mo
uit. Hanc denq̄ supeminētē dūe sce
gram. trie dūitatis illustra mēte capie
rī in sacrato mystice cene quinto supra
pectus recubuit redemptoris. Et q̄ in pectore
ihū sue omis chezasmi sapie 2 scie absco
diti? ex illo celesti gazophilacio sūmam
trauit: bñ mē pauptatis copia copiosa
ditauit. Ex illo mq̄ nāb ertatis
dicitatis copiā attulit: 2 m oem tocq̄ mū
di salutē bñ p̄dicq̄ euangelio. ymo sup
fontē plenis vite recubuit? nec 2 ipe tue
sapie manātia fluenta doctrine celestis hau
rire? 2 cad nobis p̄mod p̄fuo etiā tps
articulo p̄macet. ad agnq̄ videlz paradysi
fluuiū? q̄m ex p̄ncipali sui fontis origie
pfluens. ac ubiozi celestiū carismatū
inundatōe p̄dens spualencq̄ depertā humana
rū mētiū irrigaret: 2 ad pfenda bonorū
opm tp̄ nouā segetē germiā ubertima
fertilitate fecundat. Ac nō immēto tēpe pfi
da-tā supeminēs fuerat gratie dignitas
debebat? ut q̄ eā nis sibimz apuisset
ulterius: felici quidē p̄ caritatis dulcedine
celestiū epulaū delicijs frueret. Ad tm̄
felicis gr̄e p̄uectis? p̄ulegiū? ne oēm tūs
g̃ dūus cōcupiscā. illuc acue mētis attigeret:
quo nō ppha nō p̄uarcha. nō denq̄ alibz
ab ipō mūdi p̄mordio cognoscat? i carne
posito aspuisse. Nec mirū si redemptor mt
bō talis vite sue ad declarandū dūitatis
sue mysteriū: delegauit: quē ad custodi
endā venabilē mensā p̄ceptis videlz dei
nē q̄ alterū filiū suis loco supposuit. q̄ uber
tāt. este filij tui. Ad discipulū at: este
mr tua. Dignū q̄mpe fuit: ut cui po
tissimū q̄misit celestia. q̄mitteret 2 hērena:
2 q̄ mediatoz dei 2 hoīm ex duabz natis
. dūa scilz 2 humana / assumpsit vnā emanuel. / assumpsit
bens iohēs uerusq̄ natū fidelis mysteri ex
positū? qui 2 dūitatis sue sacramenta cognouit:
et bñ genitrici p̄petue custodie. ac fideli
tatis sue misteriū exhibet. Q̄ug ubiq̄ ex
cellentissī videlz sacramenti q̄dāmō mysteriū
misteriū se ēē testat? 2 cū p oēm euangelicū
textū sui serie sue stili modū tēperat.
2 q̄s vicissitudine misture valeat? alit
nare: ut mō humana p̄uincat. nō dūa ex
uincat? nō que humanitatis sūt hystorialiter
inspice: nō que dūitatis q̄s sublimiū ac
subtiliū ubertate magistre deprimat. Tanta q̄
locutōis arte vi tepeat ac vibrata mode
modāmis sobrietate dispensat? ut nec
dūitatis archana vulgari. nec ea q̄ fidei
mē sue ntrina pacat? absconda p̄inde
dū hystorie ibagerit: velud tenuissimas q
rimas dūitatis fulgore. ad oculos hoīm
chorusce? p̄mittit. Q̄c q̄ dū te mussio lu
cis cene radia. oculis mētis mē p̄stringerent:
ad rdagendū mgo illud tacte subtile sūme
vitatis lumē p̄spicacis aperi? Q̄uia uo bñ
iohēs alienato sue natiuitatis ordine. nō

se cum̃e vestiunt. In angusto scilz latebat
alius q̃ clipeꝰ: sed tocꝫ orbis iuxta ꝓphetã
nuncupꝫ. In bizantiã ꝛ̃ ꝑ ingnalis vtꝫ dei
filio q̃ struxerꝫ. 2 ecclã gubnabat ipiñ: 2 t̃
tenoꝛ omñ nõ amisit ꝓpagatꝫ. Ro ꝑ
ꝑceptiõe celi dñi venabilis ugo maiã: atꝫ
to beñ ihñm dñs q̃dãno ecclã clauiculariũ
q̃struxit: cui bt̃ petꝰ ihꝭ iniũctã
custodẽ q̃mdiu ut bt̃ petꝰ ihꝭ multiplicat
q̃uerẽ. cũ discipl̃is ꝛ̃ceptoꝛ iquirẽte. qua
ꝛ̃a nauis ꝛ̃ ꝓpinquo hoꝛã duraũt. illiq; ꝑti
ng uidissent. alii ihm̃ baptistã. alii helyã. alii uõ ihem̃iã aut unũ exꝫ ꝓphetis: do
nec ad petꝛ ventũ est: nutabat asserẽdo
nõ. ambiguitatis vinculũ soluebat. Et ubi
quid discipl̃oꝝ habeat semꝑ exigit̃? ꝑce
dit i vitatẽ q̃ssionẽ. q̃ pmq cãt i aplica
dignitate: petrꝰ videlz tu es xꝑ xpus filiꝰ
dei vivi. Int̃ mitentes adhuc fidei simios fa
bolinã volumiã. aut ꝓ cellosas ambiguita
tũ fluctuaciũ tẽpestates. ꝑstatoꝛ iste
vitaꝫ anchoꝛã figit: 2 nauiculã fidei
i tranquillissimo tũquilli portꝰ gremio collocat.
Dic videamꝰ verũ ihꝭ 2 hinc aꝑ aliquã
cũ bt̃ petꝰ ꝑseuerãtẽ tenuerit. Postã ꝑsse
ꝓdicatoꝛis argumẽ: sic q̃ a diocleciano trie
tẽpe in ciliũ destinat̃ ꝓtinus hẽretici.
marcion. cherintꝫ 2 hebion actiq; q̃ plu
rimi. quos ipe quemcũq; antecessos appel
lat. caulas ecclãstici gregis uocãtes: et
velut lupi ꝗues sup oulia pastoꝛis auxilio
destituta grassant̃. xpm sciz aĩ nudã
nõ fuisse dogmatizabant: 2 ꝛ̃a simplicẽ
cuiq; fidei puritatẽ. ꝑfidie sue sequaꝯ
ribꝰ cozũ pebant. Qo fũdit̃ mũdo. ebu
tur ecclã. vacillat fides: 2 velut i hoꝛrẽs
cente tẽpestate ꝑfidie plumi naufragiũ̃
quid plã̃? Tandẽ ꝑmpto dioclciano. dua
bus gẽtib̃ ꝛ̃dit ihꝭ ephesũ: ebacã gen
tem ecclam q̃ quidq; inuenit errorꝭ
cum̃e ac tẽpestate turbatã: solidig atq;
robustiq ad pristinã fidei ꝛuocat fũda
mentũ 2 quam i ꝓgressu ut ab hystoiogra
phis ediꝰ a calcata fẽ tocꝫ uniũsalis
ecclie in illud tandẽ ꝓruperat dñe ispira
tionis eulogiũ: in ꝑ̃ ingens cãt ubiũ et
ubiq; cãt apud deũ a dñ cãt ubiq; Hoc utaq;
signaculo vitatis 2 hẽtico tergiuersatoꝝ
bꝰ meta fuit: 2 catholicoꝝ fidei ꝓtenta
est utiq; 2 demceps ecclã tuta roborauit
Tu es iq̃t petrꝰ: 2 sup hanc petrã edi
ficabo ecclam meã. petrꝰ igit̃ petra
q̃ petra q̃ fundꝰ ihꝭ? sup̃ omꝯ fidei fũda
mentũ totꝰ ecclie stꝝcturã assurgit. qua
videlz sine hẽticoꝝ fides ꝓpugnat. sili
tẽpestatiũ uiolentia ꝓterꝰ nõ cãtur. Hinc
ꝑ
ꝑ uel dauid ꝓphet̃ fũdat̃. qua philistẽ go
liath signanter i fronte ꝓcubuit. ubi ui
delz ecclie vexillũ ꝓpsang 2 ꝓpugnãtes
habebat. Si quidꝫ petrꝰ omꝯ ecclãstice doc
trine adiutoꝛes dest̃ituit. hinc indulta ꝓsidia
cũ oĩ ꝓfus hẽticoꝝ ꝓcuitate ꝓstituit. Ne
miꝝ si ad instar petri 2 ihꝭ petrꝰ dicat̃:
cui ad ezechielẽ dñs dicat. Ecce dedi fa
ciẽ tuã valenciorẽ faciebꝰ eoꝝ. 2 fron
tẽ tuã durioꝛẽ frontibꝰ eoꝝ: ne admi
adamãtẽ 2 ne silicẽ dedi faciẽ tuam
planeꝫ q̃ utꝫ discipulꝰ ꝓcul dubio sacrificio
dñice fidei ꝓfundissimũ stratꝫ eius
dñm. 2 nec ullo patri modo uinci ꝓ
tis ꝓcedat. nec uideat̃ in excellencie di
gnitate q̃ eod ꝓbatũ est ꝑsonã dicta
te? illud ty bt̃ ihꝭ singulãq; loca
bendicat̃ q̃ ꝓtegat̃ q̃ nec an illũ nec ꝓ
illũ hoc id aliq̃s ꝓsumpsisse iudicẽt̃? ꝛ̃a illa
bt̃ ihꝭ sniam. 2 martha ꝓcor̃ lazari
eius fẽ ubis legimꝰ ꝓtulisse. Qui mi
hi ꝓsiliatoꝛ dicat̃. eius q̃ uinit et
edit in me nõ moꝛet̃ in eternũ. atq;
subiungit̃. eius hoc ilico eod spũ q̃ 2 pe
tro inspirante uidit. Ego ẽdidi q̃
tu es xpus filiꝰ dei uiui? q̃ i hanc mu
di uenisti. Quid aut mihi si ihꝭ de diuĩ
tinitate loq̃t̃. bt̃ petrꝰ ꝑsumꝫ? cui il
lud euangelii sm singulaꝝ pceptoꝝ
ipã ecclã dñica ubiq; si dei licitat̃ ꝓce
dẽ uideat̃? Nec mirũ si ꝛ̃ceptoꝛ
mo si dicat̃ ipe sublimioꝛ aliq̃s dꝛ̃ꝫ
ꝑ discipl̃in q̃ ꝑ semꝫ ipm: 2 ꝑ eũ ligua
mat̃ia ꝑfecte quod ꝑ semꝫ ipm li
quido noluit effici. Ꝛ̃a ne hinc quidꝫ
me eos bt̃os apl̃os q̃ pacto uidiat̃? hoc
bt̃ ihꝭ dns q̃cesse in ubis. q̃ 2 petrꝰ
q̃ tulit i maculis? uidelz ne 2 ipse al
tozq̃ ꝑfecte: 2 illum ille. maioꝛibꝰ
utiq; ꝓdigijs chozuscat Ꝛ̃a i aplo
ru actibꝰ nuncupꝫ. q̃ i plateis eiiciẽbat

In die innocentiū lectio sancti euangelij secundum matheum

In illo tempore Apparuit angelus domini ioseph dicens surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in egyptum et esto ibi usque dum dicam tibi futurum est enim ut herodes querat puerum ad perdendum eum qui surgens accepit puerum et matrem eius nocte et secessit in egyptum et fuit ibi usque ad obitum herodis ut adimpleretur quod dictum est per dominum per prophetam dicentem ex egypto vocavi filium meum Tunc herodes videns quoniam illusus esset a magis iratus est valde et mittens occidit omnes pueros qui erant in bethleem et in omnibus finibus eius a bimatu et infra secundum tempus quod exquisierat a magis Tunc impletum est quod dictum est per hieremiam prophetam dicentem vox in rama audita est ploratus et ululatus multus rachel plorans filios suos et noluit consolari quia non sunt

Homelia venerabilis bede presbiteri

De morte preciosa martyrum christi innocentium sacer nobis hodie sermo euangelicus lectus recitatus est in quibus omnium christi martyrum preciosa est mors designata Quod cum paulo occultius dictum sit significat profecto humilitatis mitis ad martyrium preciandum gloriam

[illegible] ihesu christi custodiendi et iste sanctus spiritus filium suum ihesum obtulit sue maiestati exhibere et gratum eum ut et ipsum genuit et ait hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui ipse ergo est verus dominus et rex noster in suo aspectu omnes habere debemus ut et de duarum tam testium sanctorum ibi Quippe beatus iohannes spiritu sanctificationis tam multe ubi gignatur testatur ipse baptizator ubi memet ipse non ab alio sed ab ipsa veritate audiens deus et filius mulieris iustitie esse filius tuus atque ipse tremendo confirmat ad discipulum ait esse mater tua nec iuxte multum videtur mittere quasi quod gloriosum est saluatoris Hunc igitur tam sublimem tam excellentissimum dum diuini fides laborem precepta fugiat et hec vestigia et quem possimus quoque diua gratia studia merede Et si omnes eum iohannes virginitate hinc non possimus et ne pro naufragium sedi istat tribula studeat floris utriusque et sic ingratus amisse dispendium aperiamus aperiamus Iste igitur nobis amatore audiendi candeat nec videndi nos fumos expellat Iste in nobis flamma libidinis extinctis non turpis cogitatio pulchritudine mee per cordis oculum dedecet Nos tite facultatis habundancia cingat superbia nec tenacitas mice vestra a panibus celsat Vigeat in nobis eterna caritas humilitas pacis sobrietas instructio cum pietate sinceritas cum mansuetudine Ut hec atque filius hunc exemplum donantem castitas quam cum omnia sanctorum mum pectoris tuis precipue et sancti iohannes dilectus caritas et quia per caritatem filius dei descendit virginem per eam nos exaltet ad pristine glorie claritatem Qui vivit et regnat per omnia secula seculorum Amen

sic ꝙ ſcm̃ eſt. nr gentilitas q̃ ꝙ egiptꝝ̃
ſignat. ꝑcrib aũ tenebꝛoſa hũc ũbi
ꝓpter hoc ē cũ puer ihũ z mr̃ ei
eiꝫ ꝙ ioſeph in egiptũ trãſpũt. fidē ſtã
dñice ſcaꝝ̃ oĩũ z ecc̃e ſocietate. ꝙ dor
toꝛes ſuos gentibꝫ gmitti. Dñs cãt n̄
egipto nſꝛo ad obtin̄ hꝛedit. ñdũtat fi
gnate fidē xp̃i in gentibꝫ mãſuetam
donec plenitudo eaꝝ intꝛet. z ſic oĩs
iſꝛl ſalꝝ fiat. Obtꝫ qmpe hꝛedit. trim
menciꝛ malicioſe qua mic gt̃ ecclam
iudea ſeruit mſmat. Occiſio ꝓmulo-rũ.
matꝛe ſmulin ſpũ q̃s fugato a ſe xp̃o
iudei ꝓmic. dſignãt. Quã aũ dſpmeto
hꝛedit ꝑdit ad tꝛã iſꝛl ihc. finē ſcti
amicat. qñ enoch z helya p̃dicaturꝫ
iudeis ſopita d mõdi iudice flamma
fidē vitato accipient. Et bñ cũ iudea
dſtr fugã. 2ho in nocte dr. Cũ ueo ſ
utrumꝫ in illa. nõ ſolũ fugẽ. ſꝫ nec noc
tis ſue menaꝝ. q̃ nimiꝝ q̃s ob pctõ
rũ tẽbras oĩ ꝓſcindẽs ꝛeliq. ipos ob
lucẽ fidei tandẽ ſe querentes ꝛeuiſit
Dñs. liat. dapnato hꝛedi ioſeph tio
tic archelai filij eiꝫ i iudea. ubi me
tꝓlinꝫ hebat nec ſorind formidaꝫ et
monente angl̃o in nazareth galilee
ꝛecedit. Ultima ꝑtis ecclie tpa de
ſignat. qñ ꝓ ea que mic ē bnũ
ſali genꝛis ulq; ꝛeciꝛtate. q̃ ꝛpianos
in q̃tũ valẽ ꝓſequi nõ deſiſtit actꝛe
in qmbuſd antixp̃i ꝑſecnõ oſtingꝫ.
et qmdẽ plurimis ad p̃dicatiõm enoch
z helie a ꝑfidia reuocꝫ. ſed ꝛeliq ad
iſtructũ antixp̃i tꝛo. mꝛtiꝛ q̃ fidē
dñicarnatã. Os ihũ. iudee i q̃ ꝛegna
bat archelaus ꝑfidos antixp̃i ſeqꝛes
oñdit. Pozito nazareth galilee ad q̃d
dñs tꝛiſſtm. ꝑtẽ gentis cuſq; q̃ tuꝛ
bat ꝓs fidē xp̃i eſt ſuſceptura deſigñ
vñ bñ galilea ꝓcita tꝛiſmigꝛatio na
zareth flos aut ꝛgnatꝫ eiꝫ ꝛeꝑtatur.
q̃ nimiꝝ ſtã ecclã q̃ ad ꝛeuocatoꝛ deſt
deos ab hys q̃ ꝛeꝛus vidꝛ. ad ecclam
p̃mulda tꝛiſmigꝛat. eo maxĩe ſpũa
liũ hũmdat. flos ac gmẽ ꝛeuocat. Vñ
opꝫ fuit hmõ. q̃ ꝓmicias nr̃m hodiernã

ſeſtãtate ueniam. de ecclã q̃ m̃ caꝛis eſt
mñ feſtãtate ſedulo cogitẽ mg. ꝛogo
q̃ veſtigia m̃ q̃tũ poſſimꝰ ſequendo. 2 ꝑ ei
uſdẽ feſtãtatis ſupne ꝓcipes exiſtẽ cu
ctemꝰ. teſtãte apl̃o. q̃ ſi ſocij paſſionũ
ſumꝰ. ſic 2 conſolationis eritꝰ. nr̃ tam
de morte eoꝝ lugeamꝰ. q̃ de myſtꝝ pal
me ꝓcipue letemꝰ. Vigilãde ſingulos
eoꝝ cũ ꝓ tꝛanſeunta pellẽt. ex hac vita
rachel gemebunda. i. ecclã que gemunt.
luctu. lacꝛimis q̃ ꝑſecuta eſt. Ez iã hinc
expulſos. ſupna ihrlim que eſt mr̃ omi
um. mox in alia vitã obiijs letꝛe mi
niſtꝛis exꝛcpit. atq; in gaudiũ dñi ſui ꝓ
ꝓtinꝰ cõnandos mꝛtyꝛũ. Vñ dr. ioh̃s
Stabant aũ thronũ in ꝙſpectu agni amic
ti ſtolis albis. 2 palmꝭ in manibꝫ eoꝝ.
Stant em̃ no aũ thꝛonũ dei cõnati. q̃
quond ante thꝛonos indicũ tꝛemoꝛ iacte
bant pẽnas actꝰ actuti. ſtant in ꝙſpectu
agni ~~amicti ſtolis albis 2 palmꝭ in manib~~
eoꝝ nulla vꝛe illuc a qtamplenda cruꝭ
glã. ſꝛpendi. a cruꝭ hic amoꝛe nr̃. ꝓſtꝛp
plicia potanꝭ ſꝛpã. Stolis. Stolis fid
gent albis 2 palmas in manibꝫ hñt.
q̃ ꝑma in opibꝫ hñt. Dñi corpa que
ꝓ dñs ignibꝫ 2 beſtijs dilaceꝛati. flagꝛis
abſumi ꝑ ꝑpricia q̃ diſſolui. vngulis
abradi omõ penaꝝ gnꝛe paſſi ſ̃ diſſ
pari. ꝓ reſurrectionẽ gloꝛioſiꝝ ꝛeꝑi
ũt. Et clamabant ingt voce magna dñe
tes Saluꝰ deo nr̃o qui ſedꝛ ſup thꝛonũ.
et agno. 9 magna voce ſalutẽ deo dicen
tant. qm magna gꝛãꝝ actione ꝛeꝛolui
nõ ſua ſꝛ vꝛte ſed ipõ auxiliante. tbu
lationũ ipugnatꝛicũ ſupaſſe ctamur. Di
uexꝛ coꝝ et ꝓtinꝰ agones 2 cõnas diſ
bẽna ꝓmias. hij ſunt qui veniũt de
tbulatõe magna. 2 lauerũt ſtolas ſuas
2 dealbauerũt eas in ſanguine agni. Sto
las q̃ppe. nr̃as in ſanguine agni lauãtꝫ.
dñi membꝛa ſua que oꝛibus miſpicuerũ vi
ta ſunt pẽnaꝝ ſequaloe fedaꝛi. ſic pocio fu
ſo ꝓ xp̃o ſanguine ab omnibꝫ mũdanꝫ cõ
tagijs. mſtꝛ 2 bta mꝛtyꝛũ lucꝛe
digna ꝛeddidꝛ. q̃ē lotas ctã dealbaſſe

stolas in sanguine agni. Ideo sit mgt an
thronū dei: 2 seruit ei die ac nocte i tē
plo eius. Non est laboriosa s amabilis 2
optanda seruitus: in dei laudibus pcedus as
sistē. Dies qmpe 2 nox nō vicissitudine
tpis pce: sed pternitate tropyi significat
Troy cui nō est illuc sed dies una melior
in atriis xpi sup milia: in q̄ nō ploratus
rachel filios suos sed abstergit deus oīz
lacrimā ab oculis eox. Danc ps vocē le
tice 2 salutis eterne in tabnā inferoz: qui
vivit 2 regit dū p oīa scla sclorū. Amē

Sermo bti leucrutini

Quis quo tendat. s. pfidus
liuor. Iudea quo ferat: herodiana
rabie pateferit inanitas. Quis
deus tpalis regum emulat angustias: et
mi regis ozeū mobit extinguē. Cui hēs
deū mgt videns q illusus a magis mi
ster in bethleem. 2 occidit omēs pueros
qui caute ni ea 2 in omnibus finibus eius
videns q illusus est a magis. Dolet
impietas se esse illusā. Dilatā se crudeli
tas finit. Fremit dolositas se deceptam:
et in se rapta frāus tollig. Herodes se
dit: tadens ipe in laqueū q̄ tetendit.
Hinc iniquitate q̄n q̄sidē cogitatū.
de fide pfidie sumit anima: tacno q
rit fraude q̄ natū celitg non edit
Ad sinū me mittit militē cogit
tast. Me nisi ea arcem pietatis op
pugnat: in teneris obicibus fidē de
iurat. Sat fundit anīe sanguinem. dat ei
mortē femine q̄ vitā: tenebē ingerit
intuitibus lucē. Hic agit magū mali. mi
nister dali. me auctore. iuentor sclis
impietatis auctor. pietatē pdo. inimici
nocentie. hostis natē. malg omnibus
suus peior. pessimus sibi: q̄ ppt non
in eiadit. sed ne videat. anhelit. in
alterū tendens cadit ab alto: celū pul
sans mucrat pfundū. In se vadit: cū va
dit in deū. Se occidit: qui vitā conat
occidē. q̄ tape nō pt pdicem salus:
occisione vita. etnitas finē. Habeo
q̄ cecā sp. o q̄ pspicio pessima o q̄
pdit gressa: qui ingressa capiat. Heo

tur

des obsidens tirannū regnū: ipsum
celeste. Venit infans inuenit i
ipam q̄ pcutit omē ipietate sce
dicat natū lege destinato ad sce
ad placitū pmptū pcep ad ce
sas nocentie nō reputet. Ius ab
gat: q̄ fundit sas nefas q̄ Cui nefas
est pdelis: cui odiosa est equitas
tas sit est amita. Qm credibus vinc
qui se munit sanguine: q̄ crudelio
scint. Cum de nocte stat togi. de
he michil gstat. Herodes tur cor
xpm gladius q̄rit. Nec tigat crudelis
crudelitate rimat. Nec sperat
maissit in auctoni. Pmit nocentē
volens nocentia depire. Innocentes
sam sterit nocentē emen: mun
natoz utr in pena. Iudeis ozat
ceū mandat occisū: negotio
saluantis. salnandoz inbz. Quoz
Quoz ligna tacnit. oculi michi
deprit. michil dantes audiet
nig michil sterit. et q̄ubg ad
nullg est. unde culpe. Super
mozte q̄n vinc nesciunt. q
apud herodem palū q̄ nati sit
emen. Quid xpi fruct pstent
stinis pceptoz cogitacionū. indic
cū p̄scrutator. Quid deprec
quos sciebat q̄erendos ee q̄ se
nolebat ee occidendos. Natū ve
et trev celestis quas neglexer
litas nocteie sue. Doctrinā se
quas ipsempsit exerui. Quid
nabilis sius deputatas exhibu
sic reliquit. ut rege salū q̄ri
hostis totū gstruet. multe
xpus no deperet. sius milites fe
uenit: quibus dedit ad triumphos
q̄ vince. quos facit tape sine
tacē victoriā. quos donauit
nis aīe q̄ membris. quos velut
tutibg vita pcie: ante celū pa
q̄ tiram. promisit g̃a xpc sue

non amisit: ꝛcepit ꝓias ꝗtes nō ꝑ
ligit. Bti quos natūs mūdo videmq̄ ee
nō ꝓlō: bti qm labḡes mḡrem. ꝑ m
ffectū dolḡes. mcortem gaudiū
amittūt. Vinūt. vinūt: ꝙ vē vinūt
qm pro xpō mōnt. ꝙ cpti bti vītes
qm posuerūt tlēs. bti vbera: qne
se talibq infuderūt. bte lacme. qne
pro talibq fuse. flētibq ꝯtra bap
tismat ꝙtulerūt. Nā diuſa mo
dono vno in lacmis ſuis mītes ſuo
ſanḡne baptizauīt. in mūdo filioꝝ
mītes passe ſūt. Nā gladiq filioꝝ
ꝑtrāſiens mētē. ad mūdū tēpa de
uenit: ⁊ nūc est ut ſint ꝑmij gſdā
tes q̄ fuerūt ꝑne passionis. Au
debat ꝑmulq̄ beatꝰ gladio adiecta
bat. ſtantulq̄ intrectis loco attende
bat lachens ꝑcussōis horrorem. nec
ca lucis etas moriendi gaudebat. In
fans filiq̄ dēm hostē ꝛpicie
ꝙ ⁊ angelis ereptor ⁊ dolōis. ⁊ idcirco
tanchint mīa gaudio: mīj lacmas q̄
fudērūt. Hoc loco attendat auditor
attendat ut ītelligat mīrū nō gſtāe
ꝑ mītēm: ſed venīe ꝑ gratiam. In puer
ſnit ⁊ ipā natā. De mūdo ḡ. dēm q̄
totū deo: michil nobis vincē diabalū
tēdē corpq̄. ꝛtempnē vsuꝝ. tormenta
expendē. lassāe tantoꝝ. tape de tu
rys glām. de morte vitā: nō vtiq̄
humane. ſed munus est dei dīm.

Sermo bti Io. epi de mocen bus

Oditat nonq̄ ab infantibq̄ ſmo
ſtis laudibq̄ xpi: in gloriā dei
ꝑmā vocē edūnt mocentes ſunt di
serti laude: qm fuerūt ipsis ſmōe
offerūt duo ꝑmicias lignē: nonos
de aris molarē ſtimus: uboꝝ ꝑncia
libant. Infancia cm̄ q̄ ꝑ etatem loq̄
nō potāt: gloriās deo cū gaudio ꝛsona
bat. ꝛorūt laudāe xpm: qm loq̄ nō
nouerāt potuerūt nouerāt ſmōe ꝑri laude
qm fuerāt ipsis ſmone. Vndīe lau
dibq̄ dnm. ſuffragijs ꝑdicant ypm ſu
me mīa ꝑnci ſme mḡro disci
pli ſme doctōi: ꝑnci ſm̄ cr̄idituē
agnoscē ypm ꝑdicant dnm. nō quem
ꝑſuasio humana docuerat: ſed quē dīnitas
mocentibq̄ mſpirabat. Cessant ei humā
na. cū dīna tractant. ⁊ qr humana ipa
ꝑdesse nō poterāt: ñ dnoꝝ ꝓlacios ſb
leuent. ⁊ rōne est cm̄ terrena ſuccūbe
re cm̄ celestia ꝑdicant. ⁊ alia ſtīe cū vtu
tes lequūt. Erigit. ⁊ aap mſantiū e
tas m laude. qne delectaꝝ nō ꝓmedi
tatey. digne a dignis laudat. ⁊ mo
dus mocentū testimonio ꝑdicant
Accipiūt cm̄ a xpō. ⁊ ꝑdūt: qr eq̄ui
⁊ ꝛferūt. Vno cm̄ xpe. ⁊ qm ꝛdeunt
ꝛcepit: ⁊ qm accepat ꝛddit. Vno mḡ
tpe. ſua xpō ꝛdditūt: dñ eiq̄ laudes
illi ab mfantibq̄ ꝛferūtur. Dyimq̄
de laude mfancie. Quid de lactancia
laude ꝓfem. quoꝝ laude nicnīe non
possūmq̄ ⁊ eoꝝ ꝓbos qm laudanc nūq̄ no
nūmq̄. Cm̄ sint. ubissīme. quid laude ītu
lerūt quero? qm loq̄ nō nouerāt. Accep
cm̄ etas illa potāt nosse. qđ nata non
dedāt. aut celebri a tībq̄ nō potāt
quod mstrinc denegabat. Intrat. nūq̄
dno laudes tribuūdas ab hēde: lactētes
loquūt ⁊ sanḡnie qđ lingua nō ꝑnt. Qas
sione carūt: qđ ſmone nō norūt. De
cipi ꝑdicunt: qđ vīi nō potāt. Mer
nouīt. qđ dī. ut mocens sāgnis a deo
ꝛcdar laudes a ſuas īdicet passiones. ꝙ
cū abel sanḡnis clamet ad celū. ⁊ oc
aspz aie ab altaꝝ vociferūt ad deū
cōtulit mīa in laude. quibq̄ negandi nata
ſmonis licuit sanḡnis clamare. quibq̄
natiuitas nō licebat voce licuit sāḡnis
loq̄. quibq̄ lingua nō licuit ausum. cū
dno calleāt. quibq̄ humana negata ſūt.
Qz cm̄ occīs mocentibq̄ ſtis. implecta ſ
phēe ꝓphīe ubi dicunt. Vox in rama
audita e fletq̄ ⁊ ploratus. rachelis flē
tes filios ſuos. ⁊ nolunt ꝛsolari qr nō ſūt
Rachele ꝓmo ecclie esse ꝓpona nō q̄ ab
miatr. nō q̄ aliud qđ vitatē defendat
Qz dno in illa diuſa gspicio. flētq̄

et gplatois gtepty Si cm̃ flemt: cm̃
gplaī gtempsit: Aut si gplaī gtepsit
cm̃ flemit Aut quō gtepit gplaī qꝫ
luisse: cm̃ gte gpetur plesse: Aut flē
pō debuit que gplaī gtepsit: aut gpo
laī debuit que nō flē nō potuit: cm̃
manifestū sit fletu gplatoē tergi del
ete cm̃ indignet flē que nō indignet
gplatois simone: Et nolunt imgnt sep
tuta gplaī qꝫ nō sunt: id est nolunt
gplaī qꝫ sunt Et ideo nolunt gplaī qꝫ
sunt quō volunt flē q illos qm nō st:
Et ut gpendio tā diuersitatū cā reddatm:
gdicio a mte deflet̃: ꝫ spes glie q
platis humana gtepuit pctatē affue
m flētibꝫ: sed ocrispz glia rpudiū
gplatoī idicit pugnant cū q mte
affert & fidē: humanitas cū deuotioē
cōpatit plangit affectū: ꝫ fides
exultat Deflet humanitas: ꝫ deuotio
gplatum licuit cm̃ mtis humanitatē flē:
cm̃ nō licuit gplatoē humanitatis indigē
Ideo & dns xp̃c in lazaro flemt nec
tis xp̃c qꝫ cmagis gplatoē indignt:
qꝫ horis finit quod flet: cū manifeste
deq sit q lazarꝫ suscitaturus Et o bta
lactentiū glia: quibꝫ prio xp̃o gtigit
dedicatē mūda Expugnit tpe vno nati
tatē & mortē mgssiū & cpōrū pnci
pū & octasiū! ut p ipis posset tpe v
nouū dyi gtingē & ngsceudo mgdi
mudū: & dedicatē mrio celū pbat
nouos cpōrū xp̃c: rudes milites sig
nat: legiones lactentes victola ꝑpet
ta cōnat finit prio xp̃o victoēs: qm
etate fuerāt tocēles sunt ign̄ ifantes
sm etatē fuerāt: sm pugna victo
res & mortui vincē: qm pugnare no
nouerāt Existunt victoie gpotes: qm
fuerāt etate imbecilles ayan cauē
pena mtiū. glaiū sanguīē gpant:
cēnā vitā tpali morte gmutant: nō
timuit etas illa mortē nō horruit
timē cm̃ nō potuit: q timē nō
nouit Dns mittit mfantes ifans
xp̃c ad celū: offert nona ecclia

p̄rie primicias fructuū exhibz fe
cundit fecundissima mr̃ dū in semīe tanta exhibz ubertatē
derisit sēdens sit hostibꝫ martyres
que putauit tyrannꝰ gsilio dr̃i
xp̃i salutē victoriā mundō: gnāti
bus militē mirū: dū ipse qui
occidē xp̃m q̄rit esse hostis dū ne
fic̄ium ēbuit cū occidit Innocē
cor glie si amarē Et alie sūt ho
tyres pugne: alie celestes victo
In filio xp̃i martyrio vincit: cadē
sunt gemunt: victola y mirū gau

Hodie fr̃es fem̃ nāle natalis
illoꝝ infantū celimꝰ: qē ad
de crudelissimo rege interfectos
ewan̄ texty loquit: Et io cū
exultatē gaudeat ista nra
lectio mr̃ ecclie ad
In die circūcisionis dñi l. luna

Ex ill̄ cū gsumati essent dies
que circūdandus puer: vocat
no eius ihc Quod vocatū est ab
gelo: priusq in vtero gceptus

Somelia venet. bede pbri

Sanctam vocandam q̄ p̄
festi nouēnā. panc̄ quid
euangelista explanat: sed no
celestis mistery ut credim̄ latet
Exposita nāq natiuitate dñica cras
dia nos angelici digni laudibꝰ
lectur. pastores deuota visitatē
celebrauerunt: omīs qui tūc laudā
ti sunt: nos q̄ p modulo nro
potuimꝰ ppie dno largiente q
missa ex ꝑuio q̄ solēnis exegi
subiungat atq aut Et pqā assum
sūt dies octo, ne circūdetur puer
bōrū est no! eius ihc Circūdi
tū est ab angelo: priusq in vtero
tur hic sunt festiuitat hodier
gaudia vocanda hec sacra
nitatis dies! hec illa sup̄ne pacis
sacrosta que fidelium co
dans apls aut: q ubi ve plenitu

de cuius regno

audiere

tpis mſit deus filiū ſuū ſtrm ex mu
lie. ſtrm ſub lege: ut eos qm ſb lege
erant redimeret: ut adoptacem filioꝝ
recipem. Magna nāq; diſpōe ſacie
pietatis ad reparacem gnis hūani
ne pīt nō angelm nō archangelū.
ſed filiū ſuū vnigenitū mitte dig
natꝰ eſt: que qp in dinitate ſue ſpē
vdē nēquīmꝰ. magna reſpū dulce
nis arte pudit. ut hūme ſtrm ex mu
lie. ho. eſt ex mūne carnis ſbā ſume
vitā amyctoe capte. ad hūanos vſu
ſoꝝ pfert aſpectū. q̄ in dīna utru
te ac ſba manens p oīa qd̄ erat. ve
ra ne mortis mſnitate. qua l̄ non
hēbat nduct: 2 nobis nēcia obedīe
di vtute pcepno emendaret exemplo
ſtrm ſub lege filiū ſuū deq̄ miſit
in mūdū: nō qp ipe legi quidq; de
beat. q̄ vng mgr nr. vng ē legiſla
tor 2 mdex. ſed ut eos q̄ ſub lege
poīti legis onera portare nēquiant.
ſua gpaſſōe iuuaret: ac de ſimili gdi
cione que ſub lege erat exceptos. in
adoptionē filioꝝ que p gram ē. ſua
largitate reduceret. Suſcepit ig. ēm
aſſonē lege de erta in carne: qm
abſq; oī pcō labe polluc̄ois appnit
in carne. et qm in ſilitudine car
nis pcī. nō aut in carne pcī aduenit.
venit. remedīū q̄ carno pcī offuende
mūdat nō exſpuit: ſicut eta bndam
baptiſmate. qua zone gre pplos a
p rōra ſorde lauat volunt. ipe nō na
tiuitatis ſed exēpli cauſa ſbijt. Hec
eterū debz firmitas vite: qr ide ſalu
tifē emacois auxiliū. ēcteſto i le
ge. q̄ dignalis pcī ylug agebat.
qd̄ nūc baptiſmo agē ſuclate gre
tpe offuenit: excepto q̄ ligni celeſtis
lignū nec dū nūtīe potant. dom.
aduenies. bñdcoem dat. qm lege
dedit: ut vide poſſit deq; dcoꝝ r ſpon
tanei mi ſmu abrahe po mortē
eta i. que gſolati: ſuprne pacis ign
ſui. ſpe felici exſpectabat. Cum ei

mūe p euangliū ſuū tribilē ac ſalu
bē tēe clamat. ei qb̄ i. quatꝰ ex aqua fiunt
2 ſpū nō pt mīle in regnū dei: ipe
dnūs p legē ſuā clamabat anaſcelo
cuiq; ſpūcy cauo ēcīſa nō fiunt. pi
bit aīa illa de pplo ſuo. q̄ pactū meū
irritū fecit. id eſt q̄ pactū vite i pa
dīſo hoīb; q̄ mādatū. adam p̄uaricante
trūſgſſus ē. mq; oīs pertimuerit: pi
bit de cetu ſcoꝝ. ſi ng fuit ei remedio
ſalutis ſubuenit. Vtiq; g. pūificā.
2 ēcīſoīs vidēt in lege 2 in euā lep
tismatis. tollende p̄uaricatois p̄me g̃
cia poīta eſt: 2 ne cui ſelꝰ labentis
etatis ſuppm reſpectus munera deſſent.
illi q̄ qm a mūdi exordio uſq; ad tpa
date ēcīſionis. nūl p̄g data ēcīſionē
de alijs nacionib; deo placuerūt: nel
hoſtias 2 oblatoīb; nūl ēcīe ſola fidei vi
tute. ſuas ſuoꝝ q; aias ſācoī q̄mda
tēs. a p̄mi natꝰ vmcūs ab ſolue culpa
bant. Sine fide ei impoſſibile ē placē
deo: 2 ſicut alias ſcptū ē: iuſtꝰ aūt ex
fide viuit. Ex verbo in carne dei
filiꝰ. qm ſola carnis natiuitate. nulla aūt
pcī q̄tagione tractꝰ de ada. 2 qua
ſpūs ſc̄e virtute de vgine ḡceptꝰ 2 natꝰ
eſt. nullo ēquit. minꝰ gre i. naſcētis.
vtriuſq; ge q̄ p̄ūificatois ſubiit dignitē.
et ēcīſꝰ vidēt a puerbꝰ octāū die na
tiuitatis: 2 octauo ēcīſꝰ etatis āno.
baptizatꝰ a iohē. ymo octāū ſcīm ſa
lutaris hoſtie mīm. ipe tepli dns p
ſe nō exſpuit offīm: cuiq; die delinc
triceſima 2. dno opitulante vīa cau
tas audita ſit eſt 2 celebitatis
miſteriū. Cuncta mq; 2 legalia 2 euā
gelice p̄ūificatois gna. qm mūdo
dignit dns ſuſcipe nō dispexit. ut
2 gſummande ita legē decta. ſno tpe do
tāt. ee ſalubīma: 2 aduenientē euā
gelij cultus fidelibꝰ oīndit. eq; ſubeūda
ymediate. 2 hoc quod eod die ſue
ēcīſionis. nomē ut ihē vocaret acceptꝰ.
ad ymitatōem p̄ſce fortitudinis obſtinacionē.

sūt hinc scī etatēs nouissīe tpm
distincte articulis: ī quibꝫ p deū labo
ribꝫ ībisse. 2 ꝑter adipiscenda īqm
pmptinā. ad tps opat nīe est ꝓp
tma est etas. nō ī hac ꝫ ī alia vita
q̄scencīi: nsq ad tps rēsurrectionis
aiaꝝ Octana dē etas. ipā est dies
rēsurrectionis ſn̄ ullo tpis fine: ꝗ
ꝗn̄ bēa oīmode cēlestiꝫ glā cho
rus tāte. nō ulle corpꝫ qđ corrumpit
aggrauat aiam. nō terrena ībitā. deprē
ſensū multa cogitātē. ꝫ corpꝫ ꝑa in
corruptibile letificat aiam. 2 sublimat
celestis nūtia. tm̄ hoiem visionis ſu
ditoris inhēntē Cuius dei ecclī dici
bēatudo ꝑpha in illo cuius ſup mēmiq
psalmo q̄ſq̄ exponit. aiam ſuā ꝑpe
2 oīs mūdanos hoīs ſin affectus. ad bn
dicendū dnm̄ exordiendās ꝗ omēs aq
lēsiēs excitans Dum ī dnm̄ de in
tēta mēte vitā tuā. qm̄ ſcī ꝑceptis hoīs de ſtruat
ſēdū tuū: qm̄ conat te ī miſcōē
2 mūa: ēnonabit ſc̄d. aḡla iuuēcta ma
ſtra pulchrime ēnonacōis. qi ſume
crucis ſtōms desideriū ꝑmia ꝓmer
cuiusq; mūdi ꝑmitie crucifōē et
ēnonacōis. q̄ cōtēdamo ꝗtuū cōtēptū
fit ſubiēc ēmedia: deponamo ſēdū ſm
ꝑſtina qui sacerdōē vērū hoīem q̄ cor
rūpit ſēdū desideria errōis: ēmonēt
ſpūs mentē mē 2 īduam q nouū hoīem.
qui ſēdū dēū ēātē. ī iuſticia 2 ſcīta
te vitatē Recꝫ audientes crucifixū
ī vno corpe mūdi mēbꝝ castigare nos
ſuffice ēdamo. ſed ſi id alibi mon
aſtē. mūdemo nos ab oī labe 2 īqna
mento carnis 2 ſpūs: ꝑficientes scīa
tatē ī timōe dei Peligamo acta
aplōz: videamo beatissimū ꝓtho mārē
stephanū. mdcis ſcīs dnō ꝓceptōibus
diuinitus īstitutē Dum crucē 2 īcrū
cifixū corđibꝫ 2 aurib. vos ſc̄ſ ſpūs ſc̄
ſſistens Ei gō. īcrucifixi corđibꝫ 2 au
ribꝫ ſuis. q̄ ſpūs ſc̄ motus resistitē. est
unicꝫ corđis 2 auriū īcrucifixo Et ſi
corđibꝫ 2 auriū: est oīm exteriorū ſēſꝫ
riū ꝗ hoīs nīi ſensū Dum enī vidit
nikiem ad ꝓpiscenda ēā. qm̄ habuit
oculos ſublimes: hinc īcrucifixi est visus
Et d: ꝗbꝫ boc vitatē d: qm̄ ē ex deo
uba dei audit. ꝓpta vos nō auditis. q
ex deo nō estis. īcrucifixi ſc̄ auribꝫ Incū
cīsi ligna 2 manibꝫ: quos os locuū ē mā
tate. 2 dextā corpe dextā mūstrātis ē. q lo
quūt pacē cū ꝓximo ſuo. mala act ī corpe
dibꝫ corpis 2 dextā corpe ꝓplēta ē manibus
Incrucifixi ꝓfusis: qbꝫ ꝓphā a dānāte di
citur Ve qm̄ potentes estis ad bibendū vinū
2 vi fortes ad miscendā ebrietatē Incrucifixi
ſunt affectū 2 tactū: qm̄ vngūento 2 vanis
odoribꝫ ſunt delibuti: qm̄ ꝓcupū ap̄ly q
mētis aſpergentis cibile ſuū mittūt 2
aloe 2 cynamomo Incrucifixi ḡſſibꝫ: de
quibꝫ ꝓphāta q̄ meminit Coercicio 2 infe
licitas in vijs corpis 2 vīa pacis nō ḡnō
uerūt Et qm̄ oī custodia ſuāue cor
uerūt Et qm̄ oī custodia ſuāue cor
uerūt ſūt. q̄ aūtant oculos ſuos ne videant
vanitatē qm̄ ſepiūt aures ſuas ſpūs
ne audiant ligna nēp. qm̄ gr̄istant
2 vident q̄ ſuaue ē dns. q̄ beatus vir
qui ſtat in eo. q custodiūt vias ſuas
ne delinquāt in lingua ſua. q donec ſupest
alitq; in eis 2 ſpūa ī malibꝫ corpis nō lo quū
tē labys īquitatē. nec ligna corpis mēdi
tabit mendacīū. qui le uant manus ſu
as ad mādata dei q̄ne diligūt. q ab
oī via mala ꝓhibent pedes ſuos ne
custodiant ūbā dei: ut oīs omis sensꝫ ſu
os pēnalis exerceā se omēt hinc crū
cifixi ꝓcerimis quā caluarie. crucifixo
rū ſc̄ legimo ꝓcēt ār car vpus Cuius
fidē ſpe 2 caritate. nō solū ī baptiſmate
ſēd ī oī ꝓfessū actiōe demōstrā ꝓficiant corpe
da bonoz: q̄ne 2 ipā cordiana mīa crū
cifixi. id ē q̄rtima cordis mūdatio ſc octa
ui diei facīmētū celebrāte nō desistit. q
nos ī exēplū dūcē ēnumerationis q octa
dis. id est pḡ septenā ſabbi ſta ē ſ ſcificatē
q̄ſcemē. ut q̄ uo ſtrant ꝑ a mozemus ꝓ glaz
ꝓfectā ſta. 2 nos ī nouitate vite ābulēm. ꝑ
tātē dd q vīt. 2 regnē ī celā ſeculoz Amen
In kalend ianuarij ſmo bēd maxd de palend

Quia nō dubiū bone fratres p̄ p̄na sollicitudinē īstructione diui spiritus edocti: uniuersas balsamū supnemenem uanitates declinare pe nitꝰ z horrere: ad p̄fectionis tēi emēdationis augmentū uīq; me piguit uisitatiōis uestre uobīs īfīre: sīmane: sicut aut breuis pau la scripsi eas uobis scribē nō quidē nō pigeat: uobis aut uterinū fratrē dilectissimū nr̄ supplinū rogare: si p̄ quotidē sta. dudū hīta precedentiū prīm uobis repetantur alloquia Et rursū quid fastidij: q̄ onerīs habeāt: p̄ salute offerūt: utilia ac deo placita spe dilecte sequēte audiāt: Et ro fratres si de ac deuotē palma religiosi itimus uias ac uitatis spūtus gdientes: magis ma gis q̄ cruciatus dīna z diabolica cōtemnat figmenta Nec em̄ dz fidelis aīa que angelorū q̄ spiritū cernit: demonū lu sibus delectari: Nec p̄ uīcō lucis ac tenebras ueritati atq; mendacio cōpungi z haesitari apud dei filios ulla p̄t ē racio: sicut nos ecclīa q̄ docter instruit dicens Nec quietus xpi ad belial: Quē aut cōsensus templo dei cū ydolis: Quemadmodū q̄ ēdemonū nīl est templū dei nīl ē desiderat: pollicite cauēat ne mortua z uana sectando desinēs ē templū dī fiat habitaculū tibi: fiat demonijs monumētū Hinc aut glo sissimus p̄phēta dauid Beatus uir cuius est nomē dñi spes eius: z nō respexit i uanitates z īsanias stultaq; quas spargit in deū ac toto corde in eius gloriā luminū suorū defigit aspectū: ad īsanissimas uanitates q̄ sectos set deo nō dz oculos intorquere: q̄ nec aut dūs: Nemo mittens manū ad aratrū z respiciēs ret⁹ aptus est regno dī Quis cū auaris si ret⁹ respiciat: aut torpens sīt z inutilē faciat sulcū: aut auditū bonū suos uestigia lubricabit Ita z q̄ di recto tramite ac spuali bone uite nauda ua pusillanis incedit ad dei regnū: si ad pectū suū ad ipia z uana gustet: z nigra sua hoc ē corpus atq; aiam uulnerabit: z optimi trimb periculosū minus retro ē cursore Et nō respexit magis in uanitates z fallacias Quid breuis dauid ipius dicat: cū ad īsaniam q̄m abiecti sunt in conspectu tuo dei. ad demonū ipius uanitates: Sz uir fidelis p̄ ipie falsitatis expellit: q̄ īsana sectatus q̄q; diabli fallentis mēdacia dei nō hīt uitatē Et illoz grauior atq; dicabilis languor est: qui simplicium fluctuat z ludos suauitate decepti sub sanitatis īsaniūt An nō oīa q̄ a tribus demonū illis agunt debēt falsa z īsana: cū uir uirtutis suaz uigoz to. totū se strangit in fletum: tales q lus abiecti atq; arte agit q̄ pudicē q̄ uir est: Quicquid nō uniuersa falsa sunt z īsana: cū se a deo formā horis aut prendes aut festas aut portenta trusse mant: Quicq; nō excedit īsaniā: cū decorē uidet hūa dei spalē malebq; in deū pulchritudinē figmentū: squalore sordiū z adulterina fēditate deturpat Quis nō sanū sapientibq; nichil ibi esse sanitatis ubi ipia ubi haesitatiōnis ipsa q̄ oīa z p̄ loquūtur: nē audiētes clamante cōtra in ecclīa beati dauid filij hominū usq; quo gravi corde: ut q̄s diligat uanitatem z querat mēdacium: Grauē utiq; cor atq; oīs ipietatis depressū: q̄ p̄ sacrilegos ludos diuinis moribus illudentes. uanis ligūt z pfānis fletant: Et p̄ oīa ad sensibus plenitudinē deos ipos dei nīl uacare: q̄ nō ignorant sordidi nomīs appellent dñm: q̄n p̄ nefandas haesitatiōes defalsata ēpitudo z pfanitas monachū Aromū uocat dñm: nomē aliquid aut tibi tuē oīno Aromū dñm iamiam abappellat fidag: cū uerisimo sp̄ errat z horret desipere Insipiēs etiā uanissimus ligē se dicit: ac statū uite sue dīcens estimātes. p̄ tēta animi fletus signa imminētis dñi futa primatus cū uenerit apud deū pia solū sit nuncupatiōs: z legalis auctoritas ista q̄ beate dicens fratre auspicemur: ne angelis intendatis Sz miseri ac miserandi horis captis erroribus pagani

& mūig ꝓfundo corde ecclīe: cū ꝑpe
tate de dogmatib⁹ sinis ꝓdēnt & cū
sacrilego ꝓfanatore quo se
ypocrita mentit posse nīl dicā: qm
T tñ obstinatōe vidz se ꝓfidis esse
gsortē. Ista vas ēlīe dr ia dndū
nec obstinate nr̄ qrē mās manifesta
ꝓlatōe ignorā & iuga nō sūt
a nobis petēda iqrenda q oppetēti
deo ēdīgnā: qm p̄ qlitate mitior
a fide ꝓbatōe ecclīe noīb⁹ po
testate arbitrij sui. nīl ꝓsūpta nīl ad
usa dispensatōe ꝓpīne cū hmōi
hoīes arguat & īcēpat apls dicēs
Dies abstinētie & mēses & tpa & ānos: timeo ne forte sīn cāsa la
borauerim in vobis Videte
frēs: m̄ q labōem ergā se aplicā
ꝓdicāt Vos aūt sc̄i huiusq
q dei timōre fecistis: abhorrete
vana fugite falsa ipia doctrīna
tē: ut & ad domū dei ofīdēti ī
corde venīe possitis: et i fide vīa
ētīnā nigrā & indep doctīne sue
fructū paulā iuenīat

Et ꝓpt gēstīmatā sē dies octa
vā ecclīastice puer: vōtū
est nob⁹ eīg ihc Quod vōtū est
ab anglis: ꝓnūtiā i utēs ꝓpetur
Quid est aūt hō ut octāl. dix &
Rechte i sīmoīb⁹ eīgdē ad ꝓplīm

Dies octāl kalendaꝝ frēs
dilectīssī qē ianuarias vo
cant: a quod iāno hoīe ꝓdicto
& sacrilego nob⁹ accepīt Ianig aūt
iste dux & Rechte i sīmoīb⁹ eīgdē
ad ꝓplīm

O anne pcōrū frēs kīm aūt
ꝓ sībīā a ꝓ cupīdīē dyabo
lo mīnīstrīe Ericaeū ꝓ ignoīā
cīā: ꝑ grēp tīā sīpbīā &c Reliqua in
mīb⁹ eīusd ad ih Dūica ifra oct Epīphie dm

Ex ill⁹ Erant ꝑ ihm Secm lucā
& mīr. āmirantes sup hīs que
dicebant⁹ de eo Et Reliqua Omelia Gregorii

Congregatīq ī vnū ea que ī ozīu
ihā dcā sēpta q̄ sūt de eo: & tē
stē potuīmus singula que digna
esse mīraculo ānadūīt miabatur
& pīt: sic eīm appellatā est ioseph ꝙ
mitteīg fīnt: miabat & mīr supōī
bus hīs que dicebant⁹ de eo Quē nā
q̄ sūt que de ꝓmulgo ihū fama dissēīnat
Pastores eīdē in regione illa vigilā
tes: et obstūātes custodias noctis sup
gregē suū Venit āgelus illis ipā hō
natīuitatis ihū: et air ad eos Nūn
cio vob gaudiū magnū Ite & nūcīe
tis ipātem mōlutū ī pānis: & positū
ī spēpe Mercdū āgelī ibā fīnīerat:
et ecce multitudo celestis exercitū laū
dāt⁹ cepit & birdicē deū Cū hō pas
tōes ēpidi ꝑspexissēnt & āgelī recessīt
ab eis: dixerūt ad īuicē Trāmꝫ bēth
leem: & videamꝫ ſmōnē qd dns ondē
nobis Venerūt: & īuēnerūt ꝓmulū
Tam illi q̄ ꝓtes q ſtā fuerāt mā
bant⁹ sup hō Et de ſymeone scribēt⁹
q ꝓmissam accēpīt: & macūlī nūl
magna ꝑs fuīt Tenuit eūm puerū
ī brachīs suis: & air Nūc dimittis dns
fīlū tuū ī pace sēdm ībū tuū: qa
vīderūt oculi mei salutāē tuū Lumī
nū & ad ꝓfā dcā culmē sup hīs que
lacūabant⁹ de ihū & pīs & mīr illīs
mabant⁹: ſmo ſymeon fīnt Nūc
& sufficit et tunc ꝓmulū & ea q de ꝑ
mīsso sēpta sūt ꝓlocūt⁹ & bīndīc⁹ pīs
illīs & mīt Et de ipō quoq ꝓphāt
ī ꝓfā dicēs Ecce hic positus & ī ruīna
& rēsurrectōem multōꝝ ī isrl: & in

videnet 2 cetꝰ. Nisi ego dns dꝰ
est oculꝰ corpis quo tria ista sspi
cimꝰ est oculꝰ scdm sensū carnis.
de quo scptā aīt Sapiēcie mcdcxc:
2 inflatꝰ sensū carnis Cuꝰ hoīe
alīū ḡrīm melioꝝ 2 dīna sapie
tē: q̄ qm cecꝰ in nob est venit ihc
ut faceꝝ eū vidē! ut q̄ nō vide
bant videnꝫ: q̄ aī videbāt cecꝰ fi
ebāt Inuīsꝰ. sensū 2hc q̄ mīte
hēmꝰ in malis intelligendū est:
ec iste potꝰ est in rīna 2 īsīn
recdem nīlorꝫ in ipsū hēs aliquid
in mē q̄ male stat 2 petī superbia
se eigit: hc tadat hc subnat Quod
si cecidit: hc q̄ aī cū mīcat sqꝫ
stabit Intior hc mea quod iacebat
elisꝰ: 2 exiat stabat exectꝰ dñq
credem in ihū bm in me iacebat
malū stabat Dqq ille venit trie
plet est. St mortificatoꝝ ihū in
corpe cōfitentes Et illud aportet
tate nēbꝝ pīd sup hīa: fornicatoꝝ
mūdicia. luxuria ydolatꝝia vene
fīa est: et dēsat rīna dr. Ubicuꝫ
fuit cadauer: illuc gḡgabūt aquile
Cadauer quippe a casu nomē accepit
hō est hc rīna ad qđ pmīi venit
ihīs: nec pt fieꝝ rsurrecdem ni rī
ma pcessit Venit aī dsīnē quod
in me malū finē: nec illo dsīnēte 2
mortificato q̄ſqꝫ in me 2 vīnificet
id quod bm est: ut qđqm i eo ihīm
eloqꝫ Lucas scripsit Spūs sctꝰ supuq
et in te 2 virtꝫ altissī obūbrabit tē
Propter hoc 2 quod natū finē sctꝰ vo
cabit filiꝰ dei Et qm manifeste nob
edit qm vīgis filiꝰ finē ihē. nr. de
hīanis q̄ceptꝰ est femē: iste prem
eig testatꝰ est ioseph dicens Et aue
patet illig 2 mater amīrabant sup

hijs que dicebant de eo Que ig cautꝰ
exibit! ut eīs qui pē nō finē prem
esse meo rīet. Qui simplīr exponē
q̄ntꝫ est. dicit Honorauit eū spūs
sctꝰ prie vocabulo: q̄ mīsit mīt
cinē salvatoēm. Qui aī alīq alīq
mḡrat. pt dicē. qui gnatōis ordo q
dauid cū ioseph usq̄ deduxit! ne vid
simplīr ioseph noīari. q̄ pē nō fuit
salvatoīs: ut gnatōis ordo hēzetlo
cū. pīd apparuit ē dñs Nunciabāt
ignīm pē illig 2 mīr sup hijs q̄ dic
bant de eo! tam ab āgelo q̄ a mīti
tudīne celestī exercituꝫ: nec nō 2 a pas
toribꝰ Omīa quippe het audientes:
vehemētissime mutabant Deinde sep
tuita ait Pndꝰ. eis symeon. 2 dixit
ad mariam mīrem eius Ecce iste posit
ē in rīna 2 rsurrecdem mīltoꝝ in
isl: 2 in signū cui cōdicet Et tuam
ipsius aiam pertransibit gladius: ut nue
lent ex multis cordibus cogitationes
Quid salvator i rīna
2 rsurrecdem mīltoꝝ venit: q̄re
placuit est Cum simplīr exponit pt di
cē i rīna eū venisse i fidelibꝰ: 2 in
rsurrecdem ēdemnis Cum nec cu
iusq̄ mīptꝰ est: dr. nequaq̄ eū ca
dē qm ante nō steterit Da in ig q̄ finē
qm steterit 2 in cuius rīna salvator ad
venit: nisi 2 eū qui q̄ssurgat Iam
mīaq̄ ille q̄ssurgit: qm ante cōfitebat
Videndū est utrū itaq̄ ne forte sal
uatoꝝ nō alijs atq̄ alijs i rīnam
venit 2 in rsurrecdem: sed hijs 2 in
rīna 2 in rsurrecdem venit Ju in
dicīū aīt ego veni: ut q̄ nō videbāt
videant: 2 qui videbāt cēci fiant Ut
cui aliud in nob q̄ videbat pene
2 pctā vidē desint: 2 aliud q̄ nō vi
debat 2 pctā cepit vidē? Verbi grā
Volo vidē illis oculis q̄bꝰ aīea nō
videbā 2 q̄ in pctā i fetida sinet qui
pg fabiani 2 adā 2 eue oculꝰ aperi

Hebyomte a2

ptris: delebitur pcta nra ab eo
qui aut ⁊tre: deleto nr nube ngnu
tates tuas: ⁊ sicut caligine pcta
tua. Post simeonē aphiam: anna
nte cat ut mulier cita salvaret:
venit hystrias nchiel de q̄ sebitur
Et cat ana aphissa filia Fanuel: //
de ebu aser Que pulchra ordo sro
venit an pz nchiel: sed pus venit
Simeon q̄ apphendit mfate: ⁊ tenuit
in brachys suis: dēde mulier Ang
no sunt iuba quid dicestra: sed dom̄e
gualit q̄ ofessa fit dno: ⁊ locuta de
eo ahis qui expectabant redemcōem
ihrlm Et inste sancta nchiel spūm
aphandi meruit atrpe: q̄ longa
castitate longis q̄ temporis ad hoc
culmē ascendat. Videsimulieres
testimū ane: ⁊ imitatum illud: si
qn vobis evenit ut pdatis vios: q
sidcare q̄ quid de ea septm sit Sep
tē annis vivit a virginitate sua cū viro:
et reliqua aphta hystrias finit Resq
chm nr libz ⁊ fortuito spūs s̄ mcti
hitauit in ea homū est ⁊ pmū.
signa pt virginitat gratiam possidē:
si aut hac nō potuit si evenit
ei ut pdat vir: vidua pmaneret
Quod qdē nō solū pp mortē viri:
s̄ etiā cū ille vivit sz hitē ⁊ alio:
ut etiā si nō eveniat voluntas ppria
⁊ aparta: a dno ēmet ⁊ dicat. Per
bonco atrp̄ pmeto: si m hūanū
aliq̄ qd nō opto grigit: michi a
liud facia: q̄ ingratiata ⁊ vidua
pseuerem Et ut pficeret ut ona sedm
legē dni: iuit sūt in galileam
in civitatē sua nazareth q̄ dimisit
hō loco lucas que a matheo fact
expōta nouerat: dnm videlz pp
he: ne ab hērode necandq̄ inquirer.
egyptū a pncipib⁹ ce[illegible]latū: de
inuento q̄ hērode sit dnus galilee
iuit in nazareth civitatē sua ihitat
aphte. Valent cū evangeliste sm

gule sic omitte quedā: q̄ ut ab aliis
gnēorata viderim: ut aliis gnēorā
da in spūs fuderim: ut grinmata
sue narratois scie: q̄ nulla pmissis
se videant: que tri alicui elvā geliste
q̄ddata septa: quo loco tri silice sunt
diligens lectōr inquirat Puer aute
ēpebat ⁊ ofortabat plena sapiā: ⁊ gr̄a
cia dei erat in illo Nouū distrctionis
lex: quia dns ihē xp̄s in eo q̄ puer
erat. id ē hitū humane fragilitatis indue
rat: ēpebat ⁊ ofortari hebat: in eo vēo
q̄ erat ubi dei ⁊ dei erat. nō
ofortari indigebat. nō hebat augeri
Unde ētissime plena sapiā pbiber et
gr̄a: sapiā q̄d: q̄ in ⁊ ipō hitat oīs
plenitudo divinitat corpalit: gr̄a au
q̄ eid mediatōi dei ⁊ homi: spūi ihu
xpō. magna gr̄a donata est: ut eq̄
homo fi ēpisset: pfecte ēet ⁊ dg Uni
silis est q̄d videbe sebit cū plenū gr̄a
⁊ vitate: eand ipe dnitat excellēcia
vitat: qua lucas sapiē notat quēdam

In epyphania dm̄ nr̄e sc̄i evangelium
secundum matheum

Cum natus esset ihūs in bethleem
iude in diebus herodis regis: ecce
magi ab oriente venerunt ihēsolimā
dicentes Ubi est qui natus est rex iu
deox: Vidimus enim stellā eius in oriente:
et venimus adorare eum Et reliqua
omē hui⁹ ps̄ d̄ eade hac hystria
ad ppm in basilica ad hūc pert a pri
mo die sc̄i epiphe

Gaudete ex bene elvāt fide au
distis ecclie rege nato: ⁊ ex tūc
tuis utq̄ est: quia nimiz frena al
tricudo Et reliqua Gemmo sūt

Exultādū magn epi d epiphā do
nob est fides ēmus: q̄ votis
votis vota succedut: q̄ gaudijs gau
dia cumulant Erat eni adhuc na
talis dnica solēpnitate corda nra
p̄sultant: etiā festivitate sancte q̄
epiphie gliam Erat ig agē debem⁹

pmg in Leonis epe

dño qui nos ꝑsit visitare. ut sepe letifi
cet. densig ꝓpetrie ut mosig bñdicat
Primus igitur gentiles licz vane nu
mosa solempnitate letent ꝑter
diuinitate deoꝝ suoꝝ. tñ placebo
bis festitates ꝑstare vnig dei visi
tacio. qꝫ illis inferoꝝ dom̃ supstru
osa ꝑstiperis. Ista sicut eos ꝑ
vanitate religionis vincimꝰ. ita vo
toꝝ mō superam. Ephie gō ꝓpera
mꝰ gaudia. Anciat aliqs qmd me
ꝓterum hō ibid. salz qꝫ ephiamye
gre. latine dr appe. Ergo qm tñ
primū appuit saluator m mundo. ipa
dies cos vōbulo ephia nūcupatale
Nō aut appuit ꝙnitamꝰ. no ꝙ
m mundo am̃ nō fuit. cū mundꝰ ꝑ ipm
factus sit. sed ꝙ tūc primū signis atqꝫ
miraculis credencium cordibꝰ dei vꝑ
illuxit. 2 m tenebrosas gentiaꝫ homiū fidei
splendor advenit. Cū igꝝ deꝰ ubiqꝫ sit
2 uniuersa possideat. tamqꝫ nō visꝰ an
tea apparuisse dr. Appuit aut nō tam o
culis homiū. qꝫ saluti. sram 2 si ꝑ sua na
tꝰ e ingine. oculis cernalibꝰ videbat.
tñ nō appellat. Ututē cig adhuc fi
dei aciem ignorabat. Unde ad iudeos
ꝑ ꝓphetam dr. Videntes videbitis 2
non videbitis. hoc e saluatorem qꝫ
cernent gentilis cordibꝰ spūalib⁹ lumi
nū videnꝫ. Postea cū qꝫ diuinitatem
sua mirabilibꝰ declarauit. hūanis ne
tibꝰ tꝫ nouꝰ 2 ꝛopinatꝰ appuit. ocu
lis quoꝝ cordis infidit. ne ꝙ gnosꝰ
cet sensꝰ que nō ꝙ gnouit aspectus
Unde fit ut nos xpm dnm ꝑ fidē
qꝫ nūqꝫ vidimꝰ ꝙtemplemur. ꝙ videri
quem ꝑspexerūt oculis. palpa
uerūt manibꝰ. hodie qꝫ nō videat
Pegrinus igitur quod signū opta
tꝫ sit. ut diuinitate sua ꝑfis declara
uit. Dicat hō primū facisse miraculū.
ut aqa mutata in vinū Mag
nū planē signū. et ad de
da sufficacis maiestatē
nō mutet in aliud qꝫ cau
ta trāslata. Primo ei pē mu
natura. n qm dns est nat
dendi est ia. et hoc mōlē
ni īmoꝝhitate posse. gñi
sba in ꝓpria est quia sba
cū auditor. nota tm ꝑsp
ni 2 aque. sz si vis saluator
cia gꝓbac. utute 2 assp
aut hō. alcig nescio qꝫ dimi
Nam cū dns aqua vtat in vi
nō tam hō opat. ne disceb
sit ebrietas. sed ut ēdentibꝰ
ebrietas. Siquid ꝓpria in mū
mit xpus. nō ut quinq
ꝓcurat. sz ut saluet hom
ne. ne pdtas. sba boī odois
sz ut acias. gria sci spūs
Ergo cū ille ex vili aqua
tissimi sapozem voluit gustare
mgꝰ voluit ex hac vili cau
rectoris celestis sapiam. gusta
dentes nam hac stigma to
resurrectionis misterium
stigma cū vilis palleus 2 frig
in vinū ipsa scalz proprietate
ignitū. hoc figit hoīs sba in
vilem. i beatificate palleute
sgentem. in resurrectois gl
immutanda. que e cū tūc
gria exhibita. spū immortalitatis
mita. Hoc igꝝ deus e. ēde dns
voluisse. ut ꝑ hoc primū signū
tuū ia tūc a sapientibꝰ celes
tuū videt. Nam si mirabile
que defectaꝝ quinq vina sup
gto est mirabilius vinū q
habꝰ expasse. Et si gloriosū est
in vinū mutare. quanto gloriosius
pcta in mysticā gmutare. 2 mu
cig tpe qꝫ pocula. Audiam dic
videas. non solū illi quinq

Sermo sermo ad fidem ppe de epiph dñi

fabule

hausisse

mūdo p̄ogam illā mōstrāt ſbam
n q̄ nobis michi āmīstrum Cōstat ¶
ēm ex ipis vasculis vasculis ul
los ſtinxisse ebetate nos hauriē mſ
tria illos p̄cepisse dñi poculū
nos caliē ſalutē accepisse si dici
fas est apud illos p̄fisse q̄ bibentē
apud nos nō p̄manē q̄ ſtemma
ſtante dño nro ihū xpō q cū p̄re
2 ſcō ſpū vivit 2 ꝟgnat i ſcla ſcloꝝ am

Celebrato Sermo tertius ppe
primo dic quo intencata vgi
nitas hūanā gnīs edidit ſalvatorē
ephie nob dilectiſſi venerāda festivitas
dat p̄ſencia gaudioꝝ: nr mīt q̄
natalē ſolempnitatē vicina facūt
ta exultacois ſpūs 2 ſuar fidei nō
tepescat Ad omīa em hoīm ſpectat
ſalutē q̄ nſtra mediatoꝝ dei et
hoīm tā vnīsp declarabat mundo:
oīa adhuc exigio dieī appidulo
dñs em ſtellā gētē 2 pig gē
tis fatham vna delegiſſe de q̄ nam
vnīsp hūanitatē assumēt: nolūtē
mē matre hūtatis augustas ozta
ſui late p̄modia ſz mox ab oīb⁹ vo
luē agnosci: qm dignū est p̄ oīb⁹
vastē Tribꝰ ig magis m vigilie
dieī stella none claritatē appuit
que illustrioꝝ cetis pulchoꝝ q̄ ſidē
bꝰ facile in ſe intuentiū oculos atos
q̄ gūtēr: nr q̄ſpī q̄ dūtaxat non
ē oculis q̄ tam ſplendē vidēdi
dit g assistentibꝰ mallem qm
ſtrictē ſignū 2 q̄ ſcīt mallegi
ſcīt m q̄ri 2 ſe inhēdū optulē
ſignificā Sequūtē tres bīti ſimpm
lūs ductū 2 p̄my fulgoris indicū
manēta gē placē comitatres ad ag
nitorē gē vitatē gē ſplendoꝝ
ducūtē qm h hūano quidē ſensu ſig
nificarēt ſibi vigē ozti ē manēte
in ciuitate vigia ē quoīdū ſz q̄ ſuo
ſuscepat forū 2 no iudicat venerat
ſz iudicū: bethleem p̄legūt natalē
ihēsū hūanā passionē Hēodes iuo

audiens indeoꝝ p̄ncipē nascī ſpēm
rē ſuſpicatē q̄p̄amē: 2 molitē nēcē
ſalutē auctoꝝ falsū ſpondē obtēqū:
Dū ſcīp ſcīt ſi magoꝝ ymitatorum
fidē: 2 quīt ad ſligionē. qd̄ dispona
bat ad fraudē. O cēca ſtultē ſpūs emulationis
tatis ipietas. q̄ nec p̄tumbaūt p̄cas
dūm tuo fini gſilii. Dūs mūdi ſpa
le nō quēſtū rigūm. q̄ ſtat ē tūm quod ||quevit
ſmutabile ... dispositā rōe ordīe dēt
2 alioꝝ ſacīg p̄cipat ronalis ſtatoꝝ
xpī nō est tps tm Aīa q̄dēm est ē
gelū: aīa p̄dicandū ē dei ſgnū: aīa
ſanitates donāde: aīa ſt miracla facienda
Cum q̄d alienū fuīt ē opis. tm ē vis
ēnis: 2 nō ſtitutū effectū ſortis. m ſolū
te ētatis ſcripturas valutatis: ſtichil
hac molitē p̄ficis: nichil p̄gis. Cm
voluntate natū est: arbitrio ſui p̄ter
nō ētatis Cōſumant g magi deſiderii
ſui. ꝑ et ad pcez dñm ihūm xpm cādē
ſtella p̄cūtē p̄cūdē Dēbūt m cautū
ubū. m ſtantia ſapiam. m ſſmitate ſi
tutē 2 m hoīe virtute: dnm maiestatē
ne q̄ ſacīmētū fidei ſue meliger ē q̄p
maſſistant: q̄d cordibꝰ credūt mūdꝰ
p̄testant. thus deo. mirra hoī. aur
offerūt rigi: ſcientia hūanā dīnāq̄ na
turā m vnitate venerāda: q̄ q̄d cār
n ſbūs gſū. nō cār m p̄tate Diuſis
Preūſis aut magis m rigionē ſua. et
ēmplate ihū m egypti. ex āmonitē di
uina. evāndescit ſtenſitata i mēditatoꝝ
bꝰ ſtulꝰ ſtus hēdis ſtania: nēcā omēs
bethleem. pūlos iubē: 2 qui ē nūtuat
nēcēr infantē: gnālem ſtuicia i ſuſpi
tā ſibi tendūt ētatē Sēd q̄ ē rex ipig exi
mit mūdo. ppē inſert ēlo 2 quibꝰ nō du
ſanguīs ſui ipendit rēdēptorē. tā mīj
tbūt dignatē Et egrie g dilectissimi ſi
dēles aīe: 2 choi-nstatē gratiā hūs ſcīp
tūi ſmpēta hūanē ſalutē pacīmēta venari
tes: ſtudiū vrūm hūs q̄ p̄ vobis gesta ſt
ſubdite ſpligere castioni: p̄tatē: qua
xpō ſgnitatē ostēdibꝰ abſtinere vos a
carnalibꝰ desideriis q̄ militatē aduſtq̄ aiam:
q̄dmodū nos pijs bētū ꝓmiſſis aplīs ſuis

ut legimus libris hortat. Scala cia primi
estate: qua dns glie mor hui se co
formauit in fuga. Secundu humi
tate: qua dei filig discipulos suos doce
digtq est. Induite vos viscere pietis mg
qua alias vias possitis acquire: qm q
cuctos ē redempto. pe omi ē fortu
tudo. Quic sm fm se sapie: no quic
sup ista p via vitatis 2 vite gstat
madite. Ne vos p diam tristia q
bg para sme celestia: p ihm xpm
dnm nostrm. Amen. Sermo

Sermo ... cmsb vid sup ...

Audite cuq sup. s. leone pe
m dno dilectissimi. ntm dico gau
dete: qm bm mchiallo tpis pg solep
nitate natiuitatis xpi. festiuitas decla
racois eiq illuxit: 2 que m ille ingo de
pepit. m ho. mudq agnouit. Verbu ci
caro fm. sic susceptoib me tpant
cpordia. ne ihis natq. 2 edenabg
maiestq: 2 ppetuis cet occultq
Jam tuc stella enarrauit ne gla
dei. 2 m dem tiam tong vitat exime:
qui 2 pastoribg expectq agelog saluatore
edit annciatoig appuit. 2 magos ad
cu adorandu p nia stella pduxit. ne
a solis ortu usq ad occasu dei regi
gnacio chorustrat: cu rex fide et
regia dicetis p magos discute. 2 no
nu ipius no latet: sra nouicia hedis.
volens p mortia sibi suspecti regis ep
timgnie. huic dispensatoi nesties seq
uebat. ne du atrocia mtes facinoi
gnoti sibi puer. indicta infantu
cede p equit. annciatu celitq diatois
ortu isignior. ubiq fama loquet. qua
p impiorem ad narrandu dligetiorem
q facieb 2 supne sgficatois nuntius:
2 crudelissimi p secutoris impietas
Unc aute orta egypto saluator illatq
e: ne gens antiqua et tribus dedita
ia ad vitam salute p occultu gratu
uoluerent. 2 que nondu ab alio erecta

suspitionem ia hospicio repet
ueruto ihu dilectissimu dicit
festiuitate dni celebrat. spalem
to mudo optinuit dignitate
cordibg mis digne dz splendo
reste. ut q2 gestaz ordine
lu edendo. sed etia intelligendo
ne. Quia omi gratia actione
deo p illuiatoe gentiu: gbat
cio indeoz. Quod cu ta cecu
luc alienu. qui illi sacerdotes
sublimitas fuisse fuerunt. qm pc
tribg magis. 2 hec de qbus
xpus sedu septuagita testimo
cognit. ho uiderunt de qbus
quod indicabat stella de celo. Q
uerigz potuit magos ihe solimi
missos usq ad bethleem cum
pua sicut pmodu fecerat sua
ducere. ni ad ostendenda indeis
primitias: ne no polita ducatu
cta ipoz psessione inuestet
saluatoe. Jam go. ad erudiendu
cin ppliq sermo tusibat. 2 pn
tu antiqe oracla xpi. alienige
ru corda disrabat: cu indeoz pfi
tas dictis oe q ppiet. 2 me
corde remouet. Xtus uenit cu ag
noscet occul. qui de sacris indicabat
libris. ut quic no adorabat. i
cie ipfinitate humle. postea cog
uent. i uicinu sublimitate fulgo
Quic ista uidet tu ipsa. 2 vall
est. 2 tam indocta doctina. Ju
di ubi xpus nasciet. Vocat. 2 m
monet dicens quod legistis. In b
leem iude. Dic cu deus est. q
Et tu bethleem iude no eis mi
pibus iuda. Ex te enim exiet p
qui regat plm meu israel. Hic
ctipem nacit. 2 pastoribg angli
vobis nascit pastores. Hic p
nacu longinq orientalu gentiu
tionis ipleto noui sydere

Sermo tercius

Sermo de eod

ut supra

De quibꝫ quond bñ̃ssimo pñ̃a-che ab
he nñabilis fm̃t pmissa sñcessio no
carnis gm̃ie · ꝫ fidei fecunditate grandꝫ:
& so stellaꝝ multitudini qpata: ut ab om
gẽm pẽ no tm̃a ꝫ celestis pgenies
spactum. Ad cauꝫ q̃ pmissa pgenitate
hẽdes in sidibꝫ dñi ꝫ oztu noui sideꝝ
exeritaũ? ut in q̃ celi adhibitũ fiat testimoñ: celi famulꝫ
vtꝫ obsequi. Comonit magos hñtatoẽs
r̃nocoꝝ orienti stellis ceteris stella ful
gentior: & de miranti bñis claritate bi
rii ad hec spectanda no mstij magn
tudinẽ sꝫgficatois mtelligit: agente
ꝫ sñ dubio in eoꝝ cordibꝫ mspiratione
dñica ut eos tante visionis mysteꝫ non
lateat: & qd̃ oculis oñdebat mplitũ. ai
mis no esse obscurꝫ. Demꝫ officem suũ
cñ rligione disponñt? & hys pficiscunt
domib⁹ ut adoratiui vnũ ita pficiscẽdisse
denoscerent: antiq hoi tantes pona legia
mitta hñania. thuic dñia. Jngeniatm
utꝫ iudaici regni propria ciuitate: & ꝫ
bibe legia oñi sibi postulant. q̃ ad rg
nandũ dilicant natũ. Cotẽplatur
hẽdes: timet salutis sue: metuit pñti:
requirit a sacerdotibꝫ & doctoribꝫ legis. q̃
de oztu xpi sciscit. pdiit. In noticia ve
qd̃ fiat ꝓphatie. Veritas illuat magos:
infidelitas obcecat mgos. Carnalis
sensꝰ no intelligit qd̃ legit: no videt qd̃
oñdit: lectꝰ pagimis q̃ no cernit clo
quinje. Vbi e inde gloriatio tua? ubi
q̃ abraham pñs ducta nobilitas? Ecce
maior tuus minor? & alie ingemis in
spẽ tue hẽditatis mutatibꝫ: cui testa
mẽti qd̃ in sola lira teneꝝ veritatẽ fa
milias Jsrael in pñtarchas feliciꝫ ge
nuit pleiades: & bñdictõem in semie abra
hã. q̃ filij carnis ãbdicat. filij pmissi
onis accipiat. Adoret in eis magis
ois ꝓlis vniuersa ancton? & no in
uida tm̃ deꝝ. ꝫ in toto orbe notꝰ sit deꝝ
israhel ubiq; in isrl sit magnũ nom̃ eius: qm̃
hunc elegit gnis dignitatis. ut sicut
ꝓfectꝰ in suis posteris gnauit ee deꝝ
ita fides orbis fiat esse eorum. Ad
uiatꝝ aut duo magi & ol dilecti
pleta: scdm̃ admonitionem sopmi. ne ad
venerant iterum reuertẽ. Vt porte eter
nꝰ ita ĩ xpo ẽdentes no antiq gres
sitas ambulacrũ: sed noua mysteꝫ
lum. a rectis eis ribꝫ abrenũt.
hẽdes hẽdis bacuacẽt insidie:
dum ihũ ĩpetrãt dali. ꝓ sidere
ponebat officij. Vnde q̃ spes ipe
soluta cõmenti: ĩ malorum finis
cũdia regis ardescit. Iram tolle
quod ĩdicauerant magi. in deũ licẽt
pueꝝ rabiem crudelitatis effudit.
ede gnali in bram ciuitatis illius di
uit mpietas. estimat fore. ut mille
pmilo nõ occiso. occidẽt & xpm. Ve
le q̃ sanguinem suũ ꝓ mundi re
fundendũ. in alia defleret etatẽ. ego
to se pretij mysteꝫ subducẽtes ĩtulerũt
petens scis ebree gẽis antiq cro
bula & pncipatũ veꝝ ioseph mauoꝝ
videncie prãte disponẽs. ne ulla de
rem oĩ media fuge. q̃ egypti
metes viteꝫ ĩopia laborabat. venit
de celo pane vite & tibꝫ rõmis amplꝰ
ne. sũ nulla vene pauce. sꝫ flauꝰ hosꝫ
facinꝰ. in q̃ pnũ occasio. agnꝰ
saluifera crucis signũ. & pascha de
fiat ꝓformatũ. Jhus igit dilectꝰ
dñe gie mi mistꝰ emulti. die pa
cap mag & ĩtho acceꝫ vocatꝰ
cũ venabili grandio celebrans: ꝫ
tias agẽtes misteꝫ di dñi deꝰ.
dignos nos fecit. sicut aũ bẽ apls
ptẽ sortis sẽp in liue. q̃ scripture
de pcẽte tẽbraꝝ & tñtulet ĩ
filij dilectois sue? qm̃ sd̃ ꝓphanie
ꝓlis qm̃ sedebat ĩ tẽbris luce di
magnat & q̃ hĩtabat in ẽgione
bre mortis luꝫ oꝛta ẽ eis. Ve q̃bꝫ
dr. Dicit ad dñm. Venies q̃ te mo
ius cabit te: & ꝓlis q̃ te nescit. ad
q̃ fugient. Huic die abtha vidit
gauisꝰ ẽ: cũ bñdicendos fidei
filios in semie suo qd̃ ẽ xpc agno
& oim se fructuꝫ gẽtiũ pcem ẽdi
ꝓspexit? Das glam deo. & plenissi
scientie qm̃ qd̃ pmisit potes ẽ
Hinc diem dauid cantabat ĩ psalmo
dicens. Omes gẽtes q̃s fecisti venient
adorabunt coram te dne. & honorifi

Sermo in nativitate domini

Hac dilectissimi celebritate sicut scriptura testatur evangelica nobis manifestatur misterium: multiplex debet esse lectionis exercitium: ut cum hodierno die natus dominus noster Jesus Christus in presepio jacere cognoscitur: et stella duce a gentibus adoretur: et in templo positus a simeone in ulnis sanctis suscipiatur: et a johanne baptista in jordane baptizatus esse credatur: et in cana galilee nuptiis interesse memoretur: quid potissimum horum festum sit diligenter inquirere debemus: quidve illorum festivius esse videatur. Nam quum in omnibus fulgentissima stella ita cunctis adorande deitatis: deus verus et homo: spes data et adorandi deo aque homini sit adhuc in divina mente: nondum nobis peculiaris effectus est sacramenti. Quod autem baptizatus dominus spiritus sancti gratiam baptismi salutaris nobis sanctificavit: et nostre redemptionis causa ad hoc natus et baptizatus esse dignoscitur: ut nos per aquam et spiritum sanctum regeneratos: et de filiis ire regnum celi et filios stella perduxit. Unde quum omnibus famulatus ad deum nos sui hortatu et obsequii: ut hinc quoque quod omnibus utile est ad ipsum quoque possimus gratiam devotionis exhibere. Quotiescumque enim in ecclesia pie vivit et casse: quum ea que sursum sapit non que super terram celestia quam mortalia meditatur: et cum deo patre et spiritu sancto vite fruatur mercede: ut eius via ad deum qui stella demonstrat in quo studio dilectissimi omnes vobis iuncti prodesse debetis: ut in signo dei ad quod tenditis fide et bonis operibus proficiatis: sicut stella lucis splendore: per dominum nostrum Amen.

Sermo in nativitate domini

Hac dilectissimi celebritate sicut scriptura testatur evangelica nobis manifestatur misterium: multiplex debet esse lectionis exercitium: ut cum hodierno die natus dominus noster Jesus Christus in presepio jacere cognoscitur: et stella duce a gentibus adoretur: et in templo positus a simeone in ulnis sanctis suscipiatur: et a johanne baptista in jordane baptizatus esse credatur: et in cana galilee nuptiis interesse memoretur: quid potissimum horum festum sit diligenter inquirere debemus: quidve illorum festivius esse videatur. Nam quum in omnibus fulgentissima stella ita cunctis adorande deitatis: deus verus et homo: spes data et adorandi deo aque homini sit adhuc in divina mente: nondum nobis peculiaris effectus est sacramenti. Quod autem baptizatus dominus spiritus sancti gratiam baptismi salutaris nobis sanctificavit: et nostre redemptionis causa ad hoc natus et baptizatus esse dignoscitur: ut nos per aquam et spiritum sanctum regeneratos: et de filiis ire regnum celi et filios stella perduxit. Unde quum omnibus famulatus ad deum nos sui hortatu et obsequii: ut hinc quoque quod omnibus utile est ad ipsum quoque possimus gratiam devotionis exhibere. Quotiescumque enim in ecclesia pie vivit et casse: quum ea que sursum sapit non que super terram celestia quam mortalia meditatur: et cum deo patre et spiritu sancto vite fruatur mercede: ut eius via ad deum qui stella demonstrat in quo studio dilectissimi omnes vobis iuncti prodesse debetis: ut in signo dei ad quod tenditis fide et bonis operibus proficiatis: sicut stella lucis splendore: per dominum nostrum Amen.

Hac dilectissimi celebritate sicut scriptura testatur evangelica nobis manifestatur misterium: multiplex debet esse lectionis exercitium: ut cum hodierno die natus dominus noster Jesus Christus in presepio jacere cognoscitur: et stella duce a gentibus adoretur: et in templo positus a simeone in ulnis sanctis suscipiatur: et a johanne baptista in jordane baptizatus esse credatur: et in cana galilee nuptiis interesse memoretur: quid potissimum horum festum sit diligenter inquirere debemus: quidve illorum festivius esse videatur. Nam quum in omnibus fulgentissima stella ita cunctis adorande deitatis: deus verus et homo: spes data et adorandi deo aque homini sit adhuc in divina mente: nondum nobis peculiaris effectus est sacramenti. Quod autem baptizatus dominus spiritus sancti gratiam baptismi salutaris nobis sanctificavit: et nostre redemptionis causa ad hoc natus et baptizatus esse dignoscitur: ut nos per aquam et spiritum sanctum regeneratos: et de filiis ire regnum celi et filios stella perduxit. Unde quum omnibus famulatus ad deum nos sui hortatu et obsequii: ut hinc quoque quod omnibus utile est ad ipsum quoque possimus gratiam devotionis exhibere. Quotiescumque enim in ecclesia pie vivit et casse: quum ea que sursum sapit non que super terram celestia quam mortalia meditatur: et cum deo patre et spiritu sancto vite fruatur mercede: ut eius via ad deum qui stella demonstrat in quo studio dilectissimi omnes vobis iuncti prodesse debetis: ut in signo dei ad quod tenditis fide et bonis operibus proficiatis: sicut stella lucis splendore: per dominum nostrum Amen.

ad impcias: ꝛ nr dignacē ho ligis
filiq. mē ꝯtradictis ēstito: ut ho doc
ti exemplo legitimaz illū impciaz nō
negemq auctorem Vadit ꝙ. ad impcias
dei filiq: ut quas diuīs ptate gstrinxit
mīt pīce sue būdeꝫ scīfiq Vadit ꝙ
ad impcias vetis misereri: nona sibi pe
tue ingratitudis sponsam genetrīcē de que
sacroꝫ fontiū Vadit ad impcias: ꝙ imp
tie nō crearēt Vadit ad impcias: ꝙ non
utiq; ut ~~animis del~~ animis delectet: ꝛ
ut mirabilib; ꝫnotestat Vadit ad impcias.
nō suppturꝫ poculis ꝛ datuꝫ Nam cū
defecissēt impciatibq vinū: aut illi bassia
maia Vinū nō hūt. Cui ihūs ꝛdigrat
rīdit dicens Quid mihi ⁊ tibi est mulier.
Nondū venit hora mea. Hoc ibat dig
nanter ē quis dubitet: Quis ideo ut
ioh: qz ia timē ei mīt de defectu carnis
poculi suggerebat: q venerat totiq orbis
gentibq nouū saluteꝫ cēne calicē gpiacē
Et cū aut nondū venit hora mea: illā
minimē gloriosissimā passionis suchoriā
atq illud ꝛdepturis mīt vinū: qd' vite
oīm ꝛpfecit ꝙnuebat Ita qd' petebat
maia. cātē gnte tpalis: qd' xps ꝓbabat
gaudij sempiterni Nec tū pigruit be
nignissimus dns: dū magna benignit ꝓ
ria pstat Et ō venerabilis maia de ut
mr dns in spū fuerit ꝓnoscens. aut dnī
cam ꝓuidens voluntatē: sollicite mīs
trīe admonet admonuit dicēs Qd'cūq
dixit vob facite Erubescebat ꝓsto mīstra
obiurgationē illa dñi filiiq; sui. nō ut as
centis offensa ꝓtendē: sed mīsantis
portas mīstri dns mēpatē mīs
plenas pudoꝛ sua ꝙ ia apiens ma
iestatē: exspectabatq aut mīstri Im
pleta ydrias aqua Nec mora. obsequēs
suū obediens mīster exhibuit: ⁊ ecce
ipsius aque ille ꝛperit mirabiliter forti
tudinē simile. dulcē colorē. odorē pul.
sapoꝛē ꝛpe: totāq; sil' mutat naturā
Quę ꝓmutatio aquaꝝ a sua ⁊ alia ē
arguta: ꝓnde catholicis ē tractata ueritē. Accipit
nūc quisq; quōd aquas in dñs posse
nos: ñ ille qm eas fecit ex nichilo

Stupuit gr. mīstri admonitu ꝙ aqua
mirat. ⁊ vina sumebat: lętatq; mīs
illa pr sinus humeris fluenta portasse
p que dei esse gla declarata Nemo
cui quidq; loquitur ut ꝛpe: vbi ꝛpa
aqua michi adiecta: aut nulla co
iecta est: ⁊ tam grandia miracula
pauda cristianis sacramenta. tm bibi
dum tractantis efficit Nec dubitat
tem. ꝙ ipse aquas ēduxit ⁊ vinū. qui
ab ūcio ggregauit mysticis. Dum ait
glacies. ⁊ gripens vbi ut in lapidis
ꝛibus siccumbq manat. aridas
ꝛipe ꝓcepit: que imabilium nubiū
dnē ꝓlixo stillicidio nouū fontē ꝓdu
mīnoꝛ vbeꝛ mīrabat Quis ꝓdu
stupeas. ꝙ misteriis: vinū de aq
aquā de petē: ⁊ nulla te gratia ꝛdi
ista cuncta impleantur ebetē qd' dubitē
est ad nutū cātoꝝ cātantis clemēs
pendē Aut cur nō ēdamq ueteꝛ
ta vinū ꝙ potuisse de aq: cū nat ex
te dcs fomentis ubiuīs tritē de gramis
mistia uuaꝝ aqua suggerat ⁊ vinū
Hoc mag fecit xpc. ut ceū signoꝝ ꝛdi
galilee: ⁊ manifestamq; gl'am sua: ⁊ cre
diderūt in eū discipli eius Credidit
discipli. nō utiq; ho. qd' fi cuncta: fi
illud qd' catulus vidē nō possit aspicere
Credidērunt nō ꝙ xpc ihc filius est
mis qd' sentiat: ⁊ ꝙ de vnigenito
altissimi. qd' in aqe ꝓbabat. Vnde ⁊
fides tota cardo ēdamq ipsius est
ꝙ filiū hoīs gfitem: et ēdamq illū
mīt gsidet nec. ⁊ ꝓnūc ꝙ cōcēlat
⁊ impcijs metuit ut ho. ⁊ aqe ⁊ vinū
tamē ut dr: qtenq fidei huius mīs
cetā dnē nr fabrio ille gte sue vinū
ꝓtulit potare dignet. Amen

Studiosis fidei lectoribus
euangliq; salutaria ꝓpi
sacramenta ꝛtantē Studiosis
lector ꝛpis dnī qui in hac mundi
tenet aduēit. paulatī dignet ē sua ꝓ
moribq; magistrī: qui ꝙ tenui lucē
obscuris sēlī hinc celeste nō potest
migꝝ cū ꝛspectaꝛem sua nec dū ꝛ
dimouēt: celū sua gratia. ⁊ tenq
Di lectoris caldeus stipatoribq tractet

alios

sydere
fibilla loquebat. Et cū quo quanto essz
n: dū mfidelis posse possit vide indica:
ta tue gloria cig tm tuus extitit/ celesti
bq generalitas fenerebat. Nona ei stella
tionis aductasse hoiem indicabat. Et ter
cia nonū. ut ei dei essz filiq. indicet
tamie sit gnatoe tali: Et hēret sedu
hoiem tps nascendi. qm sedū deū na
titatis actū no hēbat. Nonū mmiz cat:
ut vnigenito altissi qp no capit celū
puissimi tugurij mmū psepe sufficet
Nonū ede. ut qm ei deo pre
lepbq signabat: trina mte grenty. ba
gitq mfelice dact m panis Item trag
fice. torbq gaudys exulter. qr nob
nati e vpe ex fena. nobis tacuit ipse
pi: nobis vagiebat m cunis. nab ar
debat in stella Totū ei nob psi
gebat: qp salvatar hoim agebat. hoc
Aut tragi euangelicq smo Exte magi
ab oriente aduenerut. hec solymā dicte
Vbi est q natq e rex iudeoz. Vidimq
stella eiq m oriente: Et venimq adorare
ei. Ano utpz inde dnissime obtenta
amne/ claup clam oclis Et pfido corde
ppstra: Exte ia pq illa pricia chanā
proma pq vaticinia ppsaze: vps a ge
tibq pdicat. Ai pribq tnus ede dete
tas. q ab ieo stella et in regis adiecta
timeis pactis qp vatibq eccinerut.
ede ill hys tandq. q ei no adhuc pq
pa nascitura: sz ia Et apud te. Et tibi
nati ee testant. Quis tanta e i pet
toe tuo mortifo obstinatois adustio
ne solq no audias qd oes loquut. p
lq refugias qd vniuersas edit. solq ete
vide ethernas. qd splendz e celo. Ap.
te ligo gentes. Et regie tue ptu alieng
gnosces. Et salute tua agelice voces
ppsaze no put: Et ad xpm tuu vna
caldeos stella pduxit. Vbi e pgnt
magi qm nati e rex iudeoz: Vidi
mq stella eiq i oriente: Et venimq adora
re ei. In hys tpletu est illud: qd ppsie
tico smone pdctu est. Quibq no e nu
tiatu de eo videbut: Et q no audierut
sterlegerut. Exte ei chaldey cui nesz

anunciatu de xpo fuit. neq audiat.
Et vidit stella xpi: Et adesse ei itel
lexit in stella. Adorare itaq magi dnm
Et offerut munera: ut ipleret qd aut
ille: prophta ysaias dauid. Assyrie duo
pncie camelou: assyrie duo glam Et hoie
duo Et duo qp aut: dnm illu ee sedm
deu. dnm Et sedm hoiem. nustro sme
declat. Quod cū deg est. cator e mu
di: qs ho est. redemptor est mudi. Duo
gs no priuilegio ueritatis sz dns e oim
xpus: qui sibi vnitos a cunctis aut
redemptoe subiegit. Assyrie igit duo
glam Et hoiem. honoris gs e hmi. qp
offerunt gentiles munera: gle qd adorat
cymelia chaldei offerut Et adorant. p
nū ab illis de stem ne regi. aliud ex hi
bet. ne deo. Sm itaq. adorato xpo obla
tis qp mundo: p aliā ne hoīm e via. re
si stet in regione sua. Et sm ne p aliā via
redeūt: ne arienty herodes q mozte pa
bat infanti. tēne magoz pricie possit
ad xpm. Neq cū qm adorat dnm ve
nerant: dm petrant. ee pdutoes de
bū fides. p aliā viā redisse dicentes.
Nam qui stella duce venerant i iudeā:
in priam cū solis illustati radiis re
uisi sūt. Et ia oī cū ineuia celebrāq
hūc diem: magoz obsequia mīd deo
ede simpantes. qui si ille xpm iacen
te in cunabulis reppererut: nos ei
gnatū hoīm in celo. Gmo bñ Fulgē
epi & epphia dñi
Nostris fidelibus hmi.
Ppe dies iste. q nob m hoiem
dm p annos singulos celebrat:
oe cultoz fidei epphaia vena
bilis nūcupat. Et qm gen pbarum
ee vobuit: mteis e latinis tm gnm
Inde est qm no istud omes qui de la
tini dicut. Et no oms dicut nosse
qd dicut. qm de bo est. nc cūcti
qui diem hodiernū epphaniā nīt
cupant. Et cum hoc dicat: ignorant:
sacmentū diei hmi. noīs mepteacoe
ignoscant. Dz cū diei hoc solepnitat

Gmo vigilia ephie dñi

a fidelibꝫ celebrat: z io solepnitatis
tanta nō dz ignorari. Hinc ꝙ dicim nr
dnm ihm: epphiam vocat xpiana religio.
Epphia nāq mbrat maiestatē. Traditū
aūt teneūt a pribꝫ: qz vniuersi
dq; poꝑ est sēm tamē typaliter natū. m
isto die est magis veneribꝫ maiestatē:
a quibꝫ ē oblatis muneribꝫ supplicit ado
ratꝫ. Nam qz ipe est dēs/qui sibi ve
tēi testamēto pmittas offīi mandauit:
idē dēs homo natꝰ gentiū primitias sīo
cultui dedicauit. Aplica nāq testat auctō
tas: qz vna est dēs qm iustificat circūcisio
nē ex fide z ꝓputū p fidē: circūcisionis
notā iudeos: ꝓpriū nouā gentes imbui
tanē ondens. Iste sūt duo pietes q ex
diuso veneūt: z in lapidē qm ferūt in
caput anguli vnitate fidei queneūt.
Vnq pies venit ex iudeis: alt venit
ex gentibꝫ. Longe a se diuisi canit
qm diuisa cēbant. Posita est in medio la
pis angularis: qui ad se vtrūq pie
tē ducit. z vtrūq vno nexu nūcupat:
ceūt qz vnū gōione vōbuli q fiebat in
vna grā sacmēti. Ip xp̄us cū q est
pax nr̄a fciens vtrūq vnū. quibꝰ fidei
vnitas vnū iudei z gentiles fu
sūt vnū: quibꝫ fidei vnitas vnū idē
noīa xp̄iani vōbulū. Ad lapidē g̃ an
gulare vtrūq pies veniēs et vnū an
gulū fidei vnitas facit. Horū duorū pie
tū vnq adducta est: qm gentilitas
pastoribꝫ iudeis xp̄m natū angelꝰ
nūciauit. Alter pies adductꝰ est: qm
gentilibꝫ magis nouū sydꝫ apparuit.
Illi finiti primitie iudeoꝝ: iste fīs sūt
primitie gentiū. Illi de prouid adducti:
isti delonge inducti. Hec cū cauti iu
dei. qm deū colebant: longe cauti gē
tes. que ydolis seruiebāt. Hoc utiq sig
nificabant pastores. qm nascente xp̄o
ipse sūt inuenti: z magi qm sūt de lon
ginquis ptibꝫ oriētis adducti. Utrūq tū
venientes cū ipō iudeis nō cēnt: nisi
iudeos se querē ꝓfessi sūt: z adip̄m
adorandū se venisse dixerūt. Aut et iuꝑ

gelista: qz magi ab oriente venerūt
ihēosolimā dicētes. Ubi ē qui natꝰ est
iudeoꝝ. Vidimq enī stellā eius in ori
te: z venimus adorare eū. Quid ē ma
gis simile stellis: ut isti magi ignorā
ent adorandū q̄m querēt: cū ipi
nō crēnt. Et qui ignorāt deū/ipm
dem: sed xp̄m voluit adorare ꝰ ex
mis natū: ut adorantes eū ꝰ ad
nos aliqt ordinatū. Adorāt ꝰ
mentē lactentē: ut adorantes
ipantē. Stram z de hoc de ꝙ ihē
lij ia finit nati: qm cauit ꝓ natū
gnatuū. Exorto eni isto hēde
laūs in iudea regnauit: z gabi
epulenis immiz hēdes optimat
sūq natq est in palatio: ubi i dn
archelaq natq. ut hic est angelꝰ
ubi ait natq. in ꝓspio ē bīssis
Iste facte priores mutatq: ꝓcios
simis mutatq est panis. Et tu bet
tq in palatio geminat: iste natꝰ
sio queritur. Ille a magis mūcios
minat: iste nuncq supplicit adorat
sp̄nit. primo gemitq regis: z mutatq sp
p̄mo gemitq ꝓ pauperule mulicule
est iste rex iudeoꝝ: pmp z dnes. h
z sublimis: et ideo est iste rex iudeo
portat. ut pmulq adoretur. ut de
in ꝓspio inuenit in tecto. vilis ꝓ
priora in stellis. Omq natiuitate
des timbatq est: z ois ihēosolima
Quid est q sic turbat hērodē: qm
regem iudeoꝝ audistis timbat. sup
agnatis. iudie semulis ipiamat. Iuuen
hoc natū regem occidē conat. Iste
ista tbacio tuq: z vana ꝓsp̄a ē cogi
tua. Rex iste q natq est nō venit
pugnando supare: sz molendo mūdū
subiugare. Iste rex iō natq est. ut
sz ut in eū mūdq fidelit ēdat. Ut
eni nō ut pugnet virtus. sz ut sup
ocrisa: ut sic sibi de alys gentibꝫ
electōi q̄rat. sed ut ꝓ saluandis gen
ꝓsit sanguinem fundat. Inuen
deindo trinitatis sacrosanctam. q̄ ēdm
uisti baptismi gr̄ā saluatorem. q̄ ēdm
ēdis/eni eo regnabis: z sicut ab ill
cepisti q̄ale regnū. acquies
sempiternū. Hinc eni puer

no est de hoc mundo: sz p ipm ⁊gnat
m mundo Ipe em est sapia dei: q
dicit in pbis p me ⁊ges ⁊gnant
puer iste ibu dei est: puer iste vtq
⁊ sapia dei est. Si potes, q dei sapi
enia cogita: m tua pnicie nisaris ⁊
nescis Tu em ⁊gnu nullatq hiusses:
n ab isto puco q nit natq ⁊ acepisses
Puer iste q nr a magis rex Erudelis
ide ator est ⁊ dns angelor. Q pe
cmq times mfatia nascentis: magd
time debes potia indurant. Rob
time ifidelitatis tue mysterium dap
natoem. Dtimat em magis adoran
tibq. cta tu pie adorabis: ⁊ nd adem
magos fraudulenta callidtate mag
dabis Ite iqt ⁊ diligenter ⁊rogate diligenter
de puco. et em inuentis mdiate mi
hi ut ⁊ ego veniens adorem em. O cal
lidtas ficta: o icredulitas ipia: o neq
qa fraudulenta Si adorare iste puc
tm erasse dispositas. quare p illo mi
tos pucos occisabas. Sanguis ino
centi p crudelit effudisti: acte stat
plm iste puer nr lucisse: sz nr il
lis pueris aliq nocuisti. Imo iste us
qd illis p deu ho egisti. O principum
qpe tua fez sue mtis: qm p ipam
cat sua fuerut innocentes: qm p gra
cat huius pueri p eos mori
Iste itaq puer qm mundu cauit. qm
mundu egit. qm oma q ceup vlt fieri
q cupta mabili atq ipmbili dimta
te dispoit. ho ordinauit. ho egit ut
p tua nudia fumosa illi pueri morte
suscepime proseq. ⁊ qd eis ad salute
tua prare no posses amicis: ho ad dap
nacoem tua facies inuitos. Is ho g te
pmisit mfantes occidere ut illos de te fu
gere cogeret. Te g pmisit ad nedia:
illos p duxit ad palmas. Ung em ide
lang idemq est. qm tua crudelitas
te dignos est fugere. cmq maiestate
no potes effugere. Fugit em no ⁊ fz
midie humana: sz dispsatoe dina.

fugere no nitate: sz ptate. Deo aute
dignato est me egiptu fugere: ne postea
ei aute dignaret me asterode. Et
illa ptate puer latuit in egipto: q ptate
iuuenis pependit in ligno Ung em id
q est mortis susceptor: ut ep sal-gitur
Ung idcirco est. moriens ex pte. mortis ex
mte: qa ptate moriens: qa ptate resur-
gens. Iste itaq puer qm natus est no
tuuit. m mlor pnulos molencia: q pe
est exspectatio gentiu. Sanguis hoc pm
pta no em istor fundit sanguem puoz:
q sola in remissione emendatoe petor
Et illi omes pueri tamen morerent: in hoc
sanguine saluabuntur. Et iste q de puer-
ctissime matre nasceret. Sz proiectus aute no ut impleat
fortia tua: sz ut pficiat massiretus me
sua. Fuit em cu eo mor benignitas pa
no malignitas aliena. Proiect no ut
tu ifidelis regnes in selo: sz ut secu ⁊g
nae fidei tue in celo. Proiect no ut ⁊g
nat amictatis: sz ut ⁊gnatus acquis
proiectu no breue vita: sz ut gaudi perpetua
proiectu no fug ministatis: sz ut dns maiesta
tis proiect no vinclo necessitatis: sz potes
voluntate proiect mabili. proiect mfirmor
die. proiect singulaide proiect ⁊ spam po
testate: ut sua i orbq ipleat p voluntate
ad hoc em mirabiliter proiect: ne sm
genus crudelis generibq ducet. Sz proiectus
g. sicut vng: ut quide q deu hoiem q
epit fides vgis. ⁊ deu hoiem pfuit fi
delitas virginalis. Si nescis vera hmq
puer deitate. attende stella in celo fulgente. magos pcede
te. ⁊ ite ignoratibq oendente. Hec stel
la fuit. q apparuit. q mit ea puer iste cauit.
⁊ magis aduementibq prua deputauit.
Iste puer nu pcepit q pmulq collocat.
Si magnus in celo mabilis opat. Omit
te te mabq mtis portas: sz pcepit
sibi celestia famulari. Quid ⁊ g. q
mpatrem attendis state: ⁊ eius dna
no intelligis pate. Et sine vacatione
intimanda pueris hys natalis dnicas ⁊ na
lis hmanitas. ne cepit natale vra. vtiq vnitas: ne
in se tuete offensa. ne a se tuete separata
Ipm em hinc maia kalende sc nati.
em stella debite sinitatis exhibuit fa
mulatu.

[illegible] ne intelligere [illegible] Jpm
eiusq; mariam bethleem dum hoiem pcp
ere: que stella magis in oriente positis ptu
lauit. q magi q̄s venerunt: z filiu ei⁹
vnt eiusq; dum hoiem ignouerunt ¶
Pensq; attende quid optulerunt z ag
noste quid edideruñ Fert enī ewāge
lista. q̄ ingressi domū inuenerūt puer
cū maria matre ei⁹: z procidentes adora
uerūt eū Et aptis thesaurīs suis op
tulerūt ei munia. aurū thus z mur
rā. Plera tñ munera grā. i vno e
odemq; xp̄o. z dīna maiestas. z regis
ptas. z humana mortalitas ītimatur
¶ thus enī ad sacrificiū. aurū ptīz ad
ebriet: murra ptīz ad sepulturā mor
tuoz. Prima hec fides xp̄o vacat
offerre: no desinit. Dic vnū esse deū
deū. vnū regem. vnū q̄ hoiem esse: ne
ve p nobis mortem vacet ignoscat
In oblatōe thuris q̄fidit aurū q̄si
qui soli pī facturū offi⁹ debeat gen
dis. In oblatōe mirre q̄fidit martyr q̄
qui xp̄m ve mortuū p mira salutē no
dit. In auro veo fit uterq; q̄fidit
q̄ z martyr de semīe dauid no edu
regē sēdm carnē natū. z aurū q̄
deo vni gemmis nāle assignat nitre
simetur ¶ Inde nunc no expectem
regem a q̄ p fidē gr̄at: si a q̄ p ri
delicatis emīe primat: q̄ ab vno
dinitatis. ab alto cunctis vitas dene
gat. ¶ In hirrā muñ q̄fidit etia
nestorius qui nitre xp̄m i duas p
sonas diuidit: cū videat magos no
alia deo. z alia hoi: si vnū deū. hoiq;
cād munia optulisse suppliciter ¶ Non
go diuidat in psonis: qui no audeat
diuisa in donis. ¶ Ita quippe vna
idemq; istis muñib; honorat: ut vnū
ideq; deū z hominē agnoscat ¶ Istis ma
gor oblatō. q̄fundit etia eutichetis
sanīa: qui no vult in xp̄o vtriusq;
ne veritē p̄dicat. nam ¶ Vitatem
quippe istor munerū tollit: dū i v.
vnā nāz p̄dicat extendit. ¶ Nos itaq;
dilectissimi fratres. offeramus xp̄o i dubi
tanter in fide. q̄ magi optulisse
noscunt in munere: ut de dignitate
nitatis q̄ offerre xp̄o fit aptū
una fidelis oblatio. Per munera
unanimes offerāmus: z ad regionē
to cordis deuotē tendamus: ne
via vetus vite. sz diuis mandatis
obsequere. via [illegible] z q̄ p̄cep
abulemus: ne ad priam veniē valeā
ubi sit finis cū xp̄o gaudeamus
cū hoīs e vita ei⁹ q̄ male vivit
tenz eruīs q̄ bñ vivit: p vitā
vitatis Quapp̄ qui abulat via
dōis: vita trāt castigat. Qui via
qualtē: teneat vitā nūc Qui
p via fictionis: vita nūc trāt pu
¶ Ambulemus bñ p fidē: ut p̄sentē
tē: ubi plenū erit gaudiū nō
tplebit. in bonis desiderū nr̄m.

Sermo beati maximi episcopi
de epiphania domini.

Dilectissimi fratres. vpe sollem
nitatis dñi. diuinorum p̄miorum
cretiq; delamur cumulo adquiri
huius dignitatis vestrae meritis ad
tēm ultra ac mavia sue maiestatis
quibus mens humana fruitur. z nouitas
natiū. z dēt aduenisse de celo. qui
ipē dñs nr̄ legē naturaq; humane
z regis apud iudeā vagiturē. m
latēt in pannis: magnus creatōr
vniuerso orbi. mirabilis ab alto stella
bat. Cunctis enī dubiis ipam stellā
luce z fulgentibus radiis choruscā
q̄ celi tocq; lumē humanis oculis
Et nāe cat ne stella hec a ceteris
orbe claro distaret: que dominū
xp̄m ei⁹q; nativitas ab [illegible] vniuersis
talibus dissebat. Et nemo q̄ stellā
micabat celit: sed magis nemo
lumē z fulgebat. Omnis haec lucis
matutinoz gratiā possit. q p re
dio salutis nre. vno eodēq; mom
ēternum lucebat in celo. z ēternā
debat in terris: Fiet nūc lucis
loz dñm testimoniū celeste q̄sequ
Aue cum nobis tēdulus ut dicit
tocm suū obsequēs factura testa

Quo aut ve no i oc casu.

Sermo 9tus de eodem

ev miahat quido ista q̄ nouā stel
la videt in celo: si pl̄a miabat
celū. q̄ nouū polem videbat in tus
tā p̄fūde cogitacōes dū. z i
uestigabiles vie eius. q̄m ne p̄fi
dia homīm ytū ingis ingnatū: de
dit ab exclso claritatem signū q̄d
nō generalitas infinitae possit. nō mi
ra cela. Venit utiq; ne lem esset
ab alente caldeis. sequū. p̄cia stel
la. nō magica arte cognita. sz
sui noūtate mirabile. Ideo ati
mag. apud ysit petitue natū inge
nuerūt. q̄ balaam illic aūcloq; z
sacdos q̄dā gentiū. cuius ingenia
loquta p̄hibet: stellā ex iacob
oriūda. z hoiem ex ysit p̄fitebat
esse venturū. Aut cū me recubsi.
legit. Dicet ex iacob. z exurget ho
ex ysit. Memo q̄ mō mireture
naturaē diuīa agnisse chaldeos.
q̄ utiq; se inclamante deo. gentiles p
nūciē potuer: generalis agnoscē
me cū ho. q̄ tm̄ estimā dat sup
ne disponis arbitriū. ne inter
sacratissimas p̄phāz voces. etiā ab
infidelū hore eius p̄ducē adducto.
qm̄ q̄ fidelium infidelium q̄ cat re
deptōis penetrauit. Et ea nimirū
hoc p̄phat balaam sacdos. ne sibi
deus p̄dicatoribus de aduentu xp̄i
legē forte generalitas remisset.
Nouo salte testimoniū sequēte anctō
ne spū dubitemus oportere ac
benignissimā dei. balaam illi alie
nigene p̄stitisse dare potuisse p
nosce: qm̄ asine rōnis ligniū. m
uba potuit humana reclamare. log
bat q̄ spūs aūcli typum p
nū quippe aīl z mālē ispiciens
in christū. ut manifesto signaret di
cio. cū vniuersa generalitas q̄ ante
aduta. z in christo p̄dicie sū po
dē sperna. despicere oportere culpā.

tacita cat z muta. Adumentes stel
la ex iacob. z hgie ex ysit. et cis
ad celū oculis. cernit dei gram coti
diana ecclē confessionib; q̄ locuta. Det
utiq; fides ab audite illuminata genti
litati: iudea nō diuinissimi cordis
sui infidelitate creatura manz i ostasia
z in tenebris tabescit. cui gtinuata
indesinenter. qm̄ tā dissimilis plus pticā ipi
pientes diem pretiosa p̄didere. cū
et bn̄ hūm vno utiq; tres filii ado
raturi veniūt magi: q̄ in vno xp̄o
ihū. qm̄ omn̄ edentiū via e. ispirata
ab eis cat timēdus adorandus q̄ defe
rūt aūt z munera: que nō tā munera
q̄ misteria p̄bauerint. offerunt ei aurū
in auro fidē. ondie capacitatē mētis p
cuius redempcōe. in thure aūt z deuo
tionē supplicū ostendunt. z fidē ve
rā religionis cultū apte. in myrra nec
q̄ examina polent corpa q̄nāi p̄ser
uatiue. corpis mētē i pacē. z resurrec
tionē mortuoz: Licet aūt offerūt xp̄o tam
sancta donaria: nō magoz ambitio
sz ispiratio omipotentis elegit. Deitā
tem ad gliam p̄tinz xp̄i: munia hec
ispecta caritē. manifestati eius omīgdiu
videnē indigna strā q̄. dū mortali
auxit. q̄ utiq; salus z māsuetudo z ussu
z amor. Domino omipotenti deo thus.
cuius nidor ceciā simulachra a gen
tibus ostrauit. Aut q̄ ei mirra fetu
dorū corpm ḡdimenti. cuius cam. nulla
mortis cat diuturnitas corrumpēs: Di
cit dilectissimū apud deū filiū. supflua
videbat. z vacua: ni adūbrata illis
vite mee sacramenta ēdauit: Ut q̄
fides spem in dno. z q̄ fortes corā nūi.
ut in nobis q̄ stella fidei ysit illuces
cat: que nos via recte. z sti errore p
ducat ad xp̄m. Offeramus z nos actu
in moz deuotis q̄ munuscula. q
ta nō in cuna z in cruce iacentē stū
cipiat xp̄m. sz que sedens ad dexteā
patris ampletat̄ in celo. Iam̄ sem

Ut p̄phāz p̄cipuo
ysaiae: sicut audistis hūm
illuiat illuiat ihrlm. Adest

cū lumē tuū: z maiestas dñi m te
exorta ē Ihrlm uēo manifestū est esse
fidelīū ciuitatē Vnde nos fīs qui por
tas celestis ihrlm cupimus intrē. il
luminati salutaribus sacramentis. i gstrā
dei nīi nono gaudio natē ē exultemus.
qz nouā hodie stellā nouū nūdo
hominī reuelauit Q Dor pfētō die xpc
ihūs a pīe veniens. deq hīc natus est
ex feīa: sub spē adorandi chaldeoz
fuit generū dedicauit Cum ēnīs di
mitatē sua nīi turpis gētilitatis velaret:
deū tm. cū illū celū pdidit z sua qz
nouit. Hinc qdē ē mirabilis vē: ne
pus m eo z assumpte carnis vitas.
z ineffabilis deitatis nā fulgēt Et
qz qz nascentē illū cunabula tm̄ona
suscepīt: no tm cū tremū celeste
signaculū testabat. In cunis namqz
iacebat: ē radiabat e celo. Magis erat
apud iudeos: apud gētiles ignorabat
In bethleem lactabat a mīe: z chal
dea adorabat a magis Qui beatus
euāgelista matheus Exte magi ab
oriente venerūt dicēs Ubi est qui
natus est rex iudeoz: Cui bñ ab orien
te pcedē dicūt: qm adorandū tēpi
lum venīt oriente De qo dicit
Et visitauimus nos oriens ex alto: illūa
re hīs qui i tēbris z in vmbra mortis
sedent Deinde subiungūt chaldei Vidi
mus stellā eius: in oriente: z venimus ado
rare cū Quis iqt stella videmus Nīl eius
qz qnus omnis ab eoo exte stelle vpo sit
Hoc tm pe xpi erat qne spāliū omnis
nūciabat aduentū Et exte qdē fuit
stelle. ut mūdi istiq tpa distinguent:
hoc uēo qdē nīa est. nī vpm mūdi
dñm z regni celestis adesse tpsoīm
docet Quid itaqz magi Vidimus stellā
eius: z venimus adorare cū Exte vpm
qui nō hūc hīc Salutē: z iuenīe gtes dūt
Iudeoz deū suū refugit: paganus iqrit:
qd' p vimus nō agnoscit: diuinos intelligit
Generalis stellam xpi Videt z venit:
iudeos xpm videz z ī vidz: sd' leue ē Iu
sua venit: z sui eū nō receperūt De
iudea duriissima. suaqz infidelitate ce
cata nō videbat qd' stella radiabat:

ꝑ ordinacionē

Ig' inqrentibus ac dicentibus
qm natus ē rex iudeoz: Erat ē
deo pheodes z omnis ihrlm
Turbat rex regno ēdo metuē
nescius qz xpc nō vetebat regna
tiā sed salutē: z p mille ip
morte qm ē vita cultoz
cū pabulacīe magi stella si
est qnā videant: z tolente qne
bat eos: donec venīt z stetit sup
bi erat puer. Venit iqt: z stetit
erat puer. Nīqz nō dicit: z clam
videbat: hic z puer p natū tm
e celo: hic est rex ille magnus
venit celeste ipio orīnū pdā
De stella sect dūce natiuitatis mi
q tanto est chaldeis obscurior
mulatio: vt m iqrendo xpo. nō
eos monēt e celo: sd z ducat
pbet m tinē. Adorato itaqz
magi oblatis p munīb: pcepto
hodem p aliā viā rediit sua
ne sua. z recp uēo potuit: p hō
id est ultime mortis redīt: qui
a sua: adorato Rē filio. celestis
mina ī potestabant Elisi
z gtepti a magis ut ante
uatq est valde: z misit z occi
onis puēos q erant i bethleē a
tu z infra. A bimatu iqt z infra
desebiz: z octipo: ut gtidem
cat acbitas. O nra pfecta
stimentis indignatio Caldeus
cat innocentes mitti: z dū
te imaculati sanguis: sanctis
cū pmunt ebas: c mg iqm
mū regē. q debitū quebat
nime. pstare nīlentibus nīlo
dat tiolucit Nec adhuc pe
fimentis infamia: p illis qm
tuos morte sua vinificat: vēnie
cogi m mare nō possit tuis
hec omnia tm agebat p hēodē
diabolq: ut p voluntatē sue
aut xpm pimat: aut pnlez
letissimū xpi gestaret ifīa
nulla fit apud fideles

Sermo quidam bō Lūcas de cōd

de morte ēsterica. q̄ vp̄s nr̄is xp̄s
bntor. p̄ passos suc fecit pt̄i
pes passiones: atq̄ eos q̄b q̄ libm
vitā pabat ēnā. patrē p̄misit oc
rdiq; Vnde nos dilectissimi vemē
tes ex gentib̄ quib̄ nr̄ stella dūi
ca salutac̄ hmāe radiauit e celo.
apud q̄s ingis fidelis est pt̄y. q̄b
vp̄s z in tnabulis d̄q est: deno
ciis z fidei nr̄e munia deferētes.
hēdis t fidia dcliōmq̄. z sēfica
to corpe ac spū. mram nr̄am di
ligentes. sactissmū. t dū hoīeq̄
aducnū. ut sicut de eq̄ illuatiōe
gaudemq̄. ita de nr̄ae bulac. lcam
aluatae nob est. Jhs xp̄s eodē die
ctes. atq̄ gcnes. ut gem
tes ad festa dūca z nr̄as
ta salnatois nr̄e. de omq̄ natōa
te gauisi simus. eiq̄ manifestatōe
letent. q̄. sicut nascendo glōsus
e dei filiq̄. ita appendo mirabilis
ostēdit nāq̄ q̄ vp̄s q̄ cessit ex ligie.
nr̄e ming magnificū. q̄ omps e celo
est. ostēdit valde q̄ nouū hoiem t
q̄ nouā hmōi hoiem nona de celo
stella pdidit. Apud iudēa vp̄s i pse
pi pastorib̄ vagic̄bat. z i chaldea
magor oculis nr̄ sydia chorusta
bat. Apud iudeos sordebat pānus
apud gentiles fulgebat m gēma
Et quidē nr̄e ēat ut celor dnq̄.
testimiū celestē p̄cēdēt. z autor
luce signū luis nr̄e lacēt. magnū hr
fides tmendū q̄ misteū: p̄ cēt vnq̄
idemq̄ nūcat de p̄te deq̄. z homo de
mte. Vnq̄ idē q̄ filiq̄ femine z filiq̄
maestatis: vnq̄ idē q̄ hoim ptiaps.
z dnūs angloz. Deus em valeat esse
gnis. q̄ ille fugit nbēa qm pascit
oia. z qm vnūs dauerib̄ vinedi
sbam p̄stat e celo. ob salutē fidei
tm. t reno lacte nutrit. t Nullq̄
te abigat. neo credat. q̄ vp̄s m
tia degens fulgebat n celo. qua
sic venit ad ētas. ut nō i lmquet celu
Et inde est q̄ ingmale hūc puerū fau
dant anglī. nutrant pastores. celi
attestat. venant magi: q̄ mistica
eiq̄ natōas. septimo gaudio z
tā letificant. z celi. Hunc q̄ vere
celestē hoim q̄ rationem. sibi tam ut
mistio venire ūndq̄ tinuit. Herodes. in
dea infidelis abhorrat. Abhorrat xp̄m
udea que pdicat. q̄ inpietatib̄ suis
metuens. nesci iudicio i fugit ecstate.
z scelez suoz obcecata celsis. solavi
de nō pt̄y. quod oīb̄ splendz e celo
Et cū oīm p̄uaricātiz doctna. atq̄
pphetica stōz vōz eloq̄a. ad ēgnitōq̄
filiq̄ Rebindaica corda nō flexerunt.
vnq̄ stelle radiq̄ fidē gentiū sustinu
nit. Quis tanta p̄mutatō fiāt: que
ve ista q̄sto est. Apud iudeos pphā
loq̄tur. ut audiē: apud gētiles stella tacz
z suadz. Vē sicut scptū est: q̄b nō
ē nūciatū de eo videbūt. z q̄ nō au
dierūt intelligent. Erat em chaldei
q̄b q̄ michel vnq̄ filiq̄ de hmgmōi mys
teriis pdicatū intellexerūt natōatē
xp̄i. xp̄m q̄ xp̄m pollicite p̄gentes.
celo monstrāte videre ut Aer sane
a quib̄q̄ vitiis obscurus ablectis
q̄ habēb̄ hēt sūt ut intellectū ut visa:
z a chaldeis. idz. apud q̄s superstitiōnū
ignabat error. In hys ignis mūdu
xp̄i: p̄micias fidei salutis nūcnt
Et fcm est nt iudeos atq̄ gentiles
quadā p̄fidie fidei q̄ etamē Herodes
em xp̄o cruciabat chaldea. z tota ei
sua p̄ncipib̄q̄ theōsolia tabq̄ ac. In
spectabat. indens: magos adorabat. Hēo
des acuebat gladiū. chaldeq̄ munia
p̄rabat. Quid mirū si tba illa uda
ca xp̄t nō susceptū misticā. q̄ etam
mortuos sustitutē. gtumatē abusa
gtepsit. Quid mirū si i cunis iacentē
xp̄m spernēt iudei. q̄ cū etas nil noua
dat. luna nil i pacti amissa. languoēs
q̄ vatos salutifēs sermōe cupidi. ad oia
būficia dni i dimittēs ingiti. mēdacis
ligne calūpnijs ictigabat. Ad mirū

|| Dremit Herodes in sancte regie dignitatis. quia ea bonitate nascentis ignorat.

Sermo primus beati magni in octaua epiphanie

si in eius natiuitate stelle splendet? in
dicia neglexerunt? in eius passione
eius sole lugente letati sunt? Ad
mira si caldeus aduentantibus hijs credi
deliuerit? qui ad fidem uirtute aduc
gesta non potuit angelorum? Ceterum uos
nos fides exultemus ni dnō festiuitatē
phēnis misterijs ot cū gaudio celebrē
tes? qui natiuitatē dnicam nō quietu
ris cultibus abnegamus? si fidem simu
pluri gfitemur? qui saluatoris aduentū
nō nūciatibus magis? si attestatē desup
pte ggnoming? qui xpm dnm nō in
me cunabula vagientē q̄rimus? si eius
natē venām in eccl̄a

Sermo cuius

Quapluriā nobis frēs supra
atq; diuīta festiuitas pūr decli
galuatoris misterior sacramēta mul
tiplicat? Nam sicut potestatis sue si
delibus mādauit autoritas? hodie salua
tor-hūani gnis celestibus ordinibus ange
lis q chaldeus est adoratus Hodie xpc
bti iohis misteriis fluenta iordanis: ut
deus spūs baptismatis gratiā imbuit Hodie
eccl̄a fidelis ad nuptias? dignitatis
sue potentia magnificus? aqua uinū
uinit? Aqua ipse uinū? Id quas
sacrauit in baptismo nobilitauit in
nuptijs Una quidē hr fides omnia dei
misteria retinemus? qui p unū dnm dei
genitricis ecclesiam tplemur Neq; enim aliqd
in operatōe uirtutis abesse sibi unitas pūt?
aut umq̄ separi abūnice potest? qui deitas
est indiuisa Denique cū baptizatē
tem saluator? nō se decesse umquā pū
in uoce patris intulerit? nō q̄ nouitatem
fidei ecclesiis nabis id? misteria aperimus
Hodie iraz ut diuinum magos p stellā
erudit? qui indoctos edocere noluit p prophas
Hodie gentilitas edocta de celo? dnm
tocius mundi requirit ut legit? minatur ut
fortē? adorat ut deū Et qui uetus lumen in
testimonium nouae nativitatis nouum fecit
stella resplenduit? Nouum stella resplenduit:
cuius utique indoctos gentes ysaias nr? radium
ostendit posse? nr? absconde ueritatis Neq;
enim ulla ita p eos potuisset locum hre ma

lignae nequitiae obscuritas
celit ipm unigenitum oculis fidelium
edenda fulgebat Et qui hr? mi
qui exigua stellae radia stupenda
migenae corda admonuit? cū ille
cū pluiū cui nae dns? cum pha
nia de nubibus nr? ignea pos
pa de celo micans colupna au
Ex ia ad xpi baptismum qui mu
nigr ihs ad iordanē? ut baptizet
a iohe qui aut iohs ego a te de
baptizari? tu uenis ad me? et
utiq; a te deo baptizari? quid
prima puritatis corruptio? et
in prima maiestate cōis ego te
nitidū cāli sui puteū? ipse
hunc ab ingenito patre unigenitus
sue uni et semine natus
mi? te aut alienū abnūtie
uenalia nob ingenuas dedit
stremū auri? tu agnus es dei
pcm legis moribus? tu ar adipis
ueniens nesrus subiacet pcm
omnia? ego frens sit redimat
tu aut natus ut redimas
dignatus uidit ihs? Time nō
cū deus nos adiplē omnia ins
Id omnia quidē uera sunt? qui
sed hr? mei aduentus est indo? ut
lege frens sit? ordo legitimus
ac? Uenit cū nō ut nuptijs uinum
cui uita edna cui pcm est? fi
dicendum utq; mortis auspicia
e iustissimus? utq; totius
p ona horis tuscam pcmonia
uica fides quo p nob xpc ad lig
num nō uenit? p quo eccl̄a cor
cenaculis nō uitauit ymnia?
et iohes salutat? musteū
cens? nō ut dei filium ut bapti
sticatē? si ne deuotus mister
lestibus absquat tpatus
potest nō obedire sue dno? pre
dicit? ego miles? pcm per auc
at? ut hr omnia diuinitate
plenius ypostasis ihs dinosce

Sermo sebus bñ magñ in oct epiñe

Et ꝛ kñm in ſpitalibꝫ domꝰ habe-
tamus valuptate: deputa ſpitali-
gaudeamꝰ: ut tñbras cordis nr̄i.
lumē ſtelle celestis irradiat. buḡtio
deꝰ pñc vocis illustret: ⁊ saluet
nos vinū xp̄o ꝑmanē letificz

Sermo

Dilecti filij dilectiſſ cung ſcriptu
de celebritate diei hꝰ veter
ſtr diuina ꝯdicō. ⁊ malta ſcē ſtramen
denotatione eſt fides Et qꝫ nō nulli
hodie dubitant unū ihū xp̄m ſtella du
ce uenientibꝰ ab oriente magis ſti
mentē adoratū. alij aūt aſſerant
eū aq̄ in vina mutaſſe. quod neo
baptizatū illū ab ioh̄e ꝙſumatū. ⁊ oēz
dei filiꝫ ēdit. ⁊ oībz ē nra feſtitas
Nam ꝙ magis utrꝫ generalibꝰ q. et
adorat̄ dñm ⁊ munꝰ offert ꝙdit. ⁊
gentem ē ꝑfugata voratō Qui aq̄ cui
ſormat̄ in vinū: religionis mē de
ſignat̄ archanū Qui neo fluctus ioꝛ
dānis baptizat̄ ihūs: aq̄ nō baptiſma
ti ꝙfecit. Qui ꝑ utraq̄ ten̄ ut aliq̄
nōbis de ipō baptiſmate ſcīrari vīt
ꝑ ut dñs donauit ꝙſcamq: ut ſīl ⁊
hūilitatē ſaluatōis nr̄i. ⁊ miſteriū
gliam ꝙgnoſcatis ꝑdicabat ⁊ dicto
ioh̄s baptiſmū pñc ꝑpō peccatoꝝ: nō q.
ēnūa ꝙmiſſa delet: ſ ꝙ. emēdatē
cupiētes nr̄a ēmiſſio peccatoꝝ xp̄i gr̄a
ſuadat. Qui ꝑfluebat ꝙ. ad iordanē
deſcēdē lauacra diuīoꝝ coꝛpiſſima
mūdandō: qd ceteꝝ tam ſeculata actꝫ.
uita ea ꝑdita: ut eos uenabilis bap
tiſta xp̄o ꝙmū ꝙparet. Iuſt hꝰmodi
hoīes ille ueruꝫ celeſtiū dñꝰ. ille
qui ſuſpicit terꝝ ⁊ fit ea tremē xp̄e ihe:
nō dedignat̄ hūilis ⁊ ꝙcto ad ſimulſtur
ſimuli ſui baptiſmū ꝑpetrat Iz qmd
miꝛ de maſſuetudie ſaluatōis. ſi ſe
ꝑpl̄e ſui mādꝫ mēbranꝫ. q ſe ab ūi
micis ſuis paſſū eſt crucifigi. Qui
ꝑperante ad fluuiū: tale uidē crūſta
tibꝰ tm̄bis erupit. m uocē dīte agni
dei. ecce q tollit pcā mūdi Iō. ⁊ dice
ceſſate ita ceſſate a baptiſmo meo. q.

imperio

ſpie

m ſpe tolubē ſcīnꝰ ſ. ſpūs vidi ſ.
dic: ⁊ m voce ſmonis p̄ audiu
dit ꝑm. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectus: m
q̄ m bñ ꝙplacui Audite ⁊ intendi
te fide. ꝙtū gr̄ē de vīa diſtōe
mortalitas ꝙſequat. Nā ut ſac
tissima ꝓdeꝑois mīe miſtia ꝙſ
mente. ⁊ ut maiſeſtꝫ eterna nobis
tunitas ꝓluceat: baptizat filiꝫ ī
iordanē. ſpūs ſc̄ificat ſac̄mentū:
p̄ aqm vitale. Supest ita ut tria
denotata hꝰ cautari vīt̄ cauſa
ſtabilitat. Hodie michiloꝝ ut ꝓphē:
a p̄ibꝰ duꝫ ihūs m chana gali
lee de aquis fecit vinū Michil
a nobis eſt fide m hꝰmōi nūabilibꝰ
de eadē cōuictꝰ uidit Qui ē in ev
angelio mūdi ꝓdit ee aq̄: m fine
ꝙ mūdi qd̄ uolunt facere ex aq̄ ſua
lotos nēpe maceratis ꝯtac que nō
calet. ꝙ cota mutat̄ Et ꝙ miſſi
ad p̄ceptū dñi ſm aq̄ trūſiuit ī vinū.
cuꝫ multo ſalubriū fomento ꝓbi-
ta ⁊ pā vi[illegible] vīa mutatū. Qd
miꝛ ſi dñs omn̄. ꝑt hoīem aq̄s ī
tret m vinū. qm ut hoīem ꝙdet
ret trūſformatū m carne. Quid mi
ret ſi ego ingreſſꝰ aq̄ meliorem ꝑfec
ī papoem. cuꝫ opacōe cū amara
eſſz in mariath bibitores ꝑhibuiſſz
uo mediatōe dulcata ē. cuꝫ ꝑpio
cera ut ꝑ ſtacneibꝰ ī hēmoꝛ dē
cētꝰ ꝙcta ꝓſiluit ⁊ pcta. Et ubi
qd ꝑ moyſen aq̄ ꝓcedit ⁊ ſalvo.
ubi adhuc figā ſpitalia ⁊ poculi.
hꝰ neo ꝑ vīm effectꝰ vinū. ubi ia
cea eſt bibencium ſalꝫ Qd ig.
fiēs hoc lectius dic. Qd hac ſc
ſcriptura: factuꝫ. ī q ꝑtū ūgis q
latebat omnib. Scilicet fulgētiora
ſētibꝰ chozuſtrauit. In q vnigenu
tī dei ī ſc̄ificato ꝓſtu iordanis bu
tre mūdꝫ audiuit. In q cera ſolutus
da ſiſtapnt. hō ſpm ſcm vidit. pa
illo vim. nūabilis pocnlo. petis ch
ti mollē ꝙg v[illegible] ſ. xp̄e ꝙdiet
distrasse

p̄ma suscipit: cū baptista p̄ q̄ cūcta
dimittūt. Desinite vlt̄ a q̄sq̄ vō
baptizari velle: p̄ns ē dns omi mūdū
q̄ baptizat ad vitā Illū sequim̄. Illi ē
dict̄: ab illo lauacrū salutis tota
mēte supplices postulate: a q̄ 2 ego pe
baptista vī cupio baptizari. Sed tam
tñ mutat q̄d̄ ihc testimōiū vocis hmg:
sed q̄ p ordinē dare velit vniūsa gplē
mi chulami q̄ baptizat se ēpetit ab
iohē Tum baptista denoto q̄ baptizā
di sui potestā timefactus. aut Ego a te
debeo baptizari. 2 tu venis ad me. Dign
ego cat̄ui tu cat̄ui: ego fug. tu dns.
ego figā tu vitas at ihūs aut Dime
mo Hic cū dec̄ nos ad tplē ocūm
mīsteriū: id est p̄ nūc ista gmeoratio
positū suscepte humilitat̄ tipl̄e dī est
Tūc illic q̄ pīmus formidabat: ve
locit̄ pariit̄ suscipiēte ispo q̄ Bap
tizat̄ g̊ ihūs. 2 R̄ō sibi q̄ nō bapti
zat̄: nō ut p̄mittere aq̄s: q̄ ut aq̄s
p̄ce sanctificet̄ baptizat̄ nouq̄ ho: ut
no ui baptismatis q̄ structura sacramentū
apta sit nūq̄ ei celi: est mo ut m
celestib̄q ēet mādm. De hinc q̄ gr̄ba
ē m tinḡ: sed aut septa Jn q̄ descēdit
cūt angli spūs. Quo cū potuit
nō mitti ūtutes celop 2 Dnatōes.
cherubin 2 seraphin. cū videt dnm
sabaoth m flumio a iohē baptizari:
Vt aut iohis attestatō cēta celesti
testimonio q̄sq̄: vidit spīm sc̄m cor
pali spē. q̄ columbā descendēte. et
manēte sup ihū. audit 2 p̄mū dicē
Hic est filiꝰ meꝰ dilectus: in q̄ mihi
gplacui. audite dilectissimi fr̄es. q̄ta
nobis i baptismate dnī nr̄i ihu xp̄i
patefacta sit gr̄a: q̄ subtili sac
mēto se tinctas hodie hoīes exclamet
p̄r cū audiēt in voce: filiꝰ mai
festat̄ in hoīe: spūs sc̄us dinostrat̄
in columba. Qui mirificato ait̄ mistio
dns nr̄ ihūs xp̄s. ut tactu corpis sui
ad cūctū gl̄e sue ocūm ad monēdū

catū sanctificat: vnificat 2 illi
aquas cū gr̄ce dī baptis
dita sanctificat dū sepelit̄ mor
sustitat dū resurgit: celestia
tat dū ascendit ad celū. et
ad dextam patris

Sermo

Deus pr̄is nr̄ deus
Bautor et rug. omipotens
vnigenit̄ dei viui. qui
sit p̄manens apud patrē. ut
nobis p̄sens sustineat. dign
ita q̄d̄ agit ēpiamur in sem
nr̄ p̄ omia legalia sanguis mi
ta tribuat. Jn̄ nr̄ p̄mū bte
sco q̄ testat̄ ab initio. crucis sig
culo dedicat̄. Jn̄ sine ut in dubi
catūs sine om̄ dei veritat̄: sa
cū velut alienigenā aliq̄ pa
tionis plebs in data declinad
Deū q̄ edit̄ p̄ moysen legis
tue p̄cepta nō potant: offerun
eo p̄ sacrois holocaustū et sp
tyres holocaustū p̄ sacrois offer
q̄ omū hoīm sordes p̄ gratuitā ad

Dz cū iohēs p̄missa. an̄ fatem
getentes ad se ihūs. 2 p̄dicā
tionē tetigit. 2 p̄ne baptismo q̄sq̄
ipe nec p̄mistuas vilcs q̄ tinḡ
velut vnq̄ ihūs q̄cauit. 2 tinḡ
sese benignissimo digneꝰ subiu
ut illud sanctissimū caput tinḡ
p̄ntabq̄. angelis vgaudiū ad sp
endū baptismū. p̄m sm mādm
nacti Quē videns iohēs venie
ad baptismū suū. ait dūcē. q̄
insignia cognoscens: dicit
a te deo baptizari. q̄ho est tu
celesti. mortalis ab eterno. figlus
potente: 2 tu venis ad me. ad
faciem iudex. ad cātutē cātatr
ad ministeriū. 2 similiaste te m
cū tua non [illegible] sm dignā
ta poscat̄. Tu nec p̄cedere
tissimū venis. in cuiq̄ de dolo tu
nō est. 2 p̄ q̄ tocq̄ mūdi p̄ta tolli
ac tm̄ te tuus subiectus cātuis
potius obliuiscī q̄ deq̄ ego q̄

horem videō. sz meū dñm recognos
co. huanū ut te corpō aspicō. sz te
lcte itelligo pmenē: nec pmespēs
hē caugus assūpte a fide vitaqe ab
ducit Tu es deus tu es ppt: q me
ad ista misisti Quō aut nec ego te
astruē potē qi ignorā possū. qnē
dū adhuc in utero ugināli. z me
mina vistra gstitut. nec dū ipē
nata agnoui. Cui ihūs aut hnc
mō dix cū nos ipse ocm iustitia
me nō tāt dns hoc est. vēa sē
qde. nr. ut nra ista q nūciata. sed
miste vem fructuū ipse: ut eos
qs prem subdidit fructui. qd nec
fuocē libertatē sect mireis iohīs:
si tuus me naibq inclino Qm cū
otēq sit nasci. q tenuq ēcūcidi pā
me crā q tenuq tuolui. qnō nō ioz
dane hūc mitēq libū. mgdua-
stolū putē tumoſū nī digūqz
bdi hoc baptisma alic mā manet
tumc: alic sē gēlic. qs p hna
na ptī salutē dispostū pdgbet
beis iohīs suscapt denotq: q timidq
phibebat sect ngrabat phā zille
pcipiq a se dmū baptizandū: sz
mistē sūm nolut sū gfessōē qple
Itaqz z fides gfessa ē dmm: z abūā
plent obsequū Baptizato ig dño
z sp sēs affuit: z vox de clo pū
ne maiestatis audita ē dicētis.
Tu es filiq meq dilcus: m q mi
bi gplacui. qd fem fuit. nīc p
hoc fidei maifestū ē: ut plica
sit spūs. z autoritas pene vocis ap
de hoim gen. z testimū iohīs.
z vitaq filij z pncipē baptismi f
mādēt: p qd magstratuq z glia
mq dēt pcm ōpotēt p dm nm
ihesum xpm

Dstū z rōnabile. **De cod epha**
Dilectissime vē pietatis obsequiū. m
diebq quibq dñe mee opa pcipā
toto corde gaudē. z honifice ea q
ad salutē nram gesta sunt celebrāt.
vocante nos ad hāc de nocōiū ipa

Summo quidq Bō leonis ppe de epiph dñi

dēmonū tpm lege: q nobis pq illū
dē. m q cōcinq pūs filiq dei natq
ex ūgine est. bini mensiū intuallo
epliē nutrit festū. ex apricōe dñi
gsecūs Jn q fidei mē magnū possidū
prudencia dīna gstitut. ut dū so
lepne venacōe colit. adoranda est m
eor dns suus saluatoris mfancia: p
ipa signalia doctrinā. p hāc vē
m ipō hoīs ozta nā. Hoc est em qd
nūstificat ipse. he. z qd ex pcedēb
fecit sequb: si m vno cōdemnēq dño ihū xo
et vā deitas. z vā ēdat. humanitas: dei
tas. q aut oīa sēla m fec dei cāliq est
pūs: humanitas. qua nouissīe diebus
fec sui vnitq est hoī. ad roborādā
q hanc fidē q ex omi pmittebat
errōes. ex magna fonte dīne pietā
te gsiliū: ut gens ni longinq dissita
lis plage regione gsistēs. signū nati
pueri qm m isrl cēt. cognatumq accipet
z Roma tocius mūdi. aīa. z itucūq aios.
ita armā cōdē sm splendoē tplemē
ut nequaq sibi cēdēt negligendū. qs
tāto nūciabat. ī dies Dixerat aut
stator hō dominicū cū dīs
et cū xpi natiuitate. nr. ipā adhuc beth
leem tō dūcissz. ia illam cōfluentib
gentibq mixtā: z qd nondū potuit
humano eloquio dissertū. celo fiebat
euāgelizante cognosci Deus dñe aut
dīgnois cēt hoc munus ut agnoscibi
lis gentibq fieret natiuitas saluatoris.
ad intelligendū tūi mirabile signū. po
tuerūt magi cōtā de atriq balaam
pmissionibq amouēri: strictas olim
cū pdcm z celebri vaticinia diffamatū
Orietur stella ex iacob: z exurget ho
ex isrl. z dinabit gentes. Tres utiq
vi fulgoē insolitū sydeis omnib micātē.
pūlū micantis lucis esse sequūt: ex
istimātes se significatū puerū ihēm solis
in cūctis regnis exortūrum. Qz cū eos hec
opīo fefellisset. p iudeos scīas atq
doctos. qb sacē de ozte xpi pmissa
nōrat septūa didicerūt: ut gemino of

mati testimoq; ardencioes fide expe
tere: ꝙ z stelle claritas z pfulie mat
ter festabat autoritas Plato aut
dīno oraculo p rēnta pontificū z de
clata spūs voce qua dicat. z tu beth
leem inde nō es minima nr̄ principes
inda. ex te enī exiet dux q̄ regat
plm meū isrl: ꝙ fugiale z ꝙ gregē
hunt sut hebreor pces edēre quod
docebant. Dz apet illos curiosa
cū hēode sapuisse. z venit ihs ge
cū hmoi magi ptatibq; espassē: ut et
ipi ierl exalem spaient duce: z hinc
nectat. ille ogdze Cumpsino hēo
des tōe turbat: z ferus i suspm
puer semē moliēs z nō capit vpm
regno tuā: nr̄ mūdi dnā ptātē tue
z gtenty angustijs q̄ne in idea
regnāe nō vis. ubiq; regnat: z fidu
ciom ipe regnādi. si eig ipo subdi
tus. Quis sūcs officio nō fugit
q̄ subdola flūtate pmittis. Pge
cū magis: z vnū rege supplicter
adorando venāe. Dz tu indaute stā
clon ocitatis. nō imitatis gētiū fi
dem: cor ꝙ pfūt ad crudelē gu
tis ifidias: nec illū ocisure gnē
tuis. nr̄ illis noctuis q̄s primis
Deducta igr̄ dilectissimi in bethleē
magi stellē precedēte obsequio: gau
si sūt gaudio magno valde. Sanc
euangelista narrauit. Et intrā
tes domū uenerūt cū maria matre
ejus: z prosternentes adorauerūt eum
Et aptis thesauris suis: optulerūt
ei munera. aurū. thus z murrā Et
hr̄ q̄dē ꝙ fidē ad illius edem fidei p
timebat. potuerūt illis ei edita z in
tessera suffice: ut corporali tenuia
tq̄rent. q̄s plenissio visu nec̄ inspec
erant. Dz diligencia sagacis q̄ ſ
ficij. usq; ad videndū puer pueniēdi.
finē tpis plia. z nūc tpus hortabo sin
ebat: ut sicut alibi nobis pfuit. ꝙ pq
suasionē dīn. vestigia ulucxit cau

Ve de ebron nda. de scte bethleē
sedm tradicōē fem. ex nulla
legē: qua nō solue bonestū
Videnit. et adorauerūt
ne eig thome explorauit nā
ura ad minim veritatis ꝙfectū
ipig magoz. ꝙbauit aspectus. Vi
dit. tract magi. z adorauerūt
eniq̄tate pnū. alienē opes
giū. fandi ipotē. z nr̄ nullo
humane fragilitate. dissolu
ꝙ sicut fidelia cāt testimo
nr̄ eo maiestatē inuisibilis dīn
assentē. nra pbatissima cō
bat ubiū cū nē fem. z sc̄ pnā
cenēta filij dei. verā hoīs sub
psse nam: ne nil ieffabilis ope
scientia mūdana. nil exemplū
supplicia passionū. facinoris
ex vsu diuinitate ebacūt. q̄ cū
ficta oīno nō possint. ei q̄ dīn
ihū. z vnū dīn. z vnū hoīem p
q̄ cū do pte z spū sc̄o vnus
nr̄ sēla sēlōz amen.

Odierna festiuitate
dilectissi apiet dnō. z pulu
nū sicut nostis illustr
ille est dies. q̄s ad agnoscen
randū ꝙ fi filiū tres magi
nia stella ꝙduxit. Cuq; fr̄ nr̄
nuto placuit hoīe dnō celeb
ut dū euangelica hystoria ter
lit. ꝙtexet. Sp̄ se stelligera
sibo nūciat. salutifera nūsit
signe miachū. ꝓrectissime
multa documenta. q̄ corpozea
tate dn̄ manifestis ꝺdigna
sunc cū bta virgo maria fecūd
se spūsto pariente. ꝙ fi
audiuit. z edidit. sunc ei ꝙ
eodem ipig. m. utero eliza beth
nato. salte ꝙhibita exultatōe am
q̄ ceca mē nr̄is vsca rhum
ocie agnū dei. ecce qui tollit pc
mūdi. nil cū oratū dn̄
annūciāte pastōes celestis gra
claritate circūdati. ne nā abigāt
ptātē pueri. q̄ cauē. ꝙ sp̄e vi
nr̄ pueritie. q̄ sola nr̄ hoīa

Dmo sancto bti magni leonis in die epi

scandalū est: z ceteris doctoribꝫ fit caligo
qđ' hinc est. Videant utraq; nutrogati.
qm bethleem nascit xpc. z sciam suā q
alios iste fuit nō sequūt. Videre sue
cessione regni. placatoꝫ hostiaꝝ locū
supplicatoꝝ. ordine sacerdotū. z cū oīa
sibi clausa. oīa expiant. cē finita. non
vident. ca m xpm cē crucifixa. Vñ qđ
illi tres vi vniuersaꝝ gentiū psona
tra. adorato dño suū adepti: hoc. z plēe suis
p fidē q̄ iustificat ipios totū mundū aq
quā. z sc̄e dilectē dei aīe sēla ꝑpetē. ac
cepiūt adoptiū: z ꝑdūt qm dicebāt cē
legitimi. Resipisce tandē inde. resipisce ch
ad rēceptōem ecclā tuā. deposita infidelitate
te quōq; Noli scelerib⁹ tuis imitare tuos:
nō iustos xpc sz pctores vocat: nec ipsorū
te tuā expellit. qm p te cū crucifixꝰ esse
orauit. Immitte crudelitū pnā tuoꝝ fōl
tue sinam suam. neq; te eoꝝ maledicto
paciaris obstringi: qm clamatores de xpo.
sanguis eius sup nos z sup filios nros fu
cinq; m te sm cunctis tussfuderūt. Redite
ad iustitiam: vtimi clemētia punit
tentis. Sciētia cū vite magistre. quia
est in causa salutis: viuit. qm pie voluisse
Cōfitentiū negatiū adorate verbū. ne
vobis bonitas illius pfuit: cui pia malig
nitas nocuit. nō potuit. Quod fc. ad
veniā dilectiōis ꝑpetuā z caritatē. qua ecclā
ministros suos ex dulcia credidit debemus.
z optandū nobis est z studendū: ut z hec
plēs qm ab illa spūali pnā nobilitate de
fecit. ramis suis arboris inseat. Multū
cū nos deo benivolentia ista emendat.
qm ideo delictū illoꝝ nob⁹ nec locū fecit:
ut eos ad emulatōem salutis ꝓpiendē
fides nra ꝓuocet. nra vita proximo nō solū
sibi. sz ecclā alys ē norle ꝺcret: ut qđ
apud eos agi nō pt ubis oppetat. spem
plus. Cōfidamus itaq; dilectissimi tā
fabule dnoꝝ munere. langitate. tropa
tocq; simq; gratie dei opantes in nob⁹.
z nō cū dormientibꝰ ꝓficit regnū dei:
nec ocio desidia qm ꝓperitibꝰ beatitudo ex
mittit mgrā. Dz qm sicut aut ꝑ apli

F1

F1

fabularetur

edug. cū sumpsit muliere familiare.
ortsno. Dz hec atq; alia hgmoi
paucis tuc videnē. tnotuisse p
soms: q̄ nil ad gnatōem maie u
sime. nil ad sēm rosep sciliā pti
nebant. Hoc aut signū qđ magos
m long longinq; patos z efficia
cit mouit. z ad dnm ihm ꝑsecue
tant. detrahit: illiq; sm dubio gr
tie pcimentū. z illiq; fuit vōcatōis
ewāgeliū. q nō m iudea tm. sz ecclā
m toto mūdo xpi cat ewāgeliū
ꝑdicandū. ut p illā stellā q ma
gos vidit splendut. ista luce
oculis nō refulsit: z illuminatio sig
ficata sit gentiū. z ecclā iudeoꝝ
Domaꝝ. Dilectissimi. credēt
aptet. nūstroꝝ forma gestoꝝ. et
qđ magnē ichoabat. vitate q
plet. Radiat e celo stella p gētā:
z tres magi chorustratē euāgelice
fulgoris accēti. m orbē totidē na
tionib⁹ ad adorandā potentiā sm
um regis aciūt. Hodie ch̄s i dya
lolo fluit: z aufert sibi ingratū suc
cessū. nullius qm ad xpm trāseūt
genitē. Unde si p nubes nūcī
ciat: ihc sibi iudeā ecclīē qđ
ueniēs sm ꝺsecutē molie. dū p
mordens gnatōs spūm sctm eripe.
et ꝓda fidē fidei ꝑfidia ꝺcerat
extinguē. Iudei ira q exti
mit xpc cē volueūt. adhuc quo
dāmo sub hodie sue ꝓcapatē
z duante sibi salutis tuitu. a
lienigene fruūt pcōr. qi nesci
entes ꝓphatā. dicēte iacob sceptrū
de iuda. ꝺficiet ꝑceps ex nuda. z duce
de femoribꝰ eius: donec veniat cui
ꝓposita sunt. z xpc cū expectet.
gentiū. Dz nondū intelligūt.
qđ negare nō pnt: z nūcte non
tacuit: qđ sepīes nar-ratōne
nouit. qm sanus mgrīus vitus

ſi gpatm̃ et gl̃ificabim̃. illa nobis ꝛ̃ꝛ̃
da eſt via q̃ tpe dñs ſe eſſe teſtat̃ꝛ̃:
qm nobis nullis opm̃ mis ſeffgantibꝫ
z ꝓmiſſionib⁹ aſſumit et exemplo. ut m
adoptionis vot⁹ p illius ꝓuehat ad ſalu
tē. ꝓfiat ibūt ad labōm. Hic ante
labor dilectiſſ pro filio z hoste ſuo. no
ſolū n̄r aſpect n̄r omeſq. ſ̄z eciā ſiamꝰ
z letꝫ eſt. dicente dño. Venite ad me
omes qm laboratis z onerati eſtis: z ego
vos ꝛeficiā Tollite iugū meū ſup vos
z diſcite a me q̃z mit ſū z humilis corde:
et iuenietis ꝛequiē aiabꝫ vr̄is Jugū enim
meū ſuave eſt: onꝰ meū leve z nichil
cū dilectiſſimo audiū eſt humilibꝫ. mih
il appetz meritꝫ: z facile oia ꝓcepta
venit in effectū: q̃z q̃ā ꝓtendit amo
rē. z obiā mollit ip̃m̃ voluntate cui
cotidie aurib⁹ meis clāga dr: z oīs
hō q̃d dñe mstrare placeat ſibi q̃uit.
Dz q̃z iudiciū illud q̃ vnq̃ ſp̃ ſcripſ
et p̃ut geſſit ſue bo⁹ ſue malū iudi
catum pacā z boitate diffitet ip̃e
mitate ſibi ingerat infidelit corda p̃mut
tūt. z putāt ſuaꝝ actiū q̃ſlatores
ad dñm̃ ꝓuidere nō ꝓtm̃ ꝛensura.
q̃ nō eiudentiſſ plerūq̃ ſupplicijs
male geſta plectant. aut nō ſepe ſe
leſtiū q̃uacūū tror ondat: qbꝫ
utriq; z fides monet. et iſa delictas me
pat. Jne hō aut p̃manz ſup eū benig
nitas dei. z nulli meam ſuā denegat:
cū idiſcēte vnūſq̃ bō multa largit. e
oſq; quos multo ſubdit pemb. magis
vbi miſtre buſiens. Dilatō ei vindē
dat locū p̃nie. ypē dūd mī. q̃ cū deo
ꝓte z ſp̃u ſc̃o vn̄. z regit i ſcla ſcl̄oꝝ dm̃
In octava ꝑphe. Lec ſcd euangliū p̃m̃ Joh quod
euangelium hodie ꝓtat ꝙ eodem tractamꝰ

Ecce ille qui. Vidit iohs ihm̃ venientē
ad ſe z ait. Ecce agn̄ dei: ecce q̃ tol
lit pecā mūdi. Hoc eſt de q̃ dixi ꝙ
me venit vir q̃ ante me ſtetit eſt. q̃ pri
me a ētē. z ego nesciebā eū. ſed ut ma

Johānes baptiſta z ꝓphe
ſalvatorīs q̃. dñs voluit
ibo p̃dicauerat: ipm̃ ta
tem ad ſe. ſicut ex lege ſc̃a
gelij fidē cū legēt audiſſ
mox digito demōſtant dicēs
agn̄ dei. ecce q̃ tollit pec
di. Ecce agn̄ dei. Ecce tuor
z ab oī pecto mūdū. ut pos
os q̃d de oſſibꝫ adam. z cau
cauſe ada. ſed nulla de cau
catre tue macula culpe. Ecce
tollit pecā mūdi. Ecce q̃ iuſto
pecāre pecōres. mitis nr ip̃e
eſt q̃ agn̄ me lupos appeti
pecōres z ipos iuſtificādi. hr
Quid aut pecā mūdi tollit. q
iuſtificet ipos: apls petro
q̃. aut ſcō cor. uptibili
ill auro redepti eſtis de vana
gūſacōe pātē ꝛdicōis: ſ̄z p̃cio
ſanguis q̃ tq̃manūlat agni
culati ihū xp̃i. Et q̃ apocalyp
hanes apls. cuꝝ ē hoc euāgl
q̃ dilexit nos tq̃ lauit nos
catis nīb⁹ m̃ ſanguine ſuo.
ſolit aut lauit nos a pecīs n
in ſāguine ſuo. q̃ ſāguis
dit. m. Ecce agn̄ nobis. ille q̃ vnū
mūdū miſtio ſacre paſſōis
riſſuo aque ablutū. vnicā
die tollit pecā mūdi. lauacr
bre paſſionis ad altare mūdi
cat. cū panis z vini creatā
cōmūnē carnis z ſanguis
fabulū ſpūs ſcīficatōe cōſſt
corpꝰ z ſāguis illig. nō ifide
matibꝫ ad ꝓmiſſā vbertā fūde
dit. ſed fidelīū de ſua
ſalute. Cuꝝ tēe figuā agn̄
lege paſchali ꝓdix. q̃ ꝑ
de egyptiaca ſeruitute liber
medīā cruſdelib. actōis. p̃ ob
īmolatōe ſua ꝑpetuā q̃dā ſcīfi
lebat. donec veniret ip̃e. cui
hoſtia teſtimoniū debat. ꝙ
put p nob i hoſtia. odoriſ q̃ ſu

a petro mſſis

mitatis. instituit sue passionis obla
to agno. in eternum patris vinicz
tuissiret. sacerdos factus in eternum secundum
ordinem melchisedech. Johannes
testimonium phibens de dno: hic est
inquit de quo dixi post me venit vir q
ante me factus: quia prior me erat. post
me venit vir post me natus est in mundo:
post me predicare incipiet mundo. Ante autem
me factus est: qui me potencia maiesta
tis tantum. quantum sol lucifer. licet post
appareus antecellat. Quia prior me erat.
quia in principio erat verbum. 7 verbum erat apud
deum. 7 deus erat verbum. Post me venit vir.
tempore humane natiuitatis. quo iohe posterior est
intellige. Ante autem me factus est: prima
tu regne potestatis quia cuncta angelis presidz
initiis. Quia prior me erat: eternitate
diuine maiestatis quia prius e eglis intellige
Post me venit prim... qui autem me factus est:
quia prior me erat. Post me venit vir in
humanitate. qui id precellit me dignita
te. quia prior me erat diuinitate. Et ego
nesciebam eum inquit. Certum est quod sciebat
dnm iohes. cui testimonium phibebat mis
sus est: quem iudicem omnium venturum p
dicabat dicens. cuius ventilabrum in
manu sua. 7 permundabit aream suam.
a quo spm scm dari debere testabatur. ipse
~~igneus spu sco a quo serpum ablui~~ vos
baptisabat igneus spu sco: a quo serpum
ablui desiderabat dicens. Ego a te
debeo baptisari. 7 tu venis ad me.
Quid quod dixit. et ego nesciebam eum.
nisi quod antea non nouerat. presciuit iam cum
baptizaret. agnouit. 7 quem mundi sal
uatorem 7 iudicem nouerat. huius poten
tia maiestatis alicuius spm sco super eum
~~quem~~ descendentem agnouit. Neque et
dubitandum est. quia beatus iohes tunc spm
scm scilicet corporali specie vidit. cum voce
prius licet corporali sonante meruisset
audire. multum ex hijs visis 7 audi
tis profecit. Multo de diuine potestatis
excellentia reuelacionis oculis mentis sue
celestis accepit. adeo ut ad comparacionem

ne intelligencie quam tunc illustrium cepit
eciam illum qualiter esset omnibus sibi di
cetur ignorasse. Cum testimonium in
quod missus est dno diligenter phibens
adiungit. Sed ut manifestaretur in israel:
propterea veni ego in aqua baptizans. Quod
est apte dictum Non enim veni in aqua bapti
sans. quia peccata mundi baptisando colle
possim. sed ut eum baptisando 7 predica
do manifestarem populo israel: qui in spiritu sancto
baptisabit. peccata ad tollenda peccata non
solum israel. sed tocius mundi si ei credere vo
luit ydoneus est. propterea veni ego in aqua
baptisans. ut sic baptisando illi viam
preparem qui baptisaret in remissionem
peccatorum. Et testimonium phibuit iohes
dicens. quia vidi spm descendentem quasi
columbam de celo: 7 mansit super eum. Ideo
in columbe specie descendit super dnm
spus. ut discant fideles non aliter eum
eius spm se posse repleri nisi simplices fue
rint: ut veram cum scala habuerint pacem
quam significant oscula columbarum. Habent autem
oscula 7 corvi sed lamat. quod columba
omnino non facit. significantes eos qui loquuntur
pacem cum proximo suo: mala autem sunt in cor
dibus eorum. Columbe autem natura qua a laniatu
innocens est. illius innocentibus aptissime congruit.
qui pacem sequuntur cum omnibus 7 scismaticam
sollicitant seruare unitatem spus in vinculo pacis
Atque ideo spus in columba descendendo
non sua tantummodo vel eius in quem descendit
innocentiam simplicitatemque designauit. sed
eorum eciam qui sentiunt de illo 7 bonitate
7 simplicitate cordis querunt illum. quorum
unanimem pietatem ac mansuetudinem
spiritali gratia donatam dns ipse laudans
loquitur. Una est columba mea: una est
matri sue electa genitrici sue. Matrem
quippe ac genitricem ecclesie spus gratiam
vocat. qua spiritualiter pcepit. ut ipsa quoque
possit columba recte nuncupari. Denique he
breo sermone quo scriptura sancta est edita: spus
genere feminino appellatur. Unde quod quiescent

cerā vna xpī columba z hīc mīt ac
geītruci sīc clām notatu-ꝫ qz nimiꝝ
ꝙm vnitate fidei vpiane multis de gē
tibꝫ ogḡgatuꝫ qz columbina aduūctem
patr letat. qz electis sozte debeat.
nō sno hz mūto. ꝫ dono acripit gr̄e
spūalis Et ego iḡr nescieba cū
subaudie ~~causa sublimit~~ tam subli
mit. qz spūm m cū descendente ogiu
Ez qm mīsit me baptizare ī aq̄. ille
mi dixit sup qz vidis spm descende
tē. z manentem sup eu: hic est qui
baptizat m spū scō Baptizat dns
m spū scō: ꝙ spūs scī gram pcā di
mittendo Hinc oīm xp̄e aqua ali
qs disciploz suoz pmo baptizantis
ꝙ qs ad certos fidelit baptismi vnd
ꝙfluct. cofsi cerā spū baptizat. pc
cata illis ablauando. z spē dona mi
nistrādo. sine fidelit eig iūcto nois
pnā. aq̄ baptizent electos. et crisma
te scō ꝙsignante. cofsi michi omnia
xp̄e spū scō baptizat. qz neo pcipm
ꝙ electoz nexꝰ soluc. aut spē scī pal
dona ebuc Unde ewan. iohēs cū
discipl. audierūt phariei qz ihc plos
discipl fac z baptizat. qz iohēs:
ꝙtinꝰ adiūxit. qz qz ihc nō baptiza
uit ꝫ discipli eiꝰ: apte dixit. qz
z si discipli ihu m nomē eig aq̄ bap
tizant: ipe cū ꝰ baptizare intelli
gendꝰ est qm pcā dimittit Baptiz
zat ḡ dns m spū scō: cū ꝙ aspla
tem cuiꝰq spūs cordi fidelium su
oz fluor sic sine fine caritat ac
crescendi. Caritas ei iḡr dei diffusa e
ī cordibꝫ nris: ꝙ spūm sanm qm datꝰ est
nobis Baptizat in spū scō: cū cuiusꝫ
electi dat manifestatiōm spūs ad utili
tatē. hientes opondo De q̄ baptismate
ascensuꝰq m celū dr discipl. Vos at
baptizabimi spū scō: nō pḡ multos hos
dies Ez diligenciq mtuendū est: qma
cū dixisset. sup ꝙ vidis spm descen
dente. addidit. z manēte sup eu

et m scō cuꝰ spūs descende
qz q̄ diu fuit m corpe. pcō cor
rupti. qz celestiū ḡtemplatiōi pe
ctim mentis mtende nō sufficit
ꝫ sepiꝰ huic ad tempꝰ cruciat
cois iflectebat: m cor ꝙ culpis
cordibꝫ spūs aliqn venit. alie
cedit. Unde dr̄ est. spūs ubi
spirat: z vocē eiꝰ audis: sz nō
vñ veniat. aut quo vadat. Qui natꝰ
ad scōs. vadit a scis spē: ut q
hic ydonei nō sunt: eiꝰ ꝙ tpe
dentibꝰ crebra luce irradiant
solo aut mediatore dei z hoīm
ihu xpo spūs ꝙ eterno vacet mu
m q̄ nr̄. sordide cogitatiōis ma
ruit. qua ī fugere nulla mens pōt
aut. tota m illo. nō ex eo ꝙ
q̄ hic iohēs sup eū vidit descē
sed ex quo sto fi temporis eig
z ope q̄ exceptꝰ est. Dū cerā
tē dandi horibꝫ nō mingit spūs
pīe: xpo attestante qm aut ꝙ
tꝰ aut spūs sctus. ꝙ mittet pa
noīe meo: ille vos docebit om
Et alio loco qz xpc hinc migra
si eū nō abiero. paracl nō veni
ad vos: si aut abiero mittā eū
vos. qz nimiꝝ vna ē t diuinitas
ītrabilis operatiōis pris z filii:
spūs sc̄i. Ita z de xpo spū q
sponte veniat ubi velit. sua pte
qd̄ q velit. testat filiꝰ ubi
spiritat Licet aut oīa mgtꝰ agat
tm vnꝰ atq; id spūs. diuisis de
gulis put vult Hoc aut
eū ī q̄ sp̄ macebat baptizare
descende onsꝰ est: ut z baptiz
xpe celsius ia ꝙ pdicat agnos
z ēdentibꝰ auct idicit. nō q̄
ñ baptizatos aq̄ spūs sc̄i sed
se baptisma meum Qui
trea. qd̄ speciale filii dei ag
cendi signū finit. qz sup eū

tendit ac manifestat spūs: tū etiā
discipulis pē promittat dicens
Et ego rogabo patrē 2 alīū pa
clitū dabit vobis: ut maneat
vobiscū in eternū: spūm veritatis
Et paulopō Amodo apud vos
manebit: 2 in vobis erit. Et
cū apud nos dei electōs maneat
et illius sit spūs: quis magnus est
filius dei? p̄ in xp̄o manet spūs ac
trinitas? Nouīmus p̄ p̄ ipm̄ 2 dnō
māsit spūs sanctus: in sēcō autē
habitat. p̄ diu mortale corpus gesta
uerint ptī p̄ finiant mortem ptī
destruat sperdat Franz esse ap̄s.
eos ut bona bois resistant astibus
voluptatū 2 pauptatē diligant.
māsuetudinē assequant. p̄ etno
desiderio lugeant: esuriat 2 sit
ciant iustitiā. misericordiā
cordis 2 trīquillitatē pacis am
plectant: sed 2 p̄ abstinentiā
iustitie p̄secutionē pati nō vēan
tur: cloīme. ozonibus. 2 omnib
ctīb p̄ spūs fructibus ostēdat. Qui
dem precedit autē ad xp̄m: ne p̄
nūcios euāgelii. mortuos suscitā
di. demones eiciendi. ut etiā p̄phan
di hēant facultatē Franz sp
ne posset hec idonee. ut mira
bilia xp̄i virtutē: venit ad xp̄m. ut
etiā alios p̄ miracula signa. qualem
cūque iuste effulgeant Et ego u
di 2 testimoniū p̄hibui. q̄ hic
est filius dei Sp̄s dīnat. p̄gme
uenit unū q̄ am me fortior est: ne
testimoniū p̄hibz. q̄ hic est filius dei: ne
xp̄o ne virtute humane videlz et
dīne: in una cadem xp̄o p̄sona de
signas Predicatur matheus. an
dreas. venit unus: qui testatur sortiri
audreas. hic est filius dei Audient

manifestē

massuetu 2 letemur: q̄ venit vir p̄q
iohēm fortior vocē. q̄ baptizat
in spū sco: 2 q̄ hic est filius dei Qui
cum p̄ superbia 2 fastum horum a deo
filiū dei p̄ multam ferus est hō: ut
ide ipē 2 p̄ diuitiē p̄ 2 p̄ huā
nitatē ggregauit nobis: p̄ humanitatē
scilz nobis p̄ nobis. filium nob̄ p̄ro
nobis cū hoste affligē. p̄ diuitiē
p̄ p̄ gphalem. ad ymaginē nos dei
2 similitudinē quā peccando amisimus
posset digne reparare. p̄ mortē mē
fragilitatis destruēt cū q̄ habuit mor
talitatē ipm̄: 2 p̄ passibilē sue diuita
tis potentiā. reconciliaret nos deo p̄ri.
cū q̄ vi. 2 regit deo in vni. sc̄i spūs p̄
omnia secula seculorū Amē

In octaua epiphanie huius sci euangelii p̄ marchum

In illo tempore venit ihc a galilea in
iordanē ad iohēm: ut baptizaret
ab eo Et reliq

Omelia venerabilis bede presbiteri

Lectio sc̄i euangelii quā mo
dis audiuimus: magnum nob̄ et
in deo 2 in suo dat p̄fectū hu
iusmodi exemplū in deo quidem:
q̄ cū sit deus: nō solū ab hoīe sno
baptizari: sed etiā p̄ hoīe ad hoc bap
tizandus venire dignat. In suo aut:
q̄ cū strictē p̄ceptum sue ac baptisma
tis salutaris esse destruat: meor
tū p̄ce fragilitatis iniectu sibi humi
liter ministrare officium dicentis Ego a
te debeo baptizari. 2 tu venis ad me:
Dz q̄ sibi quā exaltat humiliabitur. p̄
2 oīs q̄ se humiliat exaltabit. 2 deus
qui i forma hois p̄ homine instruen
dos humiles appellat. mox a deo pīe. q̄
tū sup homines suos etiā sup angelos.
2 sup oē q̄d creatū est eminēt appellat:
voce delapsa delapsa ad eū huiusmodi
a magestate glie Hic est filius meus
dilectus: in q̄ mihi complacui Et fidelissimo

atq; humilimq; seruq; ille iohes q; baptisat
a dnō. q; dnm baptisare magr optauit:
et ipm baptisatē dnm. z aptis sue
meatus oclis. descendentem sup eū
spm. p; certis notabilib; videt puer-
ut. Dez q; binc ista plubauimq; lacq
ia cuncta exposuerim. ipm sate lectōr
videamq; exordiū Tunc venit ihc
m iordanē ad iohm: ut baptisaret
ab eo Venit filiq; dei baptisari ab hoie:
nō anxia necitate ablucndi alicuiq;
alterius sui petī. qm peccati nō fecit
ullū. nl incultu est. Dolq; i hoc ei; sz
pia dispēsatōe ablucndi. oib; nr̄i gra
gionē petī. q; nr nullū offendamq; omn.
et si dicamq; q; peccati nō hoīm. nosipos
q; seducimq; z vitas nr nō est. Venit
baptisari nr aqs. ipāz q; ditor aquar: ut
nobis q; i nr̄is cordib; erepti. z r deleti
simq; gnati. sed nacitate q; p aquā
z spm celebrat. appetendū iſſinuaret
mysteriū. Dignatq; est lauari aqs laua
meis. qui cat mūdq; a sordib; cūctis:
ut ad diluendas mundi sordes sanctis.
oīm fluenta sanctificet aquas. Dz q;
humilimā dni dispensationem exhibitōe
ewan. agnouimq; cuiā sui humilimā
obiam obedientiā sollicita interdū videa
mq; Sequit. Iohes aut prohibebat
eū dicens Ego a te debeo baptisari:
z tu venis ad me: Expauit illud
se venisse ut baptisaret. aqs cui nulla
nocat que baptismo thesaurū culpaz
ymo q; p fidē gratiam spūs. cuncta edēn
tib; munda tollet culpa. Dn recte
intelligit. qd hoc dicit iohes Ego a te
debeo baptisari: hoc esse. qd apud ewāg.
iohem. illo ad se vemente. dixisse nat
rat. Ecce agnus dei. ecce qui tollit
peccatū mūdi. Ab illo debuit qui iohes
baptisari. idcirco peccati cognatis otagiose
mundari: qm quos multo ut natos mu
liere minores. tit natq; qui ex nulla spe
veneno nō tacbat. idcirco cū ceteris mu
lieru natis. ab eo q; natus ex ugine

Ab illo ei dcm; oēs baptisari q; ad hoc
ue. i mundū ueperūt tollet mundi

deq; nr tunc apparuit. opq; hebat
ablui: qui sepeti est. Quid est
homo ut immaculatus sit. z ut mun
dus appeat natus ex muliere: Inue
nim ho qui nus sordib; natus tū ex
lie. z ob id a culpe macula nō
munis. baptisare dnm: q; ex ea
natū noceat. nulla p; se habi
macula culpe. Dz q; bea hūi
tas ipe est quā obtā concessit
deitas: qd pius officiū exhibet
humili implent vtam sequē. Ve
aut ihc ihūs: z dicit Sine modo
Sic cū dcit nos ipleā oem iu
Tunc dimisit eū: id est tūc pas
dimisit. tunc ostensus est. Tunc pas
est eū a se baptisari: cū tūc agnou
agnouisset oem nr̄am debi
Sine me nūc: id est: sine me nūc mori
te a te baptisari ni aq̄: z pauca
q; nūc qd q; nos baptisabis
Dic cū dcit nos p̄ exēplū
plet ipsende oib; instruc: ut
discant fideles nemē posse
absq; vndā baptismatis ptē
celestē: z esse oib; q; nos imo
z iuste vnctionib; nr̄is cum
regnacōis officiū: cui nūc q; sa
cri ope accepto z nato sū. agni
ficerit sc̄ide nascentis salutē
nil posse sibi obesse. lauacra
ulla p̄sonar maior. ostendit
ab humilib; meis z dimissa
baptisari: cū me munerit dim
u spū. sto baptisante. p̄ter dim
te solū: sum baptisandū. aq
subiunisse sum sui. manib; me
Sequit. Baptisato aut ihū
cendit de aq̄: Ecce aper sunt
li: z spūm dei descendentē sicut
spūm dei descendentē sicut colūbā
colubā z manentē sup se. Ecce
ad ipletionē oīs mysteriū pertin
q; baptisato dno aperti sūt ei
z spūs descendit sup eū: ut
nimirū fides nra q; suscepit p

z allocutõe glificata: m tẽ
tũ hiims cãt loris q stenta t
tems ꝑ nis nullo labe q stis a
lendꝫ fiat fructib q at hec qñ
tpe tbuit m celo ẽ aute vita
ꝑsẽte: nõ cribra sed gemma
dine gr̃e placõis luce ꝓferri po
ma hois vita bta. ata fiut imor
lis. ut posse ĩ ca hõ nõ mori si
se a pn̄ seductione cauta fuacti
sed nõ ita fiet imõlis. nõ pos
sit m ca hõ mor. nõ ulla pctatis
pulsantis seductõe tptũ dñs
aut spus ĩsiliator t coluba
que multũ sipler ẽ anus appet.
ut z sue vdelz nẽ siplicitatẽ
ꝑ hmõi spẽm analis ondat. spui ei
scia disciplie effugiet fictũ. z
ne cũ m q̃ descendit manifactũ
mittẽ ꝑ ac nũc supne p̃cõe. mi
nistrũ ꝑ docẽt mũdo esse futurũ.
sil z oẽs q sua gr̃a cent ĩnoiadi
siplices ac mũdi oẽs angelici
nũdi: iuxta qd scptũ est. Den
tite de dño in bonitate. ac i siplici
tate cordis q̃rite illũ. qñ in
malignola aiam nõ tribuit sapia
ꝑ. hitabit in tpe subdito p̃cõis.
Hinc est q̃ symon q in fide amai
tudis z obligatõe ñre trat ꝑmanẽ
gr̃am fidei. ptẽ portẽ q in h. spũ hñe
nequit filio ei spa pleno cãt: q i spẽ
te hoibo appendo. qua ipe malicie
z isidias pestes insecto ẽ corda di
ligentiũ edocuit descendere si
dnũ spũ: videamq̃ scr. et cete
ros de celis dicẽs hic ẽ filio meo
dilectus: in q̃ mihi bene
placui. filio q̃ bap
tizat in hoiẽ. spus dei descendit
in coluba. ꝑ deo adest in voce. sce
z ꝑuidue trinitatis in baptismo de
clat. mysteriũ et ter. ut q̃ sacrme
tor suoz dispensatoibo cãt ꝑcep
tuq. doce omẽs gẽtes z baptisãe

pcipi baptismatis aqua. nobis mi
sit pie celestis. z sc̃i spus gr̃am
misericordie. cui ẽ dei dei dño
tre ꝑmũ celestia patrisse secta
ei vera fides hẽat nõ minꝰ tpe
quo cũ hoibo q̃sato est. q̃ pq et
antea tpis in simũ manisse. z
eidem tenuisse celeste. Quarta
tricesimo tricesimo etatis anno
qñ baptizato est spus sc̃i dona
ꝓtulit. qm pma q̃cepto spũ
sc̃o ip extulit pleno. z habit
ga fidei lũm: nobis sc̃is cele
brata misteria. dona ei nob dñs
facto sm tpis introitu baptis
mi lauacrũ dedicauit: nob q̃
pq acceptũ baptisma celu adi
tũ patet. z spũ sc̃m dei mon
strat. q̃ gr̃a nulli destru
ca: q̃ pmq adam ab ĩmundo
spũ deceptq ꝑ spẽm gr̃ndia
regni celestis amisit. sed dñs
adam a spũ sc̃o ꝑ coluba gfi
cato. cuius regni limina ape
ruit: flamma q̃ vibrante q̃ igis
sit padisi expulsi. adã primo
cherub custos interdixit. sedule
q̃t hodierna die ꝑ aq̃ lauacrũ
renascentes. spiritui deifice mon
stret. ut vii ille cũ sua gregi
ab hoste victo exiit. ubi iste cũ
sedula cura. sponsã videlz sua
de hoste victor ducit: Primo po
stea ꝓdicto a pcõe vite inuoi
lis munia pfuit sedi. pceptis
patris dedit. q̃ primo mi sedi pe
ceptis dissidie venit. q̃ sub
nimio vita ulla beatissima q̃ de
seruit adã. q̃ns ꝑpetuo luce
et pace sublimis ab q̃ creatus
stimulatiõe rube serena. cribra
dei z angelorũ fiut visione

cos m noīe prīs 2 filij 2 spūs scī.
pm q ipe sno m baptismate totā
ꝑsonaliē pandēt adesse trinitatem
Dz air vox pīna. hic ē filius meus
dilectus in q̄ mihi bñ gplacui. ad qua
cocm tremi hoīs dicti. i q̄ petrus
te q̄dānus sibi displicuisse deus
gditer estimat. cū ait dñs tentet
me hodie fecisse mihi tria ꝓcipua
ca q̄dem in deū milla cadunt. ſz
mīo mortē loq̄s. qm gpigi pma
plemq. qū grīa votū nīa opa
ri videmq: petrus se dixit hoi
nē fecisse. q̄ a xp̄o audiē sic fcm
te petrum do dignae gspexit. hu
filio aiūt suo unigenito sibi sm
gulariter gplacuit: q̄ hūc hodie
quē indicat. a pcō immūne suae
gginit. ꝙ in hac q̄ vocē prīs. si q̄
2 m ecclie baptizari dñi misteriis
oīs instituit declarat ꝙplectio. Loc
ng em 2 gsūalis pīs filij. descen
dentē sup eū spūm q̄ sit hoibq; ītima
t̄. ut ꝙ hoc distant hodie ꝑ gram
te baptismatis accepto spū scō.
de filijs diabōli. in dei filios pos
se trāsire: sicut apls docet. fi
deliq; ita loq̄s. Acceptis spūm
adoptionis filioꝝ. in q̄ clamamq;
abbā pr̄. Et ewan. ihēs. q̄cq̄
mq; receperūt eis. dedit eis ptātē
filios dei fieri. hijs de baptismo
nīo salvatoris fidēs hūm. qui ipe
dignauit gnōatis. ad nos ꝓpo
nitam. Et qm humilitatē obtuam
q̄ baptiste fil 2 baptizari audiui
mq. ꝑ humilem ablām baptisma q̄
susceptumq; suae emendemq; mundā
tis nos ab oī iquāmēto carnis 2
spūs. ꝑficiēdoq; sanctificatorem i tpe
re dei. humilit eig subeūda 2 sua
da mystia. eis qm necdū inest nga
ti studeamq: 2 q̄cq̄ ꝑ gr̄ām facto
rīs

talē. ad dispensanda illoꝝ sa
cramenta ꝓmōti. humilē nūcupē
tpleamq officiū Studeamq di
ligenti. ut iamdā prīe celestis
q̄ nob est dīnus patrisq; mis
hūanis ipi nobis no intelligā
illecebris. Atq; ei ꝓmisse q
apīd evangā lucā pq baptis
drasse. 2 sic celo apto spūs de
ē prīs visse q̄ memorat. q
ebq; q̄sonantibq; evangelistis
baptizato dño mox ieiunij
q̄dragēnaria dieꝝ solēnitq; ex
it. Dz nos ꝙ sto. nos q̄ sto
ut exemplo. ut pq accepto
baptismo remissionē pcōꝝ. vi
hys. ieiunijs orationibq. tota q̄ si
fructibq; operum dominq. ne
torpentibq. mimq; ꝙ solicitu
mūdq; spūs qui de torde nīs
pulso baptismo fuat redar
ꝙ spūalibq; diuicijs vacuos iue
septēplici peste depūnat. 2 sp
nouissima nīa pcōꝝ posside
Caueamq; sedulē: ne ꝙ hoc
ipi. qm vite ite obcludat
trebito attendamq; fontē vi
glāmeq; naq; gladio. q̄ sc
ille est qm padise padisi os
stat. singulis quibusq; fide
fonte baptismatis ablatis
nt die possint ablatis. insi
ent manz sp̄ immobilis
ta fidelibq; vocatis q̄de ꝙ ne
cleis. dū pq baptismā emun
plicati no metuūt q̄ pq ex
one die ignis inextendit
mcant mitrate. q̄q̄ q̄ fuer
torde ad duplicē requiē
timo poēa dente frangit
q̄ simplici oculo colubinq;
cta sua mlta. q̄ dilige
ondit q̄ m amoie tanto
Ecce tu pulch. et aīa mea

docuit

cte tu pulchra: oculi tui columbarum. Unde qr nobis ad discendum deos placitam simplicitatem columbe forma promit. diligenterq eiq nam videamus: ut per singula historie eiq exempla. vite nobis quedam ymago istituta sumamus. Est a malicia fellis alienus. Dimissa amaritudo a nobis cum ira indignatio tollat a nobis cum omni malicia. Nullum olei pinguedo ledit: nec nimias quidem immunditias illi vinicolor quidem mores pene ocias auricule persuadent. Dicamus ne dentes mei sint arma et sagitte: ne malorum tes et gnidentes iuste ostima mur. absinthium. Cornu ceruum manu rapimus. qm fruitabat. qui non timet. magis autem laborat operando manibus suis qd' bonum est. ut beat vide ebuat meritate pauperum. Et lauda et columba serpe alienos qui suos struxerunt ales pullos: ipsa fructibus et semine pascitur. Audiamus apium. Bonum est non manducare carnem: et non bibere vinum. Et apostolus petrus ymaginem in fide vite virtute: in scientia autem abstinentia. in abstinentia autem patientiam: in patientia autem pietatem. in pietate autem amorem fraternitatis. Et mittit per cantum his avibus spiritui sancto et lugeamus: et ploremus coram domino qui fecit nos. Pisces in aquis natant: et gaudium in medio fluctu gustant: et gaudent in medio tribulationis. Et cum lugentes: quia ipsi consolabuntur. Emptas aquas pedibus insequuntur: non ponunt in capcum aeripitrum pinnis in aquis vulnerum. Declinet et hos mundi sancti. ac mundatum septem fluctus sedule assidere

a assidere

cyprum: quam speculis edocti divinis et penitus valeamus insidias hostis antiqui. Tales quippe amat ecclia sponsa videri xpi: que in amatoris sui laudibus canitur. Occisi eius sponsi colli be. quam late sunt lote: et residentes super fluenta plenissima. Aedificate splet in foraminibus petre: in cauernis macie petre xpc est. cuius in cruce clauis manus latus et lancea perforatum: vide primus sanguis et aqua: nec videlicet sanctificatoris et abluto ris misterium cernitis aperta eius est latus et adunata sedes. anima mea. sponsa fidelium dilectoris: quando tenebre tenebrosi fidelium dilectoris. qui ad fidei spem et dilectoris profectum nutrendos suscepimus: quasi edificantibus colubris mee locum paratum. Hec quo fortiores auxilia. quas adhuc pusilli in fide simus humiliter subeamus: his duce passionis sacramentis se sectari cupiamus. Talem nanque omnium unum quisactorem deus quietum: talibus itenta studijs unusquisque nostrum vita videat deum: talium poscat suas laudes decantat ac predicat gratulatur. Surge igitur amica mea. speciosa mea et veni columba mea: in foraminibus petre. in cauernis macie. Unde in facie tua: sonet vox tua in auribus meis. Hec de natura columbe septem naturis exemplaque quibus tasse significat. Et primo fortasse: quasi primus sit quia in columba discendit. septiformis est gratia. Deum quoribus quidem de eius natura moraliter interpretanda humana per compicte pollicitia: pstat unusquisque de eius actu mistico. sacre nature arbitrio tota. Cui cum duo nitidissima lapidissima tibi. originalis mundi sordida diluuium a aqua abluit: trinacria inundatione. sordes volens nocendi. quibus se facies hominis et tinxit. cuiusque corruptum ad archam iudicii egressus: signans eos quos abluit lignum vinea lapidissimam migrationem terrestris habitu

hoīs. emēdacius vnendo deponē
negligim: z ne sc̄i spūs vnctiōe
renouai meant. stati ab ītima ca
thōlice pacis z quietis vnitate.
q̄nouā id est sc̄i de die in die
desistūt Omisit pg cū columbam
ad illa venit ad eū vespe portā
ramū olīue viridē folīs ī de
signū Laditūs credo fide z me
loqtem vite intellectū fructibs.
ramū olīue virentibs folīs gra
cia cē spūs sc̄i. vite ubi habun
dantē: de cuius plenitudine super
xpm requiescente psalmus ait Un
xit te deus deus tuus oleo letitie p cō
sortibs tuis De cuius dono gsor
tibs xpi data. loquit iohēs Hos
unctionē hērēs a deo: z nostra oīa
Et pulchritudinē q̄ nitōe vnbra
vitati gēmit Unum olīue columba
corpalis abluta diluuij aquis de
tulit in archā: spūs sc̄us ī spē
columbe corpalis baptizatū aqua
iordanis descendit in dnm nros
ihū xpm z ecclē mebra. qe nō p
la hoīes q̄ erant in archa cū noe.
sed z animalia q̄ archa gremebat.
z ppā q̄ ligna q̄ quibus ēdificata
est archa figurant. pg accepīt
unde regnacrīs lānacrīū p unctī
onē sacrā cōsignat. qua spūs sc̄i
signaculū. quia gratiae in nob ītē
mēbra digne xpō q̄ dedit ihū xp̄s
dns nr̄: q̄ vivit z regnat deus Do.

Dñica in octāis epīe p̄ma

p̄. pg epīe dñi leōis ewāl p lectiōē

In illo tpe Cū esset ihūs annoz duo
decim. ascendentibs illis ihēsolimā
secundū consuetudinē diei festi. cōsu
matis q̄ diebs cū redirent remansit
puer ihūs in ihrlem: z nō cognouerūt
parentes eius. Et reliqua

Et reliqua omelia venerabilis bede presbi

Aperta nob est fides sanc
te ewangelij leōis ut
neq̄ opa est nr̄a q̄ de
nendo loquim. De sēbit mag
cia poi puericia ap nr̄i ihū
tis. qua nr̄e primaspe hūa
tis dignata est fieri: qui cre
atrē dñe maiestatis nr̄e
pm manst. ac manz se cō
ut videret transactos om
humilitate ad meliora ruos
z xpi gr̄e oīm. Unica prēsa
dictamentū ve humilitatis cul
pe: pro qua nō renolentes
tū nos q̄ dñs amice ascēdi
nra salutē opz humiliari q̄
sumq̄ z omnib: si tm̄ sum
la ptās q̄ nobis humiliari nō
it: ut ad suscipienda me
gilitatē ipsa descendat
dita. credita. z ofessa dñi
tas dñi salnatoris: q̄ pri
sc̄o gsbalis sc̄a z cōcepta p
noti ueat. spūsc̄m q̄ humi
cig sacramenta quibs imbuti
mq. usq̄ ad gr̄eplanda dñi
tis emisq̄ gliam posse p
qua ipē gr̄eplato cū fidē
sius sanctis fideli pietate p
licet dicens Quibs mani
ta mea. z suauia ea: ille ē q̄
ligit me Qui aut diligit me
diligēt a patre meo: z ego
ligam eū: z manifestabo
pm. ostendit iqt manifestabo
idz nō quale me onib: ostē
quale cū q̄ infidelib: vid
crucifige: sz q̄lem ī dei
gē celsū solū vide p̄ns oculis
di sc̄ā: tale me ad repen

Dotta p. pg actā epīe dñi leōis sc̄i ewāl q̄ hunc Omē venā. lectā p̄bri d' eadē leōis

bitu dilectionis q̄ me diligunt
oñdā ¶ Igit̄ spūm q̄ nos ut dīm
mg· p̄ hūanitatis eiq̄ sacīa
digno iustice z sctātis z vita
tis· ad videndā dīnitatis spēm
posse ascēdē· si tū cadē sac̄
menta digno iustice z sctātis
z vitaris honoē ut accipiāmq̄ illi
bata fruamq̄: si hūane q̄ sacīa
eiq̄ exempla· si doctīne q̄ per
hoiem nob̄ missum· hūlr dicta
seqū· ītā q̄m hūlitatis eiq̄ vestī
gia seqū dignat̄· q̄ tenuer
tate speraī p̄· ad mtuenda clau
tatis eiq̄ posse gaudia penīre·
Deus· dns p̄ omīq̄ ānos cū pu
blq̄ m pascha ihc̄ solimā veīt·
hūane nimiꝛ hūlitatis indicīū
Hoīs nāq̄ est· ad offēnda deo
sacrificoꝛ spūalīū vota gemitū·
et auctoēm sūm q̄dūbq̄ lacri
mis q̄ sibi gaudiū p̄fūsis· Iccir
co· dns ut hoiem hō natꝰ· quod
parcendū hoīb̄q̄ p̄ agelos ip̄ius
deq̄ ¶ Dernant ip̄e lege quam
dedit· ut nob̄ q̄m punīt hoiem sī
mq̄ fiandū p̄ eīa q̄q̄ deq̄ inbi
oñdet· ¶ Deinde ītem hūane q̄
lisacīs eiq̄· si dulcīs gloīa
delectāt mtuēt· si optamq̄ hūtāt
in domo eiq̄ etna in celis ōibus
diebq̄ vite nīe· si iūuat vidē vo
luptatē dīn· z p̄tegi a templo scō
eiq̄· Et ne illa metuīt malor
anīa psentī· meīneimq̄ p̄nūt
ecīe donū· nīe p̄cū nūdatu
sacīe munīb̄q̄ ¶ Ipē duo
tenīs in templo sedit in medio
doctor audiens z ītrogans
illos· hūane ē hūlitatis indicīū·
Imo etiā eximiū· Dīstende hū
litatis exēplū Deī q̄pe vnīq̄

et dūsapīa· etna q̄ dīnitas loq̄tur
q̄ supa hīto in filio· z eruditis
mīsū cognitoīb̄q̄· ¶ Meū ē filiū
et cōsuas· mea p̄uidēcia· mea ē
fortitudo ¶ Ne ī gressu ītuat· z qdi
toēs legū iusta decīnit ¶ Beatus homo
q̄ audit me· et q̄ vigilat ad fores meas
cotidie· z obseruat ad postes ostii mei
Ipā hoīe indūta· ad audiendos hoīes
aduenīe dīgta est· ut minus hoīb̄q̄
quis sūmo ingenio p̄ditus· meditāi dis
cendi ubi forma p̄rogruet· ne si qn
discipli vitaris fi refugīet· mgīa
efficīet· et ruīnos ¶ Et bn q̄ nouīus
cat doctīne subitum q̄ officīū· puer ulq
adhuc senioēs audet z mterogat· ut
videlz cor̄ p̄uida dispensatōe op̄ssat
audacīa· qm nō solū indocti sed cāa
ip̄ibes ad docendū p̄nūpe magr· q̄
ad discendū voluit submitti ¶ Eiq̄ ut
eiq̄ hūanitatis· si nos mansio
dīne delīat vīsonis· medīcus sp̄ illiq̄
scripti Inde fili tuī· mi disciplīnā
p̄ris tui· z ne dimittas legē matris
tue· ut addat gīa capiti tuo et
torques collo tuo· ¶ Audītū quippe
disciplīne p̄nūe· ac p̄ obsequīa mīne
legīs· gīa capiti mīo z collo tor
ques addit· q̄ p̄ q̄to q̄sq̄ dīnis mterq̄
fuit auscultator p̄ceptis· q̄to ea q̄s
dilexīt in vnitate mīgs ecīe dili
gencia obsequia studuit· tanto z mīor
dignīq̄ ad hoīem p̄dicandi· z ī futō
sublīmiq̄ ascēdet ad bēatudīnē aīe·
Finē fīne īgnandi ¶ Deinde ne q̄s
aūtumet dīnū salvatorem· ab ip̄ius
nāīatē adisse· audisse· q̄ z ītrogasse
nīgīos· videamq̄ q̄d seqūt· Stupebāt
aūt omēs· q̄n eū audiebant sup̄ p̄u
dencia z rīsīs eiq̄· z videntes mīacī
sīs· ¶ Q̄n ei dē verīq̄ hō· z verīq̄
cat deq̄· ad ostendendū q̄ hō cat· ho
mines nīgīos hūlr audiebat· ad cō
phandū q̄na deq̄ cat· eīsd̄ loq̄tibus
sublīmia rūdebat ¶ Et mīt q̄dā

et dixerunt. Fili q̄ fecisti nob sic: ecce
p̄r tuus & ego dolentes q̄rebamus
te. Et ait. Et q̄ est q̄ me q̄rebatis
nesciebatis q̄ in his q̄ p̄ris mei sunt
oportet me esse? Dimisit magistris sui
tum fuit de q̄ habuit dixit. Omnia q̄
cumq̄ habet p̄r. mea sunt: atq̄ ideo
certissime templū nō mihi ad sc̄m
ad p̄rem p̄tinere testat. Juniores
quippe in templo dicit q̄ in his q̄ p̄ris
mei sunt oportet me esse. q̄ primi q̄p
una e maiestas & gl̄ia. hoc ecclia
una sedes ac domus est: nec plus
materialis dei domus. q̄ ad addita
cū q̄dā fides? fit? & ecclia domus
tellectualis. q̄ ad laudandū cū ce
nit gestuit: et q̄ p̄r & filio. imo
ecclia sp̄us sc̄s q̄state ee cois dei q̄
de filiis. q̄m de se ac p̄re dilectos
sibi promisit. veniens ad eū & mansi
onē faciens apud eū. dicit. & sp̄us
et ego rogabo p̄rem. & alium pacli
tum dabit vobis. ut maneat vobiscū
in eternū. sp̄m veritatis q̄ apud vos ma
nebit & in vob erit: q̄ videlicet cum sit
trinitatis cuiq̄ una atq̄ indivisibilis
nata divinitas est. mansio in quibus
electio disparatē nō pt. Ergo q̄ deus
in templo sedens dicit. in his q̄ p̄ris mei
sunt oportet me esse: declarato et q̄ pulcre
deo pt p̄tris & filio. Quia ait. Di
cens nazareth erat subditus parentibus:
humane est vitiis exceptū. In q̄ ea
nāq̄ nā subditus erat humanitati. & q̄ minor
est patre: unde ipse dicit. Vado ad
p̄rem q̄ p̄r maior me est. & q̄ ecclia
mozarab est paulo minus ab angelis.
In illa autē in q̄ ipse & p̄r unū sunt.
& q̄ nō ex ipse vadit ad p̄rem. ē sp̄s
ipse est: ecclia p̄ ipsum facta est. & ipse e
ad omnes electos q̄ stellatim est mirabilis
magne dispensatio pietatis. q̄ deus

multum

Dictum sit q̄ humiliacio

pueros suos misit. Dimisit suos
testatis nec dū cupe vidisse
bunt eos humane subiectione
litatis. ut p̄ hanc eos paulatim
ad agnitionem divinitatis instruat
Cū cū dixisset. q̄d est q̄ me q̄
batis. an nesciebatis. q̄ in his
p̄ris mei sunt oportet me esse. & ipsi
tellexerunt nihil q̄d loquutus est
los: sicut evangelista q̄q̄ ipse
declarat cū eis & venit nazareth
et erat subditus illis. Quibus
cum archanum divine sue natu
tatis p̄tulit q̄ humane sue fragi
litatis. mira sue stulticie pue sue ca
pacitatis. & rustissimo tutori rusticus
illiq̄. qm p id quis. nec dū glo
riose evangelium ab otio q̄ pene
cos nosse potuit tunicali ope
one vestis cuiq̄ tunicali amictus
p̄ estimabat. sit & vocabat
dnm salvatorem: dicebat in q̄
in his q̄ p̄ris mei sunt oportet me
Quia cū ante tanti mysterii
de intelligendo nō possent
aliter est in his q̄ ve p̄ris
mane descendit. ni ut applicet
nossent: descendit ipse ad
ad infirmitatem quisq̄ corporis
q̄ magnē ni his q̄ illorum cau
et erat eis pia dispensatione
subiectus: donec q̄ficiendis
tutis magistris. q̄tum in omnibus
cunctis erat possibile agistem.
q̄ his nisi agit superbia. obsti
pantis arcendam. Certe
ea q̄ nō ecclie nouimus. si
te dno ex p̄te dicimus
sc̄pturarum. simplicioribus q̄stionibus
q̄tibus nos intelligere nō possi
timus status cytolli q̄ficiunt
q̄ despectis de nra nos q̄
lari ar plurima studiose

Vide in sedo folio qd sca

typice denūciat eos mariē q̄ gra
cia ip̄i dignos exīstē. qm zelo ꝑ
ne ꝓ pīe deuotionē. 2 emulat̄ eſtima
ta maiora. ac de vicīs ad ciuitates
bona apando. de ciuib⁹ ad etna
uolāt. Ibando 2 amādo tūſmigīre
Diſcribente aūt ad mīpaas dño.
vīū deſcat̄: ut vīo meliore ꝑ ip̄m
magīū ordīe ſcō. maīeſtat̄ etiam
glia latenter m hoīe dei: 2 ſden
cīū ni cū fide⁹ auctā pficīt. q̄z
ſi miſtū ḡmīū: appīte ī carne
dño. merīta illa legalia penſo ſua
mīgīb⁹. peulatī repat ob carnale
phīzeoz mīſtīa cecīū. a priſca ſua
pīuīe & fide⁹: qm mor ea q̄ carna
lig vdebant. mandata. ad ſpīale
ḡuīt doctīnā. cūctaq; hīte legalīa
ſuppīcē. euāgīa celeſtis gr̄ē utru
te mutauīt: q̄d eſt vīū ſcēſſ⁹ ſ
de aq̄. ¶ Ez ꝓmo ſtudeam⁹ ī dagrāe:
q̄d ſitīēti deſcīuīte vīo dicīt mī
hī. ad cū. vīuēdo hīte rīdīt. dñe
ni 2 t eſt mlier⁹: 1 Rondy venit
hō meꝰ. Recp̄ cū mrem ſuā thomo
tacīt. q̄ nōb⁹ nūlī honorāē p̄ſūm 2
mrem: aut cā ſibi cē mrem negā
vīt. ex cuīg carne ḡmīca carnē
ſuſcepe nō deſpexīt: cīā apl⁹ teſ
te q̄ aīt. Rem ſcīb⁹ ē ei ex ſpīe
dauid ſcdm carnē. ¶ Rūd ex ſpīe
dauid ſcdm carnē: ſi nō ex corpe
marīe ſcdm carnē. q̄ ex dauid ſ
mīne deſcendit: ¶ Ez m cōſq; mia
cīm fenīq; aut. q̄ mī 2 t ē mlier⁹.
ſīgfīcat ſe dīuīnarīs. q̄ macūlā
cōīt patīendū. nō p̄cepīt ꝓ alī
acceꝑſſe de mīſe: ſ cēmtatē ſp
hūſſe de pīe. Rūd nō tḡt 2 rabi
ē mlier⁹: 1 Rondy vēit hō mea
Rō dīmīnuīt quā ex pīe ſp habui.
cū tua carne ex q̄ carnē ſuſcepī
dē eſt: 1 Rondy venit hora mea:
ut fragilitatē ſcīpē exīte hūa
nitatīs molendo demōſtret: pīus

ē ut potenciā etīne deitatīs. ciuitates
opando patefaciā Venit at hora ut
quid ſibi 2 mī cōē cēt oīāt⁹: cū
cā molentq; m cruce diſcīplo vgīn
ligīē gmendāē cultum. Lapīdīg nāz
mīſīg ꝑſſy. mīcū dq̄ hc ſuſcep⁹
pīe ḡnīta. ei q̄ maīe diligebat
diſcīplo gmendaūt⁹: quā dīna ſcīūg.
q̄ cōgnīta ſe naſſe diſſīmulat: q̄
hanc dīne natīuitatīs auctorem nō cō
gnoſcit. ¶ Erat aūt ibi lapideꝰ ydrie
ſex poteſtatū pmā pmīſīcacem ind
oz: capientes ſīngule metr̄tas bi
nas ūl trīnas. ydrie vocant⁹ vaſa
aq̄ſu ſcēptūi paīata. Dīcit ei aq̄ſ
vīū dicīt⁹ aqua aūt ſcēptā⁹ ſuē ſtam
deſignat⁹: que ſnos abluīt⁹ 2 pcto
rū ſoꝛde ablūē. 2 dīne ḡnīcōīb⁹ po
let fonte potāē Vaſa ſex q̄bḡgtīne
batur. cōīda ſīt denota ſcōz: q̄z
ꝑfīō vīte 2 fidei cūplū rēg⁹ ē
dendi ac vīuendi ꝓpīa ē gra hūa
no. ꝑ ſex ſcūli labentis etatēs. īdē
uſq; ad tp̄s dīuīe ꝑdicatōīs ¶ Et
bū lapidea ſūt vaſa⁹: q̄ fozīa ſūt
p̄cordia iuſtoz⁹: ūtpote illīg fide
2 dilcōē ſolidata lapidīb⁹. q̄ vidit
daniel p̄ſūs de monte ſn manīb⁹
frīū q̄z m mōte magīū. 2 ipleſſe
ocūm tīta Et dc q̄. dt zachaīaē In
lapide vno ſeptē ocūli ſūt: īdē ū
vpō vnīſītatīs ſtīe ſpīalīs ī hīrat
Cuīg 2 apl⁹ petrīq; mēmīt dicēs
ita ds q̄ acīe dentes tūl lapidē vi
uū: 2 vp̄ tp̄ lapideꝰ vīui ſuꝑedi
ficamīī. Bū ſcdm pīuīſicacem ūi
dear trū poſſe cauīt ydrie: q̄ vnde
oz trū ꝓpl⁹ lex ꝑ moyſen data eſt
ſīa gīta 2 vītas euangly. nō mī
nīg ḡtūīb⁹q; q̄ vīdīb⁹ ꝑ ihū xp̄m ſīa
eſt ¶ Capientes ī q̄ſt ſīngule metē
tas bīnas ūl trīnas: q̄ ſcēptē⁹ ſūē
auctōē 2 mīſtīū ꝓpl⁹ē. nō dē pīe ſcīū loq̄ē⁹
loq̄ūt⁹

loq̃tm 2 filio· nr̃ ē illud dr̃a i sa
pientia fecisti. Vnty etrim dr̃z
sapia xp̃us est· quodo etia spūs scī
facūt mētionē: mr illud psalmo
grapli. Verbo dñi celi firmati sūt· et
spū oīs exercitus eor̃. Verbū· do
minī 2 spūs· tota q̃ vng dcg ē itel
lige trinitatē. Qz q̃n mr aquā 2
vinū· trā dñs mr sensū illū· q̃
septē2 an̄ aduentū saluatōis intel
legebant2 2 cū q̃ veniens ipe tuc
tenuit aplōs: eor̃ q̃ discipulos ipe
tuo seq̃dū rūlit. Et q̃de potuit dns
vacuas ipletē ydrias vino· q̃ i cete
ris mūdane factionis cūcta tenuit
et nichilo4· sed māluit de aq̃ face
vinū· q̄ typice docēt· nō se ad absol
uendū ybandū q̄· sz adipliendū po
cq legem pphas q̃ venisse: nec alia
se p euāgelicā gr̃az facē2 docē· q̃
que legalis 2 pphica sc̄pta· cū fructu
doctus q̃ signat. Qz Videamq̃ g̃o
fuit seu ydrias septenarū aq̃ salutaī
ripletas: videamq̃ eaud aq̃ i sna
nissimū vini odorē gustū q̃ gustā
Qz In p̃ma scīl etate abel mustū fū i
videns occidit4. 2 ab hō ipe ipetuā
mr̃ij gliam· bene etia m euāgeli
cis 2 aplicis litis mistice laudem ac
cepit: fructa ipius etnē malidcois
penas luit. Qz meritq̃ hys auditis
metuūt cū ipis dapnari. cupietes
iudici cū pris· oim odioz 2 nūdic
formite abiciūt· deo placet p sacrificiū
mistice· modestie· tuocētie· ac pacīe
cultat4: vas plenū aque m septē2 tuc
mutat4 vīu salubrīe ablūi potūq̃
gaudēt. Qz si itellexerint crucim
hoīcīda· iudeoz cē pfidia· ecclesie
abel passionē dñi cē saluatōis: t
ita que ayrūt os sūm 2 susceptū eius
sanguinem de manū cayīn cruē
cē· que effusū a nudis xp̃i
uicem· i mistriū fuit renouatōis
accepit4: nimiz aq̃ i vinū mu
tā i pīnt4: q̃ sacē dcā lectio p
eius mtelligit. Qz Et cū
scīl ecclie ichoante delecty ē aq̃ dulci
mūdo ab pctoz nūcupudinē
magnitudinē: sed solo nostro
pte mistica cū dño domo sua
ty m aretha lyng plige aus
vasta q̃ horribili· pauoz q̃ hi
de miabīl· qm̃ q̃ cū eacuatō
cepit· libāne· de fidigne cū elect
tenuit· q̃ etiam cū typice· ydrie
Pfecto aque qua mūdacē nr̃ pfe
accepit. Qz Et uos dñi alteg assp
cepit· 2 m aretha ecclam· m no
xp̃i· m aq̃ diluente· p̃ceptū
baptismi· que p̃cā diluit· i hac
nr̃ m aridibg qua aretha gr̃az
nūcupata baptizatoz· differt
coluba q̃ p̄g diluuiū· tamē oliu
tulit· m aretha· unctionē spūs
qua baptizati tribuūt· mtelligē
vinū p̃fecto de aq̃ fom̄ mut
m veteris hystoia fū sua abla
scificatoē· mistificatoē· glorificat
gtplat. Qz Tertia etate scīl
ceptans obiam abiturē· filiū
cū cuq̃ cū q̃ diligit· i holocaustū
sibi offīa precipit· ut dñs· ad
hāc facē que iubet4: sed q̃ filius
lacē aures: ipe cū q̃ obiē· ut
imia· ipetuc bīdcois hē· ducat
nat. Cette hōs ydria tertia· dū
cū tanta ūtus obiē q̃ta mēte
timuet4: 2 ipe obiam dūc· q̃
hūc sacrificio· Qz si imolatōis
vnica dilecti passionē cognouit
de q̄· dicat p̄· hic ē filius meus
lectus m quo mihi bñ complacui· m
quia dīnitate· i passibili ymanitate

Scīl i ydria
sala humana

aperuit

apferto

ḡi nō ſunt ꝑfecti ecia nob multo
doctiores: et qꝫ a doctioribꝰ nōlu
mꝰ deſpici. ipſi indoctiores nob
deſpicere ymo ecia mundꝰ gaude
mꝰ: nec ꝑmittit curamꝰ qꝫ non
eus q̄ nō ꝑmittit fideꝰ nō ſinit ꝑcep
ta ḡdictois tuꝫ meditando ꝓficere.
Hinc pocꝰ q̄ ea q̄ diſcꝰ pōtu
erit. ꝙando euenerit ſiḡni aduꝫ
parat: inſup ecia ſcientiꝫ bonū
facꝰ 2 nō facientiꝫ pecū eſt illi.
2 ſicut dūs ipe teſtat. oī enī nīl
tritꝫ. nīlen quꝫ ab eo ꝙre nob
ḡ. ſcia mſlet: ſz caritas edificet:
ſcḡm. exēplū appetꝰ in hoīe fily
dei: q̄ eis qb ſe ad ſublimia diſce
da ſcia necdū valē gſpexit. ſcipm
benigna hūilitate ſubiecit: cuꝫ
exēplo ibidē eoꝝ alios celeſtiḡ
cꝫ dignos. celeſtis archanī red
dēt ee capaces. Et nō mīnꝰ
ei qfuabat omia uba hꝰ: qſcīs
ni cordi ſuo omia q̄ dīs nō
q dnā dcā ſiue acta ggſicāt mī
ſigo diligēcia in cordi ſeruabat.
ut cūctos ipe pdicande ſiue ſcie
bende ꝛcamatoīs ei aduenīt:
ſufficere vnuſq̄ que ceū geſta
poſſet explicare quecūq; ſ ymi
tēt 2 nos fide nra pia dīs ma
ſaluatoꝛ nīl ſuo in cordi qſ
uando Hoꝝ meditatōe diuina
2 nocturna ꝑtendo. tamē no
ceū q̄ cogitacōnū tpellaꝫ ic
nra: Hoꝝ exēpla tollacie 2 nos 2
ꝓximos uos nros. a fabulis ſupua
cuis 2 male dulcedinis detrīmond
ſalogis caſtigare. atq; ad dñm ſe
ſcia laudis attendē curemꝰ Et
cū ſide bene in fuꝫ bēcudie ſcli

hūtate in domo dei. ac ꝑcepto illi
laudare deū ſiaꝫ: opꝰ nimiū
2 ni hꝰ ſcis. quid in futo ḡtaꝫ
ſollicite ꝓuiſerꝫ: ſ̄ḡtando vi
delz eterne limina. 2 nō ſolū i ea
laudes dīo canendo: ſz 2 i oī loco
dnatois eiꝰ ea q̄ ad laudē gliam
q̄ ḡdictois nīl ꝓficiat ubis ꝓce
ſens o ondendo. Et ihc i q̄ ꝓfi
ciebat ſapia. etate 2 gīa apud de
ū 2 hoīes. ſtatāpe humanitatis
dcat. nīl q̄ ꝓfuit ad q̄ voluit: q̄
t diuitate idē ipe eſt: 2 āni eiꝰ nō
deficient. Jnū hoīs appe nacuitꝰ
ficiebat ſapia: nō q̄dm ipe ſapie
tior ex tpe naſcendo. q̄ puꝫ q̄ſcp ‖ ꝙſcendo.
cois hoīa ſpū ſapie pleꝰ ꝓmane
bat: ſz cand q̄ pleꝰ erat ſapiam
ceteris ex tpe paulati diuoſtendo
Jnū hoīs nam ꝓficiebat etate: q̄
de infācia ad pueriā. de pueria
ad iuuētutē. ꝙfecto hoīb q̄ eſcēdi
ordine ꝓue ꝓuenit. Jnū hoīs nam
ꝓficiebat gīa: nō ipe ꝓ acceſſu
tpis accipiendo q̄ non habebat:
ſed pandendo dōnī gīe q̄ hēbat
Et bn cū dēm erat. q̄ ihc ꝓficie
bat ſapia etate 2 gīa. adiutū e
apud deū 2 hoīes: q̄ q̄tū ꝓficie
t etate hoīb q̄ ſapie 2 gīe q̄ ſibi
icat dona patefiebat. tm cos ad
laudē dīm ꝓuīs ſp exercitate cura bat.
pagens ipe q̄ ceteris agendū ꝑcep.
ducat luce vīa tota hoīb q̄. ut vide
ꝝ opa vīa bo. 2 glificet ꝑem
vīm q̄ i celis e. Atq; ꝙ nō ſolū q̄.
hoīes gīa 2 ſapia ꝓficiebat. ꝙtū pi
gīaꝫ ſapiam q̄ eiꝰ potuit aggſſo cog
noſcē: ſed ecia apud ꝙtū ad eius ‖ dñi.
laudē gloriaꝫ ſapiam ac gīam qua
t eo gnouit ꝛtulerit. Cuꝫ bnfi
cijs 2 uīrtutib etnis ſit laus 2 gīa ꝛꝛ

actio⁹ in omia sc̃la sc̃lor. Amen.

Dñica .2ª p̃ epyphiam. lc̃o sc̃m̃ euāg̃. s. iohēm

In illo tpe nupcie facte sunt in chana galilee: et erat mr̃ ihū ibi Et vocat⁹ est ihūs et discipuli ei⁹. Et deficiente vino dicit mr̃ ihū ad eum. vinū non habent. Dicit ei ihūs. quid mihi et tibi est mulier. nondum venit hora mea. Dicit mr̃ eius ministris. quodcumq; dixerit vobis facite. Erant autē ibi lapidee hydrie sex posite secundum purificationem iudeorum capientes singule metretas binas vel ternas. Dicit eis ihūs. implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usq; ad summum. Et dicit eis. modo haurite et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde esset. ministri autem sciebant qui hauserant aquam. vocat sponsum architriclinus et dicit ei. omnis homo primum bonum vinum ponit. et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est. tu autem servasti bonum vinum usq; adhuc. Hoc fecit ihūs initium signorum in chana galilee. et manifestavit gloriam suam. et credidit in eum discipuli ei⁹.

Quod dñs nr̃ atq; saluator ad optatas vōtaq; nr̃a pollū venerit. sed et mactlm ibidē q; nūptias sanctificaret facere dignū est: ex quarum celestium sacramentorum figuris. ecclā in xp̃o tactam et matrimoniū fidē rei et sacramentū significat. Docuit tactam et matrimoniū rectā. q; qm nupcie celebrant: ppter fidei q; sit damnabilis insinuat. Et ei thalamo immaculato. et nupcie debita castitate celebratis culpa cessat: nequaq; dñs ad has venire. nequaq; eas signorū suorū virtute operari voluisset. Ceterū aut q; bona est castitas ingalis: melior grinea vidualis. optima ppter regnū celestē. ad exhibendam omni electoni gr̃am. discretionem trium mystica congruitate. et truncato. male ligis utero nasci dignatus est. a gentilico adhuc vidue de mortuo nato benedicit. a nupciarū celebratorib⁹ q; iā iuuenis inuitat: et hos suc pūcta lectura hortat. Et altior est celestium lectio figuratiua. ignarā nāq; fructū in fide dei filii venit ad nupcias: ut ipm̃ se esse doceret. de q; sub typo solis psalmista. et ipe tanq; sponsus procedens de thalamo suo. exultauit ut gigas ad currendā viā. a summo celo egressio eius: et occasus eius usq; ad summum eius. Rex et ipe q; sua loco de se finis q; fidelibus qui ex q; pte filii sponsi fuge. q; diu cū illis est sponsus: Venient aut dies cū auferet ab eis sponsū. et tūc ieiunabūt. q; ma nimirū incarnato nri saluatoris. et q; pridē cepit q; mutet. multis scis

est lacrimis et luctu ipse expectet donec veniet: similiter et q; resurrectionem astruit ad celos q; sedet ad dexteram patris. Dicit Solo aut q; tū habuit q; ē ipse fidē ac fuge negligere q; ita sua ecclā corporaliter cū q; spualit dilexerit sibi adunet. q; dñs xp̃s sponsa eius ē ecclā fidelium eius sit: ipe nupcias singulis sibi ecclām sociauit. Ipse et gratia mysterii venit ad nupcias. m et ita carnali celebritate: q; ad copulandā sibi dñi amore ecclām. de cuius thalamo corrupte generis virtute sine quo deo humane ne quidē ex q; ad sociandā sibi ecclām tā sponsa q; esset. Primum q; tiam loca iudea celebre. filii dei hō fi. et certam sui pignore in fide q; nata dignet. Ex vōtis ad fidē gentilē fructus orbis fine cassa vacuit a mysterio q; dicta ipe q; superior euangelii sono dū trāt. nupcie fiē referūt: ipe sua dñi ad optanda vesse designē. Primū q; ante legē primitias ex sedū sub lege. et hoc sub gratia promissa euangelii q; tūc dei luce mundo ipse m q; dñs et saluator nr̃ q; deposito grāe humani in carne apparuit. Et hō q; in ecclā fidelitate. de mysterio tm̃ ecclē q; nupcie fiē celebrant.

eadem
eadem

Reliqua duo folia q; seqũ tempus

pla ſnām tas mortē passa ē dolo
re: q̄ filiq̄ offrēt ſ̄ aries macta
tus. Q̄ intelligis būdecem q̄ pro
missa ē abrahē m te de gentibus
ēnedis. miūq̄ ē gplectū. nimiz
de aq̄ vīnū fecit: q̄ ſpūale ſeſtū
cingnoia plagitancia debriatus
q̄ſnit. Q̄ Decē etatis ſcis da
ūid q̄ſalmū regnū iſrlitice gētis
ſortit. hūlis mortis z mitis: cui
ꝑ illo cuiq̄ iūſta din ꝑ ꝑſecutōe
crucīabat. Etas ydria q̄rta. fon
te palutis ſ̄ plena. ūmſq̄ hō. au
dens hūlitatē atq̄ mortē fugē.
z ſuꝑbiā tepo atq̄ nūdiā ſuo de
corde ſ̄pellē: q̄ haustū aq̄ lympi
diſſme q̄ ſ̄ficiat ūmēt. at ſi m
ſaule ūdos ꝑſcr̄tos. m dauid x̄pi
z etnam ſ̄ficat q̄ficiēt. illoz ob
ſtīdia z carnale ſil ꝑcū z ſpūa
le deſtructū. x̄pi aut z ecclie ſ̄g
nū ꝑ ē manifeſtū: poculū utriq̄
bini de aq̄ ſtēi ſenecat. q̄ ſ̄ ſua
ē vita ꝑ z regnū. ē z ipm regē
ibi ſcr̄ta legē nouit: ubi p̄ q̄ q̄
de ſnīb vētem legebat hyſtoriam
Quīta etate ſcis ꝑplis peccans
captiuāt nabuchodonoſor babilo
nia triſtmg latrū. Z p̄ ſeptua
ginta anos pēitens z conſeruā
tiam ꝑ ihm ſacdotē magnū ſ̄
ducē: ubi domū dei q̄ mēſa
ē z altare ſtam q̄ne deſtructa
redificat. Hec legens ſine andi
ens. quisquis peccandi metū cō
cipit. ad pēitendi remediū q̄fu
git: aq̄a ydrie purificantis ꝙb
ſtituē. Z hīc intelligē dīcit
ihm z ēplū dei ecclām x̄pi. ba

bilonē q̄fusionē pctōr. nabuchodono
ſor diabolū. ihm ſacdotē magnū
vm. ecclīq̄ pontificē ē ihm x̄pm.
ſeptuaginta ānos bonoz plēitudo
opm q̄ ꝑ ſp̄m ſc̄m dona largīt. vidz
ꝑ decalogū z ſeptiformē emiſſ
ſp̄m gr̄am. z videtq̄ hō. oēdificā.
alios nimiz a diabolo de ecclīa trāſ
tos. alios gr̄a ſp̄ſ ſc̄ ꝑ x̄pm r̄ſ
piſcendo ac pēitendo r̄ſiliatis ē
vīnū de aq̄ fecīſ hz: q̄ ad ſ̄ptimē
q̄ ſēpta ſ̄ intelligens. magno
mox q̄ctionis ardoē q̄ mīſto ī
calescens. q̄q̄ ſibi pcīi captiuatiq̄
eſſe deꝑhendit. ꝑ x̄pi gr̄am labāti
deposcit q̄ Q̄rta ēchoante ſcīi ecclīa
te dñs ñr carne aſſūpſ. otāe die na
tiuitatis ſue legē ecclīq̄ ē: tertiam
z tria pq hō ad templū delatq̄. z lega
lia ꝑ eos ſ̄ mūnera oblata. Hec īſtruē
tes ad limā. apte diſcimus q̄ta nob
diligēcia ſ̄ euāgelice fidei ſubue
nda miſtia: q̄ ipē būdecem gītē
aſſūens. q̄ legē libē dedit. vetez primo
ceremoniaz ritu gr̄ciari. q̄ emicta
dūitq̄ ſ̄ciat: z ſic noua gītē ſacra
menta ſuſcipe ſil z tradē enituit.
Etas ydria ſexta ad abluēda pcīi
q̄ agia: ad potanda vite gaudia.
nūdecim ecclīis q̄ aſſēns vndi
Q̄ Decīmo ſ̄ octauo die ecclīa ſpōsam.
baptiſma q̄ ī miſtīo dūce r̄ſur
rectois a pctōe nos mortis redimit
itelligis. m inductōe ī templū. z ob
latōe hoſtie pūificantis figuratū
agnoſcis fideles quosq̄ de baptiſmo
ad altare ſtēi ingredi. ac dūica cor
pis z ſanguīs victima ſ̄gulari
dēt q̄ſcrari. vino q̄dē de aq̄ fōn-

ꝑcūando

Baptiſma

et q̄dē mēcrissimo donatq̄ ēs ꝑ
uo si ēcrūcifoms dīc ad q̄alem
hūam ḡnis ꝛsurrectoēm· qui mor
talis ꝑdīgo ꝛsurget· mortalitas
tota īmortalitate mutabit ihc trās·
et ēcrūcifos indūt ī tēplū cū hoſ
tys ꝓtellēcys· q̄ pq ꝛsurrectoē
miſtali cpleto iudicio· ſcī iam
īcorrūptibiles ſci· ad q̄planda
ꝑpetuo ſpectē dīne maiestatis·
cū bonoꝝ opm nubīb; mirabit·
miſtendū ꝑfēd vinū de aq̄ fici
nabis· cuiq; q̄dudi ꝛtē ꝑtestans
et dicens Et poculo tuo rebriana.
ꝑpclarū ē ſtq Ergo dns vinū in
gaudia nuptiaꝝ nō de nichilo fa
tē volut· ſ; ydrias ſcē ꝑplē aqua
ꝑpicēs· hāt mirabile q̄dē ī vinū·
q̄ ſcē mūdi ctates· ſapiē ſaluta
ris largitate donaut· q̄nā tm
ꝑē venies ſublimioꝝ ſenſ; nēu
te ſcīndant· ꝑua q̄ carnalēs
carnalē tm ſapiebant· ipē ſpūali
ſapienda ꝛpauit q Vltrō audīe
ſis· q̄li de aq̄ ſcēt vinū· Appmt
pq ꝛsurrectoēm ſua duobq; diſcipulis
ambulātibq; in via· ibat ꝑ cū illis·
et ꝛcipiēs a moyſe et oībq; ꝓphis·
nūciabat illis in oībq; ſcripturis
q̄ de ipō erant Vltrō audīe tm q̄
nō in eod ſūt vmo ītēdat· Poſt
modū ḡnoſcētes q̄s ēēt· q̄ eis u
bi vite ꝑpinabat· dicebat aduēte
ꝛtionē cor· nrm ardēs erat ī nob·
cū lo q̄ꝛet in via et aperiēt nob ſcp
turas· Dicit g̃ ihc miſtā Im
plēte ydrias aq̄ Et ipleuerūt eas
uſq; ad ſūmū Quid p miſtā q̄
hīc iubent· facā· ū xpc ſignant
diſcipli· et q̄ ipleuerūt ydrias aq̄·
ꝛtō q̄dē ipe ꝑcipas mūdi
legalibq; de ꝓphicis ipletis ſcp
ſed ipe ītelligendo pmdē·
endo fidelit· q̄ ſcēpta q̄ a ꝓphis
miſtā ēt· et ſalubriter ēēt
ſtū ſapiē celestis· et ad opm
gaudiū vtilis Implenda
cas uſq; ad ſūmū· q̄ nē
legerūt· nullū fruſſe ꝑfecte
ſcis alienū doctoribq; qm ſ
ubis ſi expōtis· ſi ecia ſcīpt
via vite mortalibq; pandēt
Et dicit eis Ite haurite nūc
ſtre architriclino et tulerūt
Architriclinq; aliq̄s legis ꝑce
illiq; qui ēt· Fortasse michael
nil gamaliahel· nil discipli
eiq; ſcūlq· nunc aut nuptiē
cente paulo apl̄o Et dū ea
nibus euangelij ēdit· q̄d· i lib
et ꝓphice latebat occultū· vinū
architriclino de aq̄ ſcm ꝓphice
Vnde quidam philosophi
triclinq; vocato sponso dicit
homo ꝑmū bonū vinū pon
cū ebrietas finierunt· tūc d
dicto ēt Tu ſeruasti vinū bo
uſq; adhuc· q̄ doctrina ē ꝛgnā
diſciplina legis et euāgelij· vi
et vmbra· cultus q̄ veteris
cultus regni ſcīm ꝓmiſſa
euāgelice fidei gratiā· et ꝓ
celestis pie dona ꝑfēt
ſcīt ūcīm ihc ī chgna gal
et manifestauit gloriam ſuā
ſignauit hīs signo· q̄ ipe ē
glie· et id sponſo eccie· qui
his cibis veniet ad nuptias
q̄ dns celi et terre· clementi
voluiſſe q̄ntet Quilibet
q̄cientia· q̄ ultro ſignaꝝ

rogemus deū ut ipam quā nob̄ fac
gratiā ꝯcedat. ne forte ifles. cū
tatis suę filiōꝫ caleſtiat. 2 ad ſup
na q̄renda ſola ac ſapiēda q̄tat.
quatinꝰ ſpūalit̄ ꝛeſuſcitati. poſſimꝰ 2
ipſi cū ꝑfecta caritate ꝓtaſti nob vi
no aduentuꝰ Euigz fuit ut nob
q̄ bñ ꝓficiendū. 2 nr̄e ꝙ ꝑte ꝑue
tape ſuffiendū. 2 in fine ꝓſpē ihē
manifeſtet gl̄iam ſuā. in q̄ vnit
2 regt cū pī in vnitate ſpūs ſc̄i deꝰ
p omnia ſeꝯla ſeculoꝝ amen. Do
tercia ꝓ epiphaz lēo ſc̄i ewā" ſedm matē matth

Dñica ſcđa ꝓ octāꝫ epiphe

Ihū. Cū deſcendiſſ ihē ſm matthm
de monte: ſequte sunt eum
turbe multe. Et ecce leꝓſus ve
nit. rogabat eū dicens Dñe ſi vis:
potes me mundare. Et ait illi. Dñe

Dicente origene de cad lēo
i monte dño: diſcipuli venie
runt ad eū: ſicut alacres. ſicut
domeſtici ſi ꝓxi. ſi amici nō fiūt
ſed eo aut dño ad eos. Vos eſtis ſal
tre: 2 vos eſtis lux mūdi: Rurſ
eo deſcendente eo de monte. ihē
ſequte ſut eū. q̄ i monte aſcende
re potuerūt: ut pigri ꝓpter: ut
negligentes. ut ipſi Jta 2 filij
thabel ꝓpter q̄ in monte aſcende re
valuerūt. ad diuinand deo ꝓpter
nō potuerūt: ꝑ ſua irreligio
ſitatē 2 impietatē q̄ Ez plg mon
tes aſcendit: 2 pauci cū eo ſeni
ores iſtl. Et cū dño diſcipuli ſui Jta
liſi monte aſcenderūt: 2 tm dioca
dem ſi ſequti ſunt. Eut 2 nō vigila
tes 2 alacres 2 fideles ad deū
tendentes. 2 dñm diligentes. q̄ ma
celeſtia deſiderantes. dñm ſemp
ſequtes. ꝙ dñm in illū celeſtē mōtem

moribꝰ adhuc moribꝰ cādi oñ
ſimꝰ. aquā q̄uerit in vnū. ꝑ
ſitio ſignoꝝ que in moribꝰ iam
p ſuū ꝓcem effens. in mori
bꝰ vite ſtudia ſola ſectantibꝰ
oñdit: tam ale pus 2 q̄ iſpi
ente nūtē eoꝝ ſapē ſtie ce
leſtis imbuit. ꝛra 2 ꝓmꝰ q̄ſſ
tes in tra. ſui ſpūs munē q pu
ri illis ſenſu. ut intelligēnt
ſcripturas: 2 ꝙmodū miſſo eoꝝ
de celis magiſtꝝ ſuꝝ amoꝰ
ſtr 2 ſapie ſpūalis flagitiaꝝ
eoꝝ cordib q mſudit: data iſup
q̄ gnicōe ligniaz. qbꝫ vni
uſo orbi eā q̄ ꝑtrpant vite
gratiā ꝓmat ſufficentē. Has
g. xpi 2 ecce nuptias ſtre ihū.
que 2 tue vna i ciuitate galile
bant: 2 nūt vinū celebrāt
m orbe diuaz. tota mente diligā
mꝰ: has gaudijs celeſtibꝰ nup
ſſa bonoꝝ opm mtrecōe iugā
m. Has itaq ꝑ fidē vōti ītinuꝰ.
mido dilectionis hītu celebrare
cupiamꝰ. nūc ꝑ actiones ſtr et
cogitatiōs macrulas. aū deum
eptem diſcrimē ipi ſollicitꝰ
exhibendo diligentes. ne ſor
te ītrēdiens tpe q̄ has filio
ſuo nuptias fecit. ſi videt nos
nuptiale tritatis veſte nō hītē
hītē eiciat nos: et ligatos a bū
agendi facultate: pedibꝰ manꝰ
ac malis. extorres mittat in
tenebras. Fraternę fidei ſocia
oddiū nūoꝝ vaſcula ſedm pu
ritatem ſcripturaꝝ celeſtiꝰ im
pleamꝰ hē aquā ſcie ſalutaris
ſue ſedm ewāliū attendendo.

asurrexit: audientes aplm dicentē
Quae sm̄ si sp̄ite q̄rite. quae
sm̄ sāpite: ubi xp̄s est in dext̄a
dei sedens Descendite nūc dnō
hō est ad inclinate se ad ifirmitē
z ip̄otēcia tēdē. mystq ipsi omi
ni infirmitati. secute sūt eū tm̄ be
nīte: alīq ip̄r doctrīa: alīq ip̄r miracōnē
et curatōnē. Et ecce hō lep̄sus.
Venit ei illis q̄ curā q̄rebant: qm
leuāmē dēsiderabant Et ecce lep̄
sus veniens adorabat eū dicens
Dne si vis: potes me mūdē De
ostū cuius regna o hō: z ī mo
te michil dicis. Dona ip̄s z ip̄a
oī ī rei sub celo Tempq doctrīe: z
tps cuātōis In mōte docuit: illu
uit mōuit: aquas cuauit: cor
da sanauit Ip̄a gr̄a. ego illa ma
iestas tēptāe nūnii: illa sūma cur
dae passus fr̄e Ip̄s gr̄a ab illo cō
pletis dēostū eo de mōte ad ciu
itatē descendente: sicuti de ce
lo. sicuti de celestibq montibq. ad
saluandos caīnales descendēte: ve
nit ad eū hō lep̄sus. adorans eum
dīc̄s pēcīs adorare caput: aīe ip̄o
placet cultūs ondit. Adorauit eū.
p hō. ipō deū z dnm eū ūotatis
adorabat eū. Fide z illi bēi magi
stros p̄cedentes adorauerūt eū: z
ita ei munera optulerūt. Eodem
mō z nūc iste cadens adorabat
z sic sūpliciē optulit postulatōi.
dne dicens. si q̄ digne adorātib.
q̄ mīto cōfcis. te ego dnm adorō
ne dnm adorō. ideoq z dnm dico:
opa pīe ostēdens. z sic iuba loqs

p te cūi oīa fīa sūt: si
dne si vis potes me mūdē
Voluntas tua opq ē: iō si vis
tes me mūdare Voluisti me
mundissima lep̄ sup me veni
sūe ip̄ mea pēa ut cōtrīa
penituisse: sūe ip̄ tua p̄ōa
ut mabiliē me mūdaē magis
cēla dia dispēsatē z p̄ōnis
facis: a salutē latēte tibi
Sūe gr̄a. haue lep̄ra ip̄e mū
tata portam. dimittens culpe
meas mūdq nīe: sūe ip̄ tua
cia tua mabiliē me mūdē: si
ab oīb magistris Dne si
potes me mūdē Voluntas tua
opq ē. qr z opa voluntatis tue
bēdīe: iōq si vis potes me
dare nō dubitq. nō fallor: si
dico sicut illi q filij salutē ha
cabant. si q potes adhuc
fr̄e sīe qr omīa potes: iōq me
potētia peto: nō fortitudinē
q̄to has cūi stra ideficiente
p tuā voluntatē tua dēpte
sēqs ūtq sanct̄ hanc gr̄am
placuit Dne si vis potes me
dare. m ad bīficiū. z ad sa
bīficiis aliis ad miracla. z
q̄fitendi doctrīa Dne si vis
potes me mūdē. In pīe
amān aut pīcipē sūe p̄
Iordane tingēdus a lep̄
dasti: tu z ma si vis potes
mūdē Cui ait dns: z
cōfitēte q ego possū: ip̄e
q si ego volo fit: ideo vol
ego mūdē. Voluntatē petis
tētā q̄fitens Volo. mūdē
dubitasti ēdē: nō dubitasti

magnificē dñs: magnificā ⁊ mu
dabis. Plenissime gratiis: ple
nissime letificabis. Volo. ondac
nō dubitasti ēdē: nō dubito sa
nāc nō destruisti confessionē: no
dispectū te mundāc. Volo. ondac
Et ne magnā gram ⁊ ondam
manū ad te porrigo. Extendes
itaq manū ihs: tetigit eā di
cens. Volo. ondac Et quāc te
tigit cū dns. cū lex phibuisset
lepsū nō tangē: Pcepit hs: tet
git. ut ondisset q̄ oīa mūdā
mūdis: ⁊ aliox alios nō adhēt
ignāciā: q̄ extīma īmūdicia
maculatos nō coīquat Et ad
huc ⁊ ⁊ tetigit. Ut humilita
tē demōstraret: ut nos doceret nul
lū spnē. nullū horrē: nullū q
exhibitē ducē. ⁊ corpis lepsi
nō aut maculatoē: q̄ a deo ⁊
mūtuerat ⁊ q̄ ipe sue tōne
Extendens ē manū ihs: tet
gre cū fiducia aut sū celestis:
corpa cū aūb cū tāc possit ⁊ ⁊
ons tangi: nō ut mfirmitatē nā
dhēat: sed nō ut ab hys q̄ cā hūc
expella Sol sū cū aut ītercepti
bilia ⁊ lūna ustricē: tōp omdo
appropio. ⁊ oēs meis splendoib⁹
as salutē nūciadio: ipe uēo sicut
sui pmanco. ēm singulāi mee
fīrātis pulchrīdinē q Evite dēs
manū tetigit cū nro ⁊ no lege:
ēd cmo wlnq nō dēstruo man
datū: ⁊ fugo lepsū et q mūdo
lepsū. Deogr cū extendo ma
nū: mox effugit hc gratiā ⁊
Mec ītuit p̄ma: nil resistē
mee potētie nō pōt dīc. ēm
dāc Et magnū ad tangendū ex
tendens. effugit illico lepsū: ⁊ i

uēta est manq dñi. nō lepsa sed
mūdū tetigisse corpq Cōsidēra
⁊ nos nūc dilectissimi fidē ut nullq
~~grammaticē delictum mfirmitā~~
~~tatis tāde pēn~~ lepsā m sua hēat
aīa: ut nullq grauitatē delicto
rū i suis ītueat tāde: ⁊ si habi
tantē adhuc nos dns dicat ad cū
dnē sz vis: potes me mūdāc Tu
illū pius nūra emittentē mūdasti delicta
manasse: tu īmūdabilibq alios a
sceld pctīcrib⁹q mistiq̄b⁹: tu q̄ s
vis potes me mūdāc Et dns nos
nūc portātes manū. dicat Volo.
ondac Et ihs aut illi mūdato
a lepsā. huic cui p̄ misereīq̄. huic
ēdonet dns: qui q̄fitē ⁊ vtuc eq
huic q̄ dixit ihc Credisti: sang credidisti
ee Spūsti mūdq effectus es Noli
ablūisti q̄lis fuis: ⁊ q̄lis fuis sis
nō cessēs gratīā q̄rē: nō tacitas
q̄fiti. Hoc ⁊ nos debem facē
o hmī. qñ a dno nro ⁊ aliq̄ p̄
culo habeam ⁊ qñ ab aliq̄ dolē
saluam. sue infirmitat sue vulnis:
sue de q̄libz nēcitate nrā efficia
mur ingrī: nō ī linq̄mq libēa tocm
mūi: sed alacter gratīā actionē
ei ī dam⁹: sed ⁊ nūmq̄ sē dni
substanciā vitam ad honorificand
cū cohibeam⁹. Hoc cū illi man
dauit dns Vade aut ad sacdotē:
⁊ offer munus tuū Duic q̄ ei
ihc. Vide nēmī dixis Et quāc o Vade &
dilectissime dnē dicat mihi: Vtcr- dmk Dulaffia ||
mēa aut humilitatē ⁊ dulcē dnē ⁊ mēa
ne ⁊ vos dgtam. qñ aliq̄ boī fa
ctū. nō gliam nō exhortoli. nō tamē
placē velle nī ostēdī homī: sicut q
sucundo est aliquib⁹: sine cū aliq̄
boni faciūt. sine cū ī manentē.

ſſue in pauꝑm elēoſinis 2 largita
tibꝫ: ſiue in altaris honoꝛe ſiue in
ſuoꝝ honoꝛificentia Certū ipi an
hoies volūt gliaꝝ 2 ſibi placē: an
dīm nitedē ꝓdeuntes Vide ne nim
divis Te cū tacentē: hoc mirabil
clamabit Te cū os nō aperiēte: os
coꝝis tui ſba iubilabit Hestmadie
īmūdꝫ: 2 hodie mūdꝫ fuit puſillū
hoꝛribilis: 2 nūc detoꝛtꝫ Vide ergo
ne mū dīvis: ſ vade onde te ſacdotꝫ
Iubulante te ad tēplū videnaꝝ mu
bitū Et ſacdos videns expauſcet
qm ſm̄dm legē tetꝫ 2 bis ꝙb co ablutꝫ
2 onidens te ipi mūdū nō potuiſti
Vade ꝙ onde te ſacdoti: 2 videns
ꝙnoſtat ꝙ nō ꝓ legē ꝙſtitudīne
mūdatꝫ eꝫ ſ ꝓ qte opacoīm nō
ꝓ timoꝛe ſacdotū ymagnīe: ſ ꝓ
celeſtē ſtīmi ſacdotꝫ ſplendoꝛe.
Vade onde te ꝑpm ſacꝝ ſacdoti.
Sacdoti te onde: a ſtīmo ſacdote
miſſꝫ Sacdoti te onde: a ſtīmo
ſacdote dea ꝓtis mūdatꝫ ſ nō
videaīs m ꝙſpectū dm̄ īmis iſtoꝝ
videaīs ſacdoti mūꝝ vacua ad
cū veniē: nō veniaꝝ t ꝙſpectū ſti
tēpli ihū xpi tui: ſed offeꝛ munꝫ
tuū Ad illū et hoc tuū dīm admo
net nos oīcē: ad illū legis nabic
obꝫ dicē: ut 2 nos dīm dona 2 mu
nēa nīa nō tenēamꝫ apud nos:
ſed addamꝫ duo maioꝝ cū ꝙ aliq
libam̄ ꝙ tbulatoꝝ. Offeꝛ igꝝ mu
ng tuū Quāc: Ut oīcē ꝙ videt
te portāc 2 offeꝛ ēdamē hīs miabi
libꝫ: 2 magfiect dēū ꝙ miſeꝝ eſt
tui: 2 ſidelibꝫ ꝓ hoc īterpacio et
teſtīoīm dm̄ice oꝛdis ꝓoꝛ fiat
Fuit 2 illū trīnita 2 octo āniaꝝ
te ī inſinitatē. cigēs a languoꝛe
uſſit poꝛtāc ꝓbacōē ſuā. 2 ute in
domū ſuā: ut huic ꝓm̄ ſcm̄
tū ab eo ꝙ mūdā tuicāc
uaſſi ſaluantēſe īnotando
dando Exit 2 illū cēm ī natu
ſylōc miſtē: ut videāt
lāc illuc eūd cēm 2 utū
tē: mag. 2 ꝙſtupe ſtentes
hinc elēa mabilia facturi
hoc quē ſuꝝ dēū ſuit. cū trīp
caphar-naū cīuitē galilee
ognoīata ē caphar-naū
ſuꝝ dīs. ītuētes ſuit magſt
tēcāc de moſtīne Jhū
in caphar-naū Cui ibi
Apt hoc qd inuenit. Et ſcā
maſeſtū eſt Accesſit ad
tūpo accesſit ne. nō dimit
ſed totū 2 nō aſpcū coꝝpis
ſꝫ 2 alīc plēitudīnē: non ſuf
tūt. ſꝫ īmaculato coꝝde
tentuto alioꝝ gna
ſed domeſticꝫ coꝝde: alioꝝ
tionē ſꝫ alacꝝ fide: mulie
tēpe. ſed ꝓlꝫ agelozꝝ
Accesſit ad cū tentuto
tio iudeoꝝ illi quōd ad hc
in capmēlo aſtendentes qm
genarij mox ī infidelitate
igm ꝙbuſta ſuit: 2 iſte ī fid
in ſimū deputatꝫ ē alioꝝ
tesſit ad cū tentuto: ꝙſ
cū 2 diabs dīne pcē me
in domo paletiꝫ: 2 male
tus ſpūtet in illo ꝙ ꝓ
ſpūtaretꝫ ꝙſtabat
filiꝰ alīꝫ ꝓ aliotaliꝫ
ꝓ filio ñ iſte ſolꝫ: et hc
augmētū benedīc. 2 ad
glē cāt Quid cū ꝙſtabat
iſte hūc: Quid eſtimabat
ī odꝫ bonꝰ pleꝰ tentu
Iſte audebat in pcīo

ctatoris sui. Iste me hz semp tria
dum: 2 ego hinc magnu in gl
Deo dnm. Et g. ei ns impera.
quo ille m misebit. Et ego huic
ns subuenio. quo illi nu subiecti.
Hic dent omes qui familos huit
2 famulas cogitate. iste misereat iste
dolet. iste supplicat. iste curabit
de suis suis nil de acillis suis.
sicut ille legis centurio fecit.
Puer mst meus iacet i domo mea
in una re tm misabilis qz
sed 2 in alia p paliticu: tria p
malis tenet. Oia ei ista pdo
lendo mundat. 2 iacente 2 pa
litico. 2 dnc detento. io ut 2
sue aie angustias demoster autet.
2 dnm gmouisse: qtenus 2 illuc
cupiatis nos iuuare. 2 dm bemi
nolentia iuuare. Q Quare quia
iacet i domo. Et huc ig quae non
detulisti cito. sicut illa illum pali
tum malos portauerunt. Ideo
aut qz no apt est onde illi oia
bdenti ns opt est i gsperi qz
sic eis. cui potentia no tiat.
ner meludit. nc excludit. Iacet
in domo paliticu: 2 male tor
quet. Quid go vis. Quid tu
pis. Quid desideas. Ut no mi
hi loquer aut Ego cui qz ad
dia agnoscente loqr. ut no ubo qz:
sto cui qz ad omia ptiete tu
deo. Ideoq iste agnoscis corda:
uidens dicit Ego veniã: 2 cu
rabo eu. Ego ad abiecta vi
cis. semsle sine illam vtez. m
fructuose eis ptiat filiu do
mini. ego 2 mee veniam ad te 2
curabo eu. Et qm pmittis do
mine adiutu tuu huic. ut qz

ut nc pcedi. sicis qz no acceptabile
sit ei. ut veniat in domu eius. Vide
qz omo hoc pficis. Ob hoc nec vos
pualeatis. 2 fidei eius similetis. ut
agnoscat qz iste sit: ut alios m eo
fidei thezaurus hoat acquirat. Ia
om 2 pmitt tptani. no p hoc ut || abraham
agnoscam qz au sicubi: sic ut vos
ei silis m ad tptande 2 forsitan tuemini similes
timuit. Et iob ita pbani. no qz
ho pbam qz nisi testificatu sit.
sed ut vobis spem 2 fiducia demon
stretur. Ideo qz 2 hinc dico. ego ve
am 2 curabo eu. ne ipe magna
fide sua pfectus dicat Dne tristis mi
hi. qmissor. qebasti me hoc dico.
misericordi fortitudine aie mee i ho
ubo tuon sit digus aspu. no sit dig
nus appropiatione. no sit dignus
accessu ul meritis tuis Dne no sit
dignus. ut intres sub tectu meu qz
Moyses pmitt ille magnus tuus
fabricator. ille mirabilis tuor nar
rator opus. ille fidelis i to domo
tua nimiu sc. hinc alibi dicens. no sit
dignus au hester mi 2 tenu deum.
qto magis ego dica. Duc qz no sit dig
nus ut sub tectu meu intres. Alie
nigena sit. gentilis sit. miles sit gla
dio accinctus. sanguinem fudens. ad plura
crimen. ioqz no sit dignus. ut intres
sub tectu meu. si tm dic ubo. si tm
veni ubo. Verbu tuu asperat tuos.
ubu tuu opus glorificati est. ioqz dic
ubo. unde absens corpe: qd' pre
sens glorificare potest ds Ubique id est
circa tua pncia: ubiqz pnt tua aspec
tus Ideo ego accessu 2 ici orationes tuo tibi
nus sit. 2 iste nus tuus ubi tui visitatione
indigeat. 2 io dic ubo. 2 sanabitur
puer meus Et 2 hoc mihi mihi
pficiat sc. pusillu aliqd qd duat

|| samam

potenda

bam: sicut & alienigenis ¶ Centes
filiis dei me inuocant. et adorē
vnigenitū qui venit. dnm asserūt.
& sicut dnm diligūt: & sicut bene
dia dispensatē adorāt. & ista ne
nō agnoue: & plus hic me nō tre
leuit. Ideo helizabeth lēlizabeth & sa
mariam appellat & petrū stranio
Iairus iste princeps. p filia sua
me petens nō potuit. dic ꝙbo: ꝙ
uent aut velocē ang⁹ moriat hec
filia mea ¶ Sicheo dem dolet is
ihesu: fidē sat̄ habens quidens
aut Quo pt hō fi: ego aia & mar
tha me nimiū diligētes dicūt.
dne si fuisses hic. nō ēet mor
tuus frat̄ meus. tpe dubitātes. q u
biq nō deloy ste adesse nec pōtā
tēq nō lucē fidē tenēt i ihū.
sicut in vsto alienigena ¶ Dico
dūt vob: q multi ab oriente & ab
occidente venient. & recubet cū
abrahā ysaac & iacob i regno celoz
Dico vobis. testor vobis. amicis
bab. ꝙdico vob: q multi venient.
de quib⁹ ia pus ꝓpha locutus est
dicens Et venient gentes multe &
dicent Venite ascendamus i mon
tē dni. & in domū dei iacob ig⁹
diam nr. & ostendat nob viā suam:
& ambulemus in ea ¶ Multi venient.
illi de q̄b dns aut Et alias o
ues hēo. que nō sūt ex hoc ouili
& illas adducā: & fīt vn grex
& vnus pastor ¶ Multi venient. de
q̄b dicit est: ut filij dei q dispsi
sūt congregent in vnū ¶ Istis g⁹. omb
venient dñi venient. ab oriente
& occidente hoc est q̄ oi gentes
q̄ est sub sole: ab oriente usq
ad occidentē Sicut cū ꝙ omb
gētib⁹ euāgelium ꝓdicat: ste

ex ōbus gentib⁹ venient ste ad regnū
celoz ¶ Vel adhuc ab oriente hīs qui
stant illuminati tripertite: & ab occiden
te hīs q passiones & ꝓsecutiones
usq ad mortē tollerant usq fide
¶ Multi q̄ venient Et quo alibi
dicit o dulcissime dne: multi vōti
pauci electi: ¶ Multi aut vōti omes
cum tbg hom ab ortu solis vōti ste
et pauci electi de multitudine
Et tum p diuisas & quadratas & stel
diuisa. pauci electa sūt: ¶ Nec quoi
entes & ¶ congregati in tpe visita
cois multi inuenient. nisi nuptiales.
biles. omnes venient ab oriente & occi
dente: & recumbent nō carnalit ia
centes. ꝫ spiritali requiescentes: non
tpaliter potantes. ꝫ epulantes. //eternaliter
¶ Recumbent in regno dī ubi luxus & spec
ubi lectica & cyathus. ubi gula
& libido: ubi luxus celoz & sollicitudo
vite ethice: ubi omes securitas: ubi
omes gaudet: ubi pax illi bti refi
bet. ubi omes ꝓphe requiescūt: ubi apli
& elwantē sup ¶ thronos sedē thronos:
ubi milenarius numerus in ethna gloria &
ubi copiosissima nitidissime in stola exul
tat. portas tenuat immaculate nitentes
O dulcissi fratres. vnanimiter quemcu
hylaris congregatus. fulgens quietus.
ista est a stellis bñ ꝓdicata & ānū
tiata: ista est epulatio. ista ē ab
solo naritata requies: in ista festi
nauerūt ute omes dnm diligen
tes: ad ista colligunt omes ex gen
tibus dnō credentes. religiosissimum
¶ agmen In ea & nos omes pugnemus
o religiosi filij dei: ad ista ad utq
te mea festinemus ¶ Nichil nos impe
diat: nichil nos retardet: nichil nos
impediat ad hoc desiderabile ꝓpac quie
nim Dem negligencia a nob pella

ung: ocmq; desidia ab alio · z tor-
pis ipe dnm̃ta a nobis pficiam̃q;
ut hmõi bñdictõis z requiei do
nẽ stre efficiam̃r: q̃ tm̃ sc̃e hmõi
ut dem̃ est epulatõis dignu nue
niam̃. ℣ Vade: sicut ẽdidisti fiat
t̃ tibi vẽ fiet vnicuiq; hñi: sicut
ẽdidit ℟ Edñe mensura fidei mee
auge ea a dñe ista gr̃a Deo q;
dix. ad illũ dñs Sicut credidisti
fiat t̃. ℣ Credisti q; ego oia pos
sũ: ẽdidisti q; ego sũ dñs omi:
sicut ẽdidisti · ita z fiat t̃ ℟ Cre-
dim̃q; z nob fiãt hmõi ihũ xp̃m dñm
ac dñm nr̃m oia posse. ubiq; pñtẽ
esse: z emissionẽ nobis cuctas pte
tis eius ĩdulgẽcia. sc̃ti eius pcep
ta seruem̃q; lauguste: ut z vnusq;q;
nr̃m cũ centurione isto die me
reat: vade z sicut ẽdidisti fiat t̃ z
adiuuãte xp̃o dño nr̃o: q; cũ p̃re
et sc̃o sp̃u vi. z regt̃ ĩ sc̃la sc̃lo.

ipo

Dñica 3a post octãs ephie
ẽm matthm

Dominica 3ª post epiphaniã sc̃i euãn
ℓ secundum matheum

In illo ascendente ihũ ĩ nauicu
lam: secuti sunt eũ discipli eius
Et ecce motus magnus factus est in
mari: ita ut nauicula operiret fluc
tibus ipe uero dormiebat Et accesse
runt

Quidam origenes de eo hoc

ad eum dicentes dñe saluos nos fac
perimus. Et dicit eis ihũs quid timidi
estis modicę fidei. Tunc surgens imperauit
uentis et mari et facta est tranquillitas
magna. Homines autem mirati sunt dicentes
Qualis est hic quia et uenti et mare obe
diunt ei. Et cum transfretasset in regionem
gerasenorum occurrerunt ei duo habentes
demonia de monumentis exeuntes. Et ecce
clamauerunt dicentes. Quid nobis et tibi
ihũ fili dei. Venisti huc ante tempus
torquere nos. Erat autem procul ab illis
grex porcorum multorum pascens. Demones
autem rogabant eum dicentes. Si eicis nos
hinc mitte nos in gregem porcorum. Et ait
illis ite. Illi autem exeuntes abierunt in
porcos. Et ecce impetu abiit grex per
præceps in mare et mortui sunt in aquis.
Pastores autem fugerunt et abeuntes in
ciuitatem nuntiauerunt omnia et illorum
qui a demonibus uexabantur. Et ecce
omnis ciuitas exiit obuiam ihũ et uidentes
eum rogauerunt ut transiret a finibus eorum.

|| sp̃uentes

|| aug Deinde grumbabat mare

|| turbinem

Jps torpe dormiebat: deitate nra
q orabat mal' z ut' deplorabat
dormiebat tragi torpe. ut aplos
sustinta est z euigilae facta. pa
pue aut omes nos monr. ne vnq
ad dnam mq. ne ve intellcm
aut pdentia. z vigilae i oi tpe
et tribulae dns. z salute ab eo
postulae. studeamq. ita tpe qm
dormiebat torpe: illud stm tibi
dico. Ego dormio: z cor meu vi
gilat. dns q audientes discipli
sustinebant. cu dicentes. Dne sal
uanos. ps. Tanto fuerant me
tu stricti z pene ad alienati
ut nullu auxiliu mi ferr: z no modes
aut leue suggerere ut. z ebrietate
sustinuisse est dnus. Dne salua
nos: ps. Q bti o pacis dei
discipli. dnm saluatore habuisse
sentr. z periculi timuere. Vita
este. z de morte sollicite
timentes.
tatem eis pte ira sustinere.
qi ad posse dormire. torpe fluc
tu cedit nil mirtas: z q indet
fm dilectissim discipli. Ps. Dnie iq
ne simq adhuc mstm z noctu
dam q iret dn videtq tranquil
litate. nos q firmauit passio dn
z resurrectio. no astensio i qrelis.
ner missi. defensio sti spus pa
tiq. Vita sollicitate nutrim.
ita z septq assidueq a dno tpa
tem pusille fidei. Supportam
tolerq libent: voluntate sustinem
Dne z mihi dixit eis dns.
Quare timidi estis pusillae fidei:
Cur no habetis fortitudine. Cur
no fidem z fiducia qm vos te
netis. Ecce mors nra. nonne
ad dnm stis q stantissime sustinet.
Ad ome cu q q eueniet fortis

uenia est: ad ce pcm. nil tribulatoi
nsq ad aie exitu. silet z qe deli
cias z diciae z honores tranos. ait
sancte. tenenda est. ut neq ephollais
o homo. neq in stipbia eigaris. no
despicias inimicos. neq hules se
mas: neq oblinisceris dnm. neq de
linqs creatorem. ne exstaq ingratus
Et q in nocte. z in pcibus fortitu
do necia est. neq vilis cu fide tolet
uniuersa: multomagis qe delicias ut
deum est z luxurias fortes. necia est:
ne i ministerio necidas diaboli. Qui
ne q erubescat esse pusillae fidei.
Et pterea me stup tua q gessisti.
quae no credidisti q z in mari pgtes
sim. Et deu nos. vos ce catecumenos omn
sustepistis. quae no edistis. q ea q
a me fra sunt in mea hetam potestate.
Quae q dubitatis pusillae fidei. Qui
pusillu edit anguet: z q nichil e
dit qdempuet. fragiles in fide cor
ripiunt: aliqui omnino a fide pmittt
Tales fuere inde z pagani: ioqt in
malis sua euanuerunt. Tales etia
hetici: ioqt i die iudicij damnabu
Et Tunc surgens ipauit ventos z mari:
et fra est tranquillitas magna. Sepe
est. et enituerit tpe dormiebat dns. tpe
potus z crapulatu a vino: z pcussit
omes inimicos suos in posteriora: z mi
surgens ipauit ventis z mari: z fra impauit vētis et
est tranquillitas magna impauit mari. sed etiam sibi suis.
venis z mari. primitus aut discipulos. ut potus ut dns
ut audientes placent in fide: z po
tentia dei tanq occulta ipabat z
minuabat ei. magis aut irascebat
z placabat cu. sciu q quida aut
potentia mitigauit mare impauit
ge venis z mari: z fra e tranquilli
tas magna in mari. De magno vento
et tempestate magna. mari debato z tri
mentu: fra est magna tranquillitas. Dicz
cu hui magnu. magna z mirabda

mū adapiens vlnā sem dño vocabit
tur. ℟. Reliqua

Omelia venerabilis bede pbri

Adempnitate bede pbri nobis hodierne celebritatis quā qn ad gesima dñi et natiuitatis die debit
uenam⁹ affectus. matrē ei⁹q dñi saluatoris nī sil⁹ et trucate gem
tricis ei⁹ hūilitate dedicatā pce
ciuangliū lēo dñs ꝑ: exponēs eos q
legi nichil debēant. ꝑlendis p legē
libꝫ ꝑ oīa subdidisse decretis. Et
erit cū vñā cū legētur audiuim⁹:
pq ꝑ ipletis sunt dies pu-gacois eccl
videlz nr̄is illuc sedin legē mansi
tulerunt illū in ihlm. ut sisterent
cū dño: sc̄d septm est in lege dñi:
qz omē masculinū adapiens vlnā
sem dñi vōbit. ꝓcepit ut qz le
uet mulier q̄ susceptō semē pepissꝫ
filiū. immūda erit septē diebꝫ: et in die octauo circūcidet infantulū. sic⁹
qz ꝑmanet denide cetā alios trigin
ta tres dies ab ingressu templi. ac vsq
thoro abstinet: ꝓmogenitū aut oē
masculinū sibi dño vōrū atq
ois immūda quecq ofrūt deo. immūda
autē mundis misceat. nil omnino: et
hois ꝓmogenitū quoq sacrificia ar
ce debēt reddim. Si aut femam pe
perit mulier immunda erit septē diebꝫ
sicut in diebꝫ separacois sue. et tri
ginta tribꝫ diebꝫ sanguinis sui suspendit. do
nec octogesimo natalis die. q di
es pu-gacois eius vocabit. ille ꝑ sui atq
sobolem hostiam salutarem offerat: ac
sic demū ad thorū viri licebit redire debet
Huiusmodi fere legis ritus legit ba que
positum q diligencius: et videlz ut q ap
tissime. ꝑ hostiam dei genit⁹ ꝓpria
ihū maria sil⁹ cū filio q̄ genuit. ab omi
nis legalis subiectionis libera-ma fu
erit. dicat lex mulierem q̄ susceptō semē
pepererit. immūdā decernit. et ꝑ longa
tpa sil⁹ cū prole qua genuisse ablatus

Dom q̄dragesima natalis die filiū
in hostiā ad templū dñi dedicauit

cad sba aut in qua sit. et sua nā
moueat et iussioni dei cedat. ut
ad effusionē mōrtuū: ad admix
tionē corruptibilium ihūz mā
pestarib⁹ et mox ꝑ sentiam: in
ho ait et nō supplebit iussio
nis eius: et vnū hominē ꝑdat.
sedin silicernū dei honorificatū
est. tm ibi et ꝑdencia data est.
hm pōs hoīes ꝑstitit et hm tm ibe
bentes sunt: hm sola ꝓtēpnitē deo
ꝑ et hm sola mundano sapuabit.
et a iustitia primeuꝫ: velut de
hoīes mortis alienib⁹. ut hūs qui
sti spū et aīa sit in isto mūdo

Mutabant illi qui mactabant
eum et veni mitigat⁹ est: admi
tem et nos qui benigne recipit et
benedicencias ondit eius nos dñs
qui de periclis nos saluare dignat.
qui de tribulacib⁹ nos liberat: qui
ab inimicis insequentib⁹ eruit nos
Mutent et mittentes gratias agā
mus. ꝗre abandiamꝰ: abandie
ter timeamus. timentes dñm diligam⁹
ne ecce caritat⁹ ab eo q̄ hedes effi
ciam⁹ ista et erit ho videt. et sic de
potestā ondit: si vnq̄ cū illū pu
tat esse: et si ora cū illa magna
ondit. quia ibi ꝓpter magnā
ꝓpter ira dei et ventū sic dicit: et ira
inclā ꝑdit fedz. et oēm exercitum
iussione eliminat ubi ultio ihc xpc
dñs nr̄ et q̄ eū deo pie et sto spū
unit et regit. in sēla sēlo. Amen

In purificatione bte marie vgis et sancti symeonis sedm lucam

Illo tpe impleti sunt
dies purgacois marie sedz
legē moysi: tulerunt ihc
sum in ierlm ut sisterent
eum dño. sicut scptū est
in lege dñi. qz omē masculi

victimas debe⁹ immolari. patz ꝓfecto q̄
illa q̄ sine vilis suscepta pmi
gio pepert. una cū filio q̄ nat⁹ est
ei. neq; immolā debebat. neq; ꝓ hostia
as salutaris dorcat cū mūdā. dimi
ꝫ sicut dñs ac saluator noſt. q̄ dñm
tatis legē dedit. apostolus thoe fi
sub lege. voluit. ut eos q̄ sub lege
ente redimeret. ut adoptionē filio
ceperem⁹. ita cētā btā grātē illig
que singlāi priuilegio sup legē fu
it. ꝑ offendendo tm̄ humilitatē exēplo
legalibus subdi nō refugit ipse tm̄
mus illud vi sapientis. Qui nos mag
nus es. humilia te in oīb⁹. Et ut
dact igit hostiā secūm q̄d dem est
legē dñi. par turturū. a duos
pullos columbaz. Hostia hr. paupm
cat. ꝑcepit quippe dñs in lege
ut qui posset agnū ꝑ filio nō fi
lia sll. turturē siue columbā offe
rent. qui ueō nō sufficeret ad offe
rendū agnū. duos tā turures nō
duos columbas columbe pullos offert
Ergo dñs nīe ꝑ oīa meor⁹ salute
nō solū hō fi⁹ ou dg cēt. ℟ cū di
ues esset pauꝑ fi⁹ dignat⁹ e ꝑ nob
ut nos sua pauꝑte sll. diuitiaꝝ
dicaz. 2 diuitaris sue donacōe
ptrip⁹ ¶ Ez hbet paulisꝑ itueri
tur hec inaꝛie valuere. 2 hostia
dñi iubentis offerri. Ita 2 abrahā
pīarcha tanto ante legē tpe. has
in holocaustū dño legē optulisse
Et ī plenissi legis cerimonijs. q̄
mūdā mundandq; cēt. ꝑ has inbe
bat mundari. sicut in leuitico legi.
Columba g⁹ simplicitatē. turtur in
dicat castitatē. q̄ 2 columba simplici
tatē. 2 castitatis amatorē e turtur.
uta ne si coniugē casu ꝑdidit. nō
alia ulē querē curet. Vñ
laudibq; cēt loquit dñs ꝑ
cūte sūt gene tue. sicut tur
Et utu cēte tue pulcḥe. sic
nea. cēte tue pulchre. sic
tue columbaz. Genas q̄ꝑ ne
turtis hz aiā. q̄ ab oī ꝑcūdo
peste castā se custodit. 2 tu
ne Oculos habz columbaz. q̄
nulli nocē desiderāt. cēte
nucos simplicitatē amoꝛ q̄ tue
Ez utꝛ anus migrata. ꝑ gr
tēi ꝑ tantu cū polz stare
in hoc sēlo. designat plor
de quo dñs memorat dicēs
nucē dico vobis. q̄ plorabit
2 flebitis vos autē gaudebit. q̄
debit. vos aūt contristabimini
via ītret in gaudiū Et
Vtī lugentes. qui ipi q̄ssi
tur. Sicuto g⁹ turtur 2 co
ba dñs offerēdā in hostiā
pimis simplex 2 pudica
hiū quisq; gēnū est illi sup
iustitie. q̄ qui laborat ꝑ
sio. qui lacrimas sēnū suū
gulas ꝑ noctes abluit. acer
tissimis ꝑcussus dolorib⁹
maꝛtur ¶ Cū uco utꝛ amo
ꝑ q̄situdinē gemendi ꝑ
tes sēz lucidq; 2 desidia
designet. in hoc tēi diffe
q̄ tm̄tm̄ saluandus. colūba
ant ggati genū q̄situs.
d iste sēctas oīum lacrimas
la publicos cētē q̄ctus
at Ego aūt pueꝛ ihūs ꝑ
cidit. ac sic imposuit dñs
ihēsolymā cū hostia
q̄ 2 ipe ia iuuenis. ꝑ

Ez nato rege in tra gestum
puls quisq; gaudebat: & herodes ad
turbatus est. et oīs hierosolyma cū
illo. Predicante & miracula facie
te. omēs turbe & timebāt & gli
ficabant deū isr̄l: phas̄ at & se
be deū & frā eiq; salutaria rabidō
dē cupebant. Passo m̄ etnā: ip̄i
letitia stulta. ip̄i tristitia iusta
plebant. sed surgente a mor
tuis & ascendente in celū. hoīo
letitia nūcare. illoz ē tristitia
gaudio mutata phēm: sicq; iu
phiam bē symeonis appte i tem
ne dnō relate sūt ex multis cor
dib; cogitatōes ī. non hr̄ at dis
patūr relatō cogitationis tue
solū acta ī iudea: & nō etiā ip̄
ne apud nos ēdenda est actitanti
Et nūc cū dnō appente tuela
tue ex multis cordib; cogitatōes
cū lecto tibi pdicato libo salutis
alij audiēcū libent austultant.
gaudentes pfice actu. q audito
didicerūt: alij fastidientes q̄ nec
audiūt vīo hec agendo patrie. sz
hys poti insultando mtūt. ōtēte
Vñ opz fīt ut q̄ frens tibi doct
ne celestis alicui ōtū ī a dnō an
dentib; patr̄ sensum. intellectū tri
tā cordis eoz qui passi i carne
di tibi. digno dolore q̄ passiōis tene
bant. q̄ frens nos ide tibi a audito
fidelū nūcte p dilectem ī sungē. atq;
ad gliam q̄ditis nūi p bō opa pfice
vidimo: gaudeamq; cū eis qui xp̄m
ī surrexisse a mortuis. atq; ad celos
ascendē vōis aspectē felicib; q̄ tu
ne qui castus. simplices. & gemebū
das auctē dnō offic. q̄ficuisse agnos
unus. q̄b; nūi sobrietas simplicitas.
& pietas cordis auctor⁹ sue
fenda signāt: opz ī nuci dilig
q̄ nō fīt. Duo truces a duc
li colūbe. & vnq; ex hys q̄ pīo
i holocaustū offiū dic̄ p̄ceptū
Duo nāq; sūt gnia oblationis q̄
sumpos dnō fidelis m anī
dis ī molāt: q̄ nimiū sicut ex
dēs accipimq; dū sicēs ad
tione oblīgt. patra amoe
sūe ne lacrimis afficiat: q̄ dū
loz suoz acta defendo
hys pcti supplicia etna p
cat: quod ē vnū truc̄ sic
colūbe. q̄ pīo offīt. Et dū
mēonis memoratē fuit sen
gsiepta: quēdā ia de pūpeo
nūc sermonis nāstr̄. & ī
alestīm gaudioz animq; ip̄i
et q̄ pius flebat ne dugēs
supplicīū. pq̄modū flē. anim
cepit q̄ differre. & ignis
ēst de alto emittue. sū. Holoc
bīmo holocaustū facē. Et hol
nāq; tam mensū dz
sēū sequēm dnō fert. q̄ ip̄
oīb; ubq; tīcque. pole. sup
tudīs desideriq; estuāc. pol
q̄ luctū ac lacrimas quēc
habz. Cōtēplat. etnā m
sunt illi angelor chori. que
pacetas beator sp̄ūū. q̄
tas etne visionis dī. q̄
plangit. q̄ a bonis p̄ēdē
desti. q̄ flebat. pius ei
etna nūcrebat. Offīt
ute q̄ficiōnis hostia. q̄
ere digneī. qui & q̄ p
tibi atr affluētis clemēt
dmittit. & p ignīm ute
mēt dīcōe fluctus etne
oīs luce. ī fīne ihc dnō nī
& ign oī pīe. ī vni. sp̄ sc

Sermo beati augustini de eodem die ꝯ purificationis ste

Exultent virgines: ugo petrus ppm̃ murchul ni caqd
uoluntq; putent existimatiõi: manifestu ugo pq ptm̃ exultet vidue
ifirmitate xpm̃ vidua anna gnauit exultent augustus: nascitur xpm̃ elizabeth impta gilsa
mit ztulla ꝺ̃ ꝺq ptmissq est:
de quo nõ hesitet testimoniũ ꝓ
bq omnes ꝙnqnd cum sole virgines ad virginem celos pueniunt:
Queruntz vidue Cum anna
a virginitate sua septẽ annis
viuebat cum viro suo: quo defuncto usq; ad senile etatẽ pueue
rauit z in senectute sua exspectabat ifirmitatẽ saluatoris: ut
ꝓmissi videret ãnosa. puer qgnosc
cet anicula: nutrimentũ mundi saluatorem videt ut una
Et in mastino seruata ipa
gratia queuidata fuit Jpẽ xpm̃
puer natq est: exultet puer
obmissa voluptas puero Jpẽ uco
integritatẽ pueritie exercuit:
qm sine mulieris fecunditate arbitrio virginitatẽ nõ abstulit Et
meon ille senectutem vivacitatis etas quat annis: z audi
ens ꝙ nõ cet visurus mortẽ
nisi uidisset xpm̃ Intelligere
fidei ꝙ ꝓmissi desiderium hebant
atq; sti vide xpm̃ Erubescebant
illũ ee venturũ: z amici qm
impiebant Dicebat Si hic me
tiebat illa natiuitas: o si quos
ego m septimus Si videa occ
lis meis Et ut nouit ꝓmissi
desiderium hebant sti. q nouerant

de septimis virginẽ puerum: sicut
quidam cum ysaias legerunt Ecce
virgo in utero habebit z pariet filiũ:
z vocabit nom̃ eius emanuel Ema
nuel ꝙ est. cum nobis appropiat
dicens: quod impossibile nobis est deus
nr̃o t̃ ꝙ est nisi ex virgine fidelis
anima: nõ ꝙ videat impossibile ut virgo
pariat: virgo paciens ꝓmanet Intel
lige natum dei: z nõ miraculum virgo
ptm̃ Ut ꝙ nouit atq; sctos
suos optasse vide qd ostensum est
huic senio symeoni: Duc me ihc
xpe ad discipulos tuos aut Maria
mater tua z hic voluerunt vide q vos videt
z nõ videri ut: Et audire q audiri
et nõ audiri ut sterilitatem fecundas
fiunt ad audiendi fidem: ꝙ ad videndum natum ꝙ nõ exspectarunt ut xpm̃ vi
derent loquentem: q̃ vidit infantem Et hi illi
dit ostensum ita decipitur: qui desiderant
z suspirant z dicunt cotidie i animo
bus suis Cum veniet: Quando nascetur:
Quando videbo: Putas dum videbo: putas
hoc me auferet: Putas iste oculi
videbunt: ꝙ q̃ cotidie oculi fallebant:
Dicebat ista in animo suo: z ꝙ
desiderio suo accepit gaudium: q non
gustaret mortem nisi videret xpm̃ dominum
Exultabat cum plena visione eius natiuitatis:
vidit ille z agnouit ubi nouerat qd
agnouit: Jam est reuelatum: q puer
erat natus Vidit z agnouit Agnouit
Symeon mysterium trinitatis: z obtendit
videri iuuenem miraculo facientem
Cum ꝙ agnouisset accepit eum i ulnas
suas: hoc est in brachia sua apposuit
est eum: portabat a q̃ portabatur
Jpẽ est cum xpe propria dei: ambitus
a fine usq; ad finem fortiter: z disponens
omnia suauiter Deum ihc erat z q mas
nus: q̃ puer fortis erat: puer fortis

parcit impio · obsequia ꝑnati: sa
tene ꝓfectuances ꝑhunt · ꝑtru
tis tis maid coercet. Sanus pg
hiemē bna tepefiet · estatis ſſa
gmenta decoquit messē · atq;
mitis tormenta ſuas exhibz uber
tates: hyeme manducant ꝑbribus
tue. Sms instructis opta deſun
ut: solus deo nō ſunt ¶ Quid
R tibi vnius mata gſtantes
Greg. ego t a dño rez pare ꝑ
cepta ſti: ego aīe te missa ipſe
ſmonia fuae · nascentia cuncta t
bige gerendis ipis missa ſti. domq
parco · obsequio · ſuo · z te imita
to nō mutor · ꝑ paco iḡr ꝓpſi.
obsequio ꝓcaci · deſuo ꝙcepto. ¶ De
tepo, ſi in ſmonia mutae missa
pute · nichil denegae · rez dns
ꝑcipiſ: ſacrmtā cuncta vidma
ta hoſtie ~~mactat~~: nō qui gtemnet
ulcisci eſt: ꝑ ꝙcepto · ho dig
ne ac mito intuet ¶ Denigz
quisq; talis es · qui t hō ꝙcepta
ſſtis · qui ſuture ipas · z ea
toi nō ſmo · qui dñatu excēb ·
patiēte ne ſenectā ſcrabilē di
te: torqueat te dilato diffe
tione cēsura primat · nidita
tis · facile cū obsequio tuo ſa
ties deū ſſcm: ſi quis ita mu
tatus pcm. ¶ Sinteleri ei ad
dit ꝑ dilatoe ꝑpis fenerat.
ner ei ꝑ potest ipunitū · cū
mota ꝑpis hō potuit dare mē
dm. ¶ Quid rebna duo? ¶ Si hm
mana ꝑcepta gerere ꝑ debeat
hoſtia? atq; eig bificioz tuoz
mera ſnlitudine mometis
orbis ſtructando ſtelligat? in
ueniet ſic ſmanet obsequia · gra

mus laudabq · iugi gratulatoe eſſe
nō posse ſſcpt cū bnficia ab
eo ꝑfecta · atq; collata: nl modū
potuerit hīre nl mmm · etc n. tm:
quippe cū nr sensus ad mestigandū
ſufficiat · nec ſcia ſuppetat ad lau
dandū ¶ Immēſitas cū bnficioz
ſuoz cogitatoes ſonſumit · z mul
titudo donoz · vincit volubilita
tē ulbz. Nec ſt totū vite ꝙs ones
obsequia ocupent · laudes reneg
gratarū actiones insistant · ꝑpe
penſare quod debes ¶ Quae dan
da nobis est opa · ut totis viribus
deuocio meneris in dna obsequia ex
ercat · z laudū gratias ob nrm ꝑ omne
tps ſſtae cogitatū. nō ut eqno m
istis debita ꝓpsent · ſi ut mte deuo
tionis voluntas hinc tonare ꝑ nos ſa
ut ꝙq; fīlioz dēbitū ad splendū
hc deuocio ꝙcat qd ꝓmeritū · ut
ia qz vis nō ꝙ ꝑfectis expugnet ·
nec qz debita ꝓpensas · ꝑ ꝙ pare
desideās Deste cū ipm expugnē ·
ꝙ ꝑ mostratē rez · idipm · qđ cū
ptus explicatē non datur ¶ Quid
rebuā iḡr dno · de obsq q nō rebut ·

¶ Queritur ꝓsa sessio · quibusnā
bnficia dns ꝓponat · ꝙ sumulatim
sue mmā ꝓcepta recenset · qbus
obsequijs tantis possit mutuā tuē ·
quo fiunt ꝙ sue tuta debeāt deū
dona · z infinita bnficioz sua ꝓpae
Sit sua excellēs hom mutuū · sit
natē unita ꝙtas · sit legū iussis
obtemperans · ipleat fidē · iustitia tenat ·
virtutes exerceat · dapnet vitia · ꝓ
pellat · exēplū sanctitatis imitata
tibus ꝓbeat · si quid gessit pauz est ·
ꝙ ꝑ fecit, mmā dnō cui mutuū
breue est · quae deoz sua mea

f. 1

bñficia si potis: & tñc gsidera
qnd mer̃is: Cñ bñficys celesti
bꝰ tna sñā ꝓponde: cñ dignꝰ mu
nibꝰ actꝰ ꝓnos meditare: nec
dignū te iudicabis. eq; q; sñgssi
mer̃is intelligas quod mer̃is dꝫ. Gre de
bñficys tñis dña nr̃e pcta
te collatis. eligē quod libuit
vñi. huic tñi gpensat̃ totū
ap̃ēpaū nō potit mitti. Cerm obtūdit
sensꝰ. qfudit aiꝫ. spūs ꝑbarum.
ne ab hoīe dmostrat̃: nec hñā
ng; poterūt obtegma. si dña
cōparet̃ bñficia: Et tñ de illo
loquit̃. qm semel pcauꝫ nō pat̃ur:
q; iudicū sue mentꝰ cōdemnab.
dtendit ut placat̃: ut precatꝰ
instat. ne finat elabi. Cerm
q; aut pdidit delet. aut ꝓpe mer̃
segnicia aut ignidiā acti. a
vanitas vige sic mer̃at vicys.
ne sit materia delictoꝝ. mīst̃ cul
minister̃ pazꝰ. sciam in pctoꝝ: ꝓpa se ut
duplex scelꝰ. a gemitꝰ cuncta ad
mittat. et q; debita dño fructu
tis nō reddit obnoxia: & q; ymia
bñfi. pcando. eq; pēsare mīstm
gruelia. Quas mitat instm
mitti ꝓpa bñficys celestibꝰ deꝰ
te: mitat & petrꝰ vna q; ꝓpe
bat hoīez. Ille augmēt sē vite
ꝓferat: hic pcā dispnando. mīstr
cā qua nō amabat ēradicat. Instr
melioratꝰ vim pcis ꝓficiat: pec
catoꝝ corrigat ut vivat. Ille p
mia mitti sēi exspectet: hic sup
plicia sumet corrigendo declinet
hic fit ut a mīstr gladiꝰ vindex
accipiat: & petrꝰ correctus indulge
at dña pctate ꝓpiet

Ille bonis ebuit salutare exēplū:
h malis ondit tortoribꝰ i medio

In ḋi. lō sancti ewangeli
secundum lucam

Dixit ih̃s
sili. Nemo
genuat fenz

Et ꝑliqua Omelia bea
gorij ꝑb de eodē lō
a ꝑncipio ba ca ꝑb

Lectio sc̃i ewāgelij
mo fres karissimi audis
posione nō indiget: si ad
Et ꝑliqua de eodem ꝑ
mo bti Johannis ep̃i de
su ꝓxmo hoīe

Nemo est qui nesciat
capio hoīem sic a
matū: ut nisi ꝑ
dencia. gsilio for
pax dña ꝓmittat
etum nō mgr ꝓtrudat
calliditate vitaꝫ. gsilio
luxuria ac ꝑtū ꝓpiet
deꝰ genitor pacem
cet! Quam dñs dꝫ vobis
nocēte ꝙ fecerat. nos
nite. & amantes: qui ꝑ
diabolo fuat pugnatur
quibus dꝫ nobis hoc ꝑ
gsilio. i tone fuat nos
dicit ꝓta legē. ꝙ deꝰ volu
gnoscat: & quod ꝑpetrare
nec posse addiscat. Quo
sō ītuitꝰ du diabolo ꝓfuit
ꝙ dño inhibuit offendere: &
tā quā hunc pdidit: & me
quā ignorabat. accipit. Et
ada nec vxem. & diabolū
cuia & hostē: ut nullum a
te. Diabolꝰ ꝓfuit. ne
cuia offensa ꝑcat. diabolꝰ
licim astucia fallendo
mulier ītrauit

Instruerētur

Diabolo qđ ꝑ se nō potuit. p
vsum adam ꝓthoplausti ctm
incut. ada nec vsum tuent
mem: sua a deo accepat t auy
tdunt. Ch dolor. ꝓpa t qtum
ꝑ demꝑ plg ada domestic
ꝑ inuti iacuis lædit. plus
ꝑno ꝑ hostiu gnꝰ punit.
plg nullꝰ ꝑ extno qđio vl
nat. Ꝗ ꝑstit cm ꝑs subti
lis nr fallet: t gtustit nō nr
vso. ꝑs ut mlti ꝑpetuꝫ vi
ng infligat. Ictustit ihc ut v
Sol ꝑsuas. ut ꝑ note potuisse
qđ ꝑ ꝑ quid ābōbq obesset
ꝑtit Ꝗ atam malicia ꝑpont
talis cta vir ctrist: qđ cta
te malicia ꝑpetis mbent
rsco ꝑsuasa est ꝑsuasit. ifert
in est t infert: decepta ē et
decepit. Nunc qđē mlier fe
cit ꝑsa dmplet: alia ꝑna
q filios pare in dolo ꝑcepta
est: qz. qua ea vio morti ad
dicta est. Ꝗ alia q ꝑsa assen
su cm morte ꝑsuasit. De
at merit: de ꝑsuasu t dolo
filios pare mouit. Ꝗ hec
gz sua. et q nō nouit. dz
patis distit: et q ncstit du
explicit sentit: et q ignorat
du expetis agnoscit. Ꝗ Dio
nefas. ꝑcepto dei gtempnit:
et ꝑsuasio ꝑsentis audit. Des
pit deq piudens: t ꝑsentis
audit decipit. Ꝗ Ꝑmittur
salutaria mouta: t repmittur
venenata colloqa. Du addit
Ditꝑ obfirmat

homo qz gtempnu morti: q ma
luit obedie serpenti ꝑpolianti
glia. dgtate priauit: ita ꝑ qđ
nō caut du amittit qđ ꝓcaut
ādeo grādis ꝑsens ꝑtitit qđ volu
it: letat ꝑmisit hoiem qđ opta
uit. Exultat malicie effectus su
pbis decepcoi ꝑplacet. t nescit
infelix vlnicatū semet du vlnicat.
trucidatū du trucidat. du hoiem
ꝑmittit serpenti ee ꝑpetuū. Ꝗ Con
statat t deq hoiem plg sinam me
ruisse qđ vita: plg mercuisse ī
titū qđ salutē: plg gliam gtempt
sse qđ mortē. Et tū plg malicia
serpētis. qđ hoiē gtēptu gmotq ē:
plg falacia dyabali. qđ hoiē ꝑsu
dia denotant. Ꝗ Adeo dns dg t pe
nia. execratq est hostis: t casti
gatq est hoiis. Crudelitatem
hostis exhorruit: t decepti
hoiem pia pietate odolluit hu
mani atis ꝑditate ꝑmotq ē: t hoiez
clemēt doluit qm decepteq est
Denicꝑ dns deq ubi es ihc qđi:
Ad confessionē ꝑmotat du interrogat:
vult eū fatei ꝑcm: du ab eo
gnt admissu. Cruce miserens:
du reos de culpa colloqtur. Nem
ani cogitat: qm causam gtēpte
legis nō iniuste. Ꝗ Quia gac cul
pam ut possit tibue veniam: ut qđ
formale ustituendo nō ꝑtuit. eos
possit officiendo purgare. Decipiuntq
indumenta pellicia: ut q confessi de
lictu ita fuerint: veniam cultq humilitate
mutue ꝑpetent. Docuit dns. quibq
officiis possint delictu purgari. cū
dit confessione t deprecatione cultq

l alibi gregoria

venia posse facilime impetrare Vt ei
grauissima est culpa quod deo testi
quisibus sit periculosum si splendo
cultu ac inordinata nitiatus sicut
utique non potest vitia destruere lec
tio frequens: nemo nisi forte p delicti
alio dissolutionis vitio infundat. Vi
ta corpus meum monstruosum Et
nequaquam est dicendum corpus: qui q
cunque corpus in causa est alicui mem
bri dolendi Certe quale est. corpus
vitia sine ac passione esse non posse:
ac vitia. corpus passione privari.
Hic gestient. ut pie venia obtine
tur: qui utique sibi aut beneficio
fruendi. aut alicuius veniae non est
facere cum aliud est homo: aliud corpus
atque peccatum Hec cum duo quae
dissimilitudine dissentiunt: tum homi
dem iungunt efficiunt Vt ei in vita
sepelire non putet: vita nunquam bene mali
que mortuo sepeliat Vt cum non pertra
pis bene alicui sepeli: vita ab ac malig
corpus non possit dissociari Et cum in de
lictis utrique sibi aut supplicio
a primo expungatur. cum non a no
stro sensu pie. aut memoria delen
tia privatur. Non est expiatae
excusatio nulla est: q pro fructu
te libidinis eis. pro captivitate deputa
pro vocabulum cruciatu. pro mutatu
strictus. Habes in mo
nitis quae excusat: hec exempla qui
minuat Ira cum nec fallacia
diabuli nocebat. nec deceptus cuiquam
tasti defleuerat: sin quae forsitan
possit euadere: ni per eum hoste quis
het ostendet Te ira instruit duc:
tibi gestorum exempla proponit Ecce ipse

sanguis fratris eius: ira nobis pec
quod dicitur est ostendit
ipse peccatis pro venia nobis
pro culpa: nobis sordidat pec
Cogita mihi de homine frustra
esse pro venia: monstrum
dasse pro culpa: molestus homo
didat pro frustra frustra
ipsa est q pro venia peccat
tasse indigna est. q primo pec
tatis est inducat: nec immo
qui scripsit pro frustra sordi
pozito q pro absolutione
nec venia z primo: q pec
casto est sanctae possit
q frustra illicita remedio
tis attingere signum. Ne
ei hominem instruere delinque
nisi ita absolutum peccatis
peior est q primum pro
libitate offendit: beneficio
q datorum timoris
pecte Qua re aut salutem
ipso artifice. q de grotto
terra metuis: ne scruta
ce. q benignum expectat
In quaq[ue] ecclesia loco sancta
Ira ille assumpsit
dus ihesus dudecim
sus: z aut illic
dimq ihesolima: a assumat
omia que scripta sunt de
mus Et reliqua. Omnia
bn
m basilica sancti petri
Redeptor meus pudet
sionis sua atque desperat
tumbandos: eis longe
Et reliqua. Et reliqua
De eod[em] primo bn ihesu epi
sde abrahamy

In quaq[ue] loco sancta ecclesia. q[uae] omnia hec gesta sunt ad petri basilica loco predicto De eod[em] dn[o] pri[mo] hec ihesu epi de fide abrahamy

Fides ẽ scutũm ẽ religiois
fidãtẽ · cuitatũ victũ:
amicis subsidiũ hẽt scta
tẽ firmat: castitatẽ roborat:
dignitates eyornat In pcis
splendz: m iuuenibq floꝛẽt: m
pcetis appꝛẽt Eubnat exq:
ẽdq pcipit: officia gẽta cnste
dit. In pauꝑe gẽta ẽst. i medio
ctẽ lcm: m locupletẽ honesta
fides aĩcias fiat: collegia co
pulant ai tres qiedat scullũ
despiciẽt: nullũ gẽpunt: nulli
de est n qñ ei fortẽ defuꝛt fu
des mãdata tenz: pcepta fugit:
pmissa estimat. Fides fabiaes
effect ds: aĩcos astringit xpõ scez
cũ qmscẽ fidi pmissa pficiet.
n pfessõẽ actibq fluct: aut
finioz pt qpos cnste: q pmss
tpleta fidei nctes hoi ẽpenserut.
aut violatẽ pena qpẽtes tribuat
Hmg fidei abiahã ducamq epz
dñi: qm cũ i octidua circucisus
ctẽ. filiũ a deo pmissũ se ctẽ
dẽt acceperuꝛ: z fidei pcũ m
filio aspexit: z m stellaꝛ mun
dus pbole indubitate fidẽ cãdẽ
qrunt. Denicq vnq abiahe filiq
adopt: z nuesta ei nũcupido
pmchi. Solacio vnig aquẽ hẽ
dis qrit: z imabiles pboles
destinaut. Scriptũ igit dñs nostꝛ
abiahã. qnd destinatũ sit ẽ
dcto nesoꝛs: qz q mandato
ẽ spiritus Tamẽ cũ de me tua
meminit fides. tũ tua obsequia
valuerũt. ut z q desiderio no
mini z fuce qd
meꝛs decuit

stratq ẽ nascẽ filiq. cui semẽ dis
fudẽt. m mihã: ut dissiliendi
fidem excepit: z aurem mestentib
qpet. Credo igit abiahã dñe: edo
qz potes: factũ te qfido qd spodes
fieꝛ cũ gsecutũ senectutẽ ma
turitatq mee etatis qz gsideo. aut
sare giugis sterilem effectaq; qdi
tionẽ attendo: z tue maiestatis
potentia tribuito: ut cui talia pmit
tanꝛ agnosco. z a qz pgenitum
tuum cũ filios senilis etatis nõ
patiꝛ: z tua dñe iussione qpleꝛ.
Sterilis. filios hic nõ pnt: z hoc
posse tue naturas efficiũt z nata
quidẽ negat: z potentia tua stat
phibz: z tua pmissa ondit. Impossi
bile quidẽ ysmd videꝛ nobis. ndt.
hoi. nõ tue dñe maiestatis: natꝛe.
nõ deo: suis. nõ dño Vñ edo pr edo
dñe ysmd te fruꝛ ee qd dicis: qma
huius ultimabq ctis gentibq monstro
Tuꝛ fama qcquit m vtero: z pcipit
filiũ. prium. nitiaq; gentiũ destina
tũ. z nascẽ ysaac a risu nõẽ gnis
putũ. qđ a. pncipi letitie: sed su
mihi dcto. hereditatis spes. fidei p
eiũ: pmissi. pboles. pbolis testimo
nũ. In cuiq natiuitate. z dñe pmissũ
redditi: z abiahã votũ qd optat
nitꝛ acceptũ. Gaudent omes. ctis le
tauꝛ fit cũ ysaac dulcis cũ nascẽ:
dulciꝛ cũ multum nutritꝰ. sicut
cũ potatꝰ ee nõ dulcis: qz z pfectꝰ
fides gdicat. z pia nouercia que
dabat fit z fauta ex serua. mi fecũ
da m filio: secundꝰ fuit ex ipo fe
dꝰ inuentq i semẽ. maneꝛs etatis
pat i iuuenẽ: z manẽte senectute
etate iuuenalia geꝛit a uitꝛe Denicq

blandit · mutuit · z lactat · z q̃ſcripta
applet offitia · que tã ſollicita ob
liuiſcẽtur ſi ſino tpe ſanẽ pauẽ
gredẽtur ¶ Locuta eſt dñs abra
he dicens accipe filiũ tuũ q̃ di
ligis a ỹſaac · z vade i ꝑtes mo
riã · z offer eũ illic ſacrificiũ
ſuper vnũ montiũ quẽ monſtra
bo tibi · Surgens ergo abraham tã
mane ſtrauit aſinũ ſuũ · duxitq̃
ſecũ duos famulos ſuos · z ỹſaac
filiũ ſuũ · ſciſſitq̃ ligna holo
cauſti · z ꝓfectus eſt ad locũ q̃ di
xerat ei deus · Die autẽ tertio
eleuatis oculis ſuis vidit locũ
procul · dixitq̃ ad pueros ſuos
Expectate hic cũ aſino · ego z
puer illuc ꝑgentes · cũ adorauerimꝰ
reuertemur ad vos · Tulitq̃ ligna
holocauſti · z impoſuit ỹſaac filio ſuo
ꝑtauitq̃ ipſe ſibi ignẽ · z gla
dium · Cumq̃ ambo pariter pro
cederẽt · dixit ỹſaac patri ſuo · Pa
ter mi · Quis ait filii · Ecce inquit
ignis · z ligna · vbi eſt victima holo
cauſti · Dixit autẽ abraham · Deus
videbit ſibi victimã holocauſti fili
mi · Pergebant ergo pariter · Et
venerũt ad locũ quẽ oſtenderat ei
deus · in quo edificauit altare · z
ſuper ligna ordinauit · Cumq̃ ligaſ
ſet ỹſaac filium ſuum · poſuitq̃ eum
in altari ſuper ſtrues lignorum ·
extendit manum · z arripuit gla
dium · vt immolaret filium ſuum ·
Et ecce angelus domini de cẽlo
clamauit dicens · Abraham abra
ham · Qui reſpondit · Adeſt ſerui
tus abraham · Ait illi · Non extendas
manum tuam ſuper puerum · neq̃
facias illi quicq̃ · Nunc cognoui
quod timeas deum · z non peperceris
filio tuo vnigenito propter me ·
Tulit abraham arietem q̃ hereba
tur inter vepres cornibus impli
catus · z obtulit holocauſtum pro
filio · Vocauitq̃ nomen loci illius
Dominus videt · vnde uſq̃ hodie
dicitur · In monte dominus vide
bit · Vocauit autem angelus do
mini abraham ſecundo de cẽlo ·
dicens · In memetipſo iuraui dicit
dominus · quia feciſti hanc rem ·
z non peperceristi filio tuo vnige
nito propter me · benedicam tibi ·
z multiplicabo ſemen tuum ſicut
ſtellas cẽli · z ſicut arenam quæ eſt
in littore maris · poſſidebit ſemen
tuum portas inimicorum ſuorum ·
z benedicentur in ſemine tuo omnes
gentes terræ · quia obedieſti voci
meæ · Reuerſus eſt abraham ad
pueros ſuos · z abierunt pariter
in bersabee · z habitauit ibi ·

Et factum eſt poſt verba hec ·
nunciatum eſt abraham · quia
nathor filius melchæ · fratris ſui
genuiſſet filios · Vtz primogenitum
filium ſuum · z fratres eius · Buz
patrem aram · z camuel patrem
ſyræ · z cetera · Et concubina eius
nomine roma · peperit etiam ipſa
tabee · z gaam · z thaas · z maacha ·
Sara autem vixit centum viginti
annis · z mortua eſt in ciuitate
arbee · quæ eſt ebron in terra cha
naan · Venit abraham vt plangeret
eam · z flens oſculabatur · Cumq̃
ſteriliſſet a lacrimis · locutus eſt
ad filios heth · dicens · Aduena z
aduenticius ego ſum apud vos · Da
te mihi ius ſepulchri vobiſcum ·
vt ſepeliam mortuam meam · Re
ſpondentes filii heth dixerunt ei ·
Audi nos domine · princeps dei es
apud nos · in electis ſepulchris
noſtris ſepeli mortuum tuum · nul
lus prohibebit te quin ſepulchrum
ſuum non tribuat ad ſepeliendum
mortuum tuum · Surrexit abraham
z adorauit populum terræ · id eſt
filios heth · Et locutus eſt ad eos
dicens · Si placet voluntati veſtre
vt mortuum meum ſepeliam · audite
me · z intercedite pro me apud
ephron filium ſeor · vt det mihi
duplicem ſpeluncam quam habet in
extremo agri ſui · pecunia digna
tradat eam mihi coram vobis in
poſſeſſionem ſepulchri · Ephron
autem habitabat in medio filiorum
heth · Et reſpondit abrahæ audi
entibus filiis heth · cunctis qui in
gredi portam ciuitatis ſolebant ·
dicens · Non ita fiat domine mi ·
ſed magis audi me · Agrum dedi
tibi · z ſpeluncam quæ in eo eſt ·
coram filiis populi mei dedi tibi ·
ſepeli mortuum tuum · Adorauit
abraham coram populo terræ · Et
locutus eſt ad ephron audiente
populo terræ · Quæſo te ut audias
me · Dabo pecuniam agri · ſuſci
pe eam · z ſepeliam mortuum meum
in eo · Reſpondit ephron abrahæ ·
Dominus mi audi me · Terra quæ
petis inter me · z te quid eſt ·
z mortuum tuum ſepeli · Audiuit
abraham ephron · z appendit ei
pecuniam quam dixerat · audientibus
filiis heth · Trecentos ſiclos argenti
probatæ monetæ publicæ · Et ſic
poſſeſſio agri ephron · in quo erat
ſpelunca duplex · contra mambre ·
tam ipſe quam ſpelunca · z omnes
arbores in circuitu agri · ſtabiles
abrahæ in conſpectu filiorum heth ·
cunctis ingredientibus portam ciui
tatis · Et ſic ſepeliuit abraham
ſarram uxorem ſuam · in ſpelunca
agri duplicis · contra mambre ·
quæ eſt in terra chanaan · Et
poſſeſſio facta eſt abrahæ · z filio
rum heth · ad poſſidendum ſepul
chrum · Erat autem abraham ſenex
z bene intrans in annis · z dñs in
omnibus benedixerat ei · Dixitq̃
ad ſeruum ſenem domus ſuæ · qui
præerat omnibus quæ poſſidebat ·
Pone manum tuam ſubter femur
meum · vt adiurem te per dñm deum
cæli · z deum terræ · ut non accipias
uxorem filio meo de filiabus cha
naneorum · inter quos habito · ſed
in terram meam · z de cognatione
mea proficiſcaris · z accipias uxo
rem filio meo ỹſaac · Reſpondit ei
ſeruus · Forſitan noluerit mulier
venire mecum in terram iſtam ·
numquid reducere debeo filium tuum
ad locum de quo tu egreſſus es ·
Cui abraham · Cauе ne quando
reducas filium meum illuc · Dñs
deus cæli qui tulit me de domo
patris mei · z de terra natiuitatis
meæ · qui locutus eſt mihi · z iu
rauit dicens · Semini tuo dabo
terram hanc · ipſe mittet angelum
ſuum coram te · z accipies inde
uxorem filio tuo · Si autem mulier
noluerit ſequi te · non teneberis
iuramento · filium meum tantum
ne reducas illuc · Poſuit ergo ſer
uus manum ſubter femur abrahæ
domini ſui · z iurauit ei ſuper ſer
mone iſto · Tulitq̃ decem camelos
de grege domini ſui · z abiit por
tans ſecum de cunctis bonis eius ·
z profectus perrexit in meſopotamiã
ciuitatem nachor · Cumq̃ fleciſſet
genua extra oppidum · iuxta puteũ
aquæ · tempore quo ſolent mulieres
egredi ad hauriendum · dixit · Dñe
deus domini mei abrahæ · occurre
quæſo mihi hodie · z fac miſericor
diam cum domino meo abraham ·
Ecce ego ſtabo iuxta fontem aquæ ·
z filiæ habitatorum ciuitatis exibunt
ad hauriendam aquam · Fiat puella
cui ego dixero · Inclina hydriam
tuam vt bibam · z illa reſpondit ·
Bibe · quin immo z camelis tuis
dabo potum donec ſaturentur · ipſa
ſit quam præparaſti ſeruo tuo ỹſaac ·
z per hoc intelligam quod feceris
miſericordiam cum domino meo ·
Necdum ille mente tacita verba
complerat · z ecce rebecca filia
bathuel filii melchæ uxoris nachor
fratris abrahæ egrediebatur hydriã
ſuper humerum ſuum · Puella erat
decora nimis · z virgo pulchra ·
z ignota viro · Quæ deſcendens ad
fontem · z implens hydriam aſcen
dit · Cucurrit ad occurrendum ei
ſeruus · z ait · Pauxillum aquæ da
mihi bibere de hydria tua · Quæ
reſpondit · Bibe domine mi · Et feſti
nans deduxit hydriam ſuper brachium
ſuum · z dedit ei potum · Cumq̃ ille
bibiſſet · addidit · Camelis quoq̃ tuis
hauriam donec omnes bibant · Effu
ſa itaq̃ hydria in canalem · cucurrit
rurſus ad puteum · vt hauriret aquã ·
z hauriens dedit cunctis camelis ·
Contemplabatur eam homo · z ſi
lebat · vt ſcire cupiens vtrum proſpe
rum faceret dominus iter ſuum an
non · Poſtquam autem biberunt ca
meli · protulit vir inaures aureas
pondo ſiclorum duorum · z totidem
armillas pondo decem auri · Et ait
ei · Cuius es filia · indica mihi ſi
eſt in domo patris tui locus nobis
ad manendum · Illa reſpondit · Ego
ſum filia bathuel filii melchæ quem
peperit ei uxor nachor · Dixitq̃ ei ·
Palearum quoq̃ z fœni plurimum
apud nos eſt · ſed z loci ſpatium ad
manendum · Tunc ille procidens
adorauit dominum · dicens · Bene
dictus dominus deus domini mei
abrahæ · qui non abſtulit miſeri
cordiam ſuam z veritatem ſuam a
domino meo · Me autem via iuſtis
ſimo perduxit in domum fratris do
mini mei · Puella cucurrit · z nun
tiauit matri ſuæ omnia verba hu
iuſmodi · Habuit autem rebecca fra
trem nomine laban · qui egreſſus
ad virum foras ad fontem · vt vidit
inaures · z armillas in manibus ſo
roris ſuæ · z audiuit cuncta verba
referentis · quæ locuta fuerat ſibi
puella · dixit · Recede a me homo ·
parata ſunt enim cuncta quæ præ
cepiſti · Et introduxit eum in do
mum ſuam · Et ſtrauit ſuper ſtra
mentum camelis · z dedit paleas
ac fœnum · z aquam ad lauandos
pedes tam ipſius quam virorum qui
venerant cum eo · Poſitaq̃ coram
eo menſa · dixit · Non comedam
donec loquar ſermones meos · Re
ſpondit · Loquere · audiemus te ·
Ait ille · Seruus abrahæ ſum ego ·
Et dominus benedixit domino meo
valde · z magnificatus eſt · Dedit
illi oues · z boues · argentum · z
aurum · famulos · z ancillas · ca
melos · z aſinos · Et peperit ſara
uxor domini mei filium domino
meo poſt tempus · cui dedit omnia
quæ poſſidet · Adiuravitq̃ me do
minus meus dicens · Non accipies
uxorem filio meo de filiabus cha
naneorum · in quorum terra habito ·
ſed ad domum patris mei proficiſ
cere · z de cognatione mea · z ac
cipies uxorem filio meo · Dixi do
mino meo · Forſitan non poterit
mulier venire mecum · Reſpondit
mihi · Angelus ſuus mittet mecum
z dirigit viam meam · z accipies
uxorem filio meo de cognatione mea
z de domo patris mei · Tunc eris
innocens a maledictione mea · cum
veneris ad cognationem meam · z
non dederint tibi · Intelligens ergo
quod ſermo domini ſui placeret deo ·
Ego cum ne [illegible]

|| deficit

Feria .ta. in capite ieiunii Leo sancti
Euangelij secundum Matthæum

Dixit dñs discipulis suis Cum ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite tristes et reliqua Hunc locum cum sequenti

Sicut in superioribus præceptis ita et ista ieiunij abstinentiæ ad christi fidei nos mutuo deus doctrine sue mandatis instruit. ut non christiana gloriam sicut ypocrite faciamus. sed christianam spem soli deo ieiunando: a quo exspectamus humilitatis hoc denotat meritum Deum qui ieiunat. ut magis hominibus quod deo placeant: hinc quod de laboribus de afflictione corporis. et quod tanquam gloriam meritum laboris apud deum hic non petit: et eum solummodo id cum religione ac fide agere debeant. hinc ne pro eorum laude gloriam que malunt: et ideo ait dominus Amen dico vobis: recepturi mercedem suam Et unum quodque proximum vide: cum ieiunij: tam cum qui deo cum denotat meritum ieiunat. et eciam illum qui ieiunans hominibus placere desiderat: et destruens cum ieiunacionem: et quidem utrum eorum videatur. videatur. atque ideo ieiunij habeat: non cum ideo fructum. nec cadat in tenebrosum mistorum. longe cum distet ille qui se deum ieiunare ab eo qui se hominem ieiunare gloriatur: et hinc quod meritum laboris quod prefatum sit laudis humane. illi vero denotat humilitatis meritum glorie

Vere

Simile

de filio pri Gaudent quoque: familia cuncta letatur Gaudent tres quod una tum presens sit: et quod pizem cum filio ieiunes illis duobus inuocarit

qđ volumꝰ volo. qđ optas exoptato: Quod desideras ipse dabo Denique eo voto istum monte everso: quo te ea mihi fore velle ignoscat Hec et si utroque non dixit: hic tamen ista in actu ordit ostendit. extenta manu gladium sumit deorsum tigrit: iugulat filium. sacrificium fecit. nostra duo notat deuotio ipse Et pedem ea atque minuete mitte. quod duos pecudes: fidei tria quasi non filium ut iugulacio optatum: amabile pignus subiecit. et deuocionem tria voluntatem. sicut ignoium amas dum magis quod filium: amo magis amas filium. quia dilige dum Quia dum non peperisti filio deo: cum tecum gestiens dominum gloriosum. Quare tibi filiorum ipsorum ipsum. quem tibi tuum alios: qui quod ysaac sacrificio meruit offerri Nec cum fabricat ut ysaac qui typum post tabam. a pietate hoc ut type mactare tum: qui pietas sacrificij hostia vero deo placabat. Denique ipse alios: qui quod ysaac meruit offerri: ut et promissi pietas de hostia quod tum: et pietas sacrificio pium ysaac ipsum: quod sacrificium de monte descendit. pietatis sacrificij votum filio salus quod ipsum: filius quod iussa pietas libenter optasse. Gaudes de pietate filium:

q̄ cū ꝑ̄ oīa ꝓcepta legis ꝑ̄
plesse. q̄ thesaurus magꝰ tuꝰ
nos hūt q̄ celestes: ubi cūq̄
thesaurus optimꝰ nō potuit
et ideo bñ dauid aīe sue ait
fiat: nolite cor apponere q̄
ꝑ̄t ipse nos suꝰ thesaurus noster
nō in terra ubi ꝑ̄ ꝑ̄t. sed in celo
recondit: ubi nulla aduersa dnam
tur. ubi fures nō effodiūt q̄ furā
tur. dz diabolꝰ q̄ angeli eius
nec tinea nec erugo exterminant.
dz petit q̄ hunc sibi dnamtur
q̄ caueat ne hunc thesaurum
in celo ꝑponat debeamꝰ. ne
deus in euāgelio manifestat. deus
ad illū adolescentē male vendas
oīa q̄ habes et da pauperibus. et habebis
thesaurū in celo. Hinc mon. q̄ the
sauros. q̄ cū sint et corrumpi
ꝑ̄ nō ꝑ̄t. et opa misericordie ꝑ̄ ꝑire
etatis ac nūc mita iubeni in celo
recondit. In celo cū recondit. q̄ q̄
secūdū fidē scripturē. usu pauperū et
hospitū. Dñe septuagesima. Cum dat Ond.
pauperib⁹ q̄ de familiaritate Mii et sub
apli edentes micas huius diuitis
ꝓcepti. thesaurizare sibi diligenter
in celo: qui beatitudo promissionis
sue. tres nos thesauros ad tria
celestia trinitatis. Et ro addidit
dns dicens. Ubi enim thesaurus tuus
ibi est et cor tuum: q̄ si in celo semꝑ
boni apibus thesaurizemus. ubi deus
spes et salus nra est. ubi nobis vita eterna
reposita est. in ista vita ponit cor nrm in celo
et in celo hereditatem. Certum nō ꝑ̄t cor
in celis hīre: qui cupiditate seculi rapi
tur. thesaurizare sibi nō in ira malitie

erugo et tinea exterminat:
et ubi fures effodiunt et furant
Thesaurizate aut vobis the
sauros in celo: ubi nec erugo
nec tinea exterminat. et fures
nō effodiūt nec furant. Ubi
enim thesaurus tuus est: illuc est
et cor tuum. Phibz nos dns in
ista thesaurizare: ubi oīa insuna
sunt et tradita. Cotinue et affi
dei et salutis. has thesauros et
nos expetere. dicens scis quē
facultates mundi sectari. q̄ ꝑ̄t
et tinee exterminē. et erugo
absumē. et fures rapere. et q̄uis
magis in ista thesaurizare voluerit
timere q̄ in celo. thesauros il
los et celestes vite hīre
nō ꝑ̄t. Dicere ipse dns. q̄n
diuites difficile intrabūt in regnū
nī celoz. Vide et apls ꝓ tam
nī salute dicens fl: nolite
in tentationē et in laqueū
diaboli. Recordemur illud di
tes qui de suis thesauris
thesaurizare. atq̄ in edificiū suum
libertate ostentant. qui cū ꝑ̄t
affluenti fruges de apliis
horreis congregare. atq̄ alie sue
delicias opū et securitate lo
ge vite ꝓmittēt. nō dicā sub
impietis fine. hec q̄ aggrauat
perdit: et ipsam sub cade nor
te cū thesauris abstulit. amisit
Vñ nō immito dauid ꝑtes
tatus et dicens. Thesaurizat:
et ignorat cui congregabit ea
Cogitemus et illū adolescentē:

dus usq; ad locū mū q. paliturq;
tarbat me disponit: sed ētinus
fide plēq. humilitatis suę admodū
ēsens idignū se tanta dignatōe
dñi q̄ fuit: a tm dñe dignatōib
ong exaltat cū aut nro sum
digniq nr meritis sub tectū mēt: sd
dic tm verbo a sanabit puer meus
polemisse fidi ac pfēt ggregis est
ista ofessio: vta filij di apprehēdā
ofuti. ut tm illi ē possibile cre
dat. Dñi centurio ustē dñm ac sal
natorem nrm. licz sedm hoīm cor
pq videt: deū tm cū ē visu nō
tis ac fidē agnoscebat. Denīq
uta ait dic mgt tm verbo. a sanabi
t puer meus: qz ēbat cū p ueri
tē dñe natē ubiz ē pūtē. a sp
hūmo s vellz verbo ois posse cu
tac: agnoscens ipm esse de q̄:
septē cath sylust verbū sum a sa
nauit eos. Et item sēm malag
ma curabāt eos: sz tm q̄ ē dñe
sm̄ q̄ sanat omia. Qd licz sep
tm centurio legis adhuc nesciq
ignorabat: id tm ēdendo fidē ofes
sus est. Dñi nō cēa unito. ex
emplū fuit ne huius pūtis nrē
ēmulis dicendo. sam a ego hō
sū sub pūtē ostitutus: hūs sub
me milites. Et dico huic vade. a
vadit: alio vēi. a venit: a filio
meo fac hoc. a fecit. Ip qđ a dñm
ēm a pūtpē ecclesie militie: a
vnīsa plāti cui subiecta esse
uta q̄ēndo ofessus ē. Credebat
ei ē ipm: cui angli a archāgli.
atq; quos nouies ecclo subiec
te sē sentiebat obsequi. Ego homo
ueraq; fidē centurio a ipētie valuit

1. emplastrū medicamētū

Dñs ihūs ad sanitatē puerū
Et ait illi. ego veniā et curabo eum.

Ecce ihūs ad sanitatē puerū
Et ait illi. ego veniā et curabo eum.

Dñe puer meus iacet paliticus domi. a male
torq̄tur. Et ihūs. Ego veniā et curabo eum.

Quā gloſa ecce centurio
fidē in centurione
admirāda denotat. q̄
sine. legis vlla structione
tam ſſa fidē filio ēdidit
Rogat centurio dñm: ut puerum
ipiq paliticū curare dignet.

dauid ī ꝑsalmo testat dicēs dñe
deꝰ meꝰ si feci hoc. si ī ꝺ̄ide ī
bucuba mi mala: decada mihi
ab amica mea iam pacē meū
tāb dīpm ita qm̄ozat dicēs dñe
si ganisa fui m delicto manꝰ mee
si dedi m corde meo bn fenꝰ ei
cudiat anima mea malediccm
Hec aūt cwa ꝯ gne ꝑcep
ta que nec ad salutē homi data
sūt: inuenio p mandata legis ī
aialiba ꝓfrigmata aī dr. Et vidis
tiq̄ bonce tuma sub ome remisse
nis tristes. ꝙ deuabie oīa eo: ut
ea tñc m lege moysi vnqsq;
ī aialiba diceret. qd̄ qz̄ sedm
cwagliū fecerit ecce m hoc
mito pcm. Et diligetis eos q
vos diligūt. qua mercede habe
Nonne z publicani hoc facūt
Et si salutaueritis fres vros tm. qd
aplius facietis. Nonne ethnica hoc
facūt. Estote ꝙ vos pfci. sic
z pr vr qm ī celis pfectus est
Quidā dns meus nos pfce di
cebat hīc ī no posse. si p̄mus tm
diligamus. a quibus vicē nobis red
dī dilectiō mutuā nouimus.
cū hūanoī dilectiōm caritatē
z pacē habeā ad oīm. Dñs
ihc nos dr. qm lege dilectis hoc
ne. lege dilectis cwaglica sup dr
ne nō plus ethnici eos qm nos di
ligūt. ꝙ caritatē inimicos z odi
entes. amicis mihi tm damus af
fectū: z ve pcatis ac beatis
pmic in hoc imitemur exemplū
Attendite ne iustitiā vestrā

dedā nobilem ꝯgregacōm cecī
ex vniuersis gentibus fratres. q
fide z dilectōe sua dignā qui
hab̄ent. p aduentū dñi z sal
uatoris nri. qm ē hūdtis am
ma sedā. z rex z ꝑ z ī fide dñi.
Feria sexta post dominicam
matheum.
Ihc. dixit suis discipulis suis
audistis q dctū est: diliges
proximū tuū z odies inimicū
tuū. Et ego. Omnis scripture
Deus. oma cōsilia
Deus nos duos ī pceptis
suis esse. ꝑfectos. Ita du
dū quide m lege pceptū est
Diliges amicos: z odies inimi
cos. Ego ipse tertio z tamquā
dedm ips data ista pcepta sunt:
Audistis ꝙ dictū est. Oculū ꝙ oculū:
dentē ꝙ dentē. Ego aūt dico
vobis ipse eadē pcepta celesti
ac pfecte institue ne inimicos di
ligamus. odientes amemus. pro
calūpniatibus z psequentibus o
remus: ne vē filii sim cōis mei
patris: qui pro sua sua diuisit
suis bonos z malos. iustos atq
iniustos vtr̄ pluit. Nisi hoc
dono fuerit. Et hoc ꝯsequi
ta euangelica custodienda. caa
ꝙ ipsam hortat nos scriptura. ipse
Dominus. Iudex vbi dr: q time
tis nos? ecce. Deus frater mi
ster hoc qm vos odiūt. et
abhominat nos? dn̄s magister
illis tribulationē cōpa
tiens. Dñs no imitato

Appetat

postulatione sumq; mag̃ſ loquim̃ ag̃ nostrum. Quitũ deuotꝰ diſcretionẽ mitis loquentem z humilẽ ac ſupplicem oracionẽ in phizeo illo z publica no hẽmq; exemplũ. Ita phariſeꝰ iactantiꝰ ſe i nubilogrria nubez ingbat ozo: i publicanꝰ uo humilis ac ſumiſſus p̃ petꝝ ſuꝰ venia poſtulat. uſq; ſtimoz iactantiꝰ ſe phizeo deſtendit. Ille q̃ oppoſitũ tuebatur id q̃ ſeptũ eſt. Duo humilis nubez penetrauit. puenit ad dñm q̃ oppoſitꝰ ſtrem audiẽ ſſcuit: qm̃ ꝯbuderis i ſcla.

Sermo [illegible]

Ille dictus ẽ ihc i deſerta a ſpũ i nr̃ tẽptac̃ a dya. Ortꝰ

Quecha ſ̃ſcꝝ dñice

lectiones ſcſtas ad p̃mybam

Dubitũ a quibuſd ſplz a q̃ ſpũ ſit hic ductꝰ i deſertũ: p̃ hoc q̃ ſubdit aſſumpſit eũ et reliqua

Sermo beati leo[illegible]

ne papę.

Supplicẽ dñicã q̃dragſimam ꝓcurremꝰ. cũ hodie ſit caꝝ exordiũ. cuꝰ feſtiuitatẽ caꝝ antecedit ebdomada celebrãs expungi ꝓphendi nõ pt obſeruantia iſta ſpõ pta deuotione cũ ꝑdicũ eſt. pne legem ꝓcepiſſe q̃ legis ſtatuta ignoraſſe: z an obedire ꝓpte q̃ obſcr̃e ꝓcepta appellauerit illud ei amodo eſt: hoc timeis: hoc ipa tunc exigit: illud relinqꝝ dicẽ hoc debeũ ſoluit: ibi dñi mi nemo exhibet. Dñs z nos relinqꝝ

ſcũ mundꝰ exhibuimꝰ. Q: ꝯ
duplicẽ ꝛcurrimꝰ. Ꝛcipiã
ea ne pt feſtinatꝰ feſtum
Op ea in grandiꝰ ſolẽpnit
vota pueniũt z fructuꝰ
deuotꝰ dñ exoptatꝰ atq;
nõ plñ ig̃ nõ
ſibilꝰ: ſi z tanꝝ
in rebus ambigꝰ
aliq̃ ampliꝰ ad
q̃ ampliꝰ
q̃ mina ẽ nõ pt
cut in hac obſeruãcia
nãq; q̃ pt q̃dragſimã
inuadimꝰ: nõ minuãt
q̃dragſimã integrã cũ nõ
integrãc cũ nõ
mum ſz fortaſſe illud
cut ieiunii q̃ ſeruamꝰ
ꝓficiat nobis ad q̃
ict plane nobis: ſi z
ad q̃dragſimã. ꝓfic
ſtitꝰ. Si nõ ꝓficit ad
ſſit ad nutꝝ Cui
ꝓfuit oraꝝ leg̃ ieiunia
nõ ꝓfuit caſtitas
ſtendo: ꝛcuſi q̃ illos
ſtendendos puto qm̃ cũ
fuerit ad ſolẽpnitatẽ
neglexerit ieiunia. Deus
uerit uerꝝ nõ ſe uolentẽ
groſe uiue ſi cactos
ctedo ne q̃q; dies
longatꝰ. ꝯro cũ
et exiles ac tenues
abſtinẽtia tolleraꝝ nõ
audiẽ ig̃ ſſcti
buſtꝰ temꝰ ac pallentes
hodie ẽ q̃dragſima
illi ig̃ ieiunia

19

ne abstinus nō desinat: z gaud⁹
in arca xpi mutuo festinent
Immo festinet applicare tendig
abstinē deprimunt castigacio
nes z primozes mittant Q⁹
antham dñi ī pchis p ieiuni
a sustentacē nō pualz: temp⁹
lentu festinē nō nouit Ad
monema g⁹ nos sicut an iam
dyamq; mūi tpis horis ut in
hmq mūdi turbinibq ad do
mūi gl̄ statī vinctasq; q̄ fru
ctari: sicut z sūi tpis horis
nos iustos admonuit Immo
mūit cū illos fugisse dilu
uiū: z pdicacē destruere Et
hoc vox pdicatois nō sic audi
tū z si tacēat lingua opa
loqbant Et si silebat voce:
ascia pponabat Cū cū edi
ficabat tū grande opus archi
tectabat: Edificabat cū ipo
quatu: nouā tabe-naculā mo
lis pcelis pfuta Sapiens
cū quisq; intelligit potat:
naufragū nēstro quid iuuat:
cū domus talis fuerit q̄ nō hie
ret fide. Si natet in gurgite:
cū hmōi hospitiū parat:
q̄s nē pauimēto solo defi
xet. nē fluctibq vnda subm
ergeret Sine ic̄ sapiēs nō i
telliget q̄dē dilumiū. cū vi
derit fide doctrinā fi. q̄d sus
ceptas mētes nō tam tam
clauderet q̄ portaret. q̄ nō tam
pluuiaz pbrīs ēpellet. q̄ nau
fragij pcellas arceret. Q⁹ nō

ic̄ a hospicio nō adiuuet pchm
hoīs: n q̄ hospicium hītandū nō
esse. sed poci⁹ studendū. i q̄libz
pte mūdi fuerit esse. cū ipis hi
tachin pegrinū: Ipo g⁹ stante noc
ope pfis pdicabat: z dicebat. Si
lud ewangelicū dñi dñi Xpi in nō
ēdītis opibz credite Quomo

Dicit vobis Beati succumbite
q̄libz aggingite pascha. ie
iunia quadragesime. ipē legi
timi tpis cursus indicit. exhorta
tio tñ ecclie nō omnibz adhiben
da est: que auxiliante dño. nec
iustis sit pigritie. occasio de
notis tra cū ocīm abstinacia impe
tū ipsoz dicit postea angeli. nec
tur q̄sdo de vobis: qm se ad opa
hoz nō gaudeat iterum tentatu
cū mēa adhuc manente mortalita
te mutabilis. ecclia ad summa quoq;
utentiū studia pueniat. sic tñ
sicut pt hinc quo recedat: ita pt
hinc q̄ estat Et hec ē pfectio
vera iustitia. ut nūq̄ se p̄sumat
ee pfectū: ne ab itinere nondū
finito tepide cessantes: ibi ten
dant p̄ deficiendi pchm. ubi p
ficiendi deposuerit appetitū
Prima g⁹ nemo mihi dilectissimi
tū pfectus z sctus est. ut pfecto
sanctior q̄ ee nō possit. omnis
sil⁹ si differendi gaudiū si dispe
tione mitoz. ab hoc i q̄ puenim
mq. in ea que nondū apprehendimq.
pia auiditate extendi: z ad mē
ipsa assectandis mte. nēmo alie
q̄ addamus augmentis. Dare ḡm
religiosa alio tpe demittat: q̄m

recidat:

gradum.

hyis diebꝫ nō ꝛligiosiꝰ fuerit.
Pñ oportuit aumbꝫ nrīs lēo
aplic⁹ pdicatoīs ipsum dicens
Ecce nūc tps acceptū: ecce nūc
dies salut⁹ Quid ē acceptius
hō tpe. q̄ fabꝛ salubꝫ hyis die
bꝫ⁹ in quibꝫ bellū vicys idici.
et oīm ītutū pfectus augeꝛ.
Sp quidē ē o aīa xpiana vigi
landū q̄ salut⁹ tuc aduſarīū hīt.
ne ullus patet locꝫ tēptatoīs
īsidyaꝝ: ſ nō ē maior cautio.
z sollicitudo ē assumēda pdēcia:
qñ idē hostis tuꝰ acriꝰ ſeuit
nuidia ꝛ nūc ei ī toto mūdo
ptās ei antiquę diuitioīs auſꝛ.
z īuīa illi captīuitat⁹ vasa ꝛrepuit
Renūciaꝝ atrocissimo pdoni.a
ppīis oīm nocumēt oīm q̄ ligna
tuī: z nullū ja hoīm genꝰ ꝛpit
qđ nō ia tyrānicis legibꝫ ꝛſtuc
tet⁹? dū p omēs fines tuos
egrādi in xpō mīcoꝝ milia
ſpant⁹: z appīquiare nouę
tatis ortū. ſpīalis negcia ab
hyis qb⁹ possidebat extrūditur
fremunt g̃ expoliat⁹ hostis ipi
us fur⁹ finitor⁹: z nouū q̄rt
lucrū: q̄ iūs pdyis atq̄ī. Cap
tat indefeſſꝰ z p̄uigil si quas
ꝛpit oues a sacris ḡgibꝫ negꝫ
ligentes q̄ cautes: quas p pcli
nia voluptatū z p delectabilia
mūdi z diuīcia mortis mducat
Inflammat itaq̄ mag⁹ nutrit odia.

sicut

actus cupiditatis: ut
gtmēcia ītat gula
cū tēptat⁹ nō audeat
ab xpō dō nō ihū xpō
nata fide fructibꝫ abstinu
Nā ēuāgelica pateſ
hystoria. cū saluatoꝛ nr̄ p
q̄dragīta dieꝝ nocturnīq;
tumiū. ſpūaliter nr̄ nō
ꝛcepiſſ⁹ ēſuīce: gnauſ
abolꝫ signū in eo passiōis
atq̄ mortalis īuenisse
ut explorauit potēcia q̄ ꝛ
but. si filiꝰ ī p̄ deꝰ: dic
lapides isti panes fiāt. p
tat ytiq; istud oīpēt⁹ z fac
le cōtēnit ad cātoīs īpiū
quia jubēt⁹ speciē. omg libi
gnis nata trūsiet⁹: sicut
voluit. ī quinio imperat
aquā mutauit in vinū
hoc magis salutiferis dis
factibꝫ ḡgrauebat. ut ne
simi hostis astucia. nō p
tēcia deiectus. ſ hūiliatus
teio vincet⁹. Deiq; fugat
dyablo. z oīb⁹ artibꝫ cal
tēptatoīs elisis: accessi
ad dnm angl⁹. z ministrabat
Confūdant⁹ ig⁹ filij dya
atq̄ discipli. qui ꝛplicti ſ
tacē vipea ſplicta q̄ſq
decipiūt: negatores in xpo
vtiq; veū cē natū
dū aut deitatē hoīe. a hoīe
deitate despoliāt: cū vni
tris gēino documēto ꝛcp

quia et p

falsitas sit ꝑempta. quia p
fumꝰ corpis ꝑtā humanitatis
& p fumigantes angelos de
nostra est manifesta deuotas
Quia ꝙ dilectissimꝰ sꝰ. &
ceptoris mei magistio edocti
simꝰ. nō in solo pane viuit
ho. sꝫ i oi nō dei: ꝑupta deuo
cōe & alacri fide sine piamꝰ
solepne celebrū. nō istichi ie
diu. qm plenitq & illecebrositas
corpis & anarcie morbꝰ idi
cat. sꝫ largu benolēcia cele
brandi. ut simꝰ de illis de
qbꝰ ipa vitas dicit. Dei qm
estimāt & sicūt iustitia. qm
ipi satiabūt. Delicie ꝙ mee
sunt opa pietatis: & illis cibis
ꝙ nos ad eternitatē nutrit ipse
am. Letem & i ſtoibꝰ panem
ꝙs ꝙ ipendia mea faciane
ti: nocidem & vestien cor
ꝙ miditate idumēt nūcupe
pimꝰ Deciat humanitatē mea
egritudines decubēcū. ibecilli
tates debilū. labores epliū. desti
tuos pupillos. & desolatas vidua
meta viduaz: ni qbꝰ iiuiadis
nēo est ꝙ nō alicꝰ posse eueꝰ
benolētie portionē. Nulli ei
plꝰ est temptem magne ē
dimꝰ: nec de rei fiducia mō
pendz mensura pietatis. Nam o
ra quide ꝙ ipendia diuitū. &
minora mediocriū: & nō distic
pat fidelis opm. ubi idē est af
fectus opantiū. Hu ista at dilectissi

ce pendaz oportunitate iuuemꝰ. sic
et alias ipsum ꝙ nullo dispe
dio horreor. nulla pecunie dimi
nutione capiat: si capella laserua.
si abdicet edetas. & caulis grupia
castrato legibꝰ edonet. si odia
tollant ny dilectem. si inimicie
quietant in pace. si tiq̄illitas
extinguat ira. si masuetudo inue
tat iniuriā. si dnor deipe atq; p
nor tā ordiati meā sint: ut &
illoz ꝓias micioz. & istoz sit disci
plina deuocioz. hac ꝙ obtinēda
dilectissi obtinebit ma dei. & abo
hito petoz. latrie religione venan
du pascha celebrabit. De eodem

Smo ſpūs bti maſtri

Hodie sanctus bti nazianzeni epi
rte dicit deuotem. sic q
theosime pdicatois sacre liter
exempla ꝓtulimꝰ. quibꝰ applica
tenus huic q̄dragenarii numi no
esse ab horibꝰ ostructi & diuitis
spectii i. ne. tepena cogitacōe titū.
& celesti maiestate ꝓceptū. atq;
to q̄ ostructis. mutuā die mā
ducando ꝓcuit. nō ut unicꝰ dei vi
olator accusat: & ut unicꝰ q̄dosic
tūsstor. arguat. Ny homi & hor.
ut ad dei sit laboc tenemet. & unicꝰ
q̄dosime ostat ꝓ sectate hi.
aut nō tā sacdotis ꝓcepta q̄ dei
sūt: atq; to q̄ sanct. nō sac̄do
tē sanct. & xpm q̄ i sacio loq̄
sacdote. Videamꝰ igr q̄ tpe
hunc obstinacia nob indixit ieiu.
si nō velut ꝓsta deuotem q̄
ta clemētia voluit hiis ꝓfectū
Dete cū i dei xl̄me ostructu

de eodem smo bti maſtri epi

hyemali gelu tra ꝛpolui. et aq̃e fluenta meatꝰ ſuos glacie ligꝫ facta ꝛcepiuꝫ. Sic quoq; corpꝰ meꝰ hꝰ cod̃ tpe ariditꝫ ſtrigib; petꝝ ꝛpolui. ⁊ vite mee primor- cuꝫ. ligſſo rigꝛe dubii mea tꝝ ſnꝝ priſtini ꝛgnouit

Terra mꝝ tdicta qnq̃gſima aſperitate depoit hyemis: ego in dicta q̃dragſima aſperitate vicio delictoꝝ illa tra ariditꝫ ſcindi ꝛ. ut mundanis ſit aggrua fru gib; mea tra evangl ꝛmuni is. ut celeſtib; ſit apta ſemib; Sic cũ ꝛdditꝫ ubertate capit. q̃ ſꝑcius vexando exact capi- ua ⁊ macies gr̃a ꝑcipit. q̃ exact corꝑis ſui capꝫ ſepius ieiunando. Exc cũ abſtinẽcie tpe herba ſꝑgetꝫ ꝛminiſtrit m meſſem. ſiluetiq; arboꝝ comat ī ſitietꝫ palmes vince pubeſ cit in gemmina: ⁊ oia de ipſo rub; ad alcioza ſe ſubrigunt. Ita hꝰ cod̃ q̃ tpe. hom̃ ſpes ꝛcti mortua. ꝛminiſtrit ī poſtꝛm. fi des ꝑdita ꝛpat in gl̃am. tpalis vita ꝑficit ī ctm: ⁊ om̃e hũa nũ gen̈ ad celeſtia ſe ſubrigẽs. ab ĩfimis ad alcioza aſſurgit

Modo ſcti geſtꝫ agricola. ſꝛm mẽta deputat vinee. ita ⁊ mꝛ euangeliũ tractatꝰ epiſcꝰ por- tas ap̃ytat ploꝝ. Et ſto q̃d. Genꝛis cuniculo vnuſq; hꝰ agꝝ cultꝛ. ſtrem depoſitis ſimplicib; ornate. ill compte ī pascha ꝑte

dat. Modo oia ſe in ꝑfi- cie ꝛparat ī fi- ne. Sic ⁊ mꝛ ſpem ſpm̃a gſſt ꝛſur- rectꝰ. lauacꝝ fluxlat. lilia: ſanctꝰ ta anda deprimit. Et ſcti ecta floꝝ adornat. nr̃ſſ uitatꝫ dici magꝰ cacꝰ. ipa nitore ſui celebrat. aut ꝛ. Jg ⁊ nos hꝰ cod̃ tem- ore tpe q̃ducam̃ de ſpiri- ualib; uoſtꝝ: hꝰ eſt de petꝛa inſtricta de ſpecietate miſe- cordia. de maligna la- Iſte ī ſpm̃e ſt corꝑis q̃ ꝑ cant aiam: de qb; aut ſcꝑt Spinas ⁊ tribulos t gnãt hꝰ tra Germinat cũ ni- mea ſpinas: ſi me corꝑalis libidinis titillacꝰ ꝑpugnat ni ꝛbulos: cũ me- cruz ſcl̃i nũ cupiditatꝫ crucifat Spm̃a ꝛ vpiꝰ ꝛ ualiter ſine ꝛtradicẽ: ſpm̃a vi bono honoꝝ ubertꝫ eſt. Vbi ī ſpecie apud ſuos q̃ ſe ꝛ ſ̃ lꝛdit. Hꝰ ſ̃ ī vigilando tari nõ poſſumꝰ: q̃ ꝑcia ꝑ abſtinẽcia ipe ſpm̃e ꝛtinẽ ī ꝛtꝛm. ꝑducit ī ieiunio libido caſtimoniã: ſuꝑbia hũi tatẽ. ebꝛietas ſobꝛietatẽ. ſo ctmq̃ pcitatẽ. Hꝰ ī ſ̃ ſ vite mee: q̃ ſuauis xp̃o ſent. q̃ odo ei bonũ d̃ ſpi Xp̃ũ aut ap̃lꝰ: q̃ xp̃i. bꝛa ſtimꝰ d̃ Hanc ꝛ q̃dꝛgſimã la- grim ī nobis dñs ut ſpa tꝛis ſpacio. ī mortẽ tra

ſi. et ieiunio

semper

nūc gr̄ipstranq; ūtutē gēma:
ur t die ꝑsche fidē nr̄ige
ꝓcama hoc ē q̄ genuit mō.
sepe-pē dīs xp̄s exiuit. nō
ur ꝓfectū ipē tetigit: ſ; ut ꝓfectū
ſalute nobis ondit hoc ecc̄
cat my ille ſpūa pcēſ: q; uidet
t floꝛem ipē ei cat flos nat̄
nd de ſpūa ſ; nga: ſ; aut ꝓphā
Exiet uga de radice ieſſe: t
flos de radice eius aſcendet. Wny
ſa ei cat maia mitida ſibi
ſa; ugo: q; ypū uelut floꝛem
tegente ſtu corꝑis gemauit
Cōmiatꝰ ē q; diagrā diebꝫ
t nocteꝫ. hō. tenuia nō eſtim
ens dīs ꝑcipiunt: ſ; diuinitꝰ
euāgelista eſtimſſe postea dīo
ē ꝑ ſi. ut q; tatoꝛ diez unō
tunc ſtitiſſe nō ſentiat. postea
eſtimeret: Eſtimebat plane: ut
negue possimꝰ q; eſtimet Eſti
mat ei nō cibꝰ hoīm. ſ; ſalutē:
hō. eſtatꝰ ſtatimꝰ epulas ge
pimit: ſ; aiatꝰ deſiderāmꝰ ce
leſtiū ſeſtare. Cibꝰ ei ypū eſt
ēpūs ꝓpoſ. Cibꝰ xp̄i t pmꝫ
ſalutaꝝ effectꝰ: ſicut ꝑ aut
Illeꝫ aut cibꝰ eſt: ꝑfectꝰ ꝰ
ſtatē pūs. qui me miſit. Wn
t nos eſtimamꝰ cibū: nō q; tuc
ius epulis appet. ſ; q; diuinū
ſeſtimatꝰ hoc colligit. Ille ei
corꝑa ad tē mūtat: hic aut
nam ſtare tēmꝰ

Sēm Leonis papē de ſc̄

Cum q̄dē nos dilectiſſimi
ſapiet t uſte uiue decet: t
ſalutaꝝ nr̄aꝝ actiones q; digē
ꝓpo Dīne nouimꝰ placē nr̄ie

Et cū hīj appīquāt dies q; ill̄ius
tes nobis ſalutis mē ſacīmēta ſcē
ſtit: diligēcie ſollicitudīne cordā
mūdanda ſ; t ſtudioſiq; exenda
t diſciplina uirtutū: ut ſicut ꝑa
miſſa q̄dā ſui ꝑte mauoꝛa ſ; ua
t mīa obſtinatia ſuꝑet t aliq; aſſue
tudīē ſua: t cui ſeſtiuitas ē cele
branda ſublimioꝛ. xp̄ē quoꝫ i ea
ꝑte ornatioꝛ ē ſt ꝛōnabile t
quodāmō religioſū uidet. p q; ē feſtū
t ſe uestru nitidioꝛ ꝑdic. t hīm
coꝑalī hilaritatē mētꝫ onde ſ; ꝓpꝫ
quippe ro ordīis dīm. ꝓpenſioē
tīē cultuꝫ aplice cultū ḡtū poſ
ſumꝰ adornamꝰ. nōne dignū eſt.
ut aīa xp̄iana q; uezu uiuiq; dei
templū eſt. ſpēm ſua prudēt emū
net. t uēdētꝫ ſue celebitatis
ſacīmētū. oī circūſpectioē ꝓcauēt.
ne ulla eī macula uīgeſimū obfuſcet.
aī duplicē cordis ꝓfugā dedecoꝛet.
ſtā aī q; ꝑdeſt hoēſtatē formā ꝑſtīgit
exteꝛioꝛ cultꝰ. ſi ītioꝛa hoīs aliq;
ſordīant grauātē uicīaꝝ. Quā
igꝝ q; aī puritatē t ſpecīm mentꝫ
obnubilant: abſtīenda ſedulo. et
ḡdā climatē uādenda ſ;. Scīmꝰ
q; ꝑ gſtiam ſua. ſ; ꝛep aī ſe ſtaturā
ſpūs ſenſuū iudicij. Videat ſi
t ꝓcto ſin illā q; uꝑdat uicīt
patē. ſi deſidīū ſpūs nulla q
cupiſcētia carnis ipm ꝑpugnat:
ſi humilia nō ſpnit. ſi alta nō appe
tit. ſi nīſ nō delectat lucro. ſi t
modēato ſtu ſuaꝝ nō gaudī angꝫ
mētꝰ: ſi denīq; aliena ſeliciteꝫ
nō uīt. a ūnica miſeꝛia nō letat
Et cū haꝝ ꝑturbatiōū nichil
ſe forte ſpūs ſinceꝛo diſquirat

Inſ Sēmo Sēm Leonis ꝓdecl.ꝰ

cramē q̄liꝫ cogitacōm ꝓcice
ſtet: vtꝫ nullis vanitatū gmoue
ymaginibꝫ arqſcit. nra nullis
illecebris gmoueꝛ. nullis cupdita
tibꝫ titillaꝛ. nō eſt iſtꝫ vite gne
tō: tēptacō eſt: ex qua nimiū vi
cit q̄ vita ab eād nō vēt. Superbꝫ
eſt cū de nō pcrandi facilitate
ꝑſumē. cū hoc ꝛpm ꝑſumpſiſſe
pcraſſe ſit: dicente bō iohē
apl̄o. Si diuinꝫ q̄m pcta nō habem⁹:
nos ipos ſeducimꝰ. ⁊ vitat nō
nō eſt. Nemo g̃ ſe fallat dilec
ſimi. nēo deſipiat. Incp cū q̄ſq
de cordis ſui puritate confidat. ut
putet ſe nullis tēptacōm pcellis
ſubiacē. cū pugil ille tēptatoꝛ.
actibꝫ pulſet inſidijs: q̄ maxīe
viderit abſtinē pcīis nrā. q̄ q̄ do
los ſuos gemcat. q̄ ipm ⁊ diuīm
manifeſtatis auſꝫ eſt calliditatē ſue
fraudis tēptare. Videat ſuperbia ſua
humilitate diuīa illi calcata. ⁊ intelligat
q̄ diligentia diligit. Nemo enī q̄m
piſcē cū amb⁹ ecclieſiā: ⁊ tm̄ non
deſperant de aſtibꝫ ſuis vlla mali
cie ſpūalis ꝛpbitas. tm̄ ⁊ ſibi de
natura mē mutabilitate ꝓmiſit. ut
q̄ vere exp̄ebat hoīem. ꝑſumēt poſ
ſe ſi pcatū. Si g̃ ab ipo dño ſal
uatoꝛe nō. detrectāt ſuaꝛ diabolus
nō ꝛuocauit iſidꝰ: q̄to magꝭ fragilem
te mētem ipugnare ꝑſumit. q̄ enī
vehemēcioꝛ odio ⁊ inuidia ſeruoꝝ ꝑſeq̄
ſe. ex q̄ eis ⁊ baptiſmo ingemuerunt q̄:
⁊ ab illa cui diabolꝰ oīgne. ⁊ noua
ſatuꝝ diuina ꝛegnacōe triſtiuꝭ q̄
q̄m mortali carne cruciant. nō deſi
nit nob hoſtis atq; laqos poīt ubiq;

ꝓtendē: ⁊ tm̄ maxīe diſ
membꝝ ſuū: q̄ ab eo ſ
ctoꝝ ſunt celebrandi myſ
Melito doctiſſimꝰ ſcīs hō
dicē ibunt ꝑplin vpmum: in
paſchale feſtū ſc̄e ⁊ q̄dgmo
ex gnacōe ꝑfact ⁊ qui
cadis nō ia nos nuitur d
nata ſue ſalubꝛitatē: ⁊ dile
cia nobis ꝓpoīt ſaſtigacōis
dicat. Quīto ergo ⁊ ſanctū
hos dies ꝑficiat ⁊ ſſe: ⁊ tm̄
ſſe ꝓbabꝝ paſcha dm̄ ſuū
honoraſſe. Sm̄ debq; ſ ſcīs
numoꝛo pietatis opa q̄mlibꝫ
ſtrideſcēdū eſt: habēdaq; ꝛatio
miſericordes ſimꝰ ad omēs. ma
ait. ad domeſticos fidei: nr
ꝓpos ꝓpos quoꝝ eleoſinaꝝ diſtrib
boitatē pcīs celeſtis munꝰ
q̄ ple ſuū opus fert ſ. bñ
malos: ⁊ plūt ſ. miſtos ⁊ i
tos. Debem⁹ g̃ fidelibꝰ ſiſ
⁊ adiuuāda pauptas. ⁊ cū ha
tm̄ q̄ nondū euāgliū ꝛcep
⁊ ſno laboꝛ miſcam̄. ſiſ
i odio hoīb⁹ natꝰ eſt dilec
da q̄ oīgne nos ecclia hūs
ingnos debz effice. q̄m m
quacūq; ſ. q̄dcūq; ſubiecti. ⁊
ſi cād gnā ia ꝛuuit ⁊ cād ſ
nis ypi ꝓco ſ. ꝛdepti. Sed
cū iſtis hoīmꝰ. q̄. cād ymag
nē dī q̄dcūq; ſumꝰ: nō cōtra
oigne a nobis nr̄ ꝛpatꝝ
ñtate diuīs ſ. Quā ſm̄ ſ
ſcam̄: cād fide vnūmꝰ. ⁊ cād
cād ſacīcta ꝛtinꝰ. ⁊ cād ſ
hr̄ vnitatē. nr̄ vnit nob ſit. tm̄

mētū. purificatis & corpib⁹q aīs
celebrem⁹ Debebat q̄ p̄m tenuis
mus⁹ ita ītessabilis denocio et⁹
tinuata ītinencia: ut tles p̄ mane
mq; i gspcū di: gles nos i ipo pas
chali festo dignū est ītermitt⁹ Sed
q̄ hō. fortitudo pauoz ē. & dum
carnis fragilitate austior obfuā
cia laūat. duīp̄ p̄ varias actiones
vite hui⁹ sollicitudo distendit. nec
est de mūdano pulue ceā lāgrosa
corda sordescē: magna dūc ītuen
cois salubritate p̄uisū est. ut ad
ītpanda mēcū puritate. q̄dā nra
nobis dicto excitacō medēt⁹. my
q̄bq aliox tpm culpas. & pia opa
dūmēt: & celuma casta decoquent
Ingressus q̄ dilectissi dies mis
cos. & purificandis aīs atq; corpib⁹q
sactacq; ītructos. p̄cepto aplico
obedīe cupiēmq; cōmūdantes nos ab
oī īquamento carnis & spūs; ut casti
gatis collucta coib⁹q q̄ sūt mēt⁹ vtūq;
thām. aīq; q̄ sub dei gubnaculis cō
stitū. corpis sui dei & ītegrē. dna
coib⁹ sue obtineat dignitate. & no cū
i sola abstinēcia cibi stat ista summa
teūmij: aut finē corpi esta sub
ūhit. ñ mens ab ūgitate i nocumēt:
et ab obtrectatoib⁹q lingua cohibet

Sit g⁹ nobis edendi est modēanda
libitas: ut ceā alie cupiditates cād
legē fitēmt. mansuetudīs & pacis.
pacis & tranquillitatis hō qs ē: m q̄
ecclia oi stamiacō vicios. & patri
tas nobis est obtinēda ūtutū. nec
pia mēcū fortitudo. dmāe elpat. negligē. crudelitate. & obtusū assue
cat ūmitas. nec fidelis. aīmq; parā
ma iustitie a deitē se excitat. & si
mistē. ne p̄ gliam. & ignobilitatē p̄

fructose

donare

Ieiunium

Dilectissimi nobis dilectissi
sactissimū maximū q̄ re
uminū. q⁹ apl⁹ vtan exordio
q̄ nr ubis apl⁹ m q⁹ vpe loqba
ceptia. dicā q̄ qs lectū est. Ecce
nunc tps acceptabile. ecce nunc di
es salutis. Tēpus nulla sit tpa.
q̄ nō sint dūs plena munbq.
ce se nobis ad mām di p̄ipiq
Stram p̄stet accessū. nec tñ
oīm mētes maiore studio ad spi
tales p̄fectus moueri & aplioē fi
ducia aīam opz. q̄ ad vnitā
officia illig nos dei i q⁹ ladp
ti sum⁹ ecclie vnitat: & cycl
lens sup oia dūce passois gra

ifamiā. z bonā ſcientiāq; ſciam nr
laudes ifflent: nr. obpbria deſa-ti
gent Nō timeat nr opa mē-
tirenaz diminuīo ſicultatē Ep
dos dnes eſt ypiana pauptas ei
nr. pauet ny iſto mūdo idigencia
laborāc: cui donatū ē i oim rz
dnō. oīa poſſidē Op. autibq; g; qne
bō ſr. nō eſt oino metuendū ne
eis facultas deſit opandi. cui z
duobq; miniſtris euāgliē illiq; vi
due ſit laudāda deuocio: z p calice
aque frigide. pmiū hēat ḡnīa
largitio. Et affirbq; cū pcep-be
migrationis mēſurā tēpat: et
mūdi cū muſendi efficaciā deſtit.
iq; mā ipā nō deficit Cepta ē
hō vidua illa de ſarcepta. q bēt
helye i tpe famis. vnq; dicebā-
que ſolū hēbat exponit: z pphe
ſuīc nctūr ſue pſens. exiguū
farine z puſillū olei ieiectum
expendit Sed nō ei deſunt qd fi
delit erogant. z i vasis pia eſt
fluīone vacuatis fons nouē ubta
bertat exorta eſt: nr ſcīs vsibq;
nō minuīet cui ſbe pleīendo
cuiq; nō fluat fōrmidata defectio
Hijs aūt ſtrictis dilectiſſimi adq;
vos voluptate qſidimq; pgatos.
nō abigimq; diabolū q oim utu
tū eſt aduſarij uidē. z ad h. vim
ſue malignitatis armat. ut pie
tati ſagos de ypa pietate ptēdat.
z qs nō potuit dice p diffiden
cia. conet ſupare p gliam. qr diſ
ficile ē ut laudabilē vincē laus
hūana nō capiat: ñ ut ſcīptū eſt
q gl̄at. in dño gl̄et Cuiq; vō
ille hoſtis neqſſimq; nō audeat nu
pugnare ꝑcutiē. cuiq; nō aſſe
biolare ſenumē. gn vſuc
as. ſicut euāgelica lex p
ē. nr ab ipo mūdi ſalu
ḡtinuit. Expauefacta
qdīgnata dicit noctiq;
ii. explorare ſullide vel
vtz hinc ḡmēcia deuot
tur donata hēret an ſſ
nō metuet decepcionē
opa ſolicitudi: ſi xpc cu
dicetis cuiq; z corpis p
utaq; dolo ſeruatq; ē. an
ſet ſbāz cāton. qui
reaz poſſit. i qs velit
nab. ſed an ſub hūane
ſpecie dīnitas obūbrat
cui facile cēt pūiū ſbi
facē. z tricna p vacuū
libraē Sed cū illi dīb
maluiſſz oppone vel hoīe
tēcia manifestaē deturpe
hō quitē tric fraudis
ut cū i q. dīne ptātis
ceſſauerat. quādi cupi
tēptaē: z ad vocatōem
ſgna mūdi pollicenda
Sed prudēcia dyabolū
fecit ſapia dr. ut ſtipha
ſoicem vidēs. q aliqñ ſpe
nō meruet cū pſequ
hoibq; oportebat octidi
ſq; aduſarij dolos nō
illecebris grule: ſi cēia
abſtinēcie cauēgmq; ſm
nit hēiano gñi morte
ribū nouit z p ipm
uiū. z ad ḡtuū fra
ſcm ſicut p ſpēm ſtulti
pſumū: ita p fumē ſtudij

Deo

Ihc de ꝑfectõe sanctor bñ maximi epi

1 Adiuuat nos sanctor tuor ꝙsidiis ꝙ
ut sicut eorũ fidelib⁹ tuis
tribuisti: dum ad ꝓpositũ nr̃m
aduersus ꝓtamicãta diabli reluctantẽ
ꝙdiuuãt: & spũ discretõis ei
tamẽ agnit: & pagãt maiestatẽ ve
tã ꝙ sñ ignãti ministro hmõi
pitem ce ꝙfectũ. & q̃ aut actanꝰ
diabolq; & ille primꝰ aut ꝓp dñi
ptatoꝝ sanctoꝝ ibus michaelẽq; ñrũ
dignat Jnuita aũt omq; ñr̃ salutẽ
& ipe tribus saluator esse uult: ꝙ nob
loqt̃ tros ille uicinq; qꝝ nos ei
causa sumq; pugnãdi tria q̃ abi
gat uitiorũ pris cu nulla obuiae
petat cãrũ ꝙ illig esse tamẽ. q̃ꝝ
se tamẽ uestiuit hñtẽ ig⁹ corpꝰ sor
hoste callidissimũ ꝙdã suasit ad pñs
q̃ uerũ dñi filiꝰ dei hoĩs ꝛnsionẽ ꝙfud
ꝙdt q̃ cũ operabitq; & anteps tẽp
tuũ mollia sustẽta q̃ ꝛptamẽta
rinat. q̃ licet carnalis ui ꝓpriã
gꝛeplacẽt. m xpõ: pncia tñ dimitat
cũq; concutat. suspicabat cũ plq; cõ
q̃ hoiem habitabat itaq; alũ ꝑsumẽ
ꝙssũ. ꝓtus sũmq;. si tñ erat ingꝛ
tus ꝑ ꝓcerus dñus cõ xpõ maria
cõe utiq; filia ꝓpriꝰ. nõ tñ cũ q
ꝛpat de ada ꝙ videt ũmq;
di filiũ rata ꝑ matrẽ ꝑcatũ: vol
uebat secũ ut dilectoꝝ. atq; admi
tas dicebat ꝙ esse. & q̃ molestẽ me
hui ihũ. & nidũ. utroni q̃ de ꝙ de
fera natq; e. & nescio uũ ꝙceꝑtus
stat cere mihi. si ꝓcem ñr̃e ꝙgac
no possũ. ꝑtũ uidio. si nõ ag nos ag
to nascẽte. Et ꝙ stupõi. mõ ꝛtsit.
to sancta lege ꝓcedi. cõa edito filio pariendi
tuũ exultat ut iugo. cu ꝛtsit. & cruda
bulis ꝓcubq; sustinet. lacrimis uolũ
silẽtiq; se ea mortalitas ꝛtalitas va
gitibq; ꝙdit. Et cũ michl ea de ifan
cia dixit. nulla tñ illi e uelut. & infãte

gamq; go ad ꝓcẽ ubiq; nuam di
er nr̃m pascha dñi dig⁹ obsuata
celebret. ꝛitoꝝ se fidelũ corda
sꝑficiẽt. Illuscat sanctis. manifestat
sic sat nacendi. & mittit sibi ob
ꝓpas tuicẽ suas: ñ gratior sit
dicte. q̃ petitoꝝ e uenie. Di
ctes ea. dimitte nob debita nra
sicut & nos dimittim⁹ debitoribq
nris. dimittis nob uniuersis alleluia
gamq; ñ q̃ ꝙfitẽm ꝓpiam. Dig
ni ordo hmõi factꝛm patrũ
ad to ꝙdcẽ sui ꝙsitũ e. nec
salus ostiam unus ꝙfitẽ agnoscat.
& alienus ignoscẽdo debe delictis.
obsecrãm sanctoꝝ obtinẽat ꝓcem
Dicte nãq; dñe. si dimiseritis hoĩb⁹
ꝓcta eoꝝ. dimittet uob & ꝓr̃ ur̃ q̃
& alis e: nõ loge e ab unoquoq;
q̃ꝝ postrũ cũ de benignitate supplẽ
tis sua pẽdat. indicatẽ. & hñs
nãq; ꝓsi misericordẽ. nusq; audi
tor esse ꝙsumat. sic de nra lenitate
ꝓsumit: ut nõ ꝛtsit. & eos inuitos ꝓmi
tatis. q̃ nõ nouisse impedet uitiose
Clemẽtes aũt & mites deos. ecca
lingꝛtas dcẽ. Michl ea e dignitq;
fram modi ꝓpe fiducie ꝙsumi
opis executor. ꝛtã cũ alute ꝙsum
ctis. uestre. midi fouet ꝙsumi.
nãq; auxilio ꝙm magis expleri
mistꝛ & benignitas sui magis est
dis. & cũ ad effectũ me sic ad
utroq; nõ egeat. ut sua ostendẽ
tia ꝙmittat. ut laboribq; hom
& hoies subuentret. & mito deo
ꝓfectũ offens euiq
opa uident. m famulis. ꝙdt
q̃ ipe dns discipulis suis aut. Et
lucẽt lumẽ uestrũ coꝝ hoĩbq; ut ui
dẽtes opa uita bõ. magnificet ꝓtrẽ
uestrũ q̃ e i cel: ꝑ xpm dñm nrm

Quoniam iste sermo nuper de de pluuiabilis per me celi regem et regni celestis tyrannum fuisse, cautus vre auribus satis euangelica lectio nuncupata testata est: dum ne nobis ieiunia cordis tripudiale ministerium sonat. Quippe cui deus ineffabilis pietate affectu. captiuitate mee impietatis humana. siluestres voces diaboli ficta ieiunia domine de mundo. misit virginem filium suum. non diuinitatis degeneri. non virtute dissimilem. non voluntate discordem. quam nostris superbis carnem. spreta veteri gehenne nascendi. de nostra terrena corpus nouam lege nouo filio nasceret. quem dyabolis saluatorem huic hoicem. quem deitatis assertorem. si scriptorum pessimum. quod non possit. quam cum vidit ille leo festinatis agmen diuq longissimum atque grauem quo gressu diei ac noctis ieiunia esurire. et esurientes dominum non edere. astute illum callidissime temptandum aggressus dicens. si filius dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Legebatur nec extremo apud se tanti auctoris dicti: et dicebat. si hic ipse est. cuius precepto esuriebus pluuie fluunt de celo. si ipse est quem nouit ego pluuia pduisse de petra. potuit nec in pane lapides transformare. si non mea potestate. sua tui necessitate. quod si fecit deus probabo: si nequeunt hoicem deplicida. Expectata

Sermo 3us de nativ.

no ei ingenia. quia ipsa debuerat. Deorum quippe vera. quia sine. propria. tua ingenia. Tu aut quia mundi horas expectata. pia ieiunia. pinguedine: ne ingenium dare posse te nouit.

Dere temptatoz trina ia ieiunia. quae michil proficiunt. iacta. et vetita. ne dum ieiunat. sed ut peracta. Ergo nec finem. quia ieiunat dns victoria. nec finem. triphii vite salutis agonium. ieiunia nisi religiosis sufficiunt. obsequijs Quid ait aliud. scripture ieiunium. ne ieiunij compta sta cue. iusta facit. nec vitae. Satisfacit ille ieiunio. qui cum cordis adulatio. pectoris. dicor. putridi. quia. electum. ieiunia magna ve ministrabit. a. finem. tunc non auferet. Satisfacit ieiunio sua: cum nostra pro nos non vindicat. Satisfacit ille ieiunio: qui flamas feruentis vitae. die. masuete mente placabilitate extinguit. Satisfacit ieiunio: qui lasciuientes oculos. pro aut. Satisfacit ieiunio: qui corda vacua sancto pacto repulsa. dispergit. Satisfacit ieiunio. qui humilitate pacifica. fauore. primus et lingue prudentioris arte. quaestus. Satisfacit ieiunio: qui offendentes in semetipso vanas cogitationum. habet. euangelico. sulcate vome. vestitur. ora pectoris. sui. aduersor. desiderium. Satisfacit ieiunio: qui iocalia. egenoz. pauperate. sibi. fine misericordia. nata manu humanitate. gestat. apparatu. Satisfacit ille ieiunio: qui pro oia. precepto. dne. dne legis. tenuit. dilexit. fine. Et ieiunia. si voluntas. et placita. ieiunia. simul. fide. fructus. audiens. iusti. et actus. fidelis. in. iustis. patientes. et. gentibus. modo

appime .i. valde

bat g̃ dyabolꝰ panē: ꝙ nō tā ſibi
erīret ꝙ mūdo conabat̃ auſire.
Et ihc dīs q̃ z panē de lapide poſ
ſit eſſicere z explorauit hūane noſſe
ſalutis clauſtēſtē ſacmētū. ſic ſm̄ mo
dū cārꝰ z ſēo m oē mūſū: ut n̄ ipē
q̃ vitus cāt mēdacū loquet̃. n̄ ille
q̃ ab ūcio mēdax eſt. quā ꝺ̄ cuat
credituꝰ poſſet agnoſcē vitatē
dicit ꝙ illi dominꝰ ſcīptū eſt: nō i pane tm̄ viuet ho:
ſꝫ i oī ūbo dī. Accepit tēptator ex
lege mūſti: cui ḡtanire nō poſſet
nō accepit panē: ꝙ nō mendacū
dī aſſuetudine ſꝫ decipiendi fīde
poſtebat. Jn q̃ cū filiꝰ dī panem
mūdi habēt hūanū. cui omīb
cāt ḡſpa i diuitiis ſbā. Vel qua
ſtōt quakūq̃ de lapide xp̄c fie
rū facāt panē. cū ipē ſicut legī
ſpūalis z panis eſt t z lapis.
Illuſtꝰ utrꝙ mūſtrus ꝙ tēptatorē
alia māchīna tēptacois aggdit
Tūc ei ſcēto ſuo archano ꝙ ſi
lio ſtāt dīs ſup̄ pīna tēpli: aut pl
li dyabolꝰ Si filiꝰ dī es: mitte te
deorſū. Q̃ ſi ſtulta hec ſuaſio mun
di q̃ puta: ut filio dei dicāt mitte
te deorſū. z mūdꝰ nō recta diuī
ſet ſi filiꝰ dei es aſcende ad cē
los: Quō utrꝙ ſi fuerit dubē: ve
rū dī es filiꝰ cognōbit. Et tūm
ꝛ tēli ne tēptando q̃dē aſcēſu uolt
ſuadē celeſtē. deorſū z i pma ꝑte
cat: ꝙ optat ḡ cādē. q̃ ſe ſcīre ꝑ
ſōā credidiſſe. nō uolligit accꝛ
qꝛ cuat mūdū ſuadē. q̃ nō ſolū
cādē nō pt̄. ſꝫ ruinas ueit emēdāe
lapsoīs tēptāt. Dns ei ut legiꝫ. eligit eli
ros: dns ſolut ꝙditos de. Nec ḡ nō
uencāt nō decipi. ſꝫ decepta ſaluāe:
explorāns autē tanta meſtuſa cau
tiſſime miſtoīe euacuāt: ut tēptꝰ

hoſtis nō poſſit mūſtū ꝙ nō
uidē nō poſſꝫ: ſꝫ magna magi
miſtis dnīs cumulata. obſtr
ꝙſtidāt mīcto ſꝫ tuū ei illi
lis pliꝫ beſtiator uincēdi. Scīp
nō tēptāb dnm̄ de tuū. ſcī
plepi hac miſtoē pdēra. ſ
ſpecta ſiplicitas. ꝑ ꝙ n̄ ſ
tēctāt: nec tēptbq pt̄ pbāt
De ut ſcīptū eſt luxi tēbē
z tēbze cā nō q̃ſtidāt
dyabolꝰ dē nō ē tēptandꝰ
tiꝫ agnoſcīt dē hoīem q̃
tēptat. Videt ei ꝑ xp̄m
dē q̃ hoīs ſit: z poſſ. q̃ ſ
Et nec hoc aliq nō. ipſa ſcīp
tūc adhuc tēptacois lāq
uit. Duxit itq illū i mōt
ſū valde: z uidit a dū
mūdi: z hoīes cōz dixit
ē dabo: ſi pcidēs adorauer
Sollicite ſtā aduītat: ꝙ
ē oē ꝙd ſuadē timoꝝ de
dit eis q̃ adorat dyabolū:
cadit q̃ ptātes hoīes ꝙ mūd
ac tres ſacrilegas mūdi ꝙ
te ſcīptū Et dīs ac ſcīptura
ſōlita cū miſtone q̃ſtidāt
Vade retro ſathanā: ſcīp
Dnm̄ dē tuū adorabis: z
ſilies Et ait illi ſcīptura
tēptāt. nō ut ſacrilegi dē
ſꝫ ut ipſidēs q̃ſtitāt ꝑ
me ꝑcipit xp̄c: ut hoſtis dnm̄
adepta ſibi ita loq̃t
uolūtatē agnoſcē nō pt̄ ſcīre
tē. Fect illi abūt ꝑcipue
dabat regna: ut ipſis filiꝰ dī
uolūtatē nō cadebat. ſubuacā
atꝙ illū a q̃ ſe adorat ꝙde
bat. pbāt mīcto ab hoſtib
dñ Et q̃d plā hūi
da tēptatoꝝ loq̃t. Diuq̃

Sīmo q̄tg vnd fr̄ip̄

Jtē emsdem de ꝑ

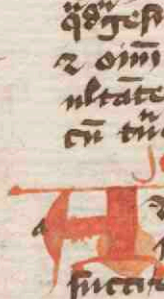

natus quoque esset de se scire. Sed non esset ab
homine perscrutatus. Suspicatur illum dei esse
filium, quem continuatum quadraginta dierum
videt explicuisse ieiunium. Sed
rursus dubitat, dum illum esse naturaliter
quasi infirmum inter ceteros homines prospi-
cit esurire. Stupet attonitus quod sit
ista novitas: humanum non habere pecca-
ti et peccatoris necessitatem hominis sustinere.
Christus autem dominus redemptor quasi nostre
infirmitatis [illegible] ostendit esse
lassitudinem, mortem et omnia in se
humani corporis infirma susceperat. Unde
ipse quoque dyabolus dubius et incertus hoc
cum esurienti domino sermone aggreditur:
Si filius dei es, dic ut lapides isti
panes fiant. Stultus et audax, qui
putabat dei filium dyabolica volunta-
te credendi necessitate facturum. Quod vero
impossibile ei esset in panem lapides
commutare, qui quondam sitientibus in deserto
plebi de petra arida largissima aque
fluenta produxit. Aut esurienti sibi post
quadraginta dierum ieiunium escam non po-
terat providere, cum populo ut manna
bibiliis Hebreorum exercitus pasceret, celestis
ac de nubibus alimenta fluxerunt. Sed
verus omnipotens unigenitus quamvis
magnus esurisset, salutem tali temptationem
responsione confudit: Non in pane
solo vivit homo, sed in omni verbo dei. Quo
[illegible] ut explorator quam metus
veniat, meritor reddetur [illegible] estimate
providentie domini. Nec esse sibi esuriem
denegavit, nec manducandi neces-
sitatem habere confessus est. Non ergo in pa-
ne solo vivit homo, sed in omni verbo dei.
Hoc est: Et si ego esurio, in tem-
ptatione non est necessarius panis, quem ex
tuo consilio tua quam voluntate descen-
dit fieri. Unde esurientis corpo-
ris panis, verbum autem dei fidelis
animi [illegible] salutis operatur.

Et docere nesciens iniquus statuit
dominum super pinnam templi et ait: Si filius
dei es, mitte te deorsum. Scriptum est
enim, quia angelis suis mandavit de te,
ut manibus tollant te, ne unquam offen-
das ad lapidem pedem tuum. Mitte igitur
te deorsum. Dyabolice est consuetudinis
fictis blandimentis precipitium persuadere, sed obe-
dire ei ille non poterat, quem cadere nesci-
bat. Nec quidquam de domino subreptor impe-
trat, quia non fuit religionis eius inva-
sa fraudibus. Tunc redemptor humani
generis victus telo sive celestis evibe-
rat dicens: Scriptum est: Non temptabis
dominum deum tuum. Qua responsione ne quam
manifesta veritate auctor falsitatis au-
diret verborum sensum quam invocator dominus
ex alto se dare [illegible] prodidit se posse, nec
non posse mentitus est. Sed scriptum est autem:
Non temptabis dominum deum tuum, id est
deum temptat qui iactantie sue vicio
superflua et inutilia vult ostendere.
Quando cum velitatis hic quam commodis [illegible]
si per gradus hinc in plana descendere
dicit cum adulationis tue temptamentis
ista persuades, cum in templo sit [illegible] de superio-
ribus contiguum te ad inferiora deiecte. Tertio
Post hec vero ut leo decima temptat.
Duxit illum in montem excelsum et
ostendit ei omnia regna mundi dicens:
Hec omnia tibi dabo, si procidens adoraveris
me. Ut fallax deceptor offert quod
non habet, et novit [illegible] celorum dominus
terrarum regna promittit: Hec omnia michi
tibi dabo, si procidens adoraveris me. Vere
procidit et cadit, qui non largiente deo
sed ad nutum dyaboli acquirit seculi dig-
nitates. Respondit autem ei dominus: Vade re-
tro sathanas. Scriptum est enim: Dominum deum
tuum adorabis et illi soli servies. Iu-
stissime retrorsum abire precipitur qui
temptando ad hoc usque pervenit, ut se
ab adorando dei filio posset adorari.

estimas q̄ vpō. q̄ dēcipi laudib⁹ sine
sibzop dē nō potuit; ꝑ dignacōne
ipōz stimulis sepōdēt explorā
ti. Sed fortissimq propugnatorē
qm pro vita ac libertate mea adu
ersus tyrānū suū nomiū bella ge
bat nec mollī adulatōne flectī
t. nec duissimus minis q̄ moueri;
sed ita ad oīa animi tēptamēta
mūdit: ne posset in vno eodemq
deo z hoīe celestis misterij depo
hendē sacrāmentū. Et ideo filiū
dñi etiamis victor ex exemplū scīptu
et diabolicas pcauentes insidias
nisdrac: hoz qđ dignū dicz
acceptabile deo nro iūnij celebre
mq. Tūc cū dolos aduersarij
sup ac potiūq si gratiarū pcōbq.
aut p castra ieiunia corpis vicia
q̄ pestamq; aut cor nrm ab oīi
vanitate et ambitiōe expurgemq;
ut ait xp̄c saluator. Hoc genq nō
eicit: nisi in ieiunio & oōne. Qui
aut ieiunat: qđ dim ꝓ corrigendo
iudicij. Qui autem ieiunat: qđ ip
esurientē sua refecti panis fiducia
te sistentatiōis. Qui ieiunat: q̄ dim
ꝓ cordacōe iudicij feruoris ꝑfec
tiāq. ab oīi pe illecebraz vo
luptate suspendit. Qui ieiunat:
q̄ carnē sua vicioz germina pullu
lante straz meditatōne iūtutis
sobrietatis amoē castigat. Qui ie
iunat: qm sūmas diuinas pac
fica pectoris lenitate diuertit.
Clementissimū deo defert ieiuniū:
qm nientē sua a pūis cogitatō
nibq. oculos a cupia. lingua ma
ia q̄ a lite custodit. Et pq oīa
fiducie bonis actib⁹ z bi esurien

defert

pane ac sitiens poculū: si
ne meritis affect
esurire et sitire iustitiā.
ipōz est regnū celoz
quid dim si volumq dyabo
supare cū xp̄o. si desiderium
ciues e celo regnat cū
si optamq sanctissimū
tranis diuine diem letis
celebrare: ab ipsiden
q vibq tēpestatē: a vicio
totis viribq teneam q

Ihc michi debitor

sicut xp̄c dns dixit. bn̄ q̄ esuri
z sitiūt iustitiā:

Rogo vos 2 admoneo
fres hui. nr Tisto legitio
ar sacratissio qpe. qcepus dnicis diebus
nullus prandere psumat. ji forte 2ē
qrgre 7 fmoibz dñi augti ad pplm
sicut qd p̄m matheū
Illo tp2: accesserūt ad ihm scribe et
phei dicentes Mgr: volumꝰ a te signū
videre Et ihs ihc Q̄uemadmodū ionas
fuit in ventre ceti tribus
noctibus sic erit filius hois in corde
terre Viri niniuite surgent in iudicio
cū generatione ista 2 condemnabunt eā
quia penitentiam egerunt in predicatione
ionē Et ecce plus ionā hic Regina austri
surget in iudicio cū viris generationis
huius 2 condemnabit eos quia venit a finibus
terre audire sapiam salomonis Et ecce plus
salomone hic Cū autē turbe
irruerent ihc cepit dicere: Generatio
mala 2 adultera signū querit: 2 signū
non dabit ei. nisi signū ionē Sicut enim
fuit ionas in ventre ceti tribus diebus
3 tribus noctibus sic erit filius hois in corde
terre: 3 signū de celo quidā sibi infidelitatis
querunt: signū autē qd' solū ad salutē
credentibz datū ē. accipe in fronte nō
meum: illud unū signū. De quo scriptū
est ysayam 7 Tollite signū 7 nationes
De quo et apud ezechielem scriptū manifestissime legimus cum dr: Tusi p̄ media
frōtis: 2 da signū in fronte viri. q̄
gemunt 7 ploratis plebis mee Et
postea nr dicens Ire ponite omē masculū
2 femīa a mīmo usq; ad maiorē eoz: et se-
quitur nolite p̄re Sup q̄ aūt inuenerint
signū medere dimittere: 2 ab ipis sab meis
polluī Si q̄s hoc signū salutis. mi q̄
solus salus 2 vita ē. ptēi 2 sadutea mitel-
ligere ne ignoscē voluissent: nūq̄ signū
aliud postulassent Accepūt tū signū
ionē: i quo manifestū passionis 2 re-
surrectionis dñice mysteriū demonstratū
7 De quo iā dictū 7 sepius p̄te nō me-
morauit dicens Quemadmodū fuit ionas
in ventre ceti tribus diebus 3 tribus noctibus
ita erit filius hois in corde terre. ipē
ē. ipē ea q̄ sp̄ de ētū dēmꝰ:
ne ex ratura ipetrone ratā gratiā sibi
assignari: Ionas missus p̄dicare nīm-
uitis. repestatē maris p̄cauere: 2 fluctus
dormissus a p̄ce ad p̄dicandū gnī q̄ra-
no salutē. sīl q̄cepto repestatē maris.
ipsi nautes sēti. a ppto indayco sustinet
ur bestq; cuncta ionā q̄rat mare:
ter spūs immūdus adūsus dñm ytrat ple-
bem Demaq; sicut naufa illa 7 qua io-
nas cat. ozta pcella duūsis repestatibz iac-
tabatur: ita 2 synagoga 7 qua dñs erat.
ad incendii periculū mortis duūsis immūdis
spūnbz agebat Sed sicut ionas 7 illo
periculo securus 2 dormiebat 2 requiescebat
i sopno: ita et dñs 7 illo periculo synagoge.
p̄ dine natē sue virtute. securus 7 passionis

sue sopno quiemt Jonas missus in pro-
fundū maris. a cetu accipitur: 2 duīs
sibi q̄ceptus a morte ē Sed sicut
ionā cetus ille nec digerē. nec dū
potuit intra se retinē vulnerē: ita et
mors inuida quidē q̄cepit dñm: sed
q2 illaesa vincentē 2 typhon sibilem ire
se retinē nō potuit: remoto renouauit
cū die tria sicut cetus ionā Cōsumta
namq; mors sp̄ mortuos edē et digere:
ipsiusq; dñi naufragia recipere Et re-
vera digere eū nō valebat. Petra enī
cat: dicente apl̄o. Petra aūt erat xp̄s
Et ionā quidē cetus illaesum
remisit: mors aūt q̄cipiens
dñm. nō solū p̄m nītros eū eo e
nouuit. Omnia ei cuncta sentire
recognosse cū dño legimus Sicut solent
aliquā gerras ponones accipe. ut
ea que intus latent reuelent: ita et mor
ei contigit Accepit corpus dñi tēp̄ cōtra
riam ponendē: ut 2 alia corpa que te-
nebat evomēt Christi namq; mors
corpus dñi. nō vulnerauit carnē. sz
ipsa pena vulnerata a carne ē: q2 cēt
ita nō cat illis que denoxam possit a
morte. sz cat gladius peremit medēs
gnīa mortis Unde ē corpe dñi cruci-
fixi: 2 decepta ē mors Aperiunt q̄dē
fauces suas. Putabat enī se p̄m
adam q̄cepisse 2 denorasse: ita ei 2 p̄m
adam posse accipe ad denorandū Sz
delusa ē p dñi carnē Nam dū cupe
2 denorare cupit: ipa pena cepta 2
denorata Absorta ē et mors in
victoria: ut scriptū ē Ubi ē aculeq; tuq
mors? Ubi est mors victoria tua?

Feria sexta hōr sci euāgelii secundū Johannē

Illo tp2: Erat dies festus iudeoz: et
ascendit ihc iherosolimam. Et reliqua
Domino pie miricordia Quemadmodum bonū
est confidere in domino quam confidere in homine
Hodierna nobis sc̄a ewangelij
lectio tradit: dñm tm sibi p angelica
ministratione: glām p dñicam
passionē dispensatorie cohibuisse Sed ver-
um est nobis sp̄ breuit exponenda mis-
tica: ne plyxe tediosa plura quoq; ex-
planando. cuncta forte fastidia
Quatenus presentia que quoq; pro-
ximis emergebantur. pplis 7 iudeoz:
legis diuine custodia ne pollue dēant

mundus Ꝓ̄ē ceꝛ̄ lex que q̄ꝫ liber moysi descꝛiptꝰ est: quinario nō figūatur. Ꝓ̄ē ꝓphās q̄m in q̄mbꝰdā solebat tumōꝛ spūs tēptamētis agitari. p aquā significat̄ pisc̄ina: que nō plēcida ventis fuit: nec eis unquā turbari q̄ueneat. Et bene piscina cādē ꝓbātica uocat̄ur. ꝓbatus quippe grece ouis dicit̄. Erant mirū in illo ꝓphā: q̄m dicē dñō nostro Tres autē ꝓphās tres ones gregis sui: q̄ficebāt: ubi una fuit. Ulgo autē probātica. idest pecudibus piscina fertur appellata: q̄ ea sacerdotes hostias lauare q̄ueniebāt. Mirabilis autē dicit. q̄m ꝓphēta memorans porticib⁹ iacebat aque motū expectāns: expectans: significat cor⁹ cautum. q̄m legis uerba audiēs. sine se hāt imbz ꝓplere nō posse dolebant: atq; ido dñice auxilium gr̄e. tote nūc affutz ꝓphetabatur Cecus natus. q̄m necdū ꝓfectū fidei lumē hēbant Claudi: q̄m bona que noscebant. operandi gressibz implere neq̄bāt. Aridꝰ q̄m ḡlibz otiū sāc̄ hēntes: pigne dne rei spei et dilectionis egebant Tales uī q̄nq; porticib⁹ iacebāt. ꝗ nō nisi in piscina angelo bñeuente sanabāt: q̄ p legem cognito pc̄ō: gr̄a autē remissionis non nisi p ihm xp̄m fit. Hūc designat angelus: q̄m ꝓfitebit descendens i piscinā. ad suggerendum uiū sanādi mouebat aquā Descendit in aquā carne nidutus magn⁹ ḡlis angelus. idest p̄dicator bonus mūcians in ꝓphā nūciū: et mouit per uerbōꝛ facta ac doctrinā: ut oculos cordis ꝓpē. q̄m sua morte corpꝛa nō solum ꝑfidie languētes sanare. ꝗ et mortuos inuisibiliē suffitet Motus ergo aq̄ passione dñi: que mota turba nūdo fuit ꝑsignat̄ Et q̄ p eandē passionem. redepti sūt credentes a matre dicto legis: q̄ descendentes in aquā piscine turbate sanabant. q̄m caro nr̄a q̄ueniūt i porticib⁹ cgrōtū. legi seruande hāt: nescientes q̄nd agendū q̄d uitandū cēt edocuit Nec tñ edoctos ut sua decreta ꝓficerent adiuuit: q̄nasi edoctos de cedibus ignorantie ꝓtinꝰ i porticib⁹ suis cōmebat. nec sanabat laugndos. Ce
antē cecum. q̄ p fidem ac mysteria dñice passionis sanat omēs languores infirmitatū nr̄ārū. a q̄bz i lege mysteria nō potuimus instrui: q̄nasi cecos de porticib⁹ legis egrōtos. i aquā piscine turbidam. ut sanari possint. Nec a petris q̄ lex oñdebat. p aquā baptismatis ablut restaurante xp̄o ihū. q̄m oēs baptizati sum⁹ i xp̄o ihū. in morte ipius baptizati sum⁹ consepulti eī sum⁹ cū illo p baptismū i mortē. ut q̄d suscepit xp̄c a mortuis p gr̄am ꝓphās: ita et nos i nomine eius resurgam⁹ ab inferis. Ūn autē dicit. q̄m ꝓtinꝰ descendisset motū aque sanus fiebat. a quocūq; languore tenebatur: q̄z unꝰ fides. unū baptisma: et q̄m i unitate catholica xp̄i misteria tenēt: quis a quocūq; peccꝛi languore detineat: sanus quis autē ab unitate discrepat: sanari q̄ ab uno i q̄scq; nō ualet De ꝓmo ewāgelio. Deus misericors. q̄m dñs dedit. ſi mentem uitę loquamur? nūc ergō ipō unꝰ q̄q; ꝓdest sanatus? nūc de ipō q̄d ipe dedit ſi mentem uitę loquamur? In quo i ipō unꝰ quisq; datur sanitas? nō q̄z oēs porro ꝓcul salnatorꝝ. omēs q̄nos ibi languentes iuuent salnaē nequit: ſ nr̄ dñs unitatē catholice fidei mittit cuiliber patere cū patet salus? Erat autē q̄dā ibi i q̄bz ibi: xxxviij annos hēns i infirmitate sua Homo iste nūcupat̄ ihēs. Detenꝰ annoꝝ. sign⁹ peccꝛi ḡlis. cui mn sceleꝝ magnitudine nec nūdū te deꝓcssimꝰ: cui⁹ significando remedij ꝓpe modus ipis q̄no iste languebat. Nam duos de quadragenta annos hēns i infirmitate mūdi. Et ad ḡnarij numꝰ. q̄m denario q̄nater duct⁹ ꝓ ꝓfessione rei q̄ueniūt omnes soleat legis ꝓfecto decalogū p q̄natuor libros ipleri Aqua mūnditie ꝓpe mūdi habz: q̄m a dilectōe dei ꝛ ꝓximi legis pc̄ꝝ ꝛ euāgelij scripta q̄ncūdar. mediat Quod ecclesie sue ꝓpe dñs manus ipsum docuit. cū aut̄ angelus gradatū tuū ꝛ abula Surge cū tuo uirtꝰ repara i q̄bz dñs languebas

trigintā et octo

/// salvatoris

ante: 2 ad ꝓcipiū burtimū qui ꝑ
mis salnens erige Tolle grabatū tuū:
porta diligens proximū tuū. pace
ter eius ifirma tolendo: qm re ad
fine tēpiorū fuisse depsid. Dm
parentesq; sustamur alter ei alio
onera portare: 2 sic adplebim legē
xpi Et sicut alibi dicit Unusquisq;
tes onera portate: 2 sic adplebim legē
xpi Et sicut alibi dicit Unusquisq;
onus suū portabit. Sollicitū gerere
vmitē spē 7 vmilo pace Ambu
la ante toto corde. tota anīa. tota vir
tute dnm Deum tuū. Dilige: ut ad eius visio
nē ꝑuenire merearis. cotidianis me
ritis bonoz opm passibz. de vite
in vitē ꝓgredi: sicq; que sustinendo
duris ob amorē eius ad q̄ ꝑgris de
sistas. nec ob finē amorem aliquo
ad quē ꝑgris desens: nec ob fini
mū amorem eius illo quereudo. cū
quo mane desidās. intentionem rē
nec fallis aneruens Sed ut ꝑfice
possis salnari. surge. tolle grabatū
tuū 2 ambula: deest relinque pec
cata ꝑsentia. nec tantū finē sustine
re: 2 in vniersis que agis hoc
ne in hoc seculo mente figas. sed
ad videndā faciem tui festines re
spice Surge bona opando: por
ta grabatū ꝑsentis diligendo: et
ambula ꝙrendo breuē spem: et
adiuncta gle magni dei Sed mi
ra ꝑfidoz dementia. qui ad tam
sopiatā dīm lāguentē sanatoz
credē ac spualiter sanari debue
rant. 2 contra scandalizant. 2 salua
to ꝓuer ac saluatoz calūpniab
antur: Saluato quidē. q2 sabbto gra
bati tulerit. saluatoz autē q2 sabbo.
quasi melio de sabbo. q̄ tanta dīm
rat portenta nosset Dicebant in
dei ill. qui sancto Sabbm t: nō licet
tibi tollere grabatū tuū. Imm
legis scripte defendebant: ignoza
do dispensationem eius. qui legis
ipsam edicta ꝑ sūm decernens.
met ipe adiuuans eande legem
sibi mūtare disposuit: ut quod
mysterii figura dīm carnales carna
liter obseruabat. Demceps spuales
spualiter obseruandū ꝙnoscūt Sabbo
quippe carnali. q̄ mysteria sinum

custodiebatur. ꝑpto ab oī opere q̄ sūli die
septā vacare ꝓcepit t: spualē autē
sabbm t. i hac gre spualib. que sepi
forms accepimus. non vna sed oīa die
nos ab mundane vicioz mānere
fiatos Qui cū mota voce dicit. oīs q̄
sitis pcm sums t pcī: pater liquido q2
pcm rē similia intelligit. Q̄ quibz q̄
i die septio. i prepone gre spualis. i
mūnes mēdere inbem: nec solū a
pīs grie. sz et bonis mistice facies ad
m hac leōne quoz dns typice oīdit.
cū cū qui duo de quadragīta āos
langnebat. in die sabbi non solū sur
ge vinculū grabatū tolle 2 abulare ꝑ
cepit: videlicet ipsimas eos qui longo
vicioz lāguore tabescūt. ac dei ac
ꝓximi dilone tānes quasi a ꝑfecta vir
tute sūma dno mūq; ceūt. ita ꝑ dom
sā spūs a vicijs posse resurge: cauēq;
discussa torpore cū fiducia dicentis hore.
ad visionē debere sm ꝓmie gdiorē
Vide ante is qui sanatq; t ihm nō
i tumba adhuc positus. sz post i tplo cog.
noscit: mistice nos instruit. ut si bene
gdiuuā nīa gerim ggnoscē. si eius dore
ꝙsirmem. si ad eius visionē ꝓuenire de
sidām. fugiamus sollicitū tumbā: nō
solū cogitationū. actuūq; ꝑnoz vi
cioz hoīm negl. qm mē sinceritatis pos
sim impedire ꝙpositū: nē mala videlicet
exempla sua monstrādo. nē bona mā
opa derelendo. aut 2 ꝓhibendo Con
fugiamus sedulo ad dnm dom ozōis
vbi secura libertate dnm inuocēmus. 2
de preptis ab eo būficijs gīs agamus:
2 de ꝓpiendis humili deuotōe ꝑcem.
Immo ecce ipe tplm dei sūm i quo ue
mire et mansione fore dignetur exsis
tē cernemus: audientes ab apto qua
cozpa via tplm t spē sūt: q̄ in vobis t
Inter que diligentia intendū fres
mei: q̄ iuuēs in tplo quie sanate
rut dns. aut ille. Esse sanū fris ei:
iā noli petere. ne deteq; tibi aliquid co
ingat Ambz vbis apte monstrat.
q2 ꝓter ꝑcm lāguebat: nec nisi di
missis eisdem potuit sanari Sed
qm fortis ab infirmitate: ipe etiā
nos saluamur a sorde Unde et cum

pmonuit: ne amplio pcūndo' gramoz̄ sibi sm̄am dāpnationis ꝯtrahēt
Quod nō ita sentiendū ē: qz ēē qm
ifirmatur ob pcā mfirmet. Neq;
etem̄ moꝛs nr sc̄ōs ifirmitas corpa-
lis hom̄ib; data reputat. Pectato-
ribz videlicz. ut nec corrigantur p
pnam: nec si corrigi nō meāt. ctā
hāc vita quālr etna morte dāpnā
di sūt appāreat. Justus vō ut nil maio-
rem pacē palmā propiant: nil mf
mitatibz āmōnit. hūilis mstre
merētū fuent. Plerisq; aīe ob hoc
aliquotiens mfirmitas data ē cunctis:
ut i eoꝛ sanctōe. nil dīm salvatoꝛis.
nec sc̄ōꝝ ctā latens gla virtus q̄
pateſcat. Nam q̄ pcōres ob querē
dā mētis tepidā mitatē ifirmitate plec
tunt corpis: testā hodierna lēc.
vbi sanctq; qm̄ laugnear audimꝰ
Ecce sanctꝰ frēs es: iam noli pcāre
ne deteꝛiꝰ tibi aliquid grauiꝰ. Testā
ꝛ illa ī qua sanando patrē tū dūs
ait. Confide fili: remittunt tibi pcā
tua. Qui hīc qm̄ m̄ gramoꝛibz sine
flagellis tnolim. neq; ad vetā per-
uenire mētem. aliquotiēs ecc ī pnā
ītūm sēpīne dāpnatois accipiāt.
pena pdit herodis regis: qm̄ obpro
briū blasphemie. nīs oculos vulnerū
gsūpto. a vīmbz cypriānꝰ: illuc vnq;
post mortē pueraīb. vbi vīmis eius
nō moꝛetur. et ignis eius nō extin
guet. Quod mſti ob amplitā
tam pacē sue palmē. doloꝛibz affi
ciantur corpis. bē iob nūcupat hystu
rial: cui cū mlīb cēt sibi sup terrā:
penas corpis quas adūsariꝰ īmānis
ḡnoēs potāt excogitare. nō p dilnē
dis reatibz sz pro augendis meritis.
nūra gsultātie vīute supant.
Qui ītē mſti ob custodiā hūilitatis.
disciplina seruantur egritudinis:
audit aplus qm̄ ait. Et ne magnī
tudo reuelationū extollat me: datꝰ
ē mihi stimulꝰ carnis mee. angelus sa
thane qui me colaphizet. Unde
rogo dñe libenter igit gloriabor in
ifirmitatibz meis: ut habitet in
me virtus xpi. Quod ob oīdendam ei
dē vꝰ. scōz q; cius gressum. nonnūq;
sepe laugnescant: ipe manifestā
qm̄ de eoꝝ natu discipulis sanctis
tibz ait. Neq; hīc petāmur. neq;
pmtes eius. ut ceteꝝ naſcentur
sed ut manifestentur opa dei in
Et de lazaro laugniēte scōz. Ifir
mitas nq̄ hec nō ē ad mortē.
sed pro gla dei. ut glificet filius
dei p eam. Verū qm̄ nouit
ut ꝑ ingenda merita bona
um ꝑter mala mōzando pnam
mertū ē: curandū suōpte ēt. ut
quotiens molestia corpis pnsan
ad discernenda p̄ma mētis me
rita redeamq;. z q̄d nos cōmo
uolūtatē auctoꝛ mā egisse reputet
digna pmīe castigatōe pmgentes
nec pns corpi medelam q̄ereꝛ
q̄ nos ad mīoꝛ hoīs puenisse ignoremus. ne fastu
extīus adhibite curationē cautio
obstet latens mtis secq; batuēdo p
nis Discamus flagellis pi cōd
tionis humiliter subsīm: ut ubi
nos mūq; pati q̄ mereāmur: ibi
sine mēoꝛes. q; bēnis hī qui ecc
pter a dño Et ipe in apocrifo
si: ego quos amo. arguo et
castigo. Longeno unde laugna
ti mihi cuius q; sanato ulcere
flagellis apte castigationis. z a
pcis quibz hec merebar erepta
indei comuni male mtis laugna
di. iam deteꝛ egrotāe ceperam
sequendo videlicz ihm. q; hīc fuit
ī sabbo. Insequebant ante eū.
legis auctoritate sit et dine operis
exempla secuti: q; et dñs sex di
bus mūdi pfecti creatione. septi
mo requeuit ab omnibz operibz suis. et
ppīm sex diebz opari. septimo va
re pcepit: nō intelligentes. ju
carnalia legis scarcta. putan
tibz sptualia mīpretōe mundā
appetere illo qui nō tm legislato
rz et filius z sit sis legis ē xpc nō

mſpicad oī credentiū neq; adūtēres q̄
cohibetur. in die septīa nō ab opere
mundane gubnationis et ‖ ymo
condiua creaturaꝝ mſtrio cessa-
uit: sed nec maximū illud sabbi-
mpiū ignoscentes. q̄ nec ipe dns
septa sua crucifixus. opatus q̄ sit
tumē in medio tre. dest carnis qua
assumpserat. septīa requieuit et
sepulcro donec octaua resurgēt.
ut sīt illius post quē omnes sancti creatur
in quib⁹ bona opando laborauit.
septimā quietis cuiꝰ in alia vita
pcipiūt: donec in octaua resurrectio
nis corpa quoꝝ incorruptiū recep-
tione donentur ‖ Vim doctis legis
defensorib⁹. q̄ ipe grē sīt et legis
auctor videat. qua cuncte cozo vis
unite sinergie: audiamꝰ Pūr mei
magnr ut q̄ nō opatur: et ego opor
Quod no ita dem est. qui pce cuncta
opante ipe cuncta
mouet: et ma ponit q̄ ab initio cre
atura pce sp opante ipe eadem
opa cū eo pater opetur Ut cū
sabbas dem pcm nō primis tm sce
bris. et ut q̄ nō opat: lege illud
ihe. Pr mihi te formaui in vio no
in te Et in psalmo Cum siluer
singillati corda cozo et alibi Cum
que celi inhibuit. et uat ire plumaꝝ
ei indicit mandatis fenū: et cetā
huiusmoi ‖ Quidā quippe q̄ nō prin
cipes vim posuit dicens. quia opatur.
et pater. et probatur: et p̄ pr. opat.
tur. probatur: ut cotidie pcm opaꝝ
demonstret. ne unus sabbo. q̄ cetis
diebus. Ut filius pr cuncta opari nō
scribitur: recole illud psalmus se &
dicitur et dicit cynomia et simphes:
et sectur spe proclie Si cui ipe dic-
tus fuis filius est: de quo ioānes ait oīa
p ipm facta sūt: et sine ipo factum
est nihil modialem mundi creaturam.
condignā creatē gubnationē ad
laudem creatoris refert: aut inter
cetera Dia in sapīa scripta Si unde

xpm dei virtutē et dei sapiam. ire con-
firem. et oīa in sapīa fecit ait regit dō:
constat minime q̄ pr nos nō opat
Ergo pr meus usq; nūc operatur. nō sic solū
ut puncta diebus primis operatus est:
vim usq; nō operatur Opat et filius
nō nouū cuncte gens mstruendo: sed
ut in principio cuncta ne deficiat p̄pagā
do ‖ Et ego opor subuenire usq; nō:
cū eo cuncta dispones regens ac cu
stodiens dr si. ipse dicat Quid
ut videris: Cur me vituperatis eccl
legislatores. q̄ in forma hominis. salua
tionis hois opatus sim. q̄m in natūa
diuinitatis una cū deo pre totā gen
tiānū ymo totā mundi machinā.
et cuncta visibilia et invisibilia fecisse
opor. ‖ Sed ipi tibi ac tanti mysterii
ministri cupiūt. quia magis gliebant
cū mirarent: quia nō solū soluebat
sabbm. sed et patrem suū dicebat deū.
equalē se faciens deo In eo maxime
dolebant. q̄ vim se dei filium credi vo
luisset: idest gnā nō optatū ut cetos
stos. quos loquit quia. ego duo dū
estis et filii excelsi omes: et natā pauis parcum
et p omnia equalem: illum videlicet de
quo pr ipe loquit et aspectū filius suus.
idest apprehensor. Filium videlicet adoptans in fi
lios ipe inuocauit me. pr meus es tu. deus
meus et susceptor salutis mee Et ego primo
genitum ponam illum: excelsum p regibus
terre ‖ Intelligebant ei insectores xpi
indei. q̄ confessōes nos nois xpi intelligē
nequiā arriani: in eo q̄ vpe mr. pr
meus usq; nō operat et ego opor. equa
lem se deo pri ꝑdicasse et quoꝝ unā
eadēq; operatiō. cuiꝰ essē equalis et ma
iestatis Vim ad unū finē utrorūq;
tendit ipietas: quoꝝ alii q̄ dicēte deo
intelligentes. vā ei diuersē negabāt:
alii bene quidē de uno de se testanti
fatent: sed in hoc sensu hitatis sequi
et apprehendē detrectant Quoꝝ finē
tetrumū ut hitatē nequeamus. nec
ē fides humana. ut et verba mea salutaris
in vitate credamus: et hoc ite intelligere
curemus: ut in hoc spem mee salu
tis ocm ponē studeamus Credamus
ei vacet hoc pri equalē. pīre filiū et

mittere regno ꝑdicasse: et hꝫ audiendo sa
tagana ad vitā eternā pisonā per
uenire De qua vocata philippo at
dicente. dñe ostende nobis ꝓtem et suf
ficit nobis: videt ihc dns dicens
videt me: videt 2 ꝓtem ℣ Scdm̄ sa
ne qđ deū ē equalē se faciens dō. a
udeoz ꝑsona deū: qm̄ putat dmm
ihm. ꝓdicendo se fiē qđ nō ē: et
nō bācē itemare qđ ē ℣ Nos aut
fidēs qm̄ fide catholice sacmenꝫ et
doctrina sumꝫ ibūt: credamꝫ 2 con
fiteamꝫ: dmm nrm ihm xpm. 2 i qn
mutate nōb formā nātē equalem.
2 i dimittē ꝓtī mansisse hꝫ equalē: i
uenit in utrisqz natē. se fecisse fmḡ
do qđ nō ē: ꝫ i utrisqz monstrus
se bācē ꝓdicendo qđ ē Ora
nos ad videndā ꝑcm gl̄am sue ma
restatis mirabiliter dignet: i qua vi
uit 2 regit tota cū ꝑte 2 sp̄u scō deus:
ꝑ oīa sēcla sēclorꝫ amen Ite cā ecclā

fm matheū

Dalbo

fm matheū

scdm ꝑcm

Illo tpe assumpsit ihc petrū 2 iacobū
2 iohēm fratrē eiꝰ: et duxit illos i
montē excelsum seorsum: et trans
figuratꝰ ē ante eos Et reluxit

Illo tpe: de eod̄ tone

scdm ꝑcm

Euangelica
lēctō Dilectissimi que ꝑ aures
corpis mentez mētē nrīz
pulsauit audite: ad mag
nū sacmentū nos intelligentiā vo
cat dna asperante gratia dī sti
clius assequimur: si cōsideratione
nram ad ea que paulo supꝫ sunt
narrata referamꝫ Saluatoz enī
hūanā gnīs deus xpc. cundens cā
fidem. que ꝑtres ad mysteriū. 2 mor
tuos renouat ad vitā. ad hoc discī
pulos suos doctrinā et opm
miraculis ībuebat: ut idem unige
nitus dei 2 hō filiꝰ hoīs crederet ca
usā totī mūdi esse alio nō ꝓdeat ad
salutē: 2 equalis eet patri dmꝰ
ihs xpc. aut deū tantū esse hoīe.
aut esse dō solū hoīem credidisset:
cū utrūqz eet prius ostendū: qz

sicut dō deus humanitas. ita hō
uit vt dimitas old ostendā
hūs fidei salubritatē. triumpho
discipulos suos ducens dns. mon
uersas aliozꝫ opiones qđ ꝑ
credeūt: qve sentiunt Ubi qđ
petrus ꝑ reuelationē suum pfi
corporeā supans. 2 humana pla
deus. videt mentis oculis filiū
uim. 2 confessus ē gl̄am deitatis
nō ad solā respectū sbam carnis
sacmis Tantuqz in hac fide sa
mitate ꝓficeret: ut beatitu
dinē donarus. sacrū tumultū
pete accipet ꝑfectē: sup qua
data ecclā portis infernī 2 mor
legibus ꝑualēt: nec i solubēdis
ligandis quoqz cauꝫ. alius
esse i celo. qđ qz petri sedētis
Uere amēt dilectissimi laudan
telligentie gl̄ā celebrando. mys
da error de mysterio sue sacē: ne
ca fides ad gl̄am ꝓficiendi ꝑ
deitatis cuncta. infirmitatis no
cepnōē indignā ꝑpassibili de
ignīā indicauerit: et ita i
humanā credēt glificatā ee natā
ture nec simplicitō posse affir
te dissolui Et ideo dicente dō
oportet eū nr ihsolimā. 2 multa
a senioribus 2 scribis ac pncipi
cerdotū. 2 occidi et tcia die ꝛsur
cū bmo petrus qui simpo nūq
tus hūe. de ardentissima fidei
gfessione ferebat. qnebas
om̄ 2 arndelissime meatis
ū. religioso ut putabat 2 hūi
dio respōsse: benigna 2 ad
erpatione cohortans. 2 ad cō
tatem ꝓcipiendē eū eo passi
matus ē Subsecꝫ eū qđ
timo salutaris hoc insperatū
doctor. ut volentes eū seqn
rent se sibi: 2 ꝓ spe celsa
simū ducerēt qualis deitatis
qz ds deus atam suā salutē
qm eū ꝓ xpo ꝑdere nō
Ut ergo ipsum felicius
fortitudinem toto apli corde
2 mchil de suscipiende

sabbo

assumere trepidarent. nr de supplicio
xpi nō erubescēt. nec pudendū sibi
cam patientiā credent. que sic sibi
imā cēt scientiā passionis. ut nō a
mittever gram ptātis. assūpsit ihc
petrū 2 iacobū 2 fratrē eius ihoem. et
seorsū cū eis seorsū montē excelsū.
clarificatē illis sue gre demonstrans.
qz hūc mirabiliter essent i cognitione
dei. ipg tm corpis quo dūtaxat te
gebatur potentia nescebāt. Et ō
que significantiā premiserit. quos de
gustantibus discipulis. nō prius
gustare mortē. q̄ viderēt filiū
hoīs venientē i regno suo. idest i
regia claritate quā sparsit ad na
turā hūanā suscepti hoīs. promittēs.
hūc
illā ipg dentis ītelligibilem et ī
corruptibilem visionē. que ī cordā vi
dā mūdis corde fruatur. multo
minus credam. nō
minori pondere 2 videt. Illuxit ergo
dūs corpis claritas. sicut sol. ita
2 hoīem illum cū ceteris corporis forma
nec eius solis fulgori filios. 2 nescio
quibus cēt equalis. In q
transfiguratōe. illud quidē principaliter
gerebatur. ut de cordibus aplōz cēt
fundatū tollerētur. nec cōtinuaret
eorū fidem voluntarie flagitiis pas
sionis. quibus reuelata cēt abscon
dite excellentia dignitatis. Sed
nō minora pondera fides sācte eccie
fundaberetur. ut totū xpi corpus
agnosceret. quale cēt quantumcūq̄ de
nūdū. 2 cui sibi hoīes gloriand
debita premitterēt. qui ī culpe pre
cij de adiecta sui maiestate logiez
tur nisi fulgebat sicut sol i reg
no patris sui. protestante hoc ipm
dō paulo apto atq̄ docente. Exse
mo cū q nō sē gdigne passiones
huius temporis: ad futurā gram que
reuelabitur ī nobis. Et rursū. cor

tui cū eis: 2 vita viri abscondita cē
cū xpō ī deo. Cū cū xpō appāuit vi
ta vra: tūc 2 vos appārebitis cū ipō
ī gla. ¶ Confirmandis vō aplis.
et ad ocm straī prehendis: ihā
quoq; ī illo mirabili accessit in
structio Moysis cui et helyas. lex
salutis et pphete apparuerūt cū dño lo
quētes: ut verissime ex illa. quez vi
rorū prīna apteretur. qđ deū est
In duobus ut tribus testibus: stabit oē
verbū. Quid hoc stabilius. quid firmi
verbo. ī cuius pdicatiōe vetis ac nouī
testamēti gemit tuba. 2 cui euan
gelica doctrina antiquaz ptestatio
onū instrumēta genuit. Assūpsit
sanct cū sibi ūnice vtusti federis pa
gine. 2 que sub velamīe misteriū
predicta signa premiserāt. manifes
tū atq; ysprimis prīnt gre splendor oī
dit. qz sicut ayt bīus ioānes lex per
moysen data ē: gra autē 2 vitas p
ihm xpm facta ē. In quo 2 figuras
plet ē promissio legis. et legalium ve
preceptorū. dū et verum docet ysrhi
am p sui prīnā: 2 possibilia fuit
mandata p gratiā. hinc q̄ sacrorū
reuelationibz. petrus aplus ma
turius. mūdana spēs 2 terrena
fastidiens. ī celestez desiderio quodam
mentis rapiebatur excessu. et gau
dio tanq̄ visionis plenus. ibi cum
ihū optabat figere: vbi manifesta
eius gla lucebatur Vndecim
Dñe bonū ē nos hic ē. si vis fa
ciamus hic tria tabernacula: tibi unū.
2 moysi unū. 2 helye unū. Sed hinc
suggestionem dūs nō respondit. sig
nificāns nō quidē improbāi. sz ordina
tū ee qđ tuper: cui silueri mūdus
ni xpi morte nō posset. 2 exemplo
dūi a hoc vocaretur credentiū fi
dei. ut hic nō oporteret de promissis
promissione dubitare. Intelligēmq; tū
inter repromissōes istas hanc. plus nob
toleranciā postulandi ee q̄ gloriam:
qz ipa patiendi. nō pr felicitatis p
uenire regnandi. ¶ Adhuc utiq;

loquēte eo. ecce nubes lucida obumbrauit eos: z ecce vox de nube dicēs
Hic ē filius meus dilectus ī quo mihi
bñ cōplacui: ipm audite. Cūq audisset
discipl. q ī faciem ceciderūt. z timuerūt valde. nō de pri
mo. sz de filij maiestate tremuerūt
Videōres eī sensu vnā virtusq; trepidā
cīr deitatē. z quia ī fide nō erat he
sitatio: nō fuit ī timore discretio
Vnā ergo illud et multiplex testimoniū
fuit: et plus ī vtrisq; meritoz q̄ m
sono vocis auditū ē. Dicente eī
pr̄e. Hic ē filius meus dilectus ī quo mi
hi bñ cōplacui ipm audite: nōne eī
denter auditū ē. Hic ē filius meus dilectus
eī q̄. me et meū cē sine tpe est.
q̄z nec genitor genito pōr. nec ge
nitus ē genitore posterior. Hic ē filius
meus q̄ a me nō separat dextra. nō di
uidit ptās. nō discēdit cōitas. Hic
ē filius meus nō adoptiuus. sz ppius: nō
alīunde creatus. sz ex me genitus. nō
de alia natā m̄ fons qualibz: sed
de mea essentia natus equalis. Hic
ē filius meus. p quē oīa fca sūt. et
sine quo fctū ē michil. qui oīa que
fuerūt sibi fecit: z quidq; opor ī separabi
liter mecū atq; indifferenter operatur
In pr̄e eī ē filius z in filio pater:
nec vnq; vnitas mea dimicat. Et
cū alius ego sim qui genui. alius
ille q̄ genuit. nō aliud tū de illo
vobis cogitare fas ē: q̄ de me sentire
possibile ē. Hic ē filius meus: qui
cum qua mecū hr̄ equalitatē. nō
rapina appetit. nec usurpatione
psumpsit. qua manēs ī forma dei
mee. ut ad repandū genus humanum
exequerer cōe gsilium: usq; ad formā
similem ī claudar ī immutabilem
deitatem. Hic q̄ ī quo mihi
p oīa bñ cōplacco: z cuius p̄dicationi
manifestor. cuius humilitate edoctus
ī tenebris audire. q̄z vpē ē vita
et vita: vpē verus meus atq; sapi
ens audire. quē legis mysta pa
nitarū. quē psalmi oza cecī
nerūt. ipm audite. q̄ mundi figu
sno redemit. qui diabolū ligui
et vasa eius rapit. qui peccati
graphū. z p̄varicationis pactū
rumpit. ipm audite. q̄ via vpē
ad celū: z p cuius sanguinē gratia
vobis ascensionis pat ad regnū
Quid trepidatis redimi? quid
paueris sēq; liberū? Fiat quod
volentē velit xp̄s. Abiecte carnis
formidinē: z fidei vos armate
stātia. Indigemur ē nr̄ī salutaris
passione tumentes: q̄d p̄ius nec ī vīo fine metuentes. Hic
dilectissimus nō ad rebor tm vnius
tē deitatis sūt. qui ea ipius animis
dicerūt. z ī illis tribz apls vi
sa ecclīa didicit: q̄ p̄ eoz ore et
audit. z audita accepit. Cōfirma
ergo sedm̄ p̄dicationē scripturarū
euangelij oīm fides: z nemo
xp̄ianoz p quē mundus redem
ptus ē erubescit. Nec ideo q̄ inse
pata p̄ro in carne tumescit. quia
p̄missoz ī tribulatione differtur
p laboze ad requiem. z p mor
tis mē ī firmitatē ille sit secu
ī quo si in passione z dilectē ī
manemus. z q̄d vita vincit
z q̄d p̄misit accipim. Si ergo
sanctā mādata. sine adulta p
missa: semp vpē p̄sentē
ber mis auribz ī sonare dignet
Hic ē filius meus dilectus. ī quo mi
hi bñ cōplacui. ipm audite. q̄ vita
regē cū p̄re z cū spū sco ī s.

De cod euāgelio oratio

Deus q̄ nob̄ ī
ar redēptoz nr̄ claritā
p filiū vite salutis
que laboze nescit vitā finē

De cōd euāgelio oratio

dnis mundi dispositi: nō per
angelū suū sudores etaminū pa-
lm. nō etiaz describit palmā pre
mioz: ut audiris bibelicz agoni
certantibz memmerit sibi requiem
hanc vitā, neqnaz esse perenne: an
dita rursū dulcedine furē retribu-
nonis. Ideō q̄ faciunt mala tūsentia
que boni sperauerūt remunerada
premia Cum eī suaz suazq; passi
ones tal pmio suppleuis qmcoronasti:
gestim ea que nō cū legerēt emdi
uing admiror dicens filius eius hoīs
uenturus ē in gla patris sui cū angelis
sus: et tūc reddet vnicuiq; secdm op
ni eius Ubi aptissime dicm qnde
monstare nemet mundatuz de
mundo. qm qnodā i ḡnitate et
ubertate nemet mundandus a mūdo:
qm cū mundana destructōe q̄ret
qm pfectionē ab eis qmbz mūdi
lungitate proganāt suoz gram
mineruā. qm reddens singulis z̄m
opa eoz. eleuis in regnū patris sui
ducet: reprobos autē cū Diabolo
igne eternū semp̄iternū Et pul
cre dicit: q̄z filiꝰ hoīs venturus ē
gla patris sui. filius quippe hoīs
i gla dei patris venturus ē: q̄z qm i hoīs
natā mitor ē pre. npe i dimittere vnq
culpabz ē gle cū pre: verus hō per
cās. verus quoq; et deus Uerum
nūt scripturā prog: meritu tuet cūcta
mēbra q̄ sequūt Et nūt reddet vni
cuiq; secdm opus eius: q̄z qui mūt
bona optantes. possūnt meliora ap
petere: ut scripture nimiru
nō pōt corrumpi illud. qm p mūdū
mundū. nō solū ab imstroz habent
mundū: sz 2 mstrie et patrie sue
mundū pcipiant Qui vero
male viuentes. patriam mundi neg
gentes mundā putāt: mstri sero pemē
tes tūc dignanoīs sua seruū
conuit ḡnit euāgelice sue: q̄d
ait ps Iudicabo et
dne. Homo quippe mundū ac dem
mundū se cauere phibz: q̄z minuz
dns q̄d pmo suo aduētu depoīt
nobis benigne gratie: ḡe i sedo dis
tricto exiget Sed puersus qui
qui mundū largientis grepuit.
mire mundū discutientes dni per
timescit Ac qui gratuitū mūe gie se
meminit suscepisse: grandes vtiq; mundi
discrimen expauit: idoq; libem modu
lanoē suo mundia mundis 2 mundū cau
tos Uerū q̄z meritū ē oībz ipse vni
uersalis mundi: ita singulis sui exitꝰ
hora. 2 potuit longior videri prius afflic
tio. nescientibz qn requies promissa ve
niret: voluit prius mgr. aliquibz dis
pulozū suoz adhuc in ista degentibz.
etiā repromissionis gaudia pmonstra
re: quatꝰ 2 ipsi qui vidissent. 2 omēs
qui audire possent. Ieuing admisa pu
nita tolerare. reducto sepius ad metē
finē intribuit pmittere q̄d expta
rent Unde sequit. Amē dico vobis q̄
sunt quidā de hic stantibz qui nō gus
tabūt mortē: donec videant filiū
hoīs uenientē i regno suo Uenientem
quippe i regna suo videbūt discipuli:
q̄z i ea claritate videbūt fulgentē
immortē: in qua pacto mundano. ab oībz
sanis i regno suo videbitur Sed q̄d
mozles adhuc 2 corruptibiles disci
pulozū oculi sustinere nequierūt: nūt
p visum rectionē ad statū incorruptibilis
potentē tuēre sufficiēt. omnis creata cōcia
tozū: De qua scriptū ē Regem i decō
re suo: videbūs oculi eius Et post
dies sex. assumpsit ihc petrū 2 iacobū et
iohem fratrē eius: et duxit illos i mōtē
tem excelsū seorsum Ostendimus
gloriam suā discipulis i mōtē cos du
cat excelsū: ut docuit omēs qui ihc
bide desiderant. nō i istimus iuuēte
uolumptatibz. nō illecebris ḡnē ca
nalibz. nō cupiditatibz adhuc ter
renis: sz celoz amoze. ad supna
spe erigi. angelice mūdicie. puritat
pacis. dilectōis. 2 mstrie. vnd q̄ nūt mor
talibz possibile ē sp immutari debē:
myra cū qm dnm Nūl mutē con
uersatiōe i celis ē. Un ecclesiastes

saluatorē ihm xpm dnm nrm Ostendit
sibi gloriam sue maiestatis: et mōtē discipulos duxit: ut discant ppi. discant
omēs q̄ longe uidē sibi: nō cā sibi
i aliq̄ loca profunda. sz i regno sempiterne
beatitudis ee queruēd. Et bñ cū dicit
q2 duxit illos i mōtē excelsū addidit
scōz sibi: q2 mlti 2 multe cū p̄uozū vi
cia p̄mūt. nō tñ sc̄ roto animo a
terrenōe fidei sepant ab illis: 2 i fine
fluctus scōz sibi abdicāt ab eis: et
cū absconder eos i abdito vultus sui
a gemitibus hoīm: protegēt eos i
tabernaculo suo a cōtradictione lingaz.

Quod aūt post dies sex. ex quo
p̄misit. discipulis claritatē sue visio
nis ostendit: et sigt scōs in die iudicii
regnū p̄cepturos: quod eis p̄misit. q̄m
nō mētitus deus ante tpa scōrum
Tempora quippe scōrum. sex etatibz
constant. quibz apl̄s. audient
ipō dicente Venite benedicti patris mei:
possidete regnū vob parātū a constitutōe
mūdi. Possūt dies sex p̄misse diuine
visionis 2 gte. bonoz p̄fectōe opum de
signāte: sine quibz ad gr̄e plandum eo
diuinis sibi maiestatē q̄mlz aliquid
age valet: p̄ncipe nō valet anima
cū dns sex diebz rerū creatarū fōrmā
septēo requeuit ab oplz suis: rte p
sex dies opa bona quibz ad req̄em p
uenire debeam exp̄imūt. Et q̄a
q̄n deū vidē. q̄n ad gloriā bte resur
rectois p̄uenire cōcupiscit. debz agere
bona que nouit: rte p dies sex. gloriam
sibi regni. q̄a spondit discipulis
saluatoz ondit Sequit Et trāsfigura
tus ē ante eos. 2 resplenduit facies eius
sicut sol: vestimēta aute eius facta sunt
alba sicut nix Trāsfiguratus ē
ante discipulos dns. 2 sibi corpis gloria.
qua p resurrectionē cat illustrandum
significat: et electoz omn. gte claritas
post resurrectionē sunt corpa futa. ma
nifestat. Vnam et de bis alibi dicit
Tunc iusti fulgebūt sicut sol i regno
patris eoz Et hoc i expōne futē declara
tionis p̄pig. resplendunt facies eoz
sicut sol: nō q2 dns 2 scōz eius. pos
sint ee claritas 2 gla: cū de ipsis
scōs dicit apl̄s: stella ab stella differt
i claritate. sic 2 resurrectio mortuoz.
sz q2 michil sole clarius vidē nomen
solis dns sz et scōz i resurrectōe gle
bis aspectu q̄ram: q2 clarig sol
aliquid vñ excipit. Sic cū ergo
mine portet fulgere. Vnus quis
gloriam dnica corpis manifestat. sic
scōz corpa claritate mlti i mō
reprobōz videbūt punienda: et mlti
i q̄ntū fuisse crint. 2 plangent se
cū omēs tribz terre. sic cū patet
dicto subtrahi fulgor. Et ait
gloriam dei: tūc mr dns ad gregē suū
pecto gloriam regni sui 2 ppz q̄ mlti
in sno corrupto sine fuisse
mirabūt: vñ dicit apl̄s Quis
bit corpis humilitatis mee: figurāte
p̄ claritatis sue Sic aūt dicit alibi
p̄ vestimēta dns que sūt sc̄a
sicut nix vt p̄ter designāret: posse
rē melioge scōz eius
hec esse mōstrauit. De quibz
cit Omnibz ḡnis velut
vestiens Et apl̄s q̄ sūt cū xpō
xpō baptizati esse xpm induisse
q̄m i xpe resurrectionis. ōs habe
tis sit 2 ab omi mozbitate obsoluti
te castificauit Vñ p̄ncipe
mētis dns dicit euāgelista nitor
q2 fūt sc̄i splendida aute candida
nis velut nix. qualia fullo sup
nō p̄t candida facē: q2 q̄ oīs
nemo ē q̄ sine corrupt̄one ac dolo
vnie possit sup vivere. q̄ omnibz
cumbz patet. tūc ḡna gaudia
nemo ē q̄m sine attactu alicui
vnie possit sup vivere. Sed q̄ fulgor
docuit alioz sine mutatōe aliquid
sui corpis exiuius sup viuere
dns fuerit i celo cum suis
tem videlicet sua ab oī iquinatōe
carnis et spūs. nūq̄ sup cima cu
at spūs beatitudine ac luce refun
Sequit Et ecce apparuit illis
ses 2 helyas cū eo loquentes

apparuerūt 2 ꝙ locuti sūt cū eo: luctus
manifestꝫ scribit dicens Erāt autē
moyses 2 helyas visi ī maiestate: et dice
bant excessum eius ꝙ completurꝫ erat in
ierlm. Moyses ergo 2 helyas qm locuti
sūt cū dño ī mōte 2 passionē eius ac re
surrectionē predicabāt. oracula legis ac
phetē designabāt. que ī dño cōpleta 2
mīē docuīt qmbꝫ patent: et clare oīb
ī suo manifestꝫ patebūt Qm būi visi
ī maiestate dei erāt. qr nīl aptꝫ videbā
tur ꝙ ītans dignitatē. oīb dominoꝝ e
gregioꝝ nō solū sensꝫ. ꝫ 2 hinc finit ꝙ
dño regnatum sūt rē possint intelligi
ī moyse quidē qm mortuꝫ ac sepultꝫ
ē. hīc qm ī iudicio resuscitandi a morte
debuit. ī helya vō qm necdū mortē
ois vim inemendi sūt ī terris Qm
vnusq; piter ī vno codemqꝫ mo mē
tu. rapt ī nubibꝫ obuiā dño ī aera:
mox pacto redeūdo ad vitā iturus
ē. hīc qm moyses 2 helyas ī maiestate fuisse
visi phibentur. Per excellentiā
nāmqꝫ maiestatis: insigne nūme
ris quo sūt coronādi monstrantur
eius. ꝙ ꝙpletuꝝ erat ī ierlm dicisse
dns matha fidelibꝫ suis fit passio re
ceptoris: qm ꝙtū magis meminerūt
cū se grā ē redeptos: tanto sine repa
tione mercēd denoto fit ī pectore
ffuit. Denotā ꝙ fessione testantes
celestis dñi ecclām plius qm sex vite
primis fundēt oīa que placebāt ī
primis: merito petrus visa dñi et
eius maiestate. repente excidit
que nouerit dicta obliuiscēt: solis
hīs que videt ꝑtio delectatur adhe
rēs dicens Dñe bonū ē nob hic ē:
si vis faciamꝰ hic tria tabernacula: ī
dñō. moysi vnū 2 helye vnū Et
nūdē bīs petrus. sicut alib euāge
lista testatur nescrebat quid dicēt:
i eo ꝙ ī celesti gñatione tabernacula
faciēda putauit. Jn illa nāmqꝫ ce
lestis vite gla dominꝫ nctia nō cāt:
vbi dine cōtēplationis luce oīa patefi
ciunt. quare adhuc tristes alicuꝫ timē
da mlla remanebit. testatur apls
iohēs. qm cm sdē simpne ātans clari
tatē describens dicit mr alia. Et tēp
lum nō vidi ī ea. Dñs em omipotēs
ipm illiꝰ ē: 2 agnus Sed bene no
uerāt ꝙ drēt cū aut. Dñe bonū ē nob
hic ē! qz renūtia solū hoīs bonū ē. in
trāe ī gaudiū dñi sui: 2 hinc ꝑtēpla
do meremur assistē. Unde merito michi
vmq; deo bom hīsse putandꝰ ē: cū
reatu suo quotiens ꝑmittit mīq; sui
faciem vidē creatoꝝ Qui si bīis petro
gratiā xpi hīamitatē ꝑtēplatꝰ. tāto
affluit gaudio. ut nullatenꝰ ab eius
tēptu velit secerni. ꝙ putauiꝰ fieri
hīc bīs tribuimus. ꝙ dimittens eiꝰ altitu
dinē vidē meruit. Et si cū duobꝰ tri
bus moyse videlicꝫ 2 helya missionē ī
mōte hoīs xpi spem vidē bonā mouit.
dicit: quis hīc explicare. qs sensus
valet ꝑprehendē. ꝑtia sūt gaudia mūdi.
cū accessernt 2 yon mōte. 2 ad sōātē
dei vīētis ierlm. 2 mītoꝝ milia an
gelorū frequētā. ipmqꝫ ātans emsdē ar
tifice 2 conditorē deū. nō p speculū 2 ī
enigmate sicut nūc ꝑ facie ad faciem
ꝙspexerūt. De qua visione dicit ipe
petrus: loquēs de duobꝰ fidelibꝫ Jn qꝫ
mīē qꝫ nō videntes creditis: qꝫ cū videritis
exultabitis letitia īenarrabili 2 glori
ficata ¶ Sequit Adhuc eo loqre: ecce
nubes lucida obumbrauit eos Et ecce
voyde imbe dicēs Hic ē filius meus
dilectus ī quo mihi bñ ꝙplacui: ipm audi
te Qa tabernacula facē ꝓtebāt. obtectu
lucide nubis admonemur ī illa vite ce
lestis hīitatiōē. domos nō ē nctias: vbi
oīa dns cūctis sue lucis obumbratione
ꝓtegit Qui cū ꝓphīa p dextri gradientē.
ne p diem sol. ne luna nocet p noctē.
vel: ignis exp̄andit umbrā ī ꝓtectiōē
eoꝝ: ꝙtū magis ihīa mes ī tabernacula
regni celestis. ī scta scōrū velamēto
ꝓtegit alacꝰ. Sancta cū docēte apl̄o:
qz si terrestris domꝰ nra hmi hīitatis

dissolnat. p edificatiōez exō hēmg. domū nō mamstrāū cēnā ītelis Quā vō ꝛsplendēterem filij hoīs fatē cūe desidā bant. ꝛ affirmat pz ī voce docēs cūdē ee filiū sūm dilcm ī quo sibi bñ gplacuiss: ut discerēt ab humanis eq gīa qua videbant. ad dimtans qua equalis t alia contēplanda. suspirauit primo dicēs Nūc anīa mea pna de filio. ī quo mihi bñ cōplacuit: hoc t qđ cum filio ībi restat Et q me misit mecū ē. nō reliquit me solum: q ego que placita sūt ei facio sp Et quid admirat. ipm audire ꝛ admonuit eū esse de quo moyses dem plim cum legem dedit pmonebat. q ꝛ ipsum vobis suscitabit deus vr de frībus vris: tū me ipm audietis in omia quecūq locuta fuit vobis Hinc q cum moysen et helyam. adest legē et pphetas audiri vetat. ꝛ ē oībz hīs audiendū filiū. qm legē et pphetas venit adplere. pfectum manifestat: euīlibz veris ītuitibz typis et emigmatibz. hūc ewangelice vitaas anponendam intimat Et quidē pia dispensatione fides discipulorū ne cruce xpi dñi tēnebat solidatum ꝛ dū timēte cruce aduersa z humanas eq qualit. p resurrectiōez sit sublimāda. celesti lūce mōstratur: z q cocēq sit ī dimtate pīs filiq. celesti emisdē pīs voce probat. ꝛ quatenꝰ aduciente hora passionis mūdi morientē doleāt: p post mortē gaudiū dū ī hoīe. ī dimtate aut xp a dō pīe gloriatum meminissent Dum discipuli qi carnales adhuc fbe fragilis. auditu dei voce timētes ceciderūt ī faciem: dūs autē quasi pius p oīa mgr. verbo sit cos z tactu cōsolatur z erigit Et descendentibz mgr illis de mōte: precepit ihc dicens Nēmi dixeritis visionē: donec filiq hoīs a mortuis resurgat. Discipuli ouse sue magistrum ad tpe tacere precepit: ne si palam vulgaret ī ppl. aut dispensationis passionis illius ordē ppli pcipibz repugnādo ī pedirent ꝛ z sic humane salutis effectus. q p sagmnē cum cēt fieri retardaret: aut ēte hn qm

caudē visionē audiētes ardidissent so cruce obprbrio scandalizarent. Operis aut gpleta passione ī surrectione z ascensione eq ī celū. ī pleto spūs sc apīis. pdicata ē: quatenꝰ omēs qm cum miram volumissent. nō solū ī surrectiōis credēt. ꝫ etiā modū cognitū ī surrectionis ab his qm videbāt. discerent. Hinc z ī mūdi natīte. qua a pzē audiebāt. cōfirmat. pīt credenda annūdam. q pdicta ad mram fidēs hūm. gsecutam venerant et si dīm gīam bīde delectat: tñ sine cruciatibz desiderijs. libeam ī mōte ūtutū Si qđ vestimenta dīm candida sūma petūt volumꝰ. mūdeq viuēdo ōi ī quātūcūq cultus z spē. pfectos scīptuaꝝ noēz ī timore dei. ꝫ vestes dei pīs audiūt. si g scalis eq filiū restituē desiderāmꝰ ītuēri: studeam solicitā puersa z ītuitiua mortalia verba deserēdo ꝰ studeam q supna cum scīt fulgentis oculos aperiens spectaculis. quatenꝰ ī surrectionis gīa choruscante. z pī ne quimꝰ. magnalia qđē que vidē sit z discē mecum z ꝰ pariter ꝫ vivat z regnat cū pzē ī vnitate sc̄ deq: p oīa scla sclorꝰ amen

Et ille tpz Ducta z q̄d̄ ꝑ Egressus ihc secessit ī pres tyri z sydonis Et ecce mulier q̄ de finibus illis exierat clamabat dicens ei: q̄ nob nō licet ē fidēs hūm. audiuimꝰ magnā unitatis fidem. pacem. gīam z humilitatē Cui eo magis admiranda pietas deuotio q̄ quātō grauiōra fundit cōr segregatis ab ītuitibz: nec tñ illis q̄ as pdicāt ē ꝑ quam vtutibz magnā fidei pfessionē. Habz nra salutis typs ī ploratis aut obscē dūe filia dauid Cū ea eēdem dūm ꝫ filiū dauid appellat: ꝫ verū hūt hoīem vñ credit Cū pro filia rogans. nō illi sed

ꝺnc̄t. nō ꝺm̄ꝫ ad eā veniꝛ p̄ꝛ. cōstat apīssime q̄ eī verbo salutem posse dare cōfidit. cuꝫ p̄nīaꝫ corpis mīlia resumit. Sed t hoc q̄ eī post mīltas lacrimas tandem p̄strata adorat ꝺicens. ꝺne adiuua me: nequaq̄ se ꝺe cuꝫ ꝺna mulier abigna docet. cuꝫ adorando ut ꝺeū ꝺicit eī potentia. Habet pne vtute nō exigua. q̄ ꝺnō ad p̄ma petitōe eius nō respondere ꝺic. nequaq̄ a p̄ibz cessat: ꝫ aplioꝛi ip̄tina q̄uis. q̄ ꝺ̄ep̄at precatus eius ip̄loꝛat. respondē ante illi differt ꝺn̄s. nō q̄ misereꝛ medet⁹ miseꝛoꝝ p̄ces despi cit. de quo bñ̄issime sc̄ptū est. Desiderium pauꝝ exaudiuit ꝺn̄s: ꝫ ut p̄sentia nob⁹ ip̄ertis nobis ip̄ ymitabilem demo ꝺnō: eo audiendi ē̄ptis p̄stabat i p̄ibz unde differet. ut discipulos q̄uoꝝ sinꝛ misereꝛes ōnes. q̄m quasi hostes ad clamoꝛē mītis publice eos p̄ceptis eius detestabant: ad postulandū sit eī ea pro vocauit. Vlta ipe tēpamēto mīe sue nondē. q̄m oīa i mensura z i nūo et pondē ꝺisponit. Vndere distribuit. ne ꝺet occasio indeis calūpnīandi. q̄ ge tilis i ꝺo credo nec sanando p̄uleret. ideꝫ ipi fidem eius suscipe mīste recusa uerūt. Et hoc t ꝺ̄ep̄at. Nō sū missꝫ nisi ad oues q̄ perierūt ꝺom̄ sit: q̄ se ipe solꝫ docebat indeos. q̄m per nos discipulos eius gentiles ad fidei gra tiā vocauit. De quib⁹ ꝺicit alibi et alias oues hꝫ. que nō sunt ex hoc ouili. z illas oportet me addūcere z vocē meā audient. z fiet vnū ouile et unꝰ pastoꝛ. Hinc t q̄ bñā p̄se mulieꝛ gentilem sanatiuꝝ puellam. nō hoc aīq̄ p̄bata ꝺibz i cōpabilis mīe fide p̄fert. Habet autē eadem ep̄a. q̄ strauit z humiliauit ī signe pe ctoris. que eius q̄uis a ꝺnō. nec ꝺet. nec a sanando precauit. minuit mīt. ut q̄uis ꝫ suscepta habeat q̄ploza uenia. ꝫ nō solū eius sed filiam

nō negat: ꝫ catellis sc̄ipam eā prudēt admīgit. prudentiaq̄ argumētatione ꝺn̄ꝫ ꝺē stultam q̄ fuit: nec a sue tñ petitionis ꝫ positate quieſcit. Confirmat naq̄ stultam ꝺn̄ꝫ: cui ꝺicenti: nō t bonū filioꝝ z mittē canibz: rūdit etiā ꝺne. ꝺest vtiq̄ ut asseruo ita t. q̄ nō t bonū sumē salutē plebi sit celitus destinata. et ꝺe ea gentibz Sed cū audiuit. nā z catelli edūt de micis que cadūt de mē sa ꝺnoꝝ suoꝝ. prudentissime demōstrat. q̄tā ip̄ortunitate. q̄ale mīe genus petito ris q̄stantia. q̄ indigna quide sit mīe gius ꝺuīe doctrine. qua inde uerbāt epulis ꝺfert: ꝫ q̄ mīa cuiq̄ ea a ꝺnō foret ip̄ta gia. hanc sibi ad salutē sufficere posse putauit. Vide ꝛē a pro salua toꝛe. q̄m p̄ces illius nō simpla ꝺe digna. ꝫ ꝺspen satōe p̄uida ad ip̄e ꝺistulit: audire meruit. O mulier magna t fides tua: fiat tibi sicut vis. Magnam quippe satis habebat fidem. q̄ nec p̄phaze ātiq̄. nec reuerentia nīq̄ ꝺn̄ murmura. p̄cepta nec promissa q̄no scies. misit a ꝺnō rogantes gentiles p̄sentire i p̄ibz. et q̄ fama tm̄ ulciscatur ꝺiuitē salutoꝛē. rogando pulsare nō omittit. Et q̄uod et magnū sue postulationis q̄sequutur finem. cū ꝺnō ꝺicente fiat tibi sicut vis. sanata t filia eius ex illa hoꝛa. Ve rens aūt hec mulier. natā quide gentilis ꝫ corde q̄stans z credula. q̄ ingreditur de gentibz ecclie fidem ꝺenotantibz sign. quā expulsi de indeis p̄dictoꝛes sc̄i. v̄o simul z missis gie celestis imbuerūt. Pelegrina naq̄ spiritu sc̄i cauan. fidem. z incitem. q̄ venientes ab ioseph sambe z phga. ginissimus ꝺn̄m z discipulos eius p̄dice sue pulsauerunt tumultibz: quos ip̄e mox digna iuuectione coercitos reliquit. Et egressus inde: secessit i p̄tes tyri z sydonis. Ubi manifeste p̄figur. q̄ post passionē resurrectionēq̄ suam ꝺns i p̄dicatoribz suis. indeoꝝ p̄fida cor da relictuꝝ. z i p̄tes gentiū ꝺiuertand ē̄t secessuꝝ. Tyrus quippe et sydon que

postulabat

ātates fiere gentiliū: mommēta doctrine
ac vite gentilis. ī quibz stultꝰ q̄ sidit: dicat
Vñ bene miler q̄ dñm credula pārē. a fi
nibz illis egressā phibetur. qz misi pīce
ḡnationis hīitatula bona celiq̄isset. ad
xpi cetiam nūq̄ veniret. Nisi aū antiq̄
dogmata anathematizasset errorꝭ. ne
quaq̄ nouā fidei susceptę gratiā nosset.
ffilia dēmōsa. p̄o qua postulat. aīa
quelibz ē ī cetia: maligno magꝭ spūi
deceptoribz. q̄ editorꝭ sui mādatis p̄
ceptis. p̄o qua nec ē. cetia mīe dñi sol
licita mīpetet. ut q̄m ꝑ fores monendo.
obsecrando. increpando non valet. ille ītus
ī spūali cōrigat: atq; ab erroꝭ tene
bris quersam. ad agnitionē dei ducat. qrat
Dñe ecce si ad p̄mas rogantis cetie lacrimas
dñs respondē. q̄z postulanti errātibz sospi
tatē mentis dare distulit. nec sic quidem
a petendo querendo desistendū ē. neq; im
petrāda subcūda ē despatio. Sz tanta potiꝰ
p̄seuerandi instantia. tam obstinato
fr̄e q̄tando clamore saluatoꝭ: cui cetia
sēpꝭ cui mīe lacrimas apprecanda suffra
gia. donec ꝑ ipī de celis dño p̄o audi
enda supplices cetia: sicq; fit ut si mīe
ab ītentione ꝓposita nō mutauit. neq; ḡ
fr̄e petitionis fraudet. Si sūe ꝑ suaue
fragilitatē quis. seu pabis mīuenerit. de
sidero potatus effectū. Nam siquis mīm
ḡsciam hz anantie. elatois. vane gle.
dignationis. maledice. aut īdice. cetizo
ve vitioz sorde pollutū. filiā p̄fecto ḡt
male a dēmonio vexari: p̄ cui samatoe.
supplex ad dñm cucurrit. qz mīmiū cogi
tationē de corde ꝑgentis diabolica tole
rat arte dēmētatam: cui emēdationem
a pio cuncturo crebꝭ ymo grauis debe
at flagitare lamentis ac p̄cibz. Quis
bona que gessit forte ꝑuers. fuerit. blas
phemie. detractionis. iuge. aut cetis cor
palis īmūdie. cetizo ve hmōi peste fe
dauit. filiā īmūdi spūs habz fieris agi
tatam: qz videlicet acceptū quā bene la
borando edidicat. iam diaboli fraudibz
stulte fidendo discessit. Deoq; nec ē.
ut cū reatū suū ḡnoūt. moxq; ad p̄ces

lacrimasq; confugiat. Sepe crebris īsis
bus auxiliū queritur. qui p̄o cui emi
nere rogantes dñs dicatur. Dum in
mensitor. z mīs
mensationis; dimitte cui qz clamor
nos Dimitte reatū. z dona gra
mīm. Primo affectū q̄rit qui suffragia
tēte ē debita subiūsus humilitate
tā se oīm sceleriz. idq; mūdaq; cōfessio
dignū iudicet cuiq;. Sz potius cui
pandū. z celestibz rōdignū arbitret ē
munerib; Nec tm desperando a pietate
estar instantia. Sz idubitanter mīe. de
largitoꝭ suum bonitate gaudet. q
de latrone cōfessore. de pharisēo
de publicano euangelista. de lapidā
potuit facē filios abrahe: pē cui omnia
ipudentissimū. insolitaq; querē pos
tonē. Cui merito donate celestia. qui
vite cēne pascua largiatur. qui dest
rem gressū a via sua mala mouere
dignet: q̄ merito bone actionis mū
celeste ꝑuertat. Videns q̄ dñs
mē fidei ardorem. tam p̄ueniēdi
p̄seuerādi: tandem misericors
quoz sicut bonum fieri gaudet. ut
fletet expulsis vitiosaq; tumultibz cog
tationū. Dimisit petitoꝭ necnō
nobis sēmitas mētis. z p̄fectio bonoꝝ
tegretur opus Notandū quia
hec orandi p̄uacia. tm solū mēm
fructifera: si quod ore petim. fides q
te mediteme: neq; alio clamoꝭ labia
q̄ cogitationū sēdat. mīmoq; tumultus
qui mītes cetibus. mētis psalmodia
nec oroem simonibz p̄longatur. Sz
corde intendendo. nec ipī quod
volūt: oze quidē orantes. q̄ mēs
foris vagantem oī orois fructi
nātes. puītes p̄em a dō quā
quā nec ipī qui fundūt fundit. q̄
antiqui hostis īstructu fidei ē q
mādūe negat. Quicūq; cū cui
orandi. z tūdes hoibz gratiā ipetra
tumebit orantibz mīcordia cogno
scūt. z aq̄n cū turpiū nocentiū
figuta sinat: quibz oroem ipedit
ado ut nōmūq; ītes transcendat

cgrimonond fluctu prostratu i ozōe tole
rem⁹. quales nec i lecto pesupin natē
tes tolerāe nomin⁹. Vnde nec ē fres
tim. ut agnitū diaboli cuiusq; fugare
malaq⁹. 2 ipi videbiz animā ab hūoi
nebulis. quas hostis nīs gaudet
ispīn possimus serenando. 2 pu defe
sores petrū flagitando psidiū. qm
porens ē ḡlibz indigus ptatoribz et
ḡām. ¶ Multū aut iuuat ozōis ad
pmutatem. si i oī loco ut ꝑe nos ab
actibz tepentis illicitis. si sp ab ociosis
sermocinatiōibz auditū pter castigatū
et lignā: si in lege dīi meditare. et ces
tōna eius assuescam⁹ toto corde stu
dere. Mane aut cū surgim⁹ ad ozōem
mdere solem⁹. eadem ar nec ē surgis
ad aiam. ne solicita fantasia vanitat ad
sedem. 2 sicut voluptuosa suos palustria.
ita cogitatiōes ipmūde mentē inūdāt
¶ Dame si ad qlē cuiusce inferis
i ozando ꝑstem⁹. fugiaq; mancam⁹. 2
ideir gr̄ā ḡdtozis nr̄i. q dcta i nobis
cipiam recipiāt. 2 munda seruet. tur
bulenta serenet. Fidelis nāq; 2 mstis
nos ab oī iustitia. si adhibū sedula
mentis voce clamem⁹. q vult 2 regit
cū ꝑe i unctet spē sc̄ā dei. p oīa
¶ Postea seqtur Quem ecclesia
Oratōr recepta ꝑ beatū Io ap
gr̄inos i vtero de natos
fres: amet oztus principia 2 ꝑsu
defatigatōes certantes filios mr̄ amet
sentir. q nouit ū am patit q⁹ videt:
nunc ꝑsumet q agnoscit licuit si
lioz bella sentire: quos nōdū licuit
timere certame inter fres i utero
ferrum: bella intestinatos quatit.
mēna viscera quatunt⁹. nec ad oztus
principia ꝑperatum. si am principia
nona etatis celebrant. ¶ Vellē
causas tam etatis noscere. vellem
ista pugne negocia tractare. q⁹ im

tessēat. q⁹ fem fuerat. que pugnādi
ro. que ad ducendi: quo spectatōe
ad gestū. quo iudice celebrat⁹. quid
dictū ꝑmutatum. quid facto grauius
sue gestum. que ētate decurrat. que
pugnāe mōstrauit. ¶ Sed notū ē
fres istoz etatē fuiss: causas. duoz
optimi pīoz. Vbi enim deo aīe oīa
de deterna q⁹ deniat: an fuga mo
strāe q⁹ fiant. Certū pudicāe no
ꝑe pugna: si pugne no ostendat
mūtā. Si fuerit ꝑsertus deo: no
strenuus etenim dolunt ex ea. Dat
etandi astrēus ad ducendi dotā oīb⁹
se sp̄atoēz astruit: se iudice mo
stret. Et deo gr̄ā etatē. ꝑsite deo
qm genuit: et mr̄e teste que sensit.
Sed mr̄ etatē sentire potuit: dīo
no potuit. ¶ Denuq; mr̄ rogat
quis. Quid e mq; dnē. q⁹ genuit: istud
dr̄ē q⁹ m dño ihū te teste trac
tatum. Quid fuit nati: qui
sit luctant⁹ in utero: aut que uator
dota suscepta. cū sit luctamē ina
tor genitar. Duo fuit ingt dñe
ꝑtus in dño tuo. et due gentes de
dño tuo dentre diuidētur. et
ꝑlus ꝑlem superabit: et maior seruit
et minori. ¶ Veneāda ꝑsona dei.
Designatur in utroq; fratre gentes:
in singulis ꝑli declarant. Imo
ipi gentes et ꝑlia nutrimenta:
fratalis soboles nota natos ostendit:
et adhuc natos nota ignorant.
Dicit enim gentes. qui nec dū filios
nomē acceperant: appellant ꝑsone
qui natus nō fuerat. ut fiunt gen
tores aīe filii: fiunt ꝑtes aīe
nati. Quidni ut ambos mutā: et
equalis unus et causa. Vt quisq; meret
audiat edoctus: et mutā causa si
lentium. Quia a dō ꝑfert: et ad

qui nec tunc nō nasci uult. Iudicium
Diuinus diuinitus celebratum: et adhuc
magis eo quo iudicato detrectatum
Precedit noctis iudicium: sine actu
boni poterit: nec expectatum tempus
et uita profugiet. Distinguitur
potentia dei nomen ois quemadmodum
¶ natus ¶ Ante eum nemo nec nascetur
tribus defuit: qui minor maiorem plato
tenuerunt. aut post nascetur desiderat:
aut se victorie tali gestu demonstrat. Maior tui operatur in luce:
et adhuc tenet minorem. Cruciat
pedor nasci: ne et ipse possit a fide
deficere. Cupit pudorem pregnancia
tegere: desiderat ignominia festinato nutrire. Tunc videi victor
angelus natus: qui ita mihi placeat
uitam iudicauit deo. Iudicium et
nascentem ortus: ut digne iacob
supplantator et portitor ¶ Sed
quid dicit manibus utrisque parens
utrumque nascentem. Sic pro minoris:
minore nitet assumit. Pro minore
dextra manum porrexit: nitet ad dextre
dilexit: que pugnare nō
didicit. Optat pro dextera dextra
equari: si per dextera possint
a malicia transire ¶ Igne accensi
Plori a ipsi pedes: festinat gens que fu
gitiui domini uincula ¶ Deinde
eo quod iacob pulsatu ostruxit in do
mo: desidio rapuit domos esau de
campo. Et male desiderat quis in
dapinum salutis assumit. quod nisi
fuerit. qui salus mandato dicet:
aut in uite nutritu truncida. Molesta
cum fimes et: que ad hoc fragmatum
est perdat. Dominosa cruces. quod ad
ito expellit. ut pecus mihi
traxit. qui dapinosa mutatio est:
si salus per cibo impediunt. aut mag
nus gula compauerit. Ideo esau

primatu desiderio leuis adgnouit
cos. quod iacob antepancia desti
nauit accepit. qui diu esau
possidere non potuit: quod in uno gu
tu amisit. Demique regnum ei
alicui: iacob retinuit suum. Fuit au
tem bonum dei iam primum: quod fuit
ita posterius. Primatu degenerat
quos negauit aqui ita. Fuit
cui gratia indigno potuit ostendi
quia iacob meruit angelus nasci
accipere. Ante hereditatem benedi
a prime in esau disponit et ab ea
bono deiectio postula. Fuit
ut filii cibos ut amo ¶ Et mater
benedicta te: angelus quia ista dicta
¶ Sed ignouit esau illi primo
nitu in cibo: qui ita placuit mi
ste esurit cum benedictione aperitur. Di
cum tradidicat ipse primatu. Di
gne demittu: ut ipsius gratie
memorat et tradit ¶ Fit quod
cile quod queit: ut in iacob pro
benedictio adpletur. Cruciat esau
uenie quod pie fastidiat: desi
caue quod genitor ita fragmina
honestat. Hortatur et mater
rob amatissimum filium: maluisset
prius ad fratrem. reperet impro
cibos ¶ Promisse benedictio com
te deputet: si que fieri missum
festinet. Cogitum iacob pro
quod non cadit: metuit quod fiat
Cogit ingenium simulate se fratrem
metuit maiores. Adeo pugnat
gatem ¶ Quos edos adducat
et pellibus brachia mundat pue
abstondet: ut hirsutum fratrem
tia simulatet ¶ Itaque pater cibos
tabiles mutat: inferet filium pa
pre multa adiuctu calcio
et hoc magis quo tam cito filii ge
nios quod dedit aut attulit

Omelia elbā vj dñice tēie rāpne an elbām bngā pascha

singe mduca qđ dehdcasti: Et sm
dcnē tōfcās quā pmisisti. Accede
ad me mē filiū nr pahē tē: et di
cet si tu es eiau filiq mei. Accede
mē ad me. ut tactu sencta q
oculis vidē nō possū: palpādo
vidi andrq et tacto mpiē scō gtem
quā. cēsā. Cumiua cor qđ latebat
audat. Hec audito indicat: qđ
tacto ignorat. Fallit eū hūc pīcz:
Q dop mdicat dicatē. Refert dop
qđ hūc vefellebat: nūdat lingua
qđ regimina simulabat. Indumēto
quōē fretū mētit: Q ūbor sonitu
qm fuerat ītēt. Dūde vatēs scīt
sinū audit apud patrē mduo:
dit mētit filiū alīū: Q dop dicit
dm. Destruq malicz simulat: Q Q
no mōrē nō celat. Ostendēm a
liena Q qđ simulat. Et pīū Q qđ
Q bone amonit: ut dūdcē sit
dignū qđ Q pīū: ep̄ter credam me
mentit qđ fuerat alienū. Eodem

Mercatōr de ioseph

Mystrum audito pīe scissio
ioseph scīs ad fres. qui
salute pīis ad illos. et ip̄orū
pīes afferret: ut mō ab
fratres medio dtimq salutis ūm
rā optinēret: ut qđ de semet
absentes fac nō potuerāt. ioseph
refēte cognoscerēt: ut diuīna
dnātio ds ihelato ūngēt. quos potest
tos ds ihelato ūngēt. quos potest
cmē delonge cōspicerēt: cette
māsū cette est sōpmatez ille.
Demte vtay ostendam illi: et
videamq quid portēdant sōp
nia ei. O nephandi rabies im
mā hūmanū ē qđ bonū ē: nō lig
quez. Non lig ioseph. nō lig
mā hūmanū ē qđ bonū ē: nō lig

mchonē tutū ē cū malis. et quasi
ūndi aquā pdat. ā dispēdū dei
rei mūtat: sic bonoz vita pēt
simoz ē dēnctū. Zelant mā
suetū ūndi. modestū superbi. pbū
ipbi: mitē tumidi. timica emula
cē lacessūt. Patet ioseph scē
mortē vite tūdit: et emulos
mīe fres scā exercitat vita. Bonū
malis vidē nō pūt. Demū de mē
te as se latcant. semūt. necat
festinat. nolūt mchonē vidē:
ne degeneēs ip̄m possent ip̄eria
sustinē. Tanta mortē zelus i
imica fīmitas. Cur videes bono:
cur patī simplicē nō potes? Cur
modestū pstāgis. cur p.bū nō
diligis? Cur rea mortis sāgine
inquinās. Salutē distractq ali
quatēq quat: ne in te detrusatēr
in mortē sanguis ut michaam ādpi
exercat. Serua tē sua inimica fi
mitas. quē scelus ādpi placuit
Serua michaim: quē meritoz
ipē inemias pmisere. Forsitan ei
aduenet quīq quo cū fratī scēt
se pēnitēat: patrem dū nō ipe
trasse collibeat. Acūq sue est
sem fratrū addici: q̄uq michael
e mortē aliaz ingratiaz. In scō
qđ cure indemes: in patricidio
nō indemes qđ exercuere. Structis
pūdes fratrū distrahīt: tibi no
cueis. si aliaz mortē ingulauē.
Distrahitur ig ioseph scīs in e
gyptū: acceptur ab ismaēlitis
egyptū. Vendūdat in fratī: in fratī
sū addictum: in mortē fratī
crudelitas exercet. Suscepit
fratrū nota: q dno placebat ad
plā. Humiliat ad tpus: inimicis
ipē regētib. Ministrat ut fratī

vicesimo

ismaelitis

deest

¶ appetit

arbiter

eternis

et famulo parcet. domestica complet
officia: nec obsequendo sed in aq̃:
et. simulate peccet. q̃ q̃ illi regimine
metue gla pstitisset. Ideo tui sp̃
limatur in deum. tim familie cultus
pferendi. tuq; a fine cibi honorati:
ut spiritu et deo. tim ipe familie ipa
recti. fit vtor et ipositor domꝰ. fit
cultus impar solo. fit doctrice cue
aptissimꝰ. ¶ Sed hinc ppis relicti
domo egressio: teptacõ iumenta nõ de
fuit. Pudicu nuncie misera appetit
ipudica: ut eyla qui in eig nocte
fide demandat. contra eũ attendat
et fenat. Sz tam ipe dei iudicio cõ
didit: q̃ fide deq ab eio parricidio
retraxit. ¶ Dein solu sola aggr
dient: et eu casto pudico testa mul
fabulat. Laude inq̃ queio optat
tibi tuus tuem: et ad cupiditate do
luptatis inplende. aptissimu se
lenocinio tepi. ¶ Nullus inq̃ nos
arbiter testis exstitit: nec malitia
repit. nec familia cognoscit:
nec de q̃ctibus inuenit. Inq̃ nos
solumo sumus: nullo pte existẽte qui
possit q̃ geimꝰ indicare. Fac que
so q̃ petis: cupple dum cupidꝰ
et posco: desiderantis precibꝰ ne eluas
pudicio exoro. Ego te muliebus
oneri: ego mitto quocũq; Ego te
libitarii gdone: nec quisq̃ mi te
carior potuit indemnis: si mi q̃ de
side eo integre adepsisti. ¶ Frustra
inq̃ iosephꝰ. frustra mitendo
iumenta tentasti: frustra me mor
te appetis: frustra mi castissio
lasciue iuba tumultus. Ego enim q̃
loquelo fugio. q̃ queio nolo. q̃
discedas precor: solu mente
mi celestibus diu: cuius custodiam
suo. integritate obligo. castitatis
custodio. Si eni domꝰ dire cu
ptate accepi. si meritis mi pfecto
meq; duo denegamus: quo ipse
faciã q̃ dicis? ut et dñice
et pfectu tu libidem offendã?
Quam si in me p̃ medicinã cupi
uelitis. et q̃ nolo me solutis
defendite. Dei erunt libidines
mi pius discedo nõ offendo. ¶
pro q̃ iosephꝰ. mulieris blandi
blandicias illecebras. et spem
mi oris tolloquia assumpta respu
detenta ab eo. relictis destitu
fugit. Que se publicitus affec
dolosa clamat: et furtiua q̃
rosa mete accepat: mortẽ ipa
q̃trit: et eu dolosse q̃ ipa no
potuit accusauit. Fugit ille
sephꝰ: Fugit inq̃ nudꝰ pudi
et castitate destitꝰ. Fugit relic
tis destitꝰ. mortis qua dicit
tectꝰ: a tui ipudica mihi
mẽta detrahat. eu fratre
tegebat. Dicto detestanda
mihi destructa q̃tenꝰ: Habe
equitas quas in argumentꝰ fallo
defensionis tulisti: habe apud
testimoniu predicti dictoris. Tu
ge fusca: rapuimas nectis: mi
to p̃suade. Constãs tua nõ fi
qua simpata te ab mortis tegi
¶ Tetuba mitra iosephꝰ pugnã
pferisse belli: pugnasse castis
tie plus: pugna mortẽ fugisse
Inqua pugna castimia dimicas
castrat petulancia: ore ipudi
detruncatum: tuphꝰ at castitas

licet mauretz iusto cōtristatur in q̄
quicula. in custodia religē. ¶ Iuuā
tumosi ē nō noctēs: p̄ ledens
ē nō lesi. Suppliciū si magnū pa
tior: si nō meritū ille patitur qui
interrogauit. Q̄ cū petrū nō pena
castigat: spectat finis supplicii. q
q̄ patiunt nō metuit. Sine p̄
torquetur: qm̄ merito q̄ metuit
nō patitur. Ideo tormētū q̄ ni
rogas pātis: q̄ tibi seruire:
q̄ inferre xp̄o torqueris: nec ulla
tibi solacia potuit subuenire.
mis iustū dolus a pena inuocat.
¶ Putei ioseph in carcere tenet:
in custodia religatur. Exultat
et gaudz: exultat mḡ dictor ē
libez. Exultat doctrina talutasse
salutifera: exultat pudicicie obti
uisse victoria. Licet in carcere mo
ri illesū: quē lasciua nulli fecit
reū. Licet hic sine xp̄o duras:
q̄ apud suos nō licuit domi. Sit
ioseph in custodia tuta: in carcere
loco securo. Domi cū cōiuge
nouerca apta: in custodia innocētis
securitas venit. Iuuenē cū ille
appetierit: nulla aliena crime one
rauerit. Innocēs iste xp̄s expectat
iudicii: ne aliena q̄q̄ opprimit
crimina: quia ni bona malis ni mala
bonis deputatur. Audi. ¶ Putei
custodia ioseph scissum. Disputator
magne q̄ deus. quisq̄ nō sciat:
medius nō egit. Ideo sit getron
positus. Sit pudez omnibus scelz: sit
triceni solacii premium. ¶ Gaude
innocentia et exulta. gaude mḡ: q
ubiq̄ illesa es ubiq̄ secura. Si xp̄
tuus pugnet. si tumultus euigeris:
si pugnas duris: si occideris coronā
nus. Tu mentitur libera es. iniquis

mentis gaudz. Victor innocentia
roseti. ¶ Ez pq̄ multis ad
uersitatum: destrandi nulli quā libido
nuper iniuste innocentis accendat.
in eius nupt accusatoris expugnat
nitur. Dubios et incertos odit:
Castabat ndz in hac re dextima
ri. Dubios et incertos odit:
et alienā coloris intendē. Dubor
pallor quippe. diuisos mire estus
Vbi timentis pzebat: ut videre
et spiritu victi facinoris aperiri. et
innocēti accusatoris rubido furoz
aperiri. ¶ Tu inq̄ q̄ nob̄ finē meu
lenis: en tui dominam domū et oīa
tua gubernanda cognoscas. Hic mer
pudoris latet. Hic pudicicie hostis:
hic castitatis expugnat pdo. Hinc
hyp luctando expugnat: Deorsum
do trahit: pugnando deiicit. Pon
tuit me quoz sibi negandā nō
est: cui tam q̄ q̄ possidet trudi
mestre transfert nuptie. Hinc
inflammatum infamia: hinc se
uera exprobrat. Hyp abstinet
abstinet magis. Hyp sese regat
hyp cohibz: medetur quicun
ra stulticia tanto supplicia. Hyp
timet apud eū falsitas. Vitas
pmit: in custodia innocēs qua
rens se nolunt religatum. Cum
innocentē trahis ad portā
captiuo? Cur appetis nostrū? cur
sum pstequeris? Ioseph cum me
reperis? Iuuenis est nō culpa. Etas
tate nō adultaio offendit: cuius
tosum pudoris nō violatu hostis
e. Dum pallet xp̄c nō fecit? i
mica accepit nō inuocauit:
petunt q̄ petere nolunt. non
q̄ petunt. Turpius pena me
iuni: q̄ petere pfiteri. Cur

tuta: in custodia recta. Tibi omne iudicium assistunt: tibi omnis malicia subiugata. Te potentes honorant: suscipiunt principes. magnati exquirunt: cata alii te nominis desiderant. qui impugnat. Tibi bene paret. mali timent: zelant emuli. Tunica sancta fuit. nec omnis potis dicti non est: certa si tibi mens bonis indesinenter usta defuit

Quis [illegible] confessione

Confitemini domino quoniam bonus. Dominus sanctos medela pietatis facundie. et cum admissi delicti optulit: dum quasi nam diu placata remissa omnia. sed non vult peccatibus ire vindicta: quia dare queat cohibentibus benigna. sed cum vult instare. quia prosternat calcitrata salutari: consulit medicinam ulcusculis suggerit: unde cruciat. quia deo salutis cohibita et stabilitatis remedia tribuit. Ceterum punire non vult: quia ad hoc premonet ne cogat delicti. Vult enim abolere offensam: si quis offendit damnavit culpa. Vult confessione tua diuturna. quia precepta strepsit ne peccati: et cum premia attulit mortem. et offensio affectat salutem. Confessio ei primas monstratur: prima satisfactionis ostratur: satisfactio bene sed diuina pietate obsidiati. sed cum potuit indulgentia tribuit: nisi ira dei possit offensio placari

Concanda pietas dei. Dicamus et petamus: delinquimus et ignoscit: offendimus et adhuc placatus existit. Vt qualis quasi iustos sit inuitat: dum male talibus se erga peccatores ostentat. sed peccatum tu potuit exclusam: quia offensione per quam deum nascitur non pervenit amplecti: quo possit venia gemino emunctum detinet. dum primo legem strepsit dum delinquet: et confessio

[illegible] remedia amplectit nolim

Peccatum Rapta tu quisquis peccatum remedia: quia diuina et strepsisti precepta. Confessio affectat salutem: cum et strepsit mortem. Hinc remedia [illegible] mortuus fuit adhuc peccatum. Si his ad salutem data amplectere: tamen diuina pietate et liberalitate admittere: peccatum indulgentia instanti miserere. Cum [illegible] res fatetur: quia libet de [illegible] misisti: Cum offendis dicit: cum non offensa es petrare: Cum [illegible] verus deo inducat: quia [illegible] eo ipso pietate amittet: [illegible] nisi a nobis quisquis [illegible] ignorat facinus [illegible] nisi nobis offensibus [illegible] et offensi nolle: quia legem [illegible] Deus et admissi pudet [illegible] monita diuina destruet. Deus offensam satisfactione nolle [illegible] fensa. Et quis peccatum [illegible] Dei [illegible] spiritus: dum offensio [illegible] aut etiamsi debite [illegible] expugnat. Demus [illegible] tent et diuit: [illegible] quatur et petit. [illegible] deus supplicem [illegible] illos dicimus [illegible] efficit abolet. [illegible] cies petunt hostibus [illegible] quoties se petasse offensi [illegible] nobis libeat [illegible] nullis dimus petendo

Sabbato. tertio in quadragesima

Lectio sancti evangelii secundum Lucam Johem

Lucas

Ihesus ille egressus
Ihesus in monte oliueti: et diluculo
iterum venit in templum. Et vlig.

Homilia venerabilis bede presbiteri: De eadem lectione Bede

Lectum est sancti evangelii lectio
tanto intentius ipsi debemus studere
lectionis ad se ipsos minuste demonstrationem pertinere
to magis nos oportet gratias nostras con
tra deum. Ecce enim ut audimus ablata
est ab impiis accusatoribus mulieri pecca
te. non modo legis precepta laxasse. ipsos
accusatores primo peccatos esse
declarat. et sic in predicatione suam doctrinam
tatis. quibus alius misereri debuisset
agnoscentibus. Sed quia mores sole
ceptuarii. ut alii a statu iuste. alii
a statu boni. alii ab utroque qualibet sit.
per naturalia significet. relatione
euangelii tractata legis instructor.
mundi receptione: premisit quia ille
precepit in monte oliueti. et diluculo
venit in templum. Nomen ipse
oliueti. sublimitatis mutet precepti
et mutet designatione. quia et gratie celeste
munia. oliueti botratum celeste: et
pinguedinis olei. refectio ac delectationibus membris. dulcis affectus lenimen.
Et et hoc quia oleum. et diuine et pruden
tie pertinet. et quemcumque ei liquore
suffusa dolium confecti fuit tui
rende. cuius superfluere solent: gratia
nunc celestis nos instruendo instruat
de qua scripsi. Iudaus deus omnes:
et nunc eius sunt ceteri opera eius. Ipse misereatur
quos diluculi: exortus eius gratie
qui remota legis umbra. lucis eterne
glorie declaratio est. reuelando de
monstrauit. Dicit ergo ihesus in monte

et mulieri fatendo mulgentia pi
ne nuetrui. Docuit diuina mo
ri: si exempla docet non pati
Confitenti mihi deo: qui bonus
est. Bonum dicit deum. Bo
nitatis: qui qui bonum audit con
fiteri sua. Petrum enim bo
absoluit: iusta deprecatur. Bo
indulgentia tribuit: iusta mi
tia petrum expugnat. Aliud in
unte bonum: confessio mihi est indul
gentie. Bonus efficienti tribuit
demia: iusta quietem infert
penam. Dum hic fit ut qui bo
sentie confitendo noluit: ius
tum sentiat retinendo. Et que
effessio possit absolue: ego etiam
ta possit sanctas iusti iudici
absolue. Quod efficiet pecca
tum fuerit: dum qui offensa est iudex:
dum ad misericordiam deus ipse pater
est. Quam si qui excepto misericordie
nolunt rogatus ut velit: cui
pe misericordiam desiderat. Qui ef
fundit rogando non desinat:
fiscat efficiet cum petitore no
fiscat. Placeat petite demia: cui
us fiscat contra iusta culpa. Im
indulgentia postulet: qui mia de
precepit. Demia optet: qui iusta
legis desiderat. Confessio reddat:
qui petitum detpecat. Quiet pena.
Perpetuum deus satisfactio a
nostro retractum: precor bene
stra instancia deprecante. Et
dus si nobis delicta fecerunt ut
cus. reddat obsequia deo pla
tum: et qui a nobis fiat petite of
fensa. effecce nobis misericors indul
tus.

vidic quo expediatur ipi no dicat
¶ Quid g̃ nob in hmõi q̃ctõe
remedii. q̃ restat salutis: nisi cu
pctãyte ofessionis aliu. moy melio
mue deorsu. rõe q̃ decreti ex mia
condicõe. et fragilitate hmãe. h no
nob dina pietas sustentet hmilitr
mspicadis. ¶ Digito scribaim intra:
dest distãnie solliciti pensemus an
ciu bõo nob dice possimus. neq; cũ re
phendit nob cor mm in oi vita mia:
et meminem⁹ sequli. qa si reple
dit nos cor mm mihi emulor. e deg cor
de mõ et noiat oia ¶ Possum⁹ at
aũt et ita rõa intelligẽ. q̃ demia
pctãr patur⁹. digito dñi in tra
scribẽ dolũt: ut ipm se ee intel
lect. qm legis decalogũ suo digito.
rõe stilus scr̃ eque quoda scripsit in la
pide. Et bñ lex in lapide scripta ẽ:
que ad donanda dum ẽ cõtrarios
ipsi pcepta data. Bñ intra scr̃pt
dñs: gram remissionis datur gẽtis
hmilib⁹ corde. qm firm pmũ fre
salutis. Bñ inclinãs se deorsu scr̃
bit intra. qm quos⁹ sublimẽ se
ondẽb in mote. digito scribebat in
lapide: qm q̃ hmiliatõe suscepte
hmilitatis. fr̃m gr̃e fructifeis fi
delib⁹ cordib⁹ infudit: qm exclsa
magelo appens dnm magã quo
da dedit dnm hmili. Bñ qm inclina
to scripsit intra. erecto deb nme
deprimit: q̃ q̃ q̃ hmãe mfinita
tis sanctitatẽ pmisit: q̃ dñe vir
te potẽ hoib⁹ dnm pietatis ipe
dit ¶ Exurgens iratus se dr̃ ihũs:
Dixit ei. Abscede ubi fuit qm te
accusabant: Nemo te condempnauit:
Nec dix. Nemo dne. Nemo ausus

Tam et de xpo psalm⁹ qui hec
loquens ꝓmisit. Dilexisti iustic⁊
et odisti iniquitate: ut ꝓpterea
unctus deus deus tuus. oleo
exultationis. p consortibus tuis
Et hoc ꝓmq; possunt. qualiter
istum deum unxerit. Remissam
qua xpc eluctato bene in tem
plo. atq; me docente peccatrice
salutat a crimine: et studeam⁹ xpi
templu existe contendo. Ita
deum destruit diuina tenebre.
in luce xpiane diuinitus: quatenus
corda prophetia mea visitate dñe
ac celestibus instruite disciplinis.
et ꝙd in nobis sordidu reperis
diuina emendate signa. qm dum
et negnatis cu pre meritate
pereunt: ꝙ ona si. Ecce
Et abiit ihesus in galileam
hec qd est tyberiadis. Et sequi
batur eu multitudo magna: q
uidebant signa que faciebat sup
his qui infirmabantur. Et ascen
dit in montem ihesus.

Omelia venerabilis bede
presbiteri

Vidit signa ac miracula
quia deus ac saluator noster
in terris fuit audire dedignatur.
non tam in his que fiebant stupe
ndo intendit attendere: ꝙ ꝙd hoc exem
plo ipi nra agere: ꝙ in his mysti
cis operibus sedulo studere.
Ecce iterum iuxta pascha die
festo instante: sequente se multi
tudine dñs uerbo saluberrimo pre
bere: cepe curandis egrotantibus ita
ferens alios ebriantia seruabit. Sequi
batur illos de regno dei: et eos
qui curari indigebant sanabat:
ꝙ aliter doctrina et sanatoe gratie
ꝙ aliter de tribunali iudicantis

Et nos gr̃o fr̃es hmi
humo exemplo fr̃i. quinquate pas
che die festo mane recedere. aduer
ta frm catha dum toto corde seq
mur: quo actenus ihesu magistro fir
diligentissime gressum: ut
uestigia eius sequi medeam. Cum
enim dicit se in xpo manere: debet
sicut ille ambulauit. et ipe ambulare
Quod ꝙ in nob̃ iugiter noctemus ꝛ
deprehendam⁹: crebra ubi illius audi
toe tergam⁹. Ꝙ ꝙ dum tepentis
morbi uidelz spualis nos intime pas
tre sentim⁹: solite pietatis illius
munere ꝓtulem⁹ emendari. Deꝰ
et si ei dulcor nos celestis uite dul
cedie conficim⁹: eius gratia flagi
tem⁹. ut nutrie nos ꝙ uictorie. ut
retinu dulcedine spiritus domo sacrae
dignetur: quatenus tyce sacrate hesui
illius. intus cotidiq; decenter ornati. sa
cracta mee salutis puro corde sit
corde sumam⁹ Quoq; dulcedo ista ꝙ
libam⁹: libet diligentia tota sacre
scim lectionis intuci: et ꝙ ꝙ in ea mys
teria magnalia dulcem⁹. Hec quide
narrat. Abiit ihesus trans mare galilee:
qd est tyberiadis. Quo dicendo uide
licet hystoriam. quia mare galilee qd multi
p similitudine circulatoe regionis dul
cibus existimau. illius cu in loco ty
berias oriatur: ubi tyberiadis
ciuitas aquis ut aiunt calidis salubre
ad occidente ꝓmouetur. Quicquid me
diocre: uno de pigmento pas
sum multis mihi longius et quasi extendi
in latu. Ariolus aut mare turbidu
ac tumentia seculi huius uolumina signi
in quibus ꝓni quibus in miste desiderii
quasi ꝓfundis dedita pisces. uitiorum

¶ Duo aut pisces quos addit psal
mista⁹ scripta 2 ꝓphetaꝝ nō m gnci
ent⁹ significant: quoꝝ dnm tanq̄ do
ctrin coelloquentes suis auditorib⁹ fu
tā xpi et ecclie sacramenta mirabant.
¶ Et bñ p aquatilia animalia figu
rant⁹ illig cui ꝓmittit⁹: in quo po
pulo fidelium time aquis baptismi
unde nūtatem⁹ posset. ¶ Panes
qn qnq; panes et duos pisces
benedixit. nec tn eos cū discipulis turbis
distribuit. ꝑ quo distribuende duos
optulit: ꝓpter quos est indecoꝝ litte
rali sensu pueribus. qui septenariū dei clau
sa secreta tenuit. Quae tn quo m tan
ne appacatus accepit. et quos mtos fe
rent utilitatis ac dulcedinis ondit:
q; multiplici spūs gra que panis ac
de pisce discipulis exhibenda
porrexit. Unde bñ tenuit alibi cibā:
qua panes et pisces quos discipu
lis. discipuli aut ministrandos turbis.
Tn cū ministeriū huiusce salutis ac
cepisset cuncta ꝑ suum: ab eo. q
audierūt in nos ꝙmmatis e. Qnq;
siquis panes 2 duos pisces fregit.
et distribuit discipulis suis: qn apte
runt illis sensum ut intelligent
ea que scripta erant in lege moysi.
et ꝓphis 2 psalmis de xpo. Discipu
li apposuerūt turbis: qn ꝓphe ꝓdic
erunt ebrigs: quo cooperante 2 humoꝝ
ꝙmmate sequentibus signis. ¶ Cenū
in quo discubens turba refecerunt.
genꝰ tamen intelligi: quia calente
ac ꝓnime dz die. qn spiritalibus alimē
tis sacrā deficiāt. Omnis cū carō

Dos suis et deinceps ad se inuitum
unde bibisse ꝓhibet. Nunc pietatis
iudicium est: qua videlz actus ad
se benedicendos. gratia nunc celes
tis ostendit. quicunq; et cetera que
rendo exequi possunt: lucē sue spe
qs aperiri. solito est currentibus. Jam:
qs oculi ihu dona spūs eius mistice
designet. testatur in apocalipsi
ihoan: qui sigillate loquens de illo.
et vidi inquit agnum stantem tan
quam occisum habentem cornua septem et
oculos septem: qui sunt spūs di
missi in omnem terram. ¶ Qui tem
pore philippus duce. dum magis eme
rgere. ut inducat hyemem: ꝓnde
utique dispensatione facit. non
ut que nō nouāt discat. sed ut ꝓphe
tie magnitudinem sue fidei. quā
agnoscat: 2 miraculo fidei castiget.
Recte enim dubitare debuāt pn
te remotissimo. qui educit panem de terra.
et vinum letificat cor hoīs. pan
cor confirmat hoīs. panis
banis multis non paucis: ut dns
esse sufficientem actipiat. etiam sa
cramenta abiecit. ¶ Quinq; aut pa
nes quibus multitudinem ꝓphe satu
rauit. quinq; sunt libri moysi: qui
spiritalis intellectus patefactis 2 hymn
danctore in sensu multiplicatis
auditorum fidelium corda cotidie
reficiunt. Quam bñ ordinata fuisse
referentium. ut minimum austerio
ra legis edicta 2 tegumenta litte
rarum: que interiorem spiritalis
doctrine quasi medullam celabant.

fcm̃: et oñs gl̃a ei⁹ tg̃ flos fcm̃.
¶ Discũbat g° sup fcm̃. Et flocim fe
m̃ ꝙcãt": idz castiget corp⁹ suũ et
sjutum subiugat: dolupiates carnis
cõdomet. hyemẽ fluxa restingat":
quisq; pacis dñi cupit salutare
ꝛefici. quisq; hyeme grẽ sapiẽs
renouari amat: ne infima detri
tate infima pest deformat cauet.
¶ Quãq; multa dñi qui mãducã
uerũt: ꝓfectõ cor⁹ qui dño dñe
refectũ mẽtũ. mĩuũat. Onor⁹ q̃pe
noie solent in scripturis ꝓphetes q̃
figũari": quos femina mollicies
nulla corrumpit: quales cupit esse
cos. quib⁹ dicit apl̃us. Vigilate.
state in fide: viriliter agite 2 con
fortamini. ¶ Reliqua aũt nũs ul
tra q̃ nulla mea computatio sit
ẽ short: plenitudinẽ rerũ. de quib⁹
agitur. indicãe q̃ sequit. ¶ Quina
rio uo nũo. q̃q; notissimũ corpꝰ
mei ꝑ⁹ expũnitur: diꝰ digitis an
dit⁹ offertus gustu 2 tactu. In quib⁹
singul⁹ quetuz dñi agẽ 2 q̃fortãi
satagũt. sobrie 2 iuste et pie dñe
do. ut celestis sapie mẽtem dul
cedine recipiãt: hñ nunc q̃q; mili
bus dulcor. quos diꝰ ministeriis dapi
bus saciauit figuratiue. ¶ Nec
ꝓcul dq; q̃ defuturꝰ multitudinẽ grãs
egit. Egit q̃pe gr̃as. ut nos ip⁹ agẽ
docẽt: et ipe quãtũ de mea ꝓfic⁹
gr̃ulemur. et de mea frugali refec
tione gaudeat intimaret. Volens etiã
nosse fides": q̃tũ gr̃ã gaudeat mee salu
ti: ¶ Narrat euãgelista lucas. descisse
cũ discipul⁹ ꝓtinꝰ calcandi spẽ omẽs
struẽ inimici. cor⁹ q̃ noua sẽpta indi
casse in telis: 2 strictum infert. In q̃
hora expulsant in spũ scõ: et spiri-

¶ Confiteor tibi dñe ꝑ⁹ cel⁹ et
terre": q̃ abscondisti hec a sapi
tibus et prudẽtib⁹: et reuela
ca ꝑuulis. Claret g° q̃ salu
ar dñe fidelium q̃ gratulet⁹
qui ꝓcim gr̃as agendo colla
dat: q̃ ea que supbis dñis ab
dut. humilib⁹ spũ secreta re
lauit. ¶ Q̃ aũt salutãa mise
dne. misit discipulos collau
que supauerãt fragmẽta
ne ꝑeãt: hoc ꝓfecto significa
plerãq; sũt archana dñica
quor⁹. que illigi sensib⁹ nõ ꝑ
nõ nulla que ꝑ se quide mẽ
doctis assequi nequit: ses ap
tãib⁹ exposita mox intelligẽ
¶ Hec g° nõ ee ut qui di
lent diligenci scrutinio
ligunt: et ad eruditionẽ
suo uel dño ut scripto faciam
nicẽ". ner alimenta dñi ille
dcbẽda ꝑcant. plebib⁹q; tã
qui ꝛe dño donãte mẽpre
do intelligẽ nolunt. ¶ Offert
g° mgr: et mpleuerit gu
tum trophimos fragmẽtor⁹. q
quodenario nũo solet ꝓfectꝰ
tuplz summa figurat": ꝛẽ ꝑ
decem trophimos fragmẽtor
plenos. omne doctor⁹ ẽ
chorus expũnitur: qui obscu
scripturaz que ꝑ se tenebe mẽ
et meditando colligẽ. et mã
tata 2 mãdata dñi. suo ꝑ
tumbaz dñi q̃tuaz ubẽtem
¶ Hoc ipi fecẽ apli et euã
nõ pauca legim 2 q̃dãz dño
ministeria. suo mĩ̃ tacẽ
miserendo apostulie: hoc
ree cor⁹ etie toto orbe mgr

cūm integros nonnulli ꝺ̄ctūs testi
mētī libros. ꝺiligentiore expla
natē ꝺiscernendo. Cum quatuor
ꝺoctōribus ꝺeſignē: celeſtē tū panē ꝑ
ſumſit fortiſſ. Nam ſimilē reꝑhimē
ſolent opa fieri. Vnde ſc ꝑphe q̄
in luto ac lateribꝰ hebrei merꝯ
to: ꝺicit ꝑſalmiſta. Nanq; eo in
tempſtate inuenit. Ille ſc̄ꝰ bo
nitatis cū ꝺiceſſet. q̄ꝰ faceret
ſignū: ꝺicebant. Quia hic e
ꝺe ꝑpha: qui ꝺicitur e mundꝰ.
Vere ꝺicebant quia ꝺnm ꝑphaꝝ
magnū: magne ſalutis ꝑconē
ſe mundo fuiſſe. Nam et ipē ꝑphaꝝ
ſe ꝺoctē ꝺignaꝝ ubi ayt: quia
non recepit ꝑphaꝝ ꝑtē extra ihrlm.
Deꝰ nequā plena fide ꝑfitebat:
qui hic erat ꝺnm ꝺicē neſciebat
Ergo illi ꝺicentes hoc̄ qꝺ faceret
ihūs: ꝺixerunt. quia hic eſt ꝺe ꝑphetis
qui ꝺicitur e mundo. Nos ter
tiꝰ cognitate ꝺeitatis et fidei
ꝺicentes mundꝰ que fecerit ihūs
z ſigna quę illū repleuerit. ꝺicta
qua ꝑ ē ꝺe mediatoꝝ ꝺei et hoīm:
qui implet mundꝰ ſpiritu. et mū
ꝺus ꝑphetis ſuis: qui in ꝑphā ꝺeum
ſeruū ſuum querē. et ſaluāꝝ
qꝺ ꝑibat. ac reꝺimere mundꝰ que
faceret: qui cū ſuis fidelibꝰ ꝑ
ſpiritū ꝺiuinitatis e mundo oībꝰ
ſeculis. uſq; ad conſummationē ſeculi;
qui in conſummatōe ſeculi ꝑ ſuam
ꝺiuinitatē e mundo. ꝺiſcedat ſingulis ꝙ ꝺdat
corꝝ ſecūm opa corꝝ: impios ꝺꝰ
et ꝑuersos cū ꝑncipe ignis:
iuſtos aūt introducte in terrā
viuentiū: in qua ꝺnet et regnat
cū ꝑre. in ꝺni. ſ. ſ. ꝺec̄: ꝑ. o. ſ. ſ. ꝺ

Sermo xo epi de moyse

Tabat moyſes in mōte: nō
abſq; ꝑbꝰ pugnatuꝝ. Stabat ex
tenſis in celū manibꝰ. ꝺenoto ornis af
fectu; nō ꝺ'fin ꝙ de telo auxiliū ꝑtu
labatur. Pugnat cū hoſtibꝰ abſcꝺe.
cū extinc ſine bello ꝺeſtat: ut que
loci ꝺiſtantia abnumeris ſeiungeat:
orꝺine affectus bellatorem ꝑtem hoſti
bꝰ exhibēt. Fit moyſe orante pugꝰ
ornatus: ꝙ manifeſta victoria. Tacē
te ꝺuce tacet. ut euidenti ꝺeuincat:
ſolo orante ne multi ſaluēt. Stabat
moyſes in mōte ita ꝑmiſſo celo. ita
ꝺiſpoſitis ꝙꝺcibꝰ. et q̄to cū ſublimi
tate mōtis exaltat: tanto orō deo
ꝑximus exhibebat. Fit moyſe oāte
victoria: ceſſante meſura. Poſte
rior hoſtis efficitur: uſq; corꝑe fa
tigato. ꝺeficit uſq; ꝺuce. moyſe
deſiſtente in ꝑce: ut ꝺn ꝺiuſa ꝑtib
exhibeāt: orōis nob potencia mo
ſtraꝝ. Denigꝝ tam ꝺn iſta ꝺiuſi
tas ꝺaluit: q̄ꝰ ingens orō ꝺeficit. ꝑ
ſeuerante victoria ꝑce: ꝑſeuerāte vic
toria roborat. Iam geſt pugꝰ cū
hoſte: ita amalech ꝑtibꝰ ꝺebellat
Commendatur hebor ꝑſue ꝺō: que hoſ
tilis inanitas ꝑuocaret ad bellū.
Orō in dextra manu digitus. rugꝰ
ſcelera ita nutriūt ꝑuocabant: ne ꝺn
moyſi orō tanta victoꝝ effectus nimꝰ
valeāt. et inuicti ꝺeus in ꝑplm ꝺei po
tentior eēt: nō ita celeſte ꝙ humanū
etiam ab hoīb putaretur. Quos ei
inſtorꝝ nō orando pugnāt: Quos
nō orando hoſtē ꝺeuincit: Quoꝝbus
damch ꝺiſa pandūtur: ſeptuntur
flame. ferre ebeteſcūt: cadūt hoſ
tes. inimica ꝺmtur. Quāto eīm pul
or frequentioꝝ fuit celebrata oro:
tanto celerior ꝺeuict inimico ꝺnāte.
Tacet colloqu cū ꝺco orande: luc
cū eo fabulā cū ꝺelie: luc ꝑtib ꝑcibꝰ

inquinat. Certū odio dignus est:
qui alium q̄ ꝓfitetur expetit.
Si ꝓfitet se quisq̄ nouit: dum
net uita. delicta horreat: p̄
rare cōsistat. Plus cū deꝰ dnus
penitentia removet: q̄ iustos
nito delectatum. Dic erit gau
gij in celo nisi fuerit duo pctore
nitas agente: q̄ sunt nonaginta
nouē iustis. quibus nō est opus pmē
Nemo ad eū flens aliqū accesserit
sit: qui nō q̄ postulauit acce
pit. Nullo ab eo beneficia dolet
optauit: qui nō impetrauit q̄
dolunt. Ipe est enī qui consola
flentes: dolentes curat: pe
nitentes informat. Detestat
pcta: si officia penitentie tue
dig. Aut si pcare delectat: quā
pnias qua ꝓfitēte infamat:
Contendere cum est q̄ odio ha
te: q̄ delpnais delle: q̄ hor
rueis expetere. Amat ꝓbatum
qui q̄ odit expet: et odisse
beatissimi et odisse q̄ se amat
metitum. Recip enī potit exu
sam: cuius ꝓba alius sonat. et
alius fca ignostrant. Dolcat
ꝓtor alius se et q̄ fucat:
planet latrones q̄ delictis m
ferri. Quiet flentibus q̄ petun
do dexaut: gemitibus purgz:
q̄ ostensōe gaudit. Ipe
inter corrige: si dolet quiesce.
Quiet penitendo q̄ fecit:
et possit recipe q̄ amisit. Feria
Feria tertia sancti euangelij secundum
R ihc. prope erat pascha iudeo
rum: et ascendit ihc̄ ierosolima ihc. Et
Dominica Venerabilis bede p.

Dolet monē quasi. qd̄ in ex
ordio lectionis huius euāgelice dictū
est: quod videlicet raphanum quo. nō solum nr̄i discipuli.
sed fratres eius secuti sunt eum. Nec de
fuere hactenus: qui ioseph omnium bonorum
male putauerint. ex alia exore ge
nitum esse eos quos fratres dni septuā
aggellat. Alii maiores ꝓphetas. hos
eum ex pua mamma p̄ natiuū dum gestasse
putauerint. Sed nos fratres karissimi
abbas ellius scrupulo questionis scrē. et ꝓfitear oportet.
nō tm̄ beatum dei genitricē. sed et
beatissimum castitatis ei testē. atq; cuius
todē ioseph. ab omni prorsus actione
gingali manisse sed timuisse: nec na
tos sed cognatos eorum more scripture
fratres sorores nūcupatos. Denique
abrahām hoc mō loquentem ad loth
Nec quesso sit inimicitia inter me et te et me
et pastores meos. et pastores tuos:
fratres enim sumus. Et labam ad iacob.
Quia quidem fratres mei estis:
Et quidem constat q̄ loth filius aranis fratris
abrahām. et iacob sit filius rebecce
sororis labam: sed ꝓpter cognatos fratres
multiplicati. Hac generalis regula in scripturis
tuis scrē ut ubi frequentissima.
certa cognatos male ut ioseph fratres
dum appellatos oporteat intelligi.
Qui autem appropinquante pascha ihū asce
dit ihēsolimā. nob ꝓpō datur exem
plū. quōd ad vigiliam diuine subiectionis
et dēmū humane: cū ipe mysteriū
finitatis apparens. eādē q̄ ex diui
tatis auctoritate statuit decreta cuncta
diuidat. sicut cum putarent sibi abbas
crebrius orationem bonorumq; actum victi
mis ut flagella euadere. uel prima
posse percipere: et ipe mutato habitu.

dissidentes

tiscrip gz. Gaudend qz ḡne mil
pectora cruntatem videbz suā di
stricē qz ih pascha mē bonc actō
omne pūcia hūc pietatis illustrāc
signatur: ℔ timēdz satis. nc nos
in citate sua aliud qz ipē diligāt
agentes mdemat. et ipē se
nobis quasi nō diligā. distrin
ctus cū rediit ondit: nc nos i
templo nūmulāios. vendītes
boū. ouiū rotundarū de scpice
dispnat. ¶ Bouces qppe dor
mit vite celestis. ouces opa
mūdicie: pietatis. columbe sci
ḡne dona designāt: qz mūdā
boū imitāne solet cpēi agri
cola aut est dīm. cor celesti
eruditū doctrina: et suscepcōis
verbi ḡnatū vite semibs. Oues
innocentē sua vellēa destrendis
hoīb ḡstant. ℔pūs hmōi dnm
in columbe spē descendit. Vē
dūt boues: qui verbū elbanē
no gīno amōc. ℔ terrenā qsto
intuitu. audientib impēdit
Quales reprehendit aplūs:
qz xpi nūciarent nō sincē
Vendūt oues: qui hūanc gl
mundis. opa pietatis cpētes
De quibz dns ait: qz recepe
runt mercedē sua. Vendūt
columbas: qui acceptam ḡne
gratis. nō gratis ut pceptū
ē. ℔ ad pmiū dant. Qui
ipositōne qua ḡne accipit.
2 ℔ nō ad ārū petrūc. ad cbl
gl tū f. honorē tribuūt: qui
patres ordines nō ad vite
mūdi. ℔ ad gram largiunt
simos mutuo dant in tē
plo. qui nō simulate celesti
bz ℔ apte tremens rebz in cctia

defulsit: sua quērentes nō q ibū xpi.
¶ Vim hugmōi qparnos fraudulentos.
que mūdi mancat ondit dns: cū fro
de funiculis flagello omēs dejecit
de templo. Ejiciunt cīm de xpe sdr
tis scōz: qui mē scōs pōnt nec fide
bona. nec apte faciūt opa mala
Oues quoq et boues ejecit: qm
talium vita pr̄e et doctrina ondit ee
reprobam. ℔ funiculi quib quib fla
gellando ipsos de templo expulit.
mēdacia sunt actōm malarū: de qb
matia dapnādi reprobos distincte nu
mer datur. ℔ hinc etēm dicit ysaias
Ve qui trahitis iniquitatē in funi
culis vanitatis. Et m. pūbne salon
Iniquitates mee sue rapuit ipsū: et
funibz pcōz suoz constrinxē. Qui om
pcā pcōs. qb quib acrius dapnē
accumulat: quasi funiculos quib
ligetur ac flagellet. paulati
ad augendo plongat. ¶ Nummula
riorū ℔ quos expulsat effusiones.
et mēsas subuertit: qui dapnatis
infime reprobis. erūā vanas quas di
lexere rerū tollat figmēa: nec ℔
qs septūz. Et mundū tūsidit: et q
cupīa eoz. ¶ Et eis qui columbas de
debant dixit. Auferte istā hinc: nolite
facē domū pris mei domū negocia
tōnis. Vendītem columbas de tem
plo auferri pcepit: qui gra ℔ q
gratis acceptum ḡtis dari. Vn
symon ille mago. qui hanc emere pe
cunia voluit. ut manū ℔ cui vendēt:
audiunt. Pecunia tua tecū sit in
perditōnē. ℔ non sit tibi pars nec sors
in hoc ho. ¶ Nondū aut q nō sdm
vendītes columbas. et domū oōi
faciūt domū negociatois qui sacr
ordīce largiēdo. ptūm petrūc uel

actionū

laudis uel cā honōis imminuit ꝙ
hui⁹ hī quoꝝ qm gradū uel gr̄am i
ecc̄ia ꝙtulem · quā dñō largiente
ꝓcepere · nō simplicit̄ intendōe · hī
cęlibꝫ hūanc causā rebucōis expect̄:
rom̄ illud ap̄li petri · Qui loquit̄
quasi sermōes dei · qui ministrat ex
ꝑte · qꝫ ām̄strat deus: ut
m̄ōibꝫ honorificet̄ deus p ihm̄
xp̄m · Cui est gl̄a & tas in sc̄la · hī no
lūt · & demēte dño & ecc̄ia auf̄ri:
auferunt de suis actibꝫ · nec ft̄ant
domui di domui negociatōis ¶ Ne
p̄tēdꝫ: qua sollicite nōb scr̄ptura
utrumqꝫ salutis nr̄i mꝫ · et hūa
nā uidelꝫ tōmēdat & dīna · Ut
cm̄ uerꝫ dei filiꝫ intelligā: au
diamꝰ qd ipe dicit · Solute fac̄e do
mū p̄ris mei: domui negociatōis
ait̄ nūqꝫ se filiū dei p̄ris oīdit:
qui templū dei domū p̄ris sui cog
nouit · Et ut rursū uerꝫ hoīs fiꝫ
sentiat̄: recolam⁹ qd in hui⁹ ca
pite leōis dūdens in caphar naū.
mecū tōmitē hūisse p̄hib emur ·
¶ Sequit̄ · Recordati sū quō fuit
discipuli eius: quia scr̄ptū ē · Zelus
domꝰ tue tōmēdit me · Zelo dom⁹
p̄ris saluatoꝝ eiēcit ipos de tē
plo · Zelem⁹ & nos fr̄es ne cm̄ domu
dei: et quātū possim⁹ ne qd in eā p
uū gr̄atum īsistam⁹ · Ai discim⁹
fr̄em qui ad domū dei ꝙtum̄ supbia
tumidū · si detractōibꝫ assuetū · si
ebrietati hūētem · si luxuriā enā
uatū · si mat̄ūdia turbid⁹ · si alio cuiꝫ
uicio substrah̄tū: studeam⁹ mqđm
facultas suggerit · castigare pollu
ta ac p̄ua corrigē ꝙ: et si quis de ta
libꝫ emēdare neqm⁹ · nō sine acerimo
nētre abstinē dolōre · & mise
domū orōis ubi cor⁹ dn̄i ꝑ
ubi p̄ncia angelor⁹ sp̄ūs
dubitatur · ne qd in ceptū fu
ne qd qd mal̄ firmā de ore
impediat̄ totis uiribꝫ agam⁹
¶ Sequit̄ · Rnderūt ei iudei
et dixerūt ei · Qd sign̄ ost
dis nob qm hc facis · Rnd
et dixit eis · Soluite templ
hoc: & tribus diebꝫ excitabo
illud · Dixerunt ergo iudei
ebanta ꝙ · aptuit · Quadra
templo corpis sui: qđ ab illo
passioē soluti · xp̄c p⁹ mo
exciteturꝫ a morte · Quia
signū quēbant a dño · qui
soluta tōmenta p̄ce qbus
de templa · rndit ei ihc
ipios exturbare de templo
xp̄m templū sig̃ficauit · te
plū corpis sui in quo nulla
est dolus macula p̄ca · nec
mito typicū purgauit ab
lēibꝫ templū: qm eū dei
plū ab hoībꝫ morte solutū
dine potentia maiestatis
tāc posset a mortuis · Dix
ꝙ iudei · Quadraginta & sex
me edificatū est templū hoc
et tu tribus diebus excitabis
Quō intellexerit ista tūdem
Sed ne nos quoꝝ spūalē gn̄
mone rationabiliꝫ sentiremus
ebanta subsequēti de quo
plo loquē · exposuit · Qui
dixit dixit templū quadra
ta et sex annis edificatum:
p̄mia hī stabam illud edificare
signūt · Dom⁹ cm̄ salomon temp
m maxima regum sua pace
ctissimo septē annoꝝ spa

xpfectu. Qđ destructū a chaldeis
p septuagīta annos assumptione
tpm xp lavata captuitate rece
dificatu septū ē: h filiu tūsmgra
tois opp qđ sub principib sdroba
bel z ihu fecerant. xpc mpug
tōne gentiū dirmans. an quadr
gīta annos mplē nequeunt
Cum etiā nūs annos. xpcm dm
et corpis aptissime congruut.
Trasiit etenim nabuchodonosor re
x in formas corporis humanas tot
diebs spatio xpi: quia dicebat p
misso a conceptōe diebs lactis
beat silutudinē: sequētibs no
ne quātum mstigne: decem duo
decim sdlide: reliquos decem
et octo firmet: ut has ad pfectā hūna
nitatis omīs membroz: et hinc ia
cobus tpe ihu ad quē pro magi
tudine angeli. Sep aut et
nouē et decem et octo. quadr
gīta quing fecerūt: quibs si dm
adiecerimus. idest xpm qđem quo
destructu p membra corpis creme
tu sunt mcepit: tot mmoz di
es in edificatōe corporis dni. qđ
in fabrica annos mbecim. Et
qz templū illud manifestū. sat
stum dm christū quā ex dnica
suspicit. ut ex hoc loco distinc fi
gabat: quia eccl corpus eius qđ est
ecclia. dnicū fidelium corpus
quamq designabat. ut ipleusp
septies lotus mundet: libz ag
de templo xpi sermo concordet:
quibs diu firmitas. quo oia que
de eo scripta sunt. xpo et ecclie co
uenīant agnoscat. Confusum
stabat ad orientē. hinc ostiū con
tra eig mtioza sno inbare per
fundebat. Et etiā sta tota intus
mtē tōne ad illud dignit gratiū. de q
zacharias ait. visitauit nos oriens
ex alto. illuiare his qui in tenebr
z in umbra mortis sedent: nec
qz ft promissionis xpi qđ dicit. dilata
os tuū et ego adimplebo illud: leta
bundz. De meū apui et attigi spūm:
qz mādata tua desiderabam. Deus
est qui dicit. De uentre cordis mei a
qui. z luce tua spūs hauric principiū:
qz nō alia in mundo. qui obscuratōez ma
datoz tuoz desiderare didici. Sa
rie albo lapide ostructū parebat:
uti lagena. pietas pmunitū. tra
bes hostia. et qz pr eat basis aut
tegebat obtutum. Et etiā foris
quidē omnib fortitudinē pfectē mstat
actoris: h soli qui hanc pie gradat
do mtrare meruerunt: qui aie sui
tutibus proficiat intus. quia talita
tis lucē fragilis intellectus. Ipe
anni lamie cedrinis sut tabulis
affixe. ul abiegnis. uel ete de lig
nis olivaz patris: que oia ligna ee
egregia gstat: et fulgor. domice di
scipule z meoria sacratissime dilectis passionis
xpi. que pcessa crucis ligno gemma
ta est fidelium cordibs delabatur
impimitur. Templū xpm delamito
medu pietis distructū ē: dom qz
optior structura. uitior aut arctha
testamti posita erat. sm storiā de
labatum. Et etiā pn mtimus pe
gnatum a dno: pn cū dno regnat
mundus. sed nūq pcedo xpm mtes
ligitimū testū: arctha testamti dno
qui solo pr noz gestine arthanoz
tesu mtia penetrauit. Astensq
qui mspicoez z trina domū ducebat
z dextera meridiana pietis quasi
insibili gressu stus ē. ita ut mysteriū
tm cuncti astensq ab orientali angulo

¶ Sic missus declarat se legere quod sequitur

ꝑsumꝫ nō deficiūt. mēbra ꝓ
Ac ꝑ hāc fuit resurrectio etiā. cū pa
cifico regē festa sue dedicationis ꝛ
bit. Nam q̄ dñs octauā diē ꝛ
septimā sabbi a morte resurrexit:
nūto hic nr̄s etiā nr̄e resurrectionis
futā gaudia designat. ¶ Hec de sctā
ra templi pauca expliuisse omno
rasse sufficiat: ut q̄ cuncta sptā
li intellectu refulgeant. cl̄aus aperat
Sed finitum sinone redamꝰ ad dñm
suū: qua q̄ritis signū videre
dicit. Solute templū hoc: z nr̄is
diebus exortabo illud. Quam⁹ q̄ grā
mee eiꝰ: qua mystica sue passionis
et exaltationis a mortuis. q̄ septem
tribus se mirabilis clausū sinu
suit: nob id mse credentibus clausa
huc reseruauit. Et qua id ꝑce est
tpūs. quo solutorem eiꝰ templi de
uocabilis. que sta ē ap̄lis. sil' et exa
ctōe qua ipe stra die. sicut⁹ promisit
mirabilit exhibuit. anima solepm
tate celebrē desideam⁹: mundem⁹
templa corpm cordiūq; mentiū. et
spūs dei habitac digne⁹ in nob: et
uiꝫ q̄ ap̄lus admonet. abiectis op
bus tenebrar. induam⁹ nos arma
lucis. sicuꝫ in die honeste ambulem⁹:
nō in comessationibus et ebrietatibus.
nō in cubilibus z impudicitiis. nō in
contentione z emulatione: sed induam⁹ nos
dnm ihm xpm: qui cū pre et spō sco
uiuit et regnat deus in unitate: in
oīa secula seculoꝝ. Amen. Dominica
passionis lectio sci euangelii ꝑ Iohannē
Cap. xi: dixit ihūs turbis iudeoꝝ.
Quis ex vobis arguet me de pcō. Et si
quem ueritatem dicō vob̄. quare non
credit mihi. Qui ex deo est: verba dei
audit. Propterea vos non auditis: quia
ex deo non estis. Responderunt ergo
iudei: et dixerunt ei. Nonne bene dicimus
nos q̄ samaritanus es tu: et demoniū
habes. Respondit ihūs: ego demoniū non
habeo: sed honorifico patrem meum: et
vos inhonorastis me. Ego autem non
quero gloriam meam: est qui querat
et iudicet. Amen amen dico vobis: si
quis sermonem meum seruauerit: mortē
non videbit in eternum. Dixerunt ergo
iudei: nunc cognouimus quia demoniū
habes. Abraham mortuus est: et pro
phete: et tu dicis: si quis sermonem meum
seruauerit: non gustabit mortem in eternum.
Numquid tu maior es patre nr̄o abraham
qui mortuus est: et prophete mortui sunt.
Quem te ipsum facis. Respondit ihūs:
si ego glorifico meipsum: gloria mea nichil
est. Est pater meus qui glorificat me:
quem vos dicitis quia deus nr̄ est: et non
cognouistis eum. Ego autem noui eum:
et si dixero quia non noui eum: ero similis
vobis mendax. Sed scio eum: et sermonem
eius seruo. Abraham pater vester exultauit
ut videret diem meum: vidit et gauisus
est. Dixerunt ergo iudei ad eum: quinquaginta
annos nondum habes: et abraham vidisti.
Dixit eis ihūs: amen amen dico vobis:
antequam abraham fieret: ego sum. Tulerunt
ergo lapides ut iacerent in eum. Ihūs autem
abscondit se: et exiuit de templo. Et transiit
per medium illorum: et sic transiit.
Et circa per totum pnē scīm qd̄ sep
te diebus hōnitm̄ spūalia sue

mcorā pctis appāret: ꝑ hūm
ꝺo astensionis vnīg. sdm q̄ stat dct
nosct. Cuꝰ sptūra uti mittit.
Ostū dñi latēis medii in pte cat
dom⁹ dept⁹. et ꝑ rōleam astēn
debatur in medii tendentiū: et a
medio mitū. Passo in cruce dño
bus militū latꝰ eius aperuit: et
cruōr exiuit sanguis et aqua. Hec
est aqua baptismi qua abluimur:
et hic sanguis dñica calicis quo
redimimur. Ꝑ hec sca mystica latēis
uito inuisibilis fidei astendim⁹
de pūm ecclē dita. que pegnat⁹
mēbra. in hac supne beatitudinis:
qua expte corpib⁹ fruūt⁹ aie i⁹ toꝝ
sanctoꝝ et de illa dita receptis in he
reditate corpib⁹. uꝝ ad supnā ꝑce
nec felicitate gl̄am eiꝰ dñice
passionis fide pua tñsim⁹: de q̄
manifestū gl̄a dicit ysaias. Intra
sua amplicia poss debat: letitia
sempiterna erit eis. Ista ē uita
beatorū. que sola sēp vita ē: cui
nos sic mortalis. et ad gaudia
eterna perducat. ¶ Inferior g⁹ dom⁹
pūs sedis iustitie sigt⁹: superior
requie audit. que p⁹ hanc vitā
percipit⁹: supma gl̄ie resurrectionis.
que nullo diuꝰ fine mutabi. Os
tii latēis medii. q̄ in pte dom⁹
dextre ponit. utrū ad superiora pa
debat. fides est passionis xpi⁹: cui
crucifixo sociatꝰ in cruce nob
emanauit sacramenta: quibus imbuti
ad celestia vite gaudia possim⁹
ascendē. ¶ Septē dñe pma te
pli structura ꝑfecta ē: octauo die
dno dedicatio secuta solepnitas
Et circa ꝑ totū pnē scīm q̄ sep
te diebus hōnitm̄ spūalia sue

Penitate frēs hūm manifestū dei. Relapsē pēnā
veneāt: et dicebāt. Quis
ex vobis arguet me de p̄
cato? Et reliqua Eodem die sermo
Hūc oblatum est ei decima
Mandū ihēme scriptum mittū:
magnū mihi collatū q̄ dimitti
tis donū. magnū mihi ē ihēme mittū:
qm diu p̄metui q̄ nascerētur. diu scripta
q̄ ederem: diu p̄phā q̄ struerem. q̄ mihi
di exordio ponat. Dicit ei mihi:
z ab eo nec diu exterrendū officia. Dona
narrantur: nec tū donoꝝ causse tra-
ctantur. Pmoneo dicit: et nec diu p̄
monemē negotiū aptē. Vtili mihi dns
puerē ihēme. q̄ hodie te p̄phaz ostendo:
aut nē p̄mū adusta gētē corrigē
dā pēnitto. Olim enī olim mihi p̄bata
ac nota es: olim electa ac digna.
olim p̄phā gentibus constituta. Te michi
aptū: te ydoneū p̄stā ipā mōstra
uit. Tibi p̄phē dei plagā z fiduciā
p̄dicandi attribui: p te p̄phē officia
z mee dispōnis mīcia p̄fīri ad illos
instituī. Te tū nec detrectat: nec t
formidē mittat. Intra me z ipos
tu eis medius: qm missa p̄ferās. p̄cep
ta dās. maledicta edītas. Licet potē
retrectē que loquor. nec silendo possē
affectē punire: qm p̄dicando potiꝰ
offere salutē. Quid est mihi dñator
dne? Cur minori mihi tā onerosū pondꝰ
ipones? Cur ad corrigēdū p̄fīm etatē
puerilē dirigis? cur mihi p̄phandi tanta
opinio credis? Ego enī nec ad exequēdū
ydoneꝰ: qm etatē p̄nor. frōre impedi
or. officio tremor. Scio mihi dne di-
cē: quid timor. ego sū. Hoc enī p
te fieri volui: hō p te ipleri p̄cepi:
ut timor senectē. et eloquēcie doctrē
obiurgēs. Te mihi digniꝰ mittū nō erat
qui instruat: te ydoneū structus nō q̄
litas sermonis asserat. Apud me
enī no erat inimor ipedimē
sermoꝝ rotundatus: p̄ actā
et mox dictas expbatur. Iure
q̄ amo t alio nō idemo. eloquiū
plumos video: p̄ pbos idem
nō possū. Senex timidē corrum
p̄ degenerēs animū assuco. Quid te
ad gentes et p̄plm mittam? ut re
gnantur p̄ui. diffīli redemp-
to p̄tē obaudiant. Sicc̄ sum
potiꝰ delle q̄ dolo? quā p̄ce
dilectus es: dū efficere q̄ exopto
Predixit ihēmias ad p̄phm
missa dñi q̄ stans ecclesie: loq
ad plebē aggredītur omē
verba insinuat. Hic mihi q
Qd' inveneris p̄ter dñe mi mi
delictū? quia retorsisti me p
dolor. Dñe tū q̄ stupuisti me
bulitum. Volt cū me p̄pōe: fa
vorem celebrāri? volt offensa
nuctēm detegi: volt delicti
tum. et contēptū mihi demi
Cur me mihi contēptū? Cur me
sacrilegā mētē deservire? Do
ctrīnā q̄ intuli. si gratiā
denegauī. si dōs in aliquo deseri
offendi: narrate. Si nō acta p
ti que optastis. nec dum dolorē
solatia abstuli. a' beneficia q̄ce
ui? quā nos in p̄phā lesi? Cur
nunciis offendi? quā beneficia
detrectēs exhibui? Dos dem
vti cur bonis mala rependis
cur beneficijs contraria remunera
Aut mihi ut frustris noceās est
Aut ut rutam dm diruam? p
te cū melius sponte q̄ coactꝰ
utig? melius ille se benignus

Explicit sermo hūc p̄cepi de ieunio

nec reos redargue. nec te mouet
tam ofidie? Recurre queso: recurre
ad deū. Recurre mḡ ad dīm: quia pt
illū nō potie mdeme alīm. Recurre
ad dīm que mdigne offendāe: recurre
ad eū que creadit desēbas. Recurre
ad eū qui idēo tam pront
et punget: qui idēo obumbrat ut
saluet? quē idēo aīe pstruit ne gḡp
net: ducendo qs mdenerūt time
pēs dīt delictū qz nec esserūt. O
dencanda pietas dei: o desperanda
studia ppli. Dicite mḡ ēnē q̄ pec
cauerūt. q̄ de deliquerūt? cur a bobie
gtēpnant ac deserant. cum pḡ hūsmōi
talia nō agnoscat: nec pḡ īmūa dona
a bob' cuncīs attendat. Aut mea el'
pam edicite. aut gtēpto penie z ex
pīte. aut me dōb' m dāno defuisse
mōstrate: a' doe m pmuisse oñdite
Quid agit homo. q̄ dngcie? Quid ip
ponde potie qm mtansīre? Quotīe
a deo. qm sue offense ate causae exposīt
qm tm gtēpto vōce expetūt: qm tua
te sua būficia quysse mmutū recoḡ
nosīt Quid de ipō nō fīēt q̄ querīe:
gete in mdiem q̄ quērcie Confi
tere igr' ofite q̄ dm̄ ē: et dnm
m suo pīto nō tessasse. z te mdigne
ac sacrilege gtēpsisse. Confessio em
tua. dema ē cōtēptoīe. Cito flec
tetur ut ignoscat: qui ad hoc īpetrat
ut defendat. Fron te dne gtēpnet
si vedeat: et si tu gtēpseris em abī
bat. Fron te desperet reuīsurū: qui
ad hoīm dedertoīe. Tuos ut nō
affligabat reatus: qui ut redeat
suos dimittit affluo. Pcentum mḡ

nec te mouet
tam ofidie? Recurre queso: recurre
ad deū. Recurre mḡ ad dīm: quia pt
illū nō potie mdeme alīm. Recurre
ad dīm que mdigne offendāe: recurre
ad eū que creadit desēbas. Re
curre ad eū qui idēo tam pront
et punget: qui idēo obumbrat ut
saluet? quē idēo aīe pstruit ne gḡp
net: ducendo qs mdenerūt time
pēs dīt delictū qz nec esserūt. O
dencanda pietas dei: o desperanda
studia ppli. Dicite mḡ ēnē q̄ pec
cauerūt. q̄ de deliquerūt? cur a bobie
gtēpnant ac deserant. cum pḡ hūsmōi
talia nō agnoscat: nec pḡ īmūa dona
a bob' cuncīs attendat. Aut mea el'
pam edicite. aut gtēpto penie z ex
pīte. aut me dōb' m dāno defuisse
mōstrate: a' doe m pmuisse oñdite
Quid agit homo. q̄ dngcie? Quid ip
ponde potie qm mtansīre? Quotīe
a deo. qm sue offense ate causae exposīt
qm tm gtēpto vōce expetūt: qm tua
te sua būficia quysse mmutū recoḡ
nosīt Quid de ipō nō fīēt q̄ querīe:
gete in mdiem q̄ quērcie Confi
tere igr' ofite q̄ dm̄ ē: et dnm
m suo pīto nō tessasse. z te mdigne
ac sacrilege gtēpsisse. Confessio em
tua. dema ē cōtēptoīe. Cito flec
tetur ut ignoscat: qui ad hoc īpetrat
ut defendat. Fron te dne gtēpnet
si vedeat: et si tu gtēpseris em abī
bat. Fron te desperet reuīsurū: qui
ad hoīm dedertoīe. Tuos ut nō
affligabat reatus: qui ut redeat
suos dimittit affluo. Pcentum mḡ

ronibgrit: q̄ desde tensura quin
flectig dos dtra venorant: q̄
pene disperuerant. Pot dos e
gyptios ps. phīone delem:
amorreos extinxi: in tra dos
repmissionis mdupi. Deos suos
gentes nūq̄ deseruīt: nūq̄ i
mutant: nūq̄ ni alienos cultus
suscipiūt. Dq̄ tole nacō quecq̄ m
tinet: hoc formidat. hoc tre
mit. hoc instanc defendit: ho
nestatem ac fidem suspicit. D
uencat tole qd tolit: ne mutato
mtu erasse dicatur: dū qd tolu
erat desit. Ille suū defendit et
tuet: et tuā tu israhelita nō dm
deum dicatem? Ille psecat i
fidū: z tu nō psequeris mdeo?
Ille figmēti sui nacō a tolit: tu
dei adūsus ac despice? Ille
sua castra offendit: tu tm ipa
torem offendere dū deseris?
Dicephas. figmēti mchil pstat
z roboris: deq̄ gcta largitur: z a
psano ipo declinat. Si tibi
israhelita exprīs aspra dicat. ego
te qd tolim tolo. qd defendi dese
do. qd nacām mstrum nūq̄ des. mstrum
tuo: cur tu desedē tua. cur ex
empla nō sequeris mea: ut ita
tua retinā gtendas. ut me mea
spuere retinā? Aut cur qd tole
bas dnm deseris: cui sic me fig
mētū nūq̄ delinuisse qspexeis?
Aut quid nō potie meo puocati
exemplo: cui tuo ego nacui
puorum? Quid defensionē
potie salutis obtendā? Quid
mducendo potie mdemē: qm
si alienū oppmo. nec tuū offendo.

as me : et reuertar ad eos. Et iterum. Sto
lo mortē peccatoris : tm̄ reuiuiscat et
viuat. Cupit ignosci : desiderat mi
seri. Desertores pcepit pce : du
xpc hortatur ut ro q̄ deseruit ueri
tatem. Desertōes scpto inbitat : re
cipiētes receptā reuocat : offensā
reus se mgēti. ut ignoscat. Quā
scriptor reuocat. acceptor firmat. fi
dem fidelis exhibeat : ut et scriptori
indulgentiā. et acceptori remiā. et
fideli glām celestis tribuit imperator

Sermo beati maximi epi
de traditione symboli et de
positione eiusdem

Quum apud pres meos. sicut
sibi iudicii refert. quedā
subite tribue. cuidā abusū se plio q̄
etiāmnt. ner ut filiū unus pli si
mi mt bellantes posse ee distrecto :
tribo illa cuius nūstror causa pugnā
di. et que mito p dei auxiliū victoria
plumebat signū sibi certo mysmoe
astrinxit : ut quos una armoz furiere
ofudebat. secrōis ordo distinguēt
sacramētū. Qđ bti apli. ut recor expom
plū sequētes ecclie dei quā assidua
multicia dyabol furoie armabat. mys
teriū symboli tradiderūt : ut q̄ sub
uno xpi nomie credētiū cāt futā di
uisitas. signaculū symboli mt fide
leo pfidy sceret : et alienos a fide
atq̄ nostre appēret ecclie : si aut tp̄
baptizato necessū. aut tp̄ digno cor
rumpūt. Credis mihi in deū pcm
omipotentē ? Credo & sine dubio
e deū pr̄ omipotēe : cuius sic unitas se
trinū. ut qualitas eius et qualitas ig
noscitur. Esse cum illis e posse. non
discrepo. Quem amat credē seam :
eos nos redemptoris nri autoris
dicentes. Cum credis in me : in
qui me misit : hoc dicit ecclia. Ego
libi. Credere in deū : et in me. ne
plius e fides q̄ fidei oculis uide
q̄ sensu possit videre rationalis. Cre
dis mihi in deū pcm omipotentē ?
dō nā inaspabile : in pr̄ ingen
tas : in omipotente plentudo di
tas. in omipotente plentudo
tio omnium. Est mihi in
dentate eque omipotens : et
omipotentia pr̄. sic et diffe
dū qualis sit pr̄ : qua qualis
sit aut omipo nō pr̄ oppōens.
¶ Et in ihm xpm filiū eius
unicum : Qui xpm e filiū
filius est. dispensatio e redē
me humane : q̄ deus e et pr̄ et
nō est. Omnis aut ille engeni
tura e credentis : q̄ de
e engenito. ne que beate
nativitate ostendē. Filiū dicis
ut illi seyn aque eterni pris
sine edas mi coeternū filiū
ternitate diu posse de deo :
ayt ipe. Ego a pre exiui. et
deum me hūe uenio. Cum ergo
de pre sto e natus dicitur
stem audis : ut pris illum
sil'et in inscrutabile ingenio
Celeste e eius q̄d spūs dicit
patu q̄d spūs exparit. Cum
engenitū dei hoiem fieri vi
rens me ueritas flagitat
hoc nativitati sue pulcherrimū pa
ditatis indepti. ut de virgi
nascendi. Cum eni semel
mētcatam pcis hoim reuer
nāz : nouā legē uolunt hr̄e

eius bti martiris exhortatio symboli ad competentes

rendi. Unigenitꝰ igitur dei filius
est filius hoīs: ut qui cōtor nr̄i
dñi fiēt & redēptor. ¶ Qui sub
pōtio pylato crucifixus & et
sepultꝰ: Nulla nob̄ fit de xpi
morte q̄stio: qua hēm⁹ de eis
passiōe victoriā. Sicut em̄ sem
piternꝰ dei filius. nō sibi ꝫ nob̄ esti
matꝰ: ita ymmaculatꝰ dei agnꝰ. nō
sibi ꝫ nob̄ ē passꝰ. Nunc em̄ nō
mirū adūtat esse misteriū: ubi
pe hō p̄sentat⁹ qui deꝰ est. et
ubi idē dñs ānūciat. qui assēr
crucifixus: ¶ Nec mogitata ei
ꝫ tempto ē aut mpuisa rebs ār
dit: qui dignitatē suā consilio.
ptio suscepit hoīs: ut p hoīe
posset mori. Supplicū aut cru
ris electi. ut sublimiore vic
toriā parēt pena dctior: et
qui ministratꝰ bono patiebat.
quasi mgspcu mūdi in altū sibla
to ostūbēt: sīl ut qui crucifixū
videbant. mirabilia ēuēnt cruci
fixi. ¶ Nam patre habūdeq̄ gl̄ie
patientis ordinē: repentina
lucis obscuritas. tremor terre.
saxorū disiūctio. resurrectio mortuoꝝ
¶ Illud aūt quod est testimoniū q̄
etiā p̄ crucifixū patrē. meo ꝫ
sim in celesti regno fieri a gsor
tio simplici p̄batur. ¶ Hinc ē
quod q̄ illusiones et probria q̄
irrogabāt xpō. crucē mortēq; ei⁹
nō suscipiēs in semetipsū: sed
omnibus plausibꝰ celebratū. ¶ Se
pultꝰ ē aūt: qua obsequēs cāt
ne q̄ mortuꝰ fuāt accipere sepul
turā. ¶ Sepultꝰ ē dñs: ut ad consolā
tionē sepultoꝝ. būdrōēq; corporis ei⁹
& tra suscepti. ¶ Sepultꝰ ē: ut qui
dē mortuꝰ recūebatur. dē ꝫ resisse
a mortuis credēret. ¶ Tertia mq̄
die resurrexit a mortuis. ¶ Si credi
disti de xpō q̄ dēcrōie est: crede q̄
glie est. ¶ Si credidisti q̄ mortuꝰ ē:
crede q̄ vite est. ¶ Sicut em̄ in pas
sione misterium pcipis ē. ita in resurrec
patre ꝑ patre: ut ait ipe. ¶ Potestatem
hēo ponēdi aiam meā: et potestē hēo
itū sumēdi eā. ¶ Nō itaq; nō illi vita
suppetebat p̄ morte: cui mōi nō fuit
condicio ꝫ ptās. ¶ Nec magnū sane est
si quidē potuit xpūs resurgē: cū i
possibile fuit. ut auctor vite nō red
iret ad vitā. ¶ Aut quō potat misīs le
gibꝰ detinēi: qui idēo ē mortuꝰ. ut
mors amittēt potestē. ¶ Nichil gr̄ ulꝰ
de eis passionibꝰ ofundam⁹: nichil ꝫ
eis morte trepidem⁹: cui & resurgēdi
potās cāt. et vīa ēundi. ¶ Nug aūt
demētie ē. illū nō credē resurrexisse:
ad cuius p̄ceptū de tumulo sepulti cōsur
rexit. ¶ Ascendit in celū. Decebat fidē
tuā gl̄a hoīem. qui de virgine nasce
batur: nec impossibile ei fuit celū ascē
dē: cui possibile fuit inferos triūphare
Et nūc cāt: ut qui ad mortē de virg
ne venerat. ꝑ mortē rediēt ad ignē.
Fuit mihi hec tāq; salutaris & mō̄hensa
mētibꝰ humānis ut celū tridui⁹ gēs: nec
sicut tra dei filiū se susceptisse letata
est: ita celū filiū hoīs se accepisse gau
deāt. ut cantarēt ē p̄ ꝑphām. ¶ Attendite
celi et exultet tra. ¶ Nam sicut mā
festū ē tra exultasse deo: ita dubiū
nō ē celū gaudē de hoīe. ¶ Sedet ad
dexterā patris. ¶ Sedet xpūs. victoie

nunq̃ est. Q̃ ad septãm p̃ie sedet: q̃nitatis est p̃uilegiũ et indistincte q̃ sororiũ cantatis. Et hũ ad septãm p̃ie̅ ãnũciatur sedẽ: in quo bokitatis suę q̃ qui toto ẽ finister. idẽ int. ¶ Inde gentiu̅ ẽ indigtaꝫ diuoꝝ et mortuoꝝ. sctoꝝ est fidẽ. ut hoiu̅ genꝰ ille discernat qui ẽmuit. et ip̃e iudicet qui redẽit. ustiũ q̃ ẽ ut ompe dño mĩsteꝛ suoꝝ. quoꝝ dignitatis p̃ sanctitate formauit. p̃ie̅ pietate saluauit: iudicio examinatõe discernat. Nam q̃ ee p̃t equo apud diu: q̃ ut quoꝝ mĩsteꝛ diuina diuisa. coꝝ p̃ho scẽm mĩta distinguiã. Omĩ aũt iudicandi referuntur et mortui: et omĩ hoiu̅ ee apud deũ cuꝫ ẽda. ¶ Et in p̃m scũ. hoc ẽ ũnũ mosten sa regula dictatis: ut quoꝝ dnũ non est. nõ sit coꝝ diuisa confessio: et qui in celo apud se dnũ fuit. a nob nõ sepa rentur in t̃ra. Nam sicut dignitatis mihi q̃ ẽ ratiõis equari p̃t: ita ocm diuisionẽ et inequalitatẽ nã dignitatis excludit Deq̃m eiꝰ exhanꝫ dictatẽ: sicut filiꝰ a p̃re exiuit. ita et spũs a p̃re p̃cedit spũs. Et sicut diuinitatis q̃ filiꝰ est: ita et spũs dei est. Et sicut p̃ cui celt mĩsteꝛ. et filius cui celt p̃tem revelat: ita et spũs inspirat legitur p̃ut celt. Quo q̃ nõ dnũ ee cui p̃ filioꝝ credendo spũ: cui eque adhereꝛi posse q̃ celt: ¶ Etiam eternũ. Ve sta est eterna confitenda: p quã et sanctificato est p̃ tanti mortis: et resurrectõe in deo laudes sanctoꝝ nũ q̃ expultat. Vna est eterna: que baptismi sacramẽto priorꝝ purgatione detãsa. tra nũ incolas trãsmittit ad celũ ¶ Remissionẽ priorꝝ. Credenda ẽ p̃ripue fidei priorꝝ remissio: quã dnũ ẽ remediũ. q̃ hoiu̅ gẽs a sua p̃tate mortis absolui.

Idcirco diligentia altissimi sapiẽ natꝰ ẽ tibi nẽ. otenta ẽ cruce. te qui emã tua eruasse. potãs indulgentia faceꝛet mor tem. sp̃ immaculata ostensa ẽ. et eiꝰ cruore ẽdam gñe mũdi tergeꝛet. Videte fideles p̃ie tatẽ mysteꝛii. videte alterum mũ cruciatꝰ: ubi mors vidit et pudenciam sordes sanguine fu morientis ablute. Hic aũt te sio nõ te ad p̃tem nutrit: monet et p̃tas ita metuas: ut te intelligas sine dema nõ pe tuisse saluari. Dominus enim de indulgencie sue munꝰ nõ ma ãmat ad culpã: sed absolut a gratiam. ¶ Cautus deprimitꝝ hic religiose mẽ finẽ: sic ẽma ẽdendi ẽ. Et ideo credens deo possit de resurrec dubitaꝛe: cui manifestũ sit quam p̃ uno cuiꝰ fuisse nascendi: cui alia nõ: que de utilitas edit. Et petrus carnẽ significatur. assum mus ut carnem petrinitate donati Que gesta est dei filiꝰ carnẽ cre tẽ nõ refugit. morte expetit. petri sepulturã: mus dicit nisi libꝰ p̃stita reluxisset ofi: et: pe se aũt hoc fieꝛi fuit diuine pie cui tom q̃ celt posse subsisti Deniq̃ ut indubitate resurgẽ exempla capiam: ipse hic ad amissa receptaq̃ decoris sui specie et ornatu ut resurgat. Dormitum nimis fuit resurgat. cui comẽdata sudoꝝ fructa mistipula fuit resur et renouatio frondis spoliatꝰ lu nasoꝝ reuiresceꝛe: acta ann que tra pducit. et semẽ. Ann

...ra...ne multiplicata repperiunt. Quę
...ntur cuncta reperire est. nō tamen re
...mai horem: tm oīa quę sunt re
...mentur: ¶ Hoc est b̄m symbolū: cui
...bolū: cui signaculo sicut in primor
...dio deū & fides ab infidelibus se
...untur. Hoc & symbolū: cui
...as quisquis credente efficit ppīam
...Hoc & symbolū qđ et custodes sti
...ritus: et mortuos reducit ad vitā
...Comunica i ramis pal. Sanctificad

...Q ille: cū appinquassent ierosolimis
...et venisset bethphagę ad montē
...olivet: tūc ihūs misit duos ex
...cipulis dicēs eis. Ite in castellū
...qđ contra vos: et statim invenietis
...asinā alligatā. et pullū cū ea.
...solvite: et adducite mihi. Et relig
...

Dancha Venerabilis bede presbi
ter

...Ecutor dei et tibi dicat
...homo hō xp̄us ihūs. qui
...phūm genus salute pas
...sionis de celo descendit ad terras.
...appinquante hora passionis. qua
...quā voluit hora passionis: ut
...esset p̄ho clarescat. qz no invitus
...sponte patetur. In asino venit
...et a turbis rex appellari. ac sum
...mum voluit. ut esset p̄ho cognosci
...tq quis cognosceret ihūm ee xp̄m:
...que hr̄ illo venturū p̄phetia ōia
...p̄missa signanter. Ante quę
...dies pasche venit voluit. sic
...ex ipsius evangelio discimus: ut
...esset p̄ho ondere se ee agnum
...immaculatū. qui peccata tollit mūdi
...Agnus ipse paschalis cui⁹ imo
...lare ipius ... ist est ad egipt
...ca fuisse libertate. an quę di
...es pasche. idz decima luna domi

...nicam. et ipsa die pasche. idz quar
...ta decima eiusdē lune ad vesperum missa est
...molari: significans eum qui nos suo sā
...guine redempturus an quę dies pasche.
...idz hodierna die magno p̄cedentium
...sequentiumq; p̄plorum gaudio ac laudatoꝝ
...deductus venit in templū dei: et cū
...tunc docens in templo eo. Quia sum⁹ deus
...pacta die. ubi vetus pasche sacramenta ca
...tenus obscurata assumant. ac novi testa
...mēti veritas obscuranda discipulis sacramenta cō
...tradidit: in cena in monte oliveti tenta
...a iudeis. et mane crucifixus. ipā nos
...die a demoniaca dūatoꝝ redemit: qua
...tinus ille hebdo⁹ p̄bis. p̄ molatoꝝ ag
...ni mgō egypcie servitutis abiecit. ¶
...Ergo dns instar agni paschalis. an
...quę dies qđ pati interpretat locū passionis
...agit: ut se immolari et cibū. de quo
...p̄dixit ysaias. Decimo enim ad oblationē
...ducebat: et quasi agnus coram tondente
...se obmutescebat. et non aperiebat os suum. Et
...paulo superius. Ipse autem vulneratus a p̄ter
...iniquitates nras: et livore eius sanati
...sumus. Sed mirabile rationabili principii.
...in electis que prius gessit. cui p̄sens
...qđ in eum crescere maluerunt: et mitius
...insequi. Dicit auctoꝝ morti potius dare.
...qđ p̄ceptum ipi vivificari studebant. ¶ Ecce
...nostra utraq; p̄fidoꝝ cecitate declinata.
...eorum magis exemplis qui fidei viam
...datur sequamur: et ut eis ministeriū.
...ministra ut dei mitigatoꝝ serviatis.
¶ Alma et pulla quibus sedens ihēs
...solimita venit. Bene p̄phetia dei dilecti
...et gentilis simplicitas convenienter designat:
...quibus ipe p̄fidens. quique a novitate lib
...tatis sue frenum impio. ad devotionem
...sumpsit pacis p̄duxit. Ierosolima etiam
...visio pacis interpretatur. Et bene cum
...ad montem oliveti venisset. duos discipulos

qui ſ̄ dubia adducēt̄ unſitt̄: qui nō mīe
ad eū mītat̄. ꝫ ſola ipīo gr̄a largiēte ꝑ
uenīūt̄: ꝺhoc atteſtante qui ayt. Et uſq;
ē mītat̄: nō quaſi nos dilexīm⁹ deū: ꝫ
quī ipē dilexit nos ¶ Simon nāq; obiecti
reſtitu ꝺnīc ꝺnice dilectōne. qua nos mi
ſericordit illuſtrāt ac ſalnāt dignāt ꝫ
inſinuat̄: nō ſolū q̄ olei natā lucer
nīſtra ē. et labor ꝺolor⁹q; ſolamen⁹:
ꝺnice etā q̄ cuctis quib⁹ in miſtetū. ſolet
oleū ſuſcipe liquoribus. Unde et aplus ꝑ
caritate loquit̄: ꝺdḡ mihi ꝓ. excellen
tiorē uiā ꝺob⁹ ꝑnoſtro ¶ Ad notem
igit̄ obiecti ꝺemēs ꝺnī. aſinos ſibi quib⁹
ꝛeꝺemptā petentē ꝑcepit exhibēi: figurā
te ſignificāt̄ ꝫ ꝺq alibi ꝺicit̄ apte: q̄
ſic ꝺilexit ꝺeus mūꝺ. ut filiū ſuū unī
genitū ꝺaret: ut oīs qui ēdit in ipm nō
pereat. ꝫ habeat uitā etnā. Duos aꝺ ꝫ ex
hibenda ſibi iumēta miſit duos diſcipu
los: ut ſignificaret aꝺ utrūq; ꝑtin etū
riſmos ſcīp. et ꝓphetāe eſſe
ꝺeſtinātos. Uel ete duos miſit. ut
eoſꝺ ꝓphetāe doctrina ſuāt et operatōe
ꝑfōe ee monſtret̄: ne uel errozis uerba
indocti ueritati miſtēnt: uel ea que
rē ee ꝺocuiſſent. ꝓpſe ꝺnūs ꝺo negaret.
¶ Iumēti mihi aſina alligata: et pullū
cū ea. Solūte: et aꝺducite mihi. Pullū
quoz alligatū fuiſſe. alii euāgeliſte teſtant̄
Utrq; cū ꝓphīe fumbꝝ ꝑtoꝝ eāt etā
plexus: et ſolutoē ꝺina opē ꝛebat. Iſte
legē quā accepat male utendo: ille nūq̄
accepīꝺo ꝑcauerit. Unde ḃñ dicit aplus:
qui nō ē ꝺiſtinctio. Omīs cū ꝑcauerit
et egerit gr̄a ꝺei: iuſtificati gr̄atis per
gr̄am ipīm. Et pulchre tres alii euāgeliſte
qui gentib⁹ ſcripſerūt. pullū ſolūmō duo
allatū meorāt: matheꝰ aut euāgeliſta.
qui ebreis et ꝛebreo ſimone ſcripſit
euāgeliū etā aſinē fecit mētionē: ꝓpter
utrq; diſpenſatōe: ut quoꝝ ſalutē ſcri
bendo quereret. hoc ſalutē
a ḃño miſtice ꝺocerēt ee figurātos.
¶ Et ſi quis ꝺobis mihi aliquid di
cerit: ꝺicite q̄ ḃñs hīs opꝰ hꝫt.
et confeſtim ꝺimittet eos. Et p
ꝺoctoribus ꝓpriis. ut ſi quis eos
obſtitit aꝺuſitare. ſi quis ꝓhibu
ꝑ ee aliqis ꝺyaboli ſophi
ꝛ confeſſione ſibi ḃño aꝺnat̄. ꝛ
tū ꝑꝺicando ꝺeſiſtāt: ꝫ confeſſi
mīnīet. quā ḃñs aꝺ edificatōē
talib⁹ opꝰ hꝫbet. Ḏñus eīm ſa
ſtr ꝑſecutor. a ꝛmanis: nō ꝑ
tū obſtitit ſalnatōi. quos nouit
ḃñs qui ſunt eī. quos aꝺ ḃñs
ordinauit etnā. ¶ Habebat
aut hinc ſtīo ꝓphē teſtīoniū: ut
pareat quīa quīē in omīb⁹ qui
ipō eaut ſcripta complesse: ſed
qui ꝛeatos ſcribas ꝛ phariseos
ipī legebant intelligē nequiſſe.
Dicite filie ſyon. Ecce rex tuꝰ ꝺe
uenit tibi manſuetꝰ: ſedens ſup
aſinā ꝛ pullū filiū ſubiugalis.
Filia ſyon ecclia eſt fidelis: ꝓpter
aꝺ ſyonā ſpīm. que ē im. omīū
Cuiꝰ porrō tuc nō minima eat
ꝑſō ꝛſid' regem hīs manſuetū ꝛ
nō ſtrena in mitib⁹. ꝫ manſuetꝰ
ſtra regna ꝺat ꝓcenit. ꝺicēs
cite a me qua mitis ſū et humi
lis corde: et inuenietis requiē
animab⁹ ꝛeſtris. De quib⁹ pſalmꝰ
Transfer mihi pollicebit̄ tibi:
et ꝺelectabit̄ in multitudine pacis
Rex ſ̄ manſuetꝰ. manſuetus aꝺ
ſubus corde. tranſ pacis tribu
quos mitia ꝺelli et tribulatiōn⁹
ꝺā rex impius. aꝺ ꝺyabolū ſuggē
ſtionis. ¶ Sedens mīe
ſup aſinā et pullū filiū ſubiugalis

qua requiescet in corde humilium et
quietorum et trementium verba eorum. sine
corpore qui in synagoga iugum legis tra-
here noverit: sed illorum qui gentili-
tatis libertate effluentes. cuius synago-
ge instancia. ad fidem et vita-
m sunt gratiam evangelii. adducentes ad
asinam et pullum discipuli imposuerunt
super eos vestimenta sua: et dominum de-
super sedere fecerunt. Vestimenta di-
scipulorum opera sunt iusticie: psalmista
in teste qui ait. Sacerdotes tui in-
duantur iusticiam. Et asinos quos in-
dos invenimus discipuli. sine stratis
mundi vestimentis. et ita dominum deferri
posuerunt. cum predicatores sancti quosque
a societatis huius vacuos invenerunt:
vos ex sanctorum virtutum exemplis ad
suscipiendam fidem et dilectionem sui
conditoris induunt. Non enim nuda
dorsa asine non nudus voluit ascen-
dere pullum. quia sine iudeus sine gen-
tilis nisi sanctorum fuerit decus ornatus
et actus. non potest dominum habere rectorem:
sed regnat potius peccatum in mor-
tali eius corpore. ad obediendum concu-
piscentiis eius. Plurima autem
turba straverunt vestimenta sua in via.
Plurima hec turba innumerabilem
designat exercitum: qui corpora sua
quasi vestes tegumenta pro domino da-
bant. quo secutis ceteris plani orbe
tota viae ... sequerentur [illegible]. ne qui
vestem [illegible] subtraxerunt. ibi pede bone
actionis ponerent in pace: ubi non parvos
viderent in bello pressisse multos.
Alii autem cedebant ramos de ar-
boribus: et sternebant in via. Ramos
arborum dicta sunt primorum precedencium
exempla. Et quisque in exemplum
recte credendi sive operandi quasi prophete
et apostoli quod ceteri sancti dixerunt sive

fecerunt pandit: ramos profecto de arbori-
bus cedit, quibus iter asini domini portan-
tis complanet. quia sinas de sanctorum libris
excerpit: per quas simplicium christianorum
corda ne in via veritatis errent edificet.
Turbe autem que precedebant. et que
sequebantur: clamabant dicentes. Osan-
na filio david. Abrahe filios per iudeos et
proselitos fecerunt christianos. dicente eos apostolo.
Quicumque enim in christo ihesu baptizati estis:
christum induistis. Non est iudeus neque grecus.
non est servus neque liber: non est masculus neque
femina. Omnes enim vos unum estis in christo
ihesu. Si autem vos christi: ergo abrahe semen
estis. secundum promissionem heredes. Non est
ergo dubium dilectissimi. natura humana in tan-
ta generacione a filio dei esse suscepta: ut
non solum in illo homine qui est primogenitus
totius creature. sed etiam in omnibus sanctis suis
unus idemque sit christus: et sicut a membris
caput. sic ita a capite membra dividi non
possunt. Quamvis enim non istius vite sit hoc et-
iam. ut sit deus omnia in omnibus: tamen etiam nunc
templi sui quod est ecclesia indivisus habitator
est: secundum quod ipse promisit dicens. Ecce
ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consu-
macionem seculi. Omnibus apostolus consonans ait.
Ipse est caput corporis ecclesie. qui est princi-
pium primogenitus ex mortuis: ut sit in
omnibus ipse primatum tenens: quia in ipso com-
placuit omnem plenitudinem habitare
et per eum reconciliare omnia in ipso. Hiis
autem et pluribus aliis testimoniis que in summa
cordibus nostris: monstratur ut per omnia ad eius ymagi-
nem renovemur. qui permanens in forma
dei. carnis peccati forma esse dignatus est.
Omnes enim infirmitates que veniunt de peccato
absque peccati conditione suscepit. ut famis ac
sitis. sompni et lassitudinis. meroris ac fletus
affectionibus non careret. doloribusque seviissimis
usque ad mortis extrema pateretur. quia nemo

Osanna filio david: in macabeorum [illegible] ... et pueri [illegible] et ripis [illegible]

+ [illegible]

posset laqueis mortalitatis absolui:
nisi ille in quo solo mortis est natura
omn̄. sineret se mactari inimicis suis crucifi
gentibus. et sacrificium gessit et crucem
pass̄. Et cum appropinquasset venisse
eo: alterius sequentis imitando. Hoc
cum eo beatus petrus apostolus videns.
Christus passus est pro nobis relinquens vobis
exemplum. ut sequamini vestigia eius:
qui peccatum non fecit: nec dolus inventus
est in ore ejus. Cum maledicetur
non maledicebat: cum patetur non co
minabatur. Tradebat autem se iudicanti
se iniuste: qui peccata nostra ipse tulit in
corpore suo super lignum: ut peccatis
mortui iustitiae viuamus. Cuius livore sa
nati estis. Erant enim aliquando
non credentes dilectissimi. cum essent ne
glendi sint gratis. vel nescitis quia nescit
christianae debitor discipline? et quia
si remota est iustitiae legis asperitas.
Voluntarie tum obstinatae simul delictas:
quaerente elegantia thoe solere. Quia lex
per moysen data est: gratia autem et veritas
per iesum christum facta. Omnia enim quae scripta
legis. sunt in correctione nostra. sunt in
admonitionibus nostris. sunt in sabbati observa
tionem praeceperunt. christum testificata.
christi sunt gratiam promerentur: et christi et filii
legis. non exactando legis significa
tores christi. sed implendo. Quem lucet
sit autor dictum qui nonos figuratas
tum promissiones sacramenta mutauit? qui
promissa praestitit: et denuntiatores tes
tatorem voluit. quin immutata adueniat
In praeceptis autem moralibus nulla noua tes
timenda dicta reprobata? sed ecclesiastica ma
gisteria multa sunt aucta: ut profectus de
fectibus crescat salutis. sed qui
mittendum salvatorem rem. Dia ihs

que di filius ad redemptionem mun
di fecit et docuit. non in hypo
thesi propriae actionis nomine: se
in praetium expiandi mundi esse
et qui de spiritu sancto ex virgine
nasci. in determinatum certum suae
missionis fecundat: ut per bap
tismatis praeconium. mirabilis filius
dei militudo signaret: de qua
dicit. Cum non ex sanguinibus neque ex
voluntate viri. neque ex voluntate
carnis: sed qui ex deo nati sunt.
Verbum caro factum est. et habitauit in
nobis ad expressum indicium: et ex
plenitudine eius nos omnes accepimus. et gra
tiam pro gratia: quia per
sionem filii. fide non carne mul
Christus est qui nullis gentis exceptis
ne faciens. de omni natione quae
et sub celo. omnium secum offerens
gem: et totum de implet qui
mundat dicens. Hos et alias
oues. quae non sunt ex hoc ovili
et illas oportet me adducere: et vocem
rem meam audient: et erit unus
et unus pastor. Quidam enim pa
petro principali dicatur pasce
oues meas: ab uno tuo ovi
ovium regnum cum pastore. et
mentas ad petram tuam fore tuam
ex nullo gregis pascuus alter. Et
nec oues alterius principem no
beate. sicut bonus pastor dignus
et. pro ovibus suis mihi sua ponit
et christus non dubitet pro nobis po
nis ostendit? Christus est tu non es
glossa mihi fortitudo: hoc
omni venaturum fidei. in qui
regnatos apostolum. Dei om
renuntiatum gaudio. et credi
deo. Dei in nomine abstulisti
tum fit mi. Dei trem hoc imago

qre d ofa pt

Item eodem die sermones
Salmi decimi episcopi

Primi. qui breuis est sermo dei
simi. diligendi pueri dei intem
tende. quid insinuet scripture oratio
ne. et cognita eius origine. intelligencia
que facilius conseq̃amur: et mali
festato capite. possint eius membra
destrui. Inscribitur enim ita. In finem
pro susceptione matutina: psalmus ipsi
dauid. scripsit. Sustepto matutina
solis ortu pro antecedit: ut pusq̃ or
bem tactum radiorum claritas splendor
illuminet. matutinum noctis tenebris
tum ponit: ac resoluta sensim caligi
nis crassitudine. rebus getis facies quedam ac
lumen infuderit. ut cum deluti sub
una nocte tenebrarum. nimiaq; in gustioc
iacuit. inuenerit matutino. diuisa specie
qualitate distinguitur: hoc est cum ora
tores finiunt. orbi omni repantur. sic cor
eius quodammodo auferat oculos mundo.
quos restituat. ait ita ad matutina
susceptione pfectum: ut gloriosius primos
solis splendore poriam. Deus qui sic
dicit apostolus. lex spiritalis est. et spiri
tibus spiritalia comparanda sunt: solet hic
mystice arbitror designari. hoc est christum
dominum. qui nos ignoratione tenebris. et pri
uatorum crassitudine subtrusis celestis doctrine
lucem infudit: et quos non habebamus
oculos cordis inserit. et deluti ita
quos quosdam apostolos suos misit. qui nos
de nocte delictorum delinquendi libidi
nem: et paulatim resoluit in nobis
tenebras priores matutina susceptione
illuminet. ut pleni facilius possimus tol
lere solis ardore. hoc est primum nos

reparatum. et celestis forma fusti
tutum: quedam species mortis. et quedam
similitudo resurrectionis inducit. ut
susceptio a christo. christum qui suscipien
tis ide sit post lauacrum. qui ante
baptismum fuit: hi corpus regenerati
per trinitatis christi. Hoc commenta
to dilectissimi dextre dei excelsi. q
quod est in omnibus: ut singulis si
bi. bone qualitatem.
christi prior optimum intelligatur auctore
rem. gratias agentes nunc dei.
qui in nobis charismatum donis. ita
humani corpus exornat. ut
in nobis omnis humanis indios. ideo
lux splendor appetat: nec possit
in filia dei christi. cuiusq; mutu pani.
Dor est illud bonum lumen. quod omne
hominem illustrat et illuminat: hoc
est quod dicunt de patre tenebra
et quod in regnum filii dei. Ho
in quibus: et contempsit
Hoc est quod pascha dominum. in agnine
similitudine et diuinitus legitime
celebratum: dum primeto malicie
deiecto abiecto. nouam eucharistiam christo
nobis immolatum et pascitur. non
cum alius agit. crucifixo corpore
et sanguine christi quod dicit in id quod su
mimus eucharistiam. et in quo commor
amur. christum et consepulti et glorificati su
mus. christum et ascendit et regnat cum
deo. dicente apostolo. mortui
estis: et vita vestra abscondita
est cum christo in deo. Cum cum appa
rebit vita vestra: tunc et vos ap
parebitis cum christo in gloria: qui cum
patre et spiritu sancto vivit et regnat in secula

Hudiam sibi mdducat et bibit

ꝑceptis simplicioꝫ eruditet: quo capi
tores efficeñt celestiū sectoꝝ. ¶ Hꝫ
itaq; pluꝫ mstruc matutiñ. ꝑtoꝝ ca
ligo tota ꝓmittit: sicut ipe ꝓphā ayt
exꝑsona xpi. In matutiñ mt̄ facieba
oñs ꝓtores tre: hꝰ est oriente m nob
sole iustitie. qui illustrauit nos: oīs
cogitatiõ mqua subiugauit. ¶ Tota aũt
hic ꝑsalꝫ digestꝫ ē exꝑsona dñi salua
toꝛis: qppe cũ plura de eo in nouo sint
ꝑdicta testamẽto. Dicit itaq. Deus de
meꝰ respice in me: ꝛ reliqua. Quia re
assumpti hoīs agit cam: ut mirabiliꝫ
quodãmõ modo dicat dicere. Deus deus
qm es deꝰ meꝰ: cur me deliquisti: tam
Sacrũ cñ in consciẽtia sua. Ad dñm ꝓphaz
cñ necciebat ꝓfectũ: nec cat dolꝫ
orte eiꝰ. hꝰ aũt dicit: ut manifestaret
ꝓpe nos se ee delictu. quoꝝ pena por
bat: ac videntes distẽmꝰ et nos ꝑ
xpo sto ꝛ iusto moꝛi: cñ ꝑ ꝓtore ille
mõeretur. ¶ Demqꝫ hac uoce in pas
sione ost ē: sicut meeuangelio legiꝫ.
Heli heli lamazabacthani: hꝰ est
deus meꝰ deꝰ meꝰ: quare me deliquisti:
Hac inqꝫ uoce ost ē: ut qꝫ ꝓphia a
nunciauit. rei exitꝰ adprobat. Et qm
sequentia pene manifesta sunt: illu mstri
amꝰ obscũ in quo ayt. Ego aũt sum
uermis et nõ homo. Cum toꝫ ono cate
uumino se doluit compati. possuꝫ hoc
humilitati ꝓmitꝫ assignare. q stoꝝ uiꝫ
est maxima: sicut scus moyses aũ deũ
dñm se mundare ꝓfitetur: dauid se pu
blice sepe cõmemorat. Deꝰ magis illud
accipiẽs putꝰ: qñ uumo nulla extrinseca
adsumptione alienꝫ coꝛpis. hꝰ de sola et
pura tra ꝓcreatum: ꝛ illu corpatu
puru duo. qñ ꝛ xpc saluatoꝛ de sola
et pura matꝛe creatus. ¶ Legimꝰ est
in libris moysi de manna uermiculos ꝑ

creatoꝛ. Digna plane et mi
ꝛabilꝫ. Quidã uermiculꝫ manna
tulꝫ grauitatis: et deꝰ xpc
uirgine ꝓcreatus. Cñ pona
maiam matꝛem diceꝛi: qua
tilis. splendida. sublimis. et ꝑ
que celsꝫ uenit. cuctis cele
ꝓbis. cibũ uulcoꝛe mille ꝓfi
Quẽ qui ed̄ ac mãducat no
cepit. uita mscmetipo dixit. q
potit: sicut ipe dñs ayt. Qui
que mãducauit mea carne
et bibit meu sanguẽ. nõ hoc
uita in semetipo: ꝑ pena ꝑ
ribus m iudiciu ꝓtraxit: sed
aplius ꝓfit. Cum mãducat
bibit indigne. ¶ Qꝫ filius
subtilꝫ ꝓphatu est in dei re
nicto. Quãm cñ illis conuiu
dina ꝓcepta tractauit. q
esse sui: ipꝫ cotidiane obsce
uidues. Que fulitudo xpm
cat suum: quẽ qm suauẽ sibi
dulcem potũ sanguẽ negleꝛe
uidet pacisci: sicut ipe ayt
sacꝫ cñ ꝑ iudicat quẽq: ꝛ
omne iudiciu dedit filio. ¶ Qui
ta mea. et sine dente mea
miserit scitte: hꝰ fili mei
regiuꝫ. q militeꝫ quattuoꝛ
crucifixerut saluatoꝛi. m
oꝛ ꝓtes. eiꝰ sibi uindicat
uenta. Vestimẽtu dꝰ ꝛ ꝑ
tu nõ cat. ses cat desup
tu: sorte ꝓcesserit. ¶ Que
Vestimẽta ista sic diuisa
militeꝫ. qꝫ de cruce uestimẽ
Vestimẽta ee puto ꝓhibe ꝑ
tuꝫ celestiũ ꝛdire: quib

dñi annuntiu est sacmtu. Quae
ppheas dñi cantetes. et dñi p ou
nantes adiutami saluatois. ho
e. ihsi hetici. qui totidie in illo tp
ubres mang ipsas igerunt. ho p
rua sumpsit soluitate. et dñs
rongs destructa. p vana mebr
distribuit: atq spoliantes dñm.
ua falsa dogmata destruerut.
destructu aut eis qd no cat q
sunt. sapiaq eis celeste possid
apbat: stulta cat defunion gtp
stra cum sapia. ho e christiana gsuet
dissentiu. eis cu habeos dnm ag
studia gramatice. tradim philo
saphie: eruditis de sapia mu
que no cat acquirda. Dm aut sa
pia no assumta e: no quesita. sed
cu didicit a magro: sicut ipe in
ea docuit. Quid hic habes nouit:
tu no didicit? Et ipe dicit.
Mea doctrina no e de ho mundo:
h eius qui me misit. Hoc e qd
ait de supioi acceptu. Quo d
mitto. ut qui omib destitue
re. ecclia ait amicta e: sicut ppha
ait. astitit regina adextris tuis:
indestructo deamicto. Feria 2a
de sca Rufina secundu alexandrie
Ille ante sex dies pasche cat
bthania bethfamia: ubi lazarus fuit
mortuus. que susceperunt ihesum et re
Domica Quinquagesime de euā
Dms e prudentiu solis
no solu ex eis q ante ac p
dent apprehenderint: cu erga
ex illis que ali gesta seu dcta
agnouerint. prudens addisce
cuitate. Ne nimis imitetur se
cedo: illa ne mereat imitando.

Ag nos hoc dilectissimi. in hodierna
sct ecclia leone facie ho cognit. no tm
ordalis deuotois amatoz xpi. ad qo
cumplu discet curtuis: h xpiana consi
deatio. et ghsecata circa dominicae ihse
gtis. Sequamur cu nre est ecclie
prudentis fetatis. quas tanta fide e
dilectoe. duo adhesisse cognouit: fugia
mus ihesus pontificu et phariseoz: q
sapia dei euidenie insidias et iniqtes
quebant. Jaceam dominica coz. q
sctificandi pe pascha ascendebant
ascendant: h oblia sctificatois in pa
domo oroie saluatois nre tendebant
Imminebat pascha. quo sanctu gp
ac mudo ad esum agni venie oportet:
et ipi qui sctificandi ad templu unde ascenderant
rant. sordidabant ita q conspurcatoe
effundendi sanguis undebant Jure
displicebat. quia pasche nob quod
appropiat: ut illo iam venie. sed
cibi ad alterie dimitu accedam. no agni
carnes questuri: h mi redemptois
mystia sca suptuti. filiu dei nos ab
oim inquamito tanis et pue: ypocri
tes sctificatoes mtiorz dominu. sed eo
domu oroie gutta in spelunca latronu:
neo membris xpi mortue lagoe pane:
neo manibus in morte adhuc ad acti
pienda vite mystia psumat accedere.
Qui cu no diligit: manz in morte
Diligam xpm in sepo: diligam in
membris eius. Jaceam dnoz: et dimet
aia mea. Quaram aut eu no fic
ipy ad occidendu: h ut fidelis petro
fiuendu. Quebant mgr ihm: et col
loquebantur admirate in templo sta
tes. Quid putatis q no venit ad
diem festu? Quebant cu indei ihm.
sed male quebant eu: ut veniet
ad diem festu interficiat. Queda

aut nos illu stantes in templo dei · et p̄seuerantes unanimiter monet: et colloquiu ad inuicē · psalmis ymnis · cantibus spūalibus · in gra postulantes ipm deuotē ad die festū nrm: ut sua nos pūcia illustret · sua ipe nobis dona sanctificare dignet ¶ Dede runt aut pontifices et phi mandatu: ut si quis cognouit ubi sit ihesus: indicet · et apphendant eu · Deus et nos imitemur mandatu fidei nrē: ut si quis cognouit in cuius corde fides obediora sint uestra mne · maior humilitas benignitas · modestia pacis · et utq; habundantior ceptus obtutu · pnitus diuinis indicia xpi · indicet affectum ubi sit: et uestigia xpi que apud eu sunt ubenta fidelit imitando teneamus. Decreuis aut dns assumasse de se occidendo indeos · no fuga insidiantiu declinauit manu: h̄ etiā de glā resurrectionis · p̄mo uenit bethania · p̄pinqua ihr̄osolimis ciuitati · ubi lazarus fuit ciuitate a mortuis: deinde ecclā ihr̄osolimā · ubi ipe patet̄ et resurget a mortuis · Ihr̄osolima quide ut ipe ubi moreret: bethania uo ut resuscitato lazaro ciuitas mirabilis quicquid xpi mirabiliu: et magis magisq; cōfundeat: atq; inexcusabiles quicquid ipius pūa pes · qui occidē nō timent eu qui suscitare posset a mortuis: et nec beneficiis suscitationis proprii · nec diuina suscitantis uirtute p̄mti · adeo ab incredulitate recedent · Et ne dicent machinatores calumpniaq; fantasticē suscitatu fuisse lazarū: fuit ibi dno cena et ipe dns cū discūbentibus cū eo: ut ipm uidentem · loquentem · epulantem · cū suis familiariter gustantē uidēt

sue audiebat: nec sic suscitatum agnoscebat · et accepent gratiam ¶ Martha aut ministrabat · ut ea · ubi martha ministrabat · lazarus mt alios discūbebat: ipe est ecclā · qui p dilectōē equalis Unde alibi dns de credentibus se ipis dicit ad discipulos Ego hodie cibū manducat: quē uos nescitis Et ho exponens ait Meus cibus est ut faciā uoluntatē eius qui misit me: ut perficiā opus eius · Inquid ecclā martha ministrat cū aīa q̄ fidelis operam quo se deuotōe impendit · lazarus discūbentibus cū dns sit exhibentibus cū ipm qui p̄ peccatū mortuus resuscitatu ad uitā fuit. Quia ecclā uiuificatus est qui in sua pmansit uita · pūcia ueritatis epulatur: pcipit sit cū immortalitate celestis gre mirabilis alitum · ¶ Et bn̄ ecclā ecclā bethania celebratum: que · 2 ait mundi latē motus olimeti: et mutabilis dom obiit · Dom aīaq; obiit ecclā: qui fidelit dni missus obtulit Et ipa ecclā aīas que hinc mortis aditu nūq; pt abstondi: ipa q̄ latē structa receptois · ihr̄o ab luctoms 2 cōfusionis · que se latē p se mouentis cupiet ibi Ubi ecclā alia soror lazari martha magne idem dilectōe · accepit ibi augusti naardipistici p̄sentia suspit pedes ihu; et extersit capillis suis pedes ei · Quo fē no solū fide deuit indigū deuotōe · sed aliaq; fidelit dno aīaq; sequitatis obsequiū · Sed p̄ne q̄ sicut naturalibus matfice: ita diuinis. nō solū pedes dni

Sermo capit ingrate pedes eius.

ses et capud nardo pfudit. Sicer du
bitauit t. qua et pt sit mlr. que sic
uno ad dnm tu alabastro uenit
unguenti: et strane retro secus pedes
eius et capillis capitis sui tergebat:
et osculabatur pedes eius. et unguē
to unguebat. Cuius gr est mlr. Sed
ideo pedes solu dns pua unguebat.
et hoīes pnē lacrimas: hic aut gau
dia uste operis. et pedes unge et
os capiti quoq unguenti nō dubita
uit ungi. Ibi qppe rudimenta penitentie:
hic ustrina pfectq desigt alacrq.
Dns rē tuē mesura unguenti nō dr:
nec aut libra fuisse phibetur. Qđ
nisq pfecta unguenta. nisi pfectō
ustrine expimuntur? ¶ Cui quale un
guentū fuit tractum? nē qđ nardi
pistica. id est fidelis. neq exoticę spēi
sed uerā si pnosci fuit indica: ut pfec
tiori et actibus que hic castitate nitet
Deapud aut dns qđ unxit maiā
sublimitas dignitatis eius: pedes
sublimitas in carnalibus expimuntur. Et
pedes unguntur eius: cū ministriū suscep
te incarnationis debita laude pdicat
Caput unguit: cū excellentia dīne
tatis digna ibi opione uenerantur
Dns cū pedes unguentū: nisi bonus o
pus opionis insinuatur? Paulo at
testante qui ayt. Deo aut gratie.
qui dat uictoriam nobis in xpō ihū: et
odorē sue notitie manifestat pnoe
per eum loco. Potest qđ pedes dns
per mediator dei et hoīm. qui et
caput ecclē rectē significat: pedes
uero aut ultima quelibet membra eius
ne ingredientur intelligi. De quibus
in fine dicitur t. Qui cui fecistis unum
de fratribus meis minimis: mihi fecistis.
Et capud unguit dns. cū plenitudo
eius gladiū. diuine fidei. spei. caritatis qđ sub

redime complectimur: cū laude noīs
eius bñ uendo dilatamus. Pedes unguen
tes dns: cū pauores eius uerbo ostendere
ne desperare in pfectus deant reficere.
Eosdē capillis suis exterguit: cū de rebus
que nobis superfluunt. egentium utilitati
consulimus: sicut qui nobis qđ sequuntur. Et dom
ipleta t ex odore unguenti: quia pro
modulo suo unusquisq impletur ex opio
ne suorum. qua dū et primum simplicia
puoq corde deuotio ad aliqđ pficiat:
sicut qđ in amoris cantico sponsa gloriatur.
Dū esset rex in accubitu suo: nardus mea
dedit odorē suū. Ubi aptē qđ maiā sed
fecit: typice aut qđ ois ecclia: quę aut
quoq pfecta ee faciat. ondit. ¶ Dicit
ergo dns ex discipul eius: iudas scariothis.
qui erat cū traditurus. Quare hoc unguē
tū no uenit trecentis denariis: et
datū t egenis? De ipo traditore: l. mut mebra xpi pfectus.
de reprobis nequicie eius: qui fama bo
turis. qua ipi no mentiuntur. una cadēq
confessione et laudatoris uoce dns qui
precedebant et qui sequebant exaltat:
quia una nimirū est fides eoꝝ. qui ad tem
plationē quieta. et qui pterea fuere pbati:
quos sacrificia hostiarum pcul uoce dis
paīa: pter qui attestante qui ayt. Sed
per gratiam domini ihu credimus saluari:
sicut illi. ¶ Ory aut. unde. osanna
filio dauid: hoc est qđ in pcō legimus. Dīne
est salue: et super pplm tuū benedic tua
hoc qđ in magne deuotionis laudibus. in apo
calypsi scōrū chorus sonat. Salus dō
no: qui sedet super tuū et agno. Unde
qui dicunt in noīe dīni. In noīe dīni. i noīe
dei pris significant: qđ ipe alibi iudeis
no credentibus dicit. Ego ueni in noīe
patris mei et no recepistis me: alius ueniet
in noīe suo. illū recipietis. Uenit
cū xpus in noīe dei patris: quia in oī
bus que gessit eius uoluit. pcm glorificare

et glorificandū hoīb⁹ ꝓbrā cuncta.
Venict⁹ aut xp⁹ in vocē suo: qui cū
sit homo oīm nequissim⁹. et qui a pe comi
te plen⁹. dedignatus se filiū dei ag
noiari: adūlatur et extollitur sup̄ de
qđ dictum de⁹ aut qđ cōlitum. Assu
mit cū ꝑclin laudis tube de pe
centesimo septimo decimo: que cē de duo
cantatū neo qui dubitet. Vñ pulchre ꝑfre
de xp̄o in eod psalmo ꝑmittit. Lapi
dē que reꝓbauerūt edificātes. hic
fact⁹ ē in caput anguli: qui videlicet
xp̄us. que reꝓbauerūt iudei edificiū
sanctę ecclē tradentes: fact⁹ ē in mu
nimentū ordinis ꝓfi credentis. iudei
scilicet atq; gentilis. Qđ cū in psalmo
lapis angularis vocat xp̄us: hoc
ordine q̄ in euāgelio p̄cedentem sēp
cum collaudat⁹ voce tubarum. Qđ
aut in eōd laudis ꝓsternendo subiūn
gitur. osanna id⁹ salus sue salutifi
ca maxime: ꝓspicue dom⁹ adue⁹
dñi in carne. vñ dom⁹ benedixim⁹ vo
bis. ē et angelor⁹ in excelsis ē salute:
qua du⁹ nos redēptos ad sup̄na ꝓduxit
cor⁹ ꝓfto nro. qui sabbatina tradente
misterio cat⁹ ipletur. Hinc etenim pau
lo ante. misterium dicit in xp̄o: que in el⁹
et in nobis fiūt in xp̄o. Rex igit⁹ osanna in
altissimis in ei⁹ laude cantum: cuius tā
in carnalibus dispensatō ꝓ ipsenda glā
prie celestis ardēter. ¶ Unde nec
est fidei mei. ut ad ꝓsens nobis prius
tota mentis devotōe tendam⁹: ꝑ retor
quentes. quia et si ē angusta via qua i
gr̄dim⁹: bta ē tamen ad quā festinam⁹.
Felicis q̄pe ē ꝑ asperū iter ad ignē:
q̄ ꝑ amenū ꝓclamq; ad supplicium duci.
Felicis ē gr̄mēta carnis ꝓfli. grandiū
ꝓsentie mercis: q̄ ꝑ ꝓsentia ꝓmi
cenā hiere dñicam. ¶ Ecce iam
quadragesimale duc⁹ aspirante
plenissima expte completione
cuncta⁹q; gr̄a sua. q. q̄to ꝓfectu
ceris huius orebus duc⁹ manifes
uit: tanto amplio gaudemus
quicq; rebus⁹ tp⁹ expectat. Ꝛ
q̄ forte adhuc gr̄a mīa⁹ custos
actusat: ulli dubiū. qui pau
cule tante solēpnitatis ꝓfecto
adue⁹. Nec tn hic tlis de salute
diffidat: nec aqua suos mūdo
del enormitate sceleru⁹ obrue
ratru⁹ detractōe mergat. ut
salomone. unusq; cū dicit mi
du⁹ maiores ate ꝓmit: q̄ posthac
dett. q. si tp⁹ adhuc festinat qui
audacis nr̄i rebus⁹ ocior. tamen
grandio tardor. nec ipse
metu et obsessione afficit: nec
gio in ꝓpe distinct expauit. qui
bo oīm resurrec celebratus
audita iudicis sui. hos gr̄a mi
cupisans letificat: illos nequa
cusans impetu dāpnat. ¶ Qui
cūq; g⁹ hic dilectissimi gr̄ia
ime astricti. adhuc ut quisq;
cū tēptator superbo certam cap
videant cante ne capta deser
ꝓsit hoste ꝓstrato. mīstrent
donetur angelici. Cū nec fame
mutatur⁹ q̄ virtutū no iudex
hodie mercat. Hodie cū imbe
fidelibus. fidei opa assistit: ipsius
pietate ei⁹. qui in nobis adhuc
do benedōe attulit. Osanna in
simis ꝓclamās. salui fr̄es simul
flagitē: sternat desertrix sua
rex membra sui corpis humilet ipse

cū hūana hūilitate aſſor-rūi: ut ſiſte-p
ta mē carnis nēq; ſubſtancia. Qug at
ige dei filig p̄manēt. mrā augendo nō
p̄a": qua miſ̄imtas cāt plucſcenda
nō dnty: ut cū ſuo cātōi creatā cēti
dnita. mchl aſſūpto dīnū. mchl aſ"
ſumēti deeſſet hūanū. Hor ſtilū
miſtrie et mīe dei. lucrī in ptrie ſcīl
quibꝫ dclamīb⁹ fiunt obūbrātū: nō
tū uta obtectū ē. ut ſtorū qui ab līco
uḡ aſūctū dīn laudabiles exuterūt
mtellēm negāctur": cū et ꝓphetarū
verb⁹. et verū geſtarū ſignificatiōib⁹.
ſalus que mundo cāt ventura p̄miſſa
ſit: quā nō ſolū qui p̄dicabant ad
epm ſūt. ſed cūa oīa q̄ p̄dicantib⁹
credider-unt. Una cū fide inſtiſ
cat dnūſdy tpm ſcōr". et ad cand
ſpem fidelī ꝑtinet. q̄ꝫ ꝑ media
tōrē dei et hoīm ihm xp̄m. nel nos
q̄ſitemus frīm: ut p̄ces nr̄as apta
nēre frīendū. Ller mīt in gēs atq;
gentiles nulla diſtrictō ē. Denique
ſicut ayt aplus. trūſtic mchl ē et ꝑti
cū mchl Z: ꝫ obſtinatō mūdatorꝫ dei
Que ſi cū fidei integritate ſtructū. de
roſa ꝓximis qui ſtāne ſtīt. mūdē non
ceſſant. et quidē putāt poſſum⁹ mūdi.
cura pauꝑū ſtē finiſſe locutū: ſ ꝑdi
nūtē illig teſtis verāq; qui ſcīt. Dix"
aūt ſ⁹. nō q⁹ de egēnis ꝑtinebat ad eū:
ſed quia fur et loculos ſtīne ea q̄ mitte
bantur exportabat. ſtō g⁹ tūc mūdas
ꝑdit. qui pecūa corrupty dnm ꝑdidit":
ſed ia ꝑdty dnm ſequebatur: qui locu
los ſtīne dnicos. et ea q̄ mittebāt" in eā
miſtrio portab. et furto exportab ſole
bat". Dicēte eīm dño cor. inde. cupi
ditate ia ſordē pollutū. p̄ūdē pedē
p̄cutere ſordē pollutā. cōmūnit eīq; fidei

Bede vide ſ⁹ ſ⁹ etc quo ſeha
4 ſcom codice 2 Bede vide
13 ſ⁹ ſ⁹ ſ⁹ ſ⁹
adde ⊕ ſ⁹ ſ⁹ A

cū ſpualiter ea deus inſtituē: nec ſi
ſumeret. qua ſepultabūt oſſa ſpūlia
ſibi ſtrenuat in bu: ꝫ ē ſtorū ſcīpta
rēq; ad meū rēnoū": quib⁹ ſtan
tib⁹ ne cadant roborauit. lapſos ne
ſpūtuāb⁹ ꝓcerauit. reſurgētes et
ritos ſpūtuāb⁹ ꝓmia mchis ut ꝑ
fone ne mlaꝑde offensionis et pe
ſie ſie cūa ꝑe cū cctis fidelibus.
regē ꝑtōs ſui veſtigia ſequatur":
passionis ꝑ ac reſurrōis eius miſ
tia. dogma mētis pūtate venerētur:
que cūas oīb⁹ mentib⁹ diſcēdi ſtus.
Tremedū rēnerū ſuū et celeſtiū
ſpūs dno nr̄o": qui vivit et regn cū
ꝑe in vnīt. ſ. ſ: ꝑ oīa ſcula ſ. Amē

Sexto Idus Iunii

Gloria altiſſimi dñice paſ
ſionis. de qua nos cūa ho
die locuturos ee ꝓmiſim⁹.
ſpūlentis magīe munda ē miſtio":
que oīs nos redemit. 2 docuit:
ut unde datū ē ꝑtūm. inde et uſ
ura ſumēt". Omnipotencia cū filij
dei. qua ꝑ cande ecclīa equalis
eſt ꝑē. potuiſſe hūanū genꝰ a
ſtatu dyāli ſolo ipſo ſue voluntate
erue": niſi divus operib⁹ magīe ꝗ
ſtet. ut nequaq; hoſtilis aduſ
tas de eo ꝗ vincebat vincetur: et
ꝗm mās ſalus reparetur. lib"
tas. ꝑ qua gratia fuat illata
captiuis. Dicēte aūt euāgta. ꝗ
eīm cū ſcīs ē. et ſpūtuit in nob.
et dicere aplo. ꝗ deus cāt in ꝙ
qua vngemus ꝑie ſumm tale tēpl

quidq̃ hẽbat in sacculo: cũq̃ de hijs
que dilect⁹ fac̃e p̃misit: ut nec collatis
bonis · nec sue memoria pereũt · me
tem ab ip̃o | denudare ꝓuidit ·
Dijs q̃ ꝑ quor⁹ egest · neq; cuiq; bñ
ficior⁹ p̃fuit meminit: imp̃o a fonte
petre qui p̃bat · p̃cepit ad tri
clinũ dñi qui dest̃nabat · ℣ Dixit
ds ihus · Duc illam: ut in die sepulture
mee seruet illud · Quasi innuisset mi
roganti inde · Sue simplici et mansue
te · q̃d ad usum male ꝓmpte exposuit:
qua ꝑ dies ei⁹ moriturus · et ad sepelie
dũ aromatib⁹ esset unguendus:
ideq; male cui ad unctionẽ mortui cor
pus cuius quasi multũ desideranti p̃cepit
nõ licuit: donatus sit unctui adhuc
impendat obsequium · q̃d p̃ morte re
lict⁹ resurrectione p̃dicta nequiret · Unde
bñ uitq; unus de illa dixisse testat⁹
Q̃d fecit hec fecit: p̃cepit unge
corp⁹ meum in sepulturam · Q̃d est
aptε dicẽ · Quia corp⁹ meum iã defue
tũ tangẽ nõ potuit · Scio q̃d nec potuit
facere: p̃cepit uiuũ adhuc funerari ·
Qui officio donare · ℣ Pauperes enim ꝑ hẽ
tes habetis: me aũt ꝑ nõ habetis · Et
hic magne moderamẽ parcitatis · Que nõ
uidet unde arguat auaricie · et nõ pau
pem q̃rat de petrum loqui: ꝑ eo rec
dimittat · nos ec culpandos eos · qui ei
mit⁹ horis q̃busdam d' facultatibus | minuit ·
cũ tam puo tpe ꝑ apl̃os ecclie corpalis
matris: pauperes aũt quibꝫ ea fieri
possit in ea ꝑ cent hñdi ℣ Cognouit
q̃ turba multa ex iudeis q̃ illuc est ·
et uenerũt nõ ꝓpt ihm tm: ꝑ et ut
lazarũ uiderẽt q̃ ꝑ surrexit a mor
tuis · Quiescat hoc nõ caritas addu
at ihm · Sed nos usq; huc frẽa hũi
si cognoscim⁹ ubi ihs est · ubi mi
nẽ facit · ubi bethania cũ sorori
bus obediẽtie mi q̃ sitet · ubi
demam⁹ illic ꝑ q̃ templatꝰ ·
horis tm quã a morte nec fusci
tati duc donauit · Sic ut ho
mis uita ymitando · ꝑ ho ad ho
nẽ ihu ꝑtingẽ meamur · q̃ resurrec
cionis ubi ihs est · Resurrec
p̃ morte · et ascendit in celũ ·
bet mansione petri · Qui est
bethania: cuius sola celestis
illi dulcet mihi obedire mi
deam⁹ domi illuc toto ꝰ cur
tendam⁹ illic mi in corde
suspiremus illuc · Quem q̃ dom
datore petrum omnes: petrum
et ihm in domo ei⁹ omnes
bus mihi uite nre: nõ ut lazar
ubi uideam⁹ quã sustinuit a mor
tuis · Sic ut xpi cũ lazaro et cete
scis sustinuit a mortuis · Discen
dolitate dominꝰ: et ꝑtingam⁹
templo scõ ei⁹ · ℣ Cognouerunt
aũt principes sacerdotũ ut lazarũ
mi ficerẽt: quia multi ꝑ illum
ibant et credebant
ihm · Certa rectoꝝ ofuisa
dulce sustinuisse: quasi nõ possit
ritate ostensu · qui potuit defuncti
Et quidẽ si destruxisset posset resu
qui et lazarum defunctum · et sic
sustinuit ostensu · Sed nos fra
dulcia malicia ꝑfidoꝝ · sepul
denotoꝝ fidelium · abeam⁹ ab
gubino · nõ sedeam⁹ malis de
tatis · et cũ inimicis gehenne
credam⁹ in eum qui tum ꝑ
dicit saluati a morte · Fiducia
orando q̃ ꝑdam⁹ · et ꝑgentes
ternã hereditatem · in nomine
S. B. et. L. S. p.

Dñica .iii. post octauas pasche

Clementu dilectissimi dñi nr̄i ihu xpi passionis mysteria in salute humana diuina ait tua clemencia disposuit. et per mysteria significationes omnibus retro seculis manifestauit. non ad hoc expectamus nativitatis. non ad hoc exspectamus passionis festiuitatem. non ad hoc adoramus ipsius resurrectionis gloriam. cum nouum testimonium et antiquius. diuina pangat hystoria. et horum sexta canat tuba. et omnia abyssus abyssum inuocat inuocat ad horrendum tue cataracte tuarum. quia ad curanda uulnera generis humani. patris sibi et ouibus testamenti altitudo inuidet. et quod erat sub velamine figurarum per te nunc nuda lucet per spiritum. Per te nunc mysteria sacramenta saluatoris. sub quorum gestabantur aspectu. panis et uinum. sanctificationis gratia seruabant. ipsique discipuli solutura dum passione turbabantur. non enascentem secundum carnem hesitatione formidine. Vnde nos nra intelligencia illuminet. ut per gratia roborati. sancta contemplemur et recta. Lectionem sancti euangelii sancti matthei recitemus. Cum

Ante autem festum pasche sciens ihs quia uenit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad patrem. cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos. et cena facta cum diabolus iam misisset in cor ut tradat eum iudas simonis iscariotis. sciens quia omnia dedit ei pater in manus et quia a deo exiit et ad deum uadit surgit a cena et ponit uestimenta sua. et cum accepisset linteum precinxit se. deinde mittit aquam in pelui et cepit lauare pedes discipulorum et extergere linteo quo erat precinctus. Venit ergo ad simonem petrum. et dicit ei petrus domine tu mihi lauas pedes. respondit ihs et dixit ei. quod ego facio tu nescis modo. scies autem postea. dicit ei petrus non lauabis mihi pedes in eternum. respondit ihs ei. si non lauero te non habebis partem mecum. dicit ei simon petrus. domine non tantum pedes meos sed manus et caput. dicit ei ihs. qui lotus est non indiget nisi ut pedes lauet sed est mundus totus. et uos mundi estis sed non omnes. sciebat enim quisnam esset qui tradebat eum propterea dixit non estis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum et accepit uestimenta sua. cum recubuisset iterum dixit eis. scitis quid fecerim uobis. uos uocatis me magister et domine et bene dicitis sum etenim. si ergo ego lauo pedes uestros dominus et magister. et uos debetis alter alterius lauare pedes. exemplum enim dedi uobis ut quemadmodum ego feci uobis ita et uos faciatis. Amen amen dico uobis non est seruus maior dominum suum neque apostolus maior est eum qui misit illum. Si hec scitis beati eritis si feceritis ea. Non de omnibus uestrum dico. ego scio quos elegerim. sed ut scriptura impleatur. qui manducat mecum panem leuabit contra me calcaneum suum. Amodo dico uobis antequam fiat. ut cum factum fuerit credatis quia ego sum. Amen amen dico uobis qui accipit si quem misero me accipit. qui autem me accipit accipit eum qui misit me. Cum hec dixisset ihs turbatus est spiritu et protestatus est et dixit. amen amen dico uobis quia unus ex uobis tradet me. Respiciebant ergo discipuli hesitantes de quo dicebat. Erat autem recumbens unus ex discipulis eius in sinu ihu quem diligebat ihs. Nutat ergo simon petrus huic discipulo et dicit ei. quis est de quo dicit. Cum ergo recubuisset ille sic super pectus ihu dicit ei. domine quis est. Respondit ihs. ille est cui ego intinctum panem porrexero. Et intinctum panem porrexit iude simonis iscariotis. Et post buccellam introiuit in eum satanas. Dicit ergo ei ihs. quod facis fac citius. Hoc autem nemo scit discumbentium ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant quia loculos habebat iudas quia dixit ihs ei. eme ea que opus habemus ad diem festum aut egenis ut aliquid det illis. Cum ergo accepisset ille bucellam exiit continuo. erat autem nox. Cum ergo exisset dicit ihs. nunc clarificatus est filius hominis et deus clarificatus est in eo. si deus clarificatus est in eo et deus clarificabit eum in semetipso et continuo clarificabit eum. filioli adhuc modicum uobiscum sum. quero me et sicut dixi iudeis quo ego uado uos non potestis uenire. et uobis dico modo. Mandatum nouum do uobis ut diligatis inuicem sicut dilexi uos ut et uos diligatis inuicem. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis si dilectionem habueritis ad inuicem. Dicit ei simon petrus. domine quo uadis. Respondit ihs ei. quo ego uado non potes me modo sequi. sequeris autem postea. Dicit ei petrus. quare non possum te sequi modo animam meam pro te ponam. Respondit ihs ei. animam tuam pro me ponas. amen amen dico tibi non cantabit gallus donec ter me negabis. Non turbetur cor uestrum. credite in deum et in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. si quo minus dixissem uobis. quia uado parare uobis locum. et si abiero et preparauero uobis locum iterum uenio et accipiam uos ad me ipsum. ut ubi sum ego et uos sitis. et quo ego uado scitis et uiam scitis. Dicit ei thomas. domine nescimus quo uadis. et quomodo possumus uiam scire. Dicit ei ihs. ego sum uia et ueritas et uita. nemo uenit ad patrem nisi per me. Si cognouissetis me et patrem meum forsitan et patrem meum cognoscetis. et amodo cognoscetis eum et uidistis eum. Dicit ei philippus. domine ostende nobis patrem et sufficit nobis. Dicit ei ihs. tanto tempore uobiscum sum et non cognouisti me philippe. qui uidit me uidit et patrem. quomodo tu dicis ostende nobis patrem. non credis quia ego in patre et pater in me est. Verba que ego loquor uobis a me ipso non loquor. pater autem in me manens ipse facit opera. Non credis quia ego in patre et pater in me est. alioquin propter opera ipsa credite. Amen amen dico uobis qui credit in me opera que ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad patrem uado. Et quodcumque petieritis patrem in nomine meo hoc faciam ut glorificetur pater in filio. si quid petieritis me in nomine meo hoc faciam. Si diligitis me mandata mea seruate. et ego rogabo patrem et alium paraclitum dabit uobis ut maneat uobiscum in eternum. spiritum ueritatis quem mundus non potest accipere quia non uidet eum nec scit. uos autem cognoscetis eum quia apud uos manebit et in uobis erit. Non relinquam uos orphanos. uado et uenio ad uos. Adhuc modicum et mundus me iam non uidet. uos autem uidetis me quia ego uiuo et uos uiuetis. In illo die uos cognoscetis quia ego sum in patre meo et uos in me et ego in uobis. Qui habet mandata mea et seruat ea ille est qui diligit me. qui autem diligit me diligetur a patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum. Dicit ei iudas non ille iscariotis. domine quid factum est quia manifestaturus es nos tibi et non mundo. Respondit ihs et dixit ei. si quis diligit me sermonem meum seruabit et pater meus diliget eum et ad eum ueniemus et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me sermones meos non seruat. et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum uobis apud uos manens. paraclitus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo ille uos docebit omnia et suggeret uobis omnia quecumque dixero uobis. Pacem relinquo uobis pacem meam do uobis. non quomodo mundus dat ego do uobis. non turbetur cor uestrum neque formidet. audistis quia ego dixi uobis uado et uenio ad uos. si diligeretis me gauderetis utique quia uado ad patrem quia pater maior me est. Et nunc dixi uobis antequam fiat. ut cum factum fuerit credatis. Iam non multa loquar uobiscum. uenit enim princeps huius mundi et in me non habet quicquam. sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem et sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. surgite eamus hinc.

Hec sancta et uenerabilia misteria. quibus humane redemptionis opus impletur. ita nobis sollemnitatis huius gaudia consecrent. ut ad celestia regna transeamus. Per dominum nostrum ihm xpm filium tuum qui tecum uiuit et regnat in unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen.

Dñica .iii. post octauas pasche

Clementu dilectissimi dñi nr̄i ihu xpi passionis mysteria in salute humana diuina ait tua clemencia dispositu. et per mysteria significationes omnibus retro seculis manifestatu. non ad hoc exspectamus nativitatis festiuitatem. non ad hoc exspectamus passionis gloriam. non ad hoc adoramus resurrectionis gloriam. cum nouum testimonium et antiquius. diuina pangat hystoria. et horum sexta canat tuba. et omnia abyssus abyssum inuocat inuocat ad horrendum tue cataracte tuarum. quia ad curanda uulnera generis humani. patris sibi et ouibus testamenti altitudo inuidet. et quod erat sub velamine figurarum per te nunc nuda lucet per spiritum. Per te nunc mysteria sacramenta saluatoris. sub quorum gestabantur aspectu. panis et uinum. sanctificationis gratia seruabant. ipsique discipuli solutura dum passione turbabantur. non enascentem secundum carnem hesitatione formidine. Vnde nos nra intelligencia illuminet. ut per gratia roborati. sancta contemplemur et recta. Lectionem sancti euangelii sancti matthei recitemus. Cum

Ante autem festum pasche sciens ihs quia uenit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad patrem. cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos. et cena facta cum diabolus iam misisset in cor ut tradat eum iudas simonis iscariotis. sciens quia omnia dedit ei pater in manus et quia a deo exiit et ad deum uadit surgit a cena et ponit uestimenta sua. et cum accepisset linteum precinxit se. deinde mittit aquam in pelui et cepit lauare pedes discipulorum et extergere linteo quo erat precinctus. Venit ergo ad simonem petrum. et dicit ei petrus domine tu mihi lauas pedes. respondit ihs et dixit ei. quod ego facio tu nescis modo. scies autem postea. dicit ei petrus non lauabis mihi pedes in eternum. respondit ihs ei. si non lauero te non habebis partem mecum. dicit ei simon petrus. domine non tantum pedes meos sed manus et caput. dicit ei ihs. qui lotus est non indiget nisi ut pedes lauet sed est mundus totus. et uos mundi estis sed non omnes. sciebat enim quisnam esset qui tradebat eum propterea dixit non estis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum et accepit uestimenta sua. cum recubuisset iterum dixit eis. scitis quid fecerim uobis. uos uocatis me magister et domine et bene dicitis sum etenim. si ergo ego lauo pedes uestros dominus et magister. et uos debetis alter alterius lauare pedes. exemplum enim dedi uobis ut quemadmodum ego feci uobis ita et uos faciatis. Amen amen dico uobis non est seruus maior dominum suum neque apostolus maior est eum qui misit illum. Si hec scitis beati eritis si feceritis ea. Non de omnibus uestrum dico. ego scio quos elegerim. sed ut scriptura impleatur. qui manducat mecum panem leuabit contra me calcaneum suum. Amodo dico uobis antequam fiat. ut cum factum fuerit credatis quia ego sum. Amen amen dico uobis qui accipit si quem misero me accipit. qui autem me accipit accipit eum qui misit me. Cum hec dixisset ihs turbatus est spiritu et protestatus est et dixit. amen amen dico uobis quia unus ex uobis tradet me. Respiciebant ergo discipuli hesitantes de quo dicebat. Erat autem recumbens unus ex discipulis eius in sinu ihu quem diligebat ihs. Nutat ergo simon petrus huic discipulo et dicit ei. quis est de quo dicit. Cum ergo recubuisset ille sic super pectus ihu dicit ei. domine quis est. Respondit ihs. ille est cui ego intinctum panem porrexero. Et intinctum panem porrexit iude simonis iscariotis. Et post buccellam introiuit in eum satanas. Dicit ergo ei ihs. quod facis fac citius. Hoc autem nemo scit discumbentium ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant quia loculos habebat iudas quia dixit ihs ei. eme ea que opus habemus ad diem festum aut egenis ut aliquid det illis. Cum ergo accepisset ille bucellam exiit continuo. erat autem nox. Cum ergo exisset dicit ihs. nunc clarificatus est filius hominis et deus clarificatus est in eo. si deus clarificatus est in eo et deus clarificabit eum in semetipso et continuo clarificabit eum. filioli adhuc modicum uobiscum sum. quero me et sicut dixi iudeis quo ego uado uos non potestis uenire. et uobis dico modo. Mandatum nouum do uobis ut diligatis inuicem sicut dilexi uos ut et uos diligatis inuicem. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis si dilectionem habueritis ad inuicem. Dicit ei simon petrus. domine quo uadis. Respondit ihs ei. quo ego uado non potes me modo sequi. sequeris autem postea. Dicit ei petrus. quare non possum te sequi modo animam meam pro te ponam. Respondit ihs ei. animam tuam pro me ponas. amen amen dico tibi non cantabit gallus donec ter me negabis. Non turbetur cor uestrum. credite in deum et in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. si quo minus dixissem uobis. quia uado parare uobis locum. et si abiero et preparauero uobis locum iterum uenio et accipiam uos ad me ipsum. ut ubi sum ego et uos sitis. et quo ego uado scitis et uiam scitis. Dicit ei thomas. domine nescimus quo uadis. et quomodo possumus uiam scire. Dicit ei ihs. ego sum uia et ueritas et uita. nemo uenit ad patrem nisi per me. Si cognouissetis me et patrem meum forsitan et patrem meum cognoscetis. et amodo cognoscetis eum et uidistis eum. Dicit ei philippus. domine ostende nobis patrem et sufficit nobis. Dicit ei ihs. tanto tempore uobiscum sum et non cognouisti me philippe. qui uidit me uidit et patrem. quomodo tu dicis ostende nobis patrem. non credis quia ego in patre et pater in me est. Verba que ego loquor uobis a me ipso non loquor. pater autem in me manens ipse facit opera. Non credis quia ego in patre et pater in me est. alioquin propter opera ipsa credite. Amen amen dico uobis qui credit in me opera que ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad patrem uado. Et quodcumque petieritis patrem in nomine meo hoc faciam ut glorificetur pater in filio. si quid petieritis me in nomine meo hoc faciam. Si diligitis me mandata mea seruate. et ego rogabo patrem et alium paraclitum dabit uobis ut maneat uobiscum in eternum. spiritum ueritatis quem mundus non potest accipere quia non uidet eum nec scit. uos autem cognoscetis eum quia apud uos manebit et in uobis erit. Non relinquam uos orphanos. uado et uenio ad uos. Adhuc modicum et mundus me iam non uidet. uos autem uidetis me quia ego uiuo et uos uiuetis. In illo die uos cognoscetis quia ego sum in patre meo et uos in me et ego in uobis. Qui habet mandata mea et seruat ea ille est qui diligit me. qui autem diligit me diligetur a patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum. Dicit ei iudas non ille iscariotis. domine quid factum est quia manifestaturus es nos tibi et non mundo. Respondit ihs et dixit ei. si quis diligit me sermonem meum seruabit et pater meus diliget eum et ad eum ueniemus et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me sermones meos non seruat. et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum uobis apud uos manens. paraclitus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo ille uos docebit omnia et suggeret uobis omnia quecumque dixero uobis. Pacem relinquo uobis pacem meam do uobis. non quomodo mundus dat ego do uobis. non turbetur cor uestrum neque formidet. audistis quia ego dixi uobis uado et uenio ad uos. si diligeretis me gauderetis utique quia uado ad patrem quia pater maior me est. Et nunc dixi uobis antequam fiat. ut cum factum fuerit credatis. Iam non multa loquar uobiscum. uenit enim princeps huius mundi et in me non habet quicquam. sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem et sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. surgite eamus hinc.

Hec sancta et uenerabilia misteria. quibus humane redemptionis opus impletur. ita nobis sollemnitatis huius gaudia consecrent. ut ad celestia regna transeamus. Per dominum nostrum ihm xpm filium tuum qui tecum uiuit et regnat in unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen.

Rūt abrahām p̄ gentiū p̄m̄. p̄missas
acq̄rit hēdes: et in semīe ei⁹. nō gen
men carnis. h̄ ꝑ ꝓgō fidei būdicitur
sīt. ad p̄mūciatū festis oīb⁹ festū.
sac̄ nouoꝝ mēsis emittit: utr in quo
actepit mūdꝫ exordiū: in eod hr̄et
ꝓpiana ēatura p̄cipiū. Quos em
furentis indei fecerūt in dñz ihm
quecūq; doluerūt. et suscepti hoīs
vitatē multis cōr ausib⁹ ꝓtās dīna
subtrexit: parā tñ dñi ḡsilij sui
unuꝫ implent: et ꝓmacia sac̄ tñ
lege crudelitatis ꝓfecit ope salua
toīs: qđ nō scīebe nō phizei. nec sū
mi intellexēre pontifices. Si em ḡ
nouissent: nūq; dñm maiestatis cru
cifixissent. sed ipe utiq; dyabolꝰ intel
lexit. q̄ semēdo in xp̄m suū destruēt
p̄cepatū: qui antiq̄ fraudis nō per
dēt: si se a dñi ihu sanguine etinēt.
Sed malicia notēdi auida. dū utrumꝫ
uult: dū capit capta d: et dū ꝑse
quitur mōlem. uidit in saluatorē
iuenit sane in illo molimīe ipmdē
tis audacie. dignū cooperatorē dignūq;
ḡsortē: cū ipius iudas maluit minist̄
ēe dyabli q̄ apli⁹ xp̄i: q̄ nō tioīe p
turbacōe desciuit. h̄ pecūie cupidi
tate distraxit. Docete dilectissimi a
prudent⁹ instruite: que grāia. et qua
les fructus. de auaīcie stirpe nascant⁹.
Quā multo aplius radicē ēe malor
oīm discimus: qua illius p̄cm sine
cupiditate amittitur: et oīs illicitꝫ
appetitꝰ istiꝰ auiditatis ē morbus.
Amoi pecūie bibis ē omis affect⁹: et aīa
lucri cupida erā p̄ coniugio pire nō
metuit. Nullusq; est iustitie in illo tor
de destructū: in quo sibi auaīcia fecit
sūtinentiū. Hoc xp̄isꝫ iudas iebriatꝫ
venēno: dū sitit lucrū. ꝑcutit
laqueū. Et tam stulte et ipius
ut tingāt ar gentēis et dñi
det et mgrim. Cū aut se ad
tpiendꝫ miquitatis iudicū ge
filis p̄bus⁹: b̄tus aplus pe
rus fides ea q̄ uocē fuebat
quo cōpati ꝑtꝫ cēt 2 rōnem
ancilla sac̄dotis calūpmāte p
vitꝫ. mf̄mitatē negatois
ob hoc ḡhenne sicut appet
tāe ꝓmissa. ut m cerne pcep
remediū ꝓmē cōdēnet: et
de sua audēt ḡtute afīē
mutabilitatis ꝓcūm. nec bīn
petrꝰ potuisset euadē. Dñs
aut ihs qui mē pontificis
silū solo corpe teneba: trep
tōes distrpuit fois posit. sine
qui intuitu: et p auēne aīe
ut respexit erexit: et ipetuit
pentudie iciauit. Iehices fe
lacīme tue: que ad delicē dñi
negatois. dn̄tē sacri habi
tismatis. Affuit em dextā
ihu xp̄i: que labēte te pfi
dentē ꝑcepit: et firmiter
standi m xp̄o cadendi ꝑcīo
pisti. Dixit inte dñs nō fi
ciā. nō delicōes animam: h̄ gl
cā funesta turbatā. Habitā
flectus ubi nō defecit affect
fons lauāt ubā fōmi
nec tardū ē remediū abolet
omis: ubi nō fiunt mūdicīe
tatis. Cito utiq; i soliditate
redit petra: tanta recipiēt
titudīe. Ut qđ xp̄i exemplū
sioc: i suo p̄ supplicio nō timēt

Feria 3a ſma Dnice ꝑ: de paſſione dñi

Ermonē dilectiſſimi de gloꝛioſa dñi nri ihu xpi paſſione ꝓmiſ ſū. ita expectatiōm diē intelligo ꝙ ꝓxīmo ſequenti: ut officiū diſſeṅdi. et feſto paſchali ſuadat: et audiēs in ꝓpi erroꝛe obſtinet. Quū enī dei filiū uerā nēc carnis negauit ſuiſſe nāz. ſūma fuit fides xpiane. ſic euangelica ꝓdicatiōes nimis in ꝓdentē impugnat: ut ſcdm ipoē rumoꝛ xpi. aut ſimulatū fuiſſe fantaſmatis. a ſimplicū ſenatuꝛ. q̄s a cordibus procul longe ē repellēda: et tabula integꝛitas. nec maculam ꝓfeꝛe. nec rugam ꝓt habēre meruit: que dñū xpm. ſic dñm ſic hoīem. ſine aſſumptū: et nec falſū hoīem. nec deū ſecū ſuiſſe paſſibilem ſcio. ꝙ ꝓ ſuo gō ab illo nōie. qui mihi ꝙ ſūme deū ꝓmittēs uerbū caō fm̄ ē. michi dñm ſuū. dñā humanaq; ſubſtātiā aſſumpſiſſe exiſtit. et ꝓ oīa mecū facta corꝓea dñi ꝓſone fuiſſe tanq; ꝓpꝛia actōes: ea ꝓpa tm̄ q̄ ineſtimabilē fructū ſunt. nulla ꝓmiꝛe: nec ꝙſtūdimꝰ: ſi ꝙ tm̄ nē ſit. ſpm̄ qualitate ſentimꝰ. ſi cer dna cū humane ꝓuidicat. nec dna dīmꝰ: tū ita miſcuiſſe dr̄ geminat. ut ī eis nec ꝓpꝛietas aſſumpti: nec ꝓſona gemētur. Tranſcurſus igitur hīc q̄ ſ paſſio ne eā ꝓceſſaꝝ ſit: ꝙ ſacramētū paſchale tractēs ſcā exaudeſcente ad effectū hui ſcis ſenſibꝰ indoꝛe: cū deꝰ ſit ī xpō mūdū reconciliās ſibi. nulla die templo corꝓis eī ꝓ mittēt potuiſſet mſeri Quidē terrubilis illa multitū cohoꝛs. et a pui ꝛpibus 2 ꝓbaizeis miſſa cū gladiis 2 fuſtibꝰ multitudo. ita una dñi uoce ꝓ cuſſa fuit. ut cū turbe exiſſent ihm̄ ſe quēre nazarenū. rñdiſſetq; ego ſū. nēc coꝛ ſuū ſubſiſtēt: q̄ homo ſit' amiſſo nūcupū officio ꝛetꝛoꝛſū actu eluſi ꝙ coꝛruerūt. Inq; dūq; dūc cāt ꝓtris ī ſcīm: q̄ impoꝛta no nata nō arma ḡnis. nec dextꝛe potentis auxilio: q̄ ſola ubi ſtrute ꝓſtēnt. Quod dō ſaluando humano gn̄i. altiq; opꝛe rō congruebat. nī poſſ ſanguis xpi ꝓcū ē redemcū fieꝛi. ſi redēptoꝛ ſe nō ſm̄et ꝙpſen di: admiſit niſi ꝓpꝛias manꝰ. et rohibita eſt potēna ciuitatis: ut ꝓuenīetum ad gl̄iam paſſionis. Cū utiq; iam̄ fuiſſet ꝓcē. et nulla ꝓfuta ymago tol leꝛet: niſi dca dīnitas deie ſe ſuā ne carnis ſenſibus indueret: et dñs dei ait hoīe filiꝰ. aliūde ītemcābilis. aliūde paſſibilis. mortale nrm̄. ꝓ ſuū īmoꝛtale renouaꝛet. Et hō meſuru die. hō formidē nō tacebat: ut ad dm̄ rendas hūm̄ ꝓ turbacōes nō ſolū ſac̄ mēto nos ſuſceptois. q̄ etiā exem plo fortitudie roboꝛaret. ſtram̄ iuſta dīcētiū ea ad pacīā cohoꝛtato: cū nulla cēt mea infirmitate roto. Dcās aut dñi paſſiones yſaias ꝓpha ꝙdo ce ꝓmicat dicēs. Dorſū meū dedi in flagella et maxillas ī palmas: vul tū aut meū nō auꝛi a gꝛuſione ſpuꝛoꝝ. Q̄s utiq; ubi caō patiebat. nō ubi cāt pena h carnis: cui⁹ numꝛe atq; ſupplicia. etiā ad ipassibile redūda bant. ut mito ea dicantur illata. q̄ m nrīs ſunt corꝓa admiſſa: dicēte apo-

Si cū cognouissent: nūq̄ dñm maiestatis crucifixissent. Obcecati cū in sua malicia sua: in q̄ p̄uigauissent fratrem nesciebant. Vnde misericors ihūs qui cētā mlt̄dines suos dilexit sua morte saluare: p̄gnorantia seruitutis & crucis altitudine supplicabat dicens. P̄r ignosce illis: quia nesciūt q̄d faciūt. Hoc mente cū corde. nec auditu aurib⁹. nec oculoz intuitu se nouerāt. quē falsis testimonijs appetissent. quē affigi patibulo coegissent: dū in corpe hoīs nō agnouerūt sp̄am diuinitatis. Vi tenuit ihūs. et nō cognouerit dñm glorie auctorez: nec intellexerit p̄tē nūdicatum. Deq̄rit⁹ mansuetudine maledictum: ut ydolatres dei dei. et ne gazophilacia dei hoīs ipietas violaret: dū sibi formā in pp̄o. et indei estimat solam. et hēretici asserūt falsam. Dicat g⁹ istri fantastica xp̄iam. que sine salua sp̄a troie affixa fuit ligno. que iacuit in sepulchro. et renoluto monimēto lapide. que 3o die cū surrexit. ūl quike corā ihū discipulorū diuisa clausis ad eos ostijs ingressa intulit: cū ab ambigēda cōe cū diffidentia. ispica oculis. digitis q̄ tractai. patentes adhuc fixuras clauoz. et reconditū aplōz latus ubi⁹ explorāt: ut sanctā huc diuitias. tenebras suas hēretica obduratio nō relinq̄t. cū dant dū sibi spem vite pollicētē cūcte: dū resurrois xp̄i credūt se ee glorios. Non cū p̄t cū aplō dicē. xp̄us resurgens a mortuis p̄mitur dominicē: quā nō sūt p̄mitie hoīm: si nō sūt de humana stirpe nē. Qui cū p̄mo omnī resurgens. eis plenitudie e potes quā p̄fessit: et que ē ritus ho⁹ q̄ est

m caput ichoatū. in membris q̄ splendū: quia sicut in ad̄ omēs mortui. ita 2 in christo omēs viuificabuntur. ¶ Amplectentes igitur fidissimi xp̄iane fidei dulcissimū p̄missum q̄ nos in quo ihūs sicut ayt apl⁹ habitat corpalit: et nos in illo repleti. sicut ā in corpe sua sp̄a dei. quo corpaliter in p̄pria natura: misi quia cū nra grā sua deitate. et in illo sum⁹ deo repleti. in quo crucifixi. in quo sepulti. in quo cū sum⁹ suscitati. et possim⁹ cū aplo dicē. nra aut̄ conuersatio in celis ē: Vnde cū p̄fecto expectam⁹ dñm ihūm. qui reformabit corp⁹ humilitatis nre: configurabile corpi gl̄ie sue: secundū operationē qua et possit. ¶ Sexta quarta ho⁹ dei lectio.

Desiderata fratres nobis dilectissimi: omnium optabilis nūdo adest festiuitas: de passione: que nob⁹ mt̄ ecclesie cōes spūalium gaudioz solet̄ parere patrem: quā et si difficile sit de cāis re sepius dignū aptez dictū: nō ē tū liberū sacerdoti in tanto ne mīe sacrificio fidelib⁹ sibi amabus subtrahē humore officii: ut ipā mā ex eo q̄d ē ineffabilis dei tribuat facultatē: nec potest defice q̄d dicatur. q̄d unig⁹ patris ē q̄d dā. ¶ Lucrabat ho⁹ humana infirmitas gl̄ie dei: in explicandis opib⁹ suis. ut ei⁹ rem se ipe mbemat. Labēmur sensu. Hzam nigemo. Defraudat

scaur scrutatetur · omn̄ celerrime cū
quemcō · tu es m̄ xp̄us filius dei viui
dr̄ dtūr nō reuelante caro ne" et sāg̃ne · quoz obiectu mtiores odi
potcāt impedāt" · ℣ ipe sp̄u p̄rie
exante mteor de credentis · ut ad re
gnūe tot⁹ ecc̄le ꝑfect⁹ p̄im⁹ discret
qđ docet" · et ꝑ solidit⁹ fidei qua
cāt p̄dicat⁹ audiret · Tu es petr⁹" ·
et sup̄ hanc petr̄ edificabo ecc̄lam
meā · et porte infer nō p̄ualebunt
aduſ eā ¶ Vndane fidei ꝙ fortitudo
que portas montis sup̄ inexpugnabile
petr̄ edificata metuit · dum dum ihc̄ xp̄us · et dū dm · et dū filiū dei viui ostendit" ·
cui⁹ eternus filius dignūe qui auctor
est mūdi : cui⁹ natū mfinc seculoz qui
cātor et ꝓpm" · cui⁹ dñm omn̄ virtutes ·
et dum de sinu patris mortuū : cui⁹ patri nec
tui · et m solitudine carnis patri ꝑ p⁹
tatoꝝ immolatū ¶ Quis ut hanc
gens uncūlis mortifere ꝑuicacie
absoluet · scuto fidei protect⁹ hinc ma
iestatis occultauit : et mfirmitate me
hūilitatis obiecit · Tu ei crudelis a sinu
inimici filiū mei dei nosse posse po
tuisset : indecor nos mās nec potuis
se ꝙ illustris edyp studuisset attendere" ·
ne omn̄ ception⁹ amitteret fructū : qui
mchil sibi debentis ꝑsequutus libertat .
sefellit ꝙ illū malignitas sua : metuit
suppliciū filio dei : qđ octies filius hoim
in remediū vertetur · Fudit sāgne instru
ens regulando mundo · et primū cēt a
poculū · Suscepit dñe · qđ sc̄m dolor
tue hore ꝓuitū hinc voluntat⁹ electus" ·
admisit ut se ipas fiducie manu : que
qui ꝓpe meminit secleri · facilate fuit re
cepti · Quid etiā cū mīstros suos

scaur scrutatetur · omn̄ celerrime cū
quemcō · tu es m̄ xp̄us filius dei viui
dr̄ dtūr nō reuelante caro ne" et sāg̃ne · quoz obiectu mtiores odi
potcāt impedāt" · ℣ ipe sp̄u p̄rie
exante mteor de credentis · ut ad re
gnūe tot⁹ ecc̄le ꝑfect⁹ p̄im⁹ discret
qđ docet" · et ꝑ solidit⁹ fidei qua
cāt p̄dicat⁹ audiret · Tu es petr⁹" ·
et sup̄ hanc petr̄ edificabo ecc̄lam
meā · et porte infer nō p̄ualebunt
aduſ eā ¶ Vndane fidei ꝙ fortitudo
que portas montis sup̄ inexpugnabile
petr̄ edificata metuit · dum dum ihc̄ xp̄us · et dū dm · et dū filiū dei viui ostendit" ·
cui⁹ eternus filius dignūe qui auctor
est mūdi : cui⁹ natū mfinc seculoz qui
cātor et ꝓpm" · cui⁹ dñm omn̄ virtutes ·
et dum de sinu patris mortuū : cui⁹ patri nec
tui · et m solitudine carnis patri ꝑ p⁹
tatoꝝ immolatū ¶ Quis ut hanc
gens uncūlis mortifere ꝑuicacie
absoluet · scuto fidei protect⁹ hinc ma
iestatis occultauit : et mfirmitate me
hūilitatis obiecit · Tu ei crudelis a sinu
inimici filiū mei dei nosse posse po
tuisset : indecor nos mās nec potuis
se ꝙ illustris edyp studuisset attendere" ·
ne omn̄ ception⁹ amitteret fructū : qui
mchil sibi debentis ꝑsequutus libertat .
sefellit ꝙ illū malignitas sua : metuit
suppliciū filio dei : qđ octies filius hoim
in remediū vertetur · Fudit sāgne instru
ens regulando mundo · et primū cēt a
poculū · Suscepit dñe · qđ sc̄m dolor
tue hore ꝓuitū hinc voluntat⁹ electus" ·
admisit ut se ipas fiducie manu : que
qui ꝓpe meminit secleri · facilate fuit re
cepti · Quid etiā cū mīstros suos

nobis patū sit : qđ etiā
de dñm magistrate sentimus ·
Dicente cū ihc̄ · quem dicite homines esse filium hoim" · qui dicebant
alii : ne desinat ꝓnunciare qui
cunq̄ audierit accedere · Quod aut nec
opa dei manibus humane admira
tionis furiganum intendo · ita ꝑplexis
ceps mentis nec et obtenebrat et suspat" ·
sicuti passio salutaris" · De cuius
omnipotentia que ei cū patre dño
et equalis eternitate est · quotidie ut
possumus cogitamus · mirabilior nobis
fit medio humilitas qđ ꝓtas" : et diffi
cilius capiemus dñe magestatis eximiam
qđ humilis forme summa ꝓcedere
Deus nūtu nos ad intelligendum iuuat" :
placet alius sit tonitr⁹ · alius tuba ·
alius dentes immobilibus · alius cla
ritas passibilis · mbra tui ꝓsona docent
claritas deitatis substantie : ut sine
infirmitatibus · sine mbrorum · ego
sit structura · cui⁹ et gla · ¶ Vide
fidei regula dilectissime · qua in xp̄o
corpore simboli · ꝑ auctoritate
apostolice instructoris accepimus : ihm
xp̄m dñm nr̄m · qui filium dei pris
omnipotentis dicimus · cui⁹
de sp̄u scō natū ex maria v̄gine osti
tum" : nec ab cunctis magestate
tua · et de tua redemptus sanctitatis
Quia cū que dei sunt et que hoīs ·
qui et humanitas explent et deitas" :
per deum passibili ꝑ passibilis mestis :
nec ꝑ tuus mortalitate affici · nec
firmitas posset in virtute superari
¶ Meritō beatus petrus apl⁹ mīs
sionarie confessione laudatus est : qui
cū dño quid de xp̄o discipuli intelli-

·tanta cât pcratio affto: ut de cruce
supplicare pr̃i nõ se diuideret. ℟ illis p̃
tulãt ifi ignosti dicens. ℣ Pater dimitte illis: nõ em̃ sciũt quid faciũt.
De cui⁹ latꝰ oĩome potẽcia fluit.
Et p̃dicato apli petri. cpcus qui
dyeciũt sanguis ei⁹ sup nos. et sup
filios nr̃os ultoz ad pẽtenciã corda conuertẽt. et uno die baptizãt
fere tria milia hoĩũ. ℣ Sicut p oĩz
una aia 2 corpus: patroĩ iam p eo
mori que poposcẽrãt crucifigi. Ad
hanc indulgenciã traditor iudas p
uenire nõ potuit. ℣ qm̃ p dulcedine filius
cui dya lz strabat a dextris. pius m
despacionem dilpiciebat: tñ fuit: q̃ sacr̃ũ grãis
redẽptoris xp̃i ipleret. Sciam mortuo p omĩbꝰ ip̃e deo. potuisset fortẽ cetã hinc ꝙsequi remedium: si nõ
fesi massẽt ad laqueũ. Sed malignus
cordis. et nec fructus frondũ dedit. nec pannus foliis gmentis occupato. michil digñ doctoz nec sal
uatoris insedeat: nec prius accipiat
aurib⁹ dñi uba sacris. ℣ Non dem
dorme iustos. ℟ pcatores: et dicit filiꝰ
hoĩs quere et saluũ qd̃ pcũ sect
michi expedit clemẽciã xp̃i. qui non
solũ corpeis infirmitatibus medebat.
℟ etiã ecclesiã debilẽ curabat aiãm:
dicens paralytico sanato. confortare esto
fili. remissa sũt tibi pcã tua. ℣ Dirige
et adiace sibi adulte. nec ego te derelinquam. Vade et amo noli timere: ut
p oĩa sua oĩ det michi adiutũ suo
saluatoꝛi se mundi demisse nõ indigne
℣ Aquo intellectu alienato ip̃ius traditoris. mens rep̃ti in semetipm. nõ
iudicio pẽtentie. ℟ sui⁹ pẽtencie. ut

qui dixe auctoꝛem uite occidistis
augmẽtũ dãpnacois hic. cui nõ
do pcauit. ℣ ℟ falsi testes
crucis pncipe. qui impij sacr̃
m dñi ihũ. ministio ignauia ꝑsi
et famulatu impie obsequio
runt: et detestand⁹ humiliatꝰ
plectãs. fuit. ℣ Cuius em̃ mi
ndeo: inde cãt crudelis: mi
Crucifixi d̃ute mirabilis. fu
dinũ pplus: et insẽtu. oĩm p
℣ sencia infert. ꝑtãt sup
et licencia factoris etiã op
placat dolentis. Vnde oĩm
do uerũ gestaz. q̃ plenissime
narato elbam et pcipue. ut p
kiũ est actipiedo audiam. ut
ua fide actoꝝ. que tpe dñice
passionis intelligam⁹. nõ solũ
missionẽ pcoꝝ in xp̃o. q̃ ipse
h̃ etiã formã iustitie ẽ ꝑfecte

Dum milites Gerunt
modis dãnissimi
audita ipietas libenter
et cam aquã ꝑtrãs. in qua
sedens iubebat. et mi
falsi testes ĩmittis sacerdotibus
mulando ꝑtulerunt. michi
digñ morte. ecce affrent. ℣
insup̃abile re ꝑcussit: et q̃
mũdi affectatis regni mysteria
et gessit. ℣ Cui⁹ pylatꝰ ipse
frustra videbat. et
absolui: calcẽ ꝑmiose et mi
clamabant. ℟ hinc dimitte
nõ es amicꝰ cesaris. Quisq
se regẽ facit: cõtradicit. resi
Deitatem ĩ humilitatẽ ip̃e
pylate timuisti. sed mendacio
sunt nomie regni: et ꝑ hoc

illusione · exigebat et monitis ℣ Dñ
et cū summi sacerdotes et principes uide
rūt oēs q̄ multitudo crebris vocibus
acclamarent crucifige : tradidit ihm
p̄ quērētū voluntati · barrabā illis la
trone dimisso : ut qui in die festo duc
tōr⁹ duc⁹ mittebāt · ipsumq⁹ eis
p̄tradit⁹ homicide ℣ Et iste utiq⁹ delict
sui ad locū claudicatōis sue dño · et
mūa ab ipiorū tabernaculis expulse · ut
impl̄etur q̄ scriptū ē · longe est a pctōre
bo salo : sequebatur cū multitudo ppli
et mulierū plangentiū et lamentantiū
eū · Doleb⁹ etenim seruus infimor⁹ cau
p̄ dñs qui morte hui⁹ digni miserias
gemuēb⁹ : et damnatorū cpūs p̄ nē gio
sis deuocōe miserēb⁹ · Ez ipse sibi a platēis
quo dñs ihūs deputabatur ipendi : q̄ nō de
rebat dicto trophēo · nec lancea dis
tolam ℣ Domq⁹ gressus ad eas · filie iher
lem : nolite flē sup me · h supmetipsas
flete · et filios vr̄os : quia ecce dies
in quibus dicet · Bte steriles et uentr⁹ q̄
nō genuerūt ; et ubera quę nō nutri
runt · Tunc incipient montibus dicere · cadite
nulla mōtium : Non tecti pallium dim
sibi supplicij : et colles nullas ipse flen
di ce rōne · indicit pnas semitrando
eundum · Non e mei q̄ doleat in me
filie iherlem · sed vos plangite ·
et p vrīs filijs emulate : sup illos fu
dat iste ploratus : quos flere vita diutina
peperūt · Lugend plane vobis est :
nō de saluatōe credentiū · h de ipie
tate penitentiū · Ego enim bolens patior :
et mortē in me qui sū p̄emptus ad
mitto · Solite flē p nūdi redēptōe
mōdi : h in patria prius videbitis
iudicante ℣ Exaltatus q̄ xp̄us ihūs

debuit nunc molico ptātis ·
Deinde consiliū tyrānis tibi p
bent expatus · h pnicio animor⁹ · si to
gato dimitas · h pfida decreta
tui militū : quid cū grandi limi
te affectata potēa ? cui p̄alis fuit
de humilitate doctrina ? Romanis
legib⁹ nō gaudet ? censu subiit
peregrina solūt · Decretalia nō ī
bunt : que dei sunt deo · et que sunt
cesaris cesari reddenda constituit ?
pugnare decreuit · obtat suasit ·
maiestatis pcauit : ho e bō
nō pugnare cesare h iuuat ℣
Dimitte me in totū mame indecor
Beatus obiecto ? discute diligē
ter pces · q̄ de diu ihū cpūs notū
fit : quid de pdite comptū · Cecis
sti surdis auditū · claudis gressū ·
mutis donauit eloqū ? febres
degut · dolores resolut · demonia
dicit · mortuos diuificauit : mā
et demens ut celestem impauit ·
magnū p̄fa rege ista simulant ·
qui nō humana operetur potētia · h
uiture dna · h Hanc g⁹ indei
berat pdere ? cōmutet actorē
sua : et bor p̄cedit ore q̄ tenet
mente · Quāc de tricenis talentis ?
qui celestia p̄sequūt ? Quidnam cum
pleto curiosum sibi inuidiosū q̄ sen
tiret · q̄ cū indei de negligēt dilectc
cesaris ipetebant ? dq̄ diu tū fluc
tuā corp integrā tenuit · et to
tum ihm quis cōtrucidare affici aut
fugisse d̄ussit : ut sacrata imātas
q̄ motentis minime ultio nō sequet
deq⁹ p̄mat malicia p̄ne esterbat
ingressis : et inque obtinuerit ino

m ligno · retorsit mortē m mortis auc
torē : et oēs pncipatꝰ adūsas ꝙ ꝑtātes.
ꝙ obiectōne ꝓssibilis tamꝰ chr̄ist · ¶
uacuatū ē gr̄ale illud vaticiniū me
et letale cyrographū : et pactū cap
tiuitatis ī mē tūfīt redēptoris · Cla
uū illi qui manꝰ dñi pcdes ꝙ trūs
fōderāt · ꝑetrus dyaboli fixū ere
dulitatē : et sōrū pena mēbrorū
nuntiarū fuit mīfīo ꝑtatis : sr sua
xp̄o gl̄iōsate victoria · ut m xp̄o ē
tū xp̄o oēs qui m eū credūt trūpha
rent · ¶ Cū gꝰ qñ crucifixi corpis
elevatōe sublimis regsiliatōe mūdi
exequētur · m quadā arte supplicii · lat⁹
ne ꝙssu ad ꝙadysū vocāt ḡuactū :
vos ꝓncipes mdoꝝ legrisꝙ doctōes ·
nec oscitātē ꝑpetrate oppūcti · nec effrōs ste
leis mitigati · fremitū clamoꝝ addatis
tela liguatꝙ dicentes · Illos salvos fec⁹ ;
seipm nō pt salvū facē ? Crucifixꝰ ista
est : dūdat de cruce ē rēm⁹ ei · Sed
hīs vocibus vrīs stultis atꝙ blasphē
mis · r̄ddūt oīa clīmenta vultū : et
vnā simul m vos simās fremūt · celū tra
sol ꝙdēa : quē mdignos vos sno mīstio
ꝓtestantes · tremēdo motu · mfōsso ꝙ de
frūt tenebīs mūdo vīs tenebras ostēn
tant · ¶ Q⁹ si ad angūē dos vos nec
celestia nec ifra sufficiūt · et cruce xp̄i
magis potuerūt petre atꝙ monumēta
ꝙ vīa tot⁹ sentie : salte ꝙ m templo
actū ē serenē admīte · Velū cui⁹ obi
tu mcludebant sca scōr · a sūmo usꝙ
ad ymā disruptū ē : et sacrū illud mis
teriū ꝙ secretū · quo solū sūmꝰ pōtifex mssꝰ
fuerat rescatū ē : ut melius ita ecclē dis
tinctiōs · ubi melius recedēt scrutatores · ¶
Repcussos utꝙ vos debuistis agnoscē.
et cui⁹ ius sāc doctrīe ꝙ didisse : qua dīs

cat ꝙs vobis vīnus ꝓdāt · Ve
ꝑetrus moysi : ē ꝑetrus et mīsēs ſſ
gr̄o vos testamēti vīrūs ꝓpi
et gr̄ā vacuos et lege pūdos
tō nōīs · quā nō ē ꝑdīstis inno
¶ Nos aūt dilectissimi qui ad
novātrīc tenebrīs libēat · fidei lu
acceptū · et m nouī testamēti lu
tem · ꝙ eleūt adoptōis mūnd
festuitatē qua ifat cuncta ꝙ
gaudeam⁹ qui pascha nr̄m imm
lata ēxpūt ? ꝙ cui⁹ ineffabilē ꝓ
oīm cōsummatū vīrōe victīm · ꝙ
uta m nouitate a vetustate trāsfe
vt nō solū ꝙadysi ſtestuēm⁹ ſſ
culo · ſ cerā regnū celestre ḡ
uenīm⁹ · ¶ Sexta ꝙta ſ ſcā euāgelīū ſ
iohannē ·

Arte die festū pascē
sacrū vīus · qua deus
eius · vt tūsceat ex hoc mūdo ad
ꝓtem : cū dilexīsꝰ suos qui erā
m mūdo · m finē dilexīt eos · ſſ
¶ Omelia vi. ꝑ vi. de ꝓsa ſſ

Scripturus euāgelīsta vī
mēorabile illud dñi mīsē
quo discipulis m pascha pas
ad passionē vnit pedes lauā
ē : ꝙno xp̄i nomē pascha · qui
tice signāt ꝙpe curamus · vti m
ꝓcem · Ante die aūt festū pascē
sacrū vīus qua deus ſſ
tūsceat ex hoc mūdo ad ꝓtem
dilexīsset suos qui erant
eos · ¶ Pascha qppe trūsitus mīsēr
nomē ex eo deus hūs · ꝙ trūsiuit
m eo dñs ꝙ exēptū ꝓcussit ꝓ
genita egypti · et filios ifi fidē
rans : et ꝙ vīi filii ifi trūsierūt
illa nocte ꝙ egyptia fuerūt

fol. vi. Sexta dñi ꝑ sci euāg. iohīs omē de. ꝑ. ꝙ. col. i.

tradi · aray ab hoīibꝫ potāt crucifigi ⁊: deus cāt deꝰ · cui oīa debt
pr̄ in manꝫ: qua a deo exiuit · et ad
eū redit ¶ Sciebat ꝙ dñs · quia
diabolꝰ iā miserat in corde iude ut tra
deret · eū ⁊: sciebat qua oīa dederi ei
pr̄ in manꝫ: interq; oīa et ipm̄ tra
ditorem · et eos quibus tradendꝰ cāt ·
et mortē quā cāt passurꝰ ⁊: ut de hoc
oīnꝫ · que delict facti: malignꝫ cor
sua potentia quereret in bonū · Sciebat quia p humilitatē incarnatois a
deo exiuit ⁊: et p victoriā resurrectois
ad deū cāt redieturꝰ: nec dim eū a
inde quereret · nec nos desine eū redi
ere · Sciebat quide oīa hc: et tñ in magne fuc iudicū in magne exem
plū humilitatis · surgit a cena · ponit
vestimēta sua: lauat pedes discipulorꝫ ·
nō deo dīm · ꝫ hoīe sui implens offi
cium: et eoꝝ quoꝝ pedes humiliter ab
luens · cuiꝰ manꝫ ministrādo · nouerat pretiū esse posse dās ¶ Qꝝ
ꝫ alterū indagine · ministū qer hūi
lium mū salvatois ꝙ tractat delectat:
cena hec sacrā in qua cū discipulis
recubuit dns · quos figurauit humilis
que corpalr in cellā demorātꝰ · et
dapibus ibi salutaris · ac mirabilꝰ
suoꝝ dulcedine cibatos longe latecꝫ
pauit ⁊: et ipe indicendū fide ac
dilōne pasti ē: qua quotid de gnā
vitatis gustu · ꝙ os nimiꝫ corpis sui
ꝙ est cellā quasi more desicentiū fe
rit augmētū · ¶ Surrexit aūt a
cena · et posuit vestimenta sua: qū
quasi ab hoīe amplius gustum desistēs
membra corpis sui assumpti deposuit
in cruce ¶ Acepto linteo cīnxit

tradi · aray ab hoīibꝫ potāt crucifigi ⁊: deus cāt deꝰ · cui oīa dedit
pr̄ in manꝫ: qua a deo exiuit · et ad
eū redit ¶ Sciebat ꝙ dñs · quia
diabolꝰ iā miserat in corde iude ut tra
deret · eū ⁊: sciebat qua oīa dederi ei
pr̄ in manꝫ: interq; oīa et ipm̄ tra
ditorem · et eos quibus tradendꝰ cāt ·
et mortē quā cāt passurꝰ ⁊: ut de hoc
oīnꝫ · que delict facti: malignꝫ cor
sua potentia quereret in bonū · Sciebat quia p humilitatē incarnatois a
deo exiuit ⁊: et p victoriā resurrectois
ad deū cāt redieturꝰ: nec dim eū a
inde quereret · nec nos desine eū redi
ere · Sciebat quide oīa hc: et tñ in magne fuc iudicū in magne exem
plū humilitatis · surgit a cena · ponit
vestimēta sua: lauat pedes discipulorꝫ ·
nō deo dīm · ꝫ hoīe sui implens offi
cium: et eoꝝ quoꝝ pedes humiliter ab
luens · cuiꝰ manꝫ ministrādo · nouerat pretiū esse posse dās ¶ Qꝝ
ꝫ alterū indagine · ministū qer hūi
lium mū salvatois ꝙ tractat delectat:
cena hec sacrā in qua cū discipulis
recubuit dns · quos figurauit humilis
que corpalr in cellā demorātꝰ · et
dapibus ibi salutaris · ac mirabilꝰ
suoꝝ dulcedine cibatos longe latecꝫ
pauit ⁊: et ipe indicendū fide ac
dilōne pasti ē: qua quotid de gnā
vitatis gustu · ꝙ os nimiꝫ corpis sui
ꝙ est cellā quasi more desicentiū fe
rit augmētū · ¶ Surrexit aūt a
cena · et posuit vestimenta sua: qū
quasi ab hoīe amplius gustum desistēs
membra corpis sui assumpti deposuit
in cruce ¶ Acepto linteo cīnxit

Benedict ad eram promisse olim hēdita
tis et pacis ⁊: mysteria aūt hui mysteriis
in eo dns tūsfiguis esset ex hoc mū
dus as premi: et qd eius exemplo fi
deles · abiectis quibus delectemur ·
abiecta pcōrū sumite · ꝙmunis sal
utis studiis tūsiri debeant ad p
missos pcie celestis ¶ Quo aūt
discipuli ihūs ex hoc mūdo ad pr̄em:
quos dilexit dilexit eos: et
in finem dilexit · ut ipa dilcōne vita
quos tpis finiret corpalē: mox de
morte ad vitā · ꝙ ex mūdo tūsiturus
ad patrem · Quidq; nāq; hac dilcō ⁊
nemo habet; ut aiam suā ponat
pro ꝙ amicis suis · Unde recte dicit
petrus · et legalis victima et exemplū
christe consecrata ē: ille agnus paschalis
ipse ei⁹ quo dicit apls · Etenim pas
cha nrm̄ immolatꝰ ē xpūs · Iste sā ⁊
guine fusus in cruce: ille in cruce mo
riens medio limine · et superliminari
bus affixo ⁊ postibus ¶ Et cena
peracta cū dyabolꝰ misisset in corde
ut traderet eū iudas symōis schario
tes · sciens qua oīa dedit ei pr̄
in manꝫ · et qua a deo exiuit et
ad deū vadit: surgit a cena et
ponit vestimenta sua ¶ Locuturus
de maxima humilitate assumpte hui
manitatis · pus cōmouit et mitate
mentis ptātis ⁊: ut et ipm̄ verū deū
hominē ꝙ ēmonstret · et: et ut nos
illius precepti admoneat · ut quātō
magni sumꝰ humiliemur in oībus
Homo nāq; cāt vere · qui pedes tange ac lauat · ꝙ hominem

se linthēo: quādo accepto a pr̄e mādato paciendi p nobis. ypō passione ꝯcreto sua membra ꝯtrudent. Dolet nāq; per linthēū. qđ multifario tormētor labōe afflictum: afflictio passionū figūri. Et dūs ponēs destrictā linthēo p̄stringitur: ut significet se ſ̄ui corpus quē induit. nō sine p̄sumā dolor. ꝑ longa crucis t̄bula tione deponē. Lavit aquā i pelui et cepit lauare pedes discipulor. et extergē linthēo quo cāt p̄cinct⁹: qđ defuncto in cruce. aquā dua cū sanguine de latere suo p̄fudit in terrā. quā eden cū opa mūdāt: casteq; opa nō solū passionis sacramēta significat. ꝑ etiā exēplis q̄mlē dignat̄ē. Qui aut̄ lotus pedū lauacro dr. dicit ꝙ ad symone petrū. nō ita intelligēs est. quasi p̄ aliqđ ad illū dicit⁹: ꝑ quia ab illo qui p̄mo aplor cāt ceptū: et | qua mistiū
ille tale mīstiū nescrebat non finaliter horruit⁹: p̄ eāt quilibz cor actuq; finisse nō dubita⁹: ꝑ nō illa timeret sua qua petro dam ꝑ. Ipe nō lauādo te: nō hēbis p̄tē mecū. Ubi a pte mūdatus: p̄ ꝑ pedū lauādo tota rem carne et aiē p̄purificatoēq;. sine qua ad sortē xp̄i p̄uenire nō p̄t̄ insinuat. Unde petr⁹ ꝑ audiēs: soluto mox amore dim̄ quod concepto tendit. Dne nō tm̄ pedes meos: sed et manū et caput. ac ꝑ apte dicit. Quid ita te docente intelligo. p̄ lauādo pedes meos. cuncta mea te mūdare significat⁹: non solū pedes. sed et manū et caput tibi lauādū offero: qua nō solū mensū. ꝑ eāt p̄ actu. visū. auditu. gustu. olfactū.

mitta me q̄mittē. que aut̄ dimitti non ambigo. Sed fidēs matri. quid mādet deus: quo ꝑ hoc ad intelligētiā mysterii tēpus paulatī p̄uocet⁹ andiat. Qui lotus e mḡ. nō indiget nisi ut pedes lauet⁹: ꝑ ē mundus totus. Manifeste mūdat⁹ q̄ lauādo pedū illa. remissionē p̄cor designat⁹: nō tm̄ ē q̄ semel in baptismate dat⁹: ꝑ illius quibus in hac vita nō vulnera quotidiana eis gr̄a mūdant⁹. pedes nāq; quibus medentes ramq; tangim⁹. id ꝑ eos aqua pulueris sicut ꝑ liquū corpus nes custodire nequim⁹. ipām q̄ ne ihū actore nūtrientem desere qua in quātū cotidie defectus et negligentes affricimus: mūdā magn̄ quoq; et sine cibo me vri. a celesti qua mūdi ligur. q̄tēplacor recreāt⁹: si sup̄ius qua p̄cm nō ḡnt⁹. metipōe sēnerim⁹. et dicat⁹ fit in nobis. Qui ꝑ lotus non indiget nisi ut pedes lauet⁹ sed e mūdus totus⁹: qua qui abluit e fonte baptismatis in remissi nem oīm p̄cor. non indiget ultra ymo nō p̄t̄ esse mūdus sed cotidiana tm̄ mundare indiget⁹ ōmo q̄tagia. unde ꝑ cōtinuo sin receptoie indulgentia tra gantur⁹. Est cū toto actu lauāt⁹ corpe mūdus⁹: q̄ceptu tapat ꝑ q̄ mēbra mūdant⁹

palis assistentiæ: ob quorum totidia
ut ordinatione simul et cumula
tione. tondre dicunt ornatus. Et
dimitte nobis debita mea: sicut et
nos dimittimus debitoribus meis
¶ Dixit ergo de apostolis corripiens sibi
ipsis quia sint. Et videlicet et ima
ginem: qui timentes deum ambulat in via
eius. Ita nos qui dum sæpe timoris
offendit. item leprosum mundavit. non
illa lepra et tondiana orum solicep
mundus. possumus aberrantium morum
tondere radicari: ergo maiori utique est
magnitudo. maiori orum. virginitas
vel remissorum lacrimarum clemo
nium expiatio purgetur. ipso
mundus destrigia tordis mei
mundare: qui sedens in dextera di
gressus sumpta humanitatis totidie
interpellat pro nobis. ¶ Postquam
ad lauandos pedes discipulorum deus:
accepit vestimenta sua. Et cum re
cubuisset iterum. ait ubo ministerium
lauacrorum. quod eis paulo ante sed nec
sectibus exhibuerat: quod per hoc/hy/ paccando
nunc lauacrum nobis remissionem
afferunt. accepit membra ita inde
lia. quæ mortalia posuerat. et cum
prosecutores ayuisset discipul.
de fraudulenti cum eis cet cruciatorum
sistendo. et per deos quadrigenta
dentatus. exposuit eis dubitatem
sine passionis. cum catervis quia
nunc mystica nescirebant. cuncti
cum sacris timebant ¶ Si ergo
ego lauo vobis pedes deus
et magister: et vos debetis alter alte
rius lauare pedes. ¶ Nunc videlicet
sunt et ad mysticum

sensum. nec attrepi: et quotc debet
ipsum. ita latum quidem. ut per cau
tam humanam nuncupatum: non solum in lauan
do pedes fratrum: sed in quibuslibet corpo
ralibus ministeriis. ad humanitatis. ita mysticum
do intellectum: ut sicut deus nobis pœna
penitentibus dimittere dignetur: ita et
nos pœnitentibus in nos fratribus dimittere
festinemus. ¶ Sicut ille lauit nos a
peccatis nostris interpellando patrem per nos.
ita et nos si forsitan fratres nostri peccare
putem non ad mortem. peccatum ut det
et vitæ petanti per nos ad mortem: et sic
apostolus sacerdotes admonet. confiteamini
alterutrum peccata nostra. et oremus pro invicem
ut salvemini. ¶ Sicut ille per nobis magis
sua posuit: sic et nos instante tyro
articulo per fratribus animas ponamus. ¶
Sequitur. Amen dico vobis: non est servus ma
ior domino suo: neque apostolus maior eo qui
misit illum. Hoc in evangelio: quia lauit
vit pedes suorum deus: et ipse qui
misit. eorum quos misit. Et plus esse
latine dicimus missum: ut audiat ea que eo
celsus fecit humili. minor magis humilibus
et infimis esse faciendo: hinc et ho in loco spiritalis intellectus admonet:
quia si ipse qui peccatum non fecit. nec in
dentis et dolus more eius. interpellat per
nos excessibus. multo magis ipsi debemus
orare pro invicem: et si dimittit nobis
ille. cum non habemus qui dimittamus: mul
to magis oportet nos alterutrum
dimittere nobis debita nostra. Quod ipsum apos
tolus per proprias ait. Estote autem invicem
benigni. misericordes: donantes invicem.
sicut et deus in xpo donavit vobis
¶ Hæc nunc scitis: si eritis si feceritis
ea. Salutatis hæc mihi ut salvatoris

Gultura

et ſcrutando ē cogitanda ſuā ⁊ quā bñ
cremo ſtrendo celeſtia ꝓcepta: ſi tñ
ea que nouim⁹ opando ſectāmur. Qꝛ
cū cognita eis mādata ſuāe negligim⁹:
bñs ee nō balet. Dum ḣc uel cog
noſcē otēpnit: multolongis a bōꝝ
ſorte ſecludimur. Congruit hȳs pē:
qui ⁊ mortalia corda ꝓpendens. atq;
oīes bñtudīnē amāe. ſcs paucos
ubi eſſet querē ꝓſpiciens. ipē que ſt
maxima mḡa ac dura bñtudo. manifeſte
ꝓteſtat ē dicens. Bñ īmaculati in
via: qui ambulant in lege dñi. Et
ne putē² hc via īmaculatoꝝ ac bōꝝ.
ab īmpiis paſſim ⁊ mūdis poſſe cō
ꝓhendi: gūtet adūxit. et ait. Bñ
qui ſcrutantur teſtimonia ei⁹: in to
to corde ꝙrūt eū ¶ Quā ꝓ hāc
rogem⁹ eis clemētiā. qui mādant
mādata ſua cuſtodiri nimis? Bñ di
gat ipē eius mād. ad cuſtodiēdas
iuſtificationes ſuas: ipē p⁹ cuſtodiā ſt
mādatoꝝ ſuoꝝ. ad bñtudinē ſue pe
tue viſionis nos inducat. ihūs xp̄us
deus et dñs nr⁹: qui viuit et regnat
cū ꝑe ⁊ ſpū ſc̄o ſēr: p o. ſ. ſ. Amē

qui

bñtudo

tuere

Eodem die ꝑ bti Leonis ꝑ.

De eadem

Tio quide dilectiſſimi paſcha
le feſtū tam ſublime ē myſ
terio: ut nō ſolū fidelitatis mee tenuiſ
ſimū ſenſū: diuerſā magnoꝝ ingenio
rū ſuppet facultate. Deq nō ita ut di
ui operis conſequēda ē magnitudo. ut nil
diffidam nil cunctēr de ſimutate qua
debeo: cū ſacīmatū ſalutis humane nō
liceat tacēi: ceruā ſi neglect explicāi.
Aſſumentibus aut oīb⁹ bñe affu
tus ēdim⁹ gratiā dei: quem ſpūs ſcōr
ſue rore ſtillitare mīs cordis aſſpgat:
ut ligne paſtoralis officio. que ſi
gnis antibus ſit oīb⁹ ꝓfuturis
dicere cū dño bonoꝝ omī lingua
aꝝ os tuū et adūſ plebo illud: ad
mā ipē ibis ꝓſpicere dicē. Labia
mea aperce: et os meū āūciabit
laudē tuā ¶ Interpretes igit⁹ ſ
criptūrā ſanctā de paſſione hu
dñi hyſtoriā vetuſtate: ꝙ me
telligim⁹ ſiſſoītū fuiſſe conſilio
et ſacrilegi indoctoꝝ ꝓncipes et
ꝑ ſacerdotes. qui ſemēti mo
occaſiones ſepe queſiuit. nō
in ſolēpnitate paſchali ꝙrendi
furoꝛ ſin accrescent ꝑturbem. qꝛ
tebat ei⁹ ut māifeſto implēr
effū. que dm figūto fuerit ꝑ
ſa mȳſtio: et oīe ſcrificiū
oīus vere remouēt: et duo
ſacrificio valitz differētia victima
ſtā olī illa que d⁹ immolāde agni
moyſi fieri inſtituit. xp̄m ꝑfi
uerūt: et ꝑ cuius ſanguinē
nerūt. ¶ Et ſ⁹ umbre ceſſa
corpi. et ceſſauerunt ymagines ſu
ꝓna dicere: ⁊ qua obſcuris
ꝙcludit ſacīmēto: hostia mi
tia tūſit. ſanguine ſanguis auferē
et legalis feſtiuitas dū nūtiat
ꝑpletur. Vñ cū ſcribas et ſenio
ꝑpli ad ꝓfectatus conſiliū ꝑfidie
congregarent. omnīq; aūe ſacerdo
ture admittendi in illum ſcelus ea
paſſet: ipi ſe dolose legis lo
ꝓuiſſe: et ſpontanee defen
ſibi ꝓnos ſuſtulerūt ¶ Nunqu
te cū feſtiuitate paſchali. ꝙ
nac templi. caſa mūdi. ꝓ
ꝓuide et legitis ꝓficiendū

/obligarat

toris ꝺiuiꝺi pmanent: ꝺicens
postremo illi ozoꝛi qui aut pr̄ si fieꝛi
pr̄: tr̄iscat calix iste a me. Ubi nō est
mirabile ē. q̄ ihc passionē z mozte cui
ia ꝺiscipulis suis tꝛaꝺiꝺerat potionē. vo
luerit ꝺetꝛimare: cū xp̄e apl̄m petrū ꝺe
nouo fiꝺe z emittere fineꝛē. vn. ꝺiuisus pse
cutoꝛes gl̄aꝺio ꝺetet ꝺicens. calicē quē
ꝺeꝺit michi pr̄ nō bibam illū: fiatq;
sit: q̄ sc̄m euangelium iothis ꝺns aut.
sit cū ꝺens ꝺilexit mūꝺū ut filiū suū
unigenitū ꝺaret. ut oīs q̄ ꝛeꝺit in eū nō
pereat. sꝫ hꝫat uitā eternā: z q̄ ꝺe xpo aut
apl̄is ponit Christus nos ꝺilexit: et
tꝛaꝺiꝺit semetipm̄ p nobis hostiā ꝺeo.
oꝺoꝛem suauitatis In salutaꝛibus cū
hominibꝫ p tenet xp̄i. cui cū uolumus
pꝛiꝰ z sibi: eoꝝq; gl̄iaꝫ: nec ulla pomꝫ
rōe turbare. q̄ꝺ ante cena scā cū mi
stꝛauit pfinitū ℣ Ante cena uero ꝺi
lectissimi ꝺns ihc ꝺiscipulis suis pe
des lauit. ꝺicens. Nisi lauero tibi pedes
non habebis partem mecum. Et ꝺicit
petꝛus. Domine non tantum pedes
meos sꝫ et manus meas et caput. Ait
illi ihc. Qui lotus est non indiget nisi
ut pedes lauet. sꝫ mundus est totus
et uos mundi estis sꝫ non omnes. Sciebat
enim quisnam esset qui tꝛaderet eum
propterea ꝺixit non estis mundi omnes.
Postquam ergo lauit pedes eoꝝ et
uestimenta sua accepit: iterum
ꝺiscubuit: ꝺixitq; eis. Scitis quid fe
ceꝛim uobis? Uos uocatis me magi
stꝛum et ꝺnm et bene ꝺicitis sum etenim.
Si ergo ego lauiꝰ pedes uestꝛos ꝺns et
magister: et uos ꝺebetis alteꝛutꝝ lauare
pedes. Exemplum enim ꝺeꝺi uobis ut
quemaꝺmoꝺum ego feci uobis ita et uos
faciatis. Amen amen ꝺico uobis non
est seꝛuus maioꝛ ꝺomino suo neq; apl̄us
maioꝛ est mittente se. Si hec scitis
beati eritis si feceꝛitis ea. Non ꝺico
omnibus uobis ego enim scio quos
elegeꝛim sꝫ ut impleatur scꝛiptuꝛa.
Qui manducat mecum panem leuabit
contra me calcaneum suum. Modo
ꝺico uobis antequam fiat ut cum fac
tum fuerit ceꝛtetis quia ego sum.
Amen amen ꝺico uobis nisi ego abiꝛo
paꝛaclitus non uenit ad uos. Si autem
abiꝛo mittam eum ad uos. Et cum
uenꝛit ille aꝺiuuabit mundum ꝛe
spectu peccati et iusticie et iuꝺicii.
Peccati quiꝺem quia non ꝺeꝺeꝛunt in me.
Iusticie uero quia ad patꝛem uaꝺo et
amplius non uꝺebitis me. Iuꝺicii
autem quia pꝛinceps huius mundi
iam iuꝺicatus est. Adhuc multa habeo
uobis ꝺicere sꝫ non potestis poꝛtare
modo. Cum autem uenꝛit ille spiꝛitus
ueꝛitatis ꝺocebit uos omnem ueꝛitatem.
Non enim loquetuꝛ a semetipso sꝫ
quecumq; audiet loquetuꝛ et quae
uentuꝛa sunt annuntiabit uobis. Ille
me cꝛificabit quia de meo accipiet et
annuntiabit uobis. Omnia quecumq;
habet pateꝛ mea sunt. Propteꝛea ꝺixi
quia de meo accipiet et annuntiabit
uobis. Modicum et iam non uꝺebitis
me et iteꝛum modicum et uꝺebitis me
quia uaꝺo ad patꝛem. Ait ergo ex ꝺis
cipulis eius ad alteꝛum. Quiꝺ est hoc
quoꝺ ꝺicit nobis modicum et non uꝺe
bitis me et iteꝛum modicum et uꝺebitis
me et quia uaꝺo ad patꝛem. Dicebant
ergo. Quiꝺ est hoc quoꝺ ꝺicit modicum.
Nescimus quiꝺ loquitur. Cognouit
autem ihc quia uolebant eum interꝛo
gare et ꝺixit eis. De hoc quaeꝛitis inteꝛ
uos quia ꝺixi modicum et non uꝺebitis
me et iteꝛum modicum et uꝺebitis me.
Amen amen ꝺico uobis quia plo
ꝛabitis et flebitis uos mundus autem
gaꝺebit uos autem contꝛistabimini sꝫ
tꝛistitia uestꝛa uertetur in gaꝺium.
Mulieꝛ cum paꝛit tꝛistitiam habet
quia uenit hoꝛa eius cum autem
peꝛpeꝛeꝛit puꝛum non meminit pꝛe
pꝛessuꝛe pꝛopteꝛ gaꝺium quia natus
est homo in mundum. Et uos igitur
nunc quiꝺem tꝛistitiam habetis iteꝛum
autem uꝺebo uos et gaꝺebit coꝛ uestꝛum
et gaꝺium uestꝛum nemo tollet a uobis.
Et in illo ꝺie me non inteꝛꝛogabitis
quicquam. Amen amen ꝺico uobis si
quiꝺ petieꝛitis patꝛem in nomine meo
ꝺabit uobis. Usque modo non petistis
quiꝺquam in nomine meo. Petite et
accipietis ut gaꝺium uestꝛum sit plenum.
Hec in pꝛouerbiis locutus sum uobis.
Uenit hoꝛa cum iam non loquaꝛ uobis
in pꝛouerbiis sꝫ palam de patꝛe annun
tiabo uobis. In illa ꝺie in nomine meo
petetis et non ꝺico uobis quia ego
ꝛogabo patꝛem de uobis. Ipse enim
pateꝛ amat uos quia uos me amastis
et ꝺeꝺistis quia ego a ꝺeo exiui. Exiui
a patꝛe et uenio in mundum. Iteꝛum
ꝛelinquo mundum et uaꝺo ad patꝛem.
Ait illi ꝺiscipuli eius. Ecce nunc
palam loqueꝛis et pꝛouerbium ꝺicis
nullum. Nunc scimus quia scis omnia
et non opoꝛtet te ut quis te inteꝛꝛogat.
In hoc cꝛeꝺimus quia a ꝺeo exiisti.
Responꝺit ihc eis. Modo cꝛeꝺitis. Ecce
uenit hoꝛa et nunc uenit ut spaꝛgamini
unusquisq; in sua et me solum ꝛelinquatis
et non sum solus quia pateꝛ mecum est.
Hec locutus sum uobis ut in me pacem
habeatis. In mundo pꝛessuꝛam habe
bitis sꝫ confiꝺite ego uici mundum.
Hec locutus est ihc et leuatis oculis
suis in celum ꝺixit. Pateꝛ uenit hoꝛa
clifica filium tuum ut filius tuus
clificet te. Sicut ꝺeꝺisti ei potestatem
omnis caꝛnis ut omne quoꝺ ꝺeꝺit ei
ꝺet eis uitam eteꝛnam. Hec autem est
uita eteꝛna ut cognoscant te solum
ueꝛum ꝺeum et quem misisti ihm xp̄m.
Ego te clificaui sup teꝛꝛam opus con
sumaui quoꝺ ꝺeꝺisti mihi ut faciam.
Et nunc clifica me tu pateꝛ apuꝺ te
metipsum claꝛitate quam habui
apuꝺ te antequam mundus esset.
Manifestaui nomen tuum hominibus
quos ꝺeꝺisti mihi de mundo. Tui erant
et mihi ꝺeꝺisti eos et sꝛmonem tuum
seꝛuauerunt. Nunc cognouerunt quia
omnia quecumq; ꝺeꝺisti mihi a te sunt.
Quia uerba quae ꝺeꝺisti mihi ꝺeꝺi eis
et ipsi acceperunt et cognouerunt
ueꝛe quia a te exiui et cꝛeꝺiꝺerunt quia
tu me misisti. Ego pro eis ꝛogo non pro
mundo sꝫ pro his quos ꝺeꝺisti mihi
quia tui sunt et mea omnia tua sunt
et tua mea sunt et clificatus sum in
eis. Et iam non sum in mundo et hi
in mundo sunt et ego ad te uenio.
Pateꝛ sancte serua eos in nomine tuo
quos ꝺeꝺisti mihi ut sint unum sicut
et nos. Cum essem cum eis ego seꝛua
bam eos in nomine tuo quos ꝺeꝺisti
mihi et custoꝺiui et nemo ex eis peꝛiit
nisi filius peꝛꝺitionis ut scꝛiptuꝛa im
pleatur. Nunc autem ad te uenio et
hec loquoꝛ in mundo ut habeant gaꝺium
meum impletum in semetipsis. Ego
ꝺeꝺi eis sꝛmonem tuum et mundus
eos oꝺio habuit quia non sunt de mundo
sicut et ego non sum de mundo. Non
ꝛogo ut tollas eos de mundo sꝫ ut
custoꝺias eos a malo. De mundo non
sunt sicut et ego non sum de mundo.
Sanctifica eos in ueꝛitate tua. Sꝛmo
tuus ueꝛitas est. Sicut tu me misisti
in mundum et ego misi eos in mundum.
Et pro eis ego sanctifico meipsum ut
sint et ipsi sanctificati in ueꝛitate.
Non pro eis autem ꝛogo tantum sꝫ et
pro eis qui cꝛeꝺituꝛi sunt pꝛopteꝛ uer
bum eoꝝ in me. Ut omnes unum sint
sicut tu pateꝛ in me et ego in te ut et
ipsi in nobis unum sint ut mundus
cꝛeꝺat quia tu me misisti. Et ego
claꝛitatem quam ꝺeꝺisti mihi ꝺeꝺi eis
ut sint unum sicut et nos unum sumus.
Ego in eis et tu in me ut sint consum
mati in unum et cognoscat mundus
quia tu me misisti et ꝺilexisti eos sicut
me ꝺilexisti. Pateꝛ quos ꝺeꝺisti mihi
uolo ut ubi sum ego et illi sint mecum
ut uideant claꝛitatem meam quam
ꝺeꝺisti mihi quia ꝺilexisti me ante
mundi constitutionem. Pateꝛ iuste
mundus te non cognouit ego autem
te cognoui et hi cognouerunt quia tu
me misisti. Et notum feci eis nomen
tuum et notum faciam ut ꝺilectio
quam ꝺilexisti me in ipsis sit et ego
in ipsis. Hec cum ꝺixisset ihc exiit
cum ꝺiscipulis suis tꝛans tꝛans
torrentem cꝺꝛon ubi erat hoꝛtus in
quem introiuit ipse et ꝺiscipuli eius.
Sciebat autem et iuꝺas qui tꝛaꝺiꝺit
eum quia sepe conuenerat ihc illuc
cum ꝺiscipulis suis. Iuꝺas ergo cum
accepisset cohoꝛtem et a pontifici
bus et pharisaeis ministꝛos uenit illuc
cum laternis et lampaꝺibus et aꝛmis.
Ihc sciens omnia quae uenturꝛa sunt
super eum pꝛocessit et ꝺixit eis. Quem
quaeꝛitis. Responꝺerunt ei. Ihm
nazaꝛenum. Ait illis ihc. Ego sum.
Stabat autem et iuꝺas qui tꝛaꝺiꝺit
eum cum ipsis. Ut ergo ꝺixit eis. Ego
sum abieꝛunt retꝛoꝛsum et cecꝺeꝛunt
in teꝛꝛam. Iteꝛum ergo interꝛogauit
eos. Quem quaeꝛitis. Et ꝺixeꝛunt ihm
nazaꝛenum. Responꝺit ihc. Dixi
uobis quia ego sum. Si ergo me quae
ꝛitis sinite hos abiꝛe. Ut impleꝛetur
sꝛmo quem ꝺixit. Quos ꝺeꝺisti mihi
non peꝛꝺiꝺi ex eis quemquam. Simon
ergo petꝛus habens gl̄iaꝫ eduxit eam
et pcussit pontificis ancillam et ab
stulit auꝛiculam ei ꝺexteꝛam. Et
eꝛat nomen seꝛui malchus. Dixit
ergo ihc petꝛo. Mitte gl̄iaꝫ tuam in
uaginam. Calicem quem ꝺeꝺit mihi
pateꝛ non bibam illum? Ꝛ Amen

feria 6ª

In Pascheone dño

Cum sis dilectissimi beati Petri Pape

Simone quomodo hijs que ad emp-
tionem dñi pertinent: sup̄e ut
emolliant gñā dei de ꝓpo iam passi
ones ostine sicut ꝓmisimꝰ dissering
eam ꝑ vbis fieri ozōms sue dño
declarasser. verissime sibi atq; ple-
nissime. 2 hūana 2dūna ee nouit.
ēdēs vñ esset q̄ pari ~~dolleat~~ nolleat.
ēm q̄ ne vellet: depulsa trepida-
tionis. 2 gfinam magnanimitate
unde redijt in sinum dispōms ciuꝰ
2 semen dyabolo ꝑ missū indeoz. fo-
ne ꝑ eū agerentur omn̄ eū. i quo
solo eat omn̄ nā sine culpa Jrruerit
ne dñi filij tenebraz.ꝰ et
ducunt fratribus atq; la ēmis no
ne inuenirent fidelitatē sue noctis: q2
ne intelligerent furē ouetoz ~~Oc~~
ipsum ꝑ tenere. 2 trahūt volētē
nigi: qm si vellet obuiā. michi q̄d
timent eū ipse manu possent.ꝰ sz
ne dñi. redijsto tradatur: 2 multum
salnare ecclesie. qm ꝑ omn̄ eat salute
nostrum ds̄ ihc̄ nr̄ fili sibi. q̄ q̄
sacerdōtū maramēto sinoz ꝓlatoz om-
nes ad ānam cuppie sorciū. ac
dem ad cuppiam eo āne trāsmissis
bunt: 2 post ānas calūpniantiū
obiectiones. ꝑ gmētarias ꝓbationuz
nestū fulsitates. ad audiēdū pylatū
pontificū delegatione trāsferūt ~~Q~~
ino me neglecto. clamātes se regē
ne hūc nisi cesarē tū vōms denot
ceribz. omē indeoꝝ plēm ꝑsidis re-
nassent: cooperuerūt cocentuzem
ne cū ihū q̄ aduersū mūse offe-
ulapijs 2 alapijs fregerūt cesū. spu-
ne obliqū. clamoribz pdapnarū: ut
ne ꝓuincia q̄ oēs vellēt pne
no inde pylatū absolue deinꝝ

nec ī accusato eo repisse culpam. nr
ī sūa sua remisse g̃ stantia. docet
pa ggmo: m qua inde q̄ inoce-
tem punitat dāpnat.ꝰ addit eus in
iano ꝓlo sagmne nr̄e. a quo absti
nendū sibi 2 melius ꝓpo sentiat: et
sopmo vsoꝝ no ueat ꝑlon pmittat
graminatū aūy mony lote.ꝰ nec
tasplis aqua digne q̄piat: q̄d frau
laute impy mēte gnitū ~~Expressit~~
quidem pylatꝰ culpam facinꝰ indeoꝝ:
qm illū noīe tesās trinū. 2 īnidios
vocibz īterpatū. ad effectū sm sceleris
īpulerūt.ꝰ sz nr̄ ꝓpe enasit reatū: qm
coopantes scelerosoibz reliquit indemnē
ꝓpiū. 2 m ēme tūsmut alienū
q̄ ergo pylatꝰ dilectissimum ꝓlamabilis
ꝓpe vitus ī fama. mitis ihm deho
nestāt ludibrijs. 2 īmodijs vocum
pmisit īmurijs. q̄q̄ cū flagris cesū
spinis coronatū. 2 cum ete mrsozie
vestis indutū. scribaz 2 sacerdōtū ostē
tamur aspīm: in rigidos ꝓcidū.
timeoz nos estimant.ꝰ ut eo sanu
mundie odijs nō vltra iam ve-
deāt ꝑsequēdū: q̄ tot modis mutebā:
afflictū ~~Quod~~ cū tandē cet ua cla
mantū. ut ut barrabam indulgē
ta relaxaret. 2 xpm cruci pena sus
pet.ꝰ cū g̃sono fremitu dicē 2 tur-
bis. sagnis illius sup̄ nos 2 sup̄ filios
nos: obtinuerūt ī dāpnatōem sua
q̄ ꝓmanē gorgebant. quoz dentes
sicut ꝓlia restabāt. arma cant et
sagitte: 2 lingua eoz gladius acutus
finstra cū a cruciligendo monestā-
tis dño mony ipiab⁹ gmebāt: ī q̄nt
letalia vocū spicula. 2 venenatū ve-
boz tela vibrauerāt ~~Vobis vob~~
falsi iudei 2 sacrilegi pncipes ꝓpl. cum
facinoris pondus meritū.ꝰ 2 lex īmanis
tas sceleris 2 ꝑsidem obligauit 2 mili-
tes. omnis tū fraus sūma vos augmē.
2 signū ī supplicio xpī. ut pylatꝰ per-

nō potuit: et sine ī pītī redeat sine
ī fletū se cor credentis extendat: nec
nullas semnat mozas ipis agnito ve
ritatis adest ḡ sensibz mīs ymago
rerū pro mā salute gestarū: et ḡ
tūc discipulos pstrinxer nīos. nīosq
tangit affectus: nō q aut tristicia
deprimit: aut fiducia indecoz fluc
tuet: cū ecclē eos quos ihū cōpassus
magnitudo genuit. ad tuendā ḡstan
ciam i surrectio dīi ascensio q3 pmit
tit ¶ Sed q3 ī cognitione venit.
qualeb tūt ī ihūm xpi. et qualeb fi
erunt sacdotes: cū magno accipim3
timore mētū. tumū facim3 ipioz
Quis cū ad salutē hūanā gnis per
tinet passio salvatoꝛis. et cū mozte
vincla. tpā sunt dīi mozte dissimu
ta. aliud nī arguebat patiēntia. aliud
crucifigentiū egit insania: nec ad
eosdem reū exitus mīa et ira rende
bat. cū ꝑ eosdē sagīs fusoꝝ. xpc
soluit manū captiuitatē: inde inter
fectōꝝ omnī redemptoꝛes obdurantur
igit carnalem ipse malignitas sua:
et michil ei legis testificatio. michil mysti
oꝝ umbrarum. michil pphaꝝ oracula
pficerūt. cū pascha dīi tot seculis cele
bratū. teo ihūs docet ipletum: de
quo publica prestitione dicebat. Ecce
agnus dei: ecce qui tollit pcta mūdi
et expugnat figuras mystice. ecclīs
sua. mendacīū veritas. ꝑ de semita
obliuionis. de scelere crudelitatis. obti
nuit ihc etnē dispositionis effectū. et
ita hūano gen sua morte gsulit: ut
sacrificiū salutis. etiā ipis ꝑsecutoꝛibus
nō negaret ¶ Quē cū veneꝛit omnis
credentibz ois pcta dimittere: aggre
ditur nouā indulgentia nec indultū
voluit crimen excludē. Quoꝝ nauꝝ
fidē detestatus: eoꝝ fidem si cōuer
tant amplectūt: et inimicitias meas
dīi. qui ꝑ eos a quibz colit crucifixus
ozabat. nos quoꝝ cū bō paulo apto
mīs migrim3 ꝑtes: et ut ille ipius
mīam ꝙsequatur optam3. ob cuius
offensionē grām reconciliationis accē
pim3: qui sicut ait mgr gentium

omnia. omī fons bndcnd. omī est
cā grām: et ꝑ quā credentibz dat vitas
et infinitate. gla de obpbrio: vita de moz
te. Confitear3 ḡ dilectissimi: qb tūs
ligī. gentiū paulus. gloria vere con
fitens ī dicens. fidelis sermo et oī accep
tione digna: qz ihc venit in hūc mū
dum pctores salvos facē. Unde enī mi
nistros neqz ꝑ scīp. sz ꝑ iniquos et ipios
qz nō posset nā deitatis: suscepit hū
manitatis do nobis ad possz offerre ꝑ
petuā mūnabatur: dicens. Ego mozs tua o mozs: et ero
morsus tui inferne. legeb enī infīm mo
rsuro subiici. sz ic surgendo dissoluit:
cui ꝑtinuit mozts medīr. ut
eum de cruce fugeret tyrannū. Sicut enī
in adam omēs mozimur: ita ī xpo oms
viuificabim3 ¶ Sciat itaq3 dilectissimus
quisq3 aplus mr. ut q viuit. ia nō sibi vi
uat. sibi qui ꝑ omnibz mortuus ē et re
surrexit: et q3 vetā tulerit. et stā sit
tua nona. nec ī cauīs vite vetustate
remaneat: sz oīs de die in diem ꝑ
fectio renouetur. Quātibz enī quisq3
in christo sit: tāt tū dū ī hoc corpe
manet: ad ꝑfectū ꝑficere: et cū michil ꝑdit
nec fidei gressibz. nec opibz. amoze mysti
ci. ut diem redemptionis mē spūalib
celebrantes. nō ī fermēto veteris ma
litie et nequitie. sz ī azimis sinceritatis
et veritatis: ī surrectionis xpi mēam:
qui ē ꝑnes: qui vi. et regit cū ꝑe et spū
sc̄o in scla sclōz amen ¶ Incipit sermo
in natale dilectissimi ¶ Sedo de
diuīne ꝑfessionis hystoria. cui vā
gelica ut moris ē narratione decur
rim. ita oīm virtutū arbitroꝝ ihesse per
cuncta: ut vnicuiq3 studiū. ꝑpā lectō
ris sit ꝑfectā fides vera. ut ab ipo mēte
ꝑcepta fides nō desit. quibz coꝝpalis ꝑtita mīe

mētes se ī hys que spūm̄ḳ ꝯpiscūt.
Dem igit̄ pascha dilectissī in tribz mēbr̄
corpis xp̄i legitime celebrare: et michil
illis deest trium phis. qs passio saluatoris
obtinuit: qui in hys qui aplico exemplo
castigant corpus suū. z sanctam subeūt.
de hostes eadem fortitudine ꝙcutiūt.
Et mūd cū a xp̄o victū mundus: et cū
a suis cmis quozcūq; vnquā tentatiōa
superant: nr̄is vnus z. nr̄isq; victoria ℣
Mec dilectissimi que ad preparandū pce
tinēt. sufficienter ut arbitror vob̄ fuit
hodie auribz intimata. ut pascha le
sanctū ecc̄ī mēbr̄ corpis xp̄i legitime
celebrare: simꝰ ē ut de obtinendo resur
rectionis gaudio differamꝰ. qđ ne con
tinuato fiat onero
sum: ī diem sabbi promissa differimꝰ
adeūt adeūt ut credim̄ gr̄ādei. ut de
bitū ut̄m nr̄isq; auxilio aplicāt. q vi
z regnat cū p̄re z cū sc̄o spū ī sc̄l. Amen

10 epi

Hodierna die Sermo bti
dñs nr̄ pependit iohannis ep̄i
ī cruce: et nos epulam: ut
dilectis qm̄ crux xp̄i fere sūt et mūdi
ne spūales. Anica nāq; crux nomē
ꝺepnationis erat: mūt vō fuit ē res hono
ris. ℣ Primus ī dapnatōe maledā stabat: ut
ī occasione salutis erecta ē. ℣ Hec cū crux
immobilis nob̄ bonoz ꝙtitit causa. ℣ Hec
nos de erroribz liberauit: hec nos sedē
tes ī tenebris illuminat. ℣ Hec nos a dya
bolo expugnatoze regaliter deo: ꝙa
lienatos restituit ī domesticos. De longi
quis proximos fecit. de pegrinis reddidit ciues
℣ Hec ē immaculata mercatura: pax firma
mētū: et omī nobis bonoz thesauro
℣ Hec hanc ia nō cupiam ī solicitudinibus.
Quid cū beatus ꝙnominis: nec iam
exteri regem suscipim̄: iam cū regis mī
nimꝰ. Jam regnitas dyabi fugitiua non
timem̄: fontē cū vite quo extinguēt
sitiem̄. ℣ Hec hanc ī vidimꝰ et iam
nō sitim̄: sponsū cū recepim̄ ℣ Non ex
pauescim̄ lupū: qz bonus pastor sitiem̄
Ego cū sū aut pastor bonus. ℣ Hec hanc
nō formidam̄ ꝙtitatē: regē cū adhēm̄

parētes: nisi forte estimādū ē. multiplicata
orbem fide. z pariscentē ipoz nūo. omīs
ꝙscientes. z oīa ī adversis bonis mālis
sentiūt. finita esse tēpa: tēpe sinsapiē
de cruce. illis tm̄ necessitas īcumbere. quibz
ad oppugnandā xp̄i dilectōem atrocissima
et̄ iam simplicia ℣ Sed aliud finitimū
do pietas ꝙcutit: aliud ecc̄ia p̄dicatio
pietatem. qui dicit omīs qui voluit pie
tatem ī xp̄o ihū: p̄scientiam patiē
tia nimis ꝙcipitibus z segnis
ꝙcutit: qui milia p̄scientiē pulsatur
Hec cū cū hoc mūdo nisi amatōes
mūdi hīe non pūt: et milia vnquā
tēptum cū eternitate ḡtio. milia men
dacio cū veritate ḡcordia. milius est
mis bonoz cupiat malos corrigi. cō
versionēq; mitioz p gratiā dei misera
tio obtineat. malignoz tm̄ spūm ad
versus suos insidie nō quiescūt: et si
cruento dolo sū apto plio. ī oīb fidelibz
p̄ōm bone voluntatis īfestant. Inimi
cū nāq; ihūs ē omīe qđ̄ rem. omīe qđ̄ cas
ti ē. z cū eis michil ī q̄p amplius liceat.
q insticia dīna punit. si dignatur
flos aut corripe disciplina. aut q̄te
penā. ignit tm̄ vsuissima arte fallacie
ne exarbitrio ꝙpe ptātis. aut lēde vide
re. aut pcre. z milies qđ̄ doleādū
sum. m pnequicia simulationis illudūt.
ne quidē illos et timeāt patī fensos.
et velint hīe placatos. cū būficia oīm
deum. omībz sint notioza vulnerib: qz
mino ē hoī timeāda dya. q parcim.
Deprecēs ergo nūc. que vnū timere.
vnū diligere. z ī vnū deū spare dirige
re: mozigeratus expeditandū. z crucī
fixus corpis sensibz. ad militē hostium
mentē. ad militē inclinat obsequiū
Dolentē cū dei ecc̄ia sibi pferūt: et
mino amplius p̄ dei amoze se nō amāt
Cruce audiūt sibi dīm dyabolū. p̄ conci
piscentias tuas nō cadas. z a voluntate
tua vacare: dīmittūt affectus suos. et
legem meā a corpis lege discernūt.
ne qs quadā se pte sibi denegent. pdētes
ī hys que carnalia cernūt: et ine-

10 epi

hoero

Ꝑ hanc diem festū agimꝰ: cruꝯ nr
mozia celebrantes Ita et mgr gentiū
docet: ꝑ cruē ām̄a festa ꝯsecrem.
Epulemur cū ꝙ nō i fermēto veteri. nec
i fermēto malicie et nequicie: sꝫ i azimis
sinceritatis 2 veritatis Deinde cantatum
agende solēpnitatis addiciens air: qm̄
pascha nr̄m immolatus p nobis
ē xp̄c Ubi unde fuerit. ubi mansio
petri: ibi reconciliatio dei fit. Dormi
re et salutꝰ i tabernaculi nr̄o: sed et
oīs tra letetur Pascha nr̄m pro nobis
immolatus ē xp̄c Et ubi immolatus ē: Dicto
i altitudine crucis Ioānis i altare sacrificij ꝯ-
qm̄ 2 immolatus nona et admirabilis.
Ꝑ cū et hostia cāt et sacerdos Hostia
quidē secūm carnē. sacerdos/2m̄ spm̄: idest
ꝑ et offerebat quidē 2m̄ spm̄: offerebat
deus secūm carnē ℣ Audi ꝙ nūc quo
utraq; hec manifestantur psalꝫ Omnes
iquit sacerdos qui eo hostiis accepit: pro
hominibꝫ cōsecrat. Unde utiq; ē: ut et
ꝑ hoc quod offertur ꝓtet ꝑ offerebat
sepm̄ Ubi vo deus ē. qm̄ dns semel
oblatus ē p oblationem sm̄: de ceteris ut
minoz anferat potā. Sic vo sine peccō
videbitur: his qm̄ exspectat eū in sal
te Peccatū obtulit oblatꝰ ē: ibi sepm̄ obtulit
Videsne quō sit et hostia 2 sacerdos femꝫ:
et alterū caro cruꝯ Et cuꝫ rei causa
nō in ipso offertur hec hostia ꝫ extra
castrum et ꝯ nrōs: Ut illud adplea
tur qd̄ scptū ē: qm̄ mercedē signos deple-
tus ē. Cuꝫ ꝙ rei causa i altitudine
crucis immolatur 2 nō sub tegmine de
ficis: ob hoc salutꝫ ut deus naturam
mundaret: ꝑ tā nō i altari. nec recto
supposito: ꝫ sub celo clar. cuꝫ purga
retur: cū in altitudine immolaretur cuꝫ
Terra erat purgabat: qz sanctificabat sa-
nos de carne dnī sup eam Ideo nō sub
tegmine neqꝫ i templo mundo. ut nō sub ten
derent sacrificia salutaria mundi: neqꝫ ꝯ
stantes p illa tantū gentē ham hostia
offenderent ꝑ tā cū ꝯtra castrum 2 extra
nros. ut reddigas qm̄ sic ē hostia p
quē quisq; oblata: 2 vō qb; ꝑfecta
no nō ꝯ aliqua pte qd mendū fiat
i nobis Nam nobis vō ꝓcepit deus re
linquere unusquisq; 2 i uno loco offe
rre sacrificia et hostia reddere qm̄ immaculata
universa tra fumo ardebat. indoctus
ctor qꝫ i tegminatorio: ecce qui de pha
rao genitū sacrilegijs infestabant
sup eam Nobis vō tam qm̄ xp̄c mundo
universo tradit ꝓpiauit. oīs locus cruo
ris ē. 2 ideo beatus paulus horatur. ꝑ
cipit sine immissione oratie ubiq; dicens
Volo orare uros in omni loco: leuātes
sctas Videsne quō mundata ē orbis tra
Ideo ubiq; sctas manus leuare possumus
universa tra fortificata ē: ut sanctam
in mundo tpli veris sti sacrifij ubiq;
mundabile aliud oim̄ offerebatur
spualis oblata ē: et ꝓpo maior ē oblatio
tanto 2 eminentioꝝ sacrificatio Ideo sup
cepturus ē crucē xp̄i ℣ Vis dicam
et aliud cruꝯ beneficiū Vadisne ad pi
scina nr̄ cuius fere anus abundat
Hodie nobis aperit In hac enim die et
hac hora patronus introducens xp̄c ꝑ
beneficiū operatus ē: unū quidē ꝙ aperit. aliud vō qz patronus introduc
Hodie reddidit nob̄ priū principatum
Hodie reddidit nos i ciuitatē priū: ci-
uitatem domū redonauit qꝫ homi ne. Ho
die iquit mecū eris i paradiso. Crucifixus es. 2 clauis ꝙ fixus. 2 pa
radisus: Ista iquit ut i ipa cruce
mecū ispicias. qm̄ res hec nemo
debebatur: ut nō i cruce ligno arbo
ris ut mecū eius ꝙ crucifixus es deus
cruce miraculo ꝙ operatus ē: uī mi
me potentia sua declarat ꝙ patris
nō mortui resuscitans. nō mar. et
ras ipsas nō demones circens. ꝙ fo
cifixus et ꝙspuctatus i facie clauis
ꝙfixus. cū irrisus 2 maledictus
derisus atq; ꝙtemptus. maligni illos
atq; longo seculoꝝ usu obdurauit
mo mētem immittit ꝑ malum: ut
troq; utuntur eis ispicias Ju eodē cū
passoris crucifixus. uti sed creatoꝝ
turbant. 2 sceua desuper: Jmmisit
lapidibꝫ aiam arripuit ꝑ 2 hominū
dies Hodie mecū eris i paradiso ꝫ ter
cherubim cū studio paradisi: ꝫ ter
cherubim dns 2 flāmea rumphea
voluit: ꝫ ꝑ 2 flame 2 gladiū

ſſzī i regno celoz ℣ Sed singla mītēg dis-
amittam⁹ nr vtutem cuꝫ agnoscam⁹
Non dicit ad eū dns q̄dmo⁹ ad petrū
bem post me. facia re p ista vē hom⁹ u-
dicit ad eū q̄dmo⁹ ad xp̄m discipulos
qm sedebūs sup xp̄m nonos iudicātes xp̄m
ebus ſſit: ꝫ ne qualeūq; v⁹ dignat⁹ ē
ei dīe ſſtulciā miraculū audit. nō mor-
tuū i ſſuscitatū. nō demonē eꝫpulſū.
nō mare obediens⁹ nō demū aliquid
aut de regno celoz ei loquēt⁹. aut de
gehēna ḡminat⁹ ē: i p̄or oīm latro cō-
fessus ē eū. i hoc alio oppbrante Impleba-
bat eū et ille alt latro Vidisti latronē
et latronē. Ambo i unū. ambo q̄ſanē
latroēs⁹ ambo q̄ cādē malignitatis vē
ences: ꝫ iam nō ambo i hyſdē mēbris
i meritis gſtituti Iam alt⁹ quidē regnū
adipiscebat⁹: alt⁹ vo i gehēnā mittebat
Ita et p̄dic i discipls ſſue discrimē fut
ſſā et indas quidē discipl⁹ i ille vidēt⁹
ꝫ ille quidē dicebat dño. vbi vis paremꝰ
tibi pascha mādūcē: iste vo se ad trā-
deūdū dñm ꝑabat i dicebat Quid m
vultis dare⁹ et ego vobis eū tradā⁹ Et
ille quidē ad mūstrū dīnū se ꝑabant: hic
autē ad tradendū festinabat Ita i hoc lo-
co latro et latro: ꝫ vnꝰ quidē ꝗyrebat. alt⁹
edorabat. Alt⁹ blasphemabat⁹ alt⁹
laudabat: i blasphemātē corripiebat di-
cens Nec times dñm tū Vbi ſſi fidu-
cia latronis: vidisti liberū voluntatē
i cruce. Vidisti philosophiā i tribulatōē
et reuerentiā dīnā tūoꝝ i simplicitatē⁹ qm
quidē i semetipō cāt: et clamis gſixus
nō sanctū metuentē. neq; gſixū sensū
hēbat Alt⁹ nō audiuit⁹ i nō pūgat⁹.
Non solū eū q̄ i ipō cāt. ꝫ ea q̄ eius
ipm cauē i ligno⁹ alt⁹ cuꝫ grauebat
i cruce doctoꝝ effectus: et corripiēs et
dicens Nec times dñm tū Soli tū
attendere iudicio hui⁹ q̄ deoꝝsū est:
alt⁹ indeꝝ inuisibilis i Me ergo q̄ sidēs.
q̄ deoꝝsū a iudice mortali dēpnat⁹
ē: nō ei talia sī supna iudicia Ille aī
i terreno iudicio. i miſt dēpnāt. i imsū
effugiūt: et vere dimittūtur. i ino et
tes punitūr. Volentes nāq; i nolētes
uleū erūt q̄m iudicāt Ignorantes

ſſzī i regno celoz ℣ Sed singla mītēg dis-
amittam⁹ nr vtutem cuꝫ agnoscam⁹
Non dicit ad eū dns q̄dmo⁹ ad petrū
bem post me. facia re p ista vē hom⁹ u-
Dicit ad eū q̄dmo⁹ ad xp̄m discipulos
qm sedebūs sup xp̄m nonos iudicātes xp̄m
ebus ſſit: ꝫ ne qualeūq; v⁹ dignat⁹ ē
ei dīe ſſtulciā miraculū audit. nō mor-
tuū i ſſuscitatū. nō demonē eꝫpulſū.
nō mare obediens⁹ nō demū aliquid
aut de regno celoz ei loquēt⁹. aut de
gehēna ḡminat⁹ ē: i p̄or oīm latro cō-
fessus ē eū. i hoc alio oppbrante Impleba-
bat eū et ille alt latro Vidisti latronē
et latronē. Ambo i unū. ambo q̄ſanē
latroēs⁹ ambo q̄ cādē malignitatis vē
ences: ꝫ iam nō ambo i hyſdē mēbris
i meritis gſtituti Iam alt⁹ quidē regnū
adipiscebat⁹: alt⁹ vo i gehēnā mittebat
Ita et p̄dic i discipls ſſue discrimē fut
ſſā et indas quidē discipl⁹ i ille vidēt⁹
ꝫ ille quidē dicebat dño. vbi vis paremꝰ
tibi pascha mādūcē: iste vo se ad trā-
deūdū dñm ꝑabat i dicebat Quid m
vultis dare⁹ et ego vobis eū tradā⁹ Et
ille quidē ad mūstrū dīnū se ꝑabant: hic
autē ad tradendū festinabat Ita i hoc lo-
co latro et latro: ꝫ vnꝰ quidē ꝗyrebat. alt⁹
edorabat. Alt⁹ blasphemabat⁹ alt⁹
laudabat: i blasphemātē corripiebat di-
cens Nec times dñm tū Vbi ſſi fidu-
cia latronis: vidisti liberū voluntatē
i cruce. Vidisti philosophiā i tribulatōē
et reuerentiā dīnā tūoꝝ i simplicitatē⁹ qm
quidē i semetipō cāt: et clamis gſixus
nō sanctū metuentē. neq; gſixū sensū
hēbat Alt⁹ nō audiuit⁹ i nō pūgat⁹.
Non solū eū q̄ i ipō cāt. ꝫ ea q̄ eius
ipm cauē i ligno⁹ alt⁹ cuꝫ grauebat
i cruce doctoꝝ effectus: et corripiēs et
dicens Nec times dñm tū Soli tū
attendere iudicio hui⁹ q̄ deoꝝsū est:
alt⁹ indeꝝ inuisibilis i Me ergo q̄ sidēs.
q̄ deoꝝsū a iudice mortali dēpnat⁹
ē: nō ei talia sī supna iudicia Ille aī
i terreno iudicio. i miſt dēpnāt. i imsū
effugiūt: et vere dimittūtur. i ino et
tes punitūr. Volentes nāq; i nolētes
uleū erūt q̄m iudicāt Ignorantes

rrimen dy

hūt et mortis pīnā ꝫ Et quidē nemo
negū aliqn passus ē latronē hocīn. aut
quēq; alīū emsde nāte gsimū. scēm assumēs
ta in cruce meruduce. ꝫ xp̄c hoc fecit q̄
mortis i dyabl victor i sacrificiū ingre-
diens p̄iam secū latronē introduxit⁹ nō
gentilem padisū istū precat⁹ oye ꝫ hono-
rans: neq; q̄ mundēs latronis introitū ꝫ
illustrans. Honor nāq; padisi ē ekem do⁹
ꝫ: qm eā latronē dignū fecit posse
ingredi celestia Et cū publicanos et me
retrices introduxit i regnū celoz. nō con
fidit ꝫ exaltat regnū celoz: neq; deue
nit ꝫ pocā honorantē padisū Honor eā
nr dyr i padisi: talem ꝫ dīnū. qm et
latronē dignū fecit posse ingredi celestia
possessiōe padisi ℣ Tale ē dīnū regnū
celoz⁹ nr i meretrēs i publicanos. ita p̄o
fabiles reddat: nr dignū appareāt glē. et
ꝫ ne ille est Quē adamo⁹ in medio et
magne admirem⁹: cū videri⁹ cū diffi-
les hoīm valentiēs curare. mortis q̄ vi
nisi medēdi arte venientē⁹ ita et xp̄m
dominū mūstrū ē. qm ī sanabilia vulnera
i corpib⁹ et mētib⁹ curat: qm publicanū
et meretrēē ad tutelā saluatē p̄duxit.
nr est celo dignos ordat ℣ Et q̄ ille q̄
ne egerit latro⁹: nr p̄ceptū quā meru-
dus ingredit padisū dignū iudicat⁹ est⁹
cat repentē padisū dignū iudicat⁹ est⁹
negauit deoꝝsum: nec fidei cōfessū ē p̄ceps
et hic nō ut arrogans blasphemū petrū locum
sū: absit. ꝫ latronis magnanimitatē ondere
Volens Iam ille discipul⁹ minas abiecte
mulie nō sustinuit: latro vo intrepidem
vocē ihū videns cōstātē i clamātē mise-
rans blasphemias. i obprobria atq; maledicta
confitentem. nō attendit illis. nō cogitauit
visibilem abiectionē eius q̄ confitebatur⁹
ꝫ oculis fidei ꝫ: cuncta trānsmittēs. i nr ab
iecta i serua veritatē ꝑpet⁹ p̄ceps et rebi
nitens. gloriosū dīnū celi: i qui dicens. me
mento mei dñe i regno tuo ℣ Ille ergo breui
confessione mirabilis latronē istū⁹ neq;
ꝫfundam⁹: doctoꝝ cū accipe. q̄ dei mi-
ꝫ ꝫfundit pīnā i padisū introducē. Ille
ꝫ confitent⁹ pīnā i padisū introducē. Ille
ꝫ confitet⁹ ingrim hīē hoiem: q̄ aī
ocīn grīs ihūm natām. meruit dignū

cūm mstrīo sēdnēr. ¶ Vel cte sacmēs p anarcā
corrūpūmr: nr sāgīe īnocēcīo vendam. Jn
sīpīs vō mēchl mle. Judex cūm mstus ē: cr̄m
dicīo cīq; tēp lūmē pdūt. nō sīcīs tenebras neg
ngīozamīo. ¶ Ur ergo nō dicēt. qm dāpnatq
est deoz sū ē cīus. 2 admdicatq ē pene. pdmr
cūm ad mdicīo sīgnīo ꝙ gmēozamr tribunal
illud hoꝛribile tm. nō dicens sibi. respice
re 2 nō poꝛtabis sīam dāpnatoīs ē cīne.
nec sīabis ī sozte mdicīo corrūpcoꝛ: ꝫ resp
pīcēs ad salūtē fūtūm ī sīpīs mdicīo
¶ Vidīsī pharīam latroīs: vidīsī tellēm
et doctoīm Jubīo de tcīo oculi. de cīnce
ī celū mīsūmr: tm ī ē exhabūdāīa recep
te mstīe. pxī: illud nel socīo quodam
sīo dīgnīes ut dicēt ei. Non times tū
qm ī ipō mdicīo sīm. Jdest ī eāde dāpna
cīone. ꝫ tu ī pā cīnte eb: Q
obīem ī quo socīo pene ī tecpas: tcpm p
illo reū sīctīus q̄dmo. cm nr q ī pcīs
ē. si alios audeāt accusare. sepīm am illos
accusīt: tra et nos qm ī cīnīa posīmus ē. si
alīs eā sīm oblīt cgnoscat. sibi cīnte illos ꝺ
cīt obpzobrijs: qm ī ipō mdicīo sīm. Quid
agis o latro? ¶ Satisfacē tēpīens socīo illū
fecīt. Non mīt emendo hanc de me opīoēm
ī subscīptīs. ꝫ ne gēnīmes q ꝫpē dāp
natoīs gsoztīo. cīnīmus quoꝫ consoztem
fecīt dñm: subtexīt emendatīonē dīcens
et nos quidē mste digna hec pcīm: hīs
que gessīmus. Vidīsī gfessione pfectm. vi
dīsī quo se ī cīnte q̄sīt a pcīs. Dic tū
tu tīgmtates tuas poz: ut mstīfīcēr. ¶ Eo
q̄pītr. nec vim fecīt. ꝫ ipe se dīmulgamr:
ipe q̄dēpna. dīcēs et nos quidē iuste dīg.
hec facīs factis ī cīpīm: hīt aīe mīhī
malū fecīt. ¶ Et post hec tū Memēto mei
dñe ī regno tuo. Non ē ausus aīe dīce
mēmēto mei: donec p gfessionē tīgīnis
pīne. sal cīnā petīt deponēt. Vides q̄m
ies sit gfessio: Confessus ē 2 paīsū q̄pīt:
gfessus ē 2 tāte fīdīe robūr accepīt: ut
de latīocīnio regnū deposcēt. ¶ Consīdās
q̄ tuo bonoꝫ nobis cū sit actū: Dicto ꝺ
latro. Memēto mei dns: ꝫ tū eo mle vides a q
petis: Dic m. Jam q̄d ī eo gspicīs ē:
clauos 2 cīnē cīnis. Sed hec tū cīnx ipī
regnī ī signe ē: 2 ꝫ ēa tm regē appellō.
q vides cīnīfixū. Opus cūm regis ē: ut
cīnī sīm ꝫ hīs q̄mbz regnat oppone. Vīs
aut: q pāstoꝛ bonꝰ aīam sīam ponīt pꝛo o
bus sīs. ¶ Igīt et rex bonꝰ aīaz sīā pone
ꝫ hīs quoꝫ pīncps ē. Quī igīt aīam sīā
posīt: nō cū regem cgnoscō. 2 dīm. mgo
lo Memēto tū mei dñe ī regno tuo. Qui
sīdāsti quo 2 regm mstīgne sīt tuū.
alīūde vis dīc hoc pm: nō relīnq; eū sīc
sīne cīnē: ſ; attrahēt in celū Vīt hoc pm
in pīe. Quid pīt cū ipō beīce ī sedē. 2 glo
riōso cīus aduentu: ut discās quo mīa
magnīfīm ē cīnx Vīt et glōsam eāde pīa
ca glozīas apīs. ¶ Sed videam? quō ē ꝺ
beīce. Recīnd est cūm 2 hoc pm audīe. ꝺ
dwerūt tū ecce ī pumpeīanis ē xpc. cce
ī solēnīdīe nolīte obedīe: De sēda pīma
gle sīc dīcens xpc pseudo xpōs. 2 apīe
falsos ꝓphetas. ꝫ antecpm: ne aligm
errozē pūcnīq. ī falsos mīdar xpōs. 2
xpī salvatoꝛ aduētū pūcnīe angustīa
dō solēnīe pīncīdīt ē. nec ꝺ pasīone
dīcens lūpū tūcnīoī ob hoc p dīco ubi
ne dīnoscas verū pastoꝛīs aduentū. ſ
qz pīmꝰ aduēnīq cīus latēnt fūlgoꝛ.
nec cīmes qm sedīs aduētū cīus ꝺ
hoc dedīt sīgnū. ¶ Jet cūm fīnt dolūmē
ut pīmꝰ aduēnīq latēnt fīcē: ne qs ꝺ
pereat. Sed vō aduēnīq nō nīt: ſ fūlg
plr aut. Q̄dmo. mgō fulgūr oīēnīe
oīēnīe apparet ī occīdēnīe: tm cīr aduē
filij hoīs Jubīo cūm omnbz appebīt: nec ut
mdīgens qm̄ſq; mīrogare. Sīc hīc sīm
ilīt ē xpc. Q̄dmo. cūm cū fulgūr
mentū. nō egēnīq tāmē. si fīcm sīt ꝺ
cīno!! tm cū revelano pūncē cīus effl
rīt: nō mdīgebīmꝰ īrogare an venīt
Sz q̄d q̄rīmr si cū cīnte venīt. nec ea
pmīsse exposītoīs oblīt sīt: aīe ꝺ
sēpīna Jnt mgō qm̄ venīnq ē. sol obīm
rabīt: 2 lūna nō dabīt lūmē sīm
cūm cīr cīnīēna splendoīs ī xpō: nec
clarīssīā celi lūmaīa p fulgoꝛe dīm lūm
abscondant. Jnt stelle cadent: q̄ ē
signū filij hoīs in celo. Considera ꝺ
vīrtus sīgnī sit: hoc ē cīnte sol obscur
būīt: lūna nō dabīt lūmē sīm ꝺ
vō fulgebīt. 2 obscuratis lūnarībz ecl
lipsibꝰ sīderibz solā radiabīt. ut dīm
qm cīnx 2 lūna lucēdīoꝛ. et sole pclāmo
qnoꝫ splendoꝛe dīm lūnē ꝓfulgīnīs

sunt medicamentū Magnificem⁹ cū. qua
milid⁹ rēāit i finoibz bn̄ augustī ad ihm
Vbi ergo qm̄ In sabbato sco semo.
pascue cāt. ut nō ima die augustini
nerent i cruce corpi sabbo. cāt cū mag
no⁹ dies ille sabbi: rogauerūt pylatum
ut frangerēt² eoz crura 2 tollerent². hīc
cū dies illa sabbi i lege magna cāt. sic⁹
2 hīt ioēs euan⁹. qm̄ erat: ita et dies
rēdēptoīs dn̄i magn⁹ fuit vniuerso hu
mano gn̄i. Quod vo dicit rogauerūt
pilatū. ut frangerent² eoz crura 2 tollerē².
nō ut crura tollerent² peterūt. sz hn qmbz
idō frangebant² ut morerentur. 2 auf
rerentur de ligno: ne pendentes i cruc⁹
magnū diem festū sm̄ diuīn cruciatu
horroze fedarent. Venerūt g̃ milites: 2 pmi quidē fregerūt crura 2 rcliq
Vigilanti verbo euangelista vsus est:
nō ut dicēt latus eius lancea percussit. aut vulnerauit. aut quid aliud.
sz aperuit. ut ille quodāmō vite ostiū
pandēret. vñ sacrā eccīe manauerūt:
sine quibz ad vitā que vē vita ē nō intrat²
ille sāguis in remissionē fuit ē peccāt
orū. Aqua illa salutare tpabat po
culū: licet 2 lauacrū ēsse et potū
Nor prouīntrabat. qđ noe in latē arche
ostiū facē iussus ē. qua mundant quāda.
que nō cant dicimus prima: quibz pze
figurabatur eccīa. Inter hoc prima mulier
facta ē de viri dormiēt⁹ latere. 2 appellata
est mr̄ oīm viuoz. Magnū quippe sacr
amentum adam bonū alt 2 magnū p
narrationis malū: et ihm tacentis de
dormientis. Et hīt sedis adam ictus a
te capite i cruce dormit. ut inde se
formaret² ea q̄ mīa. que de latere dormiēs
defluxit. Magna sunt mala xpi. vñ
mortem remisimus. Dno testimonia de
ceptis reddēdā singulis reūs: quas
finis fuisse narrauit. Nam qz dixit.
ad ihm aut cū venissent. nō fregerūt
eius crura: ad hoc pinet testio⁹. ob nō
imminentis q̄ eo. Quod preceptū ē eis q̄
celebrāt pascha missi sc̄i omēs i molatīe
i veri lege: que dulce passionis vinc⁹
pressevat. Unde pascha nr̄m immolat⁹
ē xpc de qua 2 ysaias Ipse pdixit
Sicut ouis ad immolandū ductus ē. Mem
qz subintr̄ dicit. sz vng militū lan
latus eius aperuit. ad hoc pinet aliud mo
mentū. Videbunt i quē trāsfixerūt. vñ
pmissus ē xpc: i ea qua crucifixus
ne venerūt. Post hec aut rogauit pi
latū ioseph ab arimathia. eo q̄ ēet dis
puly ihu. occulte aut xpi merito. ut
ut tolleret corpus ihu. Et pmisit pylatus
Venit ergo: 2 tulit corp⁹ ihu. Venit aut
2 nychodem⁹: qui venerat ad ihm noc
pmū. ferens mixturā mire 2 aloes
quasi libras centū. Acceperūt g̃ corp⁹ ih
2 ligauerūt eū linteis cū aromatibz
sicut mos ē iudeis sepelire. Joseph ille
eiusdē discipls dn̄i ihu xpi. q̄ ab arimathia
castro erat. figuram testimonialiū gerēs
q̄ sicut ille corp⁹ dn̄i meruit baiulare
2 in sepulchro suo poni: ita 2 illi qui
tritate corpis atq; oīm hēnt. xpi merito
corp⁹ xpi 2 sāguinē attrect. mystica pietas
ostēdit. Debet ergo sc̄ hoīo. 2 sic de dno
pane edat 2 de eiusdē bibat. q̄ q̄
vnū cū hīs mdignē accipit. iudicium
sibi manducat 2 bibit. Et q̄ dicit. venit nychodem
q̄ venerat ad ihm nocte pmū. ferens
mixturā mire 2 aloes q̄si libras centū.
nō ita distinguendū ē. ut dicam⁹ q̄
ferens mixturā mire 2 aloes: sz q̄si
dem ē pmū ad sinistrā sensū pertinet.
Venēat ei nychodem⁹ ad ihm noc
sm̄ pnās. Hinc g̃ intelligendū ē. q̄
solū. sz tūc pmū venisse nychodemū
venisse aut postea. ut fieri andeam
discipuly qđ ēte mō. i revelatione
corpis brissimi stephani fere eodē
tpe nobis declaruit. Hoc loco mul
dem figuram sacr̄ gerit pdestinatio
rū qui an baptismū i ignorātia
fuūt. Sed venīt ad dn̄m cū mixtu
tura mire 2 aloes: idz cū se ipos
nosc̄nt. 2 mortificatur se a vitiis ac
cupiis. atq; pnā secūdo. 2 alibi

fusio cāt dāpnatōis: hoc ī xpō sanāt ē
pctatis. Ubiit cū se crudelissīo exactōi
liber a debito. 2 mīstus dyabolus mdictis mag
ī carnalīā īmaculate carnis admisit: qua
dō usq; ad celeberrimā resurrectionē. voluit
ee mortalem. ut credentibz in ē. nec pscri
no ī simabilis. nec mors possit ee trībilis:
cū ita Dubitandū nō ēet de consortio glē:
sicut Dubitandū nō cāt de gloe nē. Si
ītrectare magis dignissimū. corde credimus qđ
de glorem? nos ī xpō crucifixū. nos mor
tuū simul. nos sepultū: nos cū xpō dic
tro ī sinistrā. Unde apls dicit Si cōsur
rexistis cū xpō. que sursū sūt quīte. ubi xp̄s
ē ī dextrā dei sedens: que sursū sūt sapite
nō que sup terrā. Mortui em estis: 2 vita
vīa absondita ē cū xpō ī deo. Cū cū xp̄s
apparuit vita vīa: tūc 2 vos apparebitis cū xpō
in gla. Ut aūt noncīt corda fidelīū.
habere se vñ ad supnā sapiam spretis mū
di cupiditatibz. valeant dcenire: spondet
nobis dñs pīnā sna dicens. Ecce ego vobi
cū sū omībz diebz: usq; ad cōsummationē
seculi. Non em frustra p ysaiam apham
dixerat spūs scūs. Ecce virgo ī vtō capiet
2 pariet filiū. 2 vocabūt nomē ei? ema
nuel: qđ est mīptatū nobiscū deus. Im
plet ergo ihc apparatū nois sui: 2 qm ascen
dit in celos. nō deserit adoptatos. cum se
det ad dexteram pris. apparatū hūanor ē
corpis. 2 apparatū deorsū ostendit. ad patriam:
qm sursū tendit ad gloriam. Nec mirū. Vana
gr nobis despiendū ē: nec mir. admīsa re
prehendū. Ibi quidē blandīūt deceptiones:
2 hīc grauescūt labores. Sed qz mīa dñi
plena ē tīa? adest nobis xpi ubiq; gratia:
ne īplearis. qđ aūt Robis tribuit:
qz ego bīa mūdū. Sine ego contra ā
brionē sēti. seu cont̄ concupiscās carnis.
sine cont̄ hēreos tabula diuitem. dñi
crucifixe sp armem? nec unq̄ a paschali
festo recedim?: si a fermēto malīe ve
ris abstinem?. Sūt omēs natī vite hūa
ne varietates. que dīnsaz plene sūt passio
nīs: aplīce exhortationis meminisse dēm?
qua nos mīstrat dicens. Hoc sentite
vobis. qđ et ī xpō ihū: qui cū in forma dei
eet? nō rapīnā arbitratus ē esse se equalē
deo: sed semetipm exinanīuit formā ser
vi accipiens. in similitudinē hoīs factus. 2 habi
tu inuentus ut homo. humiliauit semetipm.
factus obediens usq; ad mortē. mortē aūt
crucis. Ut qđ 2 deus ille exaltet 2 donet
illi nom? qđ z sup omē nom? ut in nōe ih̄u
omē genu flectat. celestiū terrestriū 2 infer
noz: 2 oīs lingua confiteat. qz dns ihc xp̄s
ē dei pris. In nīgne igitur precepti m
religiosi sacrīi. 2 qđ ē p salute hūana
unigeniti dei filii gessit. admonet. Hoc
sentite ī vobis qđ et ī xpō ihū: cui si
hostis unlt aspnanda diuitd. multa ei
cumbestenda nobilīū. Nec em mīa pa
nebi pr filiis faciamus hūana fastidia:
ne estimet sibi prudentiā. qđ mandet deus
in forma dei deus nō ē arbitratus rapī
nā inuitatū. quod operatus ē. Diligens
dilexit: 2 tuemetipos in vobis deū gra
tiam ī isto reclamare nām? qui sem
ihc pampinus dīnas nō amisit. qui sar
mētū nō mīmus. ei mitatē manē
nō pdidit: ita 2 vos eisdem gradibus
hūsdemq; desīgnis. ut celestia appe
dans. terrena despiciat. Suscepto em
crucis ī mīfectio cupiditatū. occisio
vitioz. declinato damnato: 2 abdicato
omīb errorīs. Nam cū paschā dīnū
tpūdetis. nō hypocrisis. nō simulatio
celebret. nō antiquis: mali fermēti
hoc festīuitate longe q̄ hūana separan
maxīe qz ritū. qm de vobis ita cogitare
male sentīre: aut minuendo qđ ei
derogans: aut enarrando quod cumu
Verus em deus 2 dei filii. rom
dns ac pīe quod prest: multo ex
dio tpalis. milla varietate mīstrat
nec ab uno dīmissus. nec ab oīpotē
dīmissus. septim genitus unigenitus
sepīēs: ut meis fidelis credens

celebrare nō pñt: qz et si audent sibi
xpiānū nomē assūmē: ab oīm tñ creā
tura cui xpc caput ē r pellūr. vobis
ī hac solempnitate merito exhilarandis
precq gaudentibz qm milli ī ipsenies
ī vitare mēdaciū. nec de natiuitate xpi
f'carnē. nec de passione ac morte. nec
de corpali rsurrectiōe eiq ambigimus:
qm sine vlla separatiōe dentis. verū
xpm ab vtō vgis. vinū ī ligno crucis.
vinū ī sepulcro caruis. vinū m gla r sur.
vinū m dextra pīne manifestatis signos
cruis. Unde ecia sancti apli ante expec
tatū dñm ihm xpm sibi creatorem.
ī reformari corpi hūilitatis mē q formē
fieri corpi gle sue: ī vinut regnt cū
pīe z spū scō ī scla sclōz. amen.

Sermone pxio sermo quoq sup
dilectissimi. nō ingrate vobis
spūs arbitror preparationē
ī sanctam mq cruce xpi. ut paschale
sacrū xpi in se habeat vim credentiū:
et quod festo honoretur. moribz cele
bretur. Qui amat hoc vtile sit xpi pro
fectus. z ea vra deuotōe dirigatis.
spūs p sine cās atq corpibz prolixiora
remuneratiōe pfert: z ab indigno abdicato
sēce sue. aliquid quo rē possit gra
dere cōdidit. Sed hūana pfectum
ri sr fragilia custodia: ne labore resol
uto. quod donante dei gra. dyabolus
finire ī medio. Cū igit quadragesima dies
observanda hoc volumus opari. ut ali
quid sentiremq cruce ī ipe dñice pas
sionis. ī mercedū nob est ut ī resur
rectionis xpi ī eternam. ee cōsortes.
et de morte ad vitā dñi ī ipso simul
corpe trāseamq Unusquisq cū hom.
qm sibi oculis ī aliud aliquid cōver
satiōe mutat. finis ē nō ee qd' fuit.
z ortus ee quod nō fuit. Sed mirest
q omi qd ante mortē fuit: q
ē mors qne cū vnendi ē. z ē vita
q cū moriendi ē: nec alibi xp ī hoc

mi pīem z filiū. z spm scm. ī eadem vnq
deitas ēternia. nec substātie gradibz dis
par: nec ītātē singlaritate qfundat
¶ Non ante sustinuit deus filiū ī sola pīs
ne natā: nisi cū nō recedente a pīs. cognos
cimq in nīs Divina natio cū illa. quam
reparatom ipendit humane. dispensatio fini
miserationis: nō pnatio pīatis flam cū
eo ēterno gsilio dei. nō cēt aliud nomē sb
celo datū hoībz in quo oporteat salvos fi
ri: insibilibus visibilem. ītalis ītalem. im
passibilis passibilem substātiā suā ferat.
nō ut vnus deficeret ī mfinitate: sz ut ip
mitaq ī incorruptibilem posset trāsire
unitē ¶ Hoc quod xpiā festivitas. que
a nobis pascha nōiatur. apud hebreos
pascha dr trāsitus dr. attestante euangē
lista. atq dicente ante diem ante festū
pascha: scīens ihc q venit hora eius. ut
trāseat de mundo ad pīem. Cui ante ne
finis cēt trānitus iste nisi mē: cū mysteria
diuina et pr in filio. z filius cēt ī pīe. Sed
ipe vir. z carō vna psona ē. nō dimidium
a sapiente susceptus. z honor pueri
pfecto qd' iam quorundā. Hoc quod z
deo istū qualitatē: z donant illi nomē
qd' ē sup oē nō. In quo vnq assūpti hoīes
scalario quo ēdatur. ut ī aliq passione
transibilis maneat deitas: idem eternus
sit ī gla deitatis. Ad hanc preparatoēz
ineffabilis munerat. bm trāsitū fidelibz
suis pīe dñs hortat: cū nostram iam
spem passionem. nō solū p apīs sue atq
discipulis. sz ecīam p vniuersa ecclīa supplī
citer z dicēt. Non p hīs tm rogo
sed p eoz qui credituri sūt ī me
per verbum eoz. ut omēs vnū sint sicut
tu pr ī me z ego in te: ut et ipi in nob
unum sint. Cui vnitatis nihil poterit
esse dissonū. qm in deo filio do vero hūa
nā negant manere naturā: ī pugna
tores sacrilegos sacramēti. z paschalis
sanctis festi. Quod qm ab euangelio dis
cordat. z symbolo contradicit. nobiscū

ng dñe ꝑcones armant. ¶ Non hoc placet de summa mistica sentencie. q̄ multi diversum. multiq; grum. id quod in nobis malignitate peagunt. et qđ i xpi passione dispositi. ¶ Non inde potest voluntas mirificentis. nec de uno exitu spū atrocitas sceleris et pclarancia redemptoris impias furentiū manū nō timuit in se dñs. ꝫ admisit. nec pscindo quod fiendū cēt. coegit. ut fieret. Demq; mit crucifixū. 2 crucifigentes. tam diversas causse sue. ut qđ a xpo suscepti est. nō posset resolui. qđ ab illis gnssit posset aboleri. ¶ Cum ergo venit petrus salvos fieri. nec ipsis quidē mirfectoribus suis manū denegauit. ꝫ ipsorū malū i bonū credentiū verti. ut mirabilior fieret gra dei. nō sēm merita hoīm. ꝫ sēm mlcordiā dignaq; sapie 2 pie dei miserendo ꝑare. qui et ipos qui fuerant sagine salvatoris. recipere vidit baptismatis. ¶ Nam sicut scptura que ꝓtulit actus gruer loquit. cū pdicatio bti petri apli indefesso cuncta cōpungeret. et agnita ꝑcantie fin fructuosis diceret. q̄ faciem vite sēs: idem aplus ait. ¶ Unusquisq; agite. 2 baptizentur unusquisq; virū in nomine ihu xpi. i remissionē pcoz viroz: 2 accipietis donū spūs scī. Vobis enim ē repmissio 2 filijs vris: et oibz qui longe sūt. quoscūq; advocauerit dñs deus nr. ¶ Nonq; addidit scptor et dicit. Cum ergo venisset petrus simone ei baptizari sūt. 2 appositi sūt i illa die aie circa tria milia. ¶ Q̄ nisi dñs ihc xpc fuisset fieri cū pati voluit. i multo auctor cozū ar minui fuit. nec egit ut hoc vellent. ꝫ cessit ut possent: 2 sic usus ē obsecratione plebis mlsana. quo et pfidia traditoris. quā ab imanitate cōcepti sceleris. 2 busticus renocare ē dignatus 2 verbis. assumendo i discipulū. ꝓficiendo in aplm. monendo signis. gsecrando mirabilibus: et cum mihil benuolentie decesset ad correctionē. mihil occasionis supesset ad crucem. ¶ Sed ut ipissime homo. semel chananeus 2 nō mda. nec ita vas electionis ꝫ filius ꝑdictionis 2 mortis. Erubuit nō. Dñe. tamen ardebas. ut fructibus tuis anarcha. ad regnum angelicis civibus tandē. 2 quid dimittas. amittis non videns. Nam 2 si nō promissas credendum ē promissis. quæ fuit vō. ut mutatione modus ꝓficeret. acceptis pabulis demonibz. medebaris infirmis. honorabamus eē aplis: 2 ut fame nr cupiditatis explerer. patebant tibi fontes de locellis. ¶ Sed auri medēdi dum. nec tm placet gemmis pci. q̄ magnum pcī. Unde faciem quereris tu nō detestandū ē. quia dñs vltr ēstimauit ꝫ q̄ redēptorē cēā tuū ne tibi pcēs videris. Et merito tibi tua pena cōparat: q̄ supplicio tuū nemo te semel timuit timere. ¶ Q̄ igit in xpe ꝑstamus sēm ꝓpositū voluntatis sue. ihc xpc crucifixus ē. 2 mortuus ut sepultus: non ꝓpe ꝑdictionis nectitas. ꝫ nec crucifixus redemptor fuit. ¶ Qđ cū vm. caro fm ut de vro virgis sumeret. natā passibilē ut qđ i filiū dei nō posset ꝑficere. in filiū hoīs posset admitti. ¶ Nam hoc ipso ozis chorus fateretur. signa demonia et omnia mirabilia corpalia pfectum dñus cēt plena miraculis: nisi mutatū tm mirabil susceptor veritatem ut ꝑceptā cōtione pcī. michaleā se humane ꝑsumptionis excludēt: ut et sua nobis infirmitas vereret. 2 in se mīa curaret. ¶ Si porro cum medico simplex infirmus remedium pcī est. cur aliud ē in sacerdote. aliud in exemplo: ut p vnū cōseruat 2 diuina. aliud exigunt humana: q̄ sicut deus misericordiis ē auctor: ita hō benignus 2 debitor. ¶ Quomodo g dilectissimi salutis mee ꝑficibilem ꝓximos. nec simplicibus nobis nec desidie relinquit 2 dissimulationi. et michil ꝑcem nisi qđ ꝑceptum. 2 mandatum admonem: ut dona gre dei nō negligamus. Iuste cū nobis insistit ꝑcepto. qui ꝑmittit omnibus. 2 benignus tribuit ad obedientiā. qui dicit ad gratiam. Unde merito nob ipe fons ē vite: q̄ nos

xpm. nō tm ad xpm Oer ipm ar
ad ipm redit: qm p semiā pacē et
filiū mundi eni meretur In quo plane in
nere. nec estus deest laborib. nec imbes
instine: nec pcella formidinis Ibi sūt
ffidie tiginoz. Ysecutores fidelium: mine
porentiū: gruelie supboz. Quē dns
omiū 2 rex gle. Ideo oīa ī mfimitatis
me forma. 2 m carnis pcī similitudine
poremur: ut int pūs vite pricula-
nō tm opprimū nobis sit dcīnādo
sm effigiē. q̄ roleramdo superare Jude
ī q̄ expt nrm dns ihc. oīa m se corpe
sm mēbra trāsformās: ad olim ī psal
mo crucifigatur. id m supplino crucis
sub redēptoz suoz voce clamabat. Deꝰ
deus meus r̄spice ī me q̄re me dēliqsti.
Vox ista dilassim̄i doctrinā tm̄ gerela
Nam cū ī xpō dei et hoīs una psona
sit. nec ab eo potuit relinqui. a quo nō
poterat separari: pro nobis tm̄ peccatis
stris trāsgrit. cur caro pati meruit
Scriptura nō finit ¶ Instante aūt pass
one. ad sepulchrū 2 corrigendū me fra
silitatis meū dixat. Pr̄ si possibile ē
trāseat calix iste a me: vinptū nō sicut
ego volo sed sicut tu Et iterū. Pr̄ si nō
pt hic calix trāsire nisi illū bibam: fiat
voluntas tua Cum ergo tm̄ptatione
agonis cruciat. iā m pēnā trāsiciat vo
cem. 2 voluptatis tplebat: cum ī ipō tm̄pto
re diabolus exultauit triūpho. cum 2 mēz
ipm sit relictus. Idest nō expandit tēpi
us nisi ut ostendat aliū esse illum
affūm. q̄ ad humane formidis excusan
dam recepit. aliū illū q̄ ex eius pla
cito pūs. q̄ mūdi ī eum filiatōe pelegit.
Unde ipa vox nō expandit. magna
ī exposito sacrāmēta: q̄ michi humano
gen offert ī cepūs pēs: si q̄d pec
tm̄ obūcaret ī futuris

finis: Deo: grās: Amen

Tunc tra mysti
Sōm lucam

Illo tp̄e Cum ihesus
exiens demoniū 2 illud
esset mutū Et reliqua Omelia ven bede pbi

emonio ste apud matheū nō solū
mutū sz et cecū fuisse narratur:
cum ergo a dño ma nr loquēte 2 videt
Tria q̄dā signa sūt m uno hoīe q̄ctm sūt:
Cecus videt mutus loquit̄ 2 possessus a de
mone liberatur Qd' et cūctis quidē cuncta
ī fronte ēz cordis cōplentur ī questione gur
nū ardentiū: ut expulso pnūo demone.
fidei lumē aspiciat: Deinde ad laudes di
uinas pōa lingua soluatur Quidā aūt
ex eis dixerūt in principe demoniorū belzebub
Demonios ejicit demonia Non hoc aliqm
de tuba sz phēi calūpniabantur 2 scribe:
sicut alibi elbanū restatur Tumb. quippe
q̄ mūdi eruditi videbant dñm sp̄m fidē unitā
tribz. illi cōtē ut negare hec. nil que negare
negociabant. sinistra ī pte de pueritia labo
rabant: quasi hō nō dimitat sz ī mūdi
spūs opa frustent. dest belzebub qm deꝰ
erat adiuratus Beelzebub aūt musca vocatur Nec myta quedam
mendosa explanat. [illegible] in fine
ē nobis legendi sz. b. Belzebub ergo baal
muscarum sine hūs immundi ob soz
dei vidlicet immolatione tumoris: ex eoꝝ
spurcissimo ortu nil note. principe demo
niorum dicebat Et alibi reptantes sigmd
de celo querebat Deos. nil i nomine hūe
ingue de sublimi venire cupiebat: nel ī
silentiū diem siderib. que estimo mūdane
rotationis. chorus suave fulgā. imbes vite:
quasi nō possent 2 illa calūpniari 2 dicē
ex oculis 2 cordis eoꝝ passionib. ac
cidisse dñe tu qm calūpniaris ea que
oculis videbas. nam tenebr. ut lumē sentias.
quid stultus de hūs que de celo venerit.
Unde respondebis. 2 magos in egypto nil
ni signa fecisse de celo Ipē aūt dr dixit
cogitationes eoz. Quot eis dñe regnū ī
seipm divisū desolabit: 2 domus supra domū
cadet Sion ad dictū sz ad cogitationes res
pondit: ut vel sic apellentur ex q̄ potestia
eis qm cordis videbat occulta Si aūt
omne regnū ī seipm dimsū ergo pēs 2
filii 2 spūs scā nō ē dīsū: ad' sme ulla con
tradictione. nō aliquo ī pulsu desolandū

omnipotēt labefacturi

Et nō cecisset demonium
loquī ī muti: et admi
rate sūt turbe

Non

Nam bel

Idest sīa bel

Id est mr muscarum

demonia

dicē

cogitata

Desolat.

pregnū

De uespe sabbati paschalis q̄ epla b̄ri ihēonimi p̄bri ad edubiū de p̄n̄ assiduis

Sermo b̄ri Jeronimi in vigilia paschē

quomo

Q uō myrra maṫheū vespe sabbati maria magdalena vidit dñm resurgen
rem ⁊ ioh̄es euāg. refert mane una sabbati cū myrra sepulcrū fleret. Una sabbi
Dies dñica intelligenda ē ⁊ q̄ annus ebdomada in sabbm̄ ⁊ in p̄ma ⁊ i 2a ⁊ i tra et
p̄ma et 4a q̄rta et in q̄nta sabbati dicit. q̄ crismis ⁊ ydolozū et clemētoz noīs appellatur
Dem̄ ⁊ aplis collatis petrus ⁊ q̄ discipulis ⁊ ioh̄em i una sabbati p̄pter ageꝫ
gradum facer putandū ē matheū ⁊ ioh̄em dimersa sensisse. Si unus atq; idem
p̄r medie noctis ⁊ gallorū cantū diū appellasse noīs. Matheus cū scribit
ta appusse dñm mane magdalene et appusse vespe sabbati illuscescente in
una sabbati. scripm̄ mīstrans q̄ dixisti vespe sabbati idest appropīre ia lucescente
mane ad sepulcrū sed addidisse cū cecū tenebre. Unde igit̄ arguit dns
ide medie noctis ⁊ gallorū cantū. alterū finē. alterū dixisse p̄ncipiū. nisi ex
videtur cui. matheū qm euāgelia hebraycis p̄mone gl̄ose. nō tm vespe dixisse
q̄ sero ⁊ cū qui mīstrauit ē verbi abbigmate deceptū nō sero mīstrauit esse si vespe
sero dicit. ide tm̄de ⁊ ⁊ qui fuit cū debuerat. fuit scilicet sero ide tm̄de q̄ mane
illud obiit. quo cadē maria q̄ p̄us videat dñm resurgentē. p̄ea ad sepulcrū cū flere
reverat ⁊ hoc secundū ē. q̄ ⁊ sola ⁊ cū alia ⁊ cū alijs mulieribz memoz busiris. m̄
se dns genitalia sepulcrū ingressurus ⁊ nūc adorat̄ que videbat. mīt flentē q̄
1 fregit? querebat absentē. licet quida duas marias magdalenas de eade vico fuisse gradū
⁊ alteā esse. que i matheo indit resurgentē. alteā que i ioh̄e cū querebat absentē
Quatuoz aūt fuisse marias i euāgelijs legim̄ una mr̄em dñi saluatoris. alteā
mr̄em cuj. que appellata ē maria cleophe. tertia mr̄em iacobi ⁊ ioseph. quā
maria magdalenā. licet alij mr̄em iacobi ⁊ ioseph mr̄em cuj fuisse arguāt
nomē magdalene ⁊ sup̄fluo septies hoc iolemsse virtus. q̄ p̄mū elisabeth
Nobis aūt simplex videtur ⁊ apta responsio scīs feminis xp̄i absentia nō sepiꝰ
p totā noctē nō semel nec bis. sed crebro ad sepulcrū dñi cucurrisse ⁊ p̄ter ea
mary ⁊ soror dñi empta ⁊ sol fugiens ⁊ terra natura turbata ⁊ q̄ hys mag
ī desiderio salvatoris sepiꝰ erupit fecit vid ⁊

¶ Quapmd fuunces bīd cupsby emisserī ⁊ festo paschē ad tenulos sibi dnoꝝ
De nativitate nīri ihū fuus. Epulta relid. ⁊ mlteria esto tertia. Iste dies nobis cet
Ecd passio ⁊ i surrecto ppd multis sint pdby pfigāt. fuus cuj. ⁊ Beneficia dei nrd
Sermo cuj. tuus ⁊ de cod. ¶ Quarundā mirabile paschē baptismis q̄ sacramentum
De baptismo fuus cuj. q̄tus. ¶ Jodierne diei sacrosancta solempnitas. Hebraice paschē
De immolatione agni paschalis fuo eiusdem quitus. Opocrime ⁊ regine congrue sub de
De sacramento fuo eiusdem septus. Et augustino relestid beneficiorū augustias hiudm
De i surrectione dni ⁊ de i surrectione nrd spūali fuo cuj. septimo. Bene nouimus fm
De nō idoneis hiudne nec q̄ diaboli laqueis captiua sb̄ trahebat fuus cuj octauus. Quidam loco
De sedate huius diei et de abluende pedū d baptismo fuo cuj nono. Dicit hier fratres
Nrd ppe morte pstita adiuuādi eligit. hoc indē tacendū erupit fuo cuj decimo. Resperate ipse
In octaua paschē de eadē carnis i surrectione fuo cuj undecimo. Dignū simul puo studio
Sermo cuj inde pprio duodecimo. ¶ i surrectio dni nrd simul. cui qua virtute gaudii hiudm

vespe

In vigilia pasche lō lcī euā qm̄ scdm̄ matheū

Esse aūt sabb̄i que lucescit in p̄ma sabb̄ati: Vēit maīa magdalene et alt̄a maīa vidē sepulchr̄m. Et dic̄

De lectio bede pbri: de

Vigilias nobis hui⁹ sac̄tissime noctis sic̄ ex lectōe euāgelica spēs bñ audiuim⁹: vt surgēdo dñi de saluatoris nr̄i dedicaūt. Juste etenim hanc noctē p̄cipuo amōe vigiliis celebrāmus: q̄ p nr̄o amōe in ea dormiēte in morte. ac p̄ morte voluit expiari. Sic̄ sicut et surrexit: ita quos statu tpis quo ill̄ mortua ē in nr̄e. ut a mortuis resurgam⁹ ondit. Die hora q̄rte noctis inclinata est: ac festum sic̄ diei. et tepestiue a medio noctis fermēte radius solis victoriosissime mysteriū passionis assumauit: euidenter se lucē et dilectē in hui⁹ noctis tenebris meridiana. cūctis subuisse patribus Surrexit mane p̄ma sabb̄ati q̄ nr̄e diei Dūca dicatur: manifeste docēs se nos a morte ac resurrectōe sanctificatos in lucē p̄duct̄os. et aliud nob̄ mecū ale mysteriū. Ipse siue pascha sepulc̄ri et resurrectōis nr̄e mirande cōpleuit. Sepe ergo sic̄ in sepulchr̄o. Dūca resurrexit a mortuis et sempiterne electis suis p̄ sep̄ hui⁹ sc̄li etatē mirabilia p̄fectorum bonis operib⁹ misit. Ad aūt dicit q̄ in sabb̄to p̄cto vigilandū: in ad aūt sperandū. porro in die iudicii q̄ in die dūca corpa quos i mortuis resurrexione ac celebranda: in hac tempus quod aūt in hac ebdomada dñica est. quā sc̄e mulieres deferre sabb̄ata q̄ lucescit in p̄ma sabb̄ati venerūt ad sepulchr̄m. ita intelligendū est: quia deferre quid ea nec reperint. Et lucescente nac in p̄ma sabb̄ati ad sepulchr̄m p̄uenerint: ideo deferre aro ta p̄auerint quia corpus dñi diuinitus defe rabant: Et p̄ata deferre aromata. nac ad se pulchr̄m detulerint. Quod matheus q̄si mutatis ea obstrūs posuit: Et ecce ait quo ordine fac̄ fuerit euidenter ondit. Sepul to magis sic̄ scripta dño. cuius a monumēto mulieres p̄auerunt aromata et unguenta q̄dm erant lucebat: et sabb̄ato quidē si lucernis fuit mandatum: sicut lucas apte ait. Cū aūt transisset sabbm deferā p̄ ad ueniente. tempus expandi rediit: nox prin cipe ad diuortiū a metuit q minus p̄auelant aromata sicut marcus memorat: Et beneuole diuinitus eis. Et valde nac dna sabbati venerunt ad monumētū. Que vendū aūt cum nocte q̄ nunc ipsum expectās euāgelista describēs ait. Deferre aūt sabbati q lucescit in p̄ma sabb̄ati: ut q̄si recta ordo tpis exigat. deferam magis tenebrescente in noctem q̄ in die lucescē. Sed mystice loqui euāgelia quatū dignum est. sanctissima nox. de qua sancta mortis acceperit. insinuāt studiose ea ordine quo sancte pascho fac nobis quin illius vigilie expectent. in septem iam die lucescē exhibent. Iam dies aut tem et ordinator tpis qui in stabilimento nostre huius exordium sumpsit: tota ea mutatione diuinitus reparatione luce festinā red didit et exhortata. Inquit ab exordio mundane creatois ds huius tpis cursus dis tinguebat aut dies nocte p̄ dei sub ordine diuine edicto p̄cepto: Hac aut p̄ mysteriū resurrectōis dñi tpis ordo mutatus est. Sic quia dies nocte resurrexit a mortuis die do septe cuius resurrectōis effectu

discipulis ondit: ac p̄hcepto cū eis qui
uio ciuitate ꝺcurris eō mansionē sū et grande
tibꝰ affuturū: ī crastinū nox ꝙ sequētis diei
q̄rtā luna: ac sic tpis ordo statutꝰ: ut dies
nocte sequatur. Et quide aptissime quā
die sequebā nox. qua hō a luce p̄ culpā p̄
cedit lapsus. in hunc sclī tenebras crimināq;
decidit. Aptissime ne dies sequē nocte: qui
p fidē resurrectionis a p̄m tenebre et umbra
mortis ad lucē vite dño largiēte rēducim̄.
Qua ꝓpt̄ nocte e fieri hūm. ut quia nocte
hanc p̄cipuā gra dñice resurrectionis illustra
tam cognoscim̄. ipi quos cruciem sollicite. ne
qua eis pcella nro mori de tenebrescat. sed tota
luce sint. in die: et nec videlicet nob̄ dignitudo
eis dignā q̄ndē laudis agendis applicetur
q̄ dignitudo: sobria ac pua ostia dies dñice
paschalia festa expectantibus. Venit mā
maria magdalene et alia maria: videre sepul
chrū. Duc ecce mot̄ cuiusdā ex angelo ac
descendit fecit q̄ dñicū reuoluit: et sedebat sup
eū. quos splendor eius sicut fulgur. et vestimentū
eius sicut nix. Pre timore aut exterriti
facti sunt custodes: et facti sunt quasi mortui.
Respondens aut angelus dixit mulieribus:
nolite timere vos. scio enim quod Jesum qui
crucifixus est quaritis. Non est hic. surrexit enim
sicut dixit. venite et videte locum ubi positus
erat dominus. Et cito euntes dicite discipulis
eius quia surrexit a mortuis. et ecce precedit
vos in galileam. ibi eum videbitis. ecce dixi
vobis. Et exeuntes cito de monumento cum
timore et gaudio magno. cucurrerunt nuntiare
discipulis eius. Et ecce Jesus occurrit illis
dicens: auete. Et illi accesserunt et tenuerunt
pedes eius et adorauerunt eum. Tunc dicit
illis Jesus: nolite timere. ite nuntiate fratribus
meis ut eant in galileam. ibi me videbunt.
Dum autem ipse pergerent ecce quidam de
custodibus venerunt in ciuitatem et nuntiauerunt
principibus sacerdotum omnia que facta fuerant.
Et congregati cum senioribus consilium
accipientes pecunias dederunt militibus dicentes:
dicite vos discipuli eius nocte furati sunt
eum nobis dormientibus. Et si hoc auditum
fuerit apud presidem suademus eum et vos
securos faciemus. Et accepta pecunia fecerunt
sicut docti sunt. Et divulgatum est verbum
istud apud Judeos usque in hodiernum diem.
Undecim autem discipuli abierunt in galileam
in montem ubi constituerat illis Jesus. Et
videntes eum adorauerunt. Et accessit Jesus
et locutus est eis dicens: data est mihi omnis
potestas in celo et in terra. Euntes ergo docete
omnes gentes baptizantes eos in nomine patris
et filii et spiritus sancti. docentes eos servare
omnia quecumque mandauerim vobis. Et ecce
ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad
consummationem seculi. Amen.

Incipit sermo beati Augustini episcopi de
resurrectione domini.

Hodie dilectissimi nobis ille dies illuxit
quem fecit dominus exultemus et letemur in
eo. Hodie ille dies illuxit quem non tenebre
precesserunt sed veritas. Hodie ille dies illuxit
quem non nox precessit sed lux. Hodie ille
dies illuxit quem non mors precessit sed vita.
Hodie ille dies illuxit quem non peccatum
precessit sed gratia. Hodie ille dies illuxit
quem non culpa precessit sed iustitia. Hodie
ille dies illuxit quem non ruina precessit sed
gloria. Hodie ille dies illuxit quem non
confusio precessit sed honor. Hodie ille dies
illuxit quem non dolor precessit sed gaudium.
Hodie ille dies illuxit quem non timor precessit
sed securitas. Hodie ille dies illuxit quem non
labor precessit sed requies. Hodie ille dies
illuxit quem non infirmitas precessit sed
virtus. Hodie ille dies illuxit quem non
egritudo precessit sed sanitas. Hodie ille dies
illuxit quem non infernus precessit sed celum.
Hodie ille dies illuxit quem non mortalitas
precessit sed immortalitas. Hodie ille dies
illuxit quem non corruptio precessit sed
incorruptio. Hodie ille dies illuxit quem non
tristitia precessit sed leticia. Hodie ille dies
illuxit quem non pena precessit sed premium.
Hodie ille dies illuxit quem non terror precessit
sed exultatio. Hodie ille dies illuxit quem non
dampnatio precessit sed salus. Hodie ille dies
illuxit quem non mors precessit sed vita.
Hodie ille dies illuxit quem non ignominia
precessit sed gloria. Hodie ille dies illuxit
quem non tristitia precessit sed gaudium.
Hodie ille dies illuxit quem non dolor precessit
sed exultatio. Hodie ille dies illuxit quem non
dampnatio precessit sed salus. Hodie ille dies
illuxit quem non mors precessit sed vita.
Hodie ille dies illuxit quem non ignominia
precessit sed gloria. Hodie ille dies illuxit
quem non tristitia precessit sed gaudium.

Sermo bti Jeronimi de immolatione agni

Hodie pascha dicit. et qd hoc
deus dixit. hoc quoq; intelligi
egredi de egypto: hodie
qui tulit pcta mundi de quo dicit
te ingulatum. hodie sanguine ei postes
rum dns primogenita nostra
egyptiorum. et pcussurus pharaonem
ra. Hodie populus primitiva egyptiorum
stitutum non solum liberi. sed etiam innume
merita salutatur. Hodie apte et mirabi
salubre signaculum. Parcemus
hostiam agni: et appendamus
no qm dubia hujus. et adhuc hui comma
no impleri. no qm ista incepti. nec
p quia prima die. dies huic similitudo
pcto: qm to ei lampade. totus orbis
ster pascha agnum istud. amictu duri
posse gmedi. pcepit nob. ut in duabus
agnum paschale. et quo manifestius
et hereses. et ora quotidiana dogmatum
nu qui agnum in ecclia no gmedit. no
agnum carne gmedi. p profectione
mus psalmus in eccl pleri
in diluvio no salvat. nisi qui in archa fuer
noe. et conjuncta ihesu sua tunica
nostre dies certe redemte ex gentibus

Seone qui nos rugire cauit. et qui dno pdue
quirit mtemit. Signo sue mortis signu fro
tibus nrie adfricanda tela mortifera hostis in
posuit. Sed et in sanguine agni legalis illum
ne simplinnali et utroq poste domoru iqua
egebat. mistue e pomi: ut ecclia qd mystica sa
gmis distinc. quadrifidu dnice passionis sep
ctu. quo nos signati liberam. expmet. De
cente admissam nre libertatis et pacis: qui
misdiat nobis mocrulto. sicut leo mcubui
suo. Secund gm nocta hac immolato agno in
egypto signatis eg sanguine dombus fide
lium. comestis eg carnibus deus dne expente
et eos qui mistorum celestis exortes mane
bant puniens. et qm plus quo sacrificiis sa
luaribus mbutis didit. ipedimt. ita nunc
rum ista dns et ipedijt nr. cu suum pnobis
corpus et sanguine hostia pri obtulisset. sub
utru potestas dyabi: et satellitu eius. spiritu
dedit immundoru audacia gnimit. Deiec
clausit mfm et cleros qui ubiq qm nre itus
quisitatis spm tenebant ermit. et hac
ipa nocte resurgens a mortuis. ad celestre
regni gaudia reduxit: impleta pphetia
q dixit. Ascendens in altu. captiua duxit
captiuitate. Sceptros mstos som quos apud nfe
ros mundi abstulit: dextru eius quos i
carne adhuc positos ee agnouit. nec
no et nobis quos mste edituos mstic tpis
pndit. ipmedium salutis morte sua ar
ripuit. Sic nobis et angelo exterminii
spiritu dns abnoma qua captam sacrificii.
signum victorie quo ab hostium mstigne num
tenuit pauit. Dux pharaonis iret qd sequi
mur agnit. Dn et ipi mito nocte hac te
decretis nre necessitis dignus deo dignus
mstamus et pnbus. scribis qmus que date
nob gre munera naturat audiedis ecclam dn
mus: noua adoptionis plebs spualis egypti dnis
subtractam. din deo duo fonte regnatis
sacrificium. mistarum celebramus: corp
sanguine et prosit agnum nri sanguine. quo a pme
pcepti sumus demo ab pterito salutis nre
immolamus. Et qua de resurgis dnice sil
et exemplis nre mistice animas solempnis

agnm sunt · aut unde hystoria tm intelligimus
sicut audi · et crudas eas assumas in cibo :
aut prunis eas p hereticos quibus sit alle
gorice scribit et nubilo interpretatione · ad quos
quos dogma dominicum · et temerarium eas
et sic ritate sublata de in umbra qsdā
ymagines offendamus · p intelligamus eas
et non historiā sic scripte sunt · et nichilominus
spūs sci eas exponendum docuit : et quod in ho
rum libris dicit in aggrium ee uel clausum ·
spiritali exponendum exposuimus · Caput cum pedibus
et intestinis quem dicit · Caput in dicit
ee agnm id quod in media in hoc scribit · In
primo capite dicit · et obumbrant apud deum : et deo
cant dicit · Hoc capit in primo apud deum · Pe
des autem ho : quia per nra salute dignatus
est assumere

Judicio pasche · Leo sci edita
Sedm Martinum :

Dñi · Maria magdalene et maria iacobi
et salome cum emissent aromata : et venientes
ungerent ihm · Et reliqua ·

Quicha bti gry de cath Leo
hita ad pkin et ba. bte mane
gregorii xpi

Vobis dabitur timentibus nomen meum
sol iustitie et sanitas in pennis eius ·
Ex qua ratione stroma
cho ca dicunt legere que
non possum · Et reliqua ·

Incipiunt sermones bti eusebii
emissenensis epi de festo pasche
sermo primus de pasca · Tom

Exultat celum : et mundus
esto letus · Iste dies nobis
a dominus ex sepulchro radiauit :
qui de sole refulsit · Quem
et mundus : quia dum adest dominice a sua
impietate resolutus · Gaudeat : quia in
sordibus sue diu sepe dño displicuit · Exultet
homo ada · quia ignota lucet per mysteria sola
deus : et nos per ipsum de nostris caligines sus
ceptis tenebris illuminauit · O quales nos

Roma : nra et immolatione agni tunc de agni
immolatum in domo · Cui
dob agnus immaculatus : sed agnus et edat
sanctus eu · Dapis magis loco ut quod primo nocte
de pascha non potuit · sed postea : ut per
dapis · ut qui no pt hoc agnm · salute
ihu Christi · Christo cum in domo esse duplici
immolat · Si unus sumus de cum nobis agnm desem :
peccatores et primus agnus nob deus accidit ·
quod potuit ep hedus sit · quos ad sinistra
dicit · Et per substitutio mutatus · Ouem
autem agnum aut hedum sit · Quod quale edat
non in die agnm istum immola · Et ad vesperam ·
ostendit manifesta e · Dies et mensis atq sal
vator in passione mortem scelerum passus e · Dies et
dies in epla sua loquit · filioli : nouissima hora
est · Cum dicit nouissima hora e : finito die nocte
que sequitur · Et hoc intelligendo · quod quo in
tra sanctum · postea e · Et mundum in egipto ·
et hoc erat ibi lux · et tenebre ab caligine :
et hoc erat ibi lux quasi in nocte resplendeat
et dies solis no daremus per hoc hoc fulgor
e · In una mensa domus comedetur agnus
agnm : et dogma in amaritudine manducabunt
illum · Non quidem de bene et crudum
aut coctum in aq : Et assatum agnm · Jubetur
ne panes absq fermento edetis malicie
et nequitie comedat : de quo fermento dns
discipulos monuit dicit · Caueto vob
a fermento phariseorum : et postea manifestat per
malitiam · Quia pharisei et doctrina · Et nos
quasi fermentum stulti estis volus et alienum · et
quasi agnos a mundi iustitie nos fuit · Et
fermentibus et pessimis subuerti sumus : et dm agnm
dogma sinceritatis et veritatis · Vis
quid dogma sinceritatis et veritatis · Vis
quid manducet quod dico · Dic quod dm e : lo
gos : non dentes no potest · Qualibus sit po
tens · Quibus nobis · qui in malum corrupe
runt : et comedis dogma sinceritatis et veritatis
quia sit amaritudine dm et aplus ait · Minimus
quia sit dabo · Verum dicis dob · Et quidem
stultus quia quocta carnes : obsequium rationis
animos · Ultra odium facit · Quod autem sequit
dicens · Et crudas carnes agnm neq elixas aq
sed nec septuas dimas quod dicunt

Sino eugh sedus

Benefica dei mira cū magna ab
mirifica sint: tū nec nouū ac
paran: nec subitū q̄ admino:
deū sint ordinate: et ꝓfigurata
mysterio. Sacra dei passione ab ꝑncipio mūdi
mar. celestemys ꝓcordye. dctō testamēti ꝑ
pora cōmemorat: et io xp̄m ꝓdicitu ab
natu. Quapte ex ꝓphetaꝝ libris ac dolu
bus assima. Dalibus abb̄ duc̄ mitt̄ ꝑm
tores. Spetosa gretoria ē ḡra ꝓte carnal
sanguis dolus ꝓpe lapis mystic̄. et testiū
ꝓphetaꝝ bonus gratie et ēmulatiōe sine
tate: mi ꝓphetie argumenta sine ꝓbentum
tatibus mirabile. Itaq; mysta mira
ta ea ac tm̄i hoie rapta nr̄ auctoris diuc̄
dentia: ex hoc facē latē ac
ligenda nostra. Jam cū typo abel iustū occi
tur: et mysteꝝ. Prima. typ̄ indaya ꝑpetrate
Hic ab deū in nouissima mūdi
nesteriis exitū ꝑ fugā ei abrahe lon
gine ꝓfectus? Quo tpe du nouo fac
dicto mysta sui ingressu. ꝓfugo paricida q
ingressus ꝑfectis oculis et aqua
sicut loquit̄ suo dns. Et vidit
bilem aperte. mit̄ deprecs hēnte con
ta. Tui deprece mihi. Requirimus q sit
mysteria: idz in mīstrādine ēuāgelij ꝑ
mysteriū hēntem tumbus: idz adorucie cor
dolorū gloriose ꝓcedēte: sicut in
ipse loco legimus. Cornua in manibus eg ſti
Hor deoꝝ. Deneandas manu cognitibi
mathia substituit. Int̄ ſpmas aut depu
tatus ē: ad primo certo noctanc et mystice
mutat̄ assūpt̄ ē. Sed alcuius mīstrie ꝓpa
ta sit. q̄ssac apte alternibus admone
ac subito amicis ꝑ eo no mutata ꝑ duplicata
obscure ꝓponit: Sema que adomnda ꝑba
ꝓphetie ordi: Dei nās ouigenty ostēnit:

et egypcus ꝓmogenita imolatum. Per q̄ dñm
re passione ꝓfigurabat mysteria: q legimus
lem helyseu sepulchro redditu. ingesto a la
tronibus cadauc. mortui tumultu suu corpus
optimi tactu sancti corpis sustulisse. Quae
sic alime ꝓfigurabatur. nisi dñc nr̄ ihūs xp̄c:
qui resurrexit de morte sanguinū. et dum
sepultus ostatur: In latine vel mundi: mys
phete ꝑtribus xp̄m dñm negligentes. q̄r
celebrime ꝑ sc̄ptuaꝝ seraꝝ cōtione ꝓphe
rabolibus et enigmatis: xp̄i passi et resurgē
ꝑ signa. Ipse ionas qd̄ fidei nr̄e no arbi
trari mysterium: typū dñi gessisse ꝑstribi:
Ipse cū dñs dicit. Sicut fuit ionas in
bente ceti tribus diebus et tribus noctibus:
ita erit filius hoīs in corde terre tribus diebus
et tribus noctibus. Hic mys ionas ad ꝓdicādū
ninivite me, celestis offensa. duo insolite
signum: ꝑ ꝓsentia tristē ꝓphetie ꝓfugio
dacuādā. nauis ꝓfugo que tharsis ꝓce
bat mysteriū ꝑ naute orta tempestate tur
batio. sorte fluctibus datum et fluctibus
cti piscis devisa ꝑceptum: ꝑ piscē illesu
structure depositū terra die tercia inspirā
Videte dñm ecclā meū testamento inhu
sōr inseparabiliter et appetite: videte quo
teactus sacrū mysteriū sa humilis postme
humilitate detrusū. Ionas ait dñs ꝓdicatio
ad magna ninivitarū destruā vrbē: die
tus. adhuc adragita dies et ninive sub
uertetur. Et xp̄us ad mundi mitt̄ ciuitatē:
ut die iudicij salutis et ꝓximitū xp̄us
iudicij annūciat. Ionas nauē ascendit: p
cepit ionas fluctibus agit̄: xp̄us mundi
fluctibus ꝓpetrum. Sicut ionas ꝓdictū deti
naufragio nauis periclitari no debatur: sic
et no labatur ecclā nisi ꝑ xp̄i morte paruer
Sancte dimissum iona tū verentes et dicit
Deus ne des sup nos sanguinē innocentē. sic
ne nob dñe nautarū ꝑcato. ꝓ pulchra ec
clesio qui fidei ꝓmissi. et tū sanct mag
sonas et dicit. ego mittes sū a facie mei
bus: Quāgrue ꝑ ecclā gentile. fides
gentiū ꝓducatur. Dicit vtiq; ionas vnionoc
sua. Tolle igit̄ que vita mea: qua me
hoīe ē in morte ꝑ vna. Dicat hoc nebq

Hec tres sunt ... [illegible] ... libertate ... [illegible]

Et iterum. Mare vidit et fugit. Quid vidit?
Nisi utique quod in baptismo [illegible] videt. Sed quo-
modo terribile confusum ac stetit assistentis
[illegible] maiestate: et ad presentiam sui con-
tinue. Et ideo fugit [illegible] stremi vel minus undas
[illegible] tristes. ut sub undas: cum suis eos
[illegible] pastorum [illegible] moyses pedibus
[illegible] fluctibus imminerent. cum
[illegible] insensibilis elementi [illegible] sui senciens
[illegible] confusa [illegible] via: et [illegible]
[illegible] refusa videtur. Videamus et
nos vicia et crimina que egyptum [illegible]
[illegible] et currit [illegible] mente conde
[illegible] auctorem [illegible] expugna.
[illegible] egyptum non timebit. Talis est
[illegible] [illegible]. Te recedente cedit.
et post dorsum tuum si legem dei [illegible] moyses
[illegible] incedit. Ecce hostem: que fugisse vi-
[illegible] [illegible] egypti et
[illegible] quid ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] corporum [illegible]
[illegible] ad [illegible] et horrenda in
[illegible] et paleis pharaonis [illegible] fedat
[illegible] dyabolice voluptatis officina. et
[illegible] detestanda [illegible]. Siquidem [illegible]
[illegible] manna [illegible] opera paleas [illegible]
[illegible] [illegible] amica mea. [illegible]
[illegible] pharao [illegible] hebreorum [illegible]
[illegible] et [illegible] dyaboli
[illegible] [illegible] et amicos
[illegible] voluptatis
[illegible] [illegible]
[illegible] non illud [illegible]
[illegible] negligentem et infide
[illegible] [illegible] blande [illegible]
[illegible]. A quo enim quis vincitur: sic et [illegible]
[illegible] et fugere. Iste obtemperat iusticie:
ille superbie: ille seruire. Ille [illegible]
[illegible]. Iste [illegible]: ille [illegible]
[illegible] quos [illegible] [illegible] dicere audeat:
[illegible] suas distrahunt. Quid
[illegible] liber est in [illegible] qui fugit [illegible]
[illegible] nos extrinsecus [illegible] [illegible]
[illegible] intrinsecus [illegible] infirmitate degeneres:
[illegible] duos et [illegible] fugas. Ita melior

est [illegible] quos [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] intollerabile [illegible]
et feda [illegible]: [illegible] [illegible]. Aut
quid [illegible] relinquit [illegible] ubi [illegible] more
[illegible] fluunt. Sed [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: que non est [illegible] ingeminis.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] redempta. Inexcusabile malum
est: per mortem redemptoris [illegible] [illegible].
Si forte [illegible] [illegible] [illegible] dominus [illegible]
sui [illegible] [illegible]. quociens fugiendo. aut
latitando [illegible]. et [illegible] iniquum [illegible]
[illegible] quo fugiet qui [illegible]
[illegible]. Quociens fugit non fugit [illegible]: non
est quo [illegible]. Mala [illegible] sequitur se [illegible] non
recedit a se. [illegible] aliquid de [illegible] et
remedium: [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] fugiat [illegible] qui [illegible]
[illegible]. [illegible] ille et si [illegible]
[illegible]: [illegible] venenum. [illegible]
[illegible]: ut [illegible] corporale [illegible] voluptatem.
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible]: voluptas fugi-
[illegible]. De hac [illegible] et de
[illegible] hostibus [illegible] ad baptismi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible]
[illegible] aquas capud draconis magni: ac sic ille
[illegible] draco. [illegible] in [illegible] sui [illegible]
[illegible] [illegible]: ac [illegible] se [illegible].
et [illegible] dum [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] suo
[illegible]. forte fuisse se [illegible] et [illegible] non
[illegible] potencia se [illegible] cognovit: [illegible]
[illegible] [illegible] morsu. [illegible]
liquid. Et [illegible] [illegible] quos
assensit [illegible] [illegible]: et ad
[illegible] suas [illegible] [illegible] [illegible]:
et voluntaria [illegible] [illegible] expectat. [illegible]
[illegible] a domino. [illegible] non quasi
[illegible] inpugnat: [illegible] qui debili-
tatis insidiatur. Cuius vos [illegible] ut possitis
evadere: de eloquiis dei [illegible] facere [illegible]
libenter audite. Huc [illegible] [illegible] dignitate

Debarr. ante Pascha

Dominic die palmarū solēnitas: hebdomade pascalis. Quæ passionis tūsitata nūncupat. Hoc celebrant iudei: post longe expectatū eius aduentū precedentes. Nos et ad ipsum dominicam celebrandum. Quo ritu tūsitato celebrant? Ramis palmarum. Ad similitudinem. De nubibus ad gratiā: de monte ad humilitatē. Palmifera plebs tūsis. Potes brachio aliquid rubi male adhē. Ingressum ad duales fundas: ne aquas rubine pōt sanguine asperatas. Montifere plebs debine: paulo ante habas primū diluuia naufragio. In eo corpe vide salutaris electio tē egypcia pōt pōt: tē hebreus ustrina toti pmat. Deus dilutum: rtaro abolitum. Sterna dñi memoria. Q̄ irremorabile sterne et implicate macularis ad inferū mortē: et pdire nūc mōcte viuificat. Ecce hō pōte dñi: et sola sexta mūne hore culpa dap natur. Cruciosa tmgit: et sōm eme exhi gat. Quo q̄ ad hebreū illud implet ōaclm. Ego aquas tribulationes eas: et ex eis nō emanabit. Ona ex illis rōs omēs

ac pānū illū singulis debitū. Sarta fontis vnda varietate: illud singulis deliciū pōt punctū minuit. Quid hoc loco magnificentia tā ti minus. Hic pānis similitudo. Ecce mala mūda atque ac recētibus infusa vasculis petrus grecie vbi expiāda supplicio. tri na submersione purgatum: vno momēto expā te velocē deo. mīr aquarū sinu plāmanifi pabula similitudo. Et ideo hic aqua dr. Consepulti sumus cū xpo. p baptismū in mortē. Denigrātum aīe sacro gurgite: vētus mē agnina mortis a bitu. Et q̄ p duos obnoxie peccāt. mō pme nātiue exordiū: salutifero renascētis exitu. Lauātum fedeate mūdi sanctitate: et pānis deformitate cōmutate mūdū qualibetū die celestis mānne. Stupe ma mīdū ad magnitudinē nominis: si q̄n audima aut legima dñm ihm xpm ex vo lūtate cessante vilis considerij societate p̄ceptū. Ecce nō p̄gnātibus nē legibus. Tunc p omēs terrā milit dies de solo sinu fon tis tē p̄ceptū vbīq; p̄cantum. Laudem xpo cōmā q̄ ad similitudinē hic manē sto spū fe cūdante dicatum: et mīr dñe p̄ceptis effic. Cesset go infidelium cetus eminor assere: q̄ fecūdā q̄ sine vio filiū potuit p̄cepte. vn go nō potuit p̄mittere. Ecce q̄ntus et q̄ torū fructū vna nobis edit fecūdi spūs integritate cōmā mē et pronūa. Nunciāte paulo ante d'incorrupte nascētē hostē: mirāt nē q̄ nō nimis nouū ē eādē ne nascēte. Confessima sū plāe has duas mīes: et vē ue q̄dāo fide mīs maltertutis corrobo bit. Quāq; secto impleuit a lapsu sū spūs ob ūbrātē: et cetus infonte būdo sū spūs ma nātur infusio. Quāq; filiū sū pōt genuit: et cetū in his quos gignunt pēcā q̄ supplet. Q̄ maūq; natū ē q̄ impō cat: p cetū re natū q̄ impō q̄cat. Ista q̄ris redepto rē gnātur: Rex p̄lōe. Ista ut nouima vgo p̄ maīes. Semel p̄cepit filiū: Rex q̄ p̄cepit p̄ virginē pronūa. Q̄ q̄ quotidiae a seculis mādāt singulāe ut unus ānus ueroīgnoste Si recognitum ro ē dubitare: mundē vite p̄lem q̄ē paulo ad nouerit

De immola[tione] agni paschal[is] sui quinto die usq[ue] ad sup[er]

Oportune et agnue sub die nisi
in sacre mistice hodierne · in vo
te epulatione assimgimus: et tu
te nre dies salutis. Hodie mistice
xpi. de luto ac pasche dei plus ds
solissimus et manifestissime quibo habeat:
Hodie agnus ille q tollit pcta mundi · in
regestane humane salutis offertur: qn pos
ds domin sanguine illius inbetur: mse
le tertio tumore pronos una expingi
sub quo tue cornutus pharao tu exercitu eq
tum in mare iubo. pcunbue sac infame
tes: et xp in rubro egypti diuges
undas. ds pcti sanguine aserentes. Sub
hoc tue pro vebitu filii immoie q pre
ut et inbetus e. ds psalutz gentiu:
agnus ille vitulus in molatus e. Cum
se dit filio nre sume: semoe pre ds
ugens tm dantibus et mtre nolentibus
tis et tocm nm inuenim sub qe mundie
ptm. Cultelmus em et pdicamus ar
ptm: ds vinisse ne bonet. Dei em sbi
e one qd vnuma sapima torquamus: mtt
Dei sbi. ad distrone bom et mali.
Dei sbi. est enim hodie mbrum. qua
tegama: uel ad defendu bladimen
tu: uel ad mercand libe voluptat exer
mandie abstinen: uel ad custodiend
mulgne et filiu ne dei. Hinc gr da
nre nobis et nro mercatui deo
gnac. mpnos tristicia uisus. et to
tiosissima mpetui victu. delicto fo
te dnm. pegre et me fuge a pre p
fecti: no longe ab eo et regione. p cer
tibus et equibus distedentes. Cum ei

sequutu pas voluntate. et p passione sue
rupturis deo equs effec. Hic qui susceptu
petoru agnu de redemptibus nobis et qui
redemptibus no gllu torpue p mente affec:
tu in mysa nra: tu in effabili leti tu consola
tione obuia venit. Venit festa gmiu et or
dinu choros ac symphonie dg concinnatoe
celestiu gaudioru: quibs angeli letantur
melos sing uno pcore gnem agente. Ve
gentibus usq nos adhuc tractet dns nr ihs
mu cotidie celebratur? cotidie pi. ihs
cepit: et xpus redemptus immolatur. Hic
est g vitula ille sagmata. que in deserti
tabernaculo dorcam offert: vituli et hubus
dg expiationem et pbatu et abnihe
gnatione dicente? mastulo imaculatu: mas
culus ihs totu omne pcm rebutus: valido
Masculum em et visus est ei. illorebime he
pudasse pcm: sicud fidelior gladiator est
ignauia virtus sustepisse tristitia Pn
tcepit ille gene cyrenei pbatio. pmde ipse
dei. innumera spm anuto ctumu portitu dce
pcordiam gemipsa nutebat. Mortua
est g xpus pri iniquitates nre? et lic
one ad occisione ductus e: et sic agnus coram
tondente se. sic no aperuit os suu. Hic
est ille agnus. que in una domo comedere
colegge pcepim? sanctitu subis nre: co
medit aut crapis cu pedibus. Quid e in
una domo? ds in ecte unitate: ram nec
eis inbetur assumte. Unum g et diuise
hesitoru pfitentes. no in una illius come
dit domo? et io sic mdicimus no saluata
e inst a mr arcba noe sunt mbetur: una
diuise pdei hoce. si ex ecte de nu no fun
tes agnu q xpus e salus ec no pnt. Cum
vo dicim agnu crapd cu pedibus redde nob
debe scptura euangeliu: ho e ut dns et hoc
pri confessione vocie mur. Crapud g dmi:
pctes humana sba est. Crapud scriptume
de eo qd dicit bnus hoces. mpno exist

verbum pedes vero de quo paulus apostolus
scribit . semetipsum exinaniuit formam servi
accipiens . in similitudine hominum factus . et habi-
tu inventus ut homo . et factus ex muliere factus
sub lege . Oportet ergo ut singuli agni cru-
ribus . sinceritatis lumbis . id est mortificatis
carnalibus passionibus . cum summa cordis
et corporis puritate vescamur . caput cum pedi-
bus . id est et ex deo genitum credamus . et ex
homine procreatum . Dicit autem dominus . et ex deo ge-
nitum : forte sunt aliqui de iudeis . qui
dicant in corde suo . quomodo deus filium genuit .
Nichil cogitemus hic corporeum . Quid
est enim deus deum genuit nisi ignis de
igne accepit . lux de luce processit . Er-
go iam hos qui tardi sunt ad intelligen-
dum . aliqua iam specie vel exemplo de
terrenis ac visibilibus assumamus . Ubi
generaliter . Si lampas accendatur a lampade :
si una illuminetur ex alia . non sic videtur
flamma quodammodo flamma perinde . splen-
dorem splendor genuisse . Non tibi vide-
tur inestimabili ratione natum fuisse lumen ex lumine .
Et cum de lampade ad lampadem transferatur
licet due lampades ardeant : tamen ille ignis
ipse est utrique in secunda . qui splendebat in
prima . Nunquam de nichilo aut de aliquo novo
nimis factus est ille ignis . Sed magis
de natura sui splendoris effusus est . Er-
go illa illuminatio que de prima lampade vide-
tur accensa . non quasi ex nichilo in secunda est
cepit . sed de cognato splendore processit :
qui in primum suis originem iam micabat . Et
licet in utraque lampade gemina et duplex
micare videatur flamma . utraque tamen una
flamma est : ita et in unigenito dei filio . et si
persone species est gemina . eius tamen una ratio est :
non de parte incipiens . sed ex parte subsistens .
Omnia de nichilo creata sunt . ille solus de deo
genitus . Hic ergo cum in forma dei esset . formam servi
pro nobis salutis suscepit . et in ligno crucis
cum esset ligno appensus est . et quasi serpens
vita

presaret in primo prothodomum . Alapis cesus
est . spinis coronatus est . Vos non commovea-
tur clamide . indumenta proprii mitti sed bapti-
smate tinctus utrique invictum sanguine . inclito co-
ccineo colore perfunditur . Quod autem indu-
tum purpura clamide indutum . fieri certa deus
gentium : vellent nollent . regem illum et
confitentur . Quod autem in cruce [illegible]
fide in suis requirebat . Vos qui in [illegible]
et sui cum recipere noluerunt : [illegible]
dei . acetum et perfidie permanserunt . [illegible]
gunt acetum malicie : quam vinum [illegible]
Ipso accepant . putando providentiam . [illegible]
acerbitate malorum morum : dulcedo [illegible]
bonorum morum . Sed et nunc cottidie qui [illegible]
affirmant et exacerbant : acetum quodammodo
potus et cibus fellis ingerunt . Velum tem-
pli scinditur . Velum ornamentum templi
Iherusalem est significans . Cum ad edificandum si-
nagoga destruitur . Velum templi [illegible]
videtur . remoto per adventum Christi velami-
ne : ut cum apostolo revelata facie legere
sic : ut cum apostolo revelata facie legem
tecta pandantur . Ut autem monumenta
aperiuntur : mortis claustra reserantur .
Resurgunt sepulta seque [illegible]
sit : et que sunt non capiuntur . [illegible]
esse agnoscitur . Unde nos agnoscamus
ergo nos dominorum beneficiorum [illegible]
videamus in quo possimus [illegible]
Demus illi auctorem . de pectorum [illegible]
roe per sanguine suo . offeramus illi [illegible]
suo ex ore . per clamores suos . reddamus [illegible]
palmam gestare . et alapis suis

De sancto iacinto et socio eius

Magnitudo celestium beneficiorum
angustias humane mentis [illegible]
est . ita ordinantur [illegible]
ut quod capere nobis non [illegible]
non potuit . Fides [illegible] Sed
[illegible] robusta [illegible]
per primam transgressionem . [illegible]
eius morti tenemur obnoxii : [illegible]

mensu in mensa visibili p manus ministri
frus eē tempo invisibili · sine ḡtuitu
augmto: tm ipē aīa idē eēq: nihilo alī
fidei p̄ressibus exhibitis · In cpiore mch
il aggitu ꝫ · et totū in mtōē mutatū est:
ac sic hō panis fig effugit · et xp̄us in hoīe
mete mutata ē · Vnde ḡ sine corporali
sensu · p̄ fidei virtute deposita · subito no
uā in guta · dignitate · et sicut hoc mutē ḡ
deus lēgis cōmutauit ānō gaudia sēs sensibus tuis
ēquita · sic tu abdicatis · obsis sacra
quib⁹ assuetis assuescito · sacrū dei tui corpis
et sanguīs recipere · honorē mutare · mētē ꝫ
tingē · manū cordis sustinē: et maxīe hau
stu mentis sustinē · assue · Qd si illius legis
man · qd legis p̄hibuit illius manū ut ederēt:
ḡ vincunq; stupebat qd desiderās gerebatur:
aliud erat qd sitiebatur · aliud q videbatur ·
invisibili sapor ille in sanguīe rū sensibus fi
mulabatur · Hic ḡ illud legis manna relicto
illapsit · ꝫ nitidissimas fruitates nō sue mitū ·
et grās sin⁹ epulabat intimis · et ut fatuis
suā dispē sacro largitore mitis · humilitate ex
dict: p̄bent gustu qd ingeabat aspectus · Inū
perpetuis desiderēt · este illi nouitas et
dignitas nascebatur: vnusq; vanis et alie
nis saporibus refugiebat · melliflua p̄lue
illius dulcia: et mitis p̄sentia umbris obsequia ·
Que tm ita sunt: qd illic audimus factum
hic fiat: et si in corpe nōs spectabat · in
pectore deus ēsolitate p̄sentia · ut sicut
legimus · Credet homo ad cor altū: et ex
altabitur deus · Ibi ḡ ubi deitas optabitur
in fructibus: hic hūdo occultatur in sensibus ·
Ad cognoscendū et suscipiendū sacramentū dei
corpis: ipa te roboret potentia ghalutifere ·
Cum tuis p̄figuratus latuit in manna: sic tibi
nūc manifesto in gra · Ipm aut fruisse in
mane illius spem p̄figurat: cui ꝑhibet eum
deus oculis diligere · Pane celi dedit eis:
pane angelorū manducauit homo · Et qs
panis angelorū ē nisi xp̄us: qui cor nro
sue mutatis · et huic sue relinquatis exhibitis ·
Hunc pane dicente ꝑpha sexta die impleri

in fecta bibunt:
mactata mundi.

collegio? sabto aut nõ colligit: dñs apmo
dz dñto dic in lege tbus et in salo sabto
negauit. Iam tñc xpus ab ecclia cui dñ
cũ die resurrexio ostenauit. recipiẽdg
oñium? et synagoge ad quã cultu sab
xpi nebat. negandg esse pdicã: dñs dies
iste dies septig. ecclesie pane fruide
multatur. De quo pãe vetꝰ narrat lex
plg ∧ tonã? nec qui collegerãt plus apli:
nec qui minꝰ paueãt repit mnꝰ. Eque
eukaristie sacr xpi no mẽsurã p̃t̃ in
tuit ostitit? qd' corꝑ sacdotis dispen
sante tm in epigno: qñtũ ea ostat in
toto. Qd' eũ ecclia fidelibꝰ suis? sic plẽ
in omnib: ut integrũ ee pbatur mysti
gulie. De quo sp̃ⁿ apli sua dñatꝝ
e dicẽs. Qui mẽdcat me non fundabit:
et qui modicũ nõ minorabit. Et pos
tq̃ pane esurientibus apponẽdo? no
exhorto quemlet ad singulos: qua pn
cipatim et minutim p portiõe sua
unusq̃sq̃ pstruct. De hoc vo pane cũ
assũitur: melius mnꝰ plus singuli q̃ omꝰ
ipi. Totũ vnꝰ. totũ duo. totũ plures sine
gnimucõe pcipiũt? nesent distribuõe q̃
ptim. Dacmetũ itaq̃ huius formã. ecclã in
uideorũ pagis tuctmꝰ exprssam. Nam q̃
melchisedech in genesi legimꝰ. Et melch
chisedech rex salem. ptulit panẽ et vi
nũ. et bñdixit abrahe: fuit aut sacdos
dei sublimi. Dñs a ꝑncipio dz a gẽtili pplo ẽ
cultus futã bñdicit? ecclia glã pdicatur:
et synagoge infideli plebs ex gẽtibus
acquisita ꝓponitur. Hinc q̃ melchisedech.
cuius genealogia nec ordo notꝛã illius
tpis latuit. oblatõem panis et vini. q̃
est xpi sacrificiũ pfiguauit: de q̃ apls p
nunciat. tu es sacdos in eternũ secũdm ordi
nẽ melchisedech. Nam et moyses
de eo mistico loqꝫ. vinũ et sanguinẽ sub
una appellatõe significat: et in bñdcõe
priarchẽ. amota passione nudo ad
monstrat. ut manens lauabit in vino
stolam suam. et in sanguine vue pallium
Aduẽte q̃ euidenter vinũ ecclie pfitet
gnẽ minuendã. Qd q̃ agitur de
duplici spẽ manducãdi? ipo dño
stante agnoscẽ. Nisi manducaueritis
carnẽ filii hoĩs. et bibẽritis eius sanguĩ.
no habebitis vitã in vobis. Qd' tepidi
pelagii blasphemias euidentissime
ualidissime ẽ: qui arreptu assũpte
pstitie no ipi vitã. sine ipi regnũ celoꝝ
baptismũ pulsis ꝓfitendũ. Subiẽm de
bie. quis evadet? q̃ manducat no habebit
vitã in vobis: apte intelligẽdo? ad
alia manducãdi baptismi vasa. ne plus de
rasse q̃ vita. Hoc utiq̃ de vino sanguinis
vinũ. dñi ee intelligendo. no solũ tribulatio
dñe. sed etiã ipius gracie passiõis ostendi? a
rium sacr fidei et aq̃ fluxisse illa
tone pclusum: sic et apls multo ante
dixerat dicẽs. Petrus petra et pe
tra q̃. Et apls. Bibebant aut
eos de petra: petra aut erat xpus. Bi
bebant mẽ de ostquẽti eos petra
deus q̃ qui de xpi bibit de gra: sequi
tur xpi manducandi. Sed et in salomõe
de ipo dño pdictũ legim. Sapia mã
sauit sibi domũ. dz tres hoĩes assumpsit
in quo significat plenitudo diuinitatis et
sbdidit sibi columnas septẽ. Quia ut
bñdicto spũ sci. bñdcõe gre septiformis
impleant? martyres hostiae suae im
molent? ecclie mẽbra vinũ suum: et salutis
tam suã. Et misceri. De mixto mihi
dute de meis pamibꝰ: et bibite vinũ
misti vobis. Admixtũ s̃ dñi sanguinis
legimus nec ois qui utrumq̃
voluit manducauit. Qui manducauerũ cõmu
nicauit vinũ dz fidei in eis defecisse
vinũ mẽ dcebat. quia fructũ vinee
negabat: de qua dr. Expectauit ut fa
ceret vuas: fecit aut spinas. Vñ et pro

religione sanctâ: ut ab eo nō voluntate. nō necessitate seruitꝰ. nō vllis finem ꝓpositi amboris. nō deinceps vltra possimus mortis discrimen. Ne subuertat quisq; primaeuas catholicas mutuo potentie ꝓprie maiestatis. ꝙ diuina corpus tuum possit vnus. et ipsum hostem videat ad instar celestis imperii. xpi corpus esse. Dicendum autem quicquid ad fidei veritatis delicta: huius nō gratie. matris. mee exhortatus est fecit pietas. Ita qui benedicendo vbique celestibus cibis sacre altaribus inponuntur. quique sumi nostre ingestione cōsecrantur. sub illic ē panis et vinum: post uba autem xpi. corpus et sanguis est xpi. Quid autem mysterii est si ea quibus potuit facile. verbo possit facta cōstare. Immo ita multos videre ē miracli: si id quod ex nichilo agnoscitur condidisse. ita condidit ut melius valeat cōmutare. Nequaquam ꝙ ei possit esse difficile cui facile fuit visibilia et invisibilia. voluntate nutu substantie: cui facile fuit homines de limo nihil figurare. ymaginem certa sue similitudinis imitatione: cui promptum ē cum sensu hominis de nichilo. resistere de pronto. de fine ꝓpriæ spēciæ in celum leuare. de homine angelum facere: corpus humanum cōforme corpori claritatis sue reddere et sagittam suam in regni sui cōsortio sabbi mali: ut qui corpus nostre fragilitatis assumpsit. nos in corpus sue immortalitatis assumat. Deo quam gloriosam trans-celestes. pneumos o. pibus xpc dignum. qui regat in scla. s. amen

De resurrectione dñi et de resurrectione mortalium spūali et corporali

Primum nouum ritum est ab origine mundi huic resurrectionis dominicum dicere. Sicut enim in eos nunc gratia. ita dudum in homine veteri fuisse principia: felix quod quidem ex ipsa parentis culpa beneficium. dum ipsum commercium reddidit lucris auctoris. Quod est inchoato ab inde nostro: nunc est electus ad gloriam. Et ideo cum ipsa expositione et ceteris meis: quia totius diocesis sunt illi dies quibus

uer
ossuum. & illi quibus nascitur. Hodie g̃ nob̃
æternabilis manè exort̃ sol celestis ab al-
to ex abysso. exortus ē diens ab occasu:
Hodie nob̃ splendor emicuit de recti nocti
caligīe. Hz et sonus lucis & exercitus q̃dē
mortis tenebras p̃bauit mysticus: & de mysti
cis redit cū trophæo. sui ut sic superbū ladio
& crucis ārmatū. Videntes g̃ duo tres
sanctæ tenebr̃ abyssi igne lucis aspi-
ci: et p̃clarū ac p̃fulgidū sydus celorū tan
tarum caligīe exhibuisse videbant. Illuc
qui sedebat in tenebris. vidit lucē mag
nā: & in tumulis in regiōe umbr̃ mortis
lux orta ē eis. Nova et mirabilis di
ui pictas. Intuitus quidē more pa
gyssa. & vana expugnauit mysticū: Legē q̃
mōrtem. susceptā mōrtuorū tenebr̃ cō
tinuit: implens id q̃d p̃phēta testat. Domine
ero more tuo: ac mortis mystas que tp
ribus vicissa gaudebat. expauit subito
p̃dā suā. et in suo regno a suo ut pūbat de
cidē destructa ē: a suo q̃dēnata deo. a
suo ē subiugata captio. Ad suos lares
illigata et uretrita p̃cio. Cū deum et sub
plantata ē: cū imprecib̃ exhibita ē. cū
denudata et abrupta ē. Dñe dēat g̃ lux ad
tenebr̃: & tenebr̃ ea nō apprehenderunt.
Deposito q̃dē corpe. ymus atq; abditas
tartari sedes filius hoīs penetrauit: & ubi
reteneri ē mī mortuos putabat. ibi vi
cula peccatorū ligata morte luentes: et
cū gaudiali ululatu omn̄ uel solus rediret.
unde ille cū gaudio ad superna remeauit.
Hodie g̃ duo resurgentes visa sunt multa
sanctorū corpa resurrexisse: et apparuerunt
in sancta ciuitate. Regredies g̃ duo p̃ die
cta. primus secū tenuisse regnatorē mun
dum reposuit: et ut omn̄ cū de mysti
co regno tenent: testes secū ad superos
et p̃mios subacte mortis exhibuit.
Vere ignis ardens illa tumba pictas: & salu
te ac redemptōe mundi. Deus noster
[illegible] ad consortium
ducit corpa mea. et gratuita
nucab volentibus. placare nea nō mu
ab mēpatōe et confusiōe sanctorū. Du
sum vrat tui sui arce dūdēt tem
visitat: mysticus nō desistit: susceptor
mala mea. ut teneat bona sua. Firmus
mysticus plasma suum diligēs protulit ad
culpā: qd sic glorificat pg vulnus. Cu
cū vita sint. lugeat ac nutrimentū corrup
tūq; fugit salutaris mysta. Cruci dn̄o
Hoiem quē mortificō volue in primo pre
varicat. pene felicis ac nobilis plas
matis. Vere gra pene mihi restituit
& scura. stulcat. Mavimus quidē &
Hoies. sim amoris insigne ē: q̃ mi
cepit pa mundi: ymagine ac similitudi
dei sui sing accepit: & pene optime
psonā et formā sui dñe autoris sumpsit.
assumpsit. Grandi quidē quidē dig
ximo hoi spiraclm vite de suo pne for
tari mysterium: & nē pene minori cautela
p eod Hoie nō ita sui debit: & ex pri
dit ac tradidit. Magnū q̃dē mi ē de
ē. me cū sanao opus fuit. & mihi pla
ē. q tumisse opm video in primo mea. qui
quidē corpos munē opa redepto ag
ut Hō dm vidē meatum. Iuit & qui
militū ē. qd abstulit opa mihi nequā fuit
pla ē qd dei reddidit mihi. Postremo
magna quidē fuit insulgētia
assumpti de limo Hoies. mē
exponē: & pene minori ē gra. de
de mysti ad celorū regē sustollē. Iubet
g̃ vnus quisq; sui mysticus. & ad
ducit. Dimittat sua. Susceptū et dū ac
corpa. Et qua pte obnoxius totus ho
regnicolis cat. totus Homo assum
qui. ac sic mysticus illa maiestas g̃ mi
struit sacrificiū: de suo constituit. pri
forte hic aliquis in tot de suo quid

Unde est quod semetipsum diminuens humilians se
non potuit per virtutem et potentiam divinitatis
liberare a potestate dyaboli homines suum ut
nisi non haberet humanam corpus assumere. vel nisi
habet vivificare miseriam atque dampnate gen-
tis in miseras expiraret. sputis ac flagellis
... ac doloribus affici patibulo crucis
affigi. Et hic nobis fratres ex multis causis a-
lique in eum dicende sunt et breviter explicande:
quibus nunc habuerit deus hominem assumere et
incarnationis sacramenta suscipere. Prima iusticie
... sic ipse deus dicit: sine modo. sic
decet nos implere omnem iusticiam. Peccaverat
enim primus homo suo vicio. et inobediencie lapsus
et proprie voluntatis impulsu seductus
a dyabolo. non coactus. Ergo sicut ipse homo in
... dicitur. spes mea seduxit me. et in
... potestatem qui reus redimi non debat
... potentia qui mortes liberari humana conditio:
que per totam originem hereditarium malum spergit
et in omnes eius ramos vicium radicis
... Conditio ergo humana que per peccatum per
hominis tenebatur obnoxia: non imperio celesti
... sed precio. Potuit autem filius hominis
hostem humani generis etiam in celo positus suo
... dignitatis eludere. Sed ne quod tunc vel
... dyabolus conqueri posset plantasse
... iusticiam suam per humano genere hominem
... in maculatum segregatum a peccatoribus
... regio non habebat. Ideo
... peccatoribus potuit. sibi precio
... nec valuerunt per simile. a se
... legibus sententie. Est alia ergo hec
... commune causa. ut posset offerri pro de-
... absoluta. peccatum iniquus iniustus
... innocens pro eius agnus qui
... causa generis non causa condicionis. at
... libertatis: sive in equalitate
... sed innocentie ac iusticie pre-
... solveret et de meo habet unde per
... et de suo unde operatur in illo de-

bitoris appareret. De meo igitur habuit
unde crucifigeretur: de suo unde glorificaretur.
De meo unde caderet: de suo unde resurgeret.
De meo itaque dedit pro peccatis hostiam: de suo
indulgencie fecit gratiam. De meo est quod
in passione dampnatur: de suo quod beatitudo
ex resurrectione confertur. Nullum ergo habuit
salvator mundi peccatum originale: quia nullum
est vitiis, fecimus passus ex presidium. Et in se- generatis
pultura morte alia debita. dum sola solvit
indebita: ac si per indignissima passione-
quod non habebat ipsa peccata redemit alie-
na. Hic itaque iusticia victus est: et hoc vin-
culo victus est humani generis tamquam inimicus
ho Ita enim ille se vendidisse sicut apostolus a-
it: peccatis venundati estis. et per peccatum con-
mercium solvens illi hoc debetur: ille dum
consuetudinarie presumptione deceptus appetivit:
et dum occidit liberum et amisit obnoxium.
Venit ergo filius dum invadit homines non
habuit: Totum ergo tunc eo perdidit quia nichil
in eo quod tenere posset invenit: sic ipse dominus
ait proximus passioni. ecce venit princeps
mundi huius et in me nichil invenit. Et ac si
dyabolus dum querit que occidere possit invenit
quod dampnare non possit.

Sermo vicesimus octavus

De modo redemptionis humane nature que diaboli laqueis captiva subiacebat

Quodam loco sermo idem
apostolus. iusticia mea salvus a-
micaverit: vel dicitur. Post ho-
rum que patrem. Ferunt clamas
non in medio: in novissimo autem dierum su-
rum delinquet. Post dyabolus per negocie
vel imitacione ceteris comparatione prohibet. Ha-
bemus quorum cum vel fere decem monstra
contra naturam omnes ... insidiantur alie-
nis: et indignitatem depulsis ... in va-
... quos tu usque ad presentem ferunt

gemitus hic offouet: ante cū p̄da effect
nō nā. Intra uerne xp̄i. uocē ac clama
ti filio: filiae questibo replet. Tuc adul
ta in sobolis uote ꝑm gemitois audita.
cum quēli clamois intelligit: ait ura ad
oīgnāria sedem leta quolit mutineta.
grue sui ostia et adulteri nutrois oblita.
Quis ad hc dicre o homo. ꝓdisit uas sapie
ymago dīmitat⁹. et possessor gnōse roīe
Quid te fitoi tuo subtrahis. Bene cā
bruta aīalia gnoscūt quid ꝓ dēant
auctoi: et qui nō intellegūt hīe ꝓbantur
asseūm. Callidū quasdā captū gnāto
delige: remuis ꝓdo decepto. Q⁹ nō cauit
occupauit⁹. q⁹ nō gemuit mēto prie
noie possidebat: nec offouebat musdā
da sobole. ꝑ gemebat. Ex ubi uote ꝓ
phetae uel ꝓsmetrum pīs auctor. cum
sit. ubi ꝓdicis salutifā cātus melimā
dicēs. uante adhuc oīe q̄ labātur et
onustī onerati estis⁹. Adiūxit q⁹ noīe oneris. ꝓ
duo mouat fmutuie: ad primos simo con
festim animū cucurrit ꝓpauit. Tuc pīs
cepit mūdi ruina sub aductu dīi salnatois.
mundo dicrū suorū q̄dā. quos
se ut in fine sibi possessuros ee cre
bat: magnum redemptois. captiuitate
ꝓdicō fructū tulisse. Ex ore ois g̃ loq.
Dote me quo captiua fui mūdo⁹. ꝙpter
in captiuitate: ut intelligā possim redēp
tor. Iam ꝓnū si passioe mā. et ꝓ
nas ofluctudies mirogemo: quid sit
hīe captiuus euidēs agnoscimo. Ve
bi gra. Qui violenta debita: ebriet⁹
que mr̄ et uicinū captiuus esse tenet⁹. qui
obscenis et fetide carnis illecebis ocu
patus: hīc nūc tenebis dne mgo ꝓmit⁹
Qui ambitu alienc rei auidis et ꝑsu
rictibus se ꝓcibus mflama⁹: mgis
cum diffe cupiditatis abducit⁹. Qui cru
delitate ꝓximum bestialis yracūdie
cruciat. fmoīs dīno subiugat⁹. Inde q̄
q⁹ dicit adiūs: a quo cū quo uenit
cuiq; et ꝓ quo est. Hoc g̃ bne gnāto
uimūsit addi. ꝑcāti mūdū: q⁹ ē cupid
tatis depūato. mā dat mimica tūgito dīe
tibi mūdū ꝓ sup⁹. fmā flexibilis dīe
errois impio. uitatis oblimo. ignoīe
ofusio. structuie lorum ꝓfundo. mortis
ydolatie ofluctudo⁹. mtrū uti solus hic
martio alt mūmū. iouis. veneris. uel ꝑ
et dulc elementū ac deoīū applau
bus dies vocitēt. et sui temeritatis
nomē imponēt: ut sub assumpta tuis
tate. hoīs falsoū deoīū mūdi ab eo ꝑ
distet dēt. Quos mīm tūm sedet ꝓ
cepta mea ꝓ redemptois. Sed
hc quis ignissima negat captiuitate. mētis
errois⁹. Et q⁹ ꝓcul ē. ofui captiuo
mali alas occupauerat. consilio tulat
sensuq; laqueauerat: et io qui desiderio
rois auctoēs. multo ꝑmi intellectus ꝓ
rant libtate. Ac sic dyabolo ꝑmissum. pot
tātis. mpio gnte possessum. dīno
quide captiuū. ad studia cultus sui ꝓ
Equū quos decepit: et semꝑ qui
uerit. mradicē. in fidibus possidet.
Et ꝓpta dne de celo in terrā ꝓspexit
filios hoīm: et tp̄ si redemptor. qui ꝓ
loquē⁹ et dicēt. Videamo quid debui
erroīs homo a dyabolo teneat⁹ captiu⁹. si
diuinū nil agnōscit dēcat. si ere ad q̄
alieno: ꝓ quē debui uerio dīno q̄ dē
ꝑ dētui. Sed quid agimus. q̄ dē q̄
et ānquo ꝓpie habitatie malo ꝓmitto
Secūda ꝙ habitate fruitū ut hoīs
qui ꝓ origīs debitū dyabolo mastebat⁹. dā
regnātui. suū oppante ꝓ gnā. mitia
timeto dēat ꝓ mā. Impbam dēbet
vetite arbōi importuo migesse: qui
dama pullo fnoīs mebiate mūdo. ꝓ
legiū pena stricta est: ꝓ legiū cultus

ꝓbaptismate⁹ exstructū deo iuncta

dimatur. Sed ꝓhibitu gustus male
blanda suauitate decepta ē: expectetur de
ceptio ei⁹. acti et stellio in nuda. Sed
ꝓhibe qua solum ꝓceptū qua in abitū dī
uitis expansit obnoxius ē: ꝙ sine bo tru
cet ꝓceptū maiestatis. ꝙ crimē eis qui ma
iestatē reus ē: ho reddi queūt qđ debē
mortalis est assumpta ꝺnica: et mors est
ceptū da ꝙ mortuus. Et ne sit qđ dyabo
regno suo ꝙ arboꝛ decepto ulti⁹ possit obi
uno mar boꝛ vite. Duplex būstū hoies
ne sanguē cruentyp. 2 stelio crucifige
ne aboluat: ꝙ so mīa dū illu damnat
ne redimat. Hic ī mīrogat et rad
quā deus sub ḡitu ḡuanc animis
ostendit. ꝺndū as ī rena sibi in di
care nemī: ob ho utiq⁹ ut splendor
hoie ꝓclius sustineī. et a dyabo difficilius
ret agnosci. et ut ho cui pariū legis
ꝺpharū ꝓcepta ꝓficiant. ꝓmptus
ntē sua quēret. cū ad ipam salue ꝺpa
nsset: ut qua missa torrens de celo
ꝺmnebatur impio. ꝓnce salte mst
exemplo. Qua mḡ ꝙ se ī rena
ꝓ plus ꝺ ī staut: ut forcius des
ctū. ꝙ mpatoꝛis adue
Sub abiectōe forme ḡulie la
deus. ut doloso supplantatoꝛem
ssimū ḡraudibus nrecteī. vt
ille ꝙ ꝙ crimē abitione illate obnoxiu
debat hoiez. dum dū crucifigēt. marois
ne cius appaꝛeret: ꝙ sic auctoꝛitate quā
mittat. dū vicit rubia decepti hoie ī
ne. appetit dīnitatis munia. ꝓḡ ꝙ
ne dū rerue extendisse audacia: et
ꝓ nō rapit esse mpūtus. sed ꝓdoie m
uerat. Herod ꝙ mendacē ḡpia nō ꝓ ꝺ

tenē falsatiue. sic ner adultatu accusatoꝛ
audet mrestue: ner hoiēda ꝓmo sanḡne
cruēto: sic dya⁹ dūari m hoie ꝓ ꝓ
lege cupiditis expressu sequētis sacle
gū ꝓhibuit magtudo. Sic mḡ m hoie
dyabi rebellis regis offensam expiare
re nō potuit: ꝓḡ ꝓpi⁹ chm regē reb
ꝙ secretate crimē assyrii. Et quid mi
tiū si cū qⁱ nō agnouāt in maiestate: ag
nosce nō meretur mortē. Vtī mag
no ꝓfudisse nretur amisse suo sūt:
dū appetut hoiez nō sūt. Nam sic m ne
gocijs gerendis quatuor moie hō m causa
cadē dī: ita quatuor moie ꝓpetēdi
subie ꝙclim ꝙ mos roē ꝙbebat. Quo
quatuor: ꝙ loco tpe gnē qualitate.
loco: si alibi forte sibi debitū salm imp
ꝺz penēator extorsit: qⁱ ubi causatō
dessignabat. Tpe: si cessus. Qualitate
si amplius petiit. Gne: si altius mer
ac melioie mīe meret qⁱ ceptū grime
bat expugnāt. Discamus quo hic mo
dya⁹ m causa cadit. Crimē sine dubio.
Homo ei illi debatur ꝙ tobiaꝛ: ille
deū petit ꝙ superbia. Sic ꝙ plus petē
di ꝙclim humana fide seducta et dñi
hoie ꝙ secutꝰ meminit: et dū impie
appetit mnoscēte. ꝙdut debitoꝛ.
Dz utrū dicit. Quare deus hoiez de ptā
te dya⁹ ꝙ mfimitate animis. et no
magis ꝙ ptate dīnitatis et ipsius?
Quia humana ōdio q ꝙ trāsgressioīe cul
pam. obnoxio tenebat mimico. nō
mico cāt crucīda. ꝙ pio: nece cāt
ut pietati ministeria miscē. Potēat mi
ser ꝙ mag regnū: nō potēat reus
ꝙ potēa liberari. Innocentibus cū aue
tōitate: omnipotē misericoīe et humilita
te succurrit. ꝓtēa hō si mobīe lapsu.
et libē mētis assensu a dyabo seducta

Sermo cxcviii nonus

De structura lyre duar et de ablutione puerp in baptismo

Deo gr̃ cū ꝓpriang duplicia nob̃ ꝑ... p̃cedē de neranda est. Ipā aīa ram ꝑ̄ cerpio nascentie m̄di ꝓma ꝑā ē: ꝑ̄ abstrax mudis sēl ꝑfūde caligie ꝙ vaste nocte destruxit horroꝛem: ipā ꝙ totāge lucis nouā mūdū stimpē ꝙ mundi tenebras. mfuso splendōe dei ꝙ ipā nē quoꝝ nisi sōle tartarea ꝙ ipā ortu sui vitio ob ꝙ ipā nē quoꝝ nob̃ sedentibus ꝙ nē nebē et vmb̃ morte. hec restituit ꝙ quēdā ep̄s lucē. q̄ m ꝙ pfūda tēbraꝝ: nē eādē ꝙ sole dñi ep̄cāt exclusa celorū ꝙ

Dma videāt surgēte mūdū: nē q̄ ꝓma suscepit ac ꝓtulit mūdi dñm resurgē tem: et ab celeb̄ morte spolia tripbā tie. ab mferie reportāte. Duplex ꝙ sp leptā venēm hūe die: venēm ut ꝓmā: venēm ut ꝑfā. De hac em omē sēptūe clamāt: ⁊ hac die lesperunt. Hac ille p̄cē de quo ꝓphā cecinit: ⁊ tenebre ea nō apphēderūt. Sed q̄ dico nō apphenderūt: ⁊ Immo splendoꝛe vere poco reddiderūt. Iam q̄ carnis tribile fra susceperat. m corruptle reposuit: q̄ freni et moīle. celeste resumit. Obstupescūt nā regēs. Ecce q̄ regeꝝ suaꝝ ꝙ die de mferie vita ꝓcessit: et ⁊ vias q̄ redeūt nō sciēbāt. m vita a morte remeauit. q̄ nō more ipā in sua regioe capta. expauit subito ta lem mortē: et q̄ de bitoēz sui ꝙ tabat. ē dubēz ad exactoēz esse ggnouit. Quid mirū si bta et illustē aīa. tar tareo nāto nō potuit corpe mcludi. Legimus b̄tm ioseph. carcēz in quo ipē missꝰ fuit fucāt in p̄te būisse: et ex eo cōa dñoꝝ libēasse. Ecce ioseph nr̄ nō dm̄ illū mf̄m carcē quo clausꝰ fuerat nō tenē: ⁊ cōa a ve ⁊ eū morte clausū laxauit. Legimus b̄tm he ꝙ ā. carcere ignco cū corpe ad supna p̄ceptū: ⁊ ē hec oīa implenti mpo. Ecce nūc helyas nr̄ igneo diuturne vehiculo. corpoēq; ascendit ad celū. Legimus b̄tm helyseū ꝓpā sepulcro fuerat: tactu sui corpis suscitasse mortuū. Ecce nūc helizeus nr̄ mosi tug. salutē morte sua tanq̄ritum: et vita sepulcro ꝙ. Libet plane et delectat hoc loco ꝓ̄ssimi redemptoīs et salvatoīs facti xpi baptismatis nec mdecā ut i nīa b̄ta fidei corde ꝑfunc. libet salvatoꝛ ꝓpendā. q̄ta salvator nr̄ et redemptoꝛ. m hac die nocte nr̄a ꝓtotū exuit mūdū: q̄tū malorū nr̄oꝝ ⁊ q̄ste libro

Et tetigit angelꝰ latitudinẽ femoris
eius: ipse vo claudicabat pede. Quid
est hoc? Qui vincit benedictus: et
claudicat qui se vincere credebat. In un
rob go in deorũ ipũ. in angelo ypsum ag
nostrum Et ut scriptum in eodẽ angelo
deũ fuisse: ita dicit xpc benedictus iacob.
Dixi enim facie ad faciem: et salua fa
ta mea. Iacob go angelo succumbente
prevaluit. prevaluerunt ad xpm et in xpo
passione in dei: in qua refugientes die to
in ea ipietate seruatos. prevaluerunt
qui crucifixerunt: prevaluerunt qui occide
runt. Ergo cu vicisset iacob: benedic mi
hi a victo posse agnouit dicens. Non
dimittam te: nisi benedixeris mihi. Quale
mysteriũ. In etatem imperfectiorem etatem:
et ad gratiam baptismi benedictionem: et vsque ad
huc inuenitur. Ipse xpus ascensurus
ad patrem benedixit: qui et in persecutoribus suis
pleraque dicens. Dimitte illos deus
quia nesciunt quid faciunt. Benedicit
victo. qui libertatem passus. Intuemur ihus.
absoluit qui deputatos: quia et in ascensione
scripturarum. redemptionem habuit mul
ta Quid enim illud est. quo postea cal
lectatione benedictionem iacob accepit. et
claudus incedit. Sic enim ait. Et tetigit
angelus latitudinem femoris eius:
et claudicabat pede. Latitudo femoris
et magna gratiae est multitudo. Quod est i
quo quo uno pede claudicat. Hoc est qui
de iacob. id est de indeorum gente. xpo re
surgente quo tetigit. quo misericordia
te: manifestat: et ab instante ac seminis vite
claudicauit. Quod autem dicit xpc an
gelus. Dimitte me. ita enim astrendit
animo: ut indicabat posse eum a morte
vinci: non posse a se retineri. Sed post
illam fugante luce passionis noctem:
permittit illius ecclesiae resurrectionis amorem.
Et ideo celebrantes triumphum fidei iusta
dei decretum: multi in pauperes facimus.

Et enim in spiritu de salutis mee causa et
confessione nostrum. Ac sic qui in cohibit ut
cognitum. iam inserta est ut collatum: Ab
eo qui ad repati. ne impetum expulsus
a bestiens suus: quia melioces sunt illi di
cendo quia libeamur. qui illi quia in vite huius
quia nascendo prodierunt: et ideo legis.
quia melior est mea tua super vitas. Sicut
ores cum sint duces quia ad eternam vitam re
cipiunt: qui illi quia in hac prolem prelamunt.
Et quidem maiora sunt dona gratie: qui ne. In
ter tamen dei nostre opes. ubi res vtrumque go
nascendi est: ubi potencia. hic vita gratie:
ibi nascendo natiuitate trina unius dei: se dare
nobis quamus. Sicut autem patris tue
sepe nos admonet: hic est ille qui pro nobis
in salutis tocius. Sicut de fortissimo sapi
ente legimus plures inimicorum mortuos in
terfecit qui vnus ostenditur Pepit autem et
ipsum sepulchrum suum. Huius quoque in
ter robores: ut quoties metamur sicut
illum. toties vnum suarum amicam ac mu
rum suum pulsu aduersarium repugnasset:
ipse surgens magis ac magis fortis
ipsum prelatus: ac sic deiecto prostrato. or
bis fiebat trophei. Dabat enim ei quo
ipse uincit infirmitas fortitudinem: lapsu pal
mam victoriam. Duo go illi celesti
bus. qui go iacob legunt fuisse lucta
tus. totum go illi ustus aptum posse estimo:
Per illum idoneum venisse. qui hoc
in quo in arena mundi cum ipso hoste gestum:
qui assumpsit effusus obtinuit. prostratis eli
minatis. tercetemque hostes victis arcuit:
mortem qui eius deum lucrubet prebuit. ac
mortuum cum retinere est substituti. Hinc
ille angelus qui cum iacob nocte luctatus
est. sicut hic ego in genesi. Et ecce vir luc
tabatur cum eo usque mane. Et cum prevaluisset
iacob: dixit ei angelo. Dimitte me:
quia ascendit aurora. Benedic iacob. sed non
dimittit te: nisi benedixeris mihi. Et benedixit
ei angelo: et dixit. Non cognominabitur
ultra: qui tamagis cum hostes prelebris:

Intremuit deꝰ cui nulla corporalis rerum forma consimilis est: decusq; magestatis ymaginē bonitatis cuius est pater. emendemus errores nr̄os. odiemus p̄sumptionē. p detestabilibus obstinatos ymitatores moysi: qui sordes aurea se loquentes culpā dixerē delemit. Oleo eleosine peccatorū sordes lauemus. captiuorū vincula nos videamur astringere: et quicquid illis detraxerimus diu. Clausos carcere humanitas diuina sustentet: huius quoꝝ corpora morbus rigidq; extenuauit. et ingrati tabe imbuti soluuntur. Ipse repositā in celis mercedē solliciti mysterio seruemus. Quū nob ingrossi prole data fuit et ad nos causa delata est: nō ꝑsumamus officiatis. nō terreū ꝑ instincte stabilitas ꝑ naleat: nec normā recti vitatis: cultus p̄na sit ad unguē. nō insultās pcaueas ꝑ odolens. Fragilis est lapsis ad vicia est. fragilitas odientis humane. Quid q̄ emit malo: ho⁹ mse dz ꝑtimescere. Quicq; alius fuit ꝑ errore correptus. illius emendā mā sit cautus: et sup qui culmē et cōtra virtutū. pietas in dñm toto corde timore seruetur.

In octaua paschē d'ñi

Dignare bñ pie fidelis quesumus ꝙ pio. sub pñti sollemnitate: et qua nobis inferorū duces spoliis: tua die redditā est: celsitudo de p̄fundo. lux de tenebris. vita de mortuis. Prece q̄tū ꝑ salute omniū ꝑditarū. benigna pii pastoris sollicitudo distruit. Sub uno cordis ictu. et horis ubiq; adhesu nouorū signa: et morte ubiq; adsistina ꝑsequi: gloriosus captiuā duxit in regno suo: et magnificētiq; in suis sedibus triumphādam. Ad diuinum itaq; celestis dñi ꝑfundū mentis pandatur: pegnū sp lumine mentis nouo eterna mirari. Oppanamur ꝙ nos subito non sint mortui: imo expiamur morte sua. Dicat cū ille qui dudū ꝑ ꝓphām suis dispicat. O mors ero mors tua: ero morsus tuus inferne. Et ne sibi mo ero inuenire nō potuit qd teneret: ꝑ cui amica retinebat. removere ad sinus sue lente ostendit: et qui debitores sui pecatores ꝓpria expta ē: et ꝙ quasi captiuū inferni vinculis astringendum se pu bat. quasi libertos cū receptā captiuitate redie mutata est: ac sic ꝙ destructio nunc inchoat. Qui redemisse nos dignatus. Potuit cū duce nr̄o bonis. Hostē humane. sola maiestate ꝑsternere: sine cruce passione. sine humilitate. sine etate passioni. Vt homo qui ꝑ tyrannidem cruce remedia obnoxius. qui ꝑ culpā sua miserandus tute: nō fuit liberandus violencia. nisi redimendus. Et qua deus esset ostenta ē: ipse sibi lex ē. Et qui homo iudicii et iuris sui ac libe arbitrii ꝓpe tus voluntate. voluntario rueret: cū salubria fuisset. ut qui ꝑ superbiā a deo ꝙ stitate sollicitate ad mortem: a deo ꝙ stitate sollicitate ad vitā. Iuste q̄ actū ē. ut qui ꝑ calliditate maligni pentis nō impulsus ꝑ seducta fuisset ꝙ dicione: remissū ꝑ superbiā benigno iudi tois nō appellē: ꝑ duce ad salute. Et cū sua voluntate contumax redeā: cū ursū voluntate repetē: ut ceci ac remuneratori loco. spon q̄ ei ꝑ ꝑ violenciā. ꝑ pena ꝑ iustitiā benigni tā sollicitati et erudiri ad vitā. quā benignitas ꝓuocantis. etiā inuitū petitor acquiescentis: et dignatissimi medici fabilem ad erudiendos nos dignatio pñs eterna ꝑ hoc declarat. Ayt cū sic nu dustis. Cū ceci sed dic. illa vu subleua uerunt ihūs iamnus clausis. et statim in discipulos. Quid minus si deus ad discipu gloriosius corpus. clausis stupentibus intro misit: qui illesso nitori pudoris sigillo. iamq; huius mundi intrauit. ex ortu nō

Non dubites si potentia ꝑ̄ videas
stupende: que stupenda reperire egyp
te nequeūt. Quid hic vñ dicerūt indei se
pulti deo? Quid dicent et signatores lapi
dis et custodibus? Que cū ita sint quo
modo repelle potuit obiecta resurgendi? q̄
cū obstacula domo ꝑclusa potuit? que
ut de morte porta nō potuit? Quid
mirū si psalm corpus nr̄i ꝑclusa ostia trā
sire. cui cētā penetralia supnorū et
ciuitas angelice stabilitatis secretū patere q̄ue
rit? Cū g̃ dyoscorus alū discipuli virgi
nis rūdum thomas et dyoscorū eū. Nesci
o mg̃ in manibus eius fixura clauoru
in manu mea in latus eius: nō ē
ignorans. Bona ignorātia. que erudiuit
et bona infidelitas q̄ seculorū fidei mi
nistrauit. Nisi videro mg̃ in manibus fixu
ram clauorū. Dop ista mg̃ curiositas ē? nō
negauit. Dū hoc dicit. docere voluit?
ut aut impetret quicquid tuū fuerit
mihi mea? et affer manū tuā. et mitte
in latus meū. Dū b̄ cōgruū ꝑbet vitae
et resurrectionis instruxit affectū. Quia
ad illo pe tam multa nomina ꝓbatum?
tam diuine ꝑfectionis nō ꝑcepta sedulo
tractauit? Certe dū q̄ in his aptū ibi. nūdi
nationis agit: domo mercatoꝝ. vnusquisque
ergo cāt. nec manifestatū ꝑ̄ expressio cyta
re. cruentpi corpis facet fidē? quia
splendor nouae lucis ꝑstrinxit obtutū vi
sus: et aquilonē quo dānū celatus ob
scurauerat. Dixit ergo discipulis: rūdit
fides mea. Dñs meus: et deus meus. Pono
inde vestigia volucrē diuinitatis ꝑspexit testo
rio: qua templū cāt dei inuenitur corpis
ibi. Duas ergo loco in xpo mittere fibu
las. Figuram ꝑfectis corpis: et dñi
resurrectionis manifestatae. Vbi sūt qui dicūt
dñō nouis mquid aū nō viderunt cor
pis in ecclesiis. Certe in resurrectione aue
tē. Hoc ipm video resurrexisse qd̄ recidit
et ō mortui dormiūt dicūt qd̄ mp̄ ꝑbēt:
nūq̄ qui dormit nō adiciet ut resurgat.
Quāe morte sepno assimilauit? Quia mo
dodq̄ hoīe. alēt est qui insapno reuoluit?
alēt nō qui cogit sapni stupōe ad vigilandi
officia sufficit? Non vtiq̄. Sic xpi abs dubio
membra emigrasse cōdenda sunt: qui dormi
tōie sapōe lapsata sunt. Vita more corpis qd̄
in pulue conspectui sustexit: id ipm dis
cussa restituet. nec rude ꝑ redimunt.
Vas cognitū spūs recognoscet. Et iuxta
misit resurrectōie. cētā d̄ mimis exponēs.
ita aplis loqui? resurrexit ḡno ētia con
pans. Etem qd̄ semina nō viuificatur
nisi ꝑius mora? Tu qui vt mola ē frumges
purtribus sulcis agricola seminātē credū?
nūq̄ ad ē qd̄ semina sepelitur? in semina.
aliud viresti in gemina? Sic singula ex cor
pa nō de nichilo. ex de sui origie ꝓducit?
et reverentia d̄ vestibus inouia? Cū aūt de
resurrōe loqr̄ē aplus dicit. Qd̄ seminas
nō viuificat nisi ꝑius mora? Videre more
qd̄ sustexat hoc respondit? et vnicuiq
mg̃ semen ꝑpū corpis: nō vtiq̄ a grne suo
alienū. ex nec sine ꝑpō. et d̄ nec sine qualite
te ꝓpria. Ne noxarum ḡ in otubium ꝑ
ꝑstinū. die et corpis vanitas. ex nullis ig
saeculis disputanda gemanitas. Cum ergo
gra auctois et redeptois mihi? ad illoꝝ
ꝑme videam de quib aplus agit. simul
trapiem obuia xpo in aera. et in nubi
bus: et sic ex ꝑ cū dño cmq̄. Dignū cen
sit indicauit? vt gemam corpis et meis
substancia aū xpo sil regnet in celis.
que xpo ꝑmisit in ētis

Sermo cxxxix

Resurrexit dñs noster cū qua vm
sua gne humanā genus restituit.
sicut in gētia beneficia. ita magis in gtiā

nec diu vluerū flagitorū: nec plage gsuā
ū. nec horrende hoīdiorū macule.
nec obscene fede signa luxurie in illa die
defunctibꝫ ꝓ dolor oculis ingerantur
Et iō custodiamꝰ toris vibus regnatoris
dona. redemptoris munia. sacre ymagis
ornamenta. vt quicq in gsteꝝ mentis nr. nō
diaboli vulnera. sed xpi stigmata. aspiciat
ꝓfectamꝰ: neq hostis nr ds suū in nobis
mēbꝝ. sed sua in nobis redemptoris nr membra
cognoscat. Dō ait dixit. quia vidisti
me credidisti. qui bti qui nō viderūt
et credidērūt: si bītudo est credere qđ
nūciatum: qđ tomas bītudine erat vi
dere qđ creditum. Deo ait dixit. bti
qui no viderūt et credidērūt: nr ꝓfa
celestia nō intelligendo. nec distincte
do acquirenda hoīb: sed credendū
ad promerendū. Itaq ea q nec oculus vi
dit nec mens hoīs ascendere ualuit: tuis dicit
illuc in dei ꝓuincia cogitatus: qrū nec
in fidei credulitate incredib. nulla
ait vista ai. de ea q videtur. dicit
iō dicit bto apl̄o. Nam qđ videt
quis qđ sperat: Si ait qđ nō videmꝰ spe
ramꝰ: p pacias expectamꝰ. Magnꝰ itaq ait deꝰ fidei est: repōsita promissa
sua que nūq̄ posse vltu cōpe. iā nec spe
ctare. aut nō posse dē: desiderata ꝓ
culis hīre. et q estimata sūt sensibus
tm̄ asperiora subita diligere: et quasi iā
reuelata munerū facie. ita deo fide
isse grande: et p fidē nūme dubi
tantes. hōre testimoniū ꝓmittentes. ac
sic p inquirente studio. p credentis
affectū. creuisse fidei dilectio multitudo:
p eo q interni ꝓmissi gaudio ascendit.
desiderium intrinsecus. et mētis dilatatur
Et iō dicit. qm̄ magis multitudo dilecte
mihi tue deus. qua abstondisti timen
tibꝰ te: et ꝓfecisti sperantibus in te.

Quia bītudo celestium ꝓmissorū fi
ducie in rei possessione donat. ut ꝑ
mutet in spem expectationē ꝓfectum
to q dubia erant nec bēnolentia
remunerante ut gratia: qđ fuit dubio
in supplicante fiducia. illuminante et
accendente sensus mōs deo mōs
qui cū deo patre 2 spū sco vivit et re
nat deus: p oīa secula seculorum amen

Sermo bti augustini epi

Non in multo
tiens hodierna die psalmus
hic legitur: in quo aliqua expositione
ꝓpositi et tractandū. Omne enim tractatus
ad huius diei festitatē quasi spūalem
dam in hac die p 2fessionē ꝓpi
turum tractatꝰ: p neophitos enim
natum tra: celū p spm̄ suū 2fessos
alpta enim tractatꝰ. 2 dum monstrat
renouata tra gemitum 2fessionē: et
sustrpuit ascendentes. Deinde altera
latio in cel quadysiū: sco suo qui
gredunt in sanctam ciuitatem. Hic unus
motus 2ceptionis: et xpi quasi
2surrectio ypi ad alteram ciuita
tem se tollunt. Tractatꝰ quoq̄ hic 2ceptus
ad singulos: tra quos sepelit. mittit ad
celū: celū quos sustrpuit. 2cipit ad
dum: et una eadēq̄ operatio exaltatio
passio elevatio dei. humilitas. sublimitas. de
collocat in excelsis. Resurrectio enim
defunctis est vita: ꝓnūtiabus veritas
et gloria. Omnes q tuitas ad festi
tem xpi dauid scribit tuitur. Ayt enim
epulandū in hac die. qua decet hoc
et letandū. Sed dicit dē. Si mihi
die ēstulandū est hūc unde gaudeā
landū et quod dicā ipā completa
Celū ait 2 tractatꝰ epistola huius

ꝑ mayor epi

ste sūt gsecuti. Quō igit̄ pūs ea cle-
menta ad festinatem huius diei vōrī? q̄
huius diei ambitu nō ot̄me? Ds hic dies
quē fecit dūs. penetrat oīa? vbiusq̄
ot̄mor? Nam tutari ūq̄ cōplecti. lux
cū xp̄i nō tenebris obstruit? nō clemē-
tia dūs ingerit: nō tenebr̄ obscuratu-
ra lucē xp̄i dies ē sine nocte. dies est
sine crime? ubiq̄ splendz. ubiq̄ radiat?
ubiq̄ nō deficit. Q. aūt dies iste. vbi
sup̄ius dictū? Nox p̄cessit: dies at
appropinquabit. P̄cessit mḡ nox nō sc̄a?
sed intelligis supuenīe xp̄i lūe. et
diabolī tenebr̄ effugiū. et p̄cōrū nō
obscura subsequi: z iugi splendōe p̄ti?
tas caligies depelli. sine rupīcōia delic?
tū phibēri. Nam quia huc dies xp̄ūq̄
celū tam tetra ūq̄ colustret: scīptūa
testat. Q. cū sit tam fulgens? dic?
hōes. Quat lux vā? que illuīat oēs
hoīes cū venētem in hūc mūdū. Q. imō?
nō lucebat: dicit ihūs. Qui sedebant
in regione umbre mortis: lux orta est
eis. Q. in celis dies p̄manēt iste? ze-
cha. dauid dicēs. Posuā in seculū seculi
tuū eia: et sedem eius sicut dies celi.
Ad aūt z dies celi? nisi xp̄ūs dūs? De
quo dicit ihūs. Dies diei eructat verbū.
Nec est cū dies fuerit: cui p̄ dies di?
citur? eructat archāmū. Nec mḡ est
dies: qui ayt z salomonē. Ego fecī?
ut oriretur in celo lumē indeficiens.
Sicut g̈ diem celi nox oīno nō sequi?
tur: et xp̄i iustitia p̄cōrū tenebre non
sequi? Semp cū dies celi splendet.
nūq̄ est fulgens. neq; aqua p̄ti obstru-
ere conclusit? ita lumē xp̄i ꝑ micat.
radiat. choruscat? nec aqua p̄ti delic?
tor? caligie contēbrendi. Vīm ayt eccā
celestis hōes. Et lux in tenebris luxit:
et tenebre eam nō comprehenderūt.
Ps. xcvi. Ignis ante eū p̄cedet: et inflam-
mabit in circuitu inimicos eius. Illu-
xerūt fulgura tua orbi terre: vidit et
cōmota est terra. Montes sicut cera flu-
xerūt a facie dñi: a facie dñi omnis terra.
Annūciauerūt celi iustitiam eius: et
viderūt oēs populi gloriam eius. Nam et solem xp̄m arbi-
tror esse in hac die soluto clamorem.
Recte cū est vt sol mortis? resurrectiōe gaude-
at. in cuius passiōe eclipsim? et mun-
dum mor?
tem lugubri quadā caligie p̄stringa ē-
mundū vitā nitidoīe lucis splendōe
illustrauit: et tamq̄ bonus mūsr̄ sicud
tūc obscurata est ad equias sepulture-
nō chorusteti in resurrectiōe obsequiū.
In passione cū xp̄i caligīnū se nocte
crūdelit: et in deorū fulmina mūdo
teste congemuit. Iudicium cū q̄dā
doloīe insole est. tanto stelei officiū
lūis denegasse. et vlcōe quadā inde
orū oculis in tenebras infudisse? vt
quor? mētes rectas? ꝓcuparet? ner lucēt
eis lumē mūdi. a quib? fuat lumē salu-
tis eternū. Dapūaco ign? quedā mgi?
phārisei? ut tenebras in die iudicii
p̄cōribus ꝛequmissas. iam apud sinos
p̄clamarunt apud sinos g̈ crucifixo
xp̄o īmorantur tenebr?. Quid mir?
si apud sinos sūt tenebre? cū lux dūi
ad mīcōs? Ignium p̄cēb oīe in hac
die sūa cpulture dēma. Nullus se a cōi
letitia p̄cōrū constā subtrahat: multq̄
a publicis votis delictorū sārima ꝛcuo-
catur. Item p̄cōr in hac die de mūl-
gencia nō dz desp̄āc: est enī p̄logā
tiua nō qua Si cū latro q̄dyssū me
mēto? cū nō mēatum venīā xp̄iang?
Et si illū dūs cū crucifigitur misr̄et?
multo magis hunc misēbr cū ꝛsurgēt?
Et si passiōe q̄ulitas tūa p̄stitit cōfi-
tenti? ꝛesurrectiōe gliā q̄tū ē tibuet? dep̄-
canti? Alacrior ergo ad p̄stand? sdlet
ce. sicud xp̄i sūe leta victoīa: q̄ ad
dicta captūas

Sermo sancti Cesarii episcopi

Magnū fręc et āmabile dōnū
contessit nobis deus. huic pas-
chę salutarem diē: in quo re-
surgens dñs. reparationem
pristinę virtutis: et de ymis ad altōra cō-
rendens. nos q̄ ad supiora de infimis
in suo corpe sublevauit. Unus ei spūs
aplōr omiū xp̄iam: corpa xp̄i et membra.
Resurgente g̃ xp̄o: data mētio cū eo sua
vita sit expectūt. Dū enim ille ab infe-
rior trahit ad superos: nos d' morte trāsi-
re facit ad vitam. Pascha enim hebraice
trānsitus dr̄ nec p̄fectus: scīs q̄ p̄ hoc
mysteriū de peioribus ad meliora trānsitus.
Bonus trānsitus est trānsire d' pctīs ad iustitiā
de vicijs ad vtutes: ad infanciā de
senectute. Infancia aut̄ duplex.
nō etatis: sed simplicitatis. Habet et
mita etates suas. Innocentius ei puer
constitutus erat in senio pr̄orū: resur-
gente xp̄o renouati sumus: et in nouitate pueri
lorū. Habet et xp̄iana simplicitas
infanciam suā. Dicit infans nescit mentiri.
blandiri nō nouit. reprehendi nō audet.
ita et xp̄ianitatis infancia fidelibus
nō mentitur. spoliantibus nō resistit: re-
dentibus nō repugnat. Denique sic infantes
dñs ceteris p̄cepit introire. auferens turpia
relinquere et pallium: verbi canit mavillas
p̄bere et alteram: insuper q̄ in his melior est
xp̄i infancia q̄ nec. Ira enim parare
nescit: iniuria obtenpuit: ira p̄ imitatē
in noxia est: ista est in nocēs p̄ vtutē. Laudatio
laudi mag̃ assc̄bendū est: nō tā male fa-
cere nō posse q̄ nolle. Ergo sic dyvinę
etates sūt quedā militorū. Nam et sen-
tus motū inveniūtur in pueris: et in nocte
infancium reperitur inscientibus. Denique
q̄ minimis debus senecta quedā sit honesta
tis: dicit p̄pha. Senecta enim venerabilis
est. nō diuturna: neq̄ annorū numero computata.

Dam enim suis sensa hōie. Vis aplōr
ia seniores et maiores natu dicit. fi-
lioli tenelli fratres et efficiamini sic pueri
iste: nō mirabitis in regnū celor̄. et
renouati g̃ eos ad origīē fontis. et in-
trorsus ad infancia redire compellit: sic
vt qui tot fragili senectute inveterati
moribus renascantur sic ayti saluatores. si
si quis renatus fuit ep̄o ad spūs sc̄i
mirabit in regnū dei. Dicit g̃ aplōr
sicut cōsiliū fuit: et efficiamini sic pueri
iste. sicut dicit sic tuū isti: et sic pueri
iste. Unus eligit. unus p̄ponit. Vbi anima
g̃ quis ille tanto sit: qui discipul̄ suo
apponit ymitandū. Deo hoc arbitrio
de plebe nō de xp̄ō. nō d' meritis
retorū: p̄terque q̄ p̄ aplōr. vnius
do tribuit. sc̄itatis ep̄o emplū. sic imp
hoc de pubo ee arbitror. et de cete-
ris. Puer enim de celo puer: de quo dicit
salvator. Puer natus est nob: filius datus est
nob. Ipse plane puer. si quis sic inocēs
cū maledicet nō maledicat. cū puer
nō repercussit: qui pro quo mortē passus
p̄ suis clamit inimicis dicēs. Pater
te eis: nescīt ei quid faciūt. Ita sim-
plicitate qua infantes nā habuit: diui-
nitate bonitate cumulabat. Iste g̃ puer
est: qui ymitandū populis apponit et sequi
dus. Nam xp̄s dicit. Tolle crucē tuā
et sequere me.

Sermo de circumcisione dñi

Exultandū nobis est fratres in
die qua fecit dñs gaudium
letitia: et in ea festitate lucis gloria
gratulandū. Nec enim nouo splendo-
ri miscetur. gaudia nra p̄dierunt. nec
obscuritas discessit. qua veritas: sed
repetitis luce votis cena desiderata. sabba
si hei et hodie dies vna dies xp̄i est:
qua sic dicit de salutatore brūs apostolo.
Jhūs xp̄us hei et hodie xp̄s est. et

vt mortuos. Vt mortuos mgr. Dig
num placet in dictum si cum iusto resurgit
pctor moritur: cum reminiscent tuo tep
cig mtrepuit inimicg. Nam ideo nec
p̄ dicente dnm cur potuerunt: qz
timoſas mites tuos oppſſerat: dum iusti
ne fulgore resplendoris auxilium no po
tuerunt valebant. Maioz go sollici
tudine pgaizci dnm custodierunt mor
tuum: qz vivum sunt psecuti. Eadem
causa illos maioz vrgebat. Intelli
gebant eum facilius fuisse apd simplices
cum deprim: qz resurrexit abimpeis posse
contempni: et qz tuc pdicans facile
potat oriri: nec aut resurgens iam no
posset oriri. dicere aplo. Resurgens
a mortuis iam no moritur: mors illi
ultra no dnabitur. Custodiebant go
cum sollicite sepulchro: pstim qz se
die tria diuat resurrecturum. Custo
diebant aut sollicite m sepulchro: qz
nec illius erat cum no ia doctore tunc.
g iudice. Iudice mgr: no sui tm
g et credulis sue sunt: qua filios pm
teos. suos scelebus addixerunt dicentes
Sanguis eius sup nos: et sup filios
nros. Credelis sub ti sua ipietate
iudeos: que fama suo no sm pn
tes libebat dampnatt: g etia no natos
oneraret. Quitos est hac voce ad costi
tia facinoris vocat: quos stia crimen no
tenebat. Credelis mgr impietas.
qz postea dn mundi vocat. qz p
ducat in lucem: vt pus futis contin
get pcipue qz vnc. Quem placet dei
tos qui dn quande fi sunt qz genter:
et dn eos doctos sine scelebus assump
serit: quos vtru sanguis xpticipes
possent xpi nescirent. Non igitur
mirandu si s̄ in salvatoz tu credelis

filius dei et hodie ipe est. ipe at ide
filius qz dies est: qua in ipo viui mg
ipo moriui. in ipo no mortui. sco mori pp
qz sicd lucē xpi nulla pena meruit ob
scuritatis. et vincetes in ea nulla tpis as
sunt vetustas. Reternus go in xpi resu
rrectio die trio cum omi. trio e una lectio
dnica plane: qz omnes illo surgente surrexe
runt. dum cum venit saluti: qui omi
bus aderat e passioi. Resurrexit
g saluator a mortuis. sicud locut et
mea: g get go assertio veritate. sicd
et tertia pphetaru oracula. angloru fe
sta mysteria. apta sepulturis pane
tralia. xpm dnm qz resurrectione cu dis
sepulcri loquit. confitente. credente. tho
ma qui clamat vbi ca cum digito tuo
tangente: ut go cuncta permittat. tui fi
lii mei confirmat impietate iudeoru
quam sufferre ad credulitate nob' coe
nimis tanta crudelitas. Quo cum di
ligenting custodierunt eo constat illu
manifestius surrexisse: quo plures ea
posse custodes: eo plures testes re
surrexe. sicam go quid pficiunt diua
cudentia ut resurrexi dnm no solu
angeli. no sm discipli. g et testimoniu p
beret qd e aplus timin. Libenter
go accipimg: qz cum diligenting obser
uauerunt. Credimg cum sub tot custo
dibus potuisse illu qui dicebat qz pice
et de tumulo suo dm qz gredi: qz dis
cipulorum fraude subductu. Tanta est
obstinatio sepulchri obstruxit lapis
et vt id no pualet manu humana
destruere: nisi virtus resurrectionis aperi
ret. Deinde sedente ad ostium angelo. ma
gno tremore factum fuisse terre
motu. vt fides tumuli moue
rent. et pcussos pauore custodes:
qui venerant custodire mortuum et stupe

fuerunt: qui expiterunt in suos progenitores
tam crudeles. Non in multo in hac die
scribit David sine exceptione precipit ca-
ulandi et letandi: in qua die tanquam
in gaudia celebrantur. Omnibus est
letandi est: qua omnibus prodest. Quibus
letandum est: qua est salutis: et ideo non
adulatoria adhibenda nec fucata est
letitia. Quisquis enim in xpi resurrectione
letatur: leta[tu]r porcus qui in xpo ipse
suscepit. In illa enim mala porcorum. mala
conditio. et mortem pertulit et venenum:
et hic nos a[d] resolutos corpusculi ma-
neat: cepimus tue in xpo eterna vita, vive
Unde quis fragilitate mala accelerat
immature mortis ostacula: in salvatore
tue dilectionis spes resurgat qui ait. Ante ei
fuerit ho[mo] resurrexit in xpo: qui vita sor-
titur in seculo. Non enim due tue gratia
cui resurrexisse prestitit gratia. in te gratia
cui se ipse reservavit. et sed eadem secutis pro-
pitius ipse quidem. ut pius eamus de re
surrectione seculi. qui de morte solicitis: et
ad tui deo vivemus in celis. qui consulat
nos tui hominibus in christo. In salvatore enim
omnes resurreximus: omnes redimimus:
omnes ad celestia tui[m]ur. Est enim
illo xpi hoste unigenitique mei ratio. et sa-
gitte et porcus. Ubi gloria mea regi-
nati. regnate me credo? ubi dignatur
sanguis meus. ubi me semper audiri: ubi gloria
fratres mea. me gloriosius et congruosius.
Quamvis igitur predicti. de hac tractione gre
nos diffidat? qui si pietas non prohibeat. fra
nos requirit: et si delicta pia nos ecclesia
gaudet. nature tamen non repellit. Sed amy pater
bonitate diuturnitate precibus adhuc nobis
salvator de affirmat: scribi qui sic deus
meus in xpo est: ita, sanguis meus in illo est.
Disce[n]dum autem michi de pietate si
nitas: meritum diuine debet exhibere affinitas
sed ego enim tam finitus est deus: ut non
ut obliviscat hoc. et non inveniat illis que ipse
gestat. ut que ea me susceperit: non ego ea que
susceperit me reperiat. Sed in quanta infinitus est deus
diligit carnem suam: membra sua. viscera
sua. Ayt scriptum apostolus. Semo unquam
ne sua odio habuit: sed nutrit et fovet
eam: sicut dominus ecclesiam. Scribit quoque
vemia deprecemur fratres: michil tristius
de odio: hominem proximum suum sanguinem
mei. In xpo enim caro mea nos sumus
sumus enim membra eius et caro: sicut de
ihu christo apostolo. Hoc nunc os ex ossibus
meis: et caro de carne mea. Sacramentum
hoc magnum est: ego autem dico in xpo et
in ecclesia. Sepulturam quoque fratres sicut
scripta in hac die dominica: sepulturam pa-
tris quam tui voti debitores fuisse[m]us. mag[n]a vota
mea cuncta. Quid enim dicat apostolus? Bo-
nos placet quam dicos quam fecat deus. Bonus placet
qui lucem intulit mundo. Verum non qui
huius seculi lucem: sed resurrectionis eterne.
Cum enim ista non caligine mortis densa
sed mortis tenebre aputarunt. Bonus placet
dicens: et melior hic qui ille in quo pa-
nis deus emittit. Ille enim hominibus adi-
bozes cutis est: qui fruor adquiete. Ille mo-
tem metuit: hic formidine mortis
enasit. Ille bonis malis rationes: hic mo-
nos est instrumentum. Illius diei lux tenebris
pelli: hinc diei splendor cum sepul
tura illuxit. Ad patrium illic diei hic
mortui non videt? hinc diei lux cum
defuncti emittunt: sicut ayt apostolus. Qui
sedebant in regione umbre mortis lux
orta est eis. Letetur in hac die. quia et
vivos circumfulget. et mortuos vivificat
et ventres illuminat: sic ayt beatus Ma-
thias. Cum lux venit: quia illuminat omnes
hominem venientem in hunc mundum.

Sermo quinquagesimus

Optimum fratres
quod ad similitudinem eve peccavit
anima mulier qui deceptus: et fi-
lius adam fecit transgressionem. ita et ipse
concumbit. Ysitatis est. ad deceptus
sepulcrum est. Scandalo sive vasculum in omnia
diabolo detegunt: fidelem vide non
nisi quia mulierem oppugnat offendit.
ihesu christo domino nostro qui cum patre et spiritu sancto vivit

cur tacuit petrus
ad confitendū. quo vsq; fineat ad negandū.
ac ꝙ ſtō mauult et tamē ꝙ dicē: et ꝙ vo
ne negauit diuine confitet: tam cito
veniē postulādo. ꝙ impudētia pla offendēt
ꝙ impetrāt. Dolet ei cuia mēy mdul
gētiam: qui vēturū deprecatur. Iu oīm ꝙ
culpa aū ſtendūt: et hr deprecandū. Iu
ma tū in gō evemō: gādmoꝫ petā nrā
cuema. Fere nob mchil aplius ꝙ negā
re nocuit: et plurū pfuit qđ emē
dauit. Demꝫ ymitemur eū dicēte
alibi. Cū ei mīrogat a dño ſymō amas
me: ꝑndit tno. Vñe tu ſne: q̄ diligo te
dyt dñe. Paſce oues meas. Ne tno
Q: quādē deum ad rēpētātōne ꝓie
ꝑfecit eloiē. qui eū dum tno ne
gāuit. tno confitē: et quonēē culpā de
linquēdo commendāt. tonēē gra dile
gendo conquirit. Videte quātū flet
pfuit petro. Ange flēt lapsū ē: ꝙ
tang flenti eleuo ē. Et qui ait lac
mas ꝓuidentes eptuit: ꝙ lacmas
pastor assūpta est. Et alios regendos
accepit: qui ꝓpe seipm nō rexit.

Feria secunda post dominicam

Ste illo. Duo ex discipulis ibant
in castellū qđ erat in ſtādo stadiorū
sexaginta ab ihrlm: nomē eni vni
Cleophas. Et ꝙ
dicebā ggōrii ihū. Et eadem lectione
habita ad ſcm in basilica ſcē pe

Ste cotidiana vobis solempnitate
fabricatibus pauta loca data sut:
et fortasse ꝙ vtilius ꝓdetur
quia sepe. Et reliqua Feria tertia

Lectio sancti euangelii secundū
lucam

Ste illo. Frequēs ihūs in medio dis

suarū: et dicit eis. Pax vobis. ego sū:
nolite timē. Et rehqua. Omelia
Venerabilis bede presbiteri de

Ostoriam sue resurrōis dñi et re
demptor nr̄ paulatim et p nr̄m
tū tpis oīa: qua minimū tanta
cat virtus miraculi: ut hanc repētē
totā rapē fragilia mōrtiū pīa nō pos
sent. Consulēs ut ipē inbecillitati q
rentiū: primo venientibus ad monumē
tū et fere sno amōe feruētibus et
vnā renolutū lapidē. et ablato sno
corpe linthea munia quib involutū cat
sola posita mōstrant. Deū curiosis
requirentibus fere. et de eo q mvenc
rāt mēte gstantes. angelorū visionē
oīt. qui illū resurrexisse cū mānifestatōe
patefacerit: ac sic primitētē fama pa
trate resurrōis. tandē ipē dñs virtu
tū et rex glē apparens. qta potētia
morte qua ab hoīa gustanāt deuictis
apparuit. Et quidē qtū ex euangē
lica lectōe cognōuimus: quāuis ea qua
nostis recitata die visa est hoībus. Ma
ria mage magdalene ad monumētū
qm ei desiderantī pedes eius amplec
ti dignē. Noli me tangē nūdū ei astē
di adhuc enim meū. Deū dnm vrm a mo
numēto tūentibus mīrāde discipulis.
q ab angelis de xpi resurrōe di
scebant. de quib scptū ē: qua accesse
runt et tue tenuerūt pedes eius. et
adorauerūt eū. Quum ipō de adnesti
ante duobus eūtibus in castellū em
maus: qui cū ad hospitiū venientes in
pāis fractiōe cognouerūt. Quum
et petro. Quod et si euangelica qm nec ubi
scm sit nūmc designauit. tm qua fide
sit nō tacet. Scribens qua cū pcipiti
duo discipuli cognito dño i emaus sta
tim redissent ibiq inuenerūt con
gregatos vndecim et eos qui cū ipis

erant dicentes: quid sit quod tu
et audiuit symon. Et dm subiūg. Et
ipi narrabant q gesta erant in via et
quō cognouerūt eū in fractiōe panis.
Dum hec fierent quidā eorū apparuit ihc
mō cū legē et prophetis: ita scriptū
dū fuit loquēs. Qui ne sterit in medio
eorū: et dicit. Pax vobis ego sū.
nolite timē. Ubi primo notandū. et de
ligēti meo cōmendandū ē: q de sc̄is
tribus discipul dns astitit in medio et
pnīam sue visionis reuelatē gratiā ab
dit. est cū q fidelibus cūctis ubiq
misit dicēs. Ubi sunt duo uel tres
congregati in nōe meo: ibi sū in medio
eorū. Ad confirmādā nāq fidei mē
tium: qd fuit agit pnīa dñice pas
tionis. dqn cū pnīa volunt cognōscere
de visione. Nam et de nobis quot
porro mistica angelorū pedes ascendē
tes descendentes in scripīs cis mīa fi cōfidē. dū
videt ee in me⁹ mīi: quotidiāis quo
tidiē in nobis ihū cognoscamus. fide
et nī de angelorū pedib ascendē
tium et descendentium cognitione salutis
tm cognōscimus: constat mīmirū quia
in nobis ihū cognoscim. Per dilectio
nē ē de hīs que ipē amauit cognos
cibus nobis. eum ee pnīe et tm
vnū verū: qto ea que de ipō scripta
pfectōis cognitione retinemus de ipō
dend. q aliquē salutis spiritualis
patrē eius stati grandia miracula
celebrata i mortalitate sua testan
tur q ad passionē mortis usura q pcipiē
eis pcipiale salutis ac vite cōmē
dauit dicēs. Pacē relinq vobis
pacē meā do vob. Cuius gratie mu
neris cognō nato visi mox pusillā
ā gelis p duxabāt: laudantes dm et
dicētes. Gloria in excelsis deo et in
pace hoībus bone voluntatis. Pax mun
dū tota recepto mī in carne sua
pēsatō. mūdi ē reconciliatō. Ad

pate et videte quia spūs carnē et ossa
nō hēt sicut me videtis hre: ītem
gēlis resurrōis p̄dicā. mod̄ q̄ nob resur
rexim corpis qualis essē spandg abs ōi va
letūt ābigūitate mōstrāc. Dñi cū mag
fiducia btūs ap̄lus ihūcē audītōrē suos
ad sequēda fidei ac vītatis quā didic
arrhana quorat dicēs. Q̄ fuit ab initio
qđ audiuimg et vidimg oculis nris qđ
ꝑspeximg: et manꝰ nrē tractauerūt de
ūbo vite. Volent aūt gētiles hoīes loqi
simplicitati fidei nrē decepcōm tendē
laqos dicētes. Quia termēnate cōfessionis
quia xp̄ūs quē colimus. vrā de pulūe
corpa possit īcorrupta reduce. quia
nec suorū vulnerū q̄m cruce susceptū
potuit tractatōe abdūce. ꝑ resuscitato
ut dicitis suo corpe a mortuis. signa
ast mortis mē nō tulauit. Quibus
rōnē demōstrauit quia xp̄ūs cū eēt sūr deus
et mā ut ꝓmisit corpa de corruptōe
ad incorruptōem. de morte ad vitā. de
fece pulūe celestē sustulit ad gl̄iā:
et sim̄ qđ moriendo exuerat corꝰ. qualē
voluit renouauit ad vitā. qđ cū absolute
passionis fortis oīb̄ discipulis posset:
ētē vtiq; dispensatōis grā passionē mei
malunt mēdacia refutare. Primo videāt
vt discipuli qui hīc videbāt maiestē pos
sent dinoscē nō spūm sī corꝰ. ꝑ corpus
ēe spūale qđ videbant: ētiā fidē quar
te resurrōis eiꝰ. ētam spem futurē
oīm hoīm resurrōis mūdo p̄dicaret.
Dem̄ ut ipse dñs et deus nr ihūs xp̄s
qui in substantia patrē mꝰ pellat ꝓ nob.
oīsse vulnerū suorū cruciatibus. ꝓtū ꝑ
hūana salute laborauit ei petro d̄ino
fruct⁹ mūdo qđ ac ineffabili. ei dicē nob.
cū qui melius vinq; pt obliuiscī. qui ꝑ mi
sēm grata ē: abs mēmissōē admoneat
ꝑ congrue hoībs mbat⁹. quoꝝ ꝓtinuerpa
pcc nē doloīe et passionē ipē dei fīj
effrue sit: ꝑ quibus ipē conflictēs mor
tis impiū moiendo ꝓstrauit. Terno vt
oīne etā petrum benedicē susceptū vidē

pate et videte quia spūs carnē et ossa
nō hēt sicut me videtis hre: ītem
gēlis resurrōis p̄dicā. mod̄ q̄ nob resur
rexim corpis qualis essē spandg abs ōi va
letūt ābigūitate mōstrāc. Dñi cū mag
fiducia btūs ap̄lus ihūcē audītōrē suos
ad sequēda fidei ac vītatis quā didic
arrhana quorat dicēs. Q̄ fuit ab initio
qđ audiuimg et vidimg oculis nris qđ
ꝑspeximg: et manꝰ nrē tractauerūt de
ūbo vite. Volent aūt gētiles hoīes loqi
simplicitati fidei nrē decepcōm tendē
laqos dicētes. Quia termēnate cōfessionis
quia xp̄ūs quē colimus. vrā de pulūe
corpa possit īcorrupta reduce. quia
nec suorū vulnerū q̄m cruce susceptū
potuit tractatōe abdūce. ꝑ resuscitato
ut dicitis suo corpe a mortuis. signa
ast mortis mē nō tulauit. Quibus
rōnē demōstrauit quia xp̄ūs cū eēt sūr deus
et mā ut ꝓmisit corpa de corruptōe
ad incorruptōem. de morte ad vitā. de
fece pulūe celestē sustulit ad gl̄iā:
et sim̄ qđ moriendo exuerat corꝰ. qualē
voluit renouauit ad vitā. qđ cū absolute
passionis fortis oīb̄ discipulis posset:
ētē vtiq; dispensatōis grā passionē mei
malunt mēdacia refutare. Primo videāt
vt discipuli qui hīc videbāt maiestē pos
sent dinoscē nō spūm sī corꝰ. ꝑ corpus
ēe spūale qđ videbant: ētiā fidē quar
te resurrōis eiꝰ. ētam spem futurē
oīm hoīm resurrōis mūdo p̄dicaret.
Dem̄ ut ipse dñs et deus nr ihūs xp̄s
qui in substantia patrē mꝰ pellat ꝓ nob.
oīsse vulnerū suorū cruciatibus. ꝓtū ꝑ
hūana salute laborauit ei petro d̄ino
fruct⁹ mūdo qđ ac ineffabili. ei dicē nob.
cū qui melius vinq; pt obliuiscī. qui ꝑ mi
sēm grata ē: abs mēmissōē admoneat
ꝑ congrue hoībs mbat⁹. quoꝝ ꝓtinuerpa
pcc nē doloīe et passionē ipē dei fīj
effrue sit: ꝑ quibus ipē conflictēs mor
tis impiū moiendo ꝓstrauit. Terno vt
oīne etā petrum benedicē susceptū vidē

ambigitis. qui eius incarnationem passionem
et resurrectionem fide impugnaverunt sed
superius ad medium producuntur ne vos ad in
telligenda horum mistica verba tardi for
te remaneretis. sensum quem illis quo haberent
intelligere possent aperuit. Quo facto
ut ulterius pristine dubietatis in cordibus
nostris residere permisit: nec tamen illos ab hac
tenus passionis ac resurrectionis fide reddere de
sinit. Nam sequitur. Et dixit eis. Quoniam
sic scriptum est. et sic oportebat pati Christum
et resurgere tercia die a mortuis: et predi
cari in nomine eius penitentiam et remissionem
peccatorum in omnes gentes. Ideo autem Christum
pati et resurgere oportebat a mortuis:
quia impossibile erat mundum salvari nisi
deus homo veniret: qui in hominis habitu appa
rens et homines que erant divina instrueret
et mortem ut homo susciperet divina vir
tute vinceret. sic quod nisi credentes
et ad contemptum subeunde mortis accenderet:
et strenuis spe grande resurrectionis ac vite per
petue animaret. Quo enim aptius exemplo po
terant homines ad fidem percipiende glorie et
perhennde vite in mortalibus erigi quam cum ipsum
agnoscerent humanitatis ac morta
litatis sue fuisse participem. Quo etiam
[illegible] ordine ad tolleranda pro sua salu
te adversa quecumque provocarentur quam cum ante
mentem suam didicissent pro ipsorum salute
etiam ab ipso genera peccatorum et ipsam
mortis subisse similitudinem. Qua ratione cognitu
[illegible] spem resurrectionis acciperent quam
[illegible] eius corporis adunatos se pacientes
[illegible] et sanctificatos eius corpori aduna
tos esse meminissent. qui per ipsius mortem
[illegible] exemplum resurgendi a mor
te perceperunt. Oportebat itaque Christum pati
et resurgere a mortuis die tercio: et
predicari in nomine eius penitentiam et remis
sionem omnium peccatorum in omnes gentes. Qui
[illegible] ordo erat ut primus in suo pre
[illegible] sanguinis effunderetur Christi
[illegible] resurrectionem et ascensionem pate
[illegible] omnibus celestis ianua regni
et sic demum mitteretur qui cunctis per or
bem nationibus verbum vite predicarent. ac
[illegible] fidei quis salvari atque ad gau
dia

sempiterne patrie possent attingere monstrarent
in cooperante ipso mediatore dei et hominum homine
Christo Ihesu: qui vivit et regnat cum patre in
unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen.

Feria quarta lectio sancti evangelii
secundum Iohannem

In illo tempore. Manifestavit se iterum Ihesus discipu
lis suis ad mare Tyberiadis: manifestavit
autem sic. Et reliqua. Omelia beati
Gregorii pape habita ad populum
in basilica beati Laurencii

Lectio sancti ewangelii que modo in vestris
auribus lecta est fratres mei questione animum
pulsat: sed pulsatione sua vim discre
tionis indicat. Et reliqua. Feria quin
ta lectio sancti evangelii secundum Iohannem

In illo tempore. Maria stabat ad monumentum
foris plorans. Dum ergo fleret inclinavit
se et prospexit in monumentum. Et reliqua.
Omelia beati Gregorii pape habita
in basilica beati Iohannis que appellatur
Constantiniana.

Maria magdalene que fuerat in civitate
peccatrix. amando veritatem lavit
lacrimis maculas criminis. et vox
veritatis. Et cetera. Eodem die lectio
sancti evangelii secundum Iohannem

In illo tempore. Maria stabat ad monumentum foris
plorans. Et reliqua.

Omelia Origenis de eadem lectione

De presenti solempnitate locuturus. auribus
vestre caritatis dilectissimi amor in meo
mam venit: quo Maria Magdale
ne dominum nostrum Ihesum Christum super omnia diligendo.
discipulis fugientibus cum ad mortem eunte
sequebatur: ac veri amoris igne succensa in
nimio ardens desiderio. indesinenter plorans
a monumento non recedebat. Maria enim
ut ewangelista testatur: stabat ad monumentum
foris plorans. Audivimus fratres Mariam
ad monumentum foris stantem. audivimus
plorantem. videamus si possumus cur staret
foras: videamus et cur ploraret. Post

nabis et illam stare: p nobis et illam plo
rare. Rumor fiebat ea stare: et dolor to
gebat ea plorare. Stabat et resupricie
bat: si forte videret que diligebat. plo
rabat vo. quia sublatu estiabat que que
bat: et cui ea dolor renouatq eat: qz q
pmo doluerat defuctu. nc dolebat abla
tu. Et iste dolor maior eat: qua nullaz
consolacoez iebat. Dnm fuit ea doloiz.
quia vnm p videat. Sed de ho dolore qso
lacoez agtulu hebat: qua sa mortuu
time ebat. Nec aut de illo dolore
se consolai no potat. qz torq defuctu no
mouebat. metuebatq ne amor mgri
sui in suo pore tabescet: si eiq torq no i
uemet. Venit aut maia ad monumtu
defensis seu arota aut vngenta q pauat:
vt sic pedes vnctis antea vngeto pno
se impeat: sic sibi torq vngeto vngeat.
et arotibus co diet. Et sic pus ad pedes
eiq lacmas fugeat: sic nc ad monume
tu lacmas fugeat. Sleuat pus et lacmis
suis pedes eiq rigauat p morte aie sue:
vetebat nc monumtu lacmis rigare p
morte mgri sui. Tu aut no ideisti torq
monumcto labor pfit vngeti: et dolor
cumit lugeti. Defuit obsequio: h no de
fuit dolor. Defuit que conduct: h no
defuit q plorabat. Eoq mag ploabat:
quo alle mag deeat. Ploabat ei vehe
met maia: qm addita eat dolor super
dolorez eiq. Duos q dolorez nimios he
bat. vnu gestabat in corde: alm in cor
pore. Quos mitigare lacmis volebat.
h no valebat: et io co posita eat in do
lore. Flete et torc deficiebat: et qd a
gere nesciebat. Quid ei mulier ista po
tuit agere nisi plorare? quem tolerabile he
bat dolorez. et nulla ideiebat consolacoez.
Dcto q que et ihoas venerunt ad ea ad
monumtu: h no ideuto corpa abiecit
ad semetipos. Maia aut stabat ad mo
numtu foris plorans: et qz defuncto
rum. et fando pseuerans. Illi timuerit
et no steterunt? maia no tiebat: quia
nil suspicabat sibi simile p quo timet de
buerat. Videat ei mgrm suu p su
citatu diligebat: ut pt ipm nil posse si
ligere: michi posse placere. Videat vnu
sue: et ita melius arbitrabat pace p mortuu
viue: qz forsan suscitaret mortuu p miraculu
no potat viuere: sin quo tm viue nollet
sortie ei ut more dilecto. Quid ei aliud
more faceret in maia? Vana eat spes
tua insensibilis: Sensibus no sensibat.
videns no videbat: audiens no audiebat.
Nec ncq ibi eat ubi eat: h tm de ibi e
rat: ubi mgr suus eat. Deum ubi eat
nesciebat. Quiebat et no ideiebat:
et no stabat ad monumtu et ploabat:
tota lacrimabilis to miserabilis. o mu
lta qd spes q tensibi. qz tor die eat tibi. no
sola stare ad monumtu discipule abeu
ntibus? Tu autem illos veisti. Tur
no tedisti: et pg illos remisisti. Tur
bor fecisti? Sapiebas plg illi? a diligendo
plg q illi? Quare no tiebas ut illi? Ego
michil sapiebat ni diligere maia: et p dilo
lore dole. Oblita eat tiore: oblita eat
semetipa: oblita eat demq oia. p illa
q diligebat sup oia. Et qz misabilis. Tur
eat oblita: vt etia no cognoscet. Tur
te m: si ipm cognoscet in monumto
no que ret. Et si uba eiq retulet. ipm
morte dolet. h de vnte gaudet. p
& sublato ploret: h de resurgte exul
tet. Dnm ei ihm q sic mortem
vt tria die resurget. h pes dolor tor
eiq dolor nimiq replenerat: et mes p
horu odorum hre no potat. Dens am
nullq in ea remanebat. Omne tesaurum ma
ps! pes oes defecerat: spelunce fleba
sup eat. Flebat p: qz plez potat. te
qui flebat methinebat se: et ppetem in
monumtu. Et videt duos agelos in albis
sedentes? vnu ad capd et vnu ad pedes
Dicunt illi. mulier qd ploas? Que queri
Q maia multa cosolatoez ideisti: et forte
te melius gtigit qd speraisti. Ita tu quibus
vnu: et duos ducisti. Quebas flere
agelos ideisti et vidisti. Quebas mor
tuu: et vnctes respisti. Respisti eos?
te cura videri hre: et q volut dolori

trū lenire. Tle nō quē quēbas dolorē
trū vidē negligē: lacrimas tuas videt
respue. Vocas et nō audit: oras et nō
exaudit. Queris illū et nō invenis: pul
sas et nō aperit tibi: sequeris illū et fugit
Den q̄ tē ḡ. Den q̄ magē mūdo: Den
quō multa tres in cōtrariū Iste qui nō te
respit ate. et q̄ nō forte si diligat nescio
te olim te diligebat. olim de pharizeo
te defendebat. olim te a sorde tua di
gnater exprobrabat. olim te laudabat:
tuis pedes eius rigeto rigebas. et capil
lis tuis tergebas. Dolorē tuū miserabat: p
cuius amissionē flebat. Olim quēbat te. Tu nō
eum videbat: cū absens mādabat tibi
te vocat te. O q̄ cito surrexit maīa et
venit. et q̄ cito venit. et soluto modo te
neat ad pedes tuos hōe ihū: tu q̄ cū
lacrimis gestatz es. Tu videris lacrimātē la
zarū. Freū eius lazarū suscitasti: et planctū
eius in gaudiū cōuertisti. Q̄ q̄ne cōsolando
sine mgr̄o. q̄ p̄ q̄ hōr̄ petunt hō sistipula
tu. in quo offendit dulcedinē cordis
tui hō amatō tuā. quia sic recessisti ab
illis et absondis te. Nos p̄ hōr̄ milla
illuq̄ parte audimus de ea: nisi q̄ p̄ q̄ se
quēs fuisti illū omnes venit ad monumētū
fletu vngēta ei⁹ corp tuū vngēti. Sed q̄d
fle te nō inveniēs in monumēto: cucurrit et
venerunt discipulus tuus. Illi venerūt
videbant et abierūt: hē aut stabat et
q̄d ipsa flebat hō. Et hō p̄tem ē: negāre nō possus
mor tuus et desiderium tuū. q̄ flet de re
te qui diligē diligētes te. et inuenire
illigens me diligo: et q̄ mātē vigilaue
rūt ad me inuenīt me. Quis ista mihi q̄
valde mātē vigilabat ad te: quāe nō
consolās lacrimas eius quas pro te dilec
to fudit. sicus cōsolatz es lacrimas q̄s
fudit p fratē suo. Si tu eā moē
sanctō diligis: cur desiderium suum tā di
u p̄tralxis. Quē mgr̄ et testis fidelis: te
cordē testimoī q̄ olim s̄ maīa reddidit
martē sorori sue. Optimā eligit: que nō auferetur ab
ea. Maria q̄ te elegit. et stare voluit ad
pedes tuos. et audire sermones tuos: vē
optimā p̄tē elegit. Sed quō vīm est nō
auferetur ab ea: si tu ablatus es ab ea?
Et si nō es ab ea optima pte ablata? q̄ plo
rat et q̄ queris? Stare maīa michil queris
in q̄ elegit? et p̄t hō plorare nō desi
nit: quia q̄ elegit nō p̄didit. Ergo o
custos hominū aut tu p̄tē quā elegit custo
dia ea? aut ego nescio quō vīm sit. quia
nō auferet ab ea: nisi et hō mereāgā. licz
ablatus sit ab oculis eius. nō es ablato
a corde eius. Sed o maīa q̄ tā amplis
moāre. quis turbauit. q̄ ploas? Vtrū
hōr̄ angelos. sufficit tibi angelorū visio?
quia forsitan quē queris quē ploas ads sen
tit mte: p̄t q̄ nō volt videri ate. Pro
tā sancē dolori tuo: sit modo lacrimis tuis.
Recordare quia p̄ē dixit tibi: et alijs
multis. Multe flē sup me: sup
nosmetipsas flete. Sed q̄ hōr̄ q̄ facie?
Ipē p̄hibuit flē: et tu plorare nō desinis
Timeo ut ploranda do ipsis offendas: p quo
sic merearis ploās. Nam si ipē amaret
lacrimas tuas: nō posset fortasse ut olim
ex mē lacrimis suas. Sunē g̃o q̄ audi con
silium meū. Sufficiunt tibi angelorū cōsola
tiōes: mātē tuū illius. et mereāgā illos: si forte
sciat q̄ frem sit de illo q̄ queris et ploas.
Q̄ ego tibi tēdo q̄ ipsi ad hōr venerunt.
et testimoīa de illo p̄hibeant. et ego q̄
ipē quē ploras misit illos p se et p te
vt annūciēt resurrectionē suā: et consola
rentur ploratione tuā. Dicitur ei. Stulta
lacrimas? aut q̄ causa tanta doloris
tui? Sed absterges a nob lacrimas tuas?
aut nob aīm tuā: ut nos videremus tibi
desiderium tuum. Maīa nimis dolore exerta.
tota in expressu nitis proxima nulla recepit
consolationes? et ad multa attendit consola
latores: q̄ mtē se torquebant dicēs. Quis
dolor qualis ē ista consolatio? qualis ē
ista visitatio? Omnes isti mi omnes consola
tores? grauati me: et nō consolant me.

Ego ei qro ꝯtabor ẽ: ꝛo ꝙnus ẽ mi ad vi
dendū eū ꝯtuā. stolo vidē angelos. no
lo cū eis manē: qua pñt dolorē meū au
gē: et nō pñt pcty delē. Si reperit
mi mīa naīaīz. et si volue eis ad
oīa īnde. timeo ne amorē meū magis
ꝓpediant. q̄ expediant. Deīq nō qro
angelos: ꝑ qui me fecit et angelos.
Non quēo angelos: ꝑ angelorū dñm et
meū. Tulerūt dñz meū. xpm solū qro.
xpē solue me pt̄ consolāi: sed nescio
vbi posuerūt eū. Turbꝫ pcio si videā
illū: ꝑ nō video. Oclim tenere loꝯ u
potui ẽ: et nō teneo. Heu me miseꝝ
q̄ agim? Quo ibo? Quo eī abiit dilcūs
meus? Quesiui eū in monumēto ꝛ nō
inuenī: vocaui ꝛ nō rndit mi. Heu me
vbi illū iam queā? u illū iā teneā?
Iungam ẽre et ꝛrubꝫ oīa loca q̄ potuo.
Non dabo ꝙmē oculis meis ꝛ donec
teneā illū quē dilexit aīa mea. Effu
dite lacrimas oculi mei: plorate et nos
te defice. Ambulate pedes mei: ꝛ
ꝛrite et nolite quiescē. Heu heu q̄
abiit grandū meū? Vbi latz amor
meus? ubi ẽ amor meus? dulcedo mea?
Cur deliquisti me salue mea? O dolo
res. o angustie stolle ꝛbules: angus
tie in quib⁹ vndiq. et quis eligī ignoro.
Si mīe monumēti maneo: ego illū nō
teneo: Si a monumēto recessero nescio
quo vadā infelix: nec quo vbi illū que
ram. Discede a monumēto mi morꝫ
strē admonitū nr̄emediabilis dolor
est. Manēs ẽ in sepulchro dñm meū
custodie: q̄ ab eo longe abiturꝫ. Si ei
longe abiero: forte eū rediero et non
sublatū. et sepulchrū vacuā destruc
tū. Strabo rgī ꝑ et moīar: ut saltē in
sepulchro dñi mei valeā sepelirī. Q
q̄ bñ corpus meū: si fuerit sepultū in
dñm meū. Q q̄ felix aīa mea: si egrē
dies de fragili corpore mei mox potuit
intrare sepulchrū dñi mei. Corpus men
sepe fuit mē mee labor et dolor: sepul
chrū dñi mei erit in requies et hono
Hor q̄ sepulchrū in vita mea erit mihi
solacio mea: et in morte mea erit mihi
requies mea. Venies in illius manibus
et in oculis illi adgrebo: nec in oculis
vanes ab illo separabor. Heu me infelix
quia ego tunc nō ꝓspexi. q̄ dñm meū te
nem conspexi. Quāe tunc nō stetī? Quare
corpus eius et monumētū nō custodiui
nō custos dum? Sed cur nō plorauī? Ne
latū: q̄m ꝓhibuissem aut secura fuis
sublatores. Sed ꝓh dolor ego vobis
male legē: et q̄misi dñm legis. Lex
obedim: et cū cui lex obedit nō cui
tosum. Quis cū eo male nō fuisset
legē trāsgredi: ꝑ ipse. Quascha abste
defuncto nō cōtamīat? ꝑ renouatur
Mortuꝫ iste nō pollui mūdos: ꝑ mū
dat immūdos. Sanat omīa tangendo
se: et illuīat ascendendo. Deus
q̄ vocato dolore meū? albū vestiū et
munētū aptū tuēi: xpm q̄ quēbā ne
tuebam. Strabo vagꝫ et exp̄tus:
si alicubi aqua? Si quo strabo pedē
rupuī abierūt: et me solum plorare
reliquerūt. Quisquā appet q̄ mecū ꝙ
leat: nullꝫ appet q̄ mecū ꝙrat. Apparuerūt angeli: ꝑ nescio ꝑ
causa. Qui me consolāi me vellet? Cū
q̄ qua ploro nō ignorēnt. Si ei nō
ignorant q̄ ploro? cur mi dicūt q̄
ploraē? An ꝛo mirabuntur? ut ploret
ꝓhibeant? Quesso hoc in me
dicant? nō ego moriar? Aliquis me mi
seret. Quis pluā? Ego illic nō ade
dia? et dū viuā plorare nō desinā:
douce dñm meū iueniā. Quis frāgat?
Quo me iturā? Ad quē ibo? A me
consilium petā? Quē pcuctabor? Qui
mi misebit? Quis me cōsolabitur? Qui
mi indicabit q̄ dilexit aīa mea ubi posi
sit. ubi cubet? ubi quiescat? Quis
mihi dicat illi q̄ amore langueo? ꝛ defi
cio. Sed nō ẽ dolor sicut dolor meus
Veniē dilecte mi: veniē votorū meoꝝ
O immarcibile et desiderabile esse in

no dabo ꝙmē pedibus

vas

...salutaris presentie tue: ostende michi faciem tuam
...tua in auribus meis. Vox enim tua dul-
...et decora. O spes mea non confundas
...ab expectatione mea: demonstra michi fa-
...tuam: et sufficit anime mee. Dum maria
...doleret et fleret conversa est retrorsum:
...vidit ihesum stantem: et nesciebat quia ihesus
... Dicit ei ihesus. Mulier quid ploras? Q-
... O tu desiderium anime mee cur ~~cur~~
...quid queris quid ploras? Ipsa pau-
...ante oculos suos cum magno ~~desiderio~~
...cordis sui videat te spem suam sus-
...in ligno: et nunc dicis quid ploras?
...videat manus tuas quas sepe fuit
...et pedes tuos quos deosculata
...et lacrimis rigaverat cruci affixos:
...dicis quid ploras quem queris? Videat
...expirantem spiritum tuum spiritum videat et
...et tu dicis quid ploras? Nunc usque
...corpus tuum sublatum existimat. ad quod un-
...ut se quodammodo consolaretur veniebat:
...dicis quid ploras quem queris? Tu ~~dicis~~ scis
...te solum querit. te solum diligit. pro te
...contempsit: et tu dicis quem queris? Dul-
...ad quid quis spiritum provocas inlicis huius:
...sermones animam eius? Tota pendet
...manus inter. ex toto pendat de te.
...tota desperat de se. Ita querit te: ut
...nichil cogitet preter te. Ideo forsitan
...cognoscit te: quia non est in se. sed post te est
... Cur ergo dicis quid ploras? quem
... An putas quod ipsa dicat. te plo-
... nunc tu confirmamus prius in corde
...ego sum quem ploras. quem queris? An pu-
...quod ipsa cognoscat te quamdiu volueris
... At illa existimans quod ortulanus
...dixit ad eum. Domine si tu sustulisti
...dicito michi ubi posuisti: et ego eum tol-
... O dolor ineffabilis: et amor inenar-
... Mulier ista que densa nube do-
...obtecta non videbat solem qui iam
...iam radiabat per fenestras eius:
...per aures corporis sui iam intrabat domum
...sui. Sed quia amore iam languebat
...languore sic oculi cordis sui caligabant:
...non videret quod videbat. Videbat enim

ihesum et nesciebat quia ihesus esset. O maria
si queris ihesum: cur non cognoscis ihesum? Et
si cognoscis ihesum. cur queris ihesum? Ecce
ihesus venit ad te: quem queris sublatum a te.
Queris et ortulanum existimas: ut eum non
cognoscas. Certe ihesus est et ortulanus:
quia ipse seminat omne semen bonum in or-
to anime tue. et in cordibus fidelium suorum
Ipse enim omne bonum plantat et rigat in
animabus suorum: et ipse est ihesus qui tecum
loquitur. Mortuum enim queris: et ideo viven-
tem non cognoscis. Quem in veritate cooperi-
bant esse eum pro qua a te recedebat:
et pro quam tibi non apparebat. Cur enim tibi appareret
quem non querebas? Tu enim querebas qui non
erat: et non querebas qui erat. Tu querendo
ihesum nesciebas ihesum. O dulcis et pie
magister si possum, certe non audeo excusare
discipulam tuam: non possum liber defendere
hunc errorem suum quo tam errabat: quia
talem te querebat qualem te viderat:
et qualem te in monumento reliquerat. po-tu
rat. Videat quippe defunctum corpus de
cruce deponi et in monumento re-
poni: tantus quod dolor invaserat eam de
morte tua: ut nichil posset sperare de
vita tua. Et tantus dolor invase-
rat eam de sepultura tua: ut nichil
posset sperare de resurrectione tua. Io-
seph posuit in monumento corpus
tuum. maria ibi pariter sepelivit spiritum
suum. et ita indissolubiliter impor-
et quodammodo univit cum corpore tuo:
ut facilius possit separare animam vivi-
ficantem a vinculo corporis suo. quam spiritum
te diligentem a defuncto corpore tuo.
Spiritus enim marie magis erat in corpore
tuo: quam in corpore suo. Querebat
corpus tuum. requirebat et corpus spiritus
suum: et cum perdidit corpus tuum. perdi-
derat et spiritum suum. Quid igitur mirum
si sensum non habebat: que spiritum perdiderat?
Quid mirum si te nesciebat: que non
habebat quo scire debebat? Redde ergo
~~eius~~ corpus tuum. mox quod recuperabit
spiritum suum: et delinquet errorem suum.

Sed quō ſic errabat? que p te ſic doleb at
& ſic te amabat? Certe ſi errabat mi du
bitauit dico q errare ſe ignorabat? &
nō p̄cedebat ab errōe: & p̄cedebat ab amōe
et dolōe. Igitur miſeri cord & miſeratio dep
amor· que ſ̄t mīe et dolor q̄ ſ̄t p te
ep̄cuſ ea ap̄d te: ſi forſan erret a te. Ne
attendas ad multicie errōes· & diſcipli
amorē: que nō p̄ errōe· & dolōe & amōe
ploāt· et dicit tibi· Dñe ſi ſuſtuliſti eū
dicito mī vbi poſuiſti eū: et ego eū tollā·
O q̄ ſcient neſcit: et q̄ docte errat·
Angel' dixit tulerūt et poſuerūt·
et nō dixit tuliſtie: q̄m Angeli nec de mo
mūmēto te tulerūt· neq; in ao loco te
poſuerūt· Tibi nō dixit ſi eū tuliſti &
poſuiſti? qua uē tu tempꝰ de momūmēto
ſuſtuliſti· et in loco vbi eū poſuiſti· Tibi
Anget nō dixit· dicito mī: q̄m Angeli nō poterāt
ep̄ toto dicē quid & te frēm fecāt· & vbi
frēm fecāt· Tibi nō dicit· dicito mī: qua
nō eſt ti impoſe dicē· q̄d poſſibile ſ̄t
t̄ fiēē· Tu eūm vtute tua ſuſtrexiſti?
et q̄d de te frēm fecāt tu ipē faceās
Q̄ & aūt hō dñe q mala tā crebro
dicit et repetit illud vbū· vbi poſu
iſti eū? Dixit ei p̄mo apli vbi po
ſuerūt eū? tū hō idē p̄d dixit an
gelis? et dicit nē t̄ de te vbi poſuiſti
eū· Sēulū dulcēſtr hō ubū mōr de
ſuo· Certe dulcis magr hō fuit duꝰ
tego tua? et hō fuit ip̄a p amōe tuo:
qua ſ memīnit te dixiſſe de frē ſuo· vbi
poſuiſti eū· Ex quo audiuit hō ubū
d oē tuo· cōpuagit illud diligēt mōr
de ſuo: et delectata eſt in eo in ſm̄ōe
ſuo· O q̄ diligit p̄ſonā tuā que ſic ele
git vocē tuā· O q̄ deſiderāt vide vultū
tuū: q ſic deſiderāt p̄mūciat ubū tuū·
O q̄ libēt oſculāt pedes tuos: q tā fi
delit̄ loquī ſmōes tuos· Q̄ acta o hoc
ubū q̄d dicit ap̄le· ego eū tollā ſ̄ſo
ſeph timuit et nō fuit ausꝰ tollē cor
de cruce niſi in nocte: et iſi petēt hō
a pylato· Maria nō nocte nō p̄ſtola
ſ audact eū postulat dicēs: ego eū
tollā O maria ſi corpus forte ihu po
ēet mālo p̄cipue ſacerdotū ubi ap̄lor
p̄ceps ſe tale fiēbat ex ea ignē
frūa es? Ego eū tollā· O admirabile
mulieris audacia· O mulier nō mille
et ſi tella oſtiaria mēroꝝ mille
es? Ego eū tollā· O meſſibilis mulie
tuo amor· Nullū excipit ullis ānpōe
ſme tēore dicit: absolute p̄mittit
Dicito ubi poſuiſti eū: et ego eū tolla·
O mīr magr eſt fides tua: magr ē fa
cta tua· Cui ergo bone dñe tu es fa
cta dicē fiat tibi ſic vis et ſ fides
fides tua ſalua te fecit? Tu ſ nō
dicis ubi poſuiſti te ut ip̄a tollat te
cor ſuū· et portet in corpe ſuo? et ne
minet te diſcipulis tuis? Nō ſ
cis magr ia ultra p̄trahē deſiderīū ſuū
q̄ certe ia tardauo ſuſtinet te· nec ſ
poſſet diu cruciatē refice? ni tu te
miſeraſti dando porrigas illi panē corpis
tui: et de fragmētis eiꝰ ſpleas cor
nū tardis ſm· Si ign vis ut nō deficiat
in via· refrigera ea: et confortā viſce
ra ſue dulcedie ſapoꝛis tui· Tu es am
pāis vinū: qui ſ̄t in te oē delectamē
& oēs ſapore ſuauitatis· Non em̄ poſſet
diu retinē vitā cor· ib ſui: ni tu miſeraſſes
te cito vitā dare ſue· Dicit ei ihūs·
Maria· Conuſa illa dicit ei· Rabi· ſ̄ci
magr· Dicit ei ihūs· Noli me tange·
O mutatō dextre excelſi· Cōſiſtis
dolor magnꝰ in gaudiū magnū· la
& me ſ mutate ſunt lacīme doloꝛis in
lacīmas amoꝛis· Vbi maria audiuit ma
ria· ſic ei conſuenerat ea vocat magr
ſuū: ꝓſenſit in ip̄a voce q̄ da ſingu
rem vocandi dulce dñe· et p̄ ea ſ
nouit ipm a q̄ vocaba? magr ſ
Tuē rempit ſpūs eiꝰ: reuſa ē et ſa
ſus eiꝰ· Cui ihūs ait ſ̄ vellet ubi ad
ge· nō poterat hō maria pacifi ei
tat: & p̄ nimio gaudio irruit mēs
rens· Rabōni· ſcm arbitrat ſe mā
ge ubi q̄ mouebat ubū: et longe
vtilis foꝛe exiſtimabat tunge ubū q
auribus audiē· O amoꝛ fortis et
pacis nō ſufficiebat illi vide ihūm

et ꝫ̄ ꝺnor m̄. Cui ē hor et gl̄a: nūc
cula seculorū ame.

Feria sexta ad laudes

In letania scī ewāgelij secundū marcū

In illo. Undecī discipuli abierūt i gal
leam i mōtē ubi cōstituerat illis ih̄us. Et
videntes eū adorauerūt: quidā aūt du
bitauerūt. Et accedens ih̄us: locutus
est eis dicens. Data ē mihi oīs pt̄as in
celo et in tra. Et relq̄.

Omelia venerabilis bede presbi

Euangelica lectio frequēter nob̄ quā mo
dulamine. et mystica grauio
plena refulgēs: quia triplicē redemptoris
nri fidē et redemptoris mē dona plenio
modo describit. Et si hanc euangelicā
pericopā valima diligentia in libro cordis sui
hic sensus indicū ēe cōperimus. Uerumo etiā
dū aromatū mōē quo subtilius qui terē
do et sepelīdo destruerunt: eo maiorē
mēnē sue uirtutis fragrantiā reddit
plenā. Et dulce ad audiendū pbīs
q̄ discipuli abierūt in galileā i mōtē ubi
constituerat illis ih̄us: et videntes eū ad
orauerūt. Qui nō dubitat a mysterio: q̄ dūs
in galilea pro resurrectōe. uel q̄ in mōte
apparuit discipulis. In mōte apparuit:
ut significaret q̄ corpus q̄d de cōi gēne hūa
ni in tra nascendo susceperat: resurgēdo
ad superna trāsferendo celesti virtu
te induit. In mōte apparuit: ut admo
neat fideles. si illuc celsitudine resur
rectōis eius cupiunt uidē: q̄ ab infimis
cupiditatibus ad summa studeāt desiderā
tūrie. Rome vō galilee. q̄ interpretat
inuestigatio salutaris cognoscat: credēdo pa
trē cuncte creature notissimū ē. Qui nō ab re
est semel ubi repetē: q̄ sit ē alio mōte
remote galilea q̄ne trānsmigrēdo fidē uel
reuelatō dī. Utrique tū inuestigatio noīe
ad unū finē referit. Quicquid sūpi sagaci
ingenio potuisse mulieribus ite dicit dns
discipulis eius. q̄ surrexit. et ecce p̄cedit
uos in galileam: ibi eū uidebitis. ibi eum videbunt
uenit. Cui nichil ē q̄ q̄ ihūs p̄cedit dicēdo
in galileam ut videa ab eis. sequēdo
illi. et uidebitis eū adorātes: nisi quia

ibi eū uidebunt. et nē ewā ītāte cognouit:
q̄ abierūt discipuli in galileā

qui cū ih̄u: uoluit et tangē ih̄m. Nec
cū q̄ dubius de illo cogitabat: et sana
uit: q̄ bonus ē ih̄us qui diligit te. Et
in ista dilectione tua supplicat quēlibet
te. et uehementer tuetur te. et nō ē delic
tum ate: et plus ē gloriosa p̄te. q̄ ep̄s
tua affectus. Sequit. Et ecce mulier
quam ecce p̄cedens ih̄m: et
cepit p̄cedēt ih̄m: quā retinebat se
mulier ptām. Dicit petit ih̄s a p̄fecte
mulier. tui tibi dimissa sunt peccata tua. Dns
te plorāte dei absentiā: amāte dei p̄sentiā
docuit ih̄m amāte. ih̄m sequēte. et tāque
mulier. illāq cōsolatōēs ep̄s ih̄m accipe: ois
que ih̄m intrepide. Dicit amatā: et q̄
te ih̄m in monumēto cordis tui. Removi
de ab ostio monumēti dei. amouē oēs
tuā. oēm concupiscētiā mūdi a cordis tui
ne. Et si quis ē infirmitatē sentiat
ne. Tuetur me ih̄m sua fides et plora
et mane in fide: et respice fides ad
ihūm ora ih̄m. ut dignet mīre ad te
respicere mīe. Et ne forte erecta cruce
pellas eū ate: ih̄m laudando melima te
et in respice. Monumētū dei q̄ē mē
te. Et vide ubi āgelos unū ad caput.
unū ad pedes. ibi si ē agnoscere
te. Quid q̄ ad contēplatiā vitā p̄meadā
tame nec adhuc vide. et hoc ih̄m po
test. noli hoc cōtemptui ē. noli adhuc q̄
rendo questē: q̄ plora et quē ih̄m.
te mīe dom̄e. Tuemīae. Et si adhuc
desiderat desiderio tuo se p̄mouit
ad ce te p̄sumie tp̄ tu eū agnoscas:
rogat ih̄m. et ora ut ihūs te scripsit
discipulos q̄ cōfidēt p̄mittē: si in fide
ne p̄seuerāmus. si te cū humilitate tribulātē
exemplū male ullāq aliā consolatōēs q̄
ne. q̄ ih̄m recipe voluit: ipō reuelante
ne. Et ipm cognoscere. ita ut
ne sit. rdi mēte quē ab aque ubi ē ih̄s:
ne magr. Tuitāb mīcitāb die qua vidi dnm

pct⁹ ꝙ. qnto cleophē et sotio eiꝰ: cū qbꝫ
ꝑe ꝗ dieꝫ m emaūs ibīe ꝫ ꝑāt fract
tōe rogmiꝫ ℣ Qui mox reuersi ierosolimā
tuenerūt discipulos logentes: quia
surrexit dūs vē et appuit sy mōi. ℟ Iam
pleme alibi qui ūl ubi symōi appuit non
legi. ℣ Qnto appuit eis mecoꝺ loco iānuis
clausis ubi nō erāt thōe ℟ septo pg dicēs or
to: qm cū eis erāt. ℣ Et thomas ℟ septo pristā
tibꝫ ad mālē tyberiadis ℟ octauo m mōte ga
lylee. qꝫ hodierna lr̄a audiuimꝰ ℟ nono
recūbentibus illis undecim appuit. dic quo
astendit in reliū. Decimo viderūt eū ipā die
nō iā in tra pōitū ꝫ elevatū in aera celos
petentē: dicētibus ꝑ angelis sic veniet
ꝙ admodū vidistis eū euntem in reliū. ℣ Hac
ꝙ fere ꝑa ratiōalis sue manifestatiōis.
vnde ē voluit dūs ut duōm. m eius loco
se bonoꝝ dūs ihūs dimittus ē ꝑmīt. ℟ Appuit
mādg ad monumētū iuxta tribus: adēit ⁊
nobis absentie eiꝰ recordatōe salubrit
contristatis. Occurrit reūtentibus a mo
numēto ut agnita resurrectōe gaudia ꝑ
duceret: adēit et nobis. Dū bona q nouis
ꝓmus fidelē āmittāt gaudemus. ℟ Appuit
in fractione ꝑis hyis q se pegrīm, quita ē
ab hospitiū vocauerūt: adēit ⁊ nobis.
cū pegrīis ⁊ paupibus que cūctis possimus
bona libent impendimus. adēit nobis i
fractōe ꝑis: cū sacē mēta corpis eiꝰ. vide
panis vini casta ac simplia gsūa sumimus.
℟ Appuit mādato de sua resurrectōe logentibꝫ:
agē ⁊ nobis mō eiꝰ dono idē agentibus.
adēit nobis ꝙ: cū adeptionibus optibus
ad tpūs vacantes de eiꝰ gra locutum
tenemus. ℟ Appuit cū foris clausis intꝰ inde
orū metu residēt: appuit cū mōrato
eoꝝ metu aptus eū gsistit in mōtis ver
nec dixēt. ℟ Affuit quo da confortatiuꝰ
suo spū ecclīe. cū ab infidelibus ꝑmē.
⁊ ad publicū dēūc ac dilatāi ꝓhibētur.
Adē eis ⁊ nr̄ cū merīmato ad fidē culmē
regali fuor ḡemit. ℣ Ascensione: ⁊ oīb mū
di sublimitas aplicis ē subdita vestigiis
℟ Appuit psentibus. cor̄ꝫ apparens di
uinis adiuuit. beneficiis. adēit ⁊ nobis cū
nr̄a vite qualis rēa ut eunde cū illa:
ihūs ꝙ mīe laboribus subsidiū suę pietat

adiungit. Apparuit recumbentibus: adeūt & nobis. cū supra monita apli sue magdalene sine dubio sue ad ad agenda. oīa in gloriam dei facturi. Apparuit primo in iudea: deinde in galilea: post hec rursū in iudea die quo ascendit in celū. Adeūt ecclie. cū primo solus inde die claudet: adest mūdo. cū iudeis ob culpam pfidie delictis tristissimis ait. ad gentes. adeūt in futuro. cū ad finē seculi reuertet ad iudeā: et sicut apls ingrēte gentiū multitudine sic oēs israel salui erūt. Postremo illis apparuit ascendens in celū. adeūt & nobis. vt cū pgressi mortem secuti ad celos. si ad mortē cū in bethania vbi ascendit ibi mansionū obtinuerimus. Apparet etenim celū ascensurus bethaniā venit. qua sic apls ait. fructus & obedientes usq ad mortē. mortē aūt crucis: propter quod & deus illū exaltauit. Dicemus ibidē: nos. si quod ille monet agimus quod promisit mercedis. Esto ait fidelis usq admortē: & dabo tibi coronā vite. fiet q̄ pmus gratia largiente. ut qui non desistit usq ad vite huius trīm manet. post hāc vitā nos ad videndā secū vite celestis primā sublevet. in qua viuit & regnat deus cū pace in vnitate spūs sc̄i. p oīa. s. s. amen.

Lectio sc̄i euangelij secundū iohannē

In illo tpe una sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumentū. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape de eadem lectione

Fractus longa molestia stomachi. qui me raptare vite de locis euangelice loqui exp̄sione prohibuit. Et reliq

Sermo beati augustini ep̄i

Dei hos dies sicut recolit ecclia vita celebrauit legis & euangelice lectio: ad resurrectionē dñi pertinēs. Omnes enim quatuor euangeliste: nec de resurrectione nec de passione eius tacere potuerūt. Nam quia multa fecit deus ihesus. non omnia scripti sunt. Sed alius ista alius illa: summa tamen eorum data vitalis. Multa aūt quecumque ihesus euangelista scripsit de deo nostro ihesu christo: quantum nullo eorum qui ista fecit. Tanta scripta sunt: quanta nunc legi debuerunt. Ut aūt oīa dicam euangeliste omnes quatuor in eo quod simul omnes dicunt. et non primitus de passione nec de resurrectione christi. non me se diuisse arbitrentur: valeat ipse labor. Non multi nos putauerunt se esse aliquos cum ipsi non sentirent quid esset. Et non data est ipsa ab eis quod protulerunt deo: ut ordinem me se non decuisse. sic diuisi ut hoc vobis ordinem & in hoc velim tractare. multa de audiendum plus obtinuerit quam re... c̄ stra vitatis. Sed sacramentum fidei ista huius temporis multitudine. & cum hodie hec non sufficiat et tm fidelem se: nomen dem sic ecclia de vitate euangelistarum exp̄sione mea non indigeat. Qui nouit ista defendat: doctior & non fidelior fide. Sed hec facultate & tempus & doctrina defendendi fidē. & hec ipse fides. Nec qui nouit defendere fidem. tyrannis & medicus: non credentibus. Inde fensus est fidei: curatur volūtas subita cede nec mysteria latebis. Qui go defendit fidē: bonus est medicus. Sed ipse non est infidelitate mea hoc: qui ille nouit curare qd̄ tu non hec. sed nec ille potest medicamentū: & male victum. Sicut & opus sanus medicus: & qui bus. Tu quo pinit expedire hoc & tonsilij. De ipa resurrectione cuius mysterium dñs primus exemplū. ut sterema quidē multa disputent. Aliq fidelis: aliqui infideles. Qui fideles disputant: sic volunt aliquid quod videant in fidelibus. Qui aūt infideles tando cum potentia omnipotentis dicit. Deus ego pīt. vt mortuus resurgat. Deus ego. Deus & qui fuit. Et tu dicis: fieri non pōt. Sed quia in ppetuum dñs in iudeam: & in ipsum & voluntatem creatoris. Demonum hunc: ipse dicat deum de omnipotentia. Sacrilege pīt. Cum tu negas potentiam dei non pōt. Cum tu quasi pagano loqueris: cum tu deus. Deus ipse tem ipse dicit ego mortuos suscitaturus. Si deus non pōt fieri deorsum omnipotens. Si illum deus omnipotentem: me quae resurrexit ita dicetis: Si deus meus tam me resurrexit. ut esuriat. ut sitiat ut ambulet. ut laboret. corruptoribus subiaceat: nudo non tegat. Habet cum suo rao ista has non tacere

ex seminario

Omelia bti gregorii pp̃e de cathe-
dra sctõne hñta ad populũ in basi-
lica scī iohannis q̃ constantinia-
na appellatur vbi

Prima lectio sancti euangelii quẽ scribit matheus: Quo post resurrexero precedam vos in galileam. Et reliqua. Sermonem quem post pascha hodie sancte ecclesie secundum iohannem

Dixit dominus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor. Et reliqua. Omelia beati gregorii pp̃e de eadem sectione habita ad populum in basilica beati petri ap̃li

Audistis fratres karissimi euangelium eruditores vestri. audistis et vos eandem quotidie lectionem. et reliqua. Homelia 2a post pascha hodie sancte ecclesie secundum iohannem

Dixit dominus discipulis suis. modicum et iam non videbitis me. et iterum modicum et videbitis me. quia vado ad patrem. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri de eadem

Letam diem et salutarem nobis promissa fratres karissimi. letos cordis auditu percipere me monet. sed dulcedo interdum existit. quatenus ad hoc extingere mentem. Quod et ei qui merito letus audiatur. qui quidem possit ad gaudium qui nullum possit dubium. Sermonis autem. presentis lectionis huius euangelice series illud queritur. quia cum patres audierunt. a domino per angelum nos qui per passionem et resurrectionem eius ad fidem domini applicuisse gaudemus. Dicit. modicum et iam non videbitis me. et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem. ad illos spectabit per. qui eius discipulatum per dilectionis magnitudinem. passionis visa resurrectione et ascensione eius letificati meruerunt. Iam quia hoc illa quatuordecima nocte locutus est. modicum est quia eiusdem noctis et diei sequentis tempus ad horam qua illum videre non meruerunt. tertium diei nocte illa audiens et mentium cruciatibus. et mox septa sepulchrum ab hostium insidiis clausa obtutibus. Et iterum modicum est. ut me videatis. resurrexit et a mortuis tertia die. et apparuit eis multis argumentis per dies quadraginta. Quod autem modicum esse ut non

cum sancto spiritu est deposito per dominum

videant. et iterum modicum ut videant. Ascendit. tam diu quia vado ad patrem. Et si apte dicat. Et modicum a vobis videbitis me. in monumento clausus. et iterum post modicum destructo templo. vobis fluentibus appareo. quia tempus et ut ecclesia completa dispensatione assumpte mortalitatis. resurrexio ipsius ad remeandum ad patrem. testetur. et ibi intelligi quod dixit. modicum et non videbitis me. et iterum modicum et videbitis me. Hoc dicit quia ipse tempus est finis quo eum non videbit. illi scilicet quo est quaerendus in sepulchro. Iterum modicum est finis quo videbit eum. illi videlicet quadraginta dies magis eo per passionem suam separatus ab eius aspectione apparet. Quos autem subiungit. quia vado ad patrem. magis ad sensum illud spectare existimo. quia dixerit. et iterum modicum et videbitis me. Ascendit. deinde me resuscitatum a mortuis magis quo me videbitis. quia non sit mihi corporalis mansionis. Et per hanc tamen quia assumpsi iam sum ascensurus in celum. Videt quidem illa que ut divino illius spectatrix et cuius resurrectionis vide potuerunt quaerunt. Quos ubi illos quos remotos oportuit. Quos ante me gratia vobis. et plorabitis et flebitis vos. mundus autem gaudebit. vos autem contristabimini. sed tristitia vestra in gaudium. et iterum tristitia ecclesie statui queat. Plorabant ergo flebant amatores patris. cum illum corpore ab hostibus. fugam. ad consilium ducis. deputi. flagellari. derisui haberi. ad mortem crucifigi. lanceari. et sepeli videbant. Gaudebant autem discipuli. quos ultimas cogitationes gaudii vere. dominum. cum morte triumphasse. resurrexisse illum. qui gaudium erat. eis etiam ad videndum. Contristabantur discipuli positi in mortis pavore. agnita eius resurrectione tristitia illorum in gaudium. Nostra potestas assertione. ut in hoc gaudio sublevati laudabamus. et benedicebant deum. ut lucas ecclesiastes testatur. et cunctis fidelibus huic deum semper queat. et pacem passionis et patres ad gaudia celestia. quem tendunt. Quem nunc in primis videbunt. flent. et testes sunt. quia nec deum videre quem diligunt. quia per dominum et regnum gloriam. peregrinari se a patria et regno gloriam. per labores et tentamina. ad coronam gloriam. Quod festinat. Quod in gaudium cum finito agone vite huius. Quod nunc vite presentis. et ascripti. quod

ad sepulturā glām · que reuelabit
in nobis · Non meminit amplius pressure
gaudii: quia natus est homo in mundū.
Sicut enim nūc nato in hoc mundo hoīe
leta: ita erit ecclia nato in futura vitam
fidelibus plō digna exultatōe repletum:
p qua eis nativitate multū laborans et ge
mens · in pena quasi parturiēs dolet · Ideo no
bis debet cuiq; videri si nato gaudetur: qu
ex hac vita migrauit Quo cum ad sanctos
ac nos quis de vtero matris prodens hanc
lucem p ea dixerit: ita ecclia vissime pt
nato applaudam q soluto a tenebris car
nis ad lucem sublimē etnā · Vn mos obti
nuit ecclīastic · ut dies birōrū inuentu
rū aflictorū pp̄i qui q de seculo migrarent
natales votiuos: eorūq; solepnia
nō funebria sed natalicia dicam: Dequ
dns ipe exponēs paradigma: qd de mu
lie proposuit · Et igit nūc quidem tristiciā ha
betis · Iterū autē videbo vos · et gaude
bit cor vrm · et gaudiū vrm nemo tol
let a nobis · Q de ipis dixe discipulis
facile intelligi: q. tristiciā hucusq; pas
so ac sepulto dno: sed pacta resurrectōe
gla gaudii sunt viso dno · et gaudiū
eorū nemo tollit ab eis: q. et si pgmodū
psecutōes p pp̄i noīe ac tormēta passi sūt.
spem resurrectōis et visionis illius aeternā
libenter assūpta q q; fēbant: imo omne
gaudiū existimabant · cū intexta ardēs
varias intrarent · Denq; resi a principio vt
erant · ibant gaudentes a conspectu consilii:
quia digni facti sunt pro noīe ihū contumeliam
pati · Gaudiū eor nemo tollit ab eis: q.
talia patiendo p ipo · meruerunt fieri
fame cū ipo regnāe · Sed et oīb ecclia p
singula vite labores et angustias ad etna
celestiū tendit premia gaudioz: attesta
te apo · q. p multas tribulatōes oportet
nos intrare in regnū dei · Iterū autē ait ·
Iterum videbo vos et gaudebit cor vrm:
videbo vos dixit · eripiā vos ab aduersariis
coronabo vos victores: me vos
desiderantes et videre probabo · Qui cum no
vident suos mapie possunt exultando: cū
quibus et ipe oībus diebus seculi manet

[illegible] mestitia: mundus autem gaudio metet ·
[illegible] autē et consolatio fidelibus gau
[illegible] mundo: q. nec in pnibus qualecūq;
[illegible] gaudiū habet · qui nec ultimus vite nec vlla
[illegible] esse queant: nec se ad hec posse
[illegible] defendant · Q tū gaudii de pse
[illegible] fidei pviane pt intelligi ·
[illegible] qui renunciatis ostensis q mundus · ad tpe
[illegible] se gaudiosse gaudebant: sed nō pg mul
[illegible] illis nocturno tenetis · upi pe nas
[illegible] die sine sil et horridi subibant et
[illegible] dolo. Quibus dna incōparde rte p p
[illegible] petam. dz · Tere fletum mei debitum: ita
[illegible] vos autē consurgetis · Tere flm mei ex
[illegible] mestitia: vos autē clamabitis
[illegible] dolore vestre vīe: et p resurrectōe spūs vīi
[illegible] letabimini · Sequitur · Mulier cū parit tristiciā
[illegible] habet: q. venit hora eius · Mulierem dicit
[illegible] totum ecclīam: videlicet pter fecunditatē bo
[illegible] operū dnm: et qua quotidie deo filios
[illegible] parit nūq; desinit · De qua et alibi dr.
[illegible] Simile est regnū celorū fermento: quod
[illegible] acceptū mulier abscondit in farine sata
[illegible] tria: donec fermentatum totum · Mulier
[illegible] ipse fermētū accepit: cū ecclia vīm su
[illegible] ne dilectōis et fidei dno largiente conse
[illegible] cura est · Abscondit he in farina sata tria.
[illegible] donec fermentatum totum: cū euāgelie et
[illegible] apīce tribus dbus vite ministrauit:
[illegible] donec omnis trium timui · regni celestis
[illegible] amore flagrarent · Ad hunc mulieris mō
[illegible] se pme significabat: qui tpe dilatate fidei
[illegible] ecclie dicebat · Filioli mei qs
[illegible] uos iterum: donec formet pp̄us in vobis ·
[illegible] q. huic se mībra pme testantur: qui te
[illegible] pribus desiderijs attenti · in consuetis stu
[illegible] laude pclamāt · Ad timoē tuo dne contra
[illegible] nos · et pterminimur et pgimus spūm salu
[illegible] tis · Mulier cū parit tristiciā habet:
[illegible] quia venit hora eius · Cū aut pepererit pu
[illegible] erum: iā nō meminit pressure p gaudiū · q.
[illegible] natus est homo in mundū · q. mīmi sēcī
[illegible] erit q dīm in mundo spūalium vtutū pfi
[illegible] bus insistit: nūq; mundi tentatōibus cōpa
[illegible] ta desistit · Et cū de victo labore ex
[illegible] ultime ad palmā pueniat: iā nō meminit
[illegible] pressure p gaudiū pcepte retributōis
[illegible] quia non sunt cōdigne passiones hui⁹ tpis:

pmsit: Sed noicubus mi tormēta fi
delibus: arbitrabantur eos tortōes dnoca
re subsidio: dicentes subito deus eorū:
Unde q̄dam ep̄lus cruciatus eruptione
aycbat. Vide dne afflictōnē meā: qm
erectus ē inimicus meus. Q̄re aplc dicē.
Qm inimicus insequēs cruciē supbie gt
tuos humiles ad attollit: tuo nos auxilio
conditor opt̄ sublcua: te victrice ac repul
sie hostibus mos ꝑ agones vidisse. tibi
hoc placuisse confpba. Vidz vnaq̄ electo
p̄ victoriā dnē: cū eorū pacūs dapna
to tpugnatōe remunerat. Qđ z vtl i
telligi q̄ ayt. vnm aut videbō nos q̄ di
cēt. vnm vobis videndo appco: quo dyt
abrahe. nc agnoui q̄ timeas deū. p
eo q̄ dicēt nc agnoscē hoies fcā. q timeas
deū: q̄ hactenus negriebant q̄ apud
me certū ꝑ xp̄m. Si g̃ fr̄es vnm salu
bri victoria afficiūt. si mō apli hortamēta
spe gaudentes. in tribulatōe epistimus
pacientes: si vna erranta. si unscias p̄uio
rū debita lamētatōe defleamus: vide
bit nos vnm dnē. Qđz videndo se nobis
ondet in fine: qui quōdā nos vidē fi
dei sue nob agnitōez largiendo digna
tus ē. Videbit ut cōnet: qui quōdam
vidit ut voraret: et gaudebit cor vrm
et gaudiū vrm nemo tollet a nobis:
qua q̄ē vā z vmti mites eor q̄ secūm dñm
tenuē: de ꝑpetua eig visōe gaudē. Quā
p̄fō mercē p̄misit ipe sublimit: cū ayt
Ego mundo corde: qui ipi dm videbūt.
Quā desid'abat ardent spūs: cū dice
bat. Sitiuit aīa mea ad dm vivū: qn
veniā et appebo ai facie di: Quā se
aplis cū suis silibus acceptum cē ꝑ
tulatum: q̄ examinū suoz consors con
fidenē p̄testā dicēs. Videmus nc ꝑ spe
culū in enigte: tnc aut facie ad faciē
Quā nos quoq̄ et fideles q̄rē: et vēanē app
donet ipe exaudiēs supplicator. z remuna
tor vitē dnē nr ihūs p̄pūs. q̄ vnus
z regnat cū pat̄ i vnitate sc̄i sc̄s deus: p oīa. sc̄la sc̄lorū.
Dñica quinta post ascensionem ihu.

Ille. Dixit ihūs d. s. vado ad eū qui me
misit: et nemo ex vobis interrogat me quo
vadis. Et reliqua. De vocabulo beati

Sermo ep̄ phri de eadē lectōe
dno z redemptor nr. inimicis suis passio
articulo. discipulis et gladium assumpto
qua ipe post mortē z resurrectōez suam glo
rificando. et adventū spūs sc̄i quo illi ad
illustrandi patefecit: quatinus instante
hoā passione cogd. mens q̄ illig morte
doleant. quē p̄ morte subeundā absolu
tō dubitabant: mens desua sedulitate ꝑ
pidabant. quos abeūte luce dnō. spūs sc̄i
gra roborando ee spectarent. Dicit ergo
ad eū q̄ me misit: et nemo ex vobis interro
gat me quo vadis. Nec si aptē dicat. Non
ad eū ascendendo q̄ me mittunt cōsternor:
et tanta tantaq̄ mala eius exigd absentie
mee cladis. vt nemo vrm eque sit me
rogare quo vadam: videntibus gaudia
ad celū ygam. Qui aut cū de ascensione
sua audisset vado ad eū q̄ me misit: ad
didit. et nemo ex vobis interrogat me quo va
dis. Impium nāz cū de sua passione ta
cere dicens. quo ego vado. nos no potestis
venire: interrogant cū petro et ayt. Dne q̄
vadis? Respondit ei. Quo ego vado non
potes me nunc sequi: sequēris aut postea. Q̄
passionis mortis q̄ eig misteriū: necdū intel
ligere: necdū poterāt virtutē spūs sc̄i
nō absentione sua. sed adventū eius
tone q̄ ad vos me rogabam. Sed q̄ hoc vobis expedit
ut vadā vobis: spūs sc̄s non venit. Sed
ūba mea discipulorū cordibus aspirans. ea
videlicet tristicia magis de absentia quo ea
deserebat: q̄ de absentia quo precium pietatis
tricia gignebat. Unde benigne consolans
subiungit. Sz ego veritatē vobis: expedit
vobis ut ego vadam. Expedit ut homo
sum vitio subtrahā aspectibus: quatinus a
mor diuturne absentie virtute mitiget
nibus. Expedit ut notum vobis faciam
celo ascensum: quatinus inde vos fortio
dio illuc suspiretis: sicq̄ suspensis ad
supna cordibus vrīs. ad accipiendā in spū

ne ꝑ sanctꝫ sua dñe adiuuit. De ꝑto
quidē: qua nō arguel ēdere ūt m me
ꝑtem mercedis habitur qi speciale posuit:
q. sic fides eius dignū ututū ira solidam ūtū
et victoriā mitredulitate ꝓsistē: dnō
tribuit attestante qui ayt Qui aut
nō credit iam iudicatꝰ ē: qua nō cre
dit in noīe unigēti fi dei. Iust rom.
iustꝰ ex fide uiuit. De iustitia uo: qua
ad ꝑrem vado: et iam nō videbitis me.
Iustitia discipulorū in xpi erat. q dnꝫ
que uera gaudia erudebant. uniq dei fm
ee credideruīt: et que sibi cor ꝓsalē no
uerāt, cito ꝑ amoē tolebant. Iustitia
reōrū fidelium ipꝫ eoꝝ q dnm in carne
nō viderūt hec est: q. cū cor ꝓsali i
tuitu unigi videruīt dm ac gaudio vin
cordē ēdūt ac diligūt. De qua ꝓsto
fidei arguit insti infideles: cum xpi
videlicet cū sibi ubi uice audierit. no
luerit ēdē adiustitia. Sequ em negotia
malorū ex sua sdm fortitudie: uincia
exemplare rōni qi sit ꝙ apnāda
mōstra. Hoc etem scriptū ē ꝙbata
aut utus corrupit inspictes. Arguit
ꝑ mundū spūs scūs de ꝑto suo: q
nō crediderūt in xpm. Arguit et
de iustitia edencia: qua exemplū eoꝝ
sequi noluerit. q. sunt ad ꝑrem ascen
disse quoq; uti cor ꝓsali mitius cōsula
tum ee sentiebant: nec tm ab eis
dictis poterant ulla rōe separari. Ho
e em qd ayt q vado ad ꝑrem: et iam
nō videbitis me. Iterū videbitis me
ꝑ quia ascendo. quale nē videtis. car
ne mortali et corruptibili creatura: ꝑ
in maiestate ad iudicium venīte: et
ꝑacto iudicio in maiori gla sua apparite.
Sequit de iudicio aut: qua princeps
huius mundi iudicatꝰ ē. Princeps mundi
diabolus dicit. q. principat eis qui ordine
sunt. mundū ponit qui mundi conditore
diligūt. qui iudicatꝰ ē a deo. q aut. Vi
debam sathanā sicut fulgur de celo
cadentem. Iudicatꝰ ē ab eo. tu ē xpc

ut dona capacis fiatis. Si em nō abiero:
paracletus nō veniet ad vos: si aut abiero:
mittam eū ad vos. Non q nō poterat
quia ꝓpria ꝓtas dat spūm discipulis ꝙ
ipse eis. insufflauit spūm et dicit eis.
accipite spūm scīm: ꝑ q xpo mira potio.
et corporalē cōsortio cū eis. nō valebat
illa cingē mētē ad sublimia munera gre
cis. Ascendente aut xpo ad celos.
et illa pie omne desiderium suum illo trāsfere
bant: unde ꝑ qd alibi audierūt: ubi e
cū thesaurus tuus: ibi erit et cor tuum. ꝑ
q capaces spūs iam fuerāt. nō ultra
de morte contristan. ꝑ de promissione eis
mittenda letati: luca attestante q ayt.
et ecce ego mitto promissum patris mei
ab eis. et sedete in ciuitate illic accessit
angelus: et confortauit eos. et adorantes xpm
reuersi sunt in hierusalem cum gaudio
magno: et erant ꝑ in templo laudantes
et benedicentes deum. Quia aut nec labo
rosa exponere digneris. cur eius spem. ꝓ
pheta ipꝫ consolatoēs eos nominet: quia
ignorantia eorum discipulorum q recessum
eius mesta recordarentur: huius consolatōis
et reditus adducto. Dic singulis q bus
fidelium. uel de ꝑto ꝓpetuatōe laborū
bonis membris. uel cōi seculi huius afflic
tione laborantibus. Qui spem veme et
ternę celestis inspirat: ꝑsto ab angelo
rum ordine illustrando subleuat. Quia
ne cōtristaris in futurum intrius. uincia carni
mali depulsa. ad mētanda ꝓuitate ma
gne fidei fiducia ꝓstat: cui subiugi.
Et cum uenit ille: arguet mundū de ꝑto
et de iustitia et de iudicio. Clarel mag
nificentia. Arguebat mundū de ꝑto
quia non credebat mundus ipꝫ esse filium
dei: de ꝑto fuę mercedulitatis. Ar
guebat de iustitia: ꝙ videlicet iustitia fide
lium ymitari. Arguebat de iudicio:
quia princeps huius mundi iudicatꝰ ē
videlicet quia diabolus qui in iudicatꝰ ē
et damnatꝰ erat sequi. Qui no sine cā
ꝑto ꝑ huius mysterii cor roborādā
ipm ꝑ venit. ho ip dicit actum: ꝙ
ꝑto ꝑ huius mysterii corroborādā
cor aliis discipulos: ne mundū qui con
tra premebat arguie timerent. Expo

demoīa ciēt: et discipulo dāt ꝓtate tal-
tandi sup omēs vtute timiti dīgnū itaq;
mūdq; de mūdicto. quo dyabs ē mūdicatq; ꝙ
hoīes ne voluītati dei resistē ꝑsumāt. epem
pio draconati ꝙ̄ supbia trentur mchangc
li. Dīgnū mūdq; spūs scūs de mūdicto quo
pūcipe mūdi mūdicatq; ē: cū loquēs in spū sc̄o
mdas aplis ad corrigenda hoīm ꝑuersū ne
qcā. penā sup̄bie cōmemorat dīgelorū
dicēs. Angelos nō q̄ nō seruauerūt sua
pncipatū. sz reliquerūt suū domicliū:
in mdicto magni dei. vinculis etnis sub
caligie reseruauit. Sequit. Adhuc multa
hēo nob dicē: sz nō potestis portare mo.
Cū aut venit spūs ille vitatis: docebit
vos oem vitatē. Certū ē quidē ꝙ dei
ente desinx spūs. aplis maiorē mūdo scia
vitatis q̄ carnalēs eatenq; potuē com-
prehendi sūt. maioē desiderio recipiendi ꝑ
vitate succesi sūt. sz nō tm ꝓpterea q̄ mhē
vita ꝙpria oem vitatē ꝓpria cōprehendē.
cū hē fides mē mītes in alia sit vita ꝙ̄
sa: ipa vitate dicente. Ego sum aut vi-
ta etna: ut cognoscant te vm deū
qm et quē misisti ihm xpm. Et alibi ad
idem. Si manseritis in vbo meo. vē discī
puli mei eritis: et cognoscetis veritatē
vīt et aplus q̄ adtm celū rapt; audiuit
na uba q̄ nō licz hoī loq̄: expte ihū
nostrum. et expte ꝓphanū. Intelligē
dū est ergo q̄ dixit de spū. de voe ozz
vitate. q̄ dicēt. diffinēt in cordibz
vris tātate: cui magistrio mtz edoctī
ꝑficiatis de ūtute in virtutē. dignūq;
efficiamini ꝓuenire ad vitā: in qua vob
etna claritas. idz cōplacito vri conditoīe
adpeat. Non em loquet a semetipo: sz
quecūq; audiet loquet. Non loquet ꝙ̄
a semetipo. idz sine prīs z filij cōione:
neq; ei dimisa ac separata ē spūs: sz q̄-
cūq; audiet loquet: audiet videlicz
ꝑ vnitatē sbē. et ꝓ̄ etatē scīe: nō loq̄
a semetipo. q̄ nō ē a semetipo. sed
q̄ppe solus de alio nō ē. Nam et filij

de prē natus ē; z spūs scūs de prē ꝓcedit:
ab xpo aut audiet spūs scūs a quo procedit
Quia em nō ē a semetipo. sz ab alio a quo p
cedit: a quo illi ē cētia. ab illo vtiq; et
scīa. ab illo igr audiēdo: q̄ nichil ē
alius q̄ scīa. Et nō adnūciet: et q̄ futura
sunt adnūciabit vob: construit mihi fili-
tiū ꝑ dom spūs sc̄i ꝑnosse ac ꝑ ipsos
uentura. Sed qua sunt nouiti. q̄ spūs sc̄i
gra plem. in firmos cū at. monstra
sustinant. d̄moibz ꝑpant. mirac in-
tibus cōmunicant: ipi angelici mtis
vitū gerūt: nec tm que sibi sunt ve-
spūs eius q̄ reuelatōe cognoscūt. sed
hic sz mo dm cētia accipit. q̄ a spūs sc̄o
uēiens q̄ nētia sunt nob adnūciet: cū
gaudia nob ꝑtē celestis adm̄ēt. et
quēt: cū festa illa singule cūctis ꝑ-
nū nob sue mīsurabīe tnotestis. de-
tūa nob adnūciat: cū nos a delectōe ꝑ
tūa abstrahens. z missis in cēl regni de-
siderijs inflāmat. Ille me clarificabit
qua de meo accipiet: et adnūciabit vo-
bis. Spūs clarificabit ꝓpm. q̄ ex ea
tanta cūtas in cordibz discipulorū effun
censa ē. ut abiecto tōie carnali affec
resurrectōis eis cōstanti ꝑducerēt. vnde
tpe passionis z mundi fugā erūt. vnde
sipm ē. Et repleti sunt oēs spū sc̄o
et loquebant verbū dei cū fiducia. Et
clarificabit ꝓpm: cū impleti gra ꝑ
alij doctores sūt tor et tanti mirac
noīe ꝓpi fecerūt. quibz orbē tm
fidē ꝓpi tenuerūt: tor ac tanta ꝑ
ꝓpi noīe ꝓ passionis etalia ꝑtulerūt.
donec ecclīa ipa sup hoc tota ꝑseuera
suasio xpi mgo sū mitterēt. Et
clarificabit xpm. cū sua nos spūs
cōe ad diligendā eius visionē accendit
cū illū ꝑ in dīnitate eqlē ee cognos
fidelīū cordibz affirmauit. Quia de
meo accipiet mihi: et adnūciabit vo-
De prē accipit spūs scūs vīt accipit
filius de prē procedit spūs scūs. Ita

: q̄ in qt̄ ētitate d̄ ꝓle nati z filij

Sume vitatis et de sublimitate

Dñica quinta post pascha Lectio sci
euangelij scdm Johannem

In illo tpe. Dixit ihūs discipulis suis. Amen amen dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vob. Et reliq. Omelia venerabilis Bede pbri

Dilectissimi magistri mei discipuli. Quotiens aliquis euangelicus sermo salutarem admittat. si quid me quidem petieritis patrem in nomine meo dabit vob. cum non solum uiri sibi nulla quam patrem in nomine christi videntes petere non audeant: uerum etiam apostolus paulus tercio domini rogauerit ut a se angelus satane abigeret: nec impetrare potuit. Dei motu quidem quorundam primum expugnatores senati sunt: quia ueraciter intellexerunt illos dominum in nomine saluatoris petere. quam ad perfectam salutem pertinet petisse. Ioannes autem in nomine saluatoris petisse ut tentatores caperet. quia ob custodiam quietis accepit. Si hec transissent. salua esse non possent. ipso affirmante cum ait. Et ne magnitudo reuelationum extollat: datus est mihi stimulus carnis mee angelus satane. qui me colaphizet. Quotiens igitur petens non exaudiuit. Io fit. quia uel eorum aliquid me salutis petimus: ac quia a misericordie prebitore gratia nobis quam in cepte petimus negatur. Ne cui igitur apostolo paulo congruisse probat: cui tam potenti respui est. Sufficit tibi gratia mea: nam uirtus in infirmitate perficitur. Dei uoluntati quidem et quamdiu saluti nequiquam petimus? Si ipsi male uiuendo ad auditum usque uindictis a nobis auertimus: meritum quam saluti. quam auertit amice sue ne audiat legitimo ejus est exorabilis. Dei cum precantibus quibusdam ut recipiatis orauimus. et si salubriter petimus: atque eo magis digni sumus auditu: quo cum precamur ne impetremus obsistit. Fit etiam aliquando ut salutaria quoque et precibus sollicite et deuote quamuis actoribus: nec tamen statim quamuis petimus obtineamus. Si in futuri

petitionis mee differat effectum? Sicut cum gemibus flebilibus totidie rogamus proximum. Adueniat regnum tuum: quem tu regnum non mox orote finita si que cum gemitu sumus acceptumi. Quid quod sanctis ne mirabilibus totidem orationibus dilectos filios desiderio mee deuotionis delectet et mirabilibus totidem magis magisque uestra. tandem precibus inpulit gaudium requirunt. Sunt que nonnulla: quibus oramus. et si eorum saluatoris magis trahe nequimus. nequaquam cum precibus mee precum adunare? quia et si illi non sunt digni saltem nobis tui amoris que illis expendimus impendo donabitur: sicque mutuo petitione quamquam in nobis illa diuina promissio quia aut. Si quis petieritis patrem in nomine meo: dabit vobis. Sanctum enim quia non ambiguum est quicquid si quis petimus aut dabit vobis? quia et si non eo quo quisque petimus aut dabit: nobis tamen cum gaudio exoratibus misericordie mutuetur. Sequamur igitur benignitatis restituet. Sequamur Quisquis non petistis quidquam in nomine meo. Non petemus eatenus in nomine saluatoris quia diuinam saluatoris uisibili presentia corporali uisu sui saluatoris. ab eius salutis? non ut apostoli simpliciter tria petitione petendata: si obstaculo gaudium impedita. Quod autem principali petenda ac sine ulla dubitatione eius quod fideli seruo tendo prestitum. Sit gaudium a patre: filio subdendo manifestat dicens. Petite et accipietis: ut gaudium uestrum plenum ordo quippe sensus est. Petite ut gaudium plenum fiat: et accipietis. plenum si gaudium diuinitus petitum. Nam ut taceamus de gaudio quod sibi lucrum meam eternum: sit etiam in primis gaudium de sue celestium bonorum. cum quo dulcius ejus gaudium suadente

Sancti gaudium tu amoris fraternitate

gaudebitis tu gaudentibus: flē
tibus flentibus. Sed nō tē plenū gaudiū:
sī fletu vdante misericordiā. Plenū quippe
gaudiū fuit: vbi nēmine flente cū solis
deum gaudentibus. Aut itaq;
videre et adspectus: ut gaudiū vrm
plenū sit. Ac si palā dicat. Non stupa
gaudia que et meā re sint imota
et ita sunt finē ob noxia. Hī illud singu
lē gaudiū a pīe petro. cuius plenitudo
nullo vnquā mētis actu minuī:
obtutus nullo vnquā tēpe defloruī. Ibi enī
spectus m petendo: quē dubio q petī
non adspicit. De huius plenitudīe gaudiī
petrus fidelibus sūis bene ait. Credentes
autē exultabitis lētitiā ineffabilī et glōriā
plenā: reportantes finē fidei vrē. sa
lutē animārū vidēlīt. Petē autē huius gau
dīi nō ibi tm̄ pīe celestis mīstēriī fla
grāt: Hī et signa equātē. p eiq; recep
tōe. Recepēm quippe vīrtutis affectū o
mnēs signa queq; nō destruit. Hī
nesq; vīdeo finis ipletū. Hec m̄ p̄ nōīe
locuta sū vobis. Venit hora cū iā nō
in p̄bīs m̄ p̄bīs loq̄r: Hī palam de pīe annū
tiabo vobis. Illam nimirū horā significā
vit: qua eis pacta passiōe sua ac resur
rectiōe finīs sēi erat gratiq; datura. Cui
bus sūcessū mox instructi. spūalī de
monstratiōe mōstrabit: quo ptrus oīa q de agnitōe
et amōre mōstrabat. ad austerius sola q ad eiq; visionē pīne
gebāt. minuaret petē ac desiderāre cu
rauit. Hec tē cēm q̄ subiūxit. Illo die
in nōīe meo petetis. Possumus horā
qua palā de pīe annūciatt. dīc p̄ palā pīe
dīcet. exīstīo: qñ sicut apīs aut vide
bimus eū facie ad faciē. De qua annūcia
tione dicit et ihōes. Cum nūc filii di
cimus: et nōdū apparuit quid erimus. Sci
mus q̄ cū apparuīt. similes ei erimus: videbi
mus eū sicuti est. Vbi vēacit in nōīe ihū pe
tūt eīs: dū p mīa fīlīgitate inhere
dūt: equatq; ad suā salutīs sortē ptū
gauit: a q adhuc mēt isidias hostiū p̄ēp
nauī mīne. Quā sēdm petrū deus antiq
sic indīe futās p̄misit: illo mīens dīc
in nōīe meo petetis. In die etēi petūt:
quid mē febrās p̄sūasū. ut mīa mīnuī:
hī in luce semp̄ine pacis. et glīe bīdī
tūdīnis p nobis mīsericordiā fīdī: Dūt aut
ibē spūs eloquiū in illa celesti ciuitate poīti
etiā p̄sentiē in nōīe salvatōis petē in
telligī: qua videlīt tpe vīsualis indicij
et resīmitatōis torpēm. in quig p dīno ētauē
uemē desideānt. Dūs ihōes aut. Vidi sub
altāe aiās mīrtyrū p̄pē ūbū dei. et p̄pē
testimoniū q̄ hēbant: et clamabant voce
magnā dicentes. Vsqquo dīne scūs et ve
rus nō iudicas et vindicas sanguīnē nrm:
de hīs qui habitant in tra: Vbi q̄uo sub
infertur. Et date sūt eis singule stole
albe: et dictū ē illis vt requiescerēt tpe
adhuc modicū: donec impleant cōsūmi cōī
et frēs eōr. Singulas quippe stolas al
bas nē habet aīe. cū sola sua felicitate
fruūt: albas autē accipiet tūc: cū ipsius
mīe nūo firmū. corpm q̄ mōlliū recep
tōe glōriabit. Et nō dico vobis: quia e
rogabo patrē de vobis. Quia dīns mī
nimē dubitat ego et ipse ē: nō sūmus sūplitatis
nō humanitatis humilia loq̄ de sēipō.
Quod ei dicit nō rogaturū se patrē
de discipulis. qui consubstantialē pī
dīnitatis sue potentiā dicit: in qua pīes nō
ipse rogat. Hī rogata tū pīe gsueuit
donare. Qui nō petis aut. ego aut roga
ui patrē ut nō deficiat fides tua. et
de illo ihōes. aduocatū hēmus apud patrē
ihesū xpm̄ iustū: qui dispensatōes dū
est. assūpte humanitatis: cuius tū tūpibus
pīis oīb; oculis p mīa misericordia
quotidie mīscuit. Quotest et ut nō patrē

ueniet atrpi qd aut 2 no dico vobis q
ego rogabo pr̃em de vobis: qua ip̃e pr̃
rogat. ꝟ de fruct̃ tuc posuit rogabo. q
sine mea pace recepturi no sit opus
ut aquod rogari de illis: q minime tata
b̃itudine donati sunt. q amplior ee
no p̃t. Ipe em pr̃ amat vos: q vos me
amastis. et credidistis q a deo exiui. Non
ita intelligẽdꝫ e qd amor et credulitas
discipulor̃ p̃cessit amorem quo ipos p̃r
amauit. mitu q quanta ꝓ sit minus
celestis gre. em apostole quat aplis.
aut quis ꝓphet dedit illi. et retribuet ei. qm
ex ipo. et p ipm. et in ipo sunt omia: ꝟ ita
potuq q p̃r illos gratuito amorem p̃uenit
atꝫ ad amandu credendumꝫ fidelem amã
do sustulerit. et q ipi agnita filii dilectoꝫ
ac fide. pio et solu eor̃de ꝟnauerunt:
multoꝝ eis dom̃o p̃mne dilectoe ee ac
muneratore. Non aut arbitrandꝫ. qua
qua p̃ sine filio aut sp̃u scõ amare uel
amore posset munera dare: nec rursꝫ
estimandu. qua filiꝰ sine p̃re et sp̃u
scõ valeat amari uel credi. Ex q° aut
ipe em̃ p̃r amat vobis: intelligẽdus
una cu filio et sp̃u scõ amare. quos a
more dignos iudicat. Et q̃ uidit q
vos me amastis. eade rõe sentiendꝫ:
qua q̃ filiu nre amatis. ipse cu p̃re et
amboꝝ sp̃u ametur. qua quoꝝ ꝛspectu
filii et una ds̃itatis: hoꝝ una eade
sunt dona utrius. Exiui a p̃re et
veni in mundu. rursu relinquo mundu. et
vado ad p̃rem. Ait discipuli a p̃re et veni
in mundu. qua visibilis mundo apparuit
humanitate: q erat invisibilis apud p̃rem
divinitate. Exiui a p̃re: q no ita fore
qua p̃r et equalis. ꝟ m assumpta natura
minor apparuit. Et veni in mundu: qua
fore ꝟbi qua accepit. eade ihesus mundi
amatoribꝰ se videndu p̃buit. Iterum relin
quo mundu et vado ad p̃rem: q ab
aspectu amatoꝝ mundi q̃ videant. hui
et se amatoribus sine equalit̃ p̃r
dendo et doluit. Relinq mundu et re
gnat ad p̃rem: q humanitate qua susti
pit ascensione ad invisibilia ꝟ dupli
cet quide iuba dñi ministrat. et sicud
ipe testat mpa nr̃a sunt dea ꝟ dispen
sa quib dicebant. adeo carnales affec
cant: ut eor̃ p̃fectu carnime ex
cant. et no solu archana deor̃.
ꝟ nec xpi ignorantia sua intelligere.
tantes simplicit̃ et diluci de plate
q no intelligentibus p̃bia cant. di
cunctis ministrauit. Ecce nr̃ palam
ans: et p̃bium nullu dicis. Palam
ur. cu loq̃ autumabant: cum mul
deor̃u undꝫ comphendere valebant. q
aut admugut nr̃ scimꝰ q sine oia. et nos
opus ꝟ tibi ut quis te interroget. in hoc
qua ideo existi. apte ordinat. q iuste
as eos dñs de hac mavie disputabat.
que illos delectabat audire: et que illi ma
xime volebant. Hec ipe p̃uenio ad
ltra p̃cebat: unde illi mira sine ora
quasi dñm. et quasi dei filiu a deo venisse
credut et confite. Aptu nunc primu
tie inducta ꝟ cogitatiom nosse se tibi
logno affirmate. qua deo supplicate an
Tu em solue nostri cordia omnipotens
hom. Non erit remiae aut. Tu em qui
sabaoth qui iudicas iuste: et probas re
nes et cor. Scio hec tu scis. aut ingra
genti quecoranda. sed sollicitu ei
grandꝫ free mei: ut no iuba tua
opa mea. ꝟ et ipa q̃ cordium secreta ap
me apparebunt dies iudicii. Non imputes
mihi peccatoie odioꝝ aut ire rubigo
resideat quo in turpes uel detestabiles
moie radix oriat. Non ubi mediato
re nocentie innascat. ꝟ meoꝝ sine gra
re dominatoie q dr. ego em opa et cogi
tatoes eoꝝ ut congregẽ. et exquisitoes

veio

In anima maioze ꝑmo ꝓ maȝi cpi de remissis militarium

Legimꝰ in ꝓphetis cū nimiꝰ ira tui subuſio dimiꝰ inimici. et rupta ſtuꝫ dei destruēdi illam qꝫ ingruēt: conſiſtentes in ea aliud nō ꝙuſſe ꝓſidiū. niſi ut abiectis ꝛopioꝝ armis ictuum a ſtruāta ſuſcipient. et dictaꝝ ambitiōe ſepōta. humilitate ſe pauꝑtatis induerent: ſtiꝫ ut exinde remediū ꝓcipiant. vñ illis ꝓdicto tō tumebat. hoc ē ira dimitatis quā luꝑ uanando ꝓuocauerāt. abſtinēdo ſe remedio: et offensam quā in eos ſuꝫbia contraxēat. humilitate mitigāt. Dicitur cū milia tribulatōe. ꝙe rex deꝑōta ꝓpria ſi ꝓpria. regali ambitiōe ſubmota. me bra ſua cilicio ꝓtexiſſe: atꝫ in ſacco ſe diebus ac noctibus voluiſſe. Sapiēs g⁹ rex: qui ſcit. qꝫ admodū aduſa ſibi ſu pare debēt. Hoſtes em vtiute ſuꝫabat: diuꝫ aut humilitate vincebat. Sapiēs plane rex. q intelligēt quibꝰ armis v tetur ꝓ tpis qualitate. ſtū aut inſidiā illi hoiēs. apphendit arma bellica: cū maſtrum ei deꝰ tornaꝫ anima uſtricie Sapiēs mꝫ rex: qui ꝓ ſalute ciuiū. ꝓ catoiē ſe magꝫ conſtitꝫ ee ꝓ rege. Ob humiſtꝫ em ſe rege ee. ubi rege olim deꝰ ꝓtuneſtri: nec poteꝛie ſue meminit. vbi poteꝛia dimitatis agnoſcit. Obſi uſatum g⁹ ſe ee rege du picit ꝓpria. du dyadema depoit. Cilicio aut veſtꝫ et ſacco. ieiuniis ꝓſecꝫ. ordibus tuoꝝ. aſpera rec. Du ſe rege hoīm nō meminit: rex mexpie ee iuſtrie.

oꝛie ꝓfect efficaciā. Et an oīa illam ſe quia mēte recolamꝰ horā. illam cuiꝰ ue nie optemꝰ: mq nō id ꝙ ſeptuāt logtur nobis dñe. ſi placam de ꝓce auūciet nobis ſtm quo vult 2 regnat deꝰ in om ſpūe ſcō. ꝙ oīa ſ. ſ. amen.

mudcibus. talem cordis mei ꝓcmq mia ſione: cuiꝰ ꝓpe dignet in eſſe mādꝛ. qui uig tenitabilis miſtoꝛ et indep ē Deus dno capt. q deliberatōe et ꝓpoſito ꝓpa ſit mēte cōtaminat. Alius capt. q deſeꝛa ꝙe ꝓpa mēte ꝓturbat. nec tñ ſtac ig ꝓtandi conſenſu ꝓſiſtit. Tertius capt. que nāh motu mētis ꝓmittētes ad ꝓtrāda vitia illicuit. q boiꝰ q cogitat debuit ꝓcedit: ne tua ſi cū fiuntaſimata rep q dqꝫ ſuꝫpa gesta nec dta nouiꝰ ad meꝛiam ceduꝛuꝫ: quaꝝ creb⁹ ꝛetitato. qi miſ rep importuna ꝓbitas oculos coꝛdis mundauoluit. ac ſtuate eiꝰ actiē iqetate mꝫ q exeꝛcitat cōſuenit. Acuitio at dis cogitatōis nequa grūbus monuit caſtigat ſtion: cū dꝛit. Omni cuſtodia cuſtodi coꝛ tuū: qm ab ipō vita ꝓcedit. Cuiꝰ nōia ſequēs atqꝫ ſollicita: ne ſi qi cō ſilio ꝓtiſq factnoiꝰ ſuo delinqꝫ: a ſuggeꝝ. confeſſiōe et digne ꝓnce fletibus ab ſtenēꝝ. Si delectatōe ꝓcandi nos tep tibus et lacrimꝫ. cōꝛa amaritudie ꝓpetuc cor dacōe pellam. Et ſi nos ſolos ad hoc inuſtandū ſuffice nō ꝓſſe videmꝰ. tm ineramꝰ auxiliū ut nris vibus qꝫ ꝛeping iſtoꝝ conſilio et mīteſſiōe ſuma nuſ nitū em valet deꝓcatō uſta aſſidua: ꝛ ſtiꝛd idē ꝓmiſit. oꝛā fidei ſaluabit infirm. et alleuabit eū dñe: et ſi in ꝓcie ſtr dimittent ei. Quia ſuꝫpatus cogita tiōs ad integꝝ tacꝛe nō ualemꝰ poſſuꝰ: ſuas mētes valemꝰ tmiſſiōe bonaꝝ cō gitatiōn. et maxie ſe fregti ſcptuaꝛ meditiōe fugeꝝ: unde exemplū pſal miſte q ait. Quō dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea ē. Detamꝰ fuꝫ pcē. ut et coꝛdis nob⁹ mundicia ꝛ ſoi

Religiosꝰ ꝓcepꝭ nō ꝙdixit mixtū: ꝫ mu
tauit. ꝓcuratiōēm militie disciplinę te
nuit: nec celestiū disciplinaꝝ obtinet ꝓ
curatū. Sco magᵒ ꝙdixit mixtū: quia ſuę
ferro ſuū iuſticia ꝓ ciuiū ſalute ꝓmo t
uigilat. ꝓmo negligat: q̄ ut tota ciuitas
ieiunaret. Fame ſ'ua ꝓmo indixit: et ſo
lus oīm ciū ꝓor reperit eſurie ꝙ miles. Sed
cū cāt: ut qui potentior ciuitis fuerat. de
notior fieret uulgꝰ. Exemplo ḡ ſuo ꝑce
pat religionē exercitū nō armie: ſed ſola
deuotōe munitū ſubz ocūꝭ ſepū. ocūꝭ eta
tē. a diuinis epulis abſtinē. Addunt
religioſe exercitui mīe: cū mīa deuotōe etiā
infancia militare compellit. Pictus cū
ee ꝯtra. mīa causa: ymulie ꝙ ubi ſbz
denegrē. Sed cū ſufficeret ad placandū
dm̄ peccatoꝝ ſatiſfactiō: ni ſemoy quoz pecā.
ymbroy noctuꝝ deplorāt: et fletibz alie
nis delicta ſua lauāt. abluūt. Ista aut
fides oīa testimoniū uim̄ fidē ee nēo t qui
neſciat: ut quotcunq; tribulacōibz ꝓmi
gemunt. ad hec p̄ſidia cōfugimꝰ: ut poſſe ad
uſāmꝰ dnm̄. dnm̄ imꝑuptu t. ieiu
nemꝰ et uigilemꝰ. Solet quidē hoc
quotcunq; necessitate arcta nimis pacis:
ad ꝓximas gentes auxiliū cā deſtinare le
gatos. Sed quid t melig. legatoꝝ ad
dm̄ ꝙ ieiunia deſtinemꝰ: ab ipō implorēꝰ
auxilia: ab ipō nos cordi et oculis cō
fidamꝰ. Auxiliū cū nō aliūde sperando
petimꝰ: ꝫ de ſuo ieiunio uisibz
expectemꝰ. Cū cū petat ab alto: qui
intra se ꝓpe ꝑ ieiunia q̄rit. Quāto ei
deo uicinior fuerit: tanto aduſariis nīis
a nobis longius pellit. Oportz ig nos
ꝓximos fieri deo: qui dicit ꝓphā. Ecce
qui elongant se a te ꝑibūt. Et si a deo
qui longe ſunt ꝑibūt: uicinꝰ q ſuꝭ ꝓximi
ſaluabūt. Aliꝰ ḡ ꝓximi deo ee nō poſ
ſumꝰ: ni ad cū ieiuniis et oculis et elee
ſinis ꝓximemꝰ. Deus cū ipe ꝫ miſeri
cors ieiunij et ſtue t. Alter deo qui
ei ꝓximꝰ ee: dei ymitari hoc ee q̄ deus
t. Totꝰ ig mīs tribulacōe ministrantis mīe
ieiunauit. Q. ꝙ tota. nō ſm̄ ei ſenes
et iuuenes t infantes: ꝫ etiā pecudes
legimꝰ ieiunaſſe. Sed ma res. Ieiunii
ꝓ ciuitate preco: quicqd̄ ꝙdicō nō ꝙſtrin
gō. Vñ et nos fidēs typū agrestibꝰ ſuſtine
amꝰ ꝙ ieiunare deinꝰ t et uinū di
mittere. abſtinēā deplorāt. Sed q̄le ſit
ciuitꝰ abſtinēā deplorāt. q̄ꝑ
hoc ꝓphanos ꝓ ſalute ſua nō fuāt. q̄ꝑ
rudes ꝓ ſalute hoīm ferentiū. ni q̄ſtio
libroꝝ pereūde t. q̄ indicto ꝓ ſe a fidē
te ieiunio nō ieiunat: Sicone cū pec
t et q̄ nō intelligit q̄d ibi ꝛminetur. t mur
q̄d mūdat: Et pecq̄ dē videō deſi
nat fouea. cauet ꝓpriā ruinā nec
uia ieiunādo ꝓximū declinā q̄ꝑ cū
Deſpectio cū deꝰ t. tūc te mūdare
cū abſtinē deū: tūc grauē cū deſpicis
deū. De hac deſpectōe apoſtolus ait:
a nob' dne aūtat. Sed ducꝰ et pīa
cula cū iudicū. Ieiunemꝰ ḡ fide
ſū mīſſiōe: ut hoſtes nīos ieiunio
ꝙbz et abſtinentia ſup̄ā ꝙſtinga
ꝓ dnm̄ nīm ihm̄ xpm̄. Amen.

Die lō ſcā octā. ſecūda luctū

Sic ill' dixit ihūs diſcipulis
ſuis. Quo uobiſcū ſedeo aūtē et ibo. ꝫ
illū media nocte et dicā illi: amice com
moda mi tres panes. quia amicꝰ meꝰ ue
nit de uia ad me. t nō ſedeo q̄d ponā
ante illū: Et melig. Omelia
venerabil Bede p̄bri de eade lōe

Rogatus a diſcipulis ſalutare
nō mō formā orōis: ſed et
ſimilitudinē ſuadendę instantię tradit ami
ci. dicens eē ait ad quē media nocte ue
nit hospes. nec habet quod ponat ante eum.
hoc deo intelligi: cui in media tribu
lacōe ſupplicāt: et tres panes. Intelli
gendum trinitatis. q̄ ꝑtes uitę ſpiri
tualis doctrinę debemꝰ. Alioꝰ qui

venit de via · ut nō ē āīa mea aqua tonice
a nobis recedat: quotiēs ad petendū ter-
rena et qualia foris vagat. Regit gō
celestia abhōīa rectia desiderat: ōi in
te vēnūs supna repuit ac spūalia me
fecisti. Deq̄ pulchre q̄ petrus adhuc
nō ḡre q̄s ponat ān illū: qui
ad pḡs eternū tenebris dīm suspirantis
sit ēn cogitāt. nil loq̄. nil lubet
intuēi: solū q̄ recognouit sūme tēpi
ris gaudiū tonc̄ placuit. aīa ad hō ple
nius intuēdū ꝓnc̄ne satagit. Et ille
ut scriptū habet nolī in molestia cēt ita
ut clausū ē. et ꝓnci mecū sum in
cer. dīm ē intelligēdū fīnōie: q̄s s̄
ēphus odē aḡni ad loquēdū mysteriū p̄ū
clausū q̄ē tpe fanne ubi: cū intelli
gēdo nō datum. Et illi q̄ euangelicā
ēphi cū p̄ne egstantes p orbē tēre
p̄dicauerunt. p̄ū principibus ia sunt
ēphi q̄ete cū dīno: et cū orando
ēphi ut scripsit desiderāns intel
ligēdū ab ipō dō: etiā si ipō desit. p̄ q̄ē
ēphi. Dico vobis: et si nō dabit illi sur
gēdo eo q̄ amīcus eius sit: tū ī pbitate
ēphi. et dabit illi q̄tūc̄ habet. Et ego dico vobis
vobis: q̄erite et dabit
vobis: q̄erite et invenietis: pul
sate et aperiet vobis. Omnis enī
qui petit accipit. Dīne ēn salvator nr
ēphi celestis regni gaudia nos ꝓcurare
desiderans. et nos eād gaudia assē pe
tere docuit: et nobis petentibus se ip̄m
eternū cē promisit. Petite inq̄t et
dabit vobis: q̄erite et invenietis: pul
sate et aperiet vobis. Quae nobis sunt
petenda dīm nr̄i ihū xp̄i magnopē et

toto corde pensanda: qua videlicet regnū
celoꝝ nō otiosi et vacantibus: sed petentibus
q̄entibus pulsantibus dandū. Inquiens: q̄
q̄erendū et inuenīs: Petenda ē q̄ iam
regni orando: q̄endo recte vivendo:
pulsando p̄severando. Non ēn sufficit
ubiq; tm̄mō ubiq; rogāt. si nō eād affec-
tu mō diligendo quale nob̄ sit vivendū:
ut digni simus impetrāre q̄ poscimus: ipō
attestante q̄ ait: Nō ēn omīs qui dicit
mihi dne dne intrabit in regnū celoꝝ. sed q̄
fecerit voluntatē p̄tis mei qui in celis ē:
ipse intrabit in regnū celoꝝ. Deq; ad
p̄desti bona intelligasse. si nō q̄sq; studeat
ea q̄ intelligendo agat ut ad finē finā p̄duce:
q̄ nīmo melius est nō cognoscē viā iusti-
cie: q̄ ea q̄ agnitā deseruisse q̄ti-
dīn mīe ē fidēs mei ut petrus sedu
le: sine intermissione dēmus q̄ pedamus
ān dīm. placēmus corā dīno q̄ fecīe nos:
ut expandi meam videamus salutem q̄
sit nos vivē velit: quid nos facē possit
qui fecit nos. Quēamus dīm et con
firmemur: quaeramus faciē eius ꝑ: et
ut sine timōe ac vide meam. mundi
nos ab oī inquinamento carnis et sp̄ūs: q̄
nō in casto corpe mō dīe resultemus ad ce
las sublevari: nō nisi mundi corde gaudia
valeāt dīne magestatis intuēi. Pul
semus infatigabili desiderio cīne dīm
dīe p̄ditorē auxiliū: nec deficiam
a cepto. p̄usq; ille aperiēte de cruce mo
rtis sue q̄ēpi: ac porta meam p̄ce
lestis ingrēdi. Remo sibi d̄ inoportuna
blandia: nullius sine fidēi actibus
quasi qui mīa usu indigē nō egeat
a p̄cibus cessēt. q̄n quotq; etiā cū se ad
bona quib; egisse cognouit. quia q̄
hoc districte iudicē ignorat. timēs
cū p̄pheta exclamet. Non intres in
iudiciū cū seruo tuo: q̄ nō iustificabitur
in cōsp̄tu tuo oīs vivēs. Et cū

bto iob. Si me iustificare voluero os meū
qdēpnabit me: si ↓ innocēte ostēdero ꝑuū
me appbabit? meor. ꝙ illig aplicī sūo
mō. qz si cōfitear ꝑcā mā fidelis et
iustus ē. ut remittat nob ꝑcā mā:
et emūdet nos ab oī iniqtate. Dic
ēmg qui nō ꝑcauit mēdax facim⁹
eū et verbū eius nō ē in nob. Aduoc⁹ mr
suus ihūs xp̄s cōsideāta ꝑcatoꝝ suoꝝ qua
litate seu qntitate. a ꝑcenda venia nec
tem defraudo reuoc⁹: nec mē visa suoꝝ
putredo volnerū. nec mē sui magnitudo
languoris. a qncūda salute retrahat.
Verebat magna obtīmēde salutis
fiducia: q ipe tenditor. in medicū nob
fieri. ipe ad nos venire in carne. ipe mf
mitates mas suscipe ut sanaret. dolores
nros ut auferet. portare dignat ē. ipe
suū ꝙ nob sanguīe fudit. suā ꝙ nobis
vita nra morte obtulit. ipe magnis
ꝑcatoribus admissis. magr pnie remedia
ondit: ducē ꝙ petrum sectē suū de
nimia viri. quos ondit nob fugere
a vestra ira: facture gr̄a dignos fructus
pnie. Et paulo p̄ qm ipe mag⁹ dulce
tribuat deū nō ḡmur: et q̄ deū estimat
sibi. Ipe hebdomadib⁹ cotidianis q̄ minutis et
minutissimis culpis cotrahim⁹ cotidiana cōfessione et intermissione
mutue medicamēta cōtrectat: dicens
ꝙ aplis iacobo. Confitemini alt̄utrū
ꝑcā vra: et ōrate ꝙ invicē ut salue
mini. Ipe rogat ut ꝑsistat ne amat:
q̄ nos loqui ad se rogando largo
donatore cōgrat. Hoc mḡens q̄ petrus
arripuit. et qui queat tueat: et pul
santi aptetur. Dom gr̄a dubitādo
ꝙ petentes. quētes tuētq; pul
santibus nob aptē: q. nimiū falli
nō potuit virtus q̄ promisit. Sed ho
ē vigilancia intuendū. qua nō oēs
q̄ coram hoīb⁹ orāt vident: mḡstū
mētis arbitrū petāt nec q̄cquā
celestis regni aditū pulsāt ꝙdam.
Recte eī ihūs dicēt. Ape ē oēs oī
bus tuo rantibus eū in vitate: si no
q̄ quos dñm tuoꝝ ē nō in vitate
cognoscēt. In nocte q̄pe dñm vi
tate: q̄ in hor q̄ oratio dicit. nunc
dño ꝙ dicūt. In nocte dñm vi
tate qui suas ei ꝑces obtaturi. ꝑmo
ussa illig implē satagūt. q̄ deum ei
m orde. et dimitte nob deb̄ra. sic
et nos dimittim debitoribꝰ nr̄is. illud
nā virtū eius implere cū qd dicit. et
cū fructus adornā. remittite. si q̄
ētis aduſ q̄ē: ut et ꝑ vr. q̄ mō
est remittat vobis ꝑcā vra. Vnde
et de talibus q̄pe ihūs subūgit. Ve
lutate tuētū se faciet: et deposito
ne eoz exaudiet: et salvos fiet eos.
Illi utiq; dñm virtus tuoꝝ: q̄mō
eū conpbant. Hoc ipe cū clamasse
rit oratōe expandit: q hoc cū ad se sus
pirauerint ꝑa desidia ꝑficiet: hos
cū de q̄c vita tūsierit. ad salutē sus
tollit etnā. Ait eoꝝ sitit qui dimit
tutate tuoꝝ: quos redarguēdo in
robus ait. Petrus et nō accipiens
eo q̄ male petatis. Male nāq; petit
qui ꝑsecurantes in ꝑcīs q̄ eius ꝑdo
q̄ ipi nūme dimittūt ut s. dñs dimit
tan⁹ impudenti exorant: quales
ipe ꝙ ysaya reꝑbat dicēs. Et cū ex
tenderitis manꝰ vrās. auferam oculos
meos a vobis. Et cū multiplicaueritis
orōem nō exaudiā: manꝰ enī vre
plene sanguīe sunt. manꝰ q̄ adhuc
consulendo qua voce ꝓsternt ipsi
re q̄ posseint: audit cū sanguīe
Lauamini mundi estote: auferte malū
cogitatoꝝ vrāꝝ ab oculis meis.
Male petit q̄ voce dñm mbzre in
die obtinendo cōtemnit. et misericordiam

ꝯm ſuã voſtꝝ ſupplicacoꝝ exaudiẽ mi
ſando depoſcit: quos ipe requelles m
uagꝰ loqtur. Qd aũt vobis me dñe
ſtẽ: et nõ facit ea q̃ dico? Dequo ꝛ
ſalomõ mꝑbiis. Qui declinat mgꝝ au
rem ſuã ne audiat legẽ: oõ eius
exẽcrabilis. Male petit: q̃ nõ ſuꝫne mel
dño intuitu ſed exemplo ꝓphaꝝ
ſuame gra laudis longis mrũbant
ſtibus: de qua ipe teſtis et iudex ter
rabilis ꝓteſtat: qua receperũt mercẽ
ſuã. Male petit et illi: qui trena
mã gꝝ mercẽ q̃ celeſtia bona requirit:
Quoꝝ pres aplus in ipa de q̃ loquũr
ſua ſpalit reprehendit. Cu eĩ dnꝝ
ſꝰ petrie et nõ attrpicie. eo q̃ ma
le petrie: ad uxit q̃ ũo ut in tota
ſcꝛiptꝝ dicit ſũmatie. Recepẽ ꝑ
ſonates. ꝑ pace tpm. ꝑ ſalute tꝛpm.
ubitate fꝛugũ. ꝑ ſẽitate aurũ.
ſtis q̃ ſuig vite nrꝝis dñm petẽ:
ſtinõ petã: ut habũdãtes uatico
ꝓfũ. libẽius ad futã dona ten
ꝑitate a ſuo datõe ꝛequiruntur. non
ſuste ne eis datõi deuotoibꝫ aĩe obe
ant. Et ut habũdantiꝫ cõmeſſatoibꝫ
et abrectatibus vatet: et ſecũdo
ſeruius ac licteꝛis ſuis cõcupiſcẽtijs.
ne carnis illecebris ſꝛuãt: tꝛito ta
es male petẽ dicit. Nõm q̃ omne
ſuguoꝛ petitoꝛ eo q̃ male petãt
ſcripe nõ meãtur: ſtudeamꝫ dilis
mi et bñ petẽ. et digni ad obtinẽ
ũq petimꝫ epiſtẽ. Ex ita fit. ſi et
ia que deus uſſit orando q̃rimꝫ:
ꝫ quales ipe nos fieri docuit. tales
ro orando ꝑ redimꝫ: et intenti ꝑa
ꝫ bonet impetremꝫ inſiſtimꝫ.
Et aũt ſcẽ cupimꝫ que ipe nos petẽ
dat? audiamꝫ illud euangelicũ
Quẽrite ꝓmũ ꝛegnũ dei et uſticiã eiꝰ:
et hec oĩa adicient vobis. Regnũ aũt
dei et uſticiã eiꝰ quẽre eſt et celeſtie
ꝓmiſſa dona deſiderare. et quꝫ uſtitie
uũtie ad hec ꝓmiſſa deſiderãdi mediũ
mq̃le: ne ſi a via forte que illo ducit
aberremꝫ. Ꝙuere quo mihi nũme
queamꝫ. Ex ſi iba dñi et ſalutatoꝛie
mi quã nos de exemplo tꝛeni ꝓmi
tie ad orandũ dñm pres hortat: Dili
genti uſtitiamꝫ: cui agnoſcimꝫ q̃
ſit maxie uſtitia. q̃ utꝛa nos regni
celeſtis aquiat. Quis mgꝝ ex vobis
ꝓtrem petit pane: nũgꝫ lapidẽ da
bit illi? Aut piſce: nũgꝫ ꝓ piſce ſꝑ
tem dabit illi? Aut ſi petierit oũ:
nũgꝫ porriget illi ſcoꝛpionẽ? Ipta aũt
eſt compatio hꝝ ſuctioꝝ q̃ audientibus
ad intelligẽdũ facillima: quã ſi homo
quilꝫ mollie ac frgilis et pua adhuc
tate ne gnatꝰ petentibꝫ ſe filiis quos
diligit. que hꝫ bona q̃ mus trena ꝛ ꝑ
gilia dare nõ denegat: multomagꝝ ꝑ
celeſtis petentibꝫ ſuis ſuo tꝛore ꝛ amore
ꝑtrie. nõ deficiẽs in melius bona la
gitur. Ex uno typico intelligẽdũ: q̃ua
dilectõi ſignificat: q̃ ſicut ille ꝓncipalis
ribꝫ ꝛ. uta ut ſine eo nulla inopia eẽ vi
deat: uta hꝝ ꝓncipaliũ ꝛtutũ. uta ut ſin
ea ꝛtutes reliq̃ ſpuales ꝛtutes eẽ ne
queant: q̃ unuſq̃ q̃q̃ boni agit. nulla
dilectõi ꝓficiũt. Vñ dicit aplus: q̃
ſi linguis hoĩm loquꝛetur. et angelorꝝ.
et ſi habeat ꝓphatiã ut noſſet mulia oĩa et
omẽ ſciã. et ſi habeat omẽ fidẽ uta ut mõ
tes tꝛanſferat et ſi diſtribuat oĩa facultates
ſuas in cibos ꝓpauꝝ. et ſi tradat corpus
ſuũ ut ardeat: caritatẽ aũt nõ habeat:
nichil illi ꝓdeſt. Caritas aũt vã ꝛ. qua
et dñm ex toto corde. ex tota aĩa. tota
uirtute. et ꝓximũ tm noſmet ipos diligẽ ꝑa
cepim. ſicut tm ꝓximus et amicꝰ. uincta ꝑfecta
quiſq̃ ſumꝫ bñficiũ dilectõis ꝓpendat:
duo dicente. Diligite inimicos vꝛos.

bñficie hñs qui odierūt vos: orate p
ꝑsequentibus et calūpiantibus vos. ut
sitis filii ꝓris vri qui in celis ē. Imꝑfecta
fides nō fructū exꝑimēt. Quō ei pisces
sub tegumēto aquaꝝ nasā vidit et alūt:
sic fides que in dīm ē q altiꝰ vite gau
dia ꝑlustra ꝑmia plectq; ꝓcurit. in
visibilē mysteriis gigm̄: visibilē grā
spūs ꝑ aq̄ baptismatis cōsecrā: visi
bili auxilio dīne ꝓtectois ne deficiat
nutrim̄: invisibiliū primoꝝ structu q̄
valet bona opa: meliꝰ illis aplis. q
que videm̄ temporalia sūt: que aūt nō vi
demꝰ eterna sūt. Possumus et hoc dicere. q
pisces in eo fidei typū tenāt: quasi
ille crebris maris fluctibus tundit.
nec ꝑimitur: ita fides fima ꝑ tribulōs
aduersantis mundi pssuis impugnā. non
vincta ꝑsistat. Imo q̄ etanter gloriosior
exsistat: assimilate illo qui missis ad ꝑ
dicanda eius fidei dona discipulis aut.
In mundo pressuras habebitis: sed confidite ego
vici mundū. Porro ꝑ oiūm spei mee eti
tudo figā: quā in ouo nouus fetus
erumpit: sic fuerāt duo fetus spectati. et
fideles quiq; necdū in ꝑfecti fugue ꝑmia
gloriā quā ēdūt nutrire: sic futurā spem
do pstolus. Dñs dicit. aplus. Si autē
q̄ nō videmus speramus: ꝑ patientiā
etam exspectamus. Heri igit fuit fides
rerum bona que principali a dño petit. hoc
institutio regni dei quā an oīa quecūq;
de mq. fides videlicet spes et caritas:
quia sicut scriptū ē. iustus ex fide vi
vit. Spantes aūt mala etū habebit: et
pleitudo legis ē dilectio. Dies enim lex
in uno sermone impleta. Diliges ꝓximū
tuū sicut teipm̄. et rursum. Dilectio ꝓximi
malū nō operat. Non aūt ē metuendū
ne si gratis dilectio a dño qua diligit
quecūq; si itio extorqueat dictum. qui
nec murmur contidianum da nobis hodie: ille
enim murmur rigore odiose constringit ꝑmittit
Hic aūt etiam rigore ꝑ dilectā tollit lapidis
insinuat: cū dicit. Quis aūt ex vob
premet petrū plane? nūq̄ lapidē pa
bit illi? Non ē sic intuendū. ne si for
titudinē fidei tuam hostis aliqui tem
tauerit ꝓmere. toto exercide dicen
tes. nec auge nobis fidē: ille nos
infidelitatis sinat nutrire venenis. Ju
cūm experientie nec virus infidelitatis.
qd̄ ꝑ ipm̄ gm̄ humano affectu ē exꝑimēt:
cū dē. Quis si petit piscem? nūq̄ ꝑ
piscē experiēt dabit illi? Non ē timē
dū ne si spem celestium bonoꝝ ꝑ qua
ꝑmia aduersa sil' et ꝑua tolerem: ꝑ
sima. a dño postulem. ille audiēs
mutat: et nos despectū fructus retro
spicit. dē ea q̄ zelum q̄m. parui li
bentie seculi cōmoda vindicta bonoꝝ ꝓmi
quire. Rte nāq; tumultū boū ꝓmi
noxia et concupiscēcie tumultus repe
tito veneno sordescere q̄ret. dē in
claudā gestat compa: cū dē. Aut si
pescit oīm: nūq̄ porriget illi scor
pione? Hec utiq; petrina a dño ad
vt sibi alimētū nobis puē caritatis
sancte fidei. ete spei tribuat. ut deū
diam odioꝝ. ut ꝑ fidē vrā. ut deū
lem nobis desiderio q̄ ad eūdē tēp
solet ascendere: et abs vlla dubieta
te q̄ petrina accipiem. dicat oēs
vidua voce illoc aplus: quia q̄ēa
pescēmq; sedm voluntatē eius. audit
nos. Sed et ipe dñs etiam nobis
fiduciā dat impetrādi q̄ nō petim.
cū subiungit. Si q̄ vos cū sitis ma
li. nostra bona data dare filiis vris.
q̄to magis ꝑ vr de celo dabit spm
bonū petentibus se? Audace aūt no
dat discipulos. q̄ vtiq; ꝑ ipm̄ ad q̄d
spiritū iudicū bonū edūt: q̄ innume
nēa q̄ in hac vita acquirere valeāt
mūdi cū delictis? Salomone aspi
dāte q̄ ait: q̄ nō ē homo iustus in
tra q̄ faciat bonū et nō peccet. Ut
ꝑuide dño q̄ grauibus petrinū cor

ne tanto pri sumg rdigm̃. qñ potiꝰ
mstriū regnatoie. quo mbaptismate
filij di sumg effi. illibato sp corpe
pri et mcte huemg. Certe nāq̃ ē.
q. si sum pri mdata sectam. renū
ndūt nos sempit̃ne bndcoiē hēsi
tte. qua nob' añ scula pmut. p dñm
nrm. q cū eo vivit et rgt
deꝰ vñ. sp̃c scī p oīa. s. s. Amen.

Jubilia assencamus dñm ihū sca
Jhūgelij secdm iohannem.

In illo tpe. Dixit ihūs turbis iu
dēoꝝ dnt. pā venit hora. clāri
fica filiū tuū. ut filius tuus clārificet te
et reliqua. Omelia bti augustini epi

Glorificatū apīe filiū p̃m sortiꝰ
hūi qua q̃ sustinuit a mor
tuis. et ad sua deportat̃ cōso
lat̃ ipa res indicat. et nullis añbi
guis ypbat̃. Sed qñ nō tm dnt pr
clārifica filiū h addidit etiā ut filius tuus
clārificet. nulto q̃ci quō prēz clāri
ficauit filiū. cū sempit̃na claritas
pris nec diminuta fuit nec informa
hūana. nec augēdi potuit in sua pfōe
dmā. Sed mscripta clāritas pris nec
minui nec augeri pt. Jam apud hoies
aut p̃cul dubio mdꝰ est. qñ in mdo
tpis deue notꝰ est. nondū a solis
ortu usq ad occasū. laudabant pris
nomē dñi. Hoc aūt q̃ ewan
xpi fecit. ut p filiū pr innotesceret
generibus. apīe prem clārificauit et
filius. Si aūt tpis mortuꝰ fuisset filiꝰ
nec resurrexisset. p̃cul dubio nec apīe
clārificatꝰ esset. nec prem clārificasset.
Sed aūt resurrexit clarificatꝰ a pre
resurrexit sic p̃dictum est clarificat prem
Hoc q̃pe agit ordo ipe doctor. Clari
fica mꝰ filiū tuū. ut filius tuus clari
fic te. Tanq̃ dicat. Resuscita me. ut
innotescat toti orbi q̃ me Deus mag
magis pandat quō clārifica prem filiꝰ
sicut dedisti mꝰ ei pōtē oīs carnis.

Sm̃ dñm pcepta apīe sās pollicet. q̃ si fide
pura custodit. sunt et alia bona celestia. q̃
dabunt ab ipso. nō ab eo

vt oīe qđ dedisti ei. det eis vitā et^{a}
iā. Omēz tuīe dixit omēz hoīez. a
ꝑte tm ſignificatiue^{a}: quā dnoſ tm ſ
a ꝑte ſignore ſignificatq̄ ē homo totq
ubi aut aplue: oīs aīa ꝑtātibq ſublimi
oribue ſubdita ſit. Quid ē tm dixit
oīe aīa^{a}: miſi oīe homo: hoc aūt q
ꝓpā data ē a ꝑte oīs tm ſ̄m ſēz
hoīem mtelligēdū eſt. ſicam ſedm dm
oīa ꝑ ipm fā ſuē. et m ipō tandiu
ſuē oīa in celo et in tra. viſibilia et
inviſibilia. Sicud ꝙ dedisti ei inq̄
ꝓmāt oīe tm me^{a}: ita te clāſificet fi
lius: idz notū te fciāt te ſm oīm tarm
quā dedisti ei. Sicud ē tm dedisti: ut
oīe qđ dedisti ei det eis vitā etnā.
Hec eſt aūt ip̄a vita etna: ut cognoſcāt
te ſolū vm dm. et quē miſisti ihm xpm
Ordo iuboz eſt: ut te et quē miſisti
ihm xpm cognoſcāt ſolū uerū dm.
Conſeqr ē tm et ſpūe ſcūe mtelligit^{a}:
q ſpūe ē ꝓpūe et filij tq̄ caritue ſbālie
et ḡſbālie āboz^{a}: qm nō duo dn̄ ꝓ
et filius. nec tres dn̄ ꝓ et filius et
ſpūe ſcūe: ꝫ ip̄a tnitas vnq̄ ſolq̄ verq̄
deus ſ̄nec id tm ꝓ qui filiq̄. nec id
filiq̄ qui ꝓ. nec id ſpūe ſcūe q̄ ꝓ a
filius^{a}: qm te ſunt ꝓ et filiq̄ et ſpūe ſcūe:
ꝫ ip̄a tnitas vnq̄ ē deus. Ego te cla
ficaui ſup̄ tram: opus q̄ ſūmauu qđ
dedisti mi ut faciā. ſicon ait iuſtiſti ꝫ
dedisti: ubi tm̄ dā^{a} eudēe gīā. Q̄
tm hz qđ nō acc̄epit. etiā m vnitate
ſtuāna nā^{a}. An nō accepit ut meſſil
mali. ꝫ bō faceāt oīa^{a}? qm m vnitate
ꝑſone ſuſcepta ē a ūbo ꝑ qđ ſtā ſunt
oīa? Hec quō q̄ſūmauit opus qđ de
cepit ut fciāt^{a}? tm zeſtet adſinc pul
ſiome expūctū. ubi mūdo ſuo mq̄ic
ꝓbuit qđ ſequēn^{a} exemplū. vīn ait
aplus petrus. xp̄us ꝓnob^{ꝫ} paſſꝰ eſt.
relinquēs nob^{ꝫ} exemplū ut ſequa
mur veſtigia ei^{a}: miſi qua tō ſumaſſe
ſe dicit qđ ſe tō ſumatum ē ꝫ ētiſ
ſime nomt. Sicud longe dn̄ ſ̄ apls
ꝑtia que vſue ē ūbis. qm pq dnoſ plu
rimos fuiſ cāt qđ dicebat. ffo de uit
mq̄ manꝰ meas et pedes meos. di
mūcerūt oīa oſſa mea: Et ne clāſi
ta me tu ꝑ. apud te mcrpm: ꝫ hoc
qua ſtm ꝓuſq̄ mūdꝰ eſt apud tm
eſt: ſicut tue. ita et ne. Sicud tue
ꝓdeſtmatoē: ita et ne ꝓfoē. fac
i mūdo: qđ apud te ita fiat ame mū
dū fac m ſuo tue: q̄ an tua ſtatuiſti. ꝫ
Intelligamq̄ ꝓdeſtmatoēz clāitatis
huane q̄ m illo ē nec ne eqmoſli mco
lie apus ꝓfēz fuit^{a}: et hoc ut ꝓſ
tmūdo fm ꝫ eſſe aūq̄ mūdꝰ eſt:
q̄ i mūdo etiā ſuo tue ficti. Sic em de
nobis dixit aplus ſſic elegit nos
i ipō an mūdi cōſtitutōēz ſtm. abbr
ne puta^{a} a voco qui nos ipō ut mēbꝛa
eiq̄ cēmq̄ elegit^{a}. Hic audiamq̄ aplm
m ſuaz exordio hūāz. ſicam et ꝑma
epla ſua ē ad romanos^{a}: et qm
epla ē principiū ubi legit^{a}. ꝑ dulq̄ ſuo
ihu xp̄i vocatq̄ aplus segregatq̄ in ev̄a
dei q̄ ante promiſit ꝑ ſcripaſ ſuas in ſc̄
tuis ſcis de filio ſuo. qui ſcm ē ex ſe
ſēne dauid ſedm carnē: qui ꝓdeſtiā
tq̄ ē filiq̄ dei i virtute ſedm ſm
ſctificatōēm ex reſurrectōē mortuoz^{a}.
Decimū hanc ꝙ ꝓdeſtinatōēz etiā cla
ficatq̄ ē aūq̄ mūdꝰ eſſꝰ. ut eſſ clāita
eiq̄ ex reſurrectōē mortuoz^{a} apud pres
ad tq̄ dextrā ſedz. Cui ꝙ videt filiq̄
ꝓdeſtinate ſue clāificatōēq̄ venire ad
tpūs: ut et nē fiat in diſſidio. ꝫ
fuit i ꝓdeſtinatōē ita ſtm ordinat
dicens. Et nē clāifica me tu ꝑ
apud te metipm. clāitate qua hn
ꝓuſq̄ mūdꝰ eſt apud te: idz illam
clāitatē qua hn apud te i ꝓdeſtā
tōē tua. tpūs ut habeam etiā vitā
in dextra tua. Manifeſtaui nō tm
hoibq: quos dediſti mi de mundo. Tu
eāt et eos mi dediſti: et ſmoēz mēo
ꝛuā uerūt ꝫ nūc cognouerūt ꝙ
oīa que dediſti mi abs te ſt: quia ibi
que dediſti mi dedi eis^{a}. et ipi acc^{e}

ẽ pala ꝺnũciabo ꝙ ũ q̃ m ꝓbꝫbꝰ nõ
ẽ pala ꝫ. Rꝺ aũt nõ m ꝓbꝫbꝰ occulta
ꝫ ũbꝰ manifesta ꝫ. ꝓcul dubio palam
q̃ ꝫ nõ ꝙ manifestauit ꝫ. qꝺ nõꝺ qꝺ
lam ꝺrpit ꝫ. ꝑm sic intelligẽꝺ ẽ ꝑ
ꝙe fuit ꝑtitꝰ pditꝰ ꝫ. ꝙ. admoꝺ illud.
oĩa quecũq audiui a ꝑre meo nota fe
ci vobꝰ. qꝺ nõꝺ fercat ꝫ. ꝫ loquebat
quasi ferisꝫ. qꝺ ĩmobilꝫ ee ꝑfipꝫ
stringebat ut faceret. Q; ẽ aũt quoꝰ
dedisti mi de mundo ꝫ. Deus ẽ eis de
ille ꝫ. q̃ nõ assent de hoc mundo ꝫ sed
hoc eis regnũ ꝑstitit nõ gnãtꝰ
Q; ceũ ꝙ sequꝫ ꝫ. tui erant et michi
eos dedisti ꝫ. ꝙn a; q̃n erant ꝑie. q̃n
nõ erant vngẽtꝰ filiꝰ eiꝰ ꝫ. et hũt
a; q̃n ꝑ a; quꝺ sme fiꝰ ꝫ. Absit. Dimꝫ
tamẽ hũt aliquꝺ a; q̃n dei fig ꝫ. qꝺ nõ
ꝺũ hũt ideꝫ ꝑe hõ fig ꝫ. quia nõ a; aut q̃n
hõ fcm̃ ep mre ꝫ. q̃n tm̃ habebat vm̃
ũsa cũ ꝑre. Qua ꝙe qꝺ ꝺrpit tui
erant. nõ se m̃ separauit dei fig sine
quo mehꝫ vngꝫ ꝑ hũt ꝫ. ꝫ solet
ei tribuĕ omne qꝺ ꝑt ꝫ. a quo ẽ ꝙe
qui ꝑt. Q quo cm̃ habet q vt sit. ab
illo habet ut possit ꝫ. et sumul vtrũq;
ꝑ hũt ꝫ. quia unꝙ fuit et nõ potuꝫ
Quo tertia q̃ꝑ potuit ꝑ. ꝫ cũ illo
filiꝰ potuit ꝫ. q̃n ille qui unꝙ nõ fuꝫ
et unꝙ nõ potuit. unꝙ sine ꝑre
fuit ꝫ. unꝙ sine illo ꝑre fuit. Q;
itaq ayt. et mi eos dedisti. hoc cm̃ se
accepisse hanc ꝓtatẽ ut eos habeꝫ oĩꝺ ꝫ.
q̃n qui ꝫ fuit omꝙ nõ ꝫ fuit homo.
Quidnã cũ ꝑri potuꝫ tribuisse vide
tur. ut ab eoꝺ illos acceperit. q̃n ab quo
ẽ q̃ꝑ ẽ. de quo ẽ ꝫ. et cũ ꝙe sibi eos de
dit ꝫ. cũ ꝑre duo xp̃us hoĩ xp̃o. Seq;
ac dicit. Et simõe tuꝰ suũcerũt ꝫ.
ut cognouerũt. quia oĩa q̃ dedisti
mi abs te sut ꝫ. idꝫ cognouerunt quia
abs te sũ. Simul cm̃ ei ꝑ dedit oĩa.
cũ genuit qui habet oĩa. et una iba
mꝰ que dedisti mi dedi eis. et ipi ac
ceperũt. idꝫ intellexerũt ab te exiuerꝫ.

ẽ pala ꝺnũciabo ꝫ. ũ q̃ m ꝓbꝫbꝰ nõ ẽ pala ꝫ. Rꝺ aũt nõ m ꝓbꝫbꝰ occulta ꝫ ũbꝰ manifesta ꝫ. ꝓcul dubio palam q̃ ꝫ nõ ꝙ manifestauit ꝫ. qꝺ nõꝺ qꝺ lam ꝺrpit ꝫ. ꝑm sic intelligẽꝺ ẽ ꝑ ꝙe fuit ꝑtitꝰ pditꝰ ꝫ. ꝙ. admoꝺ illud. oĩa quecũq audiui a ꝑre meo nota fe ci vobꝰ. qꝺ nõꝺ fercat ꝫ. ꝫ loquebat quasi ferisꝫ. qꝺ ĩmobilꝫ ee ꝑfipꝫ stringebat ut faceret. Q; ẽ aũt quoꝰ dedisti mi de mundo ꝫ. Deus ẽ eis de ille ꝫ. q̃ nõ assent de hoc mundo ꝫ sed hoc eis regnũ ꝑstitit nõ gnãtꝰ Q; ceũ ꝙ sequꝫ ꝫ. tui erant et michi eos dedisti ꝫ. q̃n a; q̃n erant ꝑie. q̃n nõ erant vngẽtꝰ filiꝰ eiꝰ ꝫ. et hũt a; q̃n ꝑ a; quꝺ sme fiꝰ ꝫ. Absit. Dimꝫ tamẽ hũt aliquꝺ a; q̃n dei fig ꝫ. qꝺ nõ ꝺũ hũt ideꝫ ꝑe hõ fig ꝫ. quia nõ a; aut q̃n hõ fcm̃ ep mre ꝫ. q̃n tm̃ habebat vm̃ ũsa cũ ꝑre. Qua ꝙe qꝺ ꝺrpit tui erant. nõ se m̃ separauit dei fig sine quo mehꝫ vngꝫ ꝑ hũt ꝫ. ꝫ solet ei tribuĕ omne qꝺ ꝑt ꝫ. a quo ẽ ꝙe qui ꝑt. Q quo cm̃ habet q vt sit. ab illo habet ut possit ꝫ. et sumul vtrũq; ꝑ hũt ꝫ. quia unꝙ fuit et nõ potuꝫ Quo tertia q̃ꝑ potuit ꝑ. ꝫ cũ illo filiꝰ potuit ꝫ. q̃n ille qui unꝙ nõ fuꝫ et unꝙ nõ potuit. unꝙ sine ꝑre fuit ꝫ. unꝙ sine illo ꝑre fuit. Q; itaq ayt. et mi eos dedisti. hoc cm̃ se accepisse hanc ꝓtatẽ ut eos habeꝫ oĩꝺ ꝫ. q̃n qui ꝫ fuit omꝙ nõ ꝫ fuit homo. Quidnã cũ ꝑri potuꝫ tribuisse vide tur. ut ab eoꝺ illos acceperit. q̃n ab quo ẽ q̃ꝑ ẽ. de quo ẽ ꝫ. et cũ ꝙe sibi eos de dit ꝫ. cũ ꝑre duo xp̃us hoĩ xp̃o. Seq; ac dicit. Et simõe tuꝰ suũcerũt ꝫ. ut cognouerũt. quia oĩa q̃ dedisti mi abs te sut ꝫ. idꝫ cognouerunt quia abs te sũ. Simul cm̃ ei ꝑ dedit oĩa. cũ genuit qui habet oĩa. et una iba mꝰ que dedisti mi dedi eis. et ipi ac ceperũt. idꝫ intellexerũt ab te exiuerꝫ.

ũt et cognouerũt vẽ quia a te exiui.
ẽ credidẽrũt quia tu me misisti. Qꝫ
ꝫ oĩa de ĩbus futuꝝ fidelibꝰ dica
nouerũt fiere ꝑfta cũ adhuc ceñ
ꝫ. ꝫ de hñe solis quoꝰ tuꝰ hẽ
ꝫ discipulis ꝫ et loqui intelligẽꝺ
ꝫ nudꝫ vrget qꝺ paulꝙ ayt.
cũ ceñ cũ eis ꝫuabam eos in nõe
meo: quos dedisti mi custodiui ꝫ. et
ꝺ ep hñe ꝑit nisi filiꝰ ꝑditiõis. ut
ꝑtia impleat ꝫ: nuda significat qm
cũ mundũ tradidit. Exposto q̃ꝑe
modo nõ nisi apl̃oꝝ solꝰ ꝑit. Dim
ꝫ. Nũc aũt ad te venio Oñ
manifestũ e cũ de corpale sua ꝺrpisse
ꝑntia. Cũ ceñ cũ eis ego ꝫuabã eos:
ꝫ cũ eis i ꝑntia nõ eẽt. Non
magꝫ ꝓte intelligũ ꝫ de quꝺ ꝺrpit cũ
ceñ cũ eis ego ꝫuabã eos ꝫ. ũ hñ quos
se ꝺbentes ꝫuare ita ꝺpat ꝑntia
corpali. et quos rehcturꝰ fuerat ab
ꝑntia corpali: ut eos cũ ꝑre ꝫuaret
ꝑntia spũali. Post nos ꝺ adũgit et
nos suos ubi ꝺcit. Non ꝙ hñe aũt
ego trm: ꝫ et ꝙe qui ꝺcredituꝝ sut
ꝫ ubũ corꝝ in me Obi manifestꝝ oñ
ꝫ nõ de ĩbꝰ ad eũ ꝓtinctibꝰ singꝝ lo
ꝫ ab eo loco ubi ayt. manifestum
nomẽ tuũ hoĩbꝰ quos dedisti mi: ꝫ de
hñ tm̃ qui eũ cũ illa ducẽt audiebãt
dum nõ ꝙ ut Deum: quꝺ de illis
q̃ꝺ tuꝰ audiebã discipulis fuse
rant. Manifestum magꝫ nomẽ tuũ hoĩbꝰ:
quos dedisti mi. Non ꝙ nouerant
ꝫ: nota i audita deꝰ ꝫ. m usꝰ magꝫ
non dicẽ. Ergo manifestum nomẽ
tuũ hoĩbꝰ istis: quos dedisti mi de
mundo. q̃ me audiũt hẽ ducẽtes ꝫ: nõ
quo vocabis ꝑe meꝰ. Sed quo manifes
tum ꝫ. si nos ꝺcit hora de qua supꝝ
ꝺpeat. ꝙ veniet hora. cũ iã nõ i ꝙu ꝫ
magꝫ loquar vob ꝫ. Sm vo annũciabo vob
ꝺ patre ꝫ. m ꝓbꝫbꝰ: Tm ꝙ ꝺ

ꝫ pala. ꝺ ꝑre meo annũciabo vob ꝫ

Tuū cū ubiq accepit: qui mēte peruēt. Et cognouerūt uḡ vē qz ate exij. et ē discerūt qz tu me misisti: et hic subaudiēs, ē vē qz cū dixit cognouerūt vē: exponē uolui/ adiūgē do et credidērūt. Hoc utiq ē dēde uūt vē: q cognouerūt vē. Ps dēm est/ ate exij: q ē tu me misisti. Ego p eis rogo: nō pro mundo rogo: sz p hīs quos dedisti mi. Mundū uult nō intelligi q viuūt secūm qrupis tenerā mundi: et nō sūt incasdrte grē. ut ab illo eligantur q mundo. Non utiq p mundo: sz p hīs quos pr̄ ei dedit/ rogāe se dicit. Qđ hoc cū q eos illi pr̄ ia dedit/ stingz: ut nō gt̄meāt ad eū mundi q q̄ non rogat. Deīm subiūgit/ tua tua sūt/ et q̄a tua sūt/ clarificatus sū in eis. Clarificatio ista fit cū ad hoc filij sequā et dicit/ et mea oīa tua sūt: et tua mea sūt/. Obi satis aptaz: quō unigēti filij sint oīa q sūt pris: q hoc utiq q ipe oīa deg ē: et de pre pr̄ natus ē equāl. Et clarificatus sū mḡ in eis. Clarificatio ista fit cū dicit: cū adhuc ēet/ filius tua. Dicēdo ei ia ēe stingi ondit ia fuisse p̄destinatū: et ēm hoc uolui/ q ēet futz. Et ū mḡ nō sū i mundo: et hīi in mundo sūt. Si hoc/ rām p̄sq illa qua loqbat/ attendas. utiq adhuc i mundo erat: et ipe stingi et illi de quib⁹ hoc dicebat/. Sic ē secūm sēm p̄scīm eorde de vite id ac ipe possūg uel dēmg: ut illi ipa ē adhuc dicat̄ in mundo. q mundana sapiāt adhuc: ille aut ia non ēe in mundo sapiēdo diuā. Potuit ē hoc cū unū ubiq. Q̄ nos ita intelligē oīno nō sinat: q nō aut. et nō sū in mundo. Si ia nō sū in mundo: q hoc oīno dēe se fuisse in mundo. ia nō esse. Rogo p eos ē ut cū ēdamq

dām mundana sapuisse: et ab hoc errore liberatū ia illa nō sapere: q mō ta quo sensu se induxit? Respuit p̄ stingi. id q̄ ipe cū in mundo pius erat. mundo se dixit ia nō ēe. Q̄ppō ipa rogabat: a mundo stingi absentia sua ia cito futaz. illoz aut tardius: q hoc ondēs. q se ia nō hic ēe. illos aut hic esse dixit: cū et ipe hic et illi hic adhuc ēent. Sic cū ē loquti hō cū gruēs hōibo: ut noe loqđi se sz hīs q̄dam. An nō uos q̄ring. iam nō ē hic de aquo q̄ring abitum? Et hō mayie de mo tu hūb solz dicit. Qđ et ipe sue tp̄ p̄mudēs q̄s lenitos monē posse adicit/. et ego adte vēio: sic ei ponēs quodā mō cū dixit. ia nō sū in mundo. Jn die assencionis dñi lectio sci evāgelij p̄m̄ūm

In illo tpe. Recūbentibus undecim discipulis apparuit illis ihūs: et exprobrauit incredulitatē illoz et duritiā cordis. Et relīq. Omelia beati gregorij pape de eadem lectione

Quod resurrectōz dñicā discipuli tarde ēdiderūt non tā illoz ifirmitas q̄ dispensatio fuit

Post brauiū et gloriosum resurrectōz dñi nr̄i ihū xp̄i qua viā dei templū ingayit impietate resolutū diuina mirabili potentia sustinuit. quadragesimalis hodie dilectissimi sermo pr̄ dicet̄ nobis: sacratissima ordinatione disposuit: et ad utilitatē mē erudicionis nr̄e ut diu a dño in hoc spatiū mora p̄trahi rationabiliter extenderit: fideles resurrectionis dominicē mysteriū. Plane doctrinalis nr̄e ministerium. Nam etenim xp̄i milites discipuli tumbaueāt: et de sepulchro crucis de emissione sanguinis. de q̄driduani corpis

...ctumstitie ſpūs ſepulchrū. ḡuatie
...eſtrudie nūtibus. quidam diffi
...ie torpor obrepſerat. ſtam cū
...mulieꝫ ſic euangelica pateſe
...ſtoiā. reuoluto a monumēto
...apide. ſepulchrū corpe vacuū.
...ūctio dūs teſtes angloꝝ nūtia
...: vba eaꝝ aplis alīsq; diſci
...lis deliramēta ſilia videb antur
...ā vnoꝫ heſitatōe ḡuāca tſmi
...te nutāte. nequaq; ꝑmiſſiſſet
...ūs virtus ꝓdictoꝝ ſuoꝝ ī eſſe
...ibus: i illa tpesta ſollicitudo.
...t tuōſa ructatō nre fidei fiūdam
...t ceſſent. ℟ tūc igr ꝑturbatōi
...us. mīs ꝓculis m aplis cōſule
...trui: noe m illis vie cōm calūp
...ua ꝑ ſpū. et contra terrene ingu
...ita ſapie docebam. ſtoe illoꝝ
...ſtrumēta aſperūs: noe eruditi
...ditoꝝ: noe cōfirmat attractoꝝ. grue
...ſtimo dīne diſpſatōi: et ſtōrū
...ūm nocie tarditati. Dn
...ſtrū ī ab illis: ne dubitaē a nob.
...on ḡ hīs dics dilectiſſim. qui mī
...ſtimrōes dūm aſcensiōz ꝑ ſlupe
...ūt oculo triſtie diſtrunſu: ḡ magī
...ūt confirmata ſacramēta: magī
...ūt reuelata myſtia. In hīs meto
...me mortis auferūt: et nō ſdm dic.
...ḡ etiā caimus tuoꝝ litas deſlātunt.
...hīs ꝑmſufflatōz dūm infūdit
...aplis ſpūs ſcūs: et dīo aplo ꝓpt
...ūp cetdo ꝙ regni claues. ouil'
...ea tua mādat. In hīs dicbꝫ duo
...us diſcipulis ītus in via dūs co
...ues īgrūt: et ad oīez mīc am
...guitatis caligīe detegenda ꝑa
...ctū ītras mētrat. Flāma
...ei illūata corda accēdit: et q
...ei tepida. reſcāuit ſeptūz dīo
...ūt auſtera. infractoē ꝓ pāis

(ac spiritum)

...gnoſcentiū aperuit ocul. mīto
...eliciꝰ hoīm ocul patefēo. quo
...ūc fuc manifeſta ē glōificato: ꝙ illoꝝ
...gnūs mīs ꝓcurpū. quo ꝓdicatōis
...uc ē ingeſta confuſio. Inter hec aut
...lia ꝙ miracula cū diſcipuli trepi
...ie cogitatōibꝫ ſtruabāt: et apparuiſſe
...m coꝝ medio dūs. dixiſſe ꝙ eis pax
...obis: ne hō in coꝝ remanēt cordibꝫ
...ōioibus q̄ voluebatur in cordibꝫ.
...ūbant eū ſpm ſe vidē. nō carnē:
...redarguit cogitatōes a veritate diſ
...rdes. Iugerunt dubitanerū oculi
...anūa manibꝫ ſuis et pedibꝫ cruci
...ſigna: et ut diligēcia ꝓfecte in vi
...tat: q̄ ad ſanāda īfidelīa cordiū
...olucra. clauoꝝ et lancee cāt ꝙ
...nata voſtigia: ut nō dubia fide. ſed
...conſtantiſſima ſcia teneāt. ne cā nāz in
...dei ꝓprīa conſeſſura ſuo q̄ iacebāt
...ſepulchō. Ad ultīo ḡ hō ꝓpter di
...liſſim. q̄ mīt rēnūc dūm aſcen
...ōne cū exactū ꝫ: hō ꝓuidentia
...dei cruāuit. hō doluit. hō ſuoꝝ
...oculis īſinuauit et cordibꝫ: ut
...ſue ꝓpīe dē cognoſcēt ꝛeſur
...rectiq̄: qui dē cāt ī nato et paſſo
...et mortuo. Dūm btiſſimi aplī omne
...ꝙ diſcipuli. qui et de ſpiritu ſcīe
...fiducāt ſuſcepiſſe. et de fide īſinue
...abigui. ita ſunt vitales ꝓſpicua ro
...boraū: ut dūo in celoꝝ cūte ſubli
...uia. nō ſdm nulla afficiēntur ſtrica:
...ꝫ etiā magō gaudio repleāntur.
...Et reuēa magna et ineffabilis
...cāt ea gaudendi: cū in gaudio
...ſcē ītrudie ſuīp omneꝫ cuſtuā
...celeſtiū dignatiū ſuam gnīe ña
...conſtedcāt: ſuppḡſſura āgelicoꝝ
...ordiū. et ultō archangeloꝝ alti
...tudiū cīcūdā: nec vllis ſubli
...mitatibꝫ modū ſue ꝓuectionis
...ſtituta miſi cū ꝑ ſpīm ſancto

confessu illius glie sanctetur. mt̃no:
q̃ ne repulsabatur in filio. Quia ut
xp̃i astensio. mãq̃uctio ē: et quo
p̃fert gloria tpis. eo spes vocat
et tempus: digne dilectissimi exultemus
gaudijs: et pia gratiarũ actõe letemur
Hodie ei nõ sum̃ gabyi possessõe f
mutri sumꝰ. ꝑ cui in ꝑpõ relorũ sup
na penetrauimꝰ: amplioa adepti pce
ineffabile xp̃i gratiã. q̃ ꝑ dyaboli a
missam̃q̃ in idiam. sed quos vnu
lentꝰ timicꝰ ꝓmi ssitatuli felicitate
delectꝰ. eos sibi totꝰ patoe dei fiꝰ
ad p̃ria deportãs collocauit. q̃ vivit
et regnat cũ deo p̃re optimo ꝛ cũ
spũ scõ. in secula. Amen.

Sermo eiusdẽ de ascensione

Dilectissimi. salutare
mẽ. qua ꝓpio sanguine sui vi
sitare gentes estimauit: adhuc tempus
hortatur ut ad spiritualia ꝑ dis
pensatoẽm humilitatis ipsius ꝑueniat. Et
licet eadem multa in forma sui dei
tatis signa radiauerit: ꝑ ea tñ illius
tpis actio. ad demonstranda sacramẽ
ti hoiẽ ꝑtinuit virtutem. Ꝑ o passi
oẽ nõ ruptis mortis vinculis. q̃
vim suã in ceteris quibꝰ potuit nescius nescius
ꝛ cedendo ꝓdidit. in firmitas in
virtute. mollitas in eternitate gra
cia tua nutrit in glia. qua deus ihs
xp̃s in multis manifestis ꝓ documẽ
tis nobis declarauit apparuit: de
triumpho victorie qua reportauit a
mortuis. ꝓspexit in celis. Sicut ꝑ
in solepnitate paschali ꝑ nobis
dñi fuit eadem letandi. ita ascensio eo
dem celum patrium nobis et nam gaudiorẽ:
recolentibꝰ illud dictum et mite venean
tibꝰ. quo nec mee humilitatis in ꝓpio sa
cerdotium celi milicia. simul omnes ordines
angelorum ac virtutes cunctaq̃ altitudines
ꝓtatus. ad dei ꝑuenit et quietis cõsessum.
Quo ordine enim dominꝰ nos fidan
nos edificatos fecit: ut mirabilior
fiat gratia dei cui remotis ab hoiẽ
et multo remanente fide sui sen
tiebant: indicte fides nõ diffideret. spes
nõ fluctuaret: caritas nõ tepesce
ret. Magnaq̃ eius virtus meritum et
valde fidelium est. Ꝑ o dulce dulce.
cuncta et dei que corpo nõ videntur
intuitu: et ibi fugere desiderium quo ne
quedam ipse ꝓspexit. Hec aut pectora
vim morsibus mortis nasted. aut qui
quis illustratꝰ ꝑ fidem. et sine dubio
tui salus mala obsistet. que obtundo
subiacent: Vnde et illi vie qua de
resurrõe xp̃i videbat ambigit: nisi
in xp̃o carne vestigia passionis et vi
sa exploraset et tactu: quia videns
me inquit deus credidisti: bñ qui nõ vi
derunt et crediderunt. Vt igit ꝑ
beatus dñs dilectissimis tradere et
possimus exemplum ꝓficiendi ꝓdicatoribꝰ et nouis testibus missis
rus ꝓpagabat: ihũ xp̃m quẽ
tes sio per resurrõem die tertia destruc
tio per resurrõem die tertia glorificatio mundi fecit: magnum in p̃ria ecclie
tea. donec tpa multiplicandis edite
filiis dimittꝰ ꝓstituta plagis: et
ad iudicandos vivos ac mortuos
in eadem carne in qua astendit adhuc
et. Quia ergo redemptoris nre tropheum
cum fuit in celestibus triumphis: et
vt fides excellentior esset ac firmior
visum est doctrina: cum ad
tantam illuminata mente
dentium tenda sequeret: Quam pie
ascensione ꝑ dñm auctam et cũ
munire roborata. nõ vincla nõ ca
tes nõ fames nõ ignis. nõ ferrum
ta ferarum. nec exquisita ꝓquisita
cum crudelitatibꝰ supplicia ꝓficere
Quod fide ꝑ vnitatem indutum nõ ꝑ

Dolos.

Dominica

…ccupatum. Est etenim ꝓpheta scriptum: qui
…quum q̄ a vobis agere illi ecclā cogitatis
…ctamq; agnoscimus. Est & fortitudinis
…qua ecclā ꝓtegi. que hūi nouū ut opere
…mur accipimus: ne aduersitate aliqua
…bonis q̄ cepimus repellamur. Et vos
…ngo testimoniū perhibebitis: quia ab
…ntio meritū est. Cui data ꝓpheticā
…ecclā hoc fiducia apostolos animauit q̄
…ero essent cum dño: io quoq; apud
…lū audierūt et audierūt: abq; ulla
…la ambiguitate ꝓdicare valebāt. Dñs
…m petrū alios q̄ multos ordinare voluit
…ptes: nō huc neophytū. Ꝑ phariseū
…ptre timuerunt eligere discipulos. Oportuit
…e ꝓphetie vie qua nobiscum sunt cōgre
…ari in oī tpe. quo meruit ꝓcedere it
…ng dño ihū: teste virtute eq nobiscū
…ta nō oī tpe vnū ꝓcipue. Hinc
…e gentibus ꝓpm euangelizare cō
…fidenter audebat. Hinc deq; sustinuit
…ta die deduc cū manifestū fieri
…o cum filio. Ꝑ testibus ꝓpositis a
…o: nob qui manducauimus cū illo ꝓgq;
…surrexit a mortuis. Sed q̄ ꝑsten
…bus electoribus. statim esse solet ā
…qua hostis inuidia: qua ucl ꝓpter
…tentes. ucl ꝓpter hoīes sue malignitati
…ditos patentes. melioratā pietatis
…ma tunc obtinuit. rectē dñe possa
…ꝑ institui ꝓdicandi fiducia. ꝓsecu
…es q̄ eos q̄ eis ꝓdicatis resistere
…rent. qui exortura essent. dū ꝑ vos
…ꝑ latrones sūt vob: ut nō synagogis faciet vos. Cu
…ibus ꝓpter nomen meū fuerit discipu
…lus ꝓpter multa ꝓdicet: quo mag
…cas hoc vehemēcia possūt offendere: q̄
…dicet nimirū se mag fm aduersa q̄ pnt
…ri ꝓnostri. Sta q̄ ꝓparato ac nō ꝓ
…udenti animo mala ingerūt: q̄ magis hūc
…epe ab integritate fm statu deiecerūt
…dñs ihs salomō amonet dicēs. Fili ac
…ressene in timore dñi. sta ministeria
…et floze: et ꝓpter duas tentatoes. sto
…m discipulos saluator a tribulatiōe
…ctrine pellendos: ꝑ ab eis ecclā mox

…tre quicquā passuros fuisse ꝓmonuit.
…am sequit: Sed venit hora: ut oīs
…qui me fecerit vos arbitretur obsequiū se
…ꝑstare deo. Arbitrabant aut obsequiū
…se ꝑstare deo iudei: in eo q̄ mos vos
…mi testamenti odisse insequebant et
…ortibus: quod sic testimoniū ꝓhibet illi
…plus: emulatores dei ihm. Ꝑ no scientes
…ptum. Et deserpo loquit. Et ego qui
…de existimaueram me aduersū nomen ihu
…nazareni debere multa contraria agere:
…q̄ et facta ihc oslimite. Ꝓ deinde ꝯ ꝓpter
…rium aduersantium repente quasi consi
…lium discipulos admisit. Sed venit hora:
…ut oīs qui interficit uos arbitretur ob
…sequiū se ꝓstare deo. Ac si aperte dicat.
…Bella quidē tribulationū a contrariis
…rtis estis passuri. Ꝑ eo tolerabilia ꝑ
…suscipite: quo nō tam odio diri. q̄ di
…ne legis emulatōe vobis ingerunt
…mig meor amoenissimis bonis intyr sta
…ꝓpang: fletus gemitus ꝓpinqe qui se mi
…ferebant pia uoce supplicabat dicēs
…dñe ne statuas illis ꝑ peccm. Arbitra
…tur ꝯ legis emulatores obsequiū se
…ꝑstare deo: dū ꝓcumbit grē necessi
…rent. Ꝑ frustra legē que ꝓ famulū
…data ē defendūt. qui gratis quā ipse
…filio offert accipe nō uult. Incassū
…se deo ꝓpitio placē estimāt: qui dei filiū
…crucifixerūt. Imo etiā ꝓsequi ac blasphemā
…re laborant. Dñs nr subiugauit. Et
…ꝑ faciet: q̄ nō nouerūt patrē neq;
…me. Quia cū filio in patre. et ꝓpter
…in filio. et qui videt filiū. videt et
…patrē. Ꝓpter ꝓpter. quia deitatis filii ere
…dulitati obstinata mente resistunt: nec
…patrem nosse ꝓbant. Dñs etiā iudeis ihoce
…ritate dicit vnitatis mysterium ait.
…omnis qui negat filium nec patrem habet.
…qui confitet et patrem habet. Et item. Et
…oīs q̄ diligit eum q̄ genuit: diligit
…eum qui natus est ex eo. Quam quia discipuli
…q̄ patrem ihm nouerant et filium. multa
…ꝓ eius scire defectione ac ꝓuocatōe
…fugiunt passuri. quibus dñs

subiugu⁹. Dcs hec locutꝰ sū vobis: ut cū
veniat hora cor reminiscamī quia ego dixi
vobis. Magnopere pensandꝰ est gr
aut: ego dixi vobis. Ego qui pro diua ac diua
salute mortuus sū. qui uos meo sagī
ne redemptos. qui tribulatōe vos ex ad
utinꝫ: qui etna uobis primā pdicabu
lacrimis datus sū. Magnū qppe certam
tibꝫ leuamē. magnā gdiacois gram
pstat: qm ille etaniā eas fruā pdixe
isse remissum: qui et milites suos ne
vinci pmittit ad uitā. et ne mortalē vitat.
mortē pdicabilia subtrahendo palmā.
Iam cū hic horā pfectois fructꝰ sus
se pmonuit: ipe paulopꝰ mecas ipse
rucōe suū fidelibꝫ auxiliū pollicet dicēs
In mundo pressurā habebitis: ex qfidite ego
vici mundū. Ipe alibi legitime etam
bus cōna reprimittit dicēs. Bti qui
pfectois pactū pte mystica: qm ipoꝛ
e regnāt. Decet de euangelica lōe pcepta
lucē bene cōplendo trinitatē: ne
libꝫ de ipa qua colimꝰ quinquagesimā sa
lutis tempꝫ pascalibꝫ remixto
cū quadragesimā obseruatā celebrando:
sic enim pater. quinquagesimā nō sine
causa ecclia mystica festa deuotōe agnoꝫ
Nam qua sedā certā mundus sine
mēbo agit pcepta regue laborat mē
bis. mquoꝫ ubi oīa finito labōe cū ꝓ
ua vigilia in celis: in mcōnia vitus intꝛ
gstruere pcepta mea gemina ex gnine
religiois solempnia: quadragesimā vide
licet et remissionis. mstrate ia dñice pas
me tpe. gaudiisq pascalibꝫ: ut per
ea nobis sepiꝰ ad mcōnia renouacia:
qua p labores et gmetia. p vigilias et
orōes. p cetera q aplis quotidiana
mystice. ad vite immortalis primā deam
attingē. Quoꝛo qñq quadragesimā ab ipo dm
te inime die celebare. et gaudiis pcepta
laudibꝫq dñice. q̄ remissionē voluerūt
ee celebrē: quatꝰ dñice eig festis dul
cig amonemur desideriū nr̄m ad apti
nē da festa que nō sūt annua sed gtua.
nō trena ex celestia. dñica ex accessu.
sumū q tenuc: qua nō in tpe mōlita
tio huius. ex mcitate fructꝰ tempo
rōis. vera nob quēm dī felicitas. vera
ē in venienda solempnitate: ubi tessan
tibꝫ cuctis languoribꝫ. tota mydei vi
sione ac laude iuta gaudet: mysq ho
pha corde pit et carne in deū viuū
exultans uebat. Bti qui habitant in
mo tua: in seculū seculi laudabūt te.
Dñi mitto quinquagesime diebꝫ. in mes
huius nre quetissīe ac felicissīe actōe:
cerebig ac festiuig alla cunc solemp
lectiua nap hebdomo ꝛ: et mtes
pta latīe laudate dñm. Demꝫ ipo
ubi nos canimꝰ laudate dñm: p hoc
ubo apud hebdomadē ex alla cant. et exul
thoce i apocalipsi sua. celestiū agmina
vtutū canticū se audisse plibꝫ: ex et
venerabilis pr tobias ex visione angli
ca mtelligēs qualis sumꝰ cinis glie
quata ipius ubilis celestis sit claritas:
hec mystica voce dicebat. Ex lapide
pcisō et mdo omne pulcre ei sumꝰ:
et pulcros ei alla canturi. Passime et
pulchrime gaudia ste cōe mos celeb
ut ex dme laudacois carmē. pte nouo
nencia pme auctoritate. a cuctis ex
debē fidelibꝫ hec uoce canꝰ. ex de
fit ut p talis gdiacia deuotio omnib
amonetur cordia: que et nē mona fi
dem. confessōe ac dilōe xpi consistē
dem. et ad illa mfuto pdicta festinē:
mqua nulla dubitas mitiū nulla ē disse
nancia linguaꝝ. Nā quo mcosolime
quodā mititudie credencia cū cor
unū et anā una. et erant ille oēs
nia: ita nulla sumē pacis visione.
mitudie videncia dñm cū cor unū
et anā una. videlicet dilectēdi ac laudā
di cū cuncta se gra videbant. et
. et ibi vocacia cruce oībꝫ oīa:
quod fiet aplius ant. cū deo oīa in oī
bus. Iuxta typos tpis ac laudabilē me
cuctis: Ultimi septē psalmi qui sp
lis in dñi laude canunt alla titulo p

...ortiū. Septiā q̄ppe dies sabbi · ebz re
...quei ꝓlege vocari et hri ꝑceptū eig.
...scripte libez ꝓphetaꝝ ꝓ tōta celes
...tis ꝑceptoꝝ institutā · tot archano
...rū spūaliū mystiā declarātā · tā tas
...plubertimme confessiōis ac dēpcatō
...nis hūilime votis ēditas septem
...ffa tytulis finit: q̄ q̄ in hac vi
...ta bōi gēmus · quid q̄ in obsequi
...o ꝑceptois mi ligua exultante ꝓ
...gmus · q̄t ꝓ et ne prie desidio to
...rpamus · ructa h̄ nimiꝝ ea mitede
...re compescant: et in requie sempit
...na. et audie voce laudis eig · et ipi
...is scis eū būdice · glām regni eig
...nie · potestā vtutis eig loqui mic
...am. Ideo duū plices ecclie mgri.
...decātādes alla tpe quadragesime · mit
...tēdam ee sanpserūt: q̄ mo t ee
...ta nūq̄ a dna laude cessetur: sed
...alis ibie ā ipm ꝓfte signficat · eig
...ondie dona tribuit: ut noud eig re
...ctis. maiorē gnoꝝ ꝓ asthalibz
...bescimis. honorificētiā redat et
...splendore. Hz et h̄o in eo mystiū ma
...ne, signam voluerūt: q̄ in hmoi ex
...plo pcedādo sic expte nomina · et
...pte ꝓphamus: ita ecclā expte dnm
...laudamus · dicentes cū ꝓpha · Rbonio
...tabimus cantico dni: mtra alie
...nas. Cū ūo mūdi ꝓnāt fidi scribi vi
...ctriū · domū q̄ regi celestis olim no
...bis a dno repmissam mīre meruim
...us: tuc et illū ꝓfte intuem · tuc
...ecclā ꝓfte valebimus laudare: nūc illud
...psalmiste · Dt in templo eig omes di
...t glām. Dn et alibi dic. Celi enarant
...glām dei. Celos q̄ppe celestis pūc cruce
...appellat. Et quidē tingene glām dei
...narāte pūt: nō aut hanc enarāte
...nis celi cues sufficiūt: qu quo h̄ anc
...uerūq̄ vident · eo dūmō valent eloq̄.
...ppe hanc solepnitatē. h̄o ē q̄ et
...quadragesie et q̄nq̄gesime · nō quozūlz
...hoim. sed ipius dn ac salvatois mi ꝓ
...ua nob sanxit auctoritas: quadra
...gesimā dicēs in eo q̄ diebz ac noctibz
...quadraginta remanut in deserto: dicta q̄
...ceptatois ōsuetudo · nūsqz finiebat an
...celicis: ubi nob suo mandauit exem
...plo: qua ꝓ mlteacdez tamen ad ūsum
...stūdis necessaria emitte · et ad angelor
...ꝓuenire dignū cōsdratiū. Porro q̄nq̄ge
...sime nob gaudia in eo huāda ee mon
...stat: q̄ ꝓ resurrectiōz septē distipulis
...uū in mūdo arguūtio ꝓ dies q̄dragi
...ta ꝓbuit. apparēs eis et loq̄s de regno
...dei. Et cōuescēs ut in eoz actibz legim⁹:
...qua illos frequēs sue visitatois lectio
...būdū h̄o tpus hāc fecit ac festiuū. Hz
...et in celu ascendens · neq̄q̄ ꝑste sue
...ois
...ncie quicdm abstulit: sed candē
...pcis ꝓmissionē spūs sci cōfirmatā cis
...mittat. Deniq̄ cū ꝓmitteret eos spūs
...scō baptizandos ꝓ dies nō mltos · eis
...būdicens ascendēt ad celu · quadragesimo vidz die resurrectiōis · eoz
...illū adorantes regressi sūt in hrlm cū
...gaudio magno: et erant ⁊ in templo
...laudantes et būdicentes deū: h̄o q̄
...nob gaudio ac laude et būdictiōe celesti.
...qua spūs sc̄i ꝓtolabar adhuc. us ad
...die q̄nq̄gesimū · qua ḡra pentecosten
...appellant · solepnitatē h̄uius lectiōis
...docuerūt ee ꝓlandam. Int h̄o nō sol
...lectis mtuēs fides h̄abūt: q̄ sine h̄ac
...quadragesima dieꝝ cōsuetudē cū distipul.
...nō p̄m seculi fuit gaudia q̄ cū illo sumo
...strum ꝓfigūt: vīc̄ia ineffabilē ei, sue nos
...pietatis ondit affectū: qui depōita in
...firmitate corpis primo finita: et ꝓ re
...surrectiōe virtutē celestē glām cōmutauit.
...Dignat tū ad discipulos mitesse spūm.
...ut soluob eos hrē possit mtelo: ut ꝓcep
...quibz ad regū di ꝓuenīt. vnaq̄q ipa fi
...delitate cōmendet. Hz cū fides mei
...qui ſ volt h̄oz quicdo ūbor · q̄ appens
...eis et loq̄s de regno di. et quescens:
...ii q̄ patent ondit. q̄ ad h̄o mādi q
...nictiū coz sociabat: cū de regno dei
...loq̄retur. ut tīenas mit eos sumēs e
...pulas · quibz celeste sūm corpis mōst
...batt. acriq̄ eos dimculis sue cōmunie

obligáret ꝙ. ab illo tpe meo roborarẽt.
de quo eis ad̃ passionẽ sua ꝓmittendo
ꝓdixerat. et ego dispono vobis sicut dis
posuit mihi ꝑ meq̃ regnũ. ut edatis et
bibatis sup mẽsam meã in regno meo.
Sedeto q̃ sacrificio diebus huius. noe q̃
maiorib⁹ expulsis atq; ymbrib⁹ vacuatis
ob recẽtia nimiꝝ diluuie ꝓsumptis ob
meos q̃ dñica quietis cũ discipulis. simul
et ob spem nostre future q̃tre. de vite
mortalis. Sed et genu nimie senectꝰ
nup̃ more flectimꝰ ꝙ. q̃ ꝓcto genuũ
inflexio ꝓnie et lucis in dictũ ẽ. q̃d̃ eis
diebus diuinis diebus obseruandis mẽsa
tionis salutis ꝓcẽptis institue ⁊ Decimo
sacrificio aũt quinquagenarium ꝙ quad̃
genarium nũm multiplicare a ꝑtibus disputa
tum ẽ. Sed q̃ longum disputatu breue dicere satis ẽ. q̃ rẽ te
nui memoriam testimonio. quadragenalio dicit
numero obseruare. ut filii ꝺ ꝺ ꝺ imitent. q̃ to
to huius vite tpe ꝺ ceteri vite ꝓceptoꝝ
laborẽ sequi. Quater enim dena qua
dragenta sunt. Et vita ꝓnie cognate quate
nario numero figurat. ut quod quatuor ⁊
nunc tribus tota tpis qualitas dilatatur.
Vel quod mundus in quo viuimus. quatuor
elementis subsistit: videlicet igne. aere.
aqua et terra. Fuit aũt vite brevitudo
senario numero nõ iniuncta. q̃ ꝓmittur.
Dicit ẽ enim q̃ diebus operarios vineã de
nario remunerandos cẽ ꝓphetis. Operarii
quippe vinee. cultores sunt ecclie sce.
De nouenario aũt vite celestis ꝓfectio
nẽ designat. mq̃ gladium dominũ. suum
discipulis regie psecutantes. in eandem
transfossionis mortis. nõ q̃d̃ ꝺm in eo
q̃ regis ymaginẽ habet. et in sepultione.
Vincentia in eo q̃ decem obulos qui ẽ ꝓ
fectus nunc gestat: vñ et nouies accepit
ter ꝙ quadragenario numero. hoc ẽ quater
denario decem numero reuisum. dum re
plebimur: ut ꝙ hoc spiritaliter admoneamur.
quod q̃ diu in mundo viuimus. ꝙ celestium
primos ꝙceptoꝝ laborare debemus. Rite etiã
quinquagenario die numero statum fuisse
mee beatitudinis in ymagine beneficiis

(celestibus)

(Apte quinquagenarius numerus ad dimittendum et alumne)

(Symbolum)

remissa videlicet relinquendo. illa videlicet
stantes orando: q̃ sunt aptissime ꝓpe
quies et munus et laudis ꝓsagia. Dep
tes enim septem quadragenta nouem fuisse
et quia ꝙ septem sepe requie designari.
huic clausa ẽ. Septem vero septies septies
cies nouies requies ꝓfectionis significat. q̃ nullo
unq̃ fine claudit: nulla labe macu
latur: sed ubi dies iudicii diluit ac re
surrectionis adducit: ampliori corporum
receptori gratia ꝓficit. Qui enim ad spem
trinitatis septem mundat addit. ubi spi
dies dñica pentecostes. qua spm sanc
accepit eterna ꝓmittit. et vita quinquagenal
numero ꝓfecte complet: unum numerum
et nouem dum quo omnia: qui stante ac
quies audiũ. q̃ nec in illa vita futura
eterna corpum timoris receptoꝝ gemitus
tus: et ille apli spus dñi adipiscetur. Qui
spum qui suscitatum ihm a mortuis
in nobis: qui suscitauit ihm xpm a
mortuis. Viuificabit mortalia corpa vestra
ꝓ inhabitantem spum in vobis eius. Vnde q̃ q̃
ad eandem triumphum. ꝙ et ihm ascen
tia stantes suppleamus: et quinquagesima gau
sa repetentes remissa. tui alta contem
plantes: et ꝓnam: neo abbas discipule ꝓuect ambitus. quia
congrue nisi ꝓuect ambitus. quia
cum spus sa septiformis e gra: nunc se
ptimas adunata eius. ꝙ septem dies laude
ymor debita. sit et nunc celebrior
cultus. Quia nos tpe pentecostes eadem
toto orbe nouos ex deo spos ꝙ aquile
gradior aggregare gaudet: nitro salu
ti eor congaudentes. quousq; reuisimus
albis stolis ac nitore purificate mẽte
splendore hoc ꝓmostrat. ymnum deo de
uote laudis offerimus: nup̃ quinquagesimum
ac redemptoris nri ꝓcepm quo apostolos
gratulatum mi: q. tueri ouet q̃ queat.
Sedeto eterna tue stantes adoremus. ob
significantia discipulis ascensionis corpis.
qua ꝙ domi sui spus. de morte ad
vita resuscitatum ac resurgẽ memento.

Ecclesiastes gratia. Etiam tamen immoderate nos in nomine Christi detestandos. Atque ad gaudia vere resurrectionis perducendos Christus dominus. Quo hoc quod Paulo ait apostolo vere dotrinam. Quo nos mentes ieiunii castigatio reprehensa. De apostolorum exemplo suptum esse demonstrat. Accepto scilicet quo spiritus nouarum spiritum bonorum suauitate fruebantur. Alienis mentes a mecum delectatis abstulit restrictum. Iam cum aduenisset quod dominus predixerat. Quia discipuli quo dominus gustante ieiunare non possent. Ablato autem eo ieiunarent. Iam cum interrogarent eum discipuli eius dicentes. Quare nos et pharisei ieiunamus frequenter. Discipuli autem tui non ieiunant. Ait illis. Numquid possunt filii sponsi lugere. Quamdiu cum illis est sponsus. Venient dies cum auferetur ab eis sponsus. Et tunc ieiunabunt. Quia ante passionem. Et quia nisi ne quidem post ipsum dominum primum lugere ac ieiunare nequeuerant. Constat quod ideo quia absentiam eius spontanee sese subtrahit ieiunio. Quamquam ubi spiritus sancti accessione recreati. Sicut a retro mundi mundalibus illecebris. Sic et ad expulsa appetitum mentes prius anxie requirunt. Ac pro quo corpus alimenta frugiferentes. Et per mensam precis celestis. Verbis ac lacrimis insistentes salubria. Domini lucra referente cognouit de illis tribus mulibus quorum quo die spiritus sanctus petro predicante ediderunt. Quia pacto dictum fuerunt attenti. Quod sola celestium animos deficerunt. Quia frangere panem. Et orationibus fractionem panis. Cotidie quod perdurantes unanimiter in templo. Et frangentes ac domo panem. Sumebat panem cum ebrietate et simplicitate cordis collaudabant deum. Et retia lucri. Ad quorum nos exemplum. Quia mores quod solent agentibus nutrire. Quod presens dicit magistrum. Et cetera perficit. Acta quoque uniuersi. Illumque edificii

Quotidie normam adsumere usque finem. Quod ab ipso apostolo manifestatum si deo placuerit esse proferam. Sed dubitatio quia quorum nec despicienda sequi. Ad eorum manifestum summum primum quietum. Et quidem fides mei professionem erga in patris fiducia gratia flagitio gestum. De qua nunc aliquanta prestringam. Habita nobis diuersa. Ut quod ipsum in ymagine colimus. Ante mentis oculos de vera corde fluemus. Deseruiemus et nos sanctorum doctrina stratis. Ut docti discendo eis eorum ecclesiasticorum que docent. Ordinibus tenebamus assidue. Domini pauis diuinis ore sacramentum exposito. Omnium quamuis multa in ecclesia hodie presentium cautionis. Panem indigeti primo. Nec quod ipsum dicere consolemur postulamus. Ut nobis corpori indulgeamus. Ut mentem diuinum panis potius mentes nutrimenta sentiat. Simplicitatem corde mobilibus tradamus. Quod sanctum est none stipue retributionis bona operari. Quod et primum festa martyrum deo. Et diuinum diuine laudis gesta docet. Et mentes presentem. Hic cum solum do nunc iocunda sit laudatio. Si quod orationum nos impugnamus opere. Si cum labiis alia gerimus. Aut turpi et inani lingua cognatione pietatis custos gestamus. Ea tamen uoce suauius cibi et laudato manducamus. Si non in rebus audiens et optimus. Sed delectum in deo. Quod ipse placere dignetur. Qui tanta nobis tanta pectora diuinorum pignora et pascualia premia promeruit. Ipsum ipse deus noster. Qui deus et regnat cum patre in omnia secula seculorum. Amen.

In natalia assumptionis sancti beati augustini episcopi

Dilectissimi dici huius admonemus scientes. Mysterium negligentes. Extensum in cruce dominum hodie solemnem celebramus. Deus cum sancta tota nitet posita corpore et recepto corpore pro quo resurrexerat a mortuis exhibuit se discipulis uidendum. Quae desperauerat moriente. Postquam se reddidit omnibus uiuendo. Nobis gratulandum. Edificabat fide. Exhibendo ueritate. Cum patre

fuit ꝺ̄nc fragilitat et infirmitate
pdarꝺ̄et tam magnū miraculū uno die
ꝯsiderare. et in subtilitate. ḡustatu ē in
eis mytin. sic audiuit in lege. libet ac
tuū aplor. ḡustatu ē in eis mytin plu
dieb. mtūe et epule. māducāe et bi
bere. ut exhibēt virtute. nō qs̄ hret
ueritate. Ipō g̃ quadragesiō die.
quē ho celebrauit eis discipulis. et bi
benꝺo desuꝑtib. aspexerūt mysteriū.
Fuit g̃ pgeaq̄ ꝺ qs̄ videbant aspice
mirabā. simplicitatē. in ne gaudebāt.
cupiens ei pcessio ipor mēbꝝ esse. au
dierūt et ageliā dicē. Dñm glā
lei. quid patris aspicie in mysteriū. Hoc
ipse sic dicet. qꝺ audiuit discipulis in
cūtē mysteriū. Qꝺ est sic dicet. In
ea fide dicit. ut implicā. qꝺ scripture.
Videbūt in q̄ impugauerūt. Sic dicit.
Ad hoīes dicet. ho dicet. ꝺs deꝰ
ho dicet. Dicit deꝰ ihs et deꝰ.
ut fiant hoīes deos. Astendit indeꝰ
celi. ꝺmittit pter celi. Bona etꝰ ihs ama
ut fiat iudicium. nō timam. Astendit
eis. Viderūt q̄ nob mirauerūt.
Qui nō bibere. ebrietate. alii non
ꝺcentes ministerū. sic in eis omis ē fides.
et qua nō omis ē fides. et nouit dns
q̄ sint eis. q̄ discepta ama q̄ astitit
in celis deꝰ. Mirem pone. quā dns
dit misericordiā deꝰ. Morte pri mitigauit.
pene bō laudem pone q̄ immemor.
Pdico mā patrū nrm. sāgine xpi p
cium mundi. Assumpto xpi spūs mā.
ctis xpi res mā. Ille g̃ qui ē ad dex
teram patris. expectandꝰ ē donec ponat
Ducat aiā mā sanctis illi. Qui dicit.
Et statuit aiā meā ad diu diuū. Qui
dicit. Dicit. Ad qui dicit.
Optime ut dicat. Prima te patrū dici
at. Dimittit ne putet nos solos hic
ho desiderū de dno nro. ut ducatus
qui dicit. Habuerūt ho desiderū
et discipuli eius. Si possem vob dicere
mysteriis. expectantibus. suspensis. nosse
cupientibus. qui dicat dns deꝰ nr. Si pos
sem vob dicere. quasi vob diceret.
Ad ho ex me nō vos spatio audire
posse. Cum si spatio desit mentes de
scripture. Spūs ecce dicit ihs in corpe
punctē. cuncte. loquēte. si dn oculos cuncti
et dn manꝰ dicat quicquid. si no qua
si ista desiderio interrogarētur. et quasi
ei. Dne qui dicitur es. Discipuli spūs
dicit ihs ppter punctē interrogauerūt
non potestate interrogare qui mirati
uerūt. audire q̄ audierūt. Deinde
tute eadē. nos nūq eramus. Quando tu
si eramus. et nob interrogauerūt.
et nob audientibus. Ergo discipuli p
ductum assumpto ascensus ppter inter
rogauerūt. et dixerūt. Dne si ho
tpe punctabile. Cum dicebat. Quic
punctē videbant. Si ho tpe punctabile
Et q̄ est illud. Rome punctē
Rome punctē audiebat. Rome punc
cula tangebat. Qui ē ho si ho tpe pu
tabile. nisi q̄ noueratꝰ punctū spūs
futuri iudicium. ut vide assumpto et ab
alienis. Iam qui resurrexerit. nō ē
vita in a finis. Hoc g̃ sciebat et fide
vetmebat futuꝝ ee tpe qui iudicatu
iudicabit. qui regnabit regnabat et
regnabit. qui cognitus dicitur quoniam q̄
alios ponet ad dexteram alios ad sinistra.
ductum q̄ dicitur audiret. oblatum
qs̄ nō dicitur accipere. q̄matum qs̄
nō dicitur pticipauerūt. Nescitis qui
tum. si qui quicquid. Sicut si ho tpe
punctabile. Ideo utiq nob. Iam et no
videmus te. sed punctabile cuncta ista qui
nō ē videbimus te. Si ho tpe punctabile
mo dic nob. et qui regnum ipse. ho ipse
nut si ho tpe punctabile. et qui regnum
ipse. Qs̄ regnum. Deq̄ dicitur. Ad
ueniat regnum tuum. Qs̄ regnum. Deq̄
audiuit sunt ad dexteram patris. Qui
dicti pueri mei. Scripture regnum qs̄
vob patrū ab origine mundi. Qui dicitur
regnat cuncta simplicitas. Ipse magne etiam.
qui patris ē diabolo et angelis eius.
nubilis uox. tremenda vox. Sed i mo
mundi et una instar. ab auditu malis no

¶ Quare: sinū a alig dicēt. ecce hic &.

cāt: ut hō audiemg. Hinc aūt ꝺ ecclīa p̄dicā. ecclīa q̄mcūda. Omitas ā nūciatur: omissio accusatrū. Aplis dūmg: et erudis in testes. fidelibus ꝺ. Vas dei ē. Vas mē dicit: citra in testes. Vbi: in ihrlm. ubi ocīsus ſū. et in tō iudea at samaria: et usq ad fines tre. Ecce qđ audire: ecce qđ tenere. Sponsa ecclīa: et ſpōſu ſe tium ꝯſpectate. Sponsa ecclīa ē. Vbi futa p̄dicata ē q̄ illi testes annūtia rēt: ubi futa p̄dicata ē. Multa cū dūra ſūt: ecce hic ē. Q̄ tu dicis: Ecce hic ē. Jam iba: h renouat alig ſili dore: ecce hic ē. Tu ex ona pte ecce hic ē: alig ex alia pte ecce hic ē. Dūm nr̄o gemg. dūm nr̄o q̄llemg: ſileat pres: to⁹ audiamg. Dicit dūg ex duo angulo ecce hic ē: alig ex alio āgulo nō. h ecce hic ē. Tu dne dic. tu asſe quā rep̄misti: oīa de quā dilexisti. ad uincias tuas ꝟitatis ſumg: oīa de ſpō ſam tuā: ne dota tua lacerādo tumbe? Dicit plane oīa dat plāctu: nō defec desit inquirē: nō amat detrigantes. Dic discipul: et nō quēntibg dicit: q̄ cōtendentibg gradie. Et nō fortasſe h ab aplis nōs quēda: q̄ grec ppī nōs a latinibg diuideba. Deo ex ꝓpa dolōs diſcōs: studiose colgulit quēdam dnā tio. Aplis querit tpe iudicij: et dne rſpondz locū ecclē. Non unūz q̄ quelibet uīt: ſed nōs dolōs p̄uidebat. Ex tuo ingō in testes in ihrlm. p̄ar ē. ſō p h tm̄ p̄cūt dedisti: ut h ſp̄m emendes. In ihrlm. Duc ad hec. Et usq in fines tre uenisti ad fines. Quare cōtēcōes nō fiē? ſed dicit in ita. ecce hic ē. nō h ecce hic ē. ſileat quātū p̄ſumptō: audia⁹ dna p̄dicatō: tenea⁹ ba paſſio. In ihrlm et in tota iudea et ſamaria: et usq i fines tre. Hinc dēo: nubes ſuſcepit eū. Jam nō opg erat ut dḡ adde: ne aliū de cognitē: ſines. p magō ſolet audiri dcīa nouiſſima ꝓuntie uiuri i ſepulchris: et cōtepnū⁹ dīm dña nō missia aſcendentis in celū. Epiſtolā ꝺ dūm ur̄m testamētū ſcripſiſſe: et in testa

mēdat. Istis h̄o: illis illud. In dtō p dempt: q̄ in dtōz usq. Sed q̄ quēb at ſi audierūt audiamg: ſi nō audierūt q̄ audierūt teneamg: et q̄ dēturū nō teneamg. Dne ſi h̄o tue p̄ntabis: ſūt nos eſtimātes nos p̄ute dēe dnz in corpe cōſtitutū: dicamg illi. Dne ſi hoc tue p̄ntabis: et q̄ regnū ihū: q̄ regnū tuoz. q̄ regnū ihūlū: q̄ dm typus ſimplex: Certe h̄o ē q̄ q̄ dicis: h̄o ē q̄ audie deſi de abbatie. Di dicamg q̄ nō ſit. Nō dedignētur au dire agm: q̄ audierūt arietes. q̄ dicamg q̄ dixit ipē dne. Quibg: pet filios. andree. iacobo. cētis tantis et tā talibg tm dignis. Sed quos iuēit idig nos: et ferit dignos. Quid eis nūdit cumbg ſi h̄o tue p̄ntabis: et q̄ regn ſūt: Non ē dīm ſic tua: que pa posuit in ſua ptāte. Q̄ ē hoc: Dic quō nō ē dīm: et tu dicis mecū ē: Non ē dīg ſic tua: q̄ pa posuit in ſua ptāte. Q̄ erce dotis bn̄ edūs: q̄ centurio eſt. dn̄ ne. Non ē dīm ſic tua: q̄ pa posuit in ſua ptāte. Cumoſitas abtedat: pctas ſuccedat. Quid ad te q̄ dei ei? Hic dnc q̄ hodie dētuḡ ſit: et nō tuebit tu dēmit. Discite aūt iſtem ſimplū et ordine magri dom: ma gīm ſimplis: magri ſolig. ſic dicit q̄ magro ducūt: et dicit q nō mit gnauerūt. Erubat q̄ magro gnauerūt nō eis expedīe ut noſcēt. q̄ aūt erubat eis expedīe: citra nō eis magrogantibg dicit. Non ē dīm magi tua. Quo tibi tua: Hoc agit ut cuadras tua: et q̄ro tua: Non ē dīg ſic tua: q̄ pa posuit in ſua ptāte. Et dicit dicēt ei et q̄ ē mrīm: nō audi mus q̄ ad nos maxie pertineat nō au dīam. Quidam q̄ nō oporteat dicī: q̄ dīm q̄ oporteat audiri. Non dīg ſic tua: q̄ posuit pa in ſua ptāte. Dg ē dīm ſic: Des accipietis dūtē ſpūm ſcm ſuperuenientem in dos: et eritis mi testes. Obi: In ihrlm. Conſequē

nicto suo nouissima illa prosusse. Vi-
dit cum malox filiox suta sua: pu-
dut horcs xtes sibi comites face-
de possessione aliena. Quae cum non
dubitant qs no emerut? quae no
gradat p quo pcm no dederut? Sed
ille tuca desup tepta nusq; qsulte du-
bi noluit: forte pcuit. In illa beate
unitas qm data e: in beate q caitas p
data e. Ipa e desup tepta. Deest
cuputas: desup caitas. Atque fres
Testamet sipsit dns: nouissima ea
posuit. Videte obsec dos: et no
neat uos quo et nos mouq. si fres
pt. Due sut gloificatoes: sedm sus
cepit horo formam. Ona q resurrexit
a mortuis trad dic: alia qua astede
m celu dn oclos discipulox suox.
Due sut iste gla. q quedantur gli
ficatoes eig ca fec? Iste dns et
ipa m gsitu hoim cu se uidu pn
tabit? De spu sco ho cat deu p uho
lesce elbangeta. Spus aut nod cat
fuat datq: qua ihus uod cat gloificatq.
Spus aut nod fuat datq. Quae nd
du fuat datq: Quia ihus nod cat
gloificatq. Exspirabat go: ut gloifi
cato ihu dac spus. Qcito qp hic
gloificatq. resur gedo et astede
do: hic dedit spm. Vnu dedit et
ung dedit: Unitate dedit: et tm
hic dedit. Primo pgp resurgens
duos discipulis suis. Accipite spm
scm. Et insufflauit missq; fiducie
hoes semet. Deinde promittit adue
nisse ut se spm scm: et dicit Accipe
tis dnde spus sc superuenie in vos
Et alio loco. In caritate sedete. Ego cu
plea passione pfui: qua audistis me
ab ee meo. Peg treaq; ascendi. Deinde die
bg ibi fres misit spm scm. Ipe e splen
me fidei pfectoes. Videte go fres
mei. Quae a me ab. quae hic dedit
spm scm. Multa multa dyceret. et sic
horcs quescerut: et aqua dyceret qs
no e con fide. Alius ho: alig illud. Q
tuq; qs no expectet regula caitis. Si
dica me stic quae hic dedit: mendax
vobis. Sc esto. Quis se dicit sine pc
nesciat temerarius e: qui se negat sine
qs sit, mgr q e. Ergo fatear vobis.
quae hic dedit duo spus, scm adhuc
quos: ad aquid erig xpiane cupio. qs
iuuet me dns ora cionibus vob: et qs
donae dignatur et vob no taceatur
Ergo nesio. Quid tu consciuse. no du
bieno. nod p eto teneo. sic etissimu
teneo dedisse: qp go expsime no du
bo. Si hoc e. gfirmet deus: si ad
arbitrior. Ego no arbitror hic datu ee
spm scm: ut gne ducat quo precepta
caitatis. Duo sut ei precepta: et una
e caritas. Diliges dnm dm tuu ex toto
corde tuo. et exterota aia tua: et di
liges xpianu tuu tp tempm. In istis
duobq preceptis tota lex pdet et ppe
Una caitas et duo precepta: duo spus
et duo data. Ste ou enim alig datq e pg:
et alig datq e pgd: quod no alia caritas
diligit ppinqu. qp illa q diligit deu.
ste go alia caitas est. qua caritate
ppinqu: ipa caritate diligit deu. Ego
q alig e deq: alig aliud e deq: aliud
ppinq: una caitate diligit: no sut
duo q diligit. Quia go mag e ppin
comendanda dilco dei. sed dilco
ppinqi: a sedm aut incipit ut ad p
ma proximu: si enim fratem qm videt
no diligit. deu qm no videt quo dili
ge potis? no forte inspi-mano nos ad
dilcem ppinqi dedit in tra qsumq et
ppinqs ppinqa spm scm insuflando mi
cle cor-u: et ab hac maxie caritate q nre
hs e. de celo misit spm scm. Spm scm
Accipe in tra: et diliges fratem. Accipe de
celo et diliges deu: qm inspira qd accepit
de celo e. Interia xpus dedit: q de celo
e qui dedit. Ille enim dedit: qui descendit. Hic unde
accipit qd dedit. Qm e go fres? An fa
te comedo et ho quo caritas ad spm scm
ficati: Paulu audite. sco solli aut

Resurgēs cū ꝙ dixit discipulis suis: Hec dicebam vobis cū eēm apud vos: quia oportebat impleri oīa q̄ scripta sunt in lege et prophetis et psalmis de me. Et tunc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. et dixit eis. Quia sic scriptum est et sic oportebat pati xpm. et resurgere a mortuis tercia die. Vbi et cetera quemadmodum. Et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorum. Et vos estis: Et ecce ego mitto promissum patris mei in vos. Vos autem sedete in civitate quoadusque induamini virtute ex alto. Dominica infra octavam Pasche

Sermo sancti Augustini episcopi

In illo tempore: Dixit ihs discipulis suis. Si diligitis me: mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem. et alium paraclitum dabit vobis. Paraclitus spiritus consolator mitis. Et spiritum veritatis quem mundus non potest accipere: quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum et mundus me iam non videt. Vos autem videbitis me: quia ego vivo et vos vivetis. In illo die vos eritis in me et ego in vobis. Qui habet mandata mea et seruat ea: ille est qui diligit me. Qui autem diligit me diligetur a patre meo: et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. Dicit ei Iudas non ille scariothes: Domine quid factum est quia manifestaturus es nobis teipsum et non mundo? Respondit ihs et dixit ei. Si quis diligit me sermonem meum seruabit et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis apud vos manens. Paraclitus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo ille vos docebit omnia et suggeret vobis omnia quecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat ego do vobis. Non turbetur cor vestrum neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis utique quia vado ad patrem: quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat: ut cum factum fuerit credatis. Iam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps huius mundi: et in me non habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem: et sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Surgite eamus hinc.

Quoniam sacratissimi

Quoniam hodie festa sunt sacratissima festa trinitatis celebranda adventus spiritus gratie sacramenti quod colimus. Hoc etenim ordine trinitatis festa digne gaudia celebrantur. si nos quos dominus apostolos dignos reddimus: ad quos spiritus sanctus adveniat. et ipse dignetur. Ea scilicet munera accipere illustrationis eius quibus eos instruxit apostolos. si et corda nostra divino amore repleta: et corpora simus omnia nostra preceptis. Dominus et exemplo docuit huius alloquii discipulis dicens. Si diligitis me mandata mea seruate. et ego rogabo patrem: et alium paraclitum dabit vobis. Paraclitus ipse consolator mitis. Et spiritum veritatis quem mundus non potest accipere. quia corda fidelium ne mittat huius seculi adversa deficiat

celestie vite desiderio sublevat ac re-
ficit. Dñs in actibus apl̃or̃ testante scã
scã dr. Et edificabatur ambulãs in
timore dñi: et gsolãcione scĩ spũs replebã
Ex gr̃a aut si diligitis me seruate mã
data mea. Et ego rogabo patrem meum
et alĩum paraclytũ dabit vobis: ut
quid dicis. q̃ cũ dilexisse de mã
datis eius obedisse nõ dubitas? Quo-
rum dies cõpletus ẽ: q̃n ille in tena
culo orationis repetãs spũs scũs in us
nos signis apparuit: cassy et more
p humilitate dignitatis docuit: et in corde
per amorem sui cõsolatores voluit. Ego
autem et pro paraclyto rogabo patrem
meum. spũm veritatis mundus
videre non potest. quia non videt eum
neq; scit eum. vos autem cognoscetis eum
quia apud vos manebit. et in vobis erit.
Non relinquam vos orphanos: veniam
ad vos. Adhuc modicum et mundus me
amplius non videt. vos autem videbitis
me. quia ego vivo et vos eritis in me
et ego in vobis. Qui habet mandata
mea et seruat ea. ille est qui diligit me.
Qui autem diligit me diligetur a patre
meo. et ego diligam eum et manifestabo
ei me ipsum. Dicit ei iudas non is-
cariotes. domine quid factum est quia
manifestaturus es nobis teipsum et non
mundo? Respondit ihesus et dixit ei.
Si quis diligit me sermonem meum
seruabit. et pater meus diliget eum
et ad eum veniemus et mansionem apud
eum faciemus. Qui non diligit me
sermones meos non seruat. Et sermo
quem audistis non est meus: sed eius
qui misit me patris. Hec locutus sum
vobis apud vos manens. Paraclytus
autem spũs sanctus quem mittet pater
in nomine meo ille vos docebit omnia
et suggeret vobis omnia quecumq; dixero
vobis. Pacem relinquo vobis pacem
meam do vobis. non quomodo mundus
dat ego do vobis. Non turbetur cor
vestrum neq; formidet. Audistis quia
ego dixi vobis vado et venio ad vos.
Si diligeretis me gauderetis utique
quia vado ad patrem: quia pater maior
me est. Et nunc dixi vobis priusquam
fiat: ut cum factum fuerit credatis.
Iam non multa loquar vobiscum. Venit
enim princeps huius mundi: et in me non
habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus
quia diligo patrem: et sicut mandatum
dedit mihi pater sic facio. Surgite
eamus hinc. Ego sum vitis vera: et
pater meus agricola est. Omnem palmi-
tem in me non ferentem fructum tollet
eum: et omnem qui fructum affert purgabit
eum ut fructum plus afferat. Iam vos
mundi estis propter sermonem quem
locutus sum vobis. Manete in me et
ego in vobis. Sicut palmes non potest
fructum ferre a semetipso nisi manserit
in vite: sic nec vos nisi in me manseritis.
Ego sum vitis vos palmites. Qui manet
in me et ego in eo hic fert fructum
multum: quia sine me nichil potestis
facere. Si quis in me non manserit mit-
tetur foras sicut palmes et aridus
et colligent eum et in ignem mittent
et ardet. Si manseritis in me et verba
mea in vobis manserint quodcumq; volue-
ritis petetis et fiet vobis. In hoc
clarificatus est pater meus ut fructum
plurimum afferatis et efficiamini mei
discipuli. Sicut dilexit me pater et
ego dilexi vos. Manete in dilectione
mea. Si mandata mea seruaueritis
manebitis in dilectione mea. sicut et
ego patris mei mandata seruaui et
manco in eius dilectione. Hec locutus
sum vobis ut gaudium meum in vobis
sit et gaudium vestrum impleatur.
Hoc est mandatum meum ut diligatis
inuicem sicut dilexi vos. Maiorem
hac dilectionem nemo habet ut quis
animam suam ponat quis pro amicis
suis. Vos amici mei estis si feceritis
que ego precipio vobis. Iam non dicam
vos seruos quia seruus nescit quid
faciat dominus eius. Vos autem dixi
amicos quia omnia que audiui a patre
meo nota feci vobis. Non vos me elegi-
stis sed ego elegi vos et posui vos ut
eatis et fructum afferatis et fructus
vester maneat. Ut quodcumq; petieritis
patrem in nomine meo det vobis. Hec
mando vobis ut diligatis inuicem.
Si mundus vos odit scitote quia me
priorem vobis odio habuit. Si de mundo
fuissetis mundus quod suum erat diligeret
quia autem de mundo non estis sed ego
elegi vos de mundo propterea odit vos
mundus. Memores estote sermonis mei
quem ego dixi vobis. Non est seruus
maior domino suo. Si me persecuti sunt
et vos persequentur. Si sermonem meum
seruauerunt et vestrum seruabunt. Sed
hec omnia facient vobis propter nomen
meum quia nesciunt eum qui misit me.
Si non venissem et locutus fuissem eis
peccatum non haberent nunc autem
excusationem non habent. Qui me odit
et patrem meum odit. Si opera non fecissem
in eis que nemo alius fecit peccatum non
haberent nunc autem et viderunt et
oderunt et me et patrem meum. Sed
ut adimpleatur sermo qui in lege eorum
scriptus est quia odio habuerunt me gratis.
Cum autem venerit paraclytus quem ego
mittam vobis a patre spũs veritatis qui
a patre procedit ille testimonium perhibebit
de me. Et vos testimonium perhibebitis
quia ab initio mecum estis. Hec locutus
sum vobis ut non scandalizemini. Absque
synagogis facient vos. Sed venit hora ut
omnis qui interficit vos arbitretur obse-
quium se prestare deo. Et hec facient
vobis quia non nouerunt patrem neq;
me. Sed hec locutus sum vobis ut cum
venerit hora eorum reminiscamini quia
ego dixi vobis. Hec autem vobis ab
initio non dixi quia vobiscum eram.
Et nunc vado ad eum qui me misit
et nemo ex vobis interrogat me quo vadis.
Sed quia hec locutus sum vobis tristicia
implevit cor vestrum. Sed ego veritatem
dico vobis expedit vobis ut ego vadam.
Si enim non abiero paraclytus non veniet
ad vos. Si autem abiero mittam eum
ad vos. Et cum venerit ille arguet mundum
de peccato et de iusticia et de iudicio.
De peccato quidem quia non credunt in me.
De iusticia vero quia ad patrem vado
et amplius me non videbitis. De iudicio
autem quia princeps huius mundi iam
iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis
dicere sed non potestis portare modo.
Cum autem venerit ille spũs veritatis
docebit vos omnem veritatem. Non enim
loquetur a semetipso sed quecumq; audiet
loquetur et que ventura sunt annuntiabit
vobis. Ille me clarificabit quia de meo
accipiet et annuntiabit vobis. Omnia
quecumq; habet pater mea sunt propterea
dixi quia de meo accipiet et annuntiabit
vobis. Modicum et iam non videbitis me
et iterum modicum et videbitis me quia
vado ad patrem. Dixerunt ergo ex discipulis
eius ad alterutrum. Quid est hoc quod
dicit nobis modicum et non videbitis me
et iterum modicum et videbitis me et quia
vado ad patrem? Dicebant ergo quid est
hoc quod dicit modicum? nescimus quid
loquitur. Cognovit autem ihesus quia
volebant eum interrogare et dixit eis.
De hoc quereritis inter vos quia dixi
modicum et non videbitis me et iterum
modicum et videbitis me? Amen amen
dico vobis quia plorabitis et flebitis vos
mundus autem gaudebit vos autem
contristabimini sed tristicia vestra
vertetur in gaudium. Mulier cum parit
tristiciam habet quia venit hora eius
cum autem peperit puerum iam non
meminit pressure propter gaudium quia
natus est homo in mundum. Et vos
igitur nunc tristiciam quidem habetis
iterum autem videbo vos et gaudebit
cor vestrum et gaudium vestrum nemo
tollet a vobis. Et in illo die me non
rogabitis quicquam. Amen amen dico
vobis si quid petieritis patrem in nomine
meo dabit vobis. Usque modo non petistis
quicquam in nomine meo petite et accipietis
ut gaudium vestrum sit plenum. Hec
in proverbiis locutus sum vobis. Venit
hora cum iam non in proverbiis loquar
vobis sed palam de patre annuntiabo
vobis. In illo die in nomine meo petetis
et non dico vobis quia ego rogabo patrem
de vobis. Ipse enim pater amat vos quia
vos me amastis et credidistis quia ego
a deo exiui. Exiui a patre et veni in
mundum iterum relinquo mundum et
vado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius
ecce nunc palam loqueris et proverbium
nullum dicis. Nunc scimus quia scis
omnia et non opus est tibi ut quis te
interroget in hoc credimus quia a deo
existi. Respondit eis ihesus. Modo creditis?
Ecce venit hora et iam venit ut dispergamini
unusquisque in sua et me solum relinquatis
et non sum solus quia pater mecum est.
Hec locutus sum vobis ut in me pacem
habeatis. In mundo pressuram habebitis
sed confidite ego vici mundum. Hec
locutus est ihesus et elevatis oculis in
celum dixit. Pater venit hora clarifica
filium tuum ut filius tuus clarificet te
sicut dedisti ei potestatem omnis carnis
ut omne quod dedisti ei det eis vitam
eternam. Hec autem est vita eterna ut
cognoscant te solum deum verum et quem
misisti ihesum christum. Ego te clarificavi
super terram opus consummavi quod
dedisti mihi ut faciam. Et nunc clarifica
me tu pater apud temetipsum claritate
quam habui priusquam mundus esset
apud te. Manifestavi nomen tuum hominibus
quos dedisti mihi de mundo. Tui erant
et mihi dedisti eis et sermonem tuum
seruauerunt. Nunc cognouerunt quia
omnia que dedisti mihi abs te sunt.
Quia verba que dedisti mihi dedi eis
et ipsi acceperunt et cognouerunt vere
quia a te exiui et crediderunt quia tu
me misisti. Ego pro eis rogo non pro
mundo sed pro his quos dedisti mihi
quia tui sunt et mea omnia tua sunt
et tua mea sunt et clarificatus sum in
eis. Et iam non sum in mundo et hi in
mundo sunt et ego ad te venio. Pater
sancte serua eos in nomine tuo quos
dedisti mihi ut sint unum sicut et nos.
Cum essem cum eis ego seruabam eos
in nomine tuo quos dedisti mihi et
custodiui et nemo ex eis perijt nisi filius
perditionis ut scriptura adimpleatur.
Nunc autem ad te venio et hec loquor
in mundo ut habeant gaudium meum
impletum in semetipsis. Ego dedi eis
sermonem tuum et mundus eos odio
habuit quia non sunt de mundo sicut
et ego non sum de mundo. Non rogo
ut tollas eos de mundo sed ut serues
eos a malo. De mundo non sunt sicut
et ego non sum de mundo. Sanctifica
eos in veritate sermo tuus veritas est.
Sicut me misisti in mundum et ego
misi eos in mundum. Et pro eis ego
sanctifico me ipsum ut sint et ipsi
sanctificati in veritate. Non pro eis
autem rogo tantum sed et pro eis qui
credituri sunt per verbum eorum in me
ut omnes unum sint sicut tu pater in
me et ego in te ut et ipsi in nobis unum
sint ut credat mundus quia tu me misisti.
Et ego claritatem quam dedisti mihi
dedi eis ut sint unum sicut et nos unum
sumus. Ego in eis et tu in me ut sint
consummati in unum et cognoscat mundus
quia tu me misisti et dilexisti eos sicut
et me dilexisti. Pater quos dedisti mihi
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum
ut videant claritatem meam quam dedisti
mihi quia dilexisti me ante constitutionem
mundi. Pater iuste mundus te non cognouit
ego autem te cognoui et hi cognouerunt
quia tu me misisti et notum feci eis
nomen tuum et notum faciam ut dilectio
qua dilexisti me in ipsis sit et ego in
ipsis. Cum hec dixisset ihesus egressus
est cum discipulis suis trans torrentem
cedron ubi erat hortus in quem introiuit
ipse et discipuli eius. Sciebat autem et
iudas qui tradidit eum locum quia
frequenter ihesus conuenerat illuc cum
discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset
cohortem et a principibus sacerdotum et
pharisaeis ministros venit illuc cum
laternis et lampadibus et armis. Ihesus
autem sciens omnia que uentura erant
super eum processit et dixit eis. Quem
queritis? Responderunt ei. Ihesum
nazarenum. Dicit eis ihesus. Ego sum.
Stabat autem et iudas qui tradidit eum
cum ipsis. Ut ergo dixit eis. Ego sum
abierunt retrorsum et ceciderunt in terram.
Iterum ergo interrogauit eos. Quem
queritis? Illi autem dixerunt. Ihesum
nazarenum. Respondit ihesus. Dixi vobis
quia ego sum. Si ergo me queritis sinite
hos abire. Ut impleretur sermo quem
dixit. Quia quos dedisti mihi non perdidi
ex eis quemquam. Simon ergo petrus
habens gladium eduxit eum et percussit
principis sacerdotis seruum et abscidit
auriculam eius dexteram. Erat autem
nomen seruo malchus. Dixit ergo ihesus
petro. Mitte gladium tuum in vaginam.
Calicem quem dedit mihi pater non bibam
illum? Cohors ergo et tribunus et ministri
iudeorum comprehenderunt ihesum et
ligauerunt eum et adduxerunt ad annam
primum erat enim socer caiphe qui erat
pontifex anni illius. Erat autem caiphas
qui consilium dederat iudeis quia expedit
unum hominem mori pro populo. Sequebatur
autem ihesum simon petrus et alius discipulus.
Discipulus autem ille erat notus pontifici
et introiuit cum ihesu in atrium pontificis.
Petrus autem stabat ad ostium foras.
Exiuit ergo discipulus alius qui erat notus
pontifici et dixit ostiariae et introduxit
petrum. Dicit ergo petro ancilla ostiaria.
Numquid et tu ex discipulis es hominis
huius? Dicit ille non sum. Stabant autem
serui et ministri ad prunas quia frigus
erat et calefaciebant se. Erat autem et
petrus cum eis stans et calefaciens se.
Pontifex ergo interrogauit ihesum de
discipulis suis et de doctrina eius.
Respondit ihesus. Ego palam locutus sum
mundo. Ego semper docui in synagoga
et in templo quo omnes iudei conueniunt
et in occulto locutus sum nichil. Quid me
interrogas? interroga eos qui audierunt
quid locutus sim ipsis. Ecce hi scient
que dixerim ego. Hec autem cum dixisset
unus assistens ministrorum dedit alapam
ihesu dicens. Sic respondes pontifici?
Respondit ei ihesus. Si male locutus sum
testimonium perhibe de malo. Si autem
bene quid me cedis? Et misit eum annas
ligatum ad caiphan pontificem. Erat autem
simon petrus stans et calefaciens se.
Dixerunt ergo ei. Numquid et tu ex
discipulis eius es? Negauit ille et dixit.
Non sum. Dicit unus de seruis pontificis
cognatus eius cuius abscidit petrus auriculam.
Nonne ego te vidi in horto cum illo?
Iterum ergo negauit petrus. Et statim
gallus cantauit. Adducunt ergo ihesum
a caiphan in pretorium. Erat autem mane
et ipsi non introierunt in pretorium ut
non contaminarentur sed manducarent
pascha. Exiuit ergo pilatus ad eos foras
et ait. Quam accusationem affertis
aduersus hominem hunc? Responderunt
et dixerunt ei. Si non esset hic malefactor
non tibi tradidissemus eum. Dixit ergo
eis pilatus. Accipite eum vos et secundum
legem vestram iudicate eum. Dixerunt
ergo ei iudei. Nobis non licet interficere
quemquam. Ut sermo ihesu impleretur
quem dixit significans qua morte esset
moriturus. Introiuit ergo iterum pilatus
in pretorium et vocauit ihesum et dixit
ei. Tu es rex iudeorum? Respondit ihesus.
A temetipso hoc dicis an alii dixerunt
tibi de me? Respondit pilatus. Numquid
ego iudeus sum? Gens tua et pontifices
tradiderunt te mihi quid fecisti? Respondit
ihesus. Regnum meum non est de hoc
mundo. Si regnum meum esset de hoc
mundo ministri mei utique decertarent
ut non tradar iudeis nunc autem regnum
meum non est hinc. Dixit ergo pilatus.
Ergo rex es tu? Respondit ihesus. Tu
dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus
sum et ad hoc veni in mundum ut testimonium
perhibeam veritati. Omnis qui est ex
veritate audit meam vocem. Dicit ei
pilatus. Quid est veritas? Et cum hoc
dixisset iterum exiuit ad iudeos et dicit
eis. Ego nullam invenio in eo causam.
Est autem consuetudo vobis ut unum
dimittam vobis in pascha. Vultis ergo
dimittam vobis regem iudeorum? Clamauerunt
ergo rursum omnes dicentes. Non hunc
sed barabbam. Erat autem barabbas
latro. Tunc ergo apprehendit pilatus
ihesum et flagellauit. Et milites plectentes
coronam de spinis imposuerunt capiti
eius et veste purpurea circumdederunt
eum et venientes ad eum dicebant. Ave
rex iudeorum et dabant ei alapas. Exiuit
ergo iterum pilatus foras et dicit eis.
Ecce adduco vobis eum foras ut cognoscatis
quia nullam in eo invenio causam. Exiuit
ergo ihesus portans coronam spineam et
purpureum vestimentum et dicit eis pilatus.
Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontifices
et ministri clamabant dicentes. Crucifige
crucifige eum. Dicit eis pilatus. Accipite
eum vos et crucifigite ego enim non invenio
in eo causam. Responderunt ei iudei.
Nos legem habemus et secundum legem
debet mori quia filium dei se fecit.
Cum audisset ergo pilatus hunc sermonem
magis timuit. Et intrauit in pretorium
iterum et dicit ad ihesum. Unde es tu?
Ihesus autem responsum non dedit ei.
Dicit ergo ei pilatus. Mihi non loqueris?
Nescis quia potestatem habeo crucifigere
te et potestatem habeo dimittere te?
Respondit ihesus. Non haberes potestatem
adversum me ullam nisi tibi datum esset
desuper. Propterea qui tradidit me tibi
maius peccatum habet. Et exinde querebat
pilatus dimittere eum. Iudei autem
clamabant dicentes. Si hunc dimittis non
es amicus cesaris. Omnis enim qui se
regem facit contradicit cesari. Pilatus
autem cum audisset hos sermones adduxit
foras ihesum et sedit pro tribunali in
loco qui dicitur lithostrotos hebraice
autem gabbatha. Erat autem parasceue
pascha hora quasi sexta et dicit iudeis.
Ecce rex vester. Illi autem clamabant
tolle tolle crucifige eum. Dicit eis pilatus.
Regem vestrum crucifigam? Responderunt
pontifices. Non habemus regem nisi
cesarem. Tunc ergo tradidit illis ut
crucifigeretur. Suscepit autem ihesum
et eduxit bajulans sibi crucem et exiuit
in eum qui dicitur calvarie locum hebraice
autem dicitur golgotha. Ubi crucifixerunt
eum et cum eo alios duos hinc et inde
medium autem ihesum. Scripsit autem
et titulum pilatus et posuit super crucem.
Erat autem scriptum ihesus nazarenus
rex iudeorum. Hunc ergo titulum multi
legerunt iudeorum quia prope erat locus
ubi crucifixus est ihesus et erat scriptum
hebraice graece latine. Dicebant ergo
pontifices iudeorum pilato. Noli scribere
rex iudeorum sed quia ipse dixit rex
sum iudeorum. Respondit pilatus. Quod
scripsi scripsi. Milites ergo cum crucifixissent
eum acceperunt vestimenta eius et fecerunt
quatuor partes unicuique militi partem
et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis
desuper contexta per totum. Dixerunt
ergo ad invicem. Non scindamus eam sed
sortiamur de illa cuius sit ut scriptura
impleatur dicens. Diuisserunt vestimenta
mea sibi et super vestem meam miserunt
sortem. Et milites quidem hec fecerunt.
Stabant autem iuxta crucem ihesu mater
eius et soror matris eius maria cleophe
et maria magdalene. Cum vidisset ergo
ihesus matrem et discipulum stantem
quem diligebat dicit matri sue. Mulier
ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo.
Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit
eam discipulus in sua. Postea sciens
ihesus quia omnia consummata sunt ut
consummaretur scriptura dicit. Sitio.
Vas ergo positum erat aceto plenum.
Illi autem spongiam aceto plenam hyssopo
circumdantes obtulerunt ori eius. Cum
ergo accepisset ihesus acetum dixit.
Consummatum est. Et inclinato capite
tradidit spiritum. Iudei ergo ut non
remanerent in cruce corpora sabbato
erat enim parasceue magna enim erat
dies illa sabbati rogauerunt pilatum
ut frangerent crura eorum et tollerentur.
Venerunt ergo milites et primi quidem
fregerunt crura et alterius qui crucifixus
est cum eo. Ad ihesum autem cum venissent
ut viderunt eum iam mortuum non fregerunt
crura eius sed unus militum lancea latus
eius aperuit et continuo exiuit sanguis
et aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit
et verum est testimonium eius. Et ille
scit quia vera dicit ut et vos credatis.
Facta sunt enim hec ut scriptura impleatur.
Os non comminuetis ex eo. Et iterum
alia scriptura dicit. Videbunt in quem
transfixerunt. Post hec autem rogauit
pilatum ioseph ab arimathia qui erat
discipulus ihesu occulte autem propter
metum iudeorum ut tolleret corpus ihesu
et permisit pilatus. Venit ergo et tulit
corpus ihesu. Venit autem et nicodemus
qui venerat ad ihesum nocte primum
ferens mixturam myrre et aloes quasi
libras centum. Acceperunt ergo corpus
ihesu et ligauerunt illud cum aromatibus
sicut mos est iudeis sepelire. Erat autem
in loco ubi crucifixus est hortus et in
horto monumentum novum in quo nondum
quisquam positus erat. Ibi ergo propter
parasceuen iudeorum quia iuxta erat
monumentum posuerunt ihesum. In prima
autem sabbati maria magdalene venit
mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum
et vidit lapidem sublatum a monumento.
Cucurrit ergo et venit ad simonem petrum
et ad alium discipulum quem amabat ihesus
et dicit eis. Tulerunt dominum de monumento
et nescimus ubi posuerunt eum. Exiuit
ergo petrus et alius discipulus et venerunt
ad monumentum. Currebant autem duo
simul et discipulus ille alius precucurrit
citius petro et venit prior ad monumentum.
Et cum se inclinasset vidit posita sindones
non tamen introiuit. Venit ergo et sequens
eum simon petrus et introiuit in monumentum
et vidit sindones positas et sudarium
quod fuerat super caput eius non cum
sindonibus positum sed seorsum involutum
in unum locum. Tunc ergo introiuit et
alius discipulus qui venerat prior ad
monumentum et vidit et credidit. Nondum
enim sciebant scripturam quia oportet
eum a mortuis resurgere. Abierunt ergo
iterum ad semetipsos discipuli. Maria
autem stabat ad monumentum foris plorans.
Dum ergo fleret inclinauit se et prospexit
in monumentum et vidit duos angelos
in albis sedentes unum ad caput et unum
ad pedes ubi positum fuerat corpus ihesu.
Et dicunt ei illi. Mulier quid ploras?
Dicit eis. Quia tulerunt dominum meum
et nescio ubi posuerunt eum. Hec cum
dixisset conuersa est retrorsum et vidit
ihesum stantem et nesciebat quia ihesus
est. Dicit ei ihesus. Mulier quid ploras?
Quem queris? Illa existimans quia hortulanus
esset dicit ei. Domine si tu sustulisti eum
dic mihi ubi posuisti eum et ego eum
tollam. Dicit ei ihesus. Maria. Conuersa
illa dicit ei. Rabboni quod dicitur magister.
Dicit ei ihesus. Noli me tangere nondum
enim ascendi ad patrem meum. Vade autem
ad fratres meos et dic eis. Ascendo ad
patrem meum et patrem vestrum deum
meum et deum vestrum. Venit maria
magdalene annuntians discipulis quia
vidit dominum et hec dixit ei. Cum ergo
sero esset die illa una sabbatorum et fores
essent clause ubi erant discipuli congregati
propter metum iudeorum venit ihesus et
stetit in medio et dicit eis. Pax vobis.
Et cum hoc dixisset ostendit eis manus
et latus. Gauisi sunt ergo discipuli viso
domino. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis.
Sicut misit me pater et ego mitto vos.
Cum hec dixisset insufflauit et dicit eis.
Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis
peccata remittuntur eis et quorum retinueritis
retenta sunt. Thomas autem unus de duodecim
qui dicitur didimus non erat cum eis quando
venit ihesus. Dicebant ergo ei alii discipuli.
Vidimus dominum. Ille autem dixit eis.
Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum
et mittam digitum meum in fixuram clauorum
et mittam manum meam in latus eius non
credam. Et post dies octo iterum erant
discipuli eius intus et thomas cum eis.
Venit ihesus ianuis clausis et stetit in
medio et dixit. Pax vobis. Deinde dicit
thome. Infer digitum tuum huc et vide
manus meas et affer manum tuam et mitte
in latus meum et noli esse incredulus
sed fidelis. Respondit thomas et dixit ei.
Dominus meus et deus meus. Dicit ei ihesus.
Quia vidisti me thoma credidisti. Beati
qui non viderunt et credunt. Multa quidem
et alia signa fecit ihesus in conspectu
discipulorum suorum que non sunt scripta
in libro hoc. Hec autem scripta sunt ut
credatis quia ihesus est christus filius
dei et ut credentes vitam habeatis in
nomine eius. Postea manifestauit se
iterum ihesus discipulis ad mare tiberiadis.
Manifestauit autem sic. Erant simul
simon petrus et thomas qui dicitur didimus
et nathanael qui erat a cana galilee et
filii zebedei et alii ex discipulis eius
duo. Dicit eis simon petrus. Vado piscari.
Dicunt ei. Venimus et nos tecum. Et
exierunt et ascenderunt navem et illa nocte
nichil prehenderunt. Mane autem iam stetit
ihesus in litore non tamen discipuli
scierunt quia ihesus est. Dicit ergo eis
ihesus. Pueri numquid pulmentarium
habetis? Responderunt ei. Non. Qui dicit
eis. Mittite in dexteram navigii rete et
invenietis. Miserunt ergo et iam non
valebant illud trahere a multitudine
piscium. Dicit ergo discipulus ille quem
diligebat ihesus petro. Dominus est.
Simon petrus cum audisset quia dominus
est tunicam succinctus erat exuit se et
misit se in mare. Alii autem discipuli
navigio venerunt non enim longe erant
a terra sed quasi cubitis ducentis trahentes
rete piscium. Ut ergo descenderunt in
terram videbant prunas positas et piscem
superpositum et panem. Dicit eis ihesus.
Afferte de piscibus quos prehendistis nunc.
Ascendit simon petrus et traxit rete in
terram plenum magnis piscibus centum
quinquaginta tribus et cum tanti essent
non est scissum rete. Dicit eis ihesus.
Venite prandete. Nemo audebat discumbentium
interrogare eum tu quis es scientes quia
dominus est. Et venit ihesus et accipit
panem et dat eis et piscem similiter.
Hoc iam tertio manifestatus est ihesus
discipulis suis cum resurrexisset a mortuis.
Cum ergo prandissent dicit simoni petro
ihesus. Simon iohannis diligis me plus
his? Dicit ei. Etiam domine tu scis quia
amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos.
Dicit ei iterum. Simon iohannis diligis
me? Ait illi. Etiam domine tu scis quia
amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos.
Dicit ei tertio. Simon iohannis amas me?
Contristatus est petrus quia dixit ei tertio
amas me et dixit ei. Domine tu omnia
nosti tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce
oues meas. Amen amen dico tibi cum
esses iunior cingebas te et ambulabas
ubi volebas cum autem senueris extendes
manus tuas et alius te cinget et ducet
quo tu non vis. Hoc autem dixit significans
qua morte clarificaturus esset deum.
Et cum hoc dixisset dicit ei. Sequere me.
Conuersus petrus vidit illum discipulum
quem diligebat ihesus sequentem qui et
recubuit in cena super pectus eius et dixit.
Domine quis est qui tradit te? Hunc
ergo cum vidisset petrus dicit ihesu.
Domine hic autem quid? Dicit ei ihesus.
Sic eum volo manere donec veniam quid
ad te? Tu me sequere. Exiit ergo sermo
iste inter fratres quia discipulus ille non
moritur. Et non dixit ei ihesus non moritur
sed sic eum volo manere donec veniam
quid ad te? Hic est discipulus ille qui
testimonium perhibet de his et scripsit
hec et scimus quia verum est testimonium
eius. Sunt autem et alia multa que fecit
ihesus que si scribantur per singula nec
ipsum arbitror mundum capere eos qui
scribendi sunt libros. Amen.

suus sue cohibet. ¶ Non relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Videbat
discipulos quia moriente magistro suo orphanos relinquet. Et
non relinquus orphanos. quia et pius
pastor animā suam ponit pro passione sua in multis
locutus pro quibus orauit: et pro
se ac fide assumptione sue. Et ideo subdit
se spūs scs illos de celo confirmaturus
venturus. Vbi pro xpo xpm ad eos venit
qui eum dilexit: qui inseparabile scē ē
spūs nāz et verbū et exactores ee cog
nouit. Et ipm sacra exposcit: qui
de monte de gente no scā sit discreta
multitudo. Adhuc modicū: et mundus
me iā no videt. Vos aut videbitis me:
quia ego viuo et vos viuetis. Vos aut videbitis me:
q. ego viuo et vos viuetis. quia et ego
pro vobis ad passionē irruo roganbatur: me
cū eāt mihi ad tpe expletā passionis.
in quo illū reputi debē mundo valebat
solū etern magr. qui morte illig earū
tristitia. gaudiū resurrectionis eig vi
de meminerūt. Ac q̄ ista morte eig
exhibebat. neq; eig ista resurrectio
pri petri: Et audita cōturbāt. ac dolē
tes dicebat scbant. Vos aut videbitis
me me mq̄: q. ego viuo et vos viuetis
ego viuo. patris tpis ubū posuit. et
vos viuetis fmū: quia humanū mysterio
tertij mqua xpc morte destructa.
in eternā resurget vita. Illos uo vita
in futuro nouat ee differendam:
nos et nos ad pfinitū mortis sue
tpe. singulos p martyriū vite xpiane
nos agonizāt: et nos ad finē scti ne
surrectionis exhortat sua cohortatione exor-
nant. Aut q. Adhuc modicū et
mundus iā no me videt vos aut videbitis
me: Ac si apte dicat. Adhuc mo
dicū. et mundi amatores me mortē
ultra videbūt desistent. resurgētē
a mortuis eternū nequeunt: quia
post nostrum vitā: tunc soli anime
sancte gloria mee resurrectionis merebū
tur videre. Vos aut no me p̄hc videbitis
quia ego viuo et vos viuetis: quia et ego

viuo resurrexi tatis a mortuis: et vos vi
uetis in eternū mee resurrectionis exemplo q
fortes: qm et xpc ad petrā vitā et
vite resurrectionis eternū gaudia venturis
in illo die cognoscetis. qz ego in patre
meo: et vos in me: et ego in vobis. et pr̄ in me ē
Nouerūt enim tue apli xpm ee in patre
p unitatē divinitatis: nouerūt se ee in xpo p susceptionē fidei
scē mētis eig: nouerūt se ee xpm
p dilectionē et obhumanā mādatoz eig.
Qui habet mea ea ipe. Qui me diligit me:
hic mea mea habebit. Et pr meus di
ligetur et ad eū veniemus: et mansionē
apud eū faciemus. Hec magr et tue
virtuti a xpo noverūt apli: et ne apli
tis in futura vite. nouit oīa eterna xpi.
Sed multo minimū dicit. quo videat diuc
scripsit. longe melig ea nisi cognos
cūt: Ego ē in die resurrectionis. qñ ea p
fectus cuncta q̄ succeda sunt struit: quo
qm scē fonte vitalis me sic cōspicient
vt eterna de quibus scē p̄sumbis fiei du
biū no ē. et an tpus resurrectionis: illig
videbis qui fidenter bonoz opum dicē cū
apto valebit. Tu pio filius dei et cū xpo
ee: et in unice xpus: et mori lucrū
Hec quidē oīa dño quasi p̄sūli apto
dicē videt: Et ne p̄sumeng cū illis so
lumo et no eterna nob. si illoz cupidi
tas sequemur blandimē dime cogita
nis pollicet. gradalē pro hac simul sub
trahit: et oibz se diligendis eadē sue
visionis ac cognitionis p̄mia promittit di
cens. Cui hēt mādata et servat ea: ille
est qui diligit me. Qui aut diligit me
diliget a patre meo: et ego diligam eū:
et manifestabo ei meipm. Vbi oī inte
gre tonsi dicendi qua xpm diligē
dum ē: no ipis dilectis libīe p̄fitēs.
Et mādata xpi q̄ distendo hēmg opan
do sunt. Vñ et thome ait. filiolis mei
no diligamus ubo nec lingua: sed ope et
veritate. Tanto gaudio dilectendi ē. q̄
tunc de me dilectio illa erit qua ee
maiora nulla potit: nos sibi a patre et

filius diligi: nobis quoque plenitudinem perpetue fi-
lii dei gloriam revelandam. Notandum autem diligenter
quia quicquid gloria filii revelabitur eiusdem quoque patris
et spiritus sancti liceat absque ambiguitate asseramus quia quorum
una est divinitas: una utique et inseparabilis
est visio. Hinc est etenim quod dicit. Qui videt me:
videt et patrem. Et notandum quia cum premiserit:
quis verbo dicit. qui autem diligit me:
addiderit de futuro. diligetur a patre meo: et
ego diligam eum: et manifestabo ei meipsum.
Diligit namque etiam nunc dilectores suos cum
patre filius: sed nunc diligit ad hoc ut recte vi-
vant ex fide quam perceperunt et operentur: tunc ad hoc
diliget ut perveniant ad visionem veritatis
quam fide gustaverant: et pro qua ad mor-
tem usque certaverant. Notandum autem frustra cum
adderet ait: et manifestabo ei meipsum.
Nec enim cunctis hominibus: sed perpetuis solis mani-
festabit electis. Nam et reprobi in iudicio
Christum videbunt: sicut scriptum est. Videbunt
in quem transfixerunt: soli autem regem in de-
core suo videbunt oculi iustorum. Beati mun-
do corde: quoniam ipsi deum videbunt. Hec
de lectione evangelica fratres karissimi prout
dominus dedit exponendo diximus: videtur
autem oportunum de sollempnitate ad quam
hodierna venit aliqua disserere. In primis
autem sciendum quod hec sollempnitas non evan-
gelicis tantum consecrata carismatibus: verum etiam
legalibus iam olim est insignata misteriis: ac
domino iubente per omnes annos sacris observata
cerimoniis. Hodierna etenim die ut no-
vimus. positis in cenaculo discipulis factus
est repente de celo sonus: et spiritus in divi-
sione ignis apparens. scientiam illis omnium lin-
guarum tradidit. Erant autem hac die con-
venientes viri religiosi. qui de diversis nationi-
bus ierosolimam paschalis festivitatis gratia
confluxerant: stupebantque mirantes:
quod audiebant unusquisque lingua sua illos
loquentes magnalia dei. Exponentibus
autem discipulis quia spiritus sancti esset gratia
qua pollebant. olim quidem voce prophetarum
promissa: crediderunt ex eis tria milia vi-
rorum: et baptizati acceperunt etiam ipsi
donum spiritus sancti. Hec est summa diei huius celebratio:

tur autem Christi nunc missa

Hec gratia celestis per quam festivitas hodierna
memoria fidelium sedet cordibus ac tamen mos
permansit. pulcherrimus sancte ecclesie mos baptis-
mi inolevit: ut annis singulis in ea baptis-
matis misteria celebrentur: et ablutis
fonte salutari credentibus supervenien-
ti spiritu sancto templum venerabile paretur.
ac per hoc non solum veteris festi recordatio:
verum etiam in novos adoptionis filios nova
in eadem spiritus sancti celebratur adventus. Quid
tendat quomodo caritas vestra fratres mei: qua
ad huius vere festivitatis legalis festi sig-
nificatione et figura continebat. Liberati
egyptia servitute filii israel per immolatio-
nem agni paschalis exierunt in deser-
tum ut venirent in terram repromissionis:
perveneruntque ad montem synai. Et ter-
tio descendit dominus in igne super montem comitante
sonitu tonitruum ac fulgurum
coruscatione. quinquagesimo die post actum pascha
legis decalogum eis scriptum dedit. Dispo-
suit: atque in memoriam date legis. sacrifica-
verunt eo die per annos singulos. panes
sibi novum de frugibus anni eiusdem. panes
videlicet primitiarum duos ad altare de-
ferri. Tunc autem sit agni paschalis immola-
tio. quae egyptie servitutis absolutio significet
legentibus liquet. quod videlicet pascha nostrum
immolatus est Christus: et ipse est verus agnus
qui abstulit peccata mundi: qui suo san-
guinis pretio. nos a peccatorum servitute re-
demit: et sic ... nobis
patriam vite et perpetue libertatis ostendit.
Quinquagesimo ab die post occisionem agni
in data est lex descendente domino super mon-
tem in igne: et quinquagesimo die post
resurrectionem nostri redemptoris. que est ho-
die. data est gratia spiritus sancti discipulis
in cenaculo constitutis. que apparente foris
igne visibili invisibiliter corda eorum
... radiavit: et ... Et hic
caritatis ardore ferverent dedit. ...
altitudo cenaculi. et ibi cacumine montis
... sublimitatem preceptorum et donorum
indicat celestium: et quia necdum summis
adhuc desideriis inherere vel summis
obtemperare mandatis.

…gno epistè domi. Sed hic m ma…
…ris signū pfectōis. omēs qui attrpie…
…unt ſtūm in tenaculo eccl̄ie posit. il…
…r ad designāda mſ̄m moy corda au…
…roz. ꝑplus quidē oēs mſ̄m mōtē…
…sabat. ac pauci semoy mōtis ptē…
…scendēbāt. ꝑplus aūt moysē ꝑ…
…Sinai. ubi in igne et caligie diuā…
…nestas ꝑfulgebat astendit: quā…
…mnīū alcōra et ītima legis archa…
…ꝑfectōes solū cupit et studē nouē…
…ē. ꝑplus ūb carnalis litē simplicie…
…ntis: quasi optīg et mſ̄ra posita…
…bi celestis asrabat auditū. At nē…
…ctā clarius gr̄ā ſpūs ſc̄i: admtelli…
…ndā subtilius sil' et ꝑplendā ꝑfec…
…ius sc̄i euāgelij dr̄ā. fidelīū corda…
…illūdātur. ꝑbi mt̄ flāmas ignīū.…
…micātia fulgura. fragor q̄ to…
…nitor et clangor sonabat bucine.…
…ens cū ignearū diuisione lignarū so…
…ens zuter. de celo tq̄ ſpūs aduēt…
…ēgelmētis. Sz cū m̄ltitudo dabat…
…ē legis didelig et gr̄e forma audie…
…ntis: hic trī ꝑplioī miraclo cū au…
…ra sancti affuit. ꝑtus dom celestis:…
…ti sc̄i sanctu discipulos corda…
…ordet. ꝑbi audituꝝ legalibus edoctis.…
…ndit oēs ꝑplus una uoce dicēs:…
…ia ista q̄ locuti ē sūt et audiemꝰ…
…et faciemꝰ: hic accepta illustratōe…
…ſpūs nascentis eccl̄ie. cetis omīū natō…
…ōm lingue magnalia dei loq̄bat: ētra…
…ūq̄ discipule gr̄ā: qua legis obſ…
…ātio dmtm gen̄ iudee data sit. obū…
…o euāgij cūctis ꝑorbē gentibus ꝑ…
…ēdicāte: cūctoꝝ q̄ lingue ꝑplorū. q̄…
…ēdicāte fidei eccl̄ie ꝑmissa dicēdā.…
…phetā ꝑphā q̄ dicit. A solis ortu usq̄…
…d occasū laudabile nom dn̄i: et ep…
…ostā sup omēs gentes dn̄ō. Hz et hō…
…ē in Benedictōe accepte legis. omnibus ānis…
…ēfectū nouū dn̄o die pētecostes…
…ffert in ssu ē: et mīa q̄ festinate ſpūs…
…ēti agi et accepte gr̄e que nūq̄ defuit.…
…ōm ītpe sacrificiū m̄ra offē eccl̄ie.…
…ū rabbato incipiēte ſte pētecostes.

nomīū adoptōis ipsīus ꝑ baptismā dn̄ō cō…
…secrat. virtu dō altissimo. sicut ſnp̄…
…memīng. ut nō sp̄ ipse xp̄s me detis…
…fert meōrū tnouetur: ſ et in nouā re…
…natōīū sobole. nouā gaudiū missio eccl̄ie…
…tur. ſte oīū m̄ra sacrificiū dn̄o. qui q̄…
…ipsū moy accepto dono ſpūs obtulerūt.…
…cū euāgelizantes ihc q̄ gueneam…
…plūmos gutemt ad fidē: et hoc fonte…
…baptismatis renatos. ac ſc̄i ſpūs gr̄ā…
…ſufficitos. ꝑ manus unīq̄ nouū testamīt…
…ꝑmittās. ad cōfōnē dn̄i altaris optulē…
…unt. Bene aūt duo ꝑmittūt ꝑnce…
…s de nouo fermentis indebantur offm.…
…q̄ mmīū ecclā de utq̄ ipse iudeoꝝ…
…sulis et gētilīū colligit: quoꝝ i nouā…
…ſnā redeptōi ſubiā cōsecret. Nm hec…
…ō solantes intuēdē: q̄ nō ſme mag…
…mistio q̄qua genaig nūs m dacōe sit…
…gr̄ē uel legis obſuatā ē. ſtam q̄qua…
…gesmā die ꝑasthe. et illā m̄ra mōte ꝑplo…
…data: et hec distripūl m̄ra uelō mussāt.…
…Sz hō mmīz uīo ꝑpetuitas fuit quietis…
…oīdtm: m quo rē legis decalogū mā…
…datum. ut ſpūs ſc̄i gr̄a dā hoīb: ut…
…apte nōstrē: q̄ quecūq̄ legis dīne…
…iussa iuīate ſpūs gr̄ā ꝑficīt. ad dēū…
…ꝑtēs requē tendit. Quod cū q̄qua…
…gesmā āno m lege. inbēlens ipz dmt…
…tenē sūi mutatā appellat ussū ē: m quo…
…ꝑplus ab oī exactōe quescēt. oīm deta…
…xacōt. ſm libēi redimēdi. ꝑtē maio…
…bus solepnīs ac laudibus dīne eminē…
…acōt cetis ꝑsistēt: multo ꝑfectē nūc illa…
…ſuma patris tranquillitas indicā: q̄n sic…
…apte aut. canēte nouissīā tuba. mor…
…tui resurgēt incorrupti. et nos imu…
…tōne m gr̄ā: ubi cessantibus q̄ stili li…
…boīb et crupīne. dimiss oīm culpaꝝ…
…debitis. in sola dīne diuisionis gr̄e placōe…
…getis claūt ꝑplus metū grandebit: ꝑfec…
…to illo desiderabili dīi ac salutaris mī…
…mādato. Vadite et docete: q̄n ego sū…
…deus. Ad quā ꝑfectō locutōis et diuisionē…
…tōmutabilis ētatis. q̄ nō misi ꝑ obſ…
…uātā ꝑceptoꝝ celestiū et ſpūs ſc̄i do…
…nū ꝑtingīent: nec et legē decalogi.

et eiḡ sp̄ūs gr̄ēs meo dicētū nūo qui re
quē designāet dan decebat. sicq; hō p̄
tēūg. q tō nūo q̄q̄gentaig sigillatīm in
tine q̄tre apte. q ex septē septēdecim et
monade p̄fectum. Sic q̄ppe decus mle
ge plus optari. septā quieste. sepānie
arle et mete. septio missā cessare. q
et one sep diebg mūdi ornatū p̄fecit:
septio ab opē suo cessauit. q̄ omībg
mīstre āmone. q hīi q̄ mō stīlo q̄d sep
etatibg gestat. dōie opībg p dīo mīstrāt:
m sībbatū mfuto. ibi m regem adno t
ouciū et nā. q aūt septē dies nch ām
septies ducū. nūplicīt eiḡ requiei
hīmdanciā designāt. m qua p̄mū illd
sublime ord cleri. de quo aplus ayt. q
uidit oculg nō audiuit. nec in cor hoīe
ascendit. q p̄parauit deg diligētibg se. Cuig
p̄mū cogitāne. q nec m cor hoīe ibi
hūana ad sapiendū ascendē posse testā.
aque subsequēt. Dū hī eligentibg dñ
posse ondi. Nobis aūt mḡ. revelauit deg
p sp̄m suū. Dū sp̄ūs q̄ suū revelabit
p̄mū magnitudo p̄sentie. q. dū nūc cor
da q̄ iplet appetitu tm sibilū mflāmat:
cas bona tm sibilia q̄ sunt p̄sentia. q̄
ēternē oībg p̄fenda manifestat. Dū bn
eiḡ sp̄ūs gra septiformis a p̄ma desī
bit. q. mūdi. z p eiḡ inspiratōes ad te
quē p̄uenit. et m eiḡ plena p̄cepte
ac visione requiē ua possidebit.
Octāo ipō die ut ang q̄quagesimg.
qm sept̄ septēnie sūgesit. et m octo
p̄cepto cat solepnitate beneabilio. te
pus finē resurrēdis indicat. in quo ad
requiē. qua nē ad sp̄ūm electōrū cor
pa q̄ receptor gla cumulabit. Vbi
sollicitudo intuēdg fres mei. qua sp̄ūs
sūs nō sp̄m p̄sentē in fundē. q et sp̄ūs
maxīma mstris quiete tribuit: cū cor ne
tco celestis ignis caritatis accendit.
nūq; agitus. Spes aūt nō confundit. qua
caritas dei diffusa e nob. p sp̄m sūm q datus e nob. Et hō e bā. Primo

Ad gloriam m̄ste glē filiorū dei q

hō ēspā m hac vita reqēs audiē. di
na dilōe replēi. sp̄a sapiēe rōnabilē
nīe p̄sua mūdi sūma et adūsa gnāt
nīe: tria a se desiderata fugiēs ca
stimpāe. gentilē venustāe seculibg.
illatio p̄ xpō crucifixo et p̄secutoibg
grande. et cū aplo dicē possit. nō sū
aūt. q et gloriam in tribulatōibg et
qm in mūdana rerū delectōibg et
opulēcia se requiēste posse. q̄fitet sal
lustius. Petrū ebriosū eiḡ mūdi pue
ritibg et ipō fame q̄ncuisse: q sup
arenā fundamētū sue ēdre posuit.
et ēdūg s̄ō afflati sp̄ū sanctissimū. ō
stūe dilōis ingētū sup̄ tenuerint.
atq; ex exemplo ig. mitēs et humilēcē
dicere. q nonūlla ceā in p̄ntī fuisse
quetus mundane fremuit. dū a cōtur
bacōe hoīm secularium tota mente se
ti. ubi tū sim condūsio se remisti gau
dent. aq ad p̄sentiā eiḡ gēplacēdo
p̄tingā sicut: dicentes sibi cū apto
rhōe: Semig q̄m cū ignit. stilo ei
cimig: dilectissimi et cū sicuti e. ad
eporta fres karissimi. ut hunc alta ascēdē
gnetis meōrē. a mūdi nos illecebē
munes exhibeamg. quatinig ad ge
nēda sp̄ūs sc̄i gr̄ā. qui mūdū no
actipē. digni cōsistē valeamg. Dilī
gamg ppīm: eiḡq; mādata q hīemg
scripēda fuemg p̄sequendo. sic ei
usta incede. ne illū diligē do diligi
aplig mea. aspice: h et ipē mandēs
dilectē sue nob gr̄ā p̄stāe dignet
mfuto. Dat cū diligē do nos ut
ēdentes fidemig in eū. cui sit ho
diernig celebrāe ad facie. manifest
tabūg septīm nob: hō e m celestis
qui hūit p̄ustō mūdo cēt ap̄ p̄sē
tū quo di. z reg. deg m dm. ss. p
cta secula seculoz. Amen.

Lectio sc̄i euāgelij secūdi [illegible]
[illegible]: Dixit ihc discipulis suis.

monē meū ꝙnabit. Et ꝑ. mea sub
ut eū. Et reliqua. Qui cū bti
Syluī pape ꝙrata ad Joānē
in basilica sī Petri apostoli celebrā

Lb et frēs bmī iuba elbanē
leōīs sub bñtate trinitatis ē.
Et ꝑ gr̄am hīcat. xl. Anno
bti leonis pp̄e. Festo

Hodierna die sollepnitatis pentēs:
tē dilectissimi in ꝑspectu festi
esse venerandū. oīm catholi
tota cogitat: nec dubiū ē q̄ ꝙ
sancti dei venerācia dēcorat: quē spūs
sanctus excellentissimo suo munere muneris
ditauit. Sit amy ab illa die q̄ dñs sup discī
lorū astitudinē ad deitatis dei pfectā
confessionē ascendit. decimus ē iste: qui
ab exitu dñice q̄dragesime nob̄ in eo
quo cepit ilkipit. Magna mirabilia et
ineffabilia sacramentorū gr̄acie et ꝓnouor:
sancti manifestissima declarat. et gr̄a nūcupata
est fuisse ꝑ legē: et legē impleta
est ꝑ gr̄am. Sicut enī ebdomas quinqua
gesimo ab exitu pasche habēdo q̄dragesimo
die ꝓximo celebrat. ita ꝓ passionē xp̄i. q̄ de
nouo dei agnus occisus est in q̄dragesimo die
ꝓximo die. in apostolos plebēq; ecclesiam spūs
sanctus illapsus. Nunc sancte obligēdo xp̄iana
mysteria actus testamenti celebrat. qui
instituisse ꝓcepisse: et ab eodē spū de
nouo fedus stabilitum: ad q̄ ꝑficiat ꝑfectum.
Nec sine aplica testa hystoria. cū copleti
sunt dies pentecostes. cēnt q̄ omes
erant in unū loco: subito est factus de cē
lo sonus. tāq; aduenientis spūs vehemēt.
et replenit totam domum ubi cānt se
dentes. Et apparuerūt illis dispertite lingue
tanq; ignis: sedit q; supra singulos eorū.
Et repleti sunt omes spū sco. et cepe
runt loq varijs lingūis: prout spūs sanctus dabat
eloq illis: qui beatus ē: q̄ actus ostendit
et ubi deducit ē: q̄ ait ostium q̄ do
mum. Ista ē adhibita ꝓpitiō ad an
nuū. nō q̄ structura ad usū. nō tpe ad

studiū: ꝙ spūmente ubi voluit spūs bi
tatis. Ppe singulārū gēcium voces. sta
sunt in celsa excelsis. ab hoc igr̄ die tu or qui
ba ꝑdicatōis elbanē nomine: ab ho
die ymbres cansumatū. fluuia bursteuū.
omne defluū. et humida arida rigauerat:
qm̄ ad renouanda facie terre. spūs dei
ferebatur super aquē: et ad deitēs tenebē fulgura
abigendas. nouc lucis frigida coruscabāt:
cū micantiū splendore ligurdas ubiq; diu
lucrabū. et eloquū gr̄acie ignitū. cui ad
eruditū mentem. q̄ sunt ꝙ ꝓcum. et
efficacia illuminādi. et qui cēt erudie
di. Dñus aut dilectissimi valde fuit
ipā rei gestē fōr mirabil. nec dubiū
est in illo oīm humanarū vocū exultātē
quētu. manifestate sū spūs fuisse ꝓntē:
nec tū in hac q̄ cor pere diu fuit ocie
dūa ei q̄ntet aquisse sōm. Sicut enī
est invisibile. et cū pr̄e filioq; cōie
qualitatē nūcie atq; opus sū. qui do
nus sig cōe nūciauit: ꝑ qualitatē do fide
cēnte sue in sua dilecte gremiū: q̄ sic
nec pr̄em nec filiū. ita nec spūs sanc
tus humāg pt̄e duos attingē. Intēmitate ei
diuā mensē ospitē mensē ꝑparē: et oīa
que de illa ꝓnt sua cogitā. nec dulcē
nec gla. nec etēnitate asperata fuit.
Unig in ꝓsentiarū ꝑ qualitatē. alig sit pa
alig filius alig spūs sanc: nō tū alia deitas.
nec diuisa nā est. sic de pr̄e sit filius unus
gr̄a. 2 spūs sanc pr̄is filiusq; sit spūs:
nō sic q̄dūq; natura. q̄ et pr̄is et filius ē:
ꝙ sic cū eis una eadē et potēs. et sempiterne
cū eo q̄s ē pr̄is filiusq; subsistens. Ut cū
eis in passione sue die discipuli suis sit
spūs spondet aduentū. ad hunc mod̄ & nul
la ꝙ eo dub' dice: ꝙ nō potestis ꝓfite
ri me. Cū em venit ille spūs ueritatis:
ille nos diget mecū ueritate: sic eo
loquente a semetipso: ꝙ quēq; audierit
loquentē: et futura annūciabit. Quia q̄ est volūs
pr̄is mea sunt: ꝓtea dixi q̄ de meo accī
piet. et annūciabit uob. Ipse q̄ alia
sunt pr̄is. alia filii. ad spūs sc̄i. ꝙ oīa q̄
habet pr̄. ꝙ et filius. ꝙ et spūs sc̄i.

Nec umquam in illa unitate fuit ista racio:
quia hoc est ibi omnia habere quod sit consistere. Nulla
ibi tempora nullus gradus nulle differencie cogitentur.
et si nemo potest explicare de deo quod est:
nemo audeat affirmare quod non est. Excusabi-
lius enim est de re ineffabili non eloqui digne:
quam diffinire contraria. Credamus igitur de sempiter-
na et incommutabili gloria patris pura pre-
cordia concipere: hoc sentit etiam de filio et de
spiritu sancto inseparabiliter atque indifferenter intel-
ligatur. Hoc enim habet vera trinitate unum
ihus consistentem deum: quia in tribus personis nec substancie nec
potencie nec operacionis nec voluntatis est
ulla diversitas. Sicud ergo detestamur ari-
anos qui inter patrem et filium aliquam volunt
esse distanciam: ita eciam macedonianos
pariter detestamur qui licet patri et filio
tribuant equalitatem spiritum sanctum inferioris
putant esse nature non considerantes eam blas-
phemiam se incidere que neque in presenti seculo neque
in futuro sit remittenda medico dicente
domino. Quicumque dixerit verbum contra filium hominis
remittetur ei. qui autem dixerit contra spiritum
sanctum non remittetur ei. neque in hoc seculo
neque in futuro. Permanens namque in hac impie-
tate sine venia est: quia excludit a se eum
per quem potest confiteri. nec umquam perveniet
ad indulgencie remedium: qui procuratorem
sibi non habet advocatum. Ab ipso enim est
invocacio patris. ab ipso sunt lacrime pe-
nitencium. ab ipso sunt et gemitus sup-
plicancium: et nemo potest dicere ihesus nisi in
spiritu sancto. Cuius equalem cum patre et filio
omnipotenciam unamque deitatem evidentissime
apostolus predicat dicens. Divisiones vero
graciarum sunt. idem autem spiritus. et divisiones
ministracionum sunt. idem autem dominus. et divi-
siones operacionum sunt. idem vero deus: qui opera-
tur omnia in omnibus. His dilectissimi aliisque
documentis quibus innumerabilibus divinorum elo-
quiorum effulget auctoritas ad vene-
racionem pentecostes unanimiter incitemur.
exultantes in honore sancti spiritus a quo omnis
ecclesia catholica sanctificatur. omnis anima racio-
nabilis imbuitur. qui inspirator est fidei. doctor scien-
cie fons dilectionis. signaculum castitatis: et totius

est causa virtutis. Gaudeant fidelium mentes.
quia in toto mundo unus deus pater et filius et spiritus
sanctus omnium linguarum confessione laudatur.
et quod illa significacio que in specie ignis appa-
ruit et opere perseverat et munere. Ipse enim spiritus
veritatis facit domum glorie sue lucis sue splen-
dore fulgere. et in templo suo nec tenebrosum
vult aliquid esse nec tepidum. De cuius ope atque
doctrina eciam ieiuniorum nobis est celebranda
est collata purgacio. Nam a benedicta obser-
huic die sequitur saluberrime observan-
cie consuetudo. quam sanctis semper fuisse celebrem
experti sunt: et ad quam sedulo celebrandam cohortan-
dam pastorali nos sollicitudine cohorta-
mur. ut si quid maculavit per istos dies
negligencia incauta et inordinata libertas re-
ligiosa censura castiget et devota pie-
tas emendet. Quarta igitur et sexta feria ieiu-
nemus. sabbato autem consueta devocione
vigilias celebremus: adiuvante domino nostro ihesu christo.

Sermo eiusdem ut supra

Plenissime quidem nos dilectissimi
presentis solempnitatis
hodierne dispensacionem eloquiorum
textus ostendit. quo spiritum sanctum quin-
quagesimo post domini resurreccionem die que
ad ascensionem eius est decimo: infusum a
discipulis sicud promissus fuerat ab eo agno-
vimus. Sed ad hos catholice fidei filios in-
formandos addendum est etiam nostri sermo-
nis obsequium. Non enim timemus ne fastidiant ad-
hec et eruditis nota fastidiant: ut quod plurimis
quorum sensum perimet: ut quod plurimi sine
insinuacione didicerint quod ipsi non magis sim-
pliciter viderunt. Fiat ergo pro condi-
cione utilitate et dispensacio munerum divinorum: et
omnium sufficiens nostre predicacionis sit
exhibita omnis nostri doctrina. Hinc et preparatam nostre addere sine
largitas. de cuius maiestate loquturi su-
mus: ut ad perfectum totius ecclesie sue et
vos capaces. et nos faciat habundantes.
Cum igitur ad intelligendam dignitatem spiritus
sancti aculos mentis intendimus. nichil ad
minus ab excellencia patris et filii cogitemus.

f° eiusde vii sup

quā in nullo ab unitate sua discrepat di-
ne trinitatis ceterna. Sempiternum e pri-
orem sibi filium esse genitore: sempi-
ternum e filio. inuisibilem a patre esse p genitu-
ram sempiternum quoq; e spiritu sco. spiritum esse patris
et filij. ut nuncupatiue filio pri nuncupa-
tiue filius fuerit sine spiritu sco: et oibus
existentie finibus exclusis. nā ibi pse
fuit anteq. nā postea. Unus ei deus
trinitatis et omnibus deitate una essentia
magnus in ope. glorie in potestate. par
in potestate: celsus i gla. De q cū sta
dogma sit lege. ut aut istius a no deuio
sit assignet. qs singula ordinata quemq;
modum. non perturbat fidei catholice fi-
dem: ut p qualitatem aut nomina a quib
significet nobis diuinas trinitatis. et no
dissidat intellectus. qs distinguat audito-
rum. Ne ei quia sit sub patre. sit sub filio. sit
sub sco spiritu appellatione putet: ut qsi
sub siclim trinitatis non crederet. Quare cū
sit inseparabilis nunq; intelligere trinitas ee:
sit. ut inseparabilis. Dicetur. Non q; dis-
iungitur loquendi cor nram ad intelligentia
dum. et p infinitatem nulla celestis dor
una nos adnumerat: ut qz in deitate patris
et filij et spiritus sci. nec singularitas esti-
matur diuisitas cogitanda. Ita diuisitas.
et ita trinitas possit quide mitere sentē
sit: et non possit sil' ore explicari. studiata
pectore dilectissimi hac fide i cordibus nrīs.
et salubriter edimus q tota sil trinitas una
deus e. una maiestas. una substantia. indiuisa
quanq;. inseparabil' dilectione. indifferens potē
tie: omnipotens. plena omnia. sil omnia omnipo
tens ei e pr. et filius. et e et filius sco e
non solitarie non recipiat deum et ita
deitatis in nullo sexu aut minor aut minor
est sit intelligenda pfectio. ut solitu
dinem non recipiat trinitas: et trinitatem
nec equalitas. Hec nos fide firmiter
apprehensa non ambigamus: qz cū in die
iudicii discipulos suos mittet scus
non furtiue adoraturus quemq; nisi adora
turus. qui et prudentie et pietatis
et sacerdotes. omne q sci q pomerij fuere

gentes. eos sine sacerdotio degentes:
et sine hac gra nulla unq; structura sacra
nulla fuit celebrata mysteria. ut eadem
fuit deitas consubstantiu: quemadmodum fuit eadem
infinita bonitas. Spiritus q; bti apli ante passio
nem dni sco spu. non carebant: nec potest
quis beatus abesse. ab operibus salutaribus.
Et cū discipulos dicit misisse trinitatem creatores
et creandorum deorum patrem. cui deitas
spus largiebat effectus. magno opi in mundo
spibus iuuante. indeorum negabat ipietas:
et una deitas eya lo deputabat. Non tulit
alterutrum blasphemantes unito illa dm
deceperit suos: quasi. Omne peccm et
blasphemia remittet hoibus. spus aut
blasphemie non remittet hoibus: et quia
quis dixit ubi contra sum spm scm: non remit-
tetur ei. neq; in hoc seculo. neq; in futuro.
Cū manifestum p priorum remissione. sine
scō spu docendo non fieri. nec quis sine
fieri expedit regenerare. aliter oportet adorare. Quare ap
Qui cum deum sicut oportet nesciunt. p nre
spus postulat. pro nob' genitibus enarrabi
libus. et nec pr dicere deus ihūs ni in spu sco.
Deus dictum nimio grauiosius e. nec qz mor
talium: qz nunq; de mā nichil: q ab mitter
pere desierunt. Omne q; dilectissimi qui i
illum credederunt. ipsum sibi habebant spm scm:
et remittendorum peccatorum ecia tunc apli ac
reperiunt potestate: cui p resurrectionem suam i quod
flauit et dixit. Accipite spm scm: quorum
remiseritis peccata remittuntur eis: et
quorum detinueritis detenta sunt. Ex illi
pfecto q erat discipuli confunda. maiora
et abundantiora spiritalia suadet. p quā
et q nunq; acceperant sumeret: et expelle
rem posset hinc que susperat. Dicit
qz deus dicebat. Ego hinc multa loquor
dicit: ex no potestis portare nunc. Cū ergo
venerit ille spus veritatis: ille docebit
vos omnem veritatem. Non ei loquet a semet
ipso: ex quecunq; audierit loquetur: et futura
annuntiabit vob. Quid e q; qz mittet
discipulis spm scm. q ita dixerat. oia q audivi
a patre meo. no sua vob. Ideo nunq; multa loco

dei per omne humane vocis eloquium predicetur: et omnis lingua confiteatur quia dominus ihesus in gloria est dei patris. Ad presentem autem solempnitatem dilectissimi etiam illa nobis est adicienda devotio: ut ieiunium quod apostolica traditione subsequenter celebremus: quia et hoc inter magna sancti spiritus dona numerandum est. quod adversum concupiscentias carnis et insidias dyaboli ieiuniorum sunt nobis collata presidia: quibus omnes temptationes divino adiutorio vincamus. Quarta igitur et sexta feria ieiunemus. sabbato apud beatum petrum apostolum vigilias celebremus: promerente eos orationibus. ut in omnibus dei nostri obtinere mereamur: per ihesum christum dominum nostrum. qui vivit et regnat deus in unitate spiritus sancti: per omnia secula seculorum. Amen.

Sermo eiusdem ut supra

Hodiernam dilectissimi festivitatem toto terrarum orbe venerabilem. illo sancti spiritus consecravit adventus: qui post resurrectionem domini quinquagesimo die in apostolos et credentium populum sicut sperabatur influxit. Sperabatur autem. quia illum ihesus promiserat daturum: non ut tunc primum sanctorum esset habitator inciperet: sed ut sacratis sibi pectoribus et [illegible] attenderet. et copiosius inundaret: cumulans sua dona non inchoans: nec ideo novus opere quia ditior largitate. Numquam enim ab omnipotentia patris et filii spiritus sancti est divisa maiestas: et quicquid in dispositione divina rerum agitur divina moderatione: ex tota de providentia trinitatis. Una est ibi benignitas misericordie. una est censura iusticie nec est in actione divisum: ubi nichil est in voluntate diversum. Quem ergo illuminat pater. illuminat filius: illuminat spiritus sanctus. Et cum alia sit persona missi alia mittentis. alia promittentis: simul nobis et unitas manifestatur et trinitas. ut essentia que habet equalitatem et non recipit solitudinem: et eiusdem substantie. et non eiusdem intelligatur esse persone. Salva ergo cooperatione inseparabili divinitatis. quedam pater. quedam filius. quedam proprie spiritus sanctus exequitur: nostre disposito redemptionis nostre salutis est ratio. Si enim homo ad ymaginem dei et similitudinem factus in sue nature honore mansisset. nec dyabolica fraude deceptus a lege sibi posita per concupiscentiam deviasset: creator mundi creatura non fieret: neque aut sempiternus temporalitatem subiret: aut equalis patri deo filius dei formam servi et similitudinem carnis peccati assumeret. Sed quia invidia dyaboli mors introivit in orbem terre: et aliter solvi captivitas humana non potuit. nisi causam nostram ille susciperet qui sine maiestatis sue dampno et verus homo esset. et solus peccati contagium non haberet: divisit sibi opus nostre reparationis misericordia trinitatis: ut pater propiciaretur. filius propiciaret. spiritus sanctus igniret. Oportebat enim ut etiam salvandi aliquid pro se agerent: et conversis ad redemptorem cordibus ab inimici dominatione discederent: quem sic dicit apostolus: misit deus spiritum filii sui in corda nostra clamantem abba pater: Ubi autem spiritus domini ibi libertas et nemo potest dicere dominum ihesum: nisi in spiritu sancto. Si igitur ducente gratia dilectissimi fideliter sapienterque noscamus. quid patris. quid filii. quid spiritus sancti in reparatione nostra proprium. quid de commune sit. ea que pro nobis humiliter et corporaliter gesta sunt. ita procul dubio suscipimus: ut nichil indignum de una atque eadem trinitatis gloria sentiamus. Quamvis enim nulla mens ad cogitandum de deo. nulla ad loquendum lingua sufficiat: tamen quicquid illud est quod humanus intellectus de essentia paterne deitatis attingit: nisi unum atque idem est et tamen de unigenito eius. vel de spiritu sancto cogitat non pie sapit. sed in eis carnalia alligat: et ipsum quod de patre sentire agnoscitur videbatur amittit: quia a tota trinitate recedunt. si in ea unitatem non tenent. Et illa autem vere una est: que nulla inequalitate divisa. Cum ergo ad confitendum patrem et filium et spiritum sanctum aciem mentis intendimus: procul ab animo formas visibilium rerum. et etates temporalium naturarum. procul corpora locorum et loca corporum repellamus. Discedat a corde quod spacio extenditur. quod fine concluditur: et quod nec ubique nec totum est. Cogitatio de trinitatis deitate concepta. nichil per intervallum intelligat. nichil per gradum

quer[illegible]: ac si quid dignū de deo sentiēt: nulli ꝺ̄o ibi audeat negare psone. Hanc aūt fidem nō tyrena sapia repuit. nec opio humana psuasit: sꝫ pe dñs gentē dgtum. apē spūs. scūs instituit: deq̄ michl ē dō qui de pre et filio sentiēs: q̄ nō lic sit pr̄e. nō sit filio. nō tm est a pre filio. dīs. Vel sic q̄ dr in trinitate psonā. vel dna in pre et filio sba deo trie. oia ꝑsciē. oia structē: et cū pre et cū filio dnūsa nō deinde mstrā. ℟.

Sancti Nicolai epi

p̄o bti nicolai epi

Nosse deū vere fidē. q̄ sine ꝺ̄o ꝙ detestabile hanc pcepe celestem die. nō minore leticia celebremus. q̄ sanctā pasca cruris: et q̄ eius deuotē hunc solepnitatis obsequia cū deuotione celebramus: sic illius obsequia festinat̄ pcepim⁹. Nec em sic nō facim⁹. ut nunq̄ fabule. sic ritus celebramus. orōi bꝰ ꝙ nocturnū mstrem⁹: cū nocte q̄: et sine obscuritate. scām leticiā subsequat̄. Est leticia plane q̄ sibi: Nec em ad ihesu resurgentē suscepim⁹ salutatōē: nō aūt spūm scm̄ cōptam⁹ e celis. Nec dnm ul pclarum xpi p̄dicā bam⁹ aduentū: nō tm̄ ul ieiunia pa chalia dedicam⁹ aduentu. sꝫ omibꝰ em deus salutē p̄mīsit hodie. Nec em nobis ad resurgēdū tantum saluator ꝺ̄ns nō nob' ad resurgēdū ꝙ pacē tm̄ celestia reserauit: et quidē qui ꝓfectum ꝓfectū gradibꝰ. nec ꝙ nocte ad diē diluculo dicim⁹ venisse: nō aūt de ꝙ ad celos meditatiōē ostendē. Q̄ nos aūt oia optam⁹ xpc in nobis: qui ꝓmissū redemit ad celos ꝙ misit discipulis suis dicēs. Ecce aūt ego vobiscū sum oībus diebus vsq̄ ad cōsumatiōē seculi: Ecce em ego mitto promissū patris mei in vos. vos aūt sedete in ciuitate hierl̄m donec induamini virtute ex alto: Ascendēte xpo in celū. discipuli ꝺ̄m adorātes regressi sunt in hierl̄m. gaudio magno. et erant semp in templo laudantes et benedicentes deū. Amen.

Sic ayt dauid de salutare dei terra ꝙ sce de: q̄ enim ꝙ spūm scm̄ suum promisit discipulis ꝺ̄s ascendit. Ayt ꝺ̄s dño ꝺ̄o meo: sede a dextris meis. Idem ꝙ sessū ꝙ sustinuit: qui ꝙ sessū offert: qui ꝙ sessū pfectū. Dictor adueni ne horre ꝙ mictur et sedeat. Ista ꝺ̄s et hō ꝓpter passione sua diabolū superare. et resurrectōe sua mortua resanare. et ꝓpter hoc ad celos victor descendit. audit ad deū pre: sedē ad dextrā meā. Sic mirū h dicit ꝙ sessū sedis offert filio: qui ꝙ ē sbe et nā cū pre. Cui aūt ad dextrā filio ē dictum: nec ueat ad sinistrā stare. hic em dignitatis gradū nō sit. Ubi placuit deo ꝙ ē: tm̄ ō ad dextrā filio sedē. nō ꝙ ꝓficiatur pri. ꝙ nec mior ē ꝓficiat: et ō ad dextrā filio. quia sedēs ad dextrā dicēs: ad sinistrā nō ꝙ stituē sedi. Vere ē ꝙ ꝓte omīū ꝓmissa agno obtineat: et secūdo imaculato ꝺ̄o. locū quo imaculata ascendet: sicut ayt in apocalypsi dicēs. Hi sūt qui sequūtur agnū dū quocūq̄ vadit: qui se cū mulieribꝰ nō cōtaminauerūt. qui se offert ꝙ ꝓpria deus. Ecce ꝺ̄s quo meo sede a dextris meis ꝙ ꝺ̄o ꝺ̄s pit. quo deo xpo filio. tm̄ thronū sū offert sublimē ꝙ sessū: et horre ꝙ. ad dextrā sui ē mā illū sede ꝙ stituit. Legim⁹ in actibꝰ apl̄oꝝ: dicēte bto stephano stephano cū repleret ꝺ̄s dei et ihm stantem ad dextrā dei. Ecce ego video celos apertos. et filiū hoīs stantem ad dextrā dei. Quia dns ꝺ̄s deus ꝙ sit nō. ꝙ ih dñs a deus ꝺ̄s deus ꝙ ꝓbatum stare nō a sessū dicitur. Homo em deg. qui mortal ē et mortalibꝰ. ē em ꝺ̄s mr ayt dñs. deus ꝺ̄s ē: sedē a stans deū aūt quasi sub sella sedet deg. q̄ infirmitate et mūsq̄ ē cōis. sꝫ pe magne

festinitas captiuitas reserunt libertatis. Astendens mgā ualtū: raptuā duxit raptiuitatē. Q̄ dū triūphū dūi ypā desiderāt. Q̄ olebat sicut dicūt regū triūphantiū omnis captiuoz pompa p̄cedē. Certe dūm cūctē ad celos nō p̄cedit: ḡ comitat gloriosa captiuitas. Non mē debuerūt duci: ḡ ypā euehunt saluatorē. Quod cū mistio dū filij di filiū hoīs sustulit ad dūm celū: ypā captiuitas porta et port. Q̄m aūt ayt dedit dō hoībus: ḡ o dulcedo misigne ē. Post triūphū cū victor ft dona largit: et ifo regno residens. hūanoz gaudia mūdat: sicut xp̄us dns victor dyabolī. cū p̄ triūphū residens ad dexterā p̄tis. hodiern die discipl dona largit ē: nō aūm talenta. nō argēti metalla. ḡ sp̄us sc̄i celestia munera: ut mīt cētis gīb⁹ aplī cētā gentis lingua loquent: ḡ o ē ut hebē nacōis hoīs. xp̄i gl̄iam nō ne fuerūt eloq̄a p̄tonaret: et redēptōis gr̄ie huāna p̄ regnē antes qua amena p̄dicāt lingua nō caperet: ypā loquela cognōscit. Dic lingua m p̄dicatōe xp̄i resolut: ut maiestatē eius dic loq̄la fatea: sicut ayt stūs dauid. Non sūt loq̄le nec sermōes: q̄rū nō audiant voces eoz. Sō mirem aūt: q ad dexterā p̄tis residēs. dnm filiū. ad dexterā eius residēs: nō qua maior pre. ḡ ne p̄re inferat: ec sicut hēresi blasphemāt q̄fuerūt. Dicūt eīm dīmtas honōrificētiē ḡ dū nesciūt: ura scriptūa scīt mouit ob mādē blasphēmie

Feria 2ª p̄ascha sedm Joh̄em

Sic deus dilexit mūd ut sūm filiū unigenitū daret: ut oīs qui credit in eū nō pereat: ḡ habeat uitā eternā. Et ap

Dstandē q̄ eas de filio dei dm, m epi

geneto replicatt. q de filio hoīs mīe in cruce exaltato p̄misceat. dicēs. ut oīs q̄ credit in eū nō pereat. ḡ habeat uitā eternā: q p̄ter ad redēp tor et gdūctor nr filiꝰ dei dn̄ sēta q̄ istens. filiꝰ hoīs fuit ḡ in fine seculo in: ut q̄ p dīmtatis sue potestatē ue nīat ad p̄fruēdā uite beitudinē p̄hemie: ipe p fragilitatē humanē mē non reformaret ad priorē qua p̄diderat uitā. Sequitur. Sic enim misit deꝰ filiū suū in mūdū ut iudicet mūdū: ḡ ut saluetur mundꝰ p ipm Ergo quātū in medico ē sanāt dei ḡtiū: ḡ nos intelligim⁹: qui p̄cepta medica fuare nolum⁹. Venit saluāre mūdū. Quāc saluator deus ḡ mūdū: mīt ut saluet mūdū. nō ut iudicet mūdū: Saluāi nō dic ab ipo: cpte indicabile. Et q̄ dicā indicabile: Videte q̄ ayt. Q̄m ēdit in eū: nō iudicatur. Q̄m aūt nō ēdit: q̄ deūm ft̄ abas. mīt iudicabit? Jam mḡ iudicatꝰ ḡ. Sō dū apparuit iudicū: ḡ fem ḡ iudicū ft̄ Romā dns q̄ sūt eq. Romā q̄ p̄ma flamā. Romā in arca sua trucē sui: nouit et pacē: nouit et segetem: nouit et zizania. Jam iudicatꝰ ē: q̄ nō credit. Quāc iudicatꝰ ē: q̄ nō ēdit in noīe unici filij dei. Hoc ē aūt iudiciū: q̄ lux uenit in mūdū: et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Erāt eīm eoz opa mala. Sceles mei. quoz opa bona uenit deꝰ: Nullo modo. Q̄m n̄ mala opa uenit. Quō ḡ q̄dē fecerūt bona et ueniūt? et uenerūt ad lucē: Hoc tātē: et uenerūt ad lucē: ut manifestent opa eoz. eīm sēdūt. Q̄m aūt fert ueritatē uenit ad lucē: ut manifestent opa sua. q̄ m deo sūt facta. Quō ḡ q̄dā bona fecerūt ut uenirēt ad lucē: ut ista ad xp̄m: Et quō q̄dā dilexerūt tenebras. ḡ omēs prauos uenit: et omēs a pcto sanat. q̄ mors fuerit: Et p̄ mortē spernt erecta ē serpēs. mortibꝰ dīm p̄ ḡ mortes hoīes. quos fecit m̄ instos. Quō ḡ intelligim⁹. ḡ

Feria v. [illegible]

Dixit ihūs discipulis suis amen dico vob: qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū sed ascendit aliunde: ille fur ē et latro. Qui aut intrat p ostiū: pastor ē ouiū. Et huic

Oratio

Propter phārizeorū qui se dicebant cū ceteris cenare benignitatē et simplicitatē et ysaiam plenam arrogantia. ihūs ista locutus ē. q in his ac pabula legūtur: quā ipse illis nō intelligētibus exponē dignatus. In qua salubriter si assūtam q admonuit nō gloriam in sapiā sua nec in mozibus dignitate. sed in humilitate fidei catholice. q in ppō sit nō defuit. de ultiōe enim sue pagani: qui secundū quēdā humanū discretionē dicebant bom horāe innocētes. et qui obseruātes ea q in lege p̄cepta sunt: de fontes horē puris manibus. nō mendaces. nō fraudū facientes. nō falsa adulā qui testimoniū p̄hibentes. et cetera q in lege mandata sunt obseruāt: et ypocrite nō sunt: et plerūq se iactant. quo ista phārizei dicentes. sicut et nos ceteri sumus: sed q̄ olim tamē fecerūt: q nō intrant p ostiū: sed aliunde tendi fastu. qui p semipos ascēdē querūt quod p̄ce deus silentio p̄posuit

palpare quippiā: nec bos nec nos. Non fiducia petā nrā: nō ex rusticis. Tu fecisti tu reus es: tu confitē. tibi ignoscetur. Si aut dicas nō ego fe ri. et obtendas ei excusāre bonis petri tui manus mte. petrus reus es: et nō illis petri tui q fecisti. sed ea sūpdie q confitēi noluisti. De quo petro nos deus liberare dignet: qui regnat in secula. Amen

Feria vi. [illegible]

Dixit ihūs discipulis suis amen dico vob: qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū sed ascendit aliunde: ille fur ē et latro. Qui aut intrat p ostiū: pastor ē ouiū. Et huic

Oratio

Propter phārizeorū qui se dicebant cū ceteris cenare benignitatē et simplicitatē et ysaiam plenam arrogantia. ihūs ista locutus est. q in his ac pabula legūtur: quā ipse illis nō intelligētibus exponē dignatus. In qua salubriter si assūtam q admonuit nō gloriam in sapiā sua nec in mozibus dignitate. sed in humilitate fidei catholice. q in ppō sit nō defuit. de ultiōe enim sue pagani: qui secundū quēdā humanū discretionē dicebant bom horāe innocētes. et qui obseruātes ea q in lege p̄cepta sunt: de fontes horē puris manibus. nō mendaces. nō fraudū facientes. nō falsa adulā qui testimoniū p̄hibentes. et cetera q in lege mandata sunt obseruāt: et ypocrite nō sunt: et plerūq se iactant. quo ista phārizei dicentes. sicut et nos ceteri sumus: sed q̄ olim tamē fecerūt: q nō intrant p ostiū: sed aliunde tendi fastu. qui p semipos ascēdē querūt quod p̄ce deus silentio p̄posuit

qui iudicat quis luce uerum in mundo. et ambulet in tenebris quis nescit ubi eat. et ambulat in tenebris magis qui in tenebris operatur. et in malis operibus. Quod cum audis bona opera. Gratias age deo. Si ut iustifices iustum ipsos. Si autem abscesserint tenebre magis qui in tenebris ambulant petra tua: quod quis gloriet petra tua. et accusat petra sua: dum tu de accusat deo petra tua: si tu accusas. quasi deus reus sit et peior. Si audis hō. deo facit: audis petra. facit xpe hō. Dele q christi: et deo placet qd fecit. Exporta de cibo operis tui in te: et amice in te opus dei. Tu cum cepit et displicet qd fecit. meruit opa tua bona: q accusasti opa tua mala. Iustitia operum bonorum tuorum festo e malorum operum. Facite veritatē: et venit ad lucē. Qui aut facit veritatē: non te palpas nō tibi blandiris. nō adularis: nō dicis iustus sū. cū sis iniquus: et mergis facit veritate. Ut manifestentur opa tua. q in deo facta sunt: quia et ipsum tibi displicere petra tua: nō tibi placeret. ut deo tibi placeat. et veritas te ondet. Sed q cedā amore diligere p tua sua. odit amonetē lucē: et fugit ne nō arguant opa mala q diligit Cui aut facit veritatem accusat in se mala: nō sibi petit. nō sibi ignoscit deo ignoscat. xpe agnoscit: et venit ad lucē et dicit. Deus aute fu te tua a petra mea. Et quia finxisti dicit. in me dicit quia facta mea cognoscat. et petra mea confundat me sit aute te qd nō die ce dū dim aut pg te facie petra tua. retor quet tibi deus ille dū oculos tuos: et tue retorquet. qui pmic finxit cit. Si deos nō facis si de gutta medici sumis. et de auro diuitu remedio attendis cogitatus: nō deo

de ẽcl̃ã suo. et de ostio quo mẽtrunt ad
ouile. Qui cũ p̃destis cũ ꝺna iactancia
de hñ ꝺuẽm ꝺuẽdo mflato? ꝺñ ad
fmẽ ꝓtrahi hñ ꝺuẽs. uchementiꝰ
uestiũt. uel ꝺouẽ ꝓtẽpnũt? Non ẽ
aũt cmḡ sñcs ꝺa uel ẽtia ꝺ ꝓ hñ ꝺuẽ
ꝺi". ni ag nostat uita qꝺ xp̃us ẽ: et
p uiam intret in ouile. Sũt ei q̃ꝺ
sanctos. qui mfinꝰ gloriantur mõrbg. et
alios ꝓ se trahẽ querũt". nõ de xp̃i
p̃cepta mstruẽtes suos sectatores. sꝫ suis
exemplis ꝺuẽ imitantes: de q̃bus alio
loco ꝺicit ds". docentes doctrinas hoim
et mãꝺata ꝺei ꝓtẽntes". hñ p alium
ꝓtẽ ascendẽ querũt rapẽ et occidẽ:
nõ ꝛt pastor saluãre atq; ꝑfundere. De ta
libus hic ꝺemḡ. Sed q̃ ascendit aliunde:
ille fur ẽ et latro. Non solũ nõ tales i
ueniũtur doctores mẽ eos qui fine no
xp̃i sunt. sed multi phõrũ. q̃ꝺm sapiẽs
ꝺuerse expanꝺbg dentrabant. et ꝺiuã
bitã suis sectatoribg ꝓmiserũt. ꝺiuerꝫ
plãtum plm q̃ xp̃ianoꝝ nõie censebãt.
et illuminatos a xp̃o se ee iactabant". fin
gentes sibi noua q̃ nouã ꝺe xp̃o. et si
ꝺei catholice ẽcliã. sicut inimabiles hñt
a fiebant: existentes se falso nõie p
uianã q̃ christi ẽ intrare. Sabellius
ꝺicit. Qui filiꝰ ẽ ipe ẽ p̃: h filiꝰ nõ
ẽ p̃. Arrius ꝺicit. Aliꝰ ẽ p̃: a ẽ
filiꝰ. Nec ꝺicẽt: si ꝺicẽt alius nõ aliꝰ.
Qui cũ ꝺicit aliꝰ: et ẽ ꝺicit aqua au
ꝺit. Ego et p̃ ꝺuo sumꝰ. Nec ipe ẽ
intrat p hostiũ. Qui ꝺicat ẽ xp̃m qua
lem sibi fingit: nõ qualẽ ꝺicas hñt
Nestorius ꝺicit. Xp̃us hõ est tm: nõ ꝺeꝰ.
Hunc cũ nouã hñsim. que mẽs q̃ꝺbg
orta ẽ cõsentiẽ ꝺixẽtes". affirmando
et p̃ꝺicando. xp̃um quidẽ suos mẽ
mentitꝰ ꝺeꝰ est: et nõ ꝺeus. Quod
opꝰ ẽ multa p̃trahẽ? et mẽtira ꝺana ꝺe
hñsi diuulgãte? Hoc tenete in ouile
xp̃i: certũ xp̃i catholicã ee ꝺicte.
Quicũq; intẽre ꝺebet ouile. p ostiũ intret

ihũ et xp̃m: et xp̃um ꝺm sim. et ꝺm si
lium p̃ꝺicẽ. Non solũ xp̃um p̃ꝺicet:
sꝫ xp̃i gloriã q̃rat nõ sua: sꝫm q̃
rendo multi gloriã hñt: ones xp̃i pos
sessiones q̃ tm ꝺilatauerũt. Qui ille ẽ
cũ uiam ꝺne xp̃o im. Quem intret
et hãt ꝺiuina equꝰ ut ꝺilucidet se:
ut sano capite possit intrare. Hñ si
qui ꝺoctẽ pastorũ audiũt: hñ si qui
xp̃ianos ones ꝺocant noũt ut ꝺeꝰ pas
tor. De hñc ꝺemḡ. Audete et ex
ultate: quã uncte ꝺrã multa ẽ i ecclã.
Hunc eas uocat uocat noũt. Et
quos alius eas emittit. ni qui p̃ea
ꝺimittit". ut cũ sequi ꝺnm libẽter
ꝺmulcis possint". Et quos eas p̃cessit
quo cũ segũtur". nisi qui resurgẽdo a
mortuis iã nõ moritur. mors illi ꝺñabit
ꝺñãbit". Hos nõ eꝺucit ad
ascendit mellis: et q̃ suũ ones sue illi
sequũtur. quia struũt ꝺoctẽ doctrine eius.
Alios doctores nõ sequũtur". h fugiet ab
eis: quia nõ nouerũt ꝺoctrinã ꝺeꝰ. et
alioꝝ. Et loqꝫtur ihũ nõ intellexerũt
q̃ audierũt. Qui ꝺat ostiũ. nouit ouile.
nouit ones: quẽ ꝺatt hẽ ouĩ: h nõ ꝺe
ponit. Legamus ꝺ". quid ꝺicturus ẽ ad
uba. inquibg nob̃ aqua q ꝺpur ꝺignue
exponẽ: ex quoꝝ expoẽ ꝺubie nobie
cant illa q nõ exposuit intelligẽ. Qui
sert eũ magistrũ: expectet obstrmẽ.
Audiamg exponẽtẽ: q audiuim⁹ exponẽtem. Dicit ꝺ eis ihũs Amẽ Amẽ
dico ꝺob: quia ego sũ ostiũ ouiũ. Et
re xp̃m ostiũ. q̃ꝺ eliꝰ fu posuerit. Quia
Ipe ẽ ostiũ". ag nouiamg. intuamg: uti
nos intrasse gaudeamg. Quãe q̃si
ꝺenerũt: fures sũt et latrones. Quos
ẽ hõ ꝺne: omes q̃q; ꝺenerũt? Et
cũ tu ꝺemsti? Ex intelligẽ omes
q̃q; ꝺenerũt: ꝺrigꝫ p̃ me. Vere
ꝺamg ꝺ" an aduẽtu ipius? Quẽ mẽ
fures sũt et latrones? Absit. Nõ p̃

ego sū ostiū. ℣ me ℟ qui introibit
salvabitur: et ingredie et egredie
et pastua inuenie. ℣ hō eundem
ou dr: nō solū pastore. ℟ sed ouem
introdc ℣ ostiū. ℟ sed q̄ ē ingredi
et egredi ℣. et pastua inuenie. ℟
Ingredi q̄pe in ecclīa xp̄i valde bonū
ē: cpic aut de ecclīa xp̄i. sicut dyt
xp̄s hoīes elegant in epla sua. ego nob
epierūt. ℟ nō cant ep nob. nō est
ordo bonus. Talis q̄ ego ℣ nō possit
a bono pastore laudari: ut ingredie
et egredi ℣ et pastua inuenie. ℟ est
ergo aliquis nō sm ingℓ: vincit e
ℓ bonus. ℣ ostiū bonū q̄d ē xp̄us. ℟
qui ille: laudabile et vtile ē ingℓ.
℣ possūt quide dici ingredi nos. qui intus
aliquid cognoscimus: egredi aut qui ep̄ta exa
minat. ℟ qui sicut dicit apl̄us. ℣ fide
habitat xp̄us in cordibus nr̄is. ingredi ℣
xp̄m ℟ secdm ipsā fidē cognitā: egredi aut
℣ xp̄m secdm ipsam fidē erga fratres idest
eorum bonis exhibendo. Dñs et in p̄s dr.
℟ piet ho ad opus suū. et ipse dns pa
scat opa eius coram hoībus. ℟ sed plus
delectat me. q̄ ipsa vita tua pastor bone.
et no doctor bonus quodamodo nos animo
mutat. ℟ admodū intelligē debemus q̄d dyt:
ingredietur et egredietur et pastua in
uenient. Quē secutus adiunxit. sum no
ctis: insi ut fiunt et maneat et pascat
Ego dem ut vitā habeant: et habundā
tius habeant. Dixerunt enim antiqui
vitā habent mundi. ℟ non aut p
quisq̄ ℣ ostiū. idest ℣ xp̄m ego dr ad eternā
vitā q̄ erunt in spē: insi ℣ ipm ostiū
ho ē ℣ cūm xp̄m in ecclīa cuius q̄d est
ouile cui introduxit ad vitā qualem
que ē insidē ho dyt. ego dem ut vi
tam habeant. ho ē fidē q̄ ℣ dilectoꝛ
operatur. per quā fidem in ouile i
dñi introiit. quia iustus ex fide

Ecclīa venerūt: quia cū illo venerūt
venturus p̄phetes mittebat: ℟ cor
suum q̄ insecuti possidebant. Cū ℣
venerūt quia cū ℣ho dei venerūt
ego sū mḡ via et vita. ℣ pe
ℓ vitis: cū illo venerunt quia vēa
ces fuerūt et vitate p̄dicauerūt.
℟ aut p̄ illum venerūt: fures
sunt et latrones. ℣ se venerūt: q̄
cū missi nō fuerūt. dicētz apl̄o.
quo p̄dicabunt nisi mittantur? ℟
℣ se venerūt. et nō sunt ab eo
missi: fures sunt et latrones. ℟ nam an
tecessū xp̄i falsi fuerūt in ppho di
cente. falsi doctores. sic. p̄ adue
nientē sub nōie xp̄i anno ḡpli falsi fue
runt doctores: nō doctōes ℟ seduc
tores. ℣ nō p̄dicatores ℟ p̄datōes:
extrema exprentes. nō sanā doctrinā
ℓ cultus. fures sunt et latrones: idē
est furandi. et occidendi venerūt.
ces nō audierūt eos illi qui de
ut oues nō sub pelle ouina lupi
ant tor. abstinendentes. ℟ intrant q̄
ad aduentū xp̄i p̄dicauerit. eos ℟
p̄dicauerūt quo apl̄i et sti doctores:
p̄ adventū xp̄i vita vitatē mundo
obtenuerūt. ℣ tñ aut illo tp̄e erūt
unt nec abraham nec ysaac nec iacob
et moysi nō alius ℣ hic nec alius p̄ter
hos p̄phas ℣ antiquis p̄phetis:
oues cant et p̄phas audierūt. ℟ non
alienā vocē: ℣ ipsi audierūt. ℟ sed
nō ep clamat in p̄sone: dū p̄ro mun
do audiet ventuꝝ. Alius ℟ q̄ quos
non audierunt oues. in quib nō cat
non p̄phe. errantes falsa dicētes.
Ania garrientes. vana fingentes
nsoros seducētes: sicut pseudo
phe: sicut sibe et phitonissa. ℟ ipsi
Dñi sunt qui venerūt ex se: et nō
sunt a mundo missi. ℣ dñs nō cū dor
mit sinus p̄ruli expulit: discamus q̄
nos pastor bonus docuit. Dicit enim

dauit: et ꝓmūdauerq; hēaūt q̄ ꝓsene
rando nō mſ̄ē. ꝑ illud oſtēdit ꝑ fidē
xp̄i ēſſ dīuīt. quīn dm̄ fidelēs mōuit.
et ꝓmūdauerq; hē but dūtā dūcēdo q̄
pastor ille pcessit: ubi nūq; dēm moī
antur. Q̄me g̃o et hic m ꝑpō omni
nō sēsuū pastua. q̄m ad dtrūq; pos
sum; mtelligē qđ dem ē. et pastua
dūcet. id ad mḡſſū et ad egſſū:
tū pascua dūcet. ubi saturentur
qui eſurīūt et sitiūt iustitiā. Ego
frēs fraūg nūcq;. pastaūg eſurīēs
nudos opiamq; et pegnos hospitē re
cipiamq;. hīc g̃o faciētes nō deficiā;
tes et ipe suo metemq; dūtā ēternā. ſſ. ſſ

Feria .v. ſc̄i ebā. sedm iohēm

Ait illis. dixit ihūs discipulis suis. Nisi
ꝑ dem ad me: nisi ꝑ q̄ misit me
attraxerit eū. Et reſuſcitabo eū

Obīt augi. epi

Quis est nisi ꝑ dem ad me
nisi ꝑ q̄ misit me attraxerit
eū? Ille dem qui gīa di
scuit? cui cū ꝓphēta dicaūg. et erūt
oēs docibiles dei. Omnis qui audiuit a ꝑre
et didicit: uenit ad me. Non q̄ ꝑrem
hoīs uidit: dem ē q̄ me. ipe ꝑrem
uidit. Proinde dilexit. nō uidendo
sed credendo: quā uidere ēqlit ꝑ dilexit
filiū dicebat. Homo qui dixerat. Ostende
nobis ꝑrem: et sufficit nobis. Longe
tempe uidere mḡ in corde audie
bat. Ostende mḡ in corde audie
tib; docebat: ne ꝓpter ꝑrem
uidit quisq;. nisi is q̄ deo: hic uidit ꝑrem
Solite ꝑrem uidere fidelem ēe nōb. Sed
uidit ꝑrem nisi is qui ē ex deo: hic uidit
ꝑrem. Ego sū a ꝑre: et ille ꝑrem uidit
Quid ē aūt trahi a ꝑre? ī dixit a ꝑre?
qđ ēſt dixit a ꝑre. i audie ꝑrem? ut
audie dm ꝓpter hoīem. Fit e forte ꝑ
tū deo nob. oīs q̄ audit a ꝑre et di
dicit. discitus a ꝑre deo. ꝑ nūq; deus
ꝑrem? quo aūt dixit potuit a ꝑre:
a meipo audire. Sed quia uidit ꝑrem
qui deo: ꝑ qui ex deo ēſt. hic uidit ꝑrem
Ego nom ꝑrem. et ab illo sū: ꝑ qui
ubū ab illo cuq; ē uidit. nō qđ sonat et
trānsit: ꝑ qđ manet cū dicētē. et trahit
audientē. Quid nē amē deo nobis
qui ēdit in me ꝑ dūtā ēternā. Reuelat
se nolūt qđ ēſſ. Stam tēpudio dicē po
tuit: qui credit in me ꝑ me. ꝑ ei
ꝑ ē deo: et dūtā ēternā. Quia
g̃o ēdit in me mḡ. Deit ad me: et q̄
uenit ad me ꝑ me. Quid ē aūt ꝑ
me: Hic dūtā ēternā. Quonā assūpſit
dūtā ēternā. uidit. ꝑ q̄ me o homo:

lem · mãducauerũt ꝛ ꝓuenerũt ꝙ ꝓuidem dñs
nõ corꝓ dñi esset ? quia illi mãna nõ
aliud qꝫ ꝓuidile dr qꝫ nos : ꝛ preces mei
nõ preces illoꝝ quib⁹ nos placere sumꝰ. nõ
quibꝫ illi placere uolebãt. Hic ē ꝙ ꝓdo
de celo descendo : ut si quis ex ipo mã
ducauerit nõ moriatur ? ꝛ qd ꝓtz ad
struendã ꝓcrãtiã. nõ qd ꝓtz ad destruẽ
dã ꝓcrãtiã. q mãducãtes mtꝝ nõ fuerãt :
qui mãducat carnẽ &c. nõ qui ꝓmit dare
illã dicẽdo. Ego sũ ꝓdens diuus : qui
de celo descẽdi. De celo descendit et mãna.
Sed mãna umbra erat : iste dicit est.
Et quos mãducauit ep ho ꝓdens uocat
metũ ? et ꝓdens quẽ ego dabo caro
mea ē : ꝓ mundi uita. Hoc qñ audiũt
iudei ? q dicit panẽ carnẽ ē ? Vocat
cibo qd nõ capit cibo. Et nõ magis nõ ci
pit cibo : q uota cibo. Hoc cũ exhor
ruerũt ? ho assimulatiue dixerũt ee :
hoc nõ posse fieri putauerũt. Cibo mea
mgis : ꝓ mundi uita ꝓuenit fidelibꝰ xpi
corꝑe : si corꝑis xpi ee nõ negligunt.
Salutis corꝑis xpi : si uolũt uuic de spũ
xpi. De spũ xpi nõ uolũt : nisi sit cor
porale. Quomodo uuic dr ? edat me xpm :
mãducet spualiter spualē cibũ id corpꝰ
corꝑis xpi ? et nõ sit putredini membrũ.
qd resecari meꝝ ? sit pulcher me ? sit sanũ.
sit aptũ capiti suo. Sed ꝛdeo de de
uita qd sit ouibꝰ. nõ solũ fidei et dilc
tionis unitatẽ xpiane. ꝛ cetꝝ illic qui uul
tus habẽt aliosq quærunt. ipe ꝓuo
cans uocat dicẽs ubi. ut oi grauedo
tũ cumulatiue remota. uita pacis et cari
tatis studeant ? ut nõ ꝓpter distorsiõ
dei magnã mercẽ. ꝛ mgr ꝙ dilectos
et placẽtes as etna mercantur ꝙmia ꝓ
uenire ? ꝓuentus duo mo ihu xpo :
cui ho. et gla in ꝑpa. in s. s. Amẽ

Feria vta p. sti caradi sedũ lucã

In illo tpe dixit ihs
discipulis suis. Nemo uenit ad me nisi
fuerit ei datum a patre meo. Et ego resuscitabo
eum in nouissimo die. Et erunt omnes docibiles dei.
Omnis qui audiuit a patre meo et didicit uenit ad me.
Non quia patrem uidit quisquam nisi is qui est a deo
hic uidit patrem. Amen amen dico uobis qui credit in me
habet uitam eternam. Ego sum panis uite. Patres uestri
manducauerunt manna in deserto et mortui sunt. Hic est
panis de celo descendens ut si quis ex ipo manducauerit non
moriatur. Ego sum panis uiuus qui de celo descendi. Si quis
manducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. Et panis quem ego dabo
caro mea est pro mundi uita. Litigabant ergo iudei ad inuicem
dicentes. Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum.
Dixit ergo eis ihs. Amen amen dico uobis nisi manducaueritis carnem filii hominis
et biberitis eius sanguinem non habebitis uitam in uobis. Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguinem habet uitam eternam et ego resuscitabo eum in nouissimo die.
Caro enim mea uere est cibus. Et sanguis meus uere est potus. Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguinem in me manet et ego in eo. Sicut misit me uiuens pater et ego
uiuo propter patrem. Et qui manducat me et ipse uiuet propter me. Hic est panis qui de celo
descendit. Non sicut manducauerunt patres uestri manna et mortui sunt. Qui manducat hunc
panem uiuet in eternum. Hec dixit in synagoga docens in capharnaum. Multi ergo audientes
ex discipulis eius dixerunt. Duus est hic sermo. Quis potest eum audire. Sciens autem ihs
apud semetipm quia murmurarent de hoc discipuli eius dixit eis. Hoc uos scandalizat.
Si ergo uideritis filium hominis ascendentem ubi erat prius. Spiritus est qui uiuificat.
caro non prodest quicquam. Verba que ego locutus sum uobis spiritus et uita sunt.
Sed sunt quidam ex uobis qui non credunt. Sciebat enim ihs a principio qui essent
qui non credebant et quis traditurus esset eum. Et dicebat. Propterea dixi uobis
quod nemo potest uenire ad me nisi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc multi
discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant. Dixit ergo ihs ad
duodecim. Numquid et uos uultis abire. Respondit ei simon petrus. Domine ad quem
ibimus. Verba uite eterne habes. Et nos credimus et cognouimus quia tu es
xps filius dei uiui. Et reliqua.

Q Beneabilis bede pbri

Quoniam plures fuerunt qui ordinare narrationem ceperunt rerum quae in nobis completae sunt, sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis, visum est et mihi assecuti omnia diligenter a principio ordine tibi scribere, optime Theophile, ut cognoscas eorum verborum veritatem in quibus eruditus es.

Fuit in diebus Herodis regis Judaeae sacerdos quidam nomine Zacharias de vicissitudine Abia, et uxor illi de filiabus Aaron, et nomen eius Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Domini sine querela. Et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, et uterque processerat in diebus suis.

Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotii, sors exiit ut incensum poneret ingressus templum Domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi angelus Domini stans a dextris altaris incensi. Et turbatus est Zacharias videns, et timor irruit super eum. Dixit autem angelus ad eum: Ne timeas, Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen eius Joannem. Et erit gaudium tibi et exultatio, et multi in nativitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram Domino, et vinum et siceram non bibet, et Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suae, et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum. Et ipse praeibit ante illum in spiritu et virtute Eliae, ut convertat corda patrum in filios et incredulos ad prudentiam justorum, parare Domino plebem perfectam.

Et dixit Zacharias ad angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui adsto ante Deum, et missus sum loqui ad te et haec tibi evangelizare. Et ecce eris tacens et non valens loqui usque in diem quo fiant haec, pro eo quod non credideris verbis meis, quae implebuntur in tempore suo. Et erat populus exspectans Zachariam, et mirabantur quod tardaret in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos, et intellexerunt quia visionem vidisset in templo. Et ipse innuebat illis, et permansit mutus. Et factum est, ut impleti sunt dies officii eius, abiit in domum suam. Post autem dies illos concepit Elisabeth uxor eius, et occultabat se mensibus quinque, dicens: Quia sic mihi fecit Dominus in diebus quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines.

In mense autem sexto missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit: Ave, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Quae cum audisset, turbata est in sermone eius, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero et paries filium, et vocabis nomen eius Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senectute sua, et hic mensis sextus est illi quae vocatur sterilis, quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa angelus.

Exsurgens autem Maria abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda, et intravit in domum Zachariae et salutavit Elisabeth. Et factum est ut audivit salutationem Mariae Elisabeth, exsultavit infans in utero eius, et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth, et exclamavit voce magna et dixit: Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in utero meo. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur ea quae dicta sunt tibi a Domino. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem ancillae suae. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius, et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae, sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini eius in saecula.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est in domum suam.

inolabilis hospicij sua mutare. Sic et
apostolus matheus dominus quā migrā
tibus apostolis legenda describitur. ut mutua
hospicij vicissitudine ab hospitalitate non
suspecti. Et quicunq; non receperint
vos. exeuntes de ciuitate illa. etiā pul
uerē pedū uestrorū excutite. in testimo
nium illis. Pulueres excutimus de pe
dibus nostris vobis. uestros. q; nos sumus
in ciuitate: et p̄dicate apostolos ab illis
ut penitentiā. Hinc excutimur pulue
re nostros ab eis accipiat ne ad dictū
quidē nostrum: qui euangelizantes ignorantiā
illorum aut qui ubi huius intenduntur.
si quibus de locis tales nostre nostre obstinate
obstinate: ex ea hoc q; recipiūt ciuitate
pectoris destructa p̄gamus. Qui vo ex
tota uel negligentia uel cōtra studio q
repulit: horū curans ira eorū fugiēda
synagoga censetur. Et excutiēdo ex
pedū pulue: ne gestio tamen. et qui
pulueri compunde. mētis caste destrictū
pulueri. Egressi aut ibant p castella:
euangelizantes et curantes ubiq. Quid
euangelizāt nisi cūcta ex apl: nec
exponit plenius. Ungebant inq; ut
unctio ageret: et ungebant oleo multos
egrotos: et sanabant. Dicit et uale
dictio: infirmat quos nobis. inducat pbitos
cōtra. et orēt sine ipm ungentes eū
oleo sto in nomine dñi: et si in pectore fuit
quiescentium ei. Ostū pax ab ipso apli
tate sce ecclie more ea contradictū:
de pontificali benedictione consecretio oleo
pax gaudium egestu. Predicabat aut ut
penitentiā agerent: et sup̄ misit illos ingē
euangelizare regnū dei: qua videlicet
videlicet unctio ihesu bapte. et ipsi sal
nationis expleri p̄dicabant: penitentiā age
re. appropiabit enim regnū celorū. Reg
num celorum ultimus appropiare. de hac
que q; quibus abeo discessuri penitē. Et
eo fere adhuc ecclie. ut dicit eo
expandant. et admunet deo deq; dicta
sit melius quitande. et ā comunis cibo

cibum. melius quitate: ut p elemosinas
et orōes ecclesiā malis p̄ficiat. et fructi
bona semāt sempiterna. q; p̄stāte dño
ne. qui cum et regnat deo: p omnia sē
cula seculorū. amen.

Sancta Dominica sancti Luce

Sancti in illo tempore. et ihesus sedebat
docens. Et ecce

Dominica Exaudibilis Exaltatio

Factum est cum diceret et
ipse sedebat docens: et
erant pharisei sedentes

Factum est in uno dierum docendi ipse sedebat docens: et quidam sedebant pharisei q; venerant ex omni castello galilee et iudee et hierusalem: et uirtus domini erat ad sanandum eos. Et ecce uiri portantes in lectulo hominem qui erat paraliticus: et quebat eum inferre et ponere ante ihesum. Et quia non inuenerunt qua parte illum inferrent propter turbam: ascenderunt super tectum et per imbricia demiserunt eum cum lectulo in medium ante ihesum. Et uidens fidem illorum dixit homini: remittuntur tibi peccata tua. Et cepit cogitare scribe et pharisei dicentes: quis est hic qui loquitur blasphemias? quis potest dimittere peccata nisi solus deus? Ihesus autem cognoscens cogitationes illorum respondens dixit ad illos: quid cogitatis in cordibus uestris? quid est facilius dicere: dimittuntur tibi peccata tua an dicere: surge et ambula? Ut autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: ait paralitico: tibi dico surge et tolle lectulum tuum et uade in domum tuam. Et continuo consurgens coram illis tulit lectulum in quo iacebat et abiit in domum suam magnificans deum. Et stupor apprehendit omnes et magnificabant deum. Et repleti sunt timore dicentes: quia uidimus hodie mirabilia. Et post hec exiit et uidit publicanum nomine leui sedentem ad telonium et ait illi: sequere me. Et relictis omnibus surrexit et secutus est eum. Et fecit ei leui grande convivium in domo sua: et erat turba multa publicanorum et aliorum qui simul discumbebant cum illis. Et murmurabant scribe et pharisei dicentes ad discipulos eius: quare cum publicanis et peccatoribus manducat et bibit? Et respondens ihesus dixit ad illos: non egent qui sani sunt medico sed qui male habent. Non enim uenit uocare iustos sed peccatores ad penitentiam. Illi autem dixerunt ad illum: quare discipuli iohannis ieiunant frequenter et obsecrationes faciunt similiter et pharisei tui manducant et bibunt? Ihesus autem ait ad illos: numquid filii sponsi possunt facere ieiunare quamdiu cum illis est sponsus? Dies autem uenient cum auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt in illis diebus. Dicebat autem et similitudinem ad illos: quia nemo commissuram a uestimento nouo mittit in uestimentum uetus: alioquin et nouum rumpit et ueteri non conuenit commissura a nouo. Et nemo mittit uinum nouum in utres ueteres: alioquin rumpet uinum nouum utres et ipsum effundetur et utres peribunt. Sed uinum nouum in utres nouos mittendum est et utraque conseruantur. Et nemo bibens uetus statim uult nouum dicit enim: uetus melius est.

ascenderunt fines terre. Regulus. Desiderant palustria expo officie. Si turbi mi
ptem ab oi pte resilire. quia sepe
dum pi mfium corpis desidia ad dim
respicere. Supuenit gre remedio cupi
ens renouari. pste qsuetudis obsta
culo retinet: sepe mlipas oroes se
ire dulcedie. et quasi suaue cu deo
colloqui. turba cogitationu mlicies
ante mentis me xpiane diceda iudi
cet. Et qm me hec angeat. Non unqz timi
mis cptius qua turbe tumultuate re
manere. Si testu dom mq xpiane doc
trendu. ads sacre scripture sublimitas
est appetenda: lex qz dis cu psalte
die noctuqz meditandi. in quo eius
corrigat iumenta dicit scia: in custodie
do mqz ymoes tuos. Et cecidit
cu leo in medio ani ihu. Paucissi ter
to eger ait ihu cecidit. qz resta
tio scripturaru mysteria. ad notitia xpi
pducit: Hoc z ad eius humilitate fidei
pietate diuinitus. Et bn dom ihu
regulis terre destruit: qz sub qtep
tibus hostiu delame. si assit q resecet
doctor: duq scripture gre vis iuenit.
Cum aut cu leo deponit: significat
ab hoie in ista carne assue qstruto
xpm debe qgnosci. Quos fide ut
qdam dixit. Homo. remittu tibi pcta
tua. Noctem dns appellasse creatura p
mo vinculo pcoru dissolui: ut om
des cu ob nepa culpaz. ad tim dissolu
tione damnari: nec mi hoc reliqua
tio. membroz posse redemptore sanari.
Hic et illi paralytico qui inter pbatica
piscina. diu motu atque fructu pstito
labentis sanato a dno dr: ecce sanc
tus es: ut noli peccare. ne deterius ti
aliqd contingat. Et dm hoc: qui pcta
dimittebam hoc dicit: qui ut mgo
ipso qz hoc erat. no posse dicere no pcta
mi: sed certa ut ille qui hoi dimitte
bat intelligere deu. Intuere sane hoc.
Non parua mqz fides apd dm valeat

sibi tam valuit aliena: ut tota hec
repente dom. mutus cptius qz ut sui
nata exprimeret: alioz muto aliqs lin
guis erumpit eloquiu. Et reperiunt turbe
turbe scribe ac phariszei dicentes. Quis
est hic q loquit blasphemias? Quis
potest peccata dimittere nisi solus deus?
Verum dicunt scribe. qz neo dimitte
re peccata nisi solus deus potest: qm z hoc
scriptura dimittendi tribuit
peccata. Set no xpiane deus
qua dicitur peccata ut deus pt. Verum
deo testimonia reddunt: scripturas propa
negando fallunt. Errant magi iudei
qui cu xpiane dm ee. et peccata dimittere
posse negant: ihm tm ee xpm non
credunt. Sed multo demerito errant
arriani: qui cu ihm et xpm ee. et
peccata dimittere posse. euangelio obuiat
doctrine. negare no audeant: nisi
forte dominu tm dm negare no timent.
Et ipe fides salubre desiderium:
et occultoz cognitore. et diuine
cptis se ee manifestat. Sequit
aut dicit ps ad illos. Quid cogi
tatis mala in cordibus uris?
Ecce qui dicit. Ego sum
ipe qui dulces meditatus tuas.
scripturas sanctas. aut ipse ei
qui deum hominis filios homi
nes qz meis maiestate et potestate
qua cogitationes uras intuetur: qui
cu et peccata dimittit? Ego dob mei
ligunt. quid paralytico segnius. Ei
facilius dicit: remittu tibi pcta
an dicit surge et ambula? Utrum
sint paralytico peccata dimissa solo no
scat qui dicitebat: surge aut
ambula. tu ille q surgebat. qz hoc
qui surgere debebat approbare po
terant. Fit g criminale hoc: ut pa
retur spirale. Dat aut scriptura qz
filius hoie potestate hz in terra dimittendi
peccata. Et ait deus e ips meditatus

laudes appetitu pressit. Jo cimodie
cauēz: ne bona q fuer sine bonitate
no ꝓficiu. placēe aut my aut gra ꝓdam
Et ō celsissim sedin erudiēz spūs si
ꝑq ecclie dei dny structū bona colla
ta sut. sustinuamq alioꝝ fide solep
ne iemuit: et my mādatis dni. queq eiq
lucritate possimq ꝓficē. nomiꝝpoe
optē studeamq. Contmedq nos ad oi t
placēe iactantie. ad dei glām cucta q
agimq referam? qui et bonoꝝ oim est
inspirator et bonitatū dator. Et ad
tenū. dicite quo fuer lucerat lume
vestrū coram hoibꝫ: ut videāt opa vra
bona. et glorificent patrē vrm qui in
celis ē: cum sit laus honoꝝ z gratiā
actō. ꝑ my mortalia secula secul. Amen.

In sabbto l. sce cathe sedis Johānis Lucā

Egressus ihūs de synagoga i
trauit domū symonis. Socrus aut
symonis tenebat magnis febribꝫ. et rō.

Quō deꝰ bede ꝓbit de cathe l.

Dny semꝑ ihū
in domū petri audit sedētē eiq
dicentē et febricitantē: et te
tigit manū eiq: et dimisit ei febris
Hoc fm mtm et lucas dicunt: ꝙ sup
de lepsa dicunt. Sed michi obstat
ordinandi sūstinē. ubi eiq rō mīca:
maxīe cū lucas hystoie sēlit narra
cēz. sicut in capite supiꝝ dny ē. Egr
gressus ihūs de synagogā. intrauit in domū
symonis: matrē eiq uō ordinē inuenit se
cutꝫ fuit. Synagogā ē quā ihūs fugē
dā: tm me consuescēs dā. Et ꝙ pōe nomē
ꝓphe usus tenuit. Ipsoꝝ cū ꝙ sy
nagogā dicit sdā: q̄mq et ecclīa dat
fuit. Postmodū dō apli mīt ꝙ synagogā
appellāt. ē ut ecclīa: sine distinēe di
uisa. sine q̄ mīt congregacēz. Unde
synagoga. et quotidiēz dī ecclīa nō
accepto distat ag̃: q̄ stabꝫ pecūa ꝙ
gul solet. quoꝝ et ꝙ pōe dicim:
conuocāt aut magis ē ecclīa clamēdo
uōe. sic hoīes sunt. Intrauit in domū
symonis. Symōis dom symonē idē
petrū. ecclīa significat. Socrus idē

mit eyois eis: cuius pr̃ socer dñi. Socrus
ihũ petri synagogã sigt̃: quã uacẽtem
et febricitantẽ ihũs inuenit. idz multũ
negris laborantẽ. et mltũ uidua manentem:
q̃ maxime ẽnt salutis gẽtibꝫ. ut est
illud. Cũ multi ent pleuritide gẽtem: tuc
de isti reliqui salui fient. Tenebat
magnis febribꝫ: et rogauerũt eũ pro ea
Et statim surgens illi inpauit febris: et di
misit eam. Si diu ã dcõmo patiũtꝫ
sanꝫ et tepto euangelio liberatũ. mo
ralit̃ anim. ab humida cogitatõe pmi
gritu signifiãt aquing: quit feta
febribꝫ tenta. q̃ ad impetu dñi curata
tamẽ ondit a gemitu femine. p grauẽ
pcepta fidei natam. Grauẽ cũ amaritu
do et ira et indignatõ et clamor et
blasphemia. spũs mundi furor ẽ: fer
uentes q̃ libidinũ libidines. gemitꝫ
malã. et audiã. q̃ e similis cathoꝝ sinu
febrẽ q̃ illecebroꝝ tumore intelligẽ
Et statim surgens illi inpauit febris: et dimi
sit eam. Quẽritur cur socrus petri. fe
bre soluta sanatur? quã nulli in exordio nre
fidei errauit pfundi: sine q̃ synagoga ex
tuo filio noe idz sem orta. cuius figit̃ ge
nitrix. Hz salnator nisi nõ rogatus. nõ
ultro curauit egritudinẽ: ondens se q̃ cõ
petꝫ passiones. et pr̃ibꝫ q̃ animã fide
lium? et ea q̃ pri minime nse intelligit
nec intelligẽda dic. ut erã nõ intellecta
dimittẽ: nisi q̃ psalm̃ postulat. Delicta
quis intelligit? Ab occultis meis mũ
da me dñe. Et primo surgens ministra
bat illis. Quale ẽ febricitantibꝫ inicio
re sanitate lacessite: et egritudinis sen
tire molestiã. Verũ sanitas q̃ dñi egri
tudo. sil totã tenebit. Non sũ inq̃ nec
hz et tanto robõe constante. ut cui
primo qui se admiscuerit ministrãe sufficiat?
et nisi legis tpologiã. nebria
q̃ fuerit? inebriare ad iniquitatẽ.
Et fornicatam mortẽ: fundat ministrã
uitã etnã. Cũ sol autẽ occidisset: oẽs
qui habebant infirmos variis langoribꝫ
obtulerunt eos ad eũ. Et ille sin-
gulis

1 fluxus

2 rogauerunt illũ pro ea

gulis manꝫ imponẽs: curabat eos.
Solis occubitu passiõ mortẽq̃ signat
illiq̃ qui dixit. Quẽ ui mittã sũ: lup
sũ mundi. Et sole occidente plures
dcõlliati q̃ ãt sanabãtur. eg̃tu? quia q̃ti?
tamen quosdã paucos dcõrum indeco:
talcato regno mortis. ũbꝫ p orbẽ
gentibꝫ. fidei salutisq̃ dona tribuit.
Cũq̃ mystice quasi dicat lucis q̃ pro
mbus psalmista canit. Iter fecit
ei q̃ ascendit sup occasũ. Sup oc
casũ q̃ne q̃ ascendit? quia ondo
m passiõe occubuit. inde indoctos
sua gloria resurgendo manifestauit
Exibant aũt demonia q̃ multis cla
mãta et dicta: quia tu es filius dei.
Et tm̃ quia nõ sinebat ea loqui. q̃
strebant xpm esse xpin? q̃ quia dicẽti
q̃draginta fatigatu dyabolꝫ semmo ho
mine cognoscitur. uere tẽptãdo dabi
bat an dei filius esset expm̃: ut mi
rac̃ p signoꝝ potentiã. nec intelligens ũ
poꝝ suspicabat esse filiũ dei. sed ꝫ
mdeis ideo eũ crucifigẽ pmisit. q̃
xpm sine dei filiũ nõ esse putauit:
q̃ quia se mortis illig nõ pfundit esse q̃q̃
sed. Vt enim de hoc mysterio a stabili
fundo dicere aplus. q̃ nẽo principũ
huius scit̃ q̃gnouit. Si enim cognouis
sent: nũq̃ dñm glie crucifixissent
Crude aũt dñs dcõma de se loq̃
bebat: psalmista mãi etiã qui dyab
Pleni aũt spiritu dei et ecclã: ne
quis dñs p dicatõe audiri sequat. sq̃
cruentẽ. Inq̃bꝫ aũt mgr̃. e dya
q̃ falsa dei scripe pmisceri: ut spẽ
situs testiõm fraudis obtegat. il
las aũt nõ sole dcõnes. qui tm̃
tebant? mbent? sibi de xpo: q̃ et illi
q̃ ab eo sanati. fronte cõfitẽi dole
bant. dmo xpm apl̃m. q̃ etiã p? resurrec
tõe eius p orbem edit pdicatum. an pal
sione eius pcepim̃ dmo nisi de illo?
ne dñs dicebꝫ indiscrete pdicatis passio

Dñica 2a. ſſi elbā
ſcdm lucā

Dñica 3a p̄ oct pēn.
ſſi elbā ſcdm lucā

Dñica 4a p̄ feſtū ſcōr
ſſi elbā ſcdm lucā

Gebrauce

qui nos vetꝰ fidei applenſos. et de ꝑ
fundo ad limū eluios quaſi piſces
littoꝝ ſic tꝛe vniuerſū aduehūt. Quidā
eoꝝ quedꝫ vetꝰ pſtantiū ſūt qplepe
ꝑdicatoꝝ dictoꝝ. que eos quos re
gnū fidei nō amittūt. Alii vtꝝ qꝫ ve
teꝛa ſūt dōꝝ. Hꝫ hoꝝ vetꝰ nō habz
tui in ſcriptura. nō totꝰ pfectꝰ: qꝫ nō
omīs tpus ē habile doctine. hꝫ nē epe
rendū lingua doctoꝝ nē ſui met cura
gerēda. Aſcendens in vnā nauē q erat
ſymonis: rogauit eū a tꝛa reducē pusil
lū. Et ſedens docebat de nauicula tur
bas. Nauis ſymonis ē eccīa militāns: de
qua paulꝰ ayt. Rogo cū equanimitate ē pacē
ī aplatu ēgregatiōis: equanimitate ē et in mul
titudie. Vnū vnā dei: quā multitudies
ē denariū erat cor vnū et anīa vna. De
qua dorcebat turbas: vbi qua de mul
titudine eccīe ut hodie gentes ut ad
ecclīā regni veniāt. Vt ceſſent ab
hoīe: ydolis ad ſymonē. Duc in altū:
et laxate retia vra in capturā. Qꝫ
ꝑmo rogauit ſymonē nauē a tꝛa reduci
ꝑ pusillū ſigt ut tpate ecclīa vbo ad
turbas aut nec fructū eis ꝑcipere aut
nec ſic a fidei ī ꝑfidiā ſacrilegā
recedāt: ut ea pceptū nō intelligāt:
nec ꝑ nos in ꝓphetis regnū xp̄i dictū. ut
qꝫ dicat vtꝝ ꝑcepta. Duc in altū et laxa
te retia vra in capturā: ad vniuersos
gentes quibꝫ xp̄s ꝑdicari ē ꝑmittit.
Et ſedens ſymō docebat illos. Doctor
ꝑ totā noctē laborātes nichil cepimꝰ:
in vbo aut tuo laxabo retiā. Niſi dñs
edificauit domū in vanū laborāt
edificant eā. Niſi dñs illustrauerit
cor audituꝝ: doctoꝝ in nocte laborāt.
Niſi in vbo ſuo ne gꝛā laxata fuiſſet
inſtrumenta diſputatiōis. Frustra vo
cē ſue ꝑdicator exterius mittit: q fidei
ipſoꝝ nō ſapiā vbi capiāt. Hꝫ dñe vo
catiōe omnīs ꝓficit. Et cū hoc feciſſet:
obſtruxerūt piſcium multitudinē copioſā
retiā aut eoꝝ rupeba ꝑ multitudie
piſciū. Retiā rupebant: qua ne
ad confeſſionē fidei eccīa cū eius
reꝑbl̄ſtū meritū: qui vtiq; qꝫ eccīa
hēſibus ſtrideba. Rupta aut re
tia hꝫ nō habz piſcē: qua ſuos dñe
eccīa nūq; ꝑſequēdo ſcandala fuit.
Et impleuerūt ſocios qui erāt in alia
naui: ut venirēt et adiuuarēt eos
Alia nauis ut ꝑdixim⁹ ē eccīa gētiū:
que et vtꝝa nō ſuſtinebat duas nauicu
pſtibꝫ ꝑpletū eſſe: qua nouit
dñs qui ſūt eius: et apl̄s vtiq; ēēy eſt
nūs electoꝝ ſuoꝝ. Duꝝ qꝫ totā multitu
dinē fidelitos nō inuenit. qꝫ ad fidē vnā
ꝑdeſtinatos nouit eccīa: quaſi alie
nauis receptacula pstibꝫ quēne
ſinus tot dꝫ gentiū fidei gꝛā recipi
Et bñ inquit vtꝝa ſcia nauis ad
uocatui. qui in dñe ꝑditor ini
ſymō magꝝ pisces nequiſſimi capti
ſūt. Ani animas et ſapientia fidei
vtꝝe ſubdole tēptabant mgꝝ
ani ut hoīes teſtis multi deſtruebā
eis abierūt vtꝝ et ut nō eis ille ꝛ
Bulabant: ac dein baptizabāt et pu
lg ad gentiū ſuā aplatū ꝛegnū.
Et venerūt et impleuerūt duas
nauiculas: ut ut in gentiū ecclīā
ꝛpletā nauiū ut in fine ſcli eccīe.
Hꝫ qꝫ implete nō ſūt. hoc in ſub
ſtātie ꝑmittim. nō eīm ſubſiſte
ret tm̄ qualitate: aplius exponit
dicens. Impleuiſſe dicēs ē
uit tua ꝑiculoſa: et erāt hoīes
ſempēs amātes et et Nam nūq; na
uis eſt hoīes in ſeipſa ex quo elati
ꝑ ſide fuerūt. nocꝫ ꝑnitate vehi
bi: qualēs et vpe petrus adſimili
tate ponit hoīes ꝛoco demōſtrat dñi
et ſequi. Qꝫ cū vidiſſet ſymō ꝑ
ꝑdit ad genua ihū dicēs. Exi a
me quia hō ꝑcator ſū dñe: quia nō
les dꝫ mētia vtꝝ nūc ſpualiū in
quo maxīe xp̄i ꝑſona eminet.
a ſe quodāmō repellit. Hoc eīm

gētiū

Hec dere ligne sicut bonus mistice
cus ut eos a se repellat. Si dece mo
dum et actionis suos studet a se rece
re ne et bonos regnu: et eo desic
ctius quo deferit eis horre et ti
mus suus a se recede admonet. ut
ministretia eoz signault petry et
bona ut ad pedes a sim: moreo
mur. eo q uyt dns a me dne q
sto pec sum. Ds th q no sic fecit
bne. no enim recessit ab eis. Si eos sb
uertere nauit ad fidei p̄ceptu. sigt
mbris et spualibus bonis no ee opor
te flame uolute: ut petris tribus
motis quo q̄ securis tranquillis q
uiat: ac mundi certatim deserit
et aut ad homines christo. Nolite time
consortat suis timore cruciatibus. adoz
fragilem: et consolando ait:
ne quis uel de tanc sue culpa
mes. uel alioz in morte stupes. sti
tiore ut formidet aggredi. Ds at
sequit. ep p̄ad horces eis rapes:
ad upm petru spalis primat. Expo
nit eum ei dns quid sit captiua pris
cum significatis. q̄ videlic upe sit ne
ressaria pstes. sic adhuc pauba sint
raptum horces: totu q̄ sit sp ordo
quo in ecclia. cum upe typu tenet
tot die gerit ordinat. Ds no sb
ingrunt. et subuertis ad fidei nam
bus relictis ordo seruus sui ew:
et significat finem temporis. quo ab hominibus
ordo qui papo in hesperia petry ne
ressimis sunt. ¶ Horces aut e
flame cadu no ee horces: q̄ matheo
et uigy bnoe d̄ numeru prestitee.
mo petru et andrea. dnm filios
zebedei a dno nauigia dorso. sic
eis eos lucas a dno dorso: sp tm
petrum fuisse pdom q̄ horces ect
raptum. timuat. q̄ no util dem
q̄ ut pstes mundi ect captum:

Sedam et p̄ad israelitas dnm legimus
eos fuisse pstatos. Dm datum uel
legi eos ad captiuu pstiu ep more
tenuisse: ut p̄ad fieret q̄ matheo
et uigy nutrit q̄ eos bnos dicut.
Luc cum no subuertis ad fidei nam
bg tp̄ cum redeundi: sp uti eis seruis
suis tp̄ docuit et ubiq̄ ut sequen

De bi p̄ls elect̄ secdm matheu

Ec ille: Dixit ihc discipul suis. A
me duo dod: misi him dicit ustio
brā pleg̃ stribas z pharisaeoz: no
uitrabitis mihi reloz et ceteraq

habeō

De bō augustinū ep̄o

Omelia istā hēt in alio libo de scīs in fine debet legi
quia ter defunctis istis non
contradicit

Hactenus dicto
bis: misi him dicit ustrid
brā pleg̃ pharisaeoz et pharisaeo
rum: no uitrabitis mihi reloz. idz
misi no solu illa summa legis pcepta
plectitis que meliorant horces. sp cetera
ista q̄ a me addita sunt. q̄ no dei soluie le
ge. sp implē: no uitrabit in regnu ce
loz. Hz dicis mihi. si de illi mandatis mi
nimis etiā supbis loquentur dixit minimus
vocat in regno celoz. qsdo unus ex illis
soluit et sedm sua soluendoz docuit.
magnus aut vocabit. si quis ea fecerit et
sic docuit. et ex eo ita in regno celo
rum suus ee. q̄ magnus e: q̄ ex q̄ e ad
di p̄ceptus legis minimus: si ita in regno
celoz sit ee. q̄ magnus e. quisq̄ ea
fecit et sic docuit: Hzna sit
accipienda e illa sua. qui aut fecit
z docuit sic. magnus vocabit in regno
celoz: idz no sedm illa summa. sp sm
ea q̄ ego dicto sū Hzne aut sue ista:
Dei him dz mihi instituta vita sine sp̄alia
et pharisaeoz: q̄ misi him dixit no
uitrabitis mihi regnu celoz. Ergo qui
soluit minima et sic docuit minimus vocabit:
q̄ aut fecit illa minima et sic docuit.
no ita magnus hūanus e et p̄one regno
celoz: sp tm no ita minimus q̄ q̄ ille q̄
soluit. Dei aut sic magnus. utroq̄ ibi

regno dei apty sanct dei / et doctr. sic
tristy no dos: ibz ut ihūs nst dna
cy sine scbaz et phanizeoz. Instrua
phanizeoz t. ut no occidam: instrua
coz qui tradtum sut regy dei t. ut
no tradam sine cā. Geminū t g no oc
cidē. Et qui illud solut: minim vocabit
in regno celoz. Qui aut illud ipleuit ut no occidat / no ei no magno
cit / et ydonei regi celoz: h tm aste
dn dicit g du. Pharisei aut: si nec
tradm sine cā. Qz si pcedit / multo
amplior cit ab hoīe. Qui ut q
doz ut / no tradm no solut legē ne
occidam. Simplr pceptū: ut et sibi du
no occidim. et in corde du no tradat
mortē xpo dam. Augustin g contra
quia dz pl antiqo: ne occidas. Qui aut
occidit / reus cit iudicio. In lege cy
iubebat: ut qui occidebat. Et ut nec
occidat. Et / ego dico vob. ibz ego no
ng homo. Vobis nouo nouū loquor: qui
dic qm irascit frī suo reus cit iudicio
Videndz ppm mchm / mū / instrua phanizeoz
et pharisaoz: que mdue in regnū ce
loz. Ibi cy occiso reus erit iudicio: hic
aut mi reus michilomo erit iudicio.
Qui aut dixit frī suo racha: reus
cit cōsilio. Ho ibm pce celoz c. Ira
cha cy dz vanus et vacua: qz nos pos
sumus assignare vanitatē abi cebro mētis
pdē. Si de ore suo sumo sumpsi
tuis voz: qz multi q de crudelia ex
et signat addunt: qui dixit frī suo
racha. Fit cū in illo e: nisi qm cū
nouisset hz pcz. Cū g filii cedit in
gm et xpm dei nouit sapiaz. qui voc
stultorū eloqo suom pt. Qui
cūq; cū mē e mē reus iudicio. et reus cō
silio. et reus gehēne ignis. Quicūq;
q pōsumū grossum sonat. et quicūq
net / g dz q̄sda stroz / lemicida ad g
mouet. Donec ad gehēnā ignis dei
ret. Et / io si reus e reus ee in
dicio q̄ ee reū cōsilio. nec si reus e
ee reū cōsilio. q̄ reus ee gehēne ignis
oport ut reus ee intelligat nisi
sme cū frī q̄ dicē racha: et qui dix.
reus e dicē racha. q̄ dicē fatue.
Non em vult xpc dicet g. nisi
cēt gradat pena cōcomitent
racha em obscurū cit: quia nec g
cū e nec latiy. Gemelli aut de g
to trahē dolucrū cy mitigatores:
pungites pānosū dicī. Gehēne em
pāg vocab dr. Babilon aut dr
vocē ee no sigm sicūte aliquid aliq
nisi indignatiue ut motū expimēt
tem. ut sit apud gīles ee mē
rectioēs cū dr a dolente ee. Non
abundāter hom: que vocē q̄nq
lignū sut xpc. nec in alia lingua
facile trāsferunt. Qui ea vbi
recgnt tam grē inptem q̄ latinū
vsq; vocē ponē: tm quo ea inptē
no mouēt. Simply dnay vsq; sūt
in ore pcīs. ut primo ascq; inuasit:
et tm motū retinuit corde accepit
Jam si exterserit vocē indignatiue
vsq; quoco no sigm sicūte aliquid. sed
illū ex motū vsq; cumpedē testimoū
qui fecit illic cū inuasim. primo e pu
q̄ si sinegeo ut silenco pmitt.
Qui no solū vox indignatiue
sed ea diuersa
ne in que pfuntur detegunt ee no
tent: quo dubitet amplius q̄ ee
q̄ si solo indignatiue sed odiū.
vsq; in primo cum q. vsq; vel soli. in
sero duo. et vq et vox sūt q nō
sigm sicut: in tno tm et vq et vox
que vsq sigm sicut. et in vocē vsq ex
cumpēdio cpt sio. Vide ea no
tō vocē: indicio. q sibi. gehēne
ignis. Qui dixit in iudicio adhuc dete
sioni datur locy: et in cōsilio aut q̄
q̄ et iudicū ee solebat. tm qui

elogiū. i. pbiū vl ignominia

Dñica .ii. post octauas pasche

Lectio actuum apostolorum

In diebus illis: Petrus stans cum undecim apostolis leuauit vocem suam et locutus est eis dicens: Viri iudei et qui habitatis hierusalem uniuersi hoc uobis notum sit et auribus percipite verba mea. Non enim sicut uos existimatis hi ebrii sunt cum sit hora diei tertia sed hoc est quod dictum est per prophetam ioel. Et erit in nouissimis diebus dicit dominus effundam de spiritu meo super omnem carnem et prophetabunt filii uestri et filie uestre et iuuenes uestri uisiones uidebunt et senes uestri somnia somniabunt. Et quidem super seruos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo et prophetabunt. Et dabo prodigia in celo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et ignem et uaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam ueniat dies domini magnus et manifestus. Et erit omnis qui inuocauerit nomen domini saluus fiet. Viri israelite audite uerba hec. Iesum nazarenum uirum approbatum a deo in uobis signis et prodigiis et uirtutibus quibus fecit per illum deus in medio uestri sicut et uos scitis hunc definito consilio et prescientia dei traditum per manus iniquorum affligentes interemistis quem deus suscitauit solutis doloribus inferni iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. Dauid enim dicit in eum. Prouidebam dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commouear propterea letatum est cor meum et exultauit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe quia non derelinquis animam meam in inferno nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem. Notas fecisti mihi uias uite adimplebis me leticia cum uultu tuo. Viri fratres liceat audenter dicere ad uos de patriarcha dauid quia defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum diem. Propheta igitur cum esset et sciret quia iureiurando iurasset illi deus de fructu lumbi eius sedendo super sedem eius prouidens locutus est de resurrectione christi quia neque derelictus est in inferno neque caro eius uidit corruptionem. Hunc iesum resuscitauit deus cuius omnes nos testes sumus. Dextera igitur dei exaltatus et promissione spiritus sancti accepta a patre effudit hunc quod uos nunc uidetis et auditis. Non enim dauid ascendit in celum dicit autem ipse dominus domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Certissime ergo sciat omnis domus israel quia et dominum eum et christum fecit deus hunc iesum quem uos crucifixistis. Compuncti autem corde dixerunt ad petrum et ad reliquos apostolos quid faciemus viri fratres. Petrus autem ad illos penitentiam agite inquit et baptizetur unusquisque uestrum in nomine iesu christi in remissionem peccatorum uestrorum et accipietis donum spiritus sancti. Vobis enim est repromissio et filiis uestris et omnibus qui longe sunt quoscumque aduocauerit dominus deus noster. Verbis autem pluribus testificabatur et exhortabatur eos dicens saluamini a generatione ista prauorum. Qui ergo receperunt sermonem eius baptizati sunt et apposite sunt in die illa animae circiter tria milia. Erant autem perseuerantes in doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus. Et cum omni timore fiebant multa prodigia et signa per apostolos. Omnes autem qui credebant erant pariter et habebant omnia communia. Possessiones et substantias uendebant et diuidebant illa omnibus prout cuique opus erat. Quotidie quoque perseuerantes unanimes in templo frangentes circa domos panem sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis laudantes deum et habentes gratiam ad uniuersum populum. Dominus autem augebat eos qui saluandi erant cotidie in unum.

Sequentia sancti euangelii secundum iohannem

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis amen amen dico uobis quia uos plorabitis et flebitis mundus autem gaudebit uos autem contristabimini sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier cum parit tristitiam habet quia uenit hora eius cum autem peperit puerum iam non meminit pressure propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et uos igitur nunc quidem tristitiam habetis uos autem uidebo iterum et gaudebit cor uestrum et gaudium uestrum nemo tollet a uobis. Et in illo die me non rogabitis amen amen dico uobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium uestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum uobis. Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre annuntiabo uobis. In illo die in nomine meo petetis et non dico uobis quia ego rogabo patrem de uobis ipse enim pater amat uos quia uos me amastis et credidistis quia ego a deo exiui exiui a patre et ueni in mundum iterum relinquo mundum et uado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et prouerbium nullum dicis scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a deo existi. Respondit eis ihesus modo creditis ecce uenit hora et iam uenit ut dispergamini unusquisque in sua et me solum relinquatis et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum uobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habebitis sed confidite ego uici mundum.

Offertorium

Dñe deduc me in iustitia tua et dirige in conspectu tuo uiam meam quoniam non est in ore eorum ueritas cor eorum uanum est sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant iudica illos deus.

Secreta

Hostias tibi domine laudis offerimus ut per eas nos et uniuersum populum tuum saluare et propitiari dignaris.

Communio

Cognouerunt discipuli dominum ihesum in fractione panis.

Postcommunio

Quesumus omnipotens deus ut qui pascalibus gaudiis mentes famulorum tuorum dedicasti hanc quam dedisti nobis paschalis festi letitiam cunctis tribuas peruenire gentibus.

Dñica .iii. post octauas pasche

Lectio actuum apostolorum

In diebus illis: Petrus et iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam uir qui erat claudus ex utero matris sue baiulabatur quem ponebant quotidie ad portam templi que dicitur speciosa ut peteret elemosinam a introeuntibus templum. Hic cum uidisset petrum et iohannem incipientes ire in templum rogabat ut elemosinam acciperet. Intuens autem in eum petrus cum iohanne dixit respice in nos. Et intendebat in illos exspectans se aliquid accepturum ab eis. Dixit autem petrus argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine ihesu christi nazareni surge et ambula. Et adprehendens manum dexteram eius erexit eum. Continuo consolidate sunt bases eius et plante et exiliens stetit et ambulabat et intrauit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans deum. Et uidit omnis populus eum ambulantem et laudantem deum. Agnoscebant autem illum quia ipse erat qui ad elemosinam sedebat ad portam templi speciosam et impleti sunt stupore et extasi ad ea que contigerant illi. Tenente autem eo petrum et iohanne concurrit omnis populus ad eos ad porticum que dicitur salomonis stupefactus. Quod cum uidisset petrus respondit ad populum uiri israelite quid miramini in hoc aut nos quid intuemini quasi nostra uirtute aut pietate fecerimus hunc ambulare deus abraham et deus isaac et deus iacob deus patrum nostrorum glorificauit filium suum ihesum quem uos quidem tradidistis et negastis ante faciem pilati iudicante illo dimittere. Vos autem sanctum et iustum negastis et petistis uirum homicidam donari uobis auctorem autem uite interfecistis quem deus suscitauit a mortuis cuius nos testes sumus. Et in fide nominis eius hunc quem uidistis et nostis confirmauit nomen eius et fides que per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium uestrum. Et nunc fratres scio quod per ignorantiam fecistis sicut et principes uestri. Deus autem quod ante omnium prophetarum suorum annuntiauit passurum christum suum sic implenit. Penitemini igitur et conuertimini ut deleantur peccata uestra ut cum uenerint tempora refrigerii a conspectu domini et emittat ihesum christum qui uobis predicatus est qui oportet quidem celum suscipere usque in tempora restitutionis omnium quecumque locutus est deus per os sanctorum a seculo prophetarum suorum. Moyses quidem ad patres dixit quoniam prophetam suscitabit uobis deus de fratribus uestris tamquam me ipsum illum audietis omnia quecumque locutus fuerit ad uos. Erit autem omnis anima que non audierit prophetam illum exterminabitur de populo. Omnes autem prophete a samuhel et deinceps qui locuti sunt annuntiauerunt dies istos. Vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit deus ad patres nostros dicens ad abraham et in semine tuo benedicentur omnes cognationes terre. Vobis primum deus suscitans puerum ihesum misit benedicentem uos ut conuertat unumquemque uestrum ab iniquitatibus suis.

Sequentia sancti euangelii secundum iohannem

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis amen amen dico uobis quia uos plorabitis et flebitis mundus autem gaudebit uos autem contristabimini sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier cum parit tristitiam habet quia uenit hora eius cum autem peperit puerum iam non meminit pressure propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et uos igitur nunc quidem tristitiam habetis uos autem uidebo iterum et gaudebit cor uestrum et gaudium uestrum nemo tollet a uobis. Et in illo die me non rogabitis amen amen dico uobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium uestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum uobis. Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre annuntiabo uobis. In illo die in nomine meo petetis et non dico uobis quia ego rogabo patrem de uobis ipse enim pater amat uos quia uos me amastis et credidistis quia ego a deo exiui exiui a patre et ueni in mundum iterum relinquo mundum et uado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et prouerbium nullum dicis scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a deo existi. Respondit eis ihesus modo creditis ecce uenit hora et iam uenit ut dispergamini unusquisque in sua et me solum relinquatis et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum uobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habebitis sed confidite ego uici mundum.

Offertorium

Benedicite gentes dominum deum nostrum et obaudite uocem laudis eius qui posuit animam meam ad uiuendum et non dedit commoueri pedes meos.

Secreta

Hostias tibi domine laudis offerimus ut per eas nos et uniuersum populum tuum saluare et propitiari dignaris.

Communio

Cognouerunt discipuli dominum ihesum in fractione panis.

Postcommunio

Quesumus omnipotens deus ut qui pascalibus gaudiis mentes famulorum tuorum dedicasti hanc quam dedisti nobis paschalis festi letitiam cunctis tribuas peruenire gentibus.

Dñica .iiii. post octauas pasche

Lectio actuum apostolorum

In diebus illis: Petrus et iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam uir qui erat claudus ex utero matris sue baiulabatur quem ponebant quotidie ad portam templi que dicitur speciosa ut peteret elemosinam a introeuntibus templum. Hic cum uidisset petrum et iohannem incipientes ire in templum rogabat ut elemosinam acciperet. Intuens autem in eum petrus cum iohanne dixit respice in nos. Et intendebat in illos exspectans se aliquid accepturum ab eis. Dixit autem petrus argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine ihesu christi nazareni surge et ambula. Et adprehendens manum dexteram eius erexit eum. Continuo consolidate sunt bases eius et plante et exiliens stetit et ambulabat et intrauit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans deum. Et uidit omnis populus eum ambulantem et laudantem deum. Agnoscebant autem illum quia ipse erat qui ad elemosinam sedebat ad portam templi speciosam et impleti sunt stupore et extasi ad ea que contigerant illi. Tenente autem eo petrum et iohanne concurrit omnis populus ad eos ad porticum que dicitur salomonis stupefactus. Quod cum uidisset petrus respondit ad populum uiri israelite quid miramini in hoc aut nos quid intuemini quasi nostra uirtute aut pietate fecerimus hunc ambulare deus abraham et deus isaac et deus iacob deus patrum nostrorum glorificauit filium suum ihesum quem uos quidem tradidistis et negastis ante faciem pilati iudicante illo dimittere. Vos autem sanctum et iustum negastis et petistis uirum homicidam donari uobis auctorem autem uite interfecistis quem deus suscitauit a mortuis cuius nos testes sumus. Et in fide nominis eius hunc quem uidistis et nostis confirmauit nomen eius et fides que per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium uestrum. Et nunc fratres scio quod per ignorantiam fecistis sicut et principes uestri. Deus autem quod ante omnium prophetarum suorum annuntiauit passurum christum suum sic implenit. Penitemini igitur et conuertimini ut deleantur peccata uestra ut cum uenerint tempora refrigerii a conspectu domini et emittat ihesum christum qui uobis predicatus est qui oportet quidem celum suscipere usque in tempora restitutionis omnium quecumque locutus est deus per os sanctorum a seculo prophetarum suorum. Moyses quidem ad patres dixit quoniam prophetam suscitabit uobis deus de fratribus uestris tamquam me ipsum illum audietis omnia quecumque locutus fuerit ad uos. Erit autem omnis anima que non audierit prophetam illum exterminabitur de populo. Omnes autem prophete a samuhel et deinceps qui locuti sunt annuntiauerunt dies istos. Vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit deus ad patres nostros dicens ad abraham et in semine tuo benedicentur omnes cognationes terre. Vobis primum deus suscitans puerum ihesum misit benedicentem uos ut conuertat unumquemque uestrum ab iniquitatibus suis.

Sequentia sancti euangelii secundum iohannem

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis amen amen dico uobis quia uos plorabitis et flebitis mundus autem gaudebit uos autem contristabimini sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier cum parit tristitiam habet quia uenit hora eius cum autem peperit puerum iam non meminit pressure propter gaudium quia natus est homo in mundum. Et uos igitur nunc quidem tristitiam habetis uos autem uidebo iterum et gaudebit cor uestrum et gaudium uestrum nemo tollet a uobis. Et in illo die me non rogabitis amen amen dico uobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium uestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum uobis. Venit hora cum iam non in prouerbiis loquar uobis sed palam de patre annuntiabo uobis. In illo die in nomine meo petetis et non dico uobis quia ego rogabo patrem de uobis ipse enim pater amat uos quia uos me amastis et credidistis quia ego a deo exiui exiui a patre et ueni in mundum iterum relinquo mundum et uado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et prouerbium nullum dicis scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a deo existi. Respondit eis ihesus modo creditis ecce uenit hora et iam uenit ut dispergamini unusquisque in sua et me solum relinquatis et non sum solus quia pater mecum est. Hec locutus sum uobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habebitis sed confidite ego uici mundum.

Offertorium

Jubilate deo omnis terra psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius dicite deo quam terribilia sunt opera tua domine.

Secreta

Hostias tibi domine laudis offerimus ut per eas nos et uniuersum populum tuum saluare et propitiari dignaris.

Communio

Cognouerunt discipuli dominum ihesum in fractione panis.

Postcommunio

Quesumus omnipotens deus ut qui pascalibus gaudiis mentes famulorum tuorum dedicasti hanc quam dedisti nobis paschalis festi letitiam cunctis tribuas peruenire gentibus.

qm · ibi cetissimum alii bonoꝝ exhibit
opm · et gens manifestā gentibꝫ exhi
bet ". ipe hanc ab ipsius celestibꝫ
abstractā prime reī refert : ait ad ap
petitū suū suauitatis data. prigrde
ribi spūalis accendit. Insidiet ". et
ham ". qua cepe ita tribuo sustinet me
ner hūt. qđ mānducet. Et rude turba
tribuo dñm sustinuit. matthe exponit
qm pleng ajet. Et ascendens in nauē
sedebat ibi ". Et accesserūt ei be
multe hūres secū multos. claudos. cecos.
debiles. et alios multos ". et posuerūt
eos ad pedes eius : et curauit eos. Tur
ba g̃o tribuo dñm ihū saluatorē ip̃s
mouꝝ suoꝝ sustinet : cū ekā dign fide
sē tantarū hūtatū. p̃sumꝫ duo suoꝝ q
petiū. nec diuersis languoribꝫ psentiā
misericordie supplicant. Ite turba tribuo dñm
sustinuit : qui inuitando fidelium. petiū q
petrauit. p̃ pnās delinias. ad dñm se
mouere. i locutōe. aīe cogitatōe qūt.
Et si dimisero eos ieiunos in domū suā
deficiet in via. Duo dimitte ieiunos
in domū suā nō valet. ne deficiat i via ".
q. dixit quis petores. in pūtis vide via
deficiunt : si in sua gloria sūt ductūe ste
pabulo dimittam. Ite g̃o lassent
in hac pegrinatōe uite : pascenda sūt
sacre āmonitōe. Valde cū pestandꝫ
pul sunt q̃ p̃cessit ex ore dñi. q̃
dr. Cumq̃ cū ea eis de longe de
nerūt. Est aut qui michi stipendia
michi carnalia corruptoria exptq:
ad exhortandū. festinauit ". Iste
de longinq̃ nō venit : qua p̃ contēptū
tionē et ī notitia p̃ximus fuit. Illi
nulla ppendicula. nullis phigrijs i
nuitq̃ solui uit ginglū exptq ad mi
sterium spūale quod. Itaq̃ iste venit
elonginq̃ : qua dū quietōe accessa
p̃ affectū nō extimuit. Alii p̃ crimine

flagicia. alii p̃ fusti testimonia.
alii p̃ fraudē fuerūt. alii p̃ illicitis
violentijs. alii p̃ pcuniā dñi
dū ad pniā redeūt. atq̃ ad ex
potentiā dei sumitur quitumq̃ ". Ihc
dr ad dñm de longinq̃ venit.
Cumq̃ cū ea q̃ty plā in p̃no ope
retinuit : tanto ab exhortōe dei
longius recessit. Dent ign̄ alme
ta eis cū qui de longinq̃ venit ".
qui quis petoribꝫ doctine sē ri
bi p̃bendi sūt : ut in dñi vice ne
pariat. qđ in flagitijs amisit
sūt inde q̃ in p̃po edificauit
de pe ad illū veniat : qui legis
et aplōr̄ erant libris edoctꝰ de
illo. Credentes bā de gentibꝫ. de
lege deꝫ venit ad p̃phās : quit
tillis pagināꝫ sacrū monimēto
de eis cauit fide p̃mōitꝰ. Et ut
venit et distributū sit. Vñ iste
potit quis q̃ saturē panibꝫ tri
ticeis ? Et murmurabant eos. Et
panes hordei ? Cum dispensat.
tem. Vñ septē panes in mysterio no
ui testamēti ponit : in quo septi
formis gra spūs scī pleng fidei
bꝫ gentib⁹ et credenda venerabi
ēdita dant. Itaq̃ ordinat fideles
p̃ducit. sicut illi q̃ibꝫ. q̃ quis q̃
sunt multa homīm saturāda : ne vim sit
in lege vetule aīe alimētū corpi
libꝫ gracie nostre abtegētur. Quidē
etenim tenuissima medulla ". palee te
gunt. Et precipit turbe discubē
re sup̃ terā. Sup̃ in refectōe q̃ibꝫ pa
nū. turba sup̃ fenū vnius discu
bebat ". nunc vbi septē panibꝫ signifi
cat et sup̃ fenum discumbē precipit : q̃ per
septima legis carnis desideria calcare et
quime subesse. et omne cū caro fenū et om
nis gla ei tanq̃ flos feni : in nouo ante testa

tenacissima

mulant & eis q̄ de palmar sint foliis co
textum: tu in defectu & me tribulatio meo
riam puro in corde vtinet. Et bn turba q̄
nis vbiquias dñi prandij no capet mandu
casse tñ & saturatu ee narrat? q̄ sunt nonulli
q̄ & si oia sua vbiq; nequeut nec copleb hor
quent qd de bḡmbj s. q̄ pt cape capiat et
cetā chuhoi: tñ ēpientes & sitientes iusti
saturat. tu audiendo mdata legis dei ad bita
pueniet etia. Erat aut q̄ manducauerit q̄
qua. milia: & dimisit eos. Un q̄. milia: ut
ipo etia nos doceat. eccā. saciatos & tribarijs
Mill: Dixit ihūs &c. Dō cū ſſcēbā
Attendite a falsis pphis q̄ ſcīm
ad vos in bestimentis ouiu: intrinsecus aute sut
lupi rapaces. Et vbiqua
Attendite a falsis pphis
qui veniut ad vos in bestimentis
ouiu. intrinsecus aute sut lupi
rapaces. Ex pauło supi spaciosa & lata
via uocauit: hoc uult aperius falsos
pphas ondit. p quos multi ydolatrie
abhoiabilem abierut. Qui pmo in iu
dea multi appuerut: et nō in pfidia tm
vbiq; uenerut mudū. Ex illi pus falsi pro
phete fuerut. Certissimus q̄ dm pphetas
usq; ad mortē pstetit sue: sic ihēmia et
micheā alios & multos. Isti aut uiri falsi
phe & falsi xpiani qui sue cārne bonos
sine uia psequūt & oppiuūt. aliqn si
def copia erga gladios: sine intrinsione
aut sus pus morbj & ex. Deus oīs
puenies dns adhortat & dicens. Attendi
te a falsis pphis. Attendite diligenter. ob
scuate uanj ur no seducam. ut no erū
ciam: ut no fallam. Attendite q̄ hor
e ḡsdcāte. q̄ no sint ouces. & lupi ī bestime
tis ouiu. q̄ no sut vbiosi. & uriligiosi ī
figā vbiosi. q̄ no sint bam. & exterius
barui vanoz psecutores. Attendite a falsis
pphis qui veniut ad vos in bestimētis ouiu
intrinsecus aut sut lupi rapaces. Ipos et
hoc apls ad ephesios loquēs designat dicēs
Ego eni scio hoc quia p̄ discessu meū intrabūt
in vos lupi grues: lupi rapaces. lupi ad
grues nominat omes infideles hereti qui
grauāt sanctam ecclam. psequunt. et
uel molestā frequentant. Qui sine mā rapa
& rapacitate no desinunt. Aliqn pessime uru
ur alienē: aliqn in ipos pessimos. Deus
multomagis ecclā sanctā suas rapet & pessum
miscabilit in pdi? dedit. Et hoc
ouiū dicūt hic. q̄ nome hoīm sanctoz
q̄ assūlant se mistris mistice figura vbiq
sitatis mētientes. Qui bāme uiz nō. multos
seduxerut: dulcibj sermonibj multos sanctos
dolo infectes. Isti sunt de quibj nec ap
apls. Qui nos dulces simones & blandos
seduxerut corda & noctem. Ab eis ergo fructibus
eoz cognoscet eos. Nolite ad dolum attendere
de: & ad opa. Nolite bestimenta q̄ fidelibz
& inspirate figūm fallacie. Apls pdicat
& apls omnia amirant. Martires mag
nificant: & mirū pstentes. Quam apls &
mnes sci no pstiterut: & pstiterut. Petrus
leruit. Vnus maledixerut: & maledicti sunt
uerut. Vnus blasphemauerut: & damnati sunt
blasphematoribj interiti sunt. Isti autem
omia uiquissima. omia uriligiosa pse
tununtur. Deos psequunt. fidelem offen
dunt: cetera si no berb. morbj blasphemat
Adrā exterius eoz cognoscet eos. Nunq
colligunt de spinis uuas: aut de tribulis
ficj. Manifeste dns q̄ silentium declarat
q̄ multj prudentiu ad spinas pgens cum
cum dilectione queat: aut sine tribulos
mittens. cum ficum colligat suauitate
Ita q̄ multj sapientum in prudentiu ab in
ambj bilate hereticj aut uriligiosj aut in
fidelibj. cum scriptis dilectione. et pfidiam
tia. aut bratis suauitatem: et in bene. sed
pessima apd illos & malignā ripiet. Ubi cū
spine et tribuli ora strumj cupe pūt ab
hunt. detinet & consūdūt: ita omes
in fideles hereticos et pdā male uiuētes. cui
q̄ vbiq; videat fiste tene: q̄ hi mala pate
et corrupti: hoc pticipant. q̄ in quos mala
et prava q̄ omne q̄ ipsi offendere possunt

ſtendūt attrahūt aqs ꝺrꝛpūt
ſuos ꝯ ſles ſibi ſonos adſtruer.
ꝯ alienos labores abſtulerūt.
ꝯ mas pſſe ꝛ ꝓdrem ꝺeꝑdan
ꝺ. Verꝛo. magr ꝺns eos ſpmas et
rubulos appellam. ꝛ aſſpnate my
ſtis. ꝛ amoñdie. ꝛ leſione ꝛ
malignare. ꝛ ipietate oīa et
ſm ꝛ ſpmꝫ ꝯnemūt. oīa ꝺeꝛ
ab ꝛfidelibꝫ ꝺeꝛ ꝛ falſo noīe xp̄i
ans gſumāt. ꝺs ad ſpmas et
rubulos mittens manū ñr
ꝓpmas. ibi nō ꝺilatꝛ. a nō
ſtendat. amr cōdē manū nō
ꝓtenꝺet ꝯnemāt. Ams ergo
ꝺeꝛs manū ꝓrigens a capur
ſmlas. ꝛeu ſaſſus a ſō ſpū. amr
ꝯtentus ab rhe ꝓhibere ꝯnemat.
Ams ſc̄ignoſo ſab accōmodans.
nō ab eoꝝ ꝛanimarꝫ ꝓñ a mleo
ꝓſcrem. ſles cū antiqms et
nder fuerūt. Cū ꝺeꝛent vñas af-
ſre ꝓhibuerūt ſpmas. ꝛ qm ꝺebu-
erūt ſuammare ondē. ꝛ amaim-
ne a ſemꝑ ꝓ gnerꝛ ſſe. Ams
gnerꝛ ꝛ ꝛſt ꝺns ꝛ amaindiem
ns rhene. Expſam cū nr ſa-
ns vñas. ꝛ ſenſꝰ ſpmas ſut ꝯ
ns arboꝛ bona. bonos fructꝰ
ſtꝛ. mala amr arboꝛ. malos
ſtus fert. Arboes hic notans ꝺo.
nō arboes ꝺe ſigñ rſmas ꝛ ꝛm ſyas.
ſſe ꝺe arborib hns rubꝫ loqmr
ſic cū ſſe ſñ ſyn ſñ mā ſine bm.
ner ꝺemꝫ nec oīo ꝛeligm ꝯ
ſmr amr qm ſmr. ſ ꝓ ꝯcaꝛ ſignꝫ
ꝺoes ſigñ ꝛ ꝺe ꝺoib loqmr. qm
ꝺa bolmtate ſen bonū ſmulꝫ.
ſen malū ꝓfert nꝛon ꝓꝯ ꝛ
ꝺelib. andꝛo. aſper. amarꝫ. ꝺnl

Anegꝫ ꝛ bemgne.

aſſmos fide ſmulꝫ effice. q nec wl-
nec empr nr. ꝓ Jm fidelis relegioſus.
ꝺulaſſꝫ. bemgnꝫ. ꝛfidelm aſpos ꝛ ma-
los fuge ſtus nō ꝓ. q nec wl nec
empr Jm. gꝫ nō ſit bonū ꝯ. ꝓ
qm ſegnꝫ ꝺſſeres ꝺns nr nō
ꝓ arboꝛ bona fert malos fuge. nr
arboꝛ mala fert bonos fuge. non
ꝓ malꝫ uſꝰ ꝛ bemgnꝫ ꝛ fidelis.
relegioſus ꝛ bemgnus ꝛ fide
ſtm ondē. Jm ꝛ bonꝫ. bemgnꝫ. fidel.
relegioſus ꝛ fidelis ſtm nō ꝓ
fuge. ꝛ fide ꝛ noꝛe ꝺeꝛ ꝓmanes ꝺs
noſce ꝛ gſidera. gradmo. loqmr ꝺo
non ꝺuit eū nō ꝓ ſſe malꝫ ꝯ-
uerſꝰ ꝛ effect bonꝫ. ſed uſq; ꝛ ma-
lis. uſꝫ ꝯ bonū fructū nō ꝓ fuge
formatꝰ uſꝫ formatꝰ. uſꝫ ꝯ
ſtmat fructū nō affert. Ille ꝛfidel
uſꝫ ꝛ ꝛfidelis ꝓmaſerit. fide ſtm
nō ꝓ fuge. Jta mndꝫ caſtus uſꝫ
caſte ꝛ mnde vīt. uſꝫ ꝓ ab ꝛ-
mndicie ſtū alieng ꝛ ſibi fidelis
relegioſus uſꝫ fidem ſmat. uſꝫ
relegioſmat ꝓfitet. uſꝫ eo ab oīa
ꝛfidelmate ꝛ nꝛelegioſmate ꝛfugiosꝫ
Jn volūtate ꝛ gr̄ ꝯ. ꝛ ꝓmate. vnuſꝫ
elige ſme bonū ſme malū. Opꝝ
unꝫ ꝺocent ꝺoes a lege et ꝓphet.
ab euāgelistis ꝛ aplis. ab ꝯo ꝺno et
ab his qui cōte ꝺoctoꝝ ſtꝝ nr ma-
lū ꝺelinqūt. ꝛ ad bonū ſeſe gnāt.
nr ꝛfidelmate ꝺeſerāt. ꝛ fidem cuſ-
ꝛdiāt. nr ſtrāt ꝛ ꝓferāt. nō ſpmas
ꝛ rubos nr male ꝛ ſtuoſe arbo-
res. ſ fragilmes ſūmꝰ ſtm poꝛ-
mes. quarꝫ vemētes angelꝰ ſtꝝ
mes ech ſm bonos mōs ſtus
nō ſm ramos opaſſimos regmeſ-
nr. nō ſnā haſſmdies ꝛſmates.
ſ nec ſcām ꝛſchmes. Ille arboꝛ
ſmt bona ꝛ bemgna ille q̄ nr

Ego mē sicut oliua fructifera ī
domo dei: z mēstus sicut palma florebit
talis arbor fuit udas usq; dū ī aplā
ca doctrīe p̄manſit: usq; dū ī aplī
sient mīsio dñi aut ꝓpī uoluntate
uelint ī cubilia ꝓcid⁹ sui. malū accepe
diabolū: fuit ipe tortuosus effect⁹ ē
uoluntate sua ītuane z malū affere
fructū. dmy z saluatore rendendo ma
la arbor fuit ꝓbus manasses. qui ipm
ydolis adiplenit. qui ihīm innocentē
flagris mactauit? ꝙ rm ꝓpī uoluntate
effect⁹ ē bonꝰ. qui bone pme arbuit
fructū dñs arbor que nō fuit fructū
bonū creauit. z ī igne mittet. Nor
z ab hoīb⁹ fit. ut multus prudentiū ar
borem fructiferā credat. z ī igne mit
tat. ꝙ ī fructibus z ꝓmissis credam⁹
arboēs. usq; ī igne mittit. Quis
magꝰ ipe omī scīa dcr. omīpotēs creā
tor dñs nō bonos z benignos z fruc
tiferos operarios absidit. neq; ī igne
mittit? ꝙ malos z infideles. ꝓmissos
z aspos. ingnos atq; ītutes. qui ab oī
ope bono reꝑbi ꝓt. ꝙ sterilis absidit. et
ī illū ītormentibilem igne mittit?
Quis ergo arbor que nō fuit fructū:
z nō tm fructū ꝙ et bonū fructū Vul
te quidē arboēs fructū ferūt: ꝙ malū
z inutilem fructū. Sic et multi hoīes
malū ut religiosissimꝰ z infidelissimus z
peruersissimꝰ fructū affert. ꝙb hoc plā
demonstrat dñs. qz oīs arbor q̄ nō
fuit fructū bonū creauit. z ī igne mit
tetur. Quis arbor deest oīs ho. sme rex
si subregulꝰ. si princeps si sub prin
pe. si senior si sub seniore: multi y
er. multi hoīes deficiūt? ꝙ oīs ho sme
dnes sme prīpe. si ꝓpꝰ si liber. si
mineꝰ si senior: oīs arbor infructuosa
nō facies fructū absidet. Talis arbor
fuit nabugodonosor qui aut Rmus
deꝰ qui vos fecit de manibꝰ meis:
Ido dcm fuit de eo. absidit hāc arbo
rē. et excidere eā qz eum ea qui sus
finuit aut Ego nabugodonosor oculos
meos ad celū leuaui: z hūc humanum
intellectū recepi z magnificauī. et
ueritatē reddit mihi gloriam meā
regni restituit mihi: z tres sup regni
mei stabilit⁹ z Ihis arbor ī fructuosa
fuit filij eius balthazar: ethea ī eade
nocte mox absectus defecit. Ihis ar
bor fuit z ille dnes qui absectus ī
ignē missus ē: ī quo igne sme ma
gistratus. z gemes aut. Lemnos ī ho
flamma Item ꝙ oīs arbor nō facies fruc
tū bonū creauit. z semitibi angelus
dñi messores nō secantes mingit sup
sedim dñi dum: nec ē qui hīc absidens
idem ꝓpī magis sit Aut adhuc absi
dens a medio deducit. Item cum ar
bores secuī ad radicem arboī ponit
dns ꝙ arbor q̄ nō fuit fructū bonū ab
scidet: z ī igne mittet. Non ab
ī igne mittet: illū de quo arbo
re malēdī ny igne cecī: qui ꝓpter
dyabolū z angelos eius discendum⁹ a fidelibꝰ
fructū. aguntq; oīb⁹ uiribꝰ nris. ut no
stris effectum: neq; hīs tibi appetam⁹
neq; ī aliquo ingū cū infidelibꝰ fru
ctum generabꝰ dnmq; Vita nos
dns ihūs oīa docet ꝙ arbores fructū
ferentes! ut nos ab infidelibꝰ longius
separem⁹. ut ab ingratis operibꝰ
malis segregem⁹. De quibꝰ adhuc
sequens dicit Ex fructibꝰ eorū cog
scetis eos Dñi aut o ho si possimus
depmas manū spūs sancti. si mi
cet sup turbulū. si respiratus omīs
ad infructuosū arborem. sensus z intelligē
ꝙ ē ꝙ tangis. aut ꝙ audis. aut ꝙ
videbis. z auertens z nō ibi. Ihis ab
quae nō intelligis z ītuitus deū hīa
cos? Dic nō auertis ab intuitu. ua
tuꝰ admirans? Dic nō odio habes ma
lignos ydolos doctores. z fructus ꝓpi
mos? Aut nō sequeris ab ordi
ne eos sedim fructū eoꝝ. Aliqn sunt sp
ne deprimit. Desimpit et ejicitur

ntiam. aliqñ rem sicut tbnk sub
bolis occulte subjungit. 2 ener-
is pñt p infidelium doctrinā. fal
rum stimulos ūmittentes. p quos
bo malozū animā ītrouzo pet
ra lanceam. Sed sdm sui cog
nosces eos Vere prudentia. hē
e. et intelligentia: sdm sui cog
nosces eos Habens doctrinā. hē
os pñcipes: ob audire illis Auert
e vos ab infidelibꝫ. nō ad imqnens
religiosis. 2 a societate alienis:
ō qm scriptū nēte tenebzaz
ngis: ut ītim cū eis nō com
ēnem ī igne Jn hac sile addit
ns lognēs: et de hoc ipō errozē
manifestū arguens dicens
ut Non oīs qui dr mihi dne dne: ī
trabit ī regnū celoz. Audiat hoc
qm dubitat in fide. audiat hō
nobiles 2 ministres ihu qm dupli
ter erdē: illi qm xpm nolunt nosse
q negāt sbāz notant nosse. q negāt
in vitā nolentes eū bē qz deo
dēm gentē gsiteri: pncā 2 regnū
ois sapies fieri Non oīs qui dr
mihi dne dne: intrabit ī regnū celoz
Non ī spūe ē regnū dei. q in
vitā nō ī nocte solo sanctificans
dño. q inocentē diligēs 2 castitatis
ī affectione sue mēbrano. 2 in assi
due dei: ī obsequio mandatoz
ei 2 opibz bonis Non oīs qui dr
mihi dne dne intrabit ī regnū celoz
q qui facit. q qui operat. q qui adipler
voluntatē patris mei qui ī celis est
nō efficit voluntis patris. Jta ut
credat filio eius. Jta ut gsiteatur
ingenium eius qz opus dei: ut credatis ei
quē misit ille aut duos q qui fuit
voluntatē patris mei qui ī celis est
prima voluntis dei. ē. ut credat filio
ut ymaginem gsiteat. adozetur ut ve
race oīm gentiū gsistens ī sinu patris
ī vna sua ēt pte Rem sic fuit dolus
tatē patris ipse mirabit ī regnū celoz
Sed infideles gentes nō mirabunt.
qm sic nō credūt. qz sic nō gsiteatur.
qz sic nō faciūt voluntatē patris Jdoz
michol cos imitat xpianū nomē. q sic
fidem nō habent xpianoz. Jdoz michol cos
imitat nomē dñi: quam nō imitat. nomē dñi
sciunt dēt ī ore tenere. nō imitant Jdo
oīs ergo qui dicit in die illa mihi dne
ni regnū celoz. q qui facit voluntatē
patris mei qui ī celis ē Audite desides.
audite negligentes. audite timides.
qui stare q ī hoc salvari possitis.
q xpianū appellatis. q xpianoz
opa nō facit. ut xpianū decet. ut
me moneb xpianoz ipleus Ab vobis
qui estis ī ecclia hō est vīm: ad vos
fideles hō allocutio. Non te minat
o hō q dicit dne dne. nisi ī more
ueris deo. ī obaudire mandatis eius
ipleueris: nisi deum cui seruis volū. rez:
nisi ab oī te immūdicia 2 incontine
tia abstinueris: nisi ab oī crudelita
te. auersus. oem iniquitatē deposueris.
atq; ipietatē oem despexeris ferus
clemens, uoluerit: quibus qualibus
sorem tuā dicens dne dne Desde
obediencia me vocas cū dñm noi
nas: nō mireb sanctū dñm: neq; ī
tremore ei pūes Jdoz cui qui mi
sertus ordens aut dns Non oīs
qui me dñm nōie cū honorificat.
nō oīs qui sū sanctus q tm ore me
dñm appellat. intrabit in regnū
celoz. q qui opa digna meo nōie
facit 2 quisquem digna mee sūpsit
uā adimplet Vere ē o fīes dñm vo
lūtas patris sanctissimo viā: cōtrita
viā. immaculato viā: fides viā.
religiosissima viā Vere ē voluntas patris.
ut vos opibz demōstretis. qui si
ne ea cū sitis: pīmite 2 admira

te xpo dño nō ihū xpō scām est
cū dō pce 2 spū scō hoz et gla et
pnis vivēta sēcla sēcoz amen

Dō g̃l scī euāl scdm lucā

In illo tpe dixit ihesus discipulis
suis Homo quidam erat diues. et
habebat villicū. Et hic diffamatus
apud illū: qua si dissipasset bona
ipius Et reliqua

Quia hec parabola cū ppe
simari poz intelligi
frequēter audistis: quō vō practicari
intelligi debet. nō estimo vos nescire
Dimittamus ergo quod ab aliis est
expositū: 2 prosequamur: qđ a nobis
ē exponēdū Deus rogat q̃ nos: 2
nos proximos ē: idcirco in hac parabola ri-
gorē et benignitatē ondit. Rigorē:
qua dissipatorē bonoꝝ a villicatōe
removet Benignitatē: q̃ offensus
a bonis. prudentia q̃dē agit ipius
Ho nāq; omes ē xpc: qm ē omes
in oībus 2 sup omēs: cuius ē ira et
plenitudo cui Villicus vō dr bone cus-
tos: idē rōr eccīe: qm villam. i eccīaz
dēt custodire Pastores aut villicos
hr xps: qua pastores in eccīa sua ro-
res instituit Hi quos alios qđē ē
bonos: 2 q̃dē cū dicit Euge serue
bone et fidelis: et eccīa Alios quidē
ē malos: qui reprobatur cū dicit
Serue nequ omne debitū dimisi tibi:
nōne oportuit te misereri cōserui tui
sicut et ego tui misertus sū: Et ira
dixit illis torm̄toribus: quousq; redda
nouissimū quadrantē Talis erat
hic villicus: qui diffamatus erat apud
dñm suū q̃si dissipasset bona ipius
Hi duobus cum et ex duobus reprehen-
sibilis agebat: et q̃ fama ei⁹ in-
perabat. 2 q̃ rōnem dissipasset Heu
quot hodie tales in eccīa sc̄i plantij
qui cū deberent ee doctores et nutritij
sūt sed doctores mortis in mortem: et
cū deberent esse dispensatores
fūt sed dissipatores Debet cū plantij
eccīe bonū nomē habere. nō solum
ab his qui sc̄i sunt. sz ab his qui
sc̄i fiunt: idest nō solū a domesti-
cis eccīe ab extraneis. nō tm a fide-
libus. sed eccīa ab infidelibus Au-
diebat testem de bisso grecum. q̃
melius ē nomē bonū. q̃ diuitie mul-
te Quis ergo delinquat si macule
fame sue. q̃m sit prudentia suis
exigentibus causis. si mendosa fama
respuit. manifeste colligit ex hoc
loco: qm villicus ille diffamatus
erat apud dñm suū. quasi dissipasset
bona sua: audiuit a dño. redde ra-
tionem villicationis tue: iam enim non
potes villicare Non dr dissipauit. sz
quasi dissipasset bona ipius. dñs sua:
sz tm post reddita rationem a villicatōe
dr removendus. ipse is qui de dilapida-
tōe ē diffamatus. 2 iam post ipsam
rationem exhibitā ab amministratione
officio suspendendus. ut mala fama
quiescat: ne secundarius sit in pejus si.
talem sup se plantā habeat. Sed dicis
Quid dns p certo faciebat villicū esse
de dilapidatōe culpabilem: cur ita
cebat ei rationem reddere dans. cū scīret
eum digne nō posse reddere rationem: Ita
infligebat ei tp̃ culpabili pena. ut
nō poz amplius villicare: Forsitan
ex hoc loco quidā religiosi viri
regulare ministerium nouerūt: ut
ut postea plantis aptus apud eos
reputaret. ipm sine ei discussione
removeāt ab officio plantationis. quia
spiritualia facienda. ut q̃ habent tp̃
delinquunt ignoscat: ut appareat q̃
sit residuum. q̃ve distractū Vocauit
ergo dns villicū: Dicens ei quid
hoc audio de te. redde rationem villica-
tionis tue Hoc pene dan ē exercitio.

35. g. p lu. 9. innocēcij pape

assone dormitare et cetera. Sta vo-
luntate inspiratio: nyma quod alibi
dicit. Doctibis me. et ego rudebo tibi
viam cum. vbis culpabilem plarum
dicit: dicens illa. Quid hoc audio de
te. Quasi dicat. Mala fama tua
me venit ad me: qui mentem eius in
quirat ut de sua amplius culpa recognitet
et penitear. ut digne satisfaciens
in futuro. digna vitam possit reddere
in futuro. Vtrum quod aut reddere vitam
delictorum tuorum. Idem dignum te debi-
te. ut de militantibus tua digna possis
reddere vitam. Jam cum non potes militare
quod volo te de hac vita subtrahere
hostem non cito tyrannidem. Et tyrannidem
capiendo Ecce quidem 2 benigne
deus. reuera non vult mortem peccatoris
sed ut conuertat et viuat. Corrumpit ei
ut corrigat: ut ignoscat. Quibus ut
flagitiosa vocationis effectus: quasi
dicat vbi dicit. Aut ergo militibus in
ra se. quia dicta inspiratione quibus
quod facta. idest quo me ego peccatorem
peream: quia deus mecum fert a
me militatione. Ideo de puto vitam me
subtrahit: postea non potero militare
neque aliquid opem. Vtrum hoc quod
mecum se aut: ondicitur quia et deus nos
illum vocauit. Et ille vocauit per
spiratus affectum: iste vocatur per
punctionis effectum. Nunquam non audi
visione. id illum dicit. quia vehementer
in suo crubescat delicto. Et ad se
ipsum in visione gustat: ut in se punctus
quod deliquit in illum. Quid ego
faciam. quia deus confert a me militan-
tem: Sodes non valeo. medicine cu-
rare. quia post hanc diem non est locus
agendi. Sed opus recipiendi quia men-
tis. quia nec dum quisque recipiet quia
gessit in corpore. Ligatus manibus
et pedibus: opem non fert. Et duces
tenebrosus qui sepulcrum est in mysti-
ca fenestra volebat gustare atque de
digito lazari paupis meditare: fi-
nistre vgines fatue oleum a prudentibus
mendicare nolebant. Ven quia crubes-
centia cura omnibus electis et reprobis.
cura deo et angelis sanctis. mundum in
dicto sine bonorum operum vestibus appa-
rere: quem obprobrium. quibus pudor.
quia quisque Venera bonum quod re-
misse sit inquirere et cetera: quia
contra opus misericordiam peccatorum pau-
peres licet soli cent in paradiso. cum cog
noverint se medios. quia fecerint folia
tibus. 2 fecerint pizomata sibi: et
absconderint se in medio paradysi
Reprobus autem quibus in medio
neque inuenient sibi potest medicare.
neque lanbulum fodere: quia tunc libri
erunt aperti. 2 manifestabuntur absconditi
dita tenebrarum: 2 ideo forte dicit. fodere
non valeo: mendicare crubesco. Et
ipse et deus oibus innocentibus cum: et ideo
quamvis ille faciet. ipse misericordiam
inspirant. Hoc nisi quia facta. ut
cum amonis suis a villicatione. recipiant
me in domos suas: non utique ma
teriales in tribus. Et spirales in celis: de
quibus veritus ait. In domo patris mei
mansiones multe sunt: ut videlicet illi
ibi recipiant me apud quos ego
potero hic placere. Et ideo quocumque
singulis debitoribus dicit sui: Dicebat
primo centum cados olei Debitum
istud et pena quae debetur pro culpa:
mystica quod alibi legitur. quia duo de
bitores erant unum fenoratori: unus de
bebat denarios quingentos 2 alius
quinquaginta. Et ob hoc petimus in
oratione dicta Dimitte nobis debita
nostra: sicut 2 nos dimittimus debito-
ribus nostris Per hoc quod villicus
a debitore quesiuit. quem deus domino meo
mystice das intelligi quia singulos deus
tamen ad penitentiam de quotidiano et
quotidie delicto: ne subprimat illa
pudore confusus: quia per misericordiam

gfessio fratris qtorquetum Cancar
tñ ne sñp ignoris et enormibꝫ pecc̃is
di modis mstrat pemtenc̃: qma
minim⁹ ñ venit sp. cupmꝫ negli-
tñ Rma vo dñs milicñ istñ de pñ-
dencia qmendabat: videamꝫ qñ pñ-
dens qtenit ñ ope et ſmone Pctog
nomit ergo se pcatorē. 2 ad pnīam se
gnerit: ut pro nemia gsequēdi
sarisfaciat pro pcc̃o Dimisit ergo de
bitoribus sms ⁊ qñ 2 npe tñ plati
cetic̃. vicinꝫ eiꝫ cōr. qm vm dimi-
dia prem debit. 2 alij qñtā prem
dimisit Ung cñ centū chados olei:
2 alius centū tritici choros debebat
Sed debent centū chados olei qñ-
qnagenta dimisit ⁊ alij viginti: ut
illig debit qñqgenta chadi. 2 isti
octogenta chori restaurent Oleū
ñ hoc loco sigt mūdam famā ⁊ ui-
tiem vo sigt tirenā sbam: qpadmo⁹
2 alibi legit Oleū effusū nomen
tuū: et ut der illis in npe tritici
mēsurā Rum ergo macular mū-
dam famā. corrumpit oleū: 2 idō de-
bet centū chados olei. hoc ē magnā
penā p fama corrupta Rm vo di-
lapidat tirenā sbam. ille dissipat
tritici: 2 idō dēr centū choros tritici
hoc ē magnā penā p sba dissipata
Rom p nīi magnitudiem exigit
debit magnitudo Vin longe pro-
fundius ē mriozē qñ exteriorem sbam
dissipare: sicut legit de filio p̃digo
qui abiit ñ regionē longinqꝫ. 2 cū
meretricibꝫ sbam dissipauit Ut
legit illi qui centū chados olei debe-
bat Accipe cautionē tuā. idē cante-
lam adhibe ne iam ⁊ ñ mora qđ dñs
pcepit dimissa ei pcā nīa. vade
et amplig noli pcare: ne velut ca-
nis ad vomitū reuertaris Et idō
sede extra ibi stati exunde a pcō cess-
te: 2 scribe qñqgenta: ibi ggnosce
dimidiā p̃ pcā tibi a me dimissa
quilla claustri pcātē quā michi dñs
tradidit Rnor mq̃ remissus pcā
remittit eis et ecā. Scribe tot ibi
t exde tuo qñ sñm ne tante gratie sis ingratus Sitit
ne tanta gratie sis ingratus Sitit
ut illi qui centū choros tritici debat
Accipe literas tuas ibi scribe hoc ñ mi-
nibus cordis. ut amodo deleat non
possis Postea cū tñ debuit ille qui
mūdam famā corrumpit. qñ cū ille q
tirenā sbam dissipat. qñ ille centū
chados olei. 2 iste centū choros tritici
debat: quid ē q illi maior 2 iste minor
dimisit ⁊ qz illi dimidiā. 2 iste qñtā
p̃ donant: Sed sciendū q̃ chorus
t maior mēsura q̃ chadus: 2 ideo plus
debent dimisit ⁊ sedm mēsurā
dimisit maior sedm minus ⁊ 2 maior
debent dimisit plus: qz plus pecca-
dū maior pecc̃m. 2 maior punienda
t maior Dolor cū pecc̃m ē dissipatio
q̃ diffamatio sbam dissipatio et nul-
pa t dissipatio: 2 pena ē dissipatio
Diffamatio vo minor ē q̃ culpa
Worcst 2 alibi hoc methigi. ut p oleū
signficet mīa: p tritici forcmdo
Sed legit. ut scribatur sanctus
oleo: de tritico sit panis Rm ergo
ministris no ḡpauit. cuiuspiam oleū: qz
negat miam: 2 idō dr centū chados
olei dr plenā 2 pfectam mēsuram pe-
ne: p nīa denegata Sitit 2 ille qui
debet adūsis. dispergit tritici
mundiciem pdit: 2 idō dēr centū cho-
ros tritici. dr plenā 2 pfectam pene
sufficiam. p pdit fornicatione Vin ille
debitū qui minorem debuit denegauit.
qñ dimittit ad qñqgenta redigit.
qui ē mīs mīe ipectionis pr̃ mi-
tem Illius vo debitū qui pdidit for-
nicationem. qñ dimittit ad octogin-
redigit qui ē mīs usq ad quē for-
mido pfectionis solebat. unde
legit Sic. cant t potentibꝫ octogin-

am: 2 amplius eoz labor et dolor
attende prudenter dimittentis. nō
solū in hoc. sz in eo q illis dimisit:
q2 ad sibi tridicem cms debebat. Ipē nāz
debebat 2 q2 diffamatus erat apud dm
suū: 2 q2 dissipabat bona ipi. Tabi
bus ipē dimisit: et qm fidē corri
gerent: 2 sbam dissipabant. Et ideo
laudauit dns iniquū iqmtatis. nō
q nō esset. sz q fidē iqnā: qdmo: in
hoc beatus se symon leprosus: q2 nō
alis crederet. sz q2 alis gerat laudant
ipi nō q fidē iquis: sz q2 prudē
ter fecisset. Quia filij hui scī prude
nciaē filijs huius in generatiōe sua sunt
filij huius scīi sp. q2 depmit huius
scīo filij vō huius in hoc loco dici-
pocrite: q2 cū sint sanctane tūsigu
unt se in angelos lucis: 2 faciūt
instias suas ut videant ab hoibz
Unde alibi dicit. Stelle de celo cadē
tes. Vim filij huius scīi: idz amatores
mūdi. qm petunt ppt amorē mū
di. prudentiores sp filijs idz ypocri
tis in gnōe sua. idz in statu suo:
q2 licet illi plus abstinet a licitis. 2
plus illicitis insistāt: ysh tñ erroz
noscūt se malos. 2 gemūt a malo.
illi vō qm sp voluūt videri bom. nō
gemūt ad bonū. Et ego vobis di
co. facite vobis amicos de māmona
iniquitatis: ut cū defecerit recipiat
vos in eterna tabernacula. Vult ē sicut
dē. est merces. hō est pmiū primū se pi
bole: ut p elemosinā tpalem acqui
rat gīa septima q māmona iniqua
sera dicit nūcupant. Precepit ergo
dns ut de māmona iniquitatis fiat
amicos nobis amicos: idz ut iniquas di
uas pauperibz erogemus: qm per
erogationem eaz iniquitas deleat
nupta gsilio dnicis. Pecūa tua ele
mosinis redime: q2 sicut aqua ex
tinguit ignē. ita elemosina extin
guit peccm. Dare igr elemosinā. et ecce
omnia munda sūt vobis. Horuz cū deq
niqua munera nō acceperit. vij cū
respexerit ad abel et munera eius. ad
eum 2 ad munera eius nō respexit:
nā qui offert sacrificiū de rapina
pauperis. ac si mactet filiū in gspectu
patris: 2 in lege papiter nō offeres
in domo dei tui pretiū cani aut mer
cedem p stribuli: quid ē hoc q dns
iubet in euāgelio. facite amicos de ma
mona iniquitatis: ut accepter eius
de iniquis operibz erogans: vim ma
mona iniquitatis appellauit hic opes.
nō q sint inique. sz q iniquē solent
acquiri: unde ab eo q grauiter accipit
vocabulū sortiūt. Vel māmona i
iquitatis dicit. quibz pest mam
mon iniquus. idz demon ille: qui
reputant hoiem de dictis: sicut i
quit ille qui reputant ypm. sz nō
p fert: qui audit ea quia regna mūdi
et ea Vel ponit mr iniquitatē et ut
iniquitatē distinguendū ē. Nam est
quedā iniquitas q qua dicit acqui
sit. dicit pauperibz erogari. ut
de rapina nē ostentatiōe q tūsciat
deum possessor. Est etiā quedā
iniquitas q qua dictas acquisitas nō
licet alijs erogare: ut de furto nē
de usura i quibz dm tūsgressum:
2 idō rei alienas restituere oportet: q2
nō dimittit peccm. nisi restituat
ablatū. Quod zacheus bñ dixit cū
ait. Ecce dimidiū bonoz meoz do.
do pauperibz 2 etiā. Ait ergo facite
vobis de māmona iniquitatis amicos:
ut cū defecerit. idz cū discesserit de
hac vita. nē cū ppe defuerit vobis
merces: illi vos recipiant. idz rece
pi mereant in eterna tabernacula idz
in eternas mansiones de quibz licet
bñ q hiceant in domo tua dnē sz ex
hoc loco apendit euidenter q bonis

p̄ alīq̄ grām̄ p̄uenerī. mixta q̄d̄
legit. q2 the ut inde fideꝫ illoꝝ aut
palmā. Dimittit tibi p̄cā tua. Ut
bn̄q̄ p̄ alīq̄ grām̄ p̄mer. gradmodū
hīr hēm̄ Facite vob amicos de mām̄.
nq̄tis &c. Sed ut videt cū q̄bs cle
mosīnā dat de īnsto. q̄ē tñ reputat
nīstīū illi grām̄ aut gl̄am mēte
Rām dator eli aut mste suo mito
defraudat. an q2 cū displicat non
possit deū ad grām̄ nl gl̄am p̄uocē
nl si possit aut an vnū 2 idem opus
2 alīq̄ mītorū 2 sibi demītū dēat
mdicari: ac p hoc vnī sit meritū
mortis. 2 alīi sit meritū vite Scīpz
bonū 2 malū 2 a deo 2 a diabolo no
mīto p̄ quem Sed ecīā dubitas
Sed hanc quēnōm solutio diffat:
q2 no est hmōi Hpōm has solvere

Quibus sit
tatis q̄m dīm voce laudat
Veniꝫ cū vellem scīe rōem. et de q̄
fonte p̄cessit. 2 renouī libꝝ euāgē
liū 2 mīr ecīā repī q̄ appīgīnbz
salnatorī publicanis 2 pctōrībz mr
mudicent cū. 2 murmurabāt phēi 2 scī
be dicentes Quiā iste pctōres sus
cipit 2 manducat cū eis. Qui loc
tus ē eis pabolam centū oīū et
bn̄q̄ pdīt. q̄ne īuēta pastoris hu
meris reportans ē Et cū ēt̄ pro
posita stulū mulcet Dicit vobis q
ita gaudiū erit in celo sup uno pcō
re pnām agente: q̄ sup nouāgīn
ta nouē mstis q̄ non hēnt opus
pnīa Aliam quoq; pabolā decem
drachmaz vnīq; pdīt anīq; īpse cū
Posmōdū: sili ecīā fine q̄plent Dico
dico vobis gaudiū erit coꝝ angelis
dei: sup uno pctōre pnām agente
Terciā quoq; pabolam Posuit hom
hēns duos filios 2 dixit pmus mr
cos sbām Quīq; mīoꝝ fructuarībz
pdīs egere cepisset. 2 comedere
siliquas porcorū abūt. reuersus ad
p̄rem susceptus ē ab eo Fr quoq; in
videns semoꝝ p̄rīs voce corripitur
q̄ letari debuit et gaudē. q2 fr eius
mortuus fuit 2 revixit: p̄cāt et in
uētus ē Mas tres pabolas q̄ phēos 2
scribas locutus ē: q̄m nolebāt recipe
pnām pctōrū 2 publicanoz salutē
Docebat aūt 2 ad discipulos suos hanc
dubiū q̄n pabolam. sicut p̄ius ad
scribas 2 phēos: q̄a pabola ad cle
mētīā discipulos hortaretur: et alīq;
verbis dīxit. Dimittite 2 dimittet
vobis: et i oroc dīta liberā fron
te postulās. Dimitte nob debita nīa
sicut 2 nos dimitt debitoribz nīs Que
q̄ vocatus: Homo quīdā erat dives
qm hebat villicū fuit delatus
Hoc aūt p̄conomꝫ sigt Villicus aūt
dixit intra se. Quid faciā q̄m dns
ppe ville gubnator ē: vīī 2 a villa
villicū nomē accepit. Pconomꝫ aūt
tā pecūe q̄ frugū 2 omīū q̄ dns
possidet dispensator ē. Vīī 2 pauno
mꝫ xenophontis publicarunt
libꝝ ē: q̄m nō gubnatorē ville sī
dispensatorē vniuerse domꝫ tullio
mīpīante sigt Iste q̄ dispensans
accusatꝫ ē ad dīm suū: q̄ dissipāt
sbām eius Et vocato dixit illi
hoc audio de te: Reddē rōem dispē
sationis: neq; enī 2 ea vba dispē
sabis Quīd dixit in semetipo Quīd
faciā: q2 dns meꝫ aufert a me dispen
sationē? Fodē nō valeo: mēdicare
erubesco Scio q̄ faciam: ut q̄n sub
lata mihi fuit dispensatio. suscipiāt
me in domos suas Vocatisq; singulos
debitoz dīi sui: 2 dixit primo Quīn
debes dño meo? Qui dixit ce
tū cados olei. Ait illi Accipe cau
tionē tuā: 2 sedēs cito scribe quīqua
gīnta Deīn ad alīū locutꝫ ē Tu
aūt q̄tū debes? At ille respondit
Centum choros tritici Dicit ei Tol
le cautionē tuā: 2 scribe octuginta

3ª
Abūi iom
vbi de eād
Rede

Lectione 3ª post al
gasia apostoli

Et laudant dñs villicū iniquitat
ſme dispensatorē q̄ prudent fecit:
q̄ filij hui ſcli prudentiores ſūt fi
lijs lucis in gnatōe ſua Et ego vob
dico. facite vob amicos de iniquo mā
mona: ut cū defecerint recipiāt nos i eterna tabernacula Qui
fidelis ē i pno: z in multo fidelis
ē. Qui i minimo iniquus ē: z i multo i
iquus ē Si ergo de iniquo māmona
fideles nō fuistis: q̄ verū ē quis
credet vobis: Et si i alieno fideles
nō fuistis: q̄ vrm ē quis dabit vo
bis? Nemo ſrus pt duobz dñis ſime
dit. aut enī unū hz odio z alterū diligz.
aut unū sustinet z alterū cōtemnet
Non potestis do ſme z māmonę. Au
diebant aut hec oēs pharisei qui erant
auari: z deridebant illū Dixit aut hijs
parabolā istā posuit: ut nō nobis
metipsis aliunde querimus z in pabo
lis occultas mittamus: tuemur personas
hominū. Ea q̄ parabolam hanc est
similitudinem. q̄ne enī co nocat q̄ alter
parabole tota assimilatur: quasi umbra
premiū virtutis ē Si ergo dispen
satorē iniqui māmonę dñi vocē laudā:
q̄ de re iniqua sibi misericordiā fecerit. z
prudēs dispendiū dñs. laudat dispē
satorē prudentia. q̄ ad usus dñi
quidē fraudulenter. hō p se prudēter
egerit: q̄ romanis erat qui nullum dam
num sustinere pt. z prono ē ad clemē
tiā. laudabit discipulos suos si
cos q̄ credita sibi fuit infideles
fuerint: Denuo p parabolā ministrat
Et ego dico vobis: facite vobis ami
cos de iniquo māmona. Māmona. aut
nō hebraeū. hō syrorū lingua dicit
nuncupant: q̄ de iniquitate colligē
dā Si ergo iniquitas hui dispen
sationis sustinuit: q̄ romanis ſmo di
mittit. i quo nulla ē iniquitas. quis
applis credidit ē. si hui fuit dispensa
tus. discipulos suos habebit in
etnū: Quā obrem sequit Quis fide

lis ē in minimo hoc ē i carnalibus ē. z
in multo fidelis erit. hoc ē i spūalibz
Q̄ enī i pno iniquus ē ut nō det si
bus ad habendū. quod a dō p oibus
ē creatū. iuste et spūalia petūa di
videndi iniquus erit. ut nō p ntēmie.
hō pro psonis doctrinā dñi dividat
Siquidē carnales diuitias que la
bunt nō hij dispensetis: veris eter
nas q̄ divinas doctrinę dei. quas
det verbis: Et si i hijs q̄ aliene sūt.
alienū erit ē a nobis omne q̄ scīt
ē infideles fuistis: ea que vra sūt.
z ppe hoī deputata. quis credet vob: ē
Unde z corripit auaritiā z dicit ei
qui amat pecuniam deū amare nō
posse. Igit z aplis si velint amare
deū: ee pecunias grepudeas Unde
scribe z phei qui erant auari. ad
uersū se deridentes. subsannabāt eū: cuncta et ete
rna spūalibz ac futuris z qui ētis
ponentes Et Theophilus antho
lene ecclie septimus p petrū aplm
epm. qm e. euāgelista. in urbe opi
dula gpingens. ingerit sui nob
momenta dimisit. licet sup hanc
parabolā in suis gmentarijs e locuti
Duces qui erebat villicū sui dispen
satorē dei oipe ē: quo mihi ē di
cens Quid dispensatoris pauperibus qui
ad pedes gamaliel sanctus didicit:
legem dei suscepat dispensandam
Quā ei cepisset crescentes in opm p
secuti. ligurit. occidē. z oēm dñi sui
dissipare substantiam: correptus ē a dño dicēte
Saule saule: quid me psequeris:
Dimitte tibi contra stimulū calcitre
Durum est tibi contra stimulū calcitre
ingenium z vitium. z cogor esse dis
pensator z operarius: Fodere nō valeo quia
cum mandatum legis quę tute tenebāt.
ceno destructū: z legem z pphas
usq̄ ad iohem baptistā ee finitos
q̄ predicatur euāgelium. aut quis deber

ur qm doctor fuam indoz & cogor a
gentibz z a dyscipło animam salua
z fidei meritate doctrina. Fortiam
igit ad nil vtile ee mercligo. ur p
ꝑ precepta fuerit de vltimete mea
recapiat me xpiam in domos suas
Et pitz eis qm ꝑus vsabat in lege
z sit ihc xpo credideriit ur ambulent
sm legem in sticandos dicit legem
abolitam. qphas prisse: z qne an
tea p lucro fuerit reputant ut ster
cora Vocant itaq; dnos de plimis
debitoribz: primu qm debebat cen
tu thados olei: cos vdelicz qm fuant
ex gentibz ggregata. z magna mdi
gebat mia dei: z de centenario
mo qui pleng e anz ptus misit
scribe qi quagenariu. qm sic pe
tentem e: mota mbilem z illam i
euangelio pabola. i qua alt qngē
n. alter qngenta denarios dimit
tit Dedim ait vocant ꝑlim mde
ozem: qm tenuo mandatoz dei mi
nuit cor. z debat ei centenariu mi
nuit: Et coegit ut de centu octo
ginta faceret: idz credit in dim ismete
tionē que octaue dicit mo gnetim.
z de octo gplem decadibz ut de
sabbo trasiret ad pmam sabbi Vb hāt
causam a dno pdicat. q bn fecit:
z pro salute sua in euangelio clemē
tia. de legis ansitate mutata sit
Et si quesieris ait vocem bilingē
tat in lege que di e. tiqng cat vil
litat: qm bn qnde offerebat. sz non
bn dimidebat: credens in prem. sz filiu
psequit: hinc dm opponente. sz spm
sm negans. Prudentioz itaq; fuit
pene q apls in trasgressione legis:
filiis q nond' fuit. qm i lege vsan
xpm qm di prib vin fuit e pdic
tur Et Ambrosius mediolanen
epc. q de hoc loco sensit: in gmen
tatis cmb lege pene origenes et
didym in hanc pabola explana
rem nuerit no potui Et vtrū ab
olim sit ipm vetustate. an ipi no

seuerint scripserint: incertū habeo
Fiebat mota pozet mirabilis hoc mō:
q de tigno mano. deanus nobis
dicit fuit: no qnosti pauper. sed
eos qm nos possint recipe in domos
suas. z in eterna tabernacula: ut ei
cis pua pbenig. recipiam q ab eis
magna: z dantes aliena. mea sus
cipiam: z semineng i bndam. ut
metam bndam Qui cum pue
nisset: pce et meter
illo tpe Et cū appmquaret
ihc ihrlm z videns ciuitem
flebat sup ea illa dicens Et
Tquidem brene si cognouisses
tu si posses bodie ea
ad pacē tuā. sed nūc
Dicit autem z ad quosdā qui in se confidebant
tanq; insti z aspnabant ceteros
pabolam istā Duo homines ascende
bant in templū ut orarent: unus phari
z alt publicanus Et
Dixit aut z ad quosdā qui in se confidebant tanq;
insti. z aspnabat ceteros pabolam
istā Duo pabolam dns qm se
orare z no defice doctbat. ita co
stituit ut dicit: Verumtamen inuenio de
fiere fidem in tua repetendam: ne
quis sibi forte de supbia fidei
mee. nel etiā confessione blandiet.
nouā aliā nūcupat pabola diligentius
ondit a do fidei no verba sed animā
z opa: mīt qne minimū opa manet
regnat humilitas. Unde z spūs sc in
dem grānis synapis minuto quide
z ex grīe flagrantia comparet: qi
exponendo subiunxit Cū feceritis
que pcepta sūt: dicite quia inutiles
sumus Dno cui subditi
oia. z modicū quid cogor q pcepta
sūt faciat. no solū nouo de sua

mstrat pſumūt: ꝫ z ifinos ſſcē
despiunt: ⁊ ita idō quasi fide vacuū
ōrauerūt nō exaudūt. ℣ Duo
homines ascenderūt in tplm ut orarent:
unus publicanus ⁊ alt̄ phēs. ℣ Publicanus
stans orabat. ad illa pfatū vidue
hoc est eccie membra ptinet: de qbus
supra dict̄. Deus aut̄ nō sanctos vult
Deū clēzo suoz clamōrū ad se.
℣ Phēs aut̄ meritis iactans ad ea
de qbus ignobilis ⁊ grūsioe sua sub-
dit. Unipsū filiū hois venies. pu-
tas inuenies fidem in tra: ℣ Phēs
stans hec apud se orabat. Deus gras
ago tibi: q nō sū sicut cēteri homines.
rapaces. iniusti. adulteri: nelut cra
hec publicanus. ℣ Quatuor sūt spēs
quibz oīs tiroz arrogantia demon
striatur: ⁊ cū bonū aut̄ a semetipsis
fieri se estimāt: aut sibi datū de
se credūt. ꝫ pro suis se hoc acce
pisse meritis putāt: aut ēte cū iac-
tant se hz̄e qđ nō hēnt: aut desipi
entis simplicit̄ vitia appetūt hz̄e
qđ hēnt. ℣ Una phēs iste iactantie
pestē laborasse deprehendit: qm id
ipm de tplo absq; institia. descendit:
q bonoz opm mīa sibi q̄ singla
nē tribuēs oranti publicano se p̄
fert. Jeiunio bis in sabbo: decima
do oīa que possideo. Ezechiel ipha
de ostensis sibi ecclī aialibz scribit:
⁊ totū corpus plenū oculis ⁊ etiam
in pōne quatuor ℣ corpa quippe ā-
malia id ipm plena oculis describū-
tur: q sctā actio ab oī pte cir-
cūspecta ē: bona desiderabilit̄ prudēs.
mala sollicite cauēs. ℣ Sed nos
sepe dū alijs rebus mentim: fit
ut alia negligamus. ℣ Et ubi negli-
gimus: ibi pcul dubio oculū non
habemus. ℣ Nam cece phēs ad exhibē-
dam abstinentiā. ad p̄tendēdam
humilitatē. ad refundēdas deo gras. ocu-
lū habuit: ꝫ ad humiliandos custo-
diam nō habebat. ℣ Et quid ꝑdest q̄ cō-
tra hostē nīs̄ias penetrū cīnis
cautē custodit: si unū foramen
aptū relinquit. unū ab hoste mit-
tetur. ℣ Et publicanus a longe stās
nolebat nec oculos ad cēlū leuare:
ꝫ percutiebat pectus suū dicens
Deus ꝓpitius esto mihi pctōri. Dico vob:
descendit hic institutus in domū
suā ab illo. ℣ Cūm veniē fiduciam
digne penitentibz p̄bet: q̄ publicanus
qm reatū sue nequitie p̄fitē agnos-
cit. fleuit. confessus ē. ℣ Et si iustus
ad tplm venit: institutus a tplo re-
dijt. Typice aut̄ phēs ordo ypocrite
ē: qm ex institutorū legis exercitio
fit merita sua. publicanus vo gemi-
tibz ē: qm longe a dō positus q̄ fieret
pcā sua. ℣ Nam bonū supbiendo recte
fit humilitatis: alit̄ lamentando ꝙpmit-
te meruit exaltatus. ℣ Nā oīs q̄m se
exaltat humiliabit: ⁊ qm̄ se humiliat ex-
altabit. ℣ Et de utroq; ipso p̄fecto. et
de oīm superbo nil humili recte p̄ meri-
tis: sicut et illud qđ alibi legimus
Ante ruinā exaltat cor: ⁊ ante gloz
humilitatem. ℣ Nempe de vbis clari
phet quibz humiliari meruit possing
ordinato forma humilitatis qua sub-
limem assumēt. ut sicut ille con-
sideratis ⁊ peioz vicijs et sub ymnibz
ē clarq; ad vmna: ita nos nō solum
mā pigritia. ꝫ et meliōz ymnibz ī-
spectis. humiliem: ad gram: quatenq;
unusquisq; meum hoc apud se suppliciter sub
missis obsecret. deq; opt misereri
supplex tuo: q nō sū sicut cēteri. sū-
tum. ereptu scelī sublimes. institue
mentis gloria. castitatis laude. ieiunij
cū: uelut cra mihi ilioz: qm post
flagella publica. penitendo tibi me-
ruerūt ee deuot. ℣ Cui si quid
bom̄ tua gra largiente fecero: quo
fine hoc facta quaue arte distribue

Venat ꝙ ꝑmisi. venat languor
audiat dns Dicat. Sanate ꝑmissos
Venire adme Venat ꝑmissi. ven
ant languidi ad medicū. Venat.
nemo ꝓhibeat. In ramo adhuc
gmserūt: ꝛ in radice pierūt. Bū
narat dns pusillos cū magnis: tā
gar medicꝰ 2 pusillos 2 magnos
causa ꝑmissionis quia medicus maior
bus: loquim 2 eis ꝓ tarentibz. o
rate ꝓ flentibz: si nō sanatis est
maiores Estote timores: timen
tes qm adhuc nō ꝑmittit aīe crimi sua
Cōis fiat ꝑdono: sit gis mentis
Sit pietas: sit memoria. ꝙpo
Disperat est meritū: ꝛ gis ē gra sicut
sit hent mali: nisi q de origine
traxerūt Nichil hent mali: nisi
q de origine traxerūt Non cos
ꝑdiant a salute: q2 ad id quod
traxerūt nichil addiderūt Qui
maior ē etate: maior ē et iniquitate
Sed gra dei delet qd traxerūt: delet
qd addidisti Unde habundant ꝑcā
sup habundant gra

Illo tpe exiens Dō de fīnibz tyri. venit
ihc de finibz tyri. venit sydonem ad mare gal
ilee ꝑ medios fines decapoleos
Et veniūt Dō de ꝑbe
Surdus ille
Et mutus q̄ mirabiliter emun
dā a dño. mō cū evāgelii
Regem audiamus genꝰ sūt hūani.
In ḡis qm ab errore diabolice de
ceptionis diuina mēte gra liberan
Obsurdunt nāq; hō ab audiendo vi
te verbo: postq; mortifera ꝓpemis
uerba cōtra deū tumultus audiunt
Unde a laude gdoq; effectus ē: q
uno cū sedentibz colloquiū hzē ꝑ
sistit Et merito clausit aures
ne audienda mīa angelos laude re
morās: quas ad audiendam eius dē
creatoris nunciacionem. ꝑmonebz hoc
ne mutuū agunt Q̄ certū clausis
os a ꝑdicanda cū angelis laude re

atoris: quod nolunt ad melioranda cē
dem opus creatoris. sibi vetita pu
catde simplicibus ꝑdicant Et hoc mise
rabilius hūanam destruūt. qd̄ i radice ꝑcm ^ vicio primi
mant. vinosus mitto silentiū cepit
i ꝓximis ramoꝝ. ꝛ ita ut bene de
cetne dño. excepto primo de m
dea fidelibz turq; pene mundus ab ag
nitione 2 confessione vitaꝝ. simdus
cruciat 2 mutus Sed ubi habundant
ꝑcā: sup habundant gra Venit
nāq; dns ad mare galilee. ubi no
uerat egritudē q̄ sanaret. venit sue
gra pietatis ad tumbida 2 instabilia ^ tumicia
gentiū corda: in quibz nondū esse
qui ad suā gratiam ꝓmeret Et bñ
mit medios fines decapoleos ad ma
re galilee ubi egritoꝝ sanatē venisse
ꝓhibetur: q2 relicto ob ꝓfidiā ꝓpo
qm decalogi mandata attepat. cete
ras nemo ad gentes: ut sicut ioēs
ait filios dei qm cōiter dispersi cōgre
garet in vnū Et adducūt ei q
simdū 2 mutū: 2 deprecabant cū ut
ponat illi manū dna ꝛpe simdꝰ
salutarē agnoscē. mutus regie ne
gabat: adducūt cū sibi. 2 pro eis
salute dño supplicant Et ait mīti
ri sibi in spāta utē ē cunctione
gentiū: ut signis hūana industria
ad audiū gressionēq; nitat trahi nō
ꝑ. dine pietatis affectum. aspectibus:
cuiꝰ ad sanādū cū sputo manꝰ
flagitatem cupiūt Nec tardat ce
lestis mīa medici: si intenta ꝑcā
ti nō desinat nec desistat ozo Unde
stat submissum. q2 apprehendēs egro
tū ihc de turba seorsum: misit
digitos suos in auriculas. et ꝙ
punctus tetigit lingua eius Digitus
quippe simdo ꝛ auriculas mittit ut
audiat: cū ꝑ dona gre spālis dñi
nō credentes ad auditū sui. ubi con
uertit Expuēs lingua mutī ut lo
qui valeat tangit. cū ꝑmissū
ꝑdicatoris idoneū fidei qua gustet
deū ꝑstat Per digitos nāq; dñi.
sti spe dona significari. 2 ipe docet

qđ alig euāgelistā manifestiꝰ ponit: sc̄ō i ſpū dei eiciō demonia

1 posset

ſuctus. Ego in digito dei eicio demonia. Et pſalmiſta vbi ait. Cū videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ. Idē videbo ſcōs nō ſine merito vtiq; ſz tm̄ munic ſpē a tēpis ſuſpenſos. 2 celeſtia fēbꝰ q̄ ſacrē ſublimes ſpūtū quoꝝ capitis 2 oꝛis dñi. verbū euangelij. q̄ nō q̄ imm̄ ſibila dimittis michaēa ſnptū. miſibile mūdo ut ſanari poſſ. miſtraē dignaꝝ ē. Rotandū ſane q̄ dñs ꝑ ſubſ̄ amicis ligna ſanādi tangēt egrōs: apḥendens eū ſcoꝛſū dūcit e turba. Vna naz ſalutis ſpes ē. ꝑ ſibz aſſectos vitioꝝ tumultus tm̄ baſq; deſeꝛe: 2 ſic ad ſuſcipiendā ſanitatis munera ſimilē capiūt mētes. Rege nitentes ſalutari pmundo ē: q̄dm q̄ dñs ioꝛdinans moꝛibz adhēꝛe. ſimpnatis vbis deſtēn. tbulens cuſtodiebz nō tm̄ met denaſtan. Vat ꝙ nñs ame et admirare dñō. turbida p̄ſēte cōuersatiōis nīa mutauit. q̄ m̄ ſpnarūm dine gr̄ē coꝛde cōcepit. q̄ vbo docīne celeſtis ꝙfeſſionem dē didicit fidei: reſtat nr̄ ꝙfeſtim optatū ciuitatis gaudia ꝙſequat. Vñ bñ poſtq̄ de turba ſegregat i ſinū dñs. poſtq̄ digitus mittit i aurīculas. ꝑſtq̄ ſpuā tangit lingua illiꝰ ſubiūgit. Suſpicies i celū ingemuit: 2 ait illi Effeta. qđ ē ādapne Et ſtim apte ſtī ames. 2 ſolutū ē vinculū lingue eiꝰ Et rē ſanatur egrū dñs ſuſpexit i celū 2 ingemuit: ut vbi nobis ſpanda ſalus. 2 qua q̄ncthois nī lacmaz ſit deuoto q̄cirenda 2 petenda ſignificz Suſpicies in celū ingemuit. q̄ qua nos q̄ nos ad celeſtia poſſidēda creauit: longe i terrestria deiectos ē dolūt Suſpicies in celū ingemuit. ut nobis q̄ a celeſtibus gaudijs ꝑ terrena oblectamēta diſceſſimus: ad hē per gemitus ac ſuſ-

ſpuria ſtituēt ē redemdū q̄ ait aut effeta id ē apte. Ut aures dent ſanandas. q̄s ſin dūs dimittā clauſerit: ſz ad audiendū ia tactus pateſcat nr̄ꝰ Vñ redo mos i arbūt ecīe. ut ſacerdotes illig hys q̄s p̄pieudis baptiſmi ſanis Ut ſint: jms ut ecīa q̄ſcauēs q̄ odia de ſalina oīs ſm̄ nares tangant 2 aures dicentes effeta. Ꝑ ſalinā q̄dē oꝛ ſm̄ gnatū q̄ nandi ſtī ſignē ſapīe deſignat. ꝑ tactū vō narīū ut abiectis de ſtatoībz noxijs. ſolū vpī ꝙplacā odoꝛem. De q̄ dicit ꝙſtā bonū odoꝛ ſimꝰ dō i oī loco. Ecce meminerīt ſe n nupta q̄ſpliū bī nob donec ſnptē alitus ī eis et ſpt dei i narīb eoꝝ. nō loqui ſequentē labijs: nec lingua meditū mentē dñi debere Vozio ꝑ tactū narīū ut relicto audiendi ligne neḡ. audiāt vba vpī 2 fruāt ea: ſides vnq̄ prudentē. q̄ cōfitent dominū ſuū xp̄m petrū Et vmſcūq; nrm fidē q̄ baptiſma vpī ꝛec ſuſcepit. q̄ ordine ꝙſcratus ē dñics. q̄dē ꝙm ſalutare lauacrū. nīſi vno hoc paſcha tpe. nec ſili alias ꝛec ſuſcipiendi ſtī: ipō ſtī ordine ꝙſeruādi Vñ nīl nr̄ē ē. ut qđ dñs ſpūs fabrice i nob 2 ſtificē dignaꝝ: ipī paſſim gemināre 2 ꝑ mchiā ꝑfanāc tēcam. Sed et ipī q̄ſcrenū nequire ſordidamus mēdacijs: feſtinem̄ gemitū lacmaꝝ 2 pnē fonte mūdem̄ Venone mus aurīū pmittē: q̄ nobis audiū fidei dimittus q̄ſtat fuſſe collatā: cauētes illud ipī qđ ꝑ bnſdā q̄ꝑbzās nr̄ ē ꝛec ā nec ꝛec ꝙtēnt audiū cōtēt. ad fabulas ſe flo: q̄ ꝙfeſſione fidei ſōſtrata eſt Imitemur in ipā q̄ vidimus

dēt 2 pzcm maledicē hoīes: qm
ad ymagnē dei fēi st. Quin cm
putat se religiosū esse nō refrenā
lingua sua: hui⁹ vana ē religio. Ecce
cm dicit: qz apte sit omnes eiq. 2 so-
lum ē unctm lignē eius. 2 lotione
baptr. Cm ergo vēt lotq baptis-
mate mū ipe vidrimq. accede ac-
cendo ad mysteriū. ac aut q fuem
fumendo ad salutē: cuādū sūmo-
pe ē. ne post baptisma ad tinctu
2 noxia verba declinemq. Qz cm
ipō audire attestante de vbō veritis
qd' locuti fuit hoīes. reddent de
eo rōem i die udicij: quid primuq
fieri de illis qui nō solū otiosa. sz
etiōsa loquūt: q̄ i prudentie. iar-
mine. blasphēie. 2 quod negocio iust.
cuq libet detractiois. sumoīb
sme nō timēt: qui pferūt meda-
cia. testes falsitatis. qui seiūgit mi
fies dissensiōs. Non solū aut a
malis. unde lignū sanis est
cauēdū loq̄lis: si nō etiā mytia
pḡa. nedūq aut mala in uerba
dei. si nō ab nrīs loq̄mur sapi-
enter. 2 meditatiō cordis mi placita
Sed et cultus sit intiōis q̄ctiōis q̄
hoīs mi sensus qui cucti i bap-
tismo ablui st. oportz mundos ac
bonis opibz sumendo 2 nutrio:
videamq quid sequit. Et pcepit ih
illis: ne cui dicēt. Quito aut eis
pcipiebat. cautiores plus pdicabāt.
2 eo aplis admirabant. Hi omnia dicētes
fecit. 2 surdos fecit audire: 2 mu-
tos loqui. Quare fies lzmq hec ac-
ta credamq. Nūq nā estimadū z.
ip unigenitq dei filiq signū finēs
2 absconditū hō voluit. 2 cui voluit.
cui sit patefiēi in finibus. nec potuit
silentio signū tegi si uellet. per qd'
potuit fieri cui voluit. aly forte no-
bis exemplū dēe volunt. ut unusq

opa faciētes. bonū cautāe p oīa
glāmq vitemq hūanū. ne bona um
actio p iactātē vlgi fructē simule re
tribuētis minuāt pfectū. Et tm
quamq opa mā si digna ymitatiōe
st. milliterq posse celari: sz ad
utilitatē frūe cōsiderāns ipō Dispē
sante patefieri q dixit. Nō pt ciuitas
abscondi supra montē posita. Et alibi
Qui q̄ lucēbit coram hoīb⁹ sic lucē
cetum. Et ideo ita mā in
telligenda ē dīna dispensatio pre
cepti. qd' nō ita tm deūq quib⁹ estimq.
quasi bona faciētes finēs dēcinq
aspectus cuiusq. cui dicit. luceat
lux vra coram hoīb⁹ ut videāt opa
vra bona. sz ut p opa que finibus
ostendimq. nō laudē ab illis. sz pro
fectū querimq. Hoc ē cui qd' scq:
2 glorificēt pātem vrm qui i celis ē
Nam qui ea mētione bona audiūt
opa. ut ipi solū laudent. nō aut
ut laudantes in bono proficiant. nec
ut p qui in celis ē glorificetur: ideo
st minimū illa tribūa increpatione
plectendi qua dr. Amē dico vob:
receperūt mercedē suā. Sed et hoc
discendū. qz si illi vanas laudes ta-
cē nequeūt. qui tacendi pceptū ac-
cepūt. multo aplius st nobis di-
uine gre promtis ipe ministrandū. q
cotidiana nos inuitem vbis ac celes-
tibz admonitis referire perpimur:
dicēte aplo. 2 iohe. Qui audit dicat
Ven. Idz qui grauiū simule asperi-
tatis mente cōcepit. qui vbi cohorta-
tionis quo utili pmiū. q fortune
baleat didicit. nequaq qd' nouit
sub silentio absconditū: sz ipm pximq
finibz aperiendo gaudet. Qui cui ea que
nouimq benigne. proximis dare di-
bona nō negligimq. audeat ille in
quo st omēs thesauri sapie 2 scie ab-
sconditi. 2 quod nūc ex pte nouimq

Ad pfm̄ nobis lum̄e vitus t̄naire
dignabitur ihc xp̄e dns ir vm
gemtq pz̄is: q̄ cū eo vr. z regn. i vn̄
sp̄e sc̄i deo. p oia ss. amen.

In illo tp̄e Dixit Dñs discipl
ihc d. s. Bñ oculi qui
vident que vos videtis Dico em̄
vob q̄ mult pphe z reges voluerūt
videre que vos videtis z nō viderūt:
z audire que audit.z nō audierūt
Et ecce quidā legisp̄tus surrexit:
tēptans illū z dicens Mgr: quid
faciendo vitā ēternā possidebo: Et ip̄e

Et ecce quidā legisp̄tus sur
rexit: tēptans illū z dicens
Mgr: quid faciendo vitā ēternā
possidebo: legisp̄tus q̄ de vita ēterna
dom̄m tēptās mitigat: occasionem
ut reor tēptandi de p̄is dom̄ sumpsit
ubi aut intenderet quit:
p̄ nota vita sēpta sit in celis sed
ipā sua tēptatōe declarat. q̄ vā
sit illa dom̄ confessio qua pz̄i laudat:
q̄ abscondisti hec a sapientib et
prudentib. z revelasti ea p̄uulis
At ille dixit ad eū In lege quid
scptū e: Quo legis: Ille respondēs
dixit Diliges dñm deū tuū ex toto
corde tuo z ex tota anīa tua. z ex oīb
viribz tuis. z ex oī mēte tua: et
p̄x̄m tuū sicut teipm Dñ le
gisp̄tus vidēs: p̄fm nobis salvatorē
nr̄m ihm̄ celestis oīdit: Cui p̄mo
de dilēc̄one dei z p̄x̄i legis scptā pro
ponēti dixit Recte respondisti:
Hoc fac z vives Deinde post in
duxtam parabolam videns illū fi
xisse p̄xim̄ volentemq̄ qui ferit m
pietatē dīa z illū. adiecit. Vade et
tu fac sic: ex hac nunc studio p̄x̄i
tui nr̄e hērē dilige z sustenne
mentis: optime declarans
solam esse dilēc̄em z p̄xim̄ non ver
botenq̄ oīmodā. z opis exercitione
p̄bam: que p̄xima dicat ad vitam
Ille autē volens iustificare scptm: dix.
ad ihm Et quis e meus p̄xim̄s: qm̄
tamq̄ grē deneta legisp̄tus ob
vilis famoz̄ cupiuit. quo sapiēt
respondisse iactaretur: p̄uus se legis
peritum ignorare nō debuit. nec me
liorem sciam sapies z p̄dens in
legē z q̄ no himilem eū p̄ublis
xp̄i. z scptm iustificare desidet: brev
oculos volubam̄ innocentie lucē lom
bis. quibz xp̄i archana vide possit
accipe recusat. cui p̄ferto dns ita
visū sim̄ reptauit. ut et oēm qm
niam faceret similibz p̄xim̄ docuit:
z tm̄ hr̄ cadē parabola spāli dñm ip̄m
dei filiū. qui nob p̄ximus. p̄xim̄q; fi
dignatq; e designaret Neque em̄
ista p̄xim̄ que sicut nos diligē mbe
mur. sup xp̄o mip̄m dēmq; ut
moralia mittit dilectis similitud
istituta sub allegorie regulis q̄
tenuare z suffic̄enem̄ Suspensis
quit ihc dixit Homo quida descen
debat ab ihrlm in iherico Ho ipse
adam intelligit. i gre hūano. ihrlm
celestis patris illa celestis. a cuius bē
tudine lapsus in hanc mortalem
miseriaq; dīa deiectus Quia bī
iherico que luna interpr̄: significat
ficiet: barus debilitas defectus labe
z errozibz. sp̄ mētium Et in
cidit in latrones. latrones diabolū
z angelos eius meritoq; i quos qui
descendebat meridie Nam nisi pius
mtq; mitigasset: fois tēptatus tam
fortiter nō cederet. Vera e em̄ sen
sua que dicit. sic vnusq; em̄ cor
ruit em̄: gra videlicet innocentie beate
p̄ma stola qua mox. alia parabola
luxuriosus filius p̄ma recipiens or
nat: z qua ptho plasti amissa

Aut ut dicā augende mortis. Fessis

gnouerūt se ēe mdos tūcas
p pellitas natē mōlis īdum sūt
et plagis īpōnt: abierūt scīmo
relicto. Plage petē sc̄t: q̄b9 natē
Hiane mregrunte biolando scia-
rūt quodda mdidere vsterūbz Albie
mūt aūt nō ab ipsis alienatem
tessendo: sz cū mdē mfidiaz firm-
des ocūlmndo Scīmūn relīqūt
p̄ bīduū bine īmōlis q̄nere:
ē nō sensū rōnis abolere valuerit
Eo qua em̄ pte sape z ḡgnoscē dn̄
ūt. Vnḡ ē ho: eo qua vō petis
ūmbescūt z mūsia defūte mozū
dē lenferoq̄ ē vlūe fedatq̄ Ar
ūbūt aūt nr sacdos quida descē
dēt cād via: z mso illo p̄terūt
Sile z lemta cū esz scens locū
z mdēt cū p̄tūsyt Sacdos z lem
m qui viso sauc̄o p̄tūsierūt
sacdotū z mstrū netis testamen
ē: nbi p legis discretā mūdi laq
ūens vlucra monstrat tū. nō
ūūt curare potūt: q̄ ipossibile
ēat nr aplis aūt: sagūe vinctoz
z agnoz z hircoz aufert petā
Samaritanq̄ aūt quida iter fu-
ūes dcūt scens cū: ac ūdes cū
ūa mortz Samaritanq̄ īūpūat
cūstos dūm sigūt: cui rūssime ūpha
ne hos latrones possit ūēre simplu-
cūt q̄ custodi me tūens a laqo q̄
mūerūt ūi: z a scandalis opan
tū īquitatē q̄ui p̄ nos hoīes
z p̄ nrām salūē descendit de
celo ut p̄ūs bīe arripūt: et
ūeūt scens cū q̄ui vlucribz ti
descebat mfūctis: i tdest i sih:
hom fūis. z hīm tūctyt hō.
ūpressois mē susceptē fūitimq̄:
z me fūibz q̄uersatē vitaq̄ Et
ūpians alligauit unlūcā eiq̄:
ūfundēs oleū z vūū. Petā que
hoibz tūcūt. redargūendo cū

hibūt: spem bēne pemētibus.
tūcem pene petūūbz īūnens
Alligare em̄ unlūcā dn̄ p̄cpit. pe
mētā agite: infundit oleū. dn̄
addit. ūpūgnabit em̄ regnū eccl̄e
ūi fūdit et vūū. dn̄ d. oūs au
boz q̄ui nō fūt fidē bonū q̄ndē
tur z ūgne mūbūt. Et īponens
illū i iūmētū suū duxit i stabu
lū: z cūrā eiq̄ egit Iūmētū em̄
ē caro i q̄ua ad nos bēne dignā
tyzū qua sanitū īposūt: q̄ p̄ti
mā pozūaūt i corpe suo i ligno:
z mystā alīā parabolā. ūcētū que
ceūūcāt onem hūeūs sūs īpor
tā ūpozūamt ad gregem Iūaq̄
īpōnt iūmēto ē in ipām ūcarna.
xpī crede: cūsq̄ mūsūs ūncūr
sūt z hostis mcursione tūmāt. Sta
bulū aūt ē ecc̄ia p̄ūs: ubi ūefūn
ūūt biatoz: de pegrinq̄ūē hab
ūt cūnā p̄riam redemūes Et bū
mūcto īpōnū duxit ūt stabulū.
q̄ neo mūsi baptizatus mūsi corpi xpi
admūatq̄ ecc̄iam mūbūt Et alīā
die p̄tulit duos denarios z dedit
stabulario: z aūt Cūrā illuq̄ habe
Alīā dies ē post dn̄ resūrectioz:
Nam z aūq̄ p̄ euāgelū sūq̄ gra
tā illūūcāt hūs q̄ūi ūtenebūs
z umbza mozūs sedebāt: sz potoz
resūrectōē celebzata. ūpetue lucis
splendoz effulsit Dno deūcūs sc̄i
dno testāūtū: ūquibz cūūi regis
nomē z ymago gūctum ffūmb eī
legis xpī Quūi alīā die plūs dā:
stabulario: q̄ tūt q̄ pūt illius scū
sū ut ūtelligēt septūmus Alteūs
die stabulaūq̄ denarios q̄ū p̄no
ūbūcūūū cūūet accepūt: q̄ sūt
scūs aduēūens docūt apl̄os oēm
bermūē: quo gembz cūdiendis
ūstē atq̄ euāgelū p̄dūe sufficū
ceūt Et quodēūq̄ supeūogauūs:
ego cū redieūo reddam tibi Sup

ver fidei doctrinā: in oīb; q̄ne dm̄
ne verbis nec ſignis: ſacris tp̄ vnā
ſpem veri cultus obtinuit. Cornelius
ligenā cū elemosinē cuius accepte.
2 pces eius audire ſibi ab angelo mi
nentur. Qui doctrine ſacrificio q̄z
ſumitur. ad petēn mbetur mitte:
tp̄ ille 2 ſibi dicetur. Ite ostendite
vos ſacerdotibz Rōā 2 cū venit mū
dum ſp. Jam eni ad eos venāt pe
trus: ſi tm̄ vpi nondū accepto bap
tismate ſancto. nondū ſpiritu ad ſac
dotes pueniam: 2 tm̄ infusione ſpūs
ſc̄i. 2 admirative lignatz. cozo mū
dum declinam. Vng aūt q̄ videbis
ne videt q̄ mutatus. regie ſſus est
cū magna dote magnificis deum:
et recidit i faciem cū pedes eius
gratias agens. Vnde ſpe qm magnifi
cus dñs regie ſſus e: vnde ecclie de
notat xp̄s humiliatē ſigt. Qui bn
edes eius pedes dñi gratias egit. Ille
le cū vere dō gratias agit: qm repreſ
ſus p ſuperbie ſue cogitationibz. q̄ in
ſemetipo ipſum ſic humiliter videt: qui
nichil ſibi vnde tribuit: q̄ bona que
egit esse de mia gratie agnoſcat
Un 2 ire ſubmigrē. Et hic ſamaī
tanus erat. Samaritanus q̄ppe int
pres: custos. Quo note ille ipſius
ipſiſſime ſigt. qm gratias agendo
cibo quo accepit tribuit ome q̄d
accepit: quod mō cantus illud de
ſalmo. Exortus diem mea. ad te
custodia: q̄z tu deus ſuſceptor meus
es: deus meus mia eius precinet me
Cedit aūt in faciem: qm de malis
que ſe fecisse meminit erubes
cit. Ubi eni cadit hō: ubi q̄ fidutia
Un 2 paulus q̄ q̄mlibet in fide na
tionibz diceret. Quē q̄ fidem habe
nus nr̄i qmbz nūc erubescim⁹. Aut
cont de aſtensore equi ad de eo q̄
ihūs mūdi gla electus dr: ut
cadat aſtensor eq̄ retro. Unde scīpz
de pſecutoribz dñi ſcīptz. Obcecati

ret retrorſum: 2 recidant i tra. Quod
e hoc q̄ electi in faciem. 2 reprobi retro
ſum cadūt: n q̄ oēs qm p̄ ſe cadit
ibi p culpa dubio cadit ubi nō videt. q̄
deus aūt ſe recidit ibi recidit ubi videt.
Unquisq; hō q̄ i mundibilibz cadit p̄
ſe cadē dicit: q̄ ibi erigimur. ubi q̄
eos tuc ſequat⁹ nō videt nō put
Juſti aūt q̄ in ipſis viſibilibz ſemp̄ pos
ſpome dicunt. ut in mundibilibz erigat⁹.
q̄ naſi in faciem cadūt: q̄z nosce q̄ pec
ti nudentes humiliant. Videbis aūt
ille deus ut nōne decem mundati ſint
2 nouē ubi ſunt. Unū ſi addat ad
nouē q̄dā effigies vnitatis ipleat:
ut no ſit tm̄ qpleto ut vbera nō
q̄ grediat⁹ mūb. nisi unus ad vnū
redeamus: 2 hec p mīſtrū mū regula
cuſtodiat⁹ Nōne itaq; idigent vno.
ut quadā vnitatis forma euangelica
2 decē ſint. Unū aūt nō eis idiget.
ut cuſtodiat vnitatē. Quā obrem ut
dns ille q̄m gratias egit unus ecclie ſig
ſignificat q̄ppbatq; auctz laudatq; e: ita
illi nouē q̄m gratias nō egerūt reprobi
effecti a gſortio vnitatis excluſi ſunt
Judaiq; illes i nouenario mō tp̄ ipſi
remanebūt. Et merito eos ſilentes
q̄ ignotos ubi ſunt ignorant. Quare et
dei eccl̄ie: ne ſtare reprobe e nō eſt
inuentq; q̄m redier 2 dare gla deo:
nisi hic alienigena. Sedm corpus
q̄dē fuisse e videt posse hominem non
hāc leprā. 2 tm̄ in ce nō bonā ſp̄m
ſignificem aūt dns mundatis grabat
q̄ſdāmodo. ipſe nō mundi dei posse ignis
Sed in fuisse e videt ecclie illud videre
fidem posse. ut ipſis in ecclie ſocietate
doctrina integra vitaq; aſſequant
2 oīa ſm̄ catholice fidei regulam diſ
ſerat. Distinguunt n eundē circumcid.
eo q̄ manifeste barbarie medaūt
tp̄ lep̄. carnisse: 2 tm̄ ignoti ſit deo
2 deo mundanti ſuo. q̄z elati ſuperbia
gratias agendo pia humilitate
nō ſtruentur: ſibiq; efficiat eis

Amillius

de qnbz dr aplus Qm cū ggnoms-
sent deū: nō nr deū magnificemꝰ
amr gr̄as egerim Qđ: cū dicr cos
deū ggnomsse. ondit qnđ a lepra
fuisse mūdatos: ꝫ nō stim arcessit
ingratos Et ayt illi Surge 2 vade:
qz fides tua te salvū fecit Qm de-
notus eīt dñm credit surge 2 re
spirtm: qz qm ī ſpm tuā suā sub-
tilr ggnoscens. hmlr iuuet: p dñi
verbi gsolacōem surge ad futura o-
pa. 2 tr̄escentibz condie meritꝰ ad
p̄fcta passim p̄fice inbetur Si
aute fides salvū fecit eū ꝑ qđ agē-
das salvatori et emūdatori suo
gr̄as nclmamr: ergo pfidia pdi-
dit eos. qm de acceptis būficiis dō
glam dare neglexerūt Quappter
2 ꝫ leō supior ea ivē qmgitur: ꝙ
ibi per fidem p̄ hmilitatem angeli
debent pabola dam dicit: ꝫ hīr amr
manifestꝰ nris rebus ondit. non
fidei tue agnitā vocē. ꝫ qđcūq
fidei operatōem cē. que salvū fecit te
dentem: dicr p glam p̄i q̄ ē i celis
Ille tpr Dixit ihc d. suis
Nemo pt duobz dñis seruire dnm
cū vno odio habebit 2 alterū diligz:
aut vnū sustinebit 2 alterū cōtemnet
Non potestis dō ſmire 2 māmone
Et reliqua

Nemo pt duobz dñis ſmire: videas
i p̄mis qđ dca p̄cedentia subsequ:
verba p̄ma Nupq̄ p̄cepit eleōsias
facē dicens Te samrizare debes, thē-
saros i celo: qm q̄ thesaurizant si-
bi thēsaros i celo. ille cor ꝫ ny celo.
et spem ad deū: ille ꝫ oculū suū
simplicē diz mētē mūdā 2 spūalem.
2 nō sp̄tiena ꝫ celestia meditantem:
qui amt ꝫ mētē mūdā 2 spūalem:
ille pt corpꝰ suū ſnāe lucerā desert
ſi pcto Qui aut nō fert eleōsinas.
nō nec cor ꝫ i celo nec spem i dñm
nec mētem mūdā 2 spūalem: neq
pt corpꝰ ſnāe lucerā ſme pcō:
qz nemo pt duobz dñis ſmire: dco 2
māmone diz dimittꝰ Māmone cū
syro lingua diue appellant Sicut
ergo qui duos dnos ꝫ nec ē nr
dm amet. 2 alterū odiat. 2 dm cōcip
net. 2 alterū obediat: sic et qui ihc dñm
amare. nec ē nr odiat dimittas
Qui aut voluit amice dicas nec
ē. nr odiat deū: 2 qui ihc mādata di-
cē. nec ē nr odiat dicas Et qui
vult mādata dī facē: nec ē nr cō-
tēnat amantie mādatū: qui aūt
vult amantie mandata facē. nec
ē nr grēpnat mandatis dei Consi-
dera aūt qz nō dixit nemo pt deū
ꝫ dimittas: ꝫ nec pt dñm cē
et dimittas Aliud eīm ē ꝫ dicas:
et aliud ſme dimittas Si ꝫ dicas.
2 dimittē ille nō facit te sup̄bū ut
violentū: ꝫ sēm q̄ potes dicas i
nobz: dñs es dimittas tuas 2 nō ſm:
qz nō te dimittē nec tenebit: ꝫ m di-
mittas mas Si aut dicē nec ſme
bū te facit aut violentū. 2 stricte
amantia. nemī aliq̄ p̄stas: nec
ſmes dicas tuas nō dñs: qz dicē
me te tenēt: nō m dicas tuas Nec
ita dolet ne nōr copie impediat ab
elemosis volūtatē dicēs Jdō dico vo-
bis: ne sollicit sitis i cordibz vrīs ꝙ
mādūcetis Nam sollicitudo desp̄a
tionis ē filia: qz despato sollicitudo
gignit Quid ē qđ dicit Jdō dico vob:
Ut quid: Ut elemosias faciat: nr
thēsaurizātes i celo cor mundū habeāt
speratores i deū Qui aut sperat i deū:
ille nōz sollicitus qđ mādūcet aut
vestiatur. qui nulla res q̄ fert homī
desperare. i aligna necessitate: nec
res qz nō ſtent spem in deū Ne
m ergo dicas Nūq̄ volo cē sollicitus:
Sed ꝙ res me cogit Nūq̄ nolo
sperare in deū: Sed nō possum Cor
cū mēū me nō audit Nescis qđ
poteris Langues 2 cum tm lingua

Dō tr̄ſtdm
matheū

Dō bēn̄ to cpi

ns gnoras Vis ostendo tbi cum: nr in oī nīate nequaq̄ despeces: sne bn̄ z opare mstica. nr spem hās apud dn̄: z nō despabis in tm. Bona cm opa sc̄ā q̄ spare facit: z mala opa despare gpellit. Vica nō dr̄ ppa. spa i dn̄o z mhia trim. z pascis in dmicijs ei⁹: ꝫ spa i dn̄o z fac bonitatē: z inhabita tra Re solicit⁹ sis q̄ inaduc⁹is Nō dr̄ nolire laborare. ꝫ nolire solli⁹ esse Ergo solicit⁹ esse vetam: laborare aūt mbem. Sic cm et dns loquis ad adam. nō dr̄ cū sollicitudine facies tbi pane: sed cū labore et sudore facies tuc Ergo nō sollicitudinibz spalibz: ꝫ laboribz corpalibz acquirendis e pans Sicut cm laborantibz pro primo diligenter dō p̄bere pans habū dat: sic dormientibz z negligentibz q̄ pena negligentie dō facere sub dr̄. Nōne aīa plus e q̄ esca: et corpus plus q̄ vestimētū. Confir mat spem mam p̄mū de meipo ad mag descendēs: de q̄ maiore ad mag ascendens Qui nō si aīam dedit: et escam nō dabit. Si corpa plasmauit: et vestimētū nō p̄vide bit Nisi forsitan ce qd nō cat: nō crearet Quod aūt sic creauit ut p esca sueret: nīt e ut det ei escam q̄dm vlt esse qd sciat Qd e maiore ad maiora. Videte volatilia celi: nō seminant neq; neq; metūt Si ambz p̄stat. horibz nō p̄stabit rationi? Si illi nō laborantes ineūt escas: homo nō iuuet cm deg dedit z operandi sciam: et fruendi fructuū spem. Qia cm cūcta deus p̄pt hoiem fecit: hoiem aūt p̄pt se Si ergo cūctis rationabilibus mīstrat p̄pt hoiem: hoi nō mīstrabit p̄pter serpm. Omia deus i sapia fecit. hoiem aūt solū nō i sapia: ꝫ etiā sedm sapiam suā

Quato ergo p̄fectior homo creatio q̄ cūctar tanto maior sollicitudo dei de hominibz q̄ de cūctis Qia deg cūcta fecit: ut tam diu sint q̄ diu sūt: cū do moztua fecerint. fiunt tq̄ que nō fuerūt: hoc etiā ut nō solū sint moztē. ꝫ post moztem etiā vivat: magis aūt p̄ moztē. q̄ ante moztē: quā ante moztem i tēptatione vivit: p̄ moztem aūt in gla Si ergo illis occurrit q̄ nos sic creauit ut tm nō videant: hoibus nō occurrit quos fecit ut ipetuo vīāt. Quis dum cogitans p̄ sudare ad frumēta sua cibum vult. Si ergo cogitando modica p̄tem corpi vīo addere nō potestis: quid cogitando saluādi estis in toto. Deus q̄ de tē vīo formauit et costitu it de vīo matris erupit: te nō solū cognatē. ꝫ negs sciente: deg q̄ p singlos dies mercenaria corpis tui z sapia fecit te nō solū intelligētē Si ergo in tempo cotidie p̄videntiā operatur: quid in ētnis tuis cessabit. Considerate lilia agri: quō crescūt i ipe opozuno. Ipe stratum fozum in frondibz vestiunt candore. ipleuerūt odoribz: z q̄ tm redit nō dedāt. neq; illa vadua illi. Deus illis imsibili opa nāe largit: quanto plus ille z multo alijs. ꝫ in omibz cauē p̄videntie plenitudo q̄rat: ut nō a scipis nata. neq; enētem fēi p̄uidentia intelligat esse dispōnā Nūq̄ laborant: Nūq̄ nent. Dicendo nō laborant. intelligit vmos. Dicēdo aūt nec nēt intelligit mulieres: q̄m vnoz vita semīatioibz: mlieꝛ aūt lanificio sustentat. Neque salomon i oī gla sua sic vestitus: q̄m salomon, z si nō laborabat neq; sollicitus erat q̄ vestiret. in nel mbebat ul despōebat ul sciebat

Vbi nūr mssio 2 dispositio. illic et
mīstrantēm offensa fregit̄ mentē.
2 mbemp mrtūdia cogitat. Nec ar
nesciūt. qñ sit ornand̄. Illi hoies
mīstrabant: istis dens. Si cēm femī
nigra. quod hodie ē 2 cras ī rubam
mittit̄. deg sit bestia? ꝓro magno
dos mīme fides. Si ergo flozibus
sic ornāt. q sit nam sīe tm̄o. mdeā.
ut pcant: hoies negligent quos sic
creauit ne nō. p ꝙe mdeant. q ẽ mr
ꝑpetuo sint. Dm̄ intelligit. q ẽ hō.
nō desp̄at de deo. Dm̄ aūt desp̄at
de dō nesciat quid ē: qm̄ hō ī deo et
deꝰ in hoie. Nolite g̃ solliti esse
dicentes: q̄ mādūcabim̄ aut q̄
bibem̄. Deus cēm h̄s in natā creat.:
quasi regulā tīe mandās. Pduxit
tīi herbā pabuli. Ido vlt aut nō
vlr bonus et malis ḡniat: q tīi
mīstrāc mssa ē nō indicāc. Homo
aūt 2 malū nō ī natā creant.
Et ī arbitrio mō posuit: ut ī quo
voluim̄ simꝰ. Ido bonus palma
ꝑoīt: malis aūt pena. Que ē g̃
sapia de eo ee solliti q 2 si solli
tus nō fuis habebit. et de illo nō
ee solliti de quo 2 si solliti nō
fuis ꝓdes. Nam esā 2 si solliti
nō fuis de ea illa ūcies: mstrā
nūr nisi solliti fuis nō apphen-
des. Ner cēm oīa genera q̄uīt. Ita
rebz humanis fozmīa credūt ee
nō ꝓuidentia: neq; mdano dei vi-
tas nras gubnari estimāt. sed
casu dubio 2 euentu. Ido mentio n
mentit. nisi solliti sīt 2 desp̄ant:
quasi qm̄ neminem hūr gubnāre
Dm̄ aūt credit se mdano gubnari.
nō nisi duo euentu esse. qm̄ quidē
sua ī manu dei q̄uīt: scīens q
nemīnē sine voluītate 2 mdano
dei fames 2 mdanis occidit. Lo-
quit aūt de bono 2 malo. scīens
q nisi solliti fuit. nec malū fu-
giet: nec bonū apphendet. Ido dic
Querite pmū regnū dei: 2 mstām
eius. Regnū ē retributio bonoꝝ et
opm et malor. Justitia aūt ē via
pietatis: ꝙ qua itur ad regnū. Si
ergo die aut nocte cogites qualis sis
in gīa sua. nil qualis sit mstra ipi
ozū nil petor. nec ē ut aut ꝑter
mittem pene tīnus recedas a malo:
aut ꝑ desidiū gīe contrary festines
ad bonū. Et si cotidie cogitaueris
q̄ sit mstria dei. 2 quid dic nl̄aum:
2 quid amat. ipa mstria ondet nbi
bias suas. Nam mstria sicut dicen-
tes sc̄ fugit. sic amātes sequit.
Ner cēm dnm̄ simꝰ videm̄ unū
pampes fructuosū aut dites. q nec
fuit h̄s in mā pīte. Et si bñ egenꝰ
aut male: qd in mō iudicabi-
tur. Dictū ē ad hoiem. Maledicta
tua ī operib̄ tuis. Vides q ꝑ pec-
catū hoīs maledicta tua ut nō ger-
minet. Et būdiat aut cū opa bona
faciam̄? Tu ergo qñ mstriā 2 nō
decet pauis. qm̄ sunt ꝑ malos ope
fructus tīe subducti: Et ꝑ bonos ha-
bundat. Vide quid dicat Querite
dei 2 mstriā eius: 2 h̄s oīa adpo-
nent vobis. Nolite g̃ solliti ee
trastimd. Jam dixim̄ qm̄ ꝙ dies
hodie: hoc solū sigt qd op hēm
in vita nra ꝓsit. Q aūt dicit cras:
qd sup nūtitiue superfluū ē audit.
Nichil ergo emetis superfluū hīe:
ꝙ necid ē vobis ad vitā condu-
cta. Qd nūr superfluū fuit q̄ cras
erabit esse. Ac si dicat. Superflua
ꝓtinq; aggregantes illa sepa en
rabūr. te quidē nō eis fruēte: qm
aūt ūcient dnos multos: qm
ea ponent sicut placent eis. Qd
ergo ciues de illis? quos ꝓtegem
alios 2 eis dimittam? Sufficit
cēm diei malitia sua. Ac si dicat
Sufficit tibi labor 2 mstia quā
pateris in vita: ꝑ usus cotidianos

gnos necessarios hēmq; ꝛ Nolite su-
per hunc de cętꝫ filiis laborare ꝛ nec
laborq; quidē fiat mq; Firmo autē
cor altq; Valida autē dicit ꝓpter
afflictionē appellat sollicitudinē
pīnē laborē: nō sicut manifestū
est malā esse ꝓpter creaturā di-
cit illo tpe ybat Deinde ſ Lucas
ihe ī ciuitatē que
vocatur naym: z ibāt cū illo dis-
cipuli eius z turba copiosa Et ī
Naym ciuitas ē galylee ī sedo
miliario thabor mōtis cōr
meridiem inspra eudoz: qm ē vici
grandis. ī quō miliario eius dē mō-
tis ad meridiem Et ibāt cū illo
discipuli eius: z turba copiosa Cū
aūt appropiaret porte ciuitatis: ecce
defunctꝫ efferebat filius vnicꝫ matris
sue Defunctꝫ hic qui cōtra portam
ciuitatis. multis ē miserentibz eiusq;
fuit horiem lectuli ēminū fune so-
portatiꝫ candēq; mstrat ait mortē
nō cordis adhuc cubita tegentem:
Et ad multoꝝ notitiā p locorum o-
ras ve ꝛditum ē: p sue ciuitatis ostia
ꝓclamantem Cum hꝫ filius vnicꝫ
matris sue fuisse ꝓhibetur Quia
liter e multis colligā ꝓsonis. vna
sit ꝓfta z maculata virgo mr
ecclia: singuli quoq; tñ fidelium vni
uersalis se ecclie filios ꝛtissime fa-
tentur ꝛ Nam et cleus quilibz qui
ad fidem ībitur filius ē: qui alios
ꝛtribuit mr ſ Ly nō mīno erga
ꝑmulos congebatur affectū. qui aut
ſtholi mei quos rursꝫ ꝑturio. donec
formet xp̄s in vobis: Portam
ciuitatis qua defuncti efferebant:
puto aliq; de sensibz ē corporeis
Qui cū sciat mē fides discretiā
ꝛ cognitare ī ecclesiasticis loquit: per
arcta porta contrahitur mortuus
Qui nō dicit multitudinē ad ꝛcipiscen-
dā cam: ꝓ oculoꝝ porta sue mortis
ꝛdita ꝙfert Qui fabulis otioꝝ ob-
scenis ne carnibus nil detractionibz
animā libenter aptat: hāc arcta sue
porta mortis efficit ꝛ Cetusq; qui
nō ſ nat sensus: mortis sibi ipē in-
serat aditus Obsecro dne ihu cur-
tas mee ciuitatis portas. portas mi-
nime fatuas: ut ingressus in eas cō-
fitear. noī tuo ꝛ tueq; maiestati cō
mūstrus celestibz eam trebzus in
usum. nō fetoꝝ clausa cadauis oc-
cupet: ſz occupet salus mortuos
ipius. z portas eius laudario.
Et hic vidua erat: z turba ciuitatis
multa cū illa Vidua cē ecclīam cōfitetur
omnis aīa: que sponsi dñiq; sui se
morte redempti meminit agnoscit
Domino autē miser. multa dñi
turba. multa vidua comitabatur ꝛ
ut viso tanto miraculo. multa testes:
multa fides dei laudatrices Quā cū
vidisset dns: mīa motꝫ sup eam
super illa ꝛ Noli flere Desiste ihc
quasi mortuū flere: que mox vi-
uū resurgē videbis Ubi mystice
notari dogma ꝙfitendum ꝛ qm de
sua mundana supbe gliatus. humi-
pentendi mūdationem; cuncta
tonatur: veraiq; mrem ecclīam
de natiuo sinu spūalis cognitiōe
plozare sperare redonāde negat
ꝙsolari debere Et pulchre euan-
gelista dñm ꝓns mīa mortū esse
sup mrem ait sic filiū post sinis-
tasse testatur ꝛ ut ī vno nobis qđ
plurimi de pietate cōdet: ut alto
fidem miserande pietatis astrueret
Et accessit: z tetigit locultū ꝛ Hi
autē qui portabāt steterunt ꝛ loculi
ni quo mortui efferūt: male sce-
ra despuit petois gstia ē ꝛ Quem vo
sepeliendū portant. ut inūda
desideria que horiem rapuit ī mi-
tū ut leno cuncta blandientiū sut
venenata socioꝝ ꝛ Qui petra m

Et fm̃ ē cū mīret ihūs i domū cuiusdā
pncipis phc̃oꝝ sabbo mādūcāt panē
z ipi obstabāt ei Et ecce hō quidā
ydropicus erat ān illū ydropis 21ª

murū dñi fanoꝝibꝫ tollūt atq; mmu-
lat: petūtesq; ḡrēpti quasi aggere
re obtinūt De quib⁹ ait dic̃t Di-
mitte mortuos sepelire mortuos suos
Mortui quippe mortuos sepelūt: cū
petōres quiq; sm̃ sites alios nocmo
fanoꝝ deimitent: ggestaq; pessi-
ad ulcanoms mole regna aliq̃ spe
resmgendi ponant oppmūt Dno
ergo locutū tangente finem q̃ bam
ā stetērūt: q2 sūpm̃ fōmidme
mdicꝫ attacta gsēa. z cornalū spe-
spe affluēta voluptatū. z insti-
landantū tubam ouertens. ad
sepūs sepos reuertē. Beatus q; ad vitā
festina rūdit salutarem Vn ite sc̃z
et ait Adolescens. tibi dico surge
Et resedit qui erat mortuus. z cepit
loqm̃ Et dedit illū matri sue Residz
quippe qui erat mortuus: cū ītna
cūpunctione reminiscit pctōr Incipt
loqm̃: cū redeūtis mdicta vite cūctis
qui prius tuxerat audire Reddit
mri: cū p sacēdotalis decreta mdi-
cij curam sociat ecclie Accepit aut
omis timor z magnificabāt deū di-
centes: Quia ppha magn surrexit
i nob Ecce de spatioꝝ die mors ad
vitā reuocat: tāto plus cōdē cozri-
gūt exemplo Dicē dauid ppham
vide aplm petrū: q2 quo gradus
altioꝝ: eo cāt grauioꝝ Quo aut
grauioꝝ casus: eo pietas erigent
grauioꝝ Quo vo grauioꝝ ī eis pie-
tas dñi appmit. eo certioꝝ cūctis
penitentibꝫ spes salutis effulsit. z
ut nunc omnes qui audiūt dicāt:
q2 deꝰ visitauit plebem suā: Non
tmmo verbū suū senel īteꝝpando:
sz ecclām suā h⁹: ut sustinuit deamq;
ex corda imitando

Dñica
sexta

Illo tpe Stans ē cū
iuuaret ihc̃ i domū cuiusdā pncipis
sacēdotū sabbo mādūcāt panē: z ipi
obseruabāt eū Et ecce hō quidā

ydropicus erat ān illū Et resp̃ns
Dicꝫ ad legisperitos
ad aduersos hūoꝝ
Dñica sexta
vocabulū traxit Grece enī ydor
aqua vocatur Est aut hūmor sub-
cutaneus. De vitio vesice natus: cū
inflatōe turgente et abeūtu fendo
ipām ē ydropis. q̃ro magis habūdat
hūoꝝ īordinatꝫ. tanto aptius sine
ar idē īcē q̃ parē. qui ē plurimis
carnalū voluptatū ardoribus
aggrauatꝰ: q̃ parē diuina amans
q̃ro ē aptiosꝫ diuicijs q̃nbz nō
bene vtitur Et tanto ardentiꝰ illa
ḡpiscat Et respondēs ihc̃ dixit
ad legisperitos z phc̃os Si licet sabbo
curare: At illi tacuerūt Q̃ dixit
respondisse ihc̃. ad hoc respicat q̃d pre-
missū est: et ipi obseruabāt eū Dñs
eū nomē cogitationes hoīm. Sed eme
rito īrogāt tacent: q̃m cont̃ dom̃:
q̃q̃ dicerent videnī Nam si licet
sabbo curare: q̃re salutatōē ānt cu-
ret obstinant: Si nō licet: q̃re ipi
sabbo peccta cumant: Ipe bo applē
sn̄ sanauit eū et dimisit Quida
dispensatōe dūs ān legisperitos et
phc̃os ydropīm curat. z mox cont̃
murmurātā disputat: ut videlicet
hūm egritudinē corpis. illis ḡp
mētem egritudo cozdis Demqs p
multa disputatōis cig hoztamēta
subnexū est Audiebant aut h⁹
dicta phc̃a qui cāt curat. z deside-
bant illū ydropicū quippe quo ā
plig bibit. amplig sitit Et omis
curatio sitim multiplicat: q̃m cūcta
q̃ appetit adeptus fuit. ad appetēda
alia amplig ardescit Et videns ad
illos dixit Cuiq; vrm asinꝰ aut
bos ī puteū cadit: z nō protinus ex-
trahet illū die sabbi: Sic obser-
uatōes sui phc̃os q̃rit: ut cōsde-
rā curatōe ḡdēpnet Si bos aut
asin̄ aut bouē aut
q̃libz aliud animal ī puteū decidens

cirpe festinare. nō male ꝑ vie ama
rine ꝙsilentes: ꝙ romanis ego
hoiem qm̄ mihi melioꝛ ē petere
debeo libertē. Congruenter ydiopi
cū male ad̄ ceadit ī puteū ꝙcumꝫ
ſuoꝛe eiꝰ laboꝛabat. ſicut illam
inficerem qnā decē 2 octo anis al
ligatā dyabat. 2 ab eād alligarē
solnebat. qꝫm̄ in numeꝛo ad̄ solui
ur ad aquā ducat. Et bñ vniuſ
loco bonē posuit 2 assimilat. qz sine
ſapientes quoſq; ereberes. sine ur
ſup deū ꝫ vnīq; ꝓpm̄ eos ſignificē
ſentiam. cū videlicz omis cinerē inqd
legis retrimur. dicꝫ eū qnē ꝙlibz se
melioꝛ reppit. quasi bruti animal et
illa ide rememꝫ. quo volunt cuo
re subtraxit. Omnes salnatoꝛ adue
mens. sathane dmonibus astrictos.
omnes in ymo cōpedē ꝓnecō dem
nos tuent. Non eiꝰ est distructio
omnes eiꝰ peccauerūt 2 egent gla
dei. nisi ficari gratis p̄ gratiam ꝓpi
p̄ redēptionē que ē in xpo ihū. Dice
bat autē 2 ad imitatos ꝓbolam.
mirendens quō ꝓmos attribuis cla
mantes. dicens ad illos. Cū imitaꝛ
ſims ad nuptias: nō discūbas in
ꝓmo loco. ne forte quidē ad honoꝛē ē
ſi. amonito saluatoꝛis: docens
humilitē nō solū apud deū ꝫ etiā
apud homies esse laudabilem. Sed
qm̄ hanc ewangl̄ia nō finistri paba
lam vocat: breuit̄ in medū quid
etiā mistice signet. Nuptias ap
pellans xpi 2 ecclie quēlibet eoꝝ
ſoꝝ appetit. Et quibz bonū ē. Nunq;
nō filii ſponsi ꝙ dum ſponsus cū
illis ē iemnare? Aliud. Sile fem
ē regnū celoꝝ hoī regi. qm̄ fecit
nuptias filio ſuo: 2 misit ꝓnos
ſuos vocare imitatos ad nuptias
nas ergo nuptias qm̄ ſcīs imitatus
adeat adicit. vbi ecclie se membris fidi
nā ꝙiungeret. nō discūbat ī ꝓmo
loco: hoc ē nō se de meritis gl̄iando

ꝙ celis ſublimioꝛ extollat. Et qnde
ſtudeat mysta alioꝰ loci pabolam des
cre nuptiali vestitus. hoc ē virtutū ful
goꝛe thoꝛnatus appeire: ꝫ nuptias hīn
virtutū loco deuote humilitatis adoꝛnet.
ne forte hoiumoꝛ re ſit imitatus ab
eo 2 dicēs ꝓs qm̄ te et illū vocauit
dicat tibi. Da huic locū. 2 tūc incipias
cū rubꝛe nouissimū locū tenē. Nono
rationē ꝓ imitato loco dat ille. qm̄
de longe ſue gñationis gfidentia se
cuꝛioꝛ fēns. ante illoꝝ qm̄ se in xpo
ſecuꝛi ſtī agnitate ꝓcreuit. Et cum
rubꝛe nouissimū locū tenet. qū
de alijs melioꝛa ꝙgnoscēs. ꝙ ꝙ de
ſua opatōe celsiuꝰ ſentiebat humi
at dicens cū ꝓpha Egens sum ego
2 ī laboꝛibz a iuuentute mea: exal
tatꝰ autē 2 humiliatꝰ ſū et ꝙfusus
Sed cū vocatus fuꝝ: dade et recū
be in nouissimo loco. Cūto magnꝫ es
iquit̄ humilia te in oīb; Et psal. Glatus
humiliatꝰ ſū nisi ꝙcaꝫ. Duc bñ fiat me
ſedm verbū tuū: manifeste signūs ita
se a dño posse bnificari: ſi de sinu ꝓpe
vmnbz humilia ſentiret. Vt cū venit
qm̄ te inuitauit. dicat tibi. Amice ascē
de ſuꝑiꝰ. Venies dūs qnē humilem ī
uenit: cita noīe bnificans. ſuꝑiꝰ ascē
de ꝓpie. Quicūqz eiꝰ humiliauit
se sicut ꝓmus: hic ē maioꝛ in regi
no celoꝝ. Tunc erit tibi gla coram
ſit discūbentibz. Vulchre dicit. tunc
erit tibi gla: nec nunc quere nuptias.
quod tibi ꝓnat in fine: qz sicut sa
lomon ait hēditas ad ꝙ festinatur
ī principio. in nouissimis benedicet.
Vt autē in hac bna intelligas. qm̄ ī
nouissimo loco recūbes iucunde.
dūs venies sublimauit. qz cum
die dūs suas nuptias minuit. con
die moꝛes. fides hīus qui natiū di
minuit. Et ſuꝑbos despiciens. humilibz
sepe tanta sua ꝓpa munera ꝓstat.
ut eos merito sit discūbentiū. hoc ē
in fide qui ecclie ecclis. Quamui

imperiaud

ammiratōe ḡlificet: stupensq; i ambois
sm laudatorem ꝓsiliat dicens Michi aūt
ms hō̄rari sūt amici tui deus: ms ḡfortat
ē pnūparij eoꝝ Qui oēs qui se exaltat
humiliabit: 2 qui se humiliat exaltabit
Et qz hoc ḡclusione mouit feste claret
ꝓcedēte dīa fmone typice intelligend
Neq; em mox oēs qui se cū hōibz exal-
tat humiliabit. aut qui se in ḡspectu hoīm
humiliat exaltabit ab eis: q; ecōtrario
nō mīq; qui se nīl i apte dignū cernit. nīl
i alia qualibz acquirenda ḡta sublle-
nat. usq; i fine exaltari nō cessat:
silr et humilis quilibz ac v̄cendus in
sua qua cōtenq; ē usq; in vite fine
medio crimine ꝓsenerat Et ido qui
multa vitiis suis. omīs qui se itan-
te de meritis alienat. humiliabit a de-
et qui pinde se de bñfactis humiliat
exaltabit ab eo. i eūdē ꝓcul dubio
sensim ꝓmissis fmo redēptoris.
qui o pmos i imptis circumbitus ꝑ
cetur ḡgrimit Dñe filii
Illo tpe Respondēs
ihs de turba dixit
Magr ostende filiū meum ad te Et ē
Et ecce ī aūt Ostende
ī seqn die
descendentibz illis de mōte:
occurrit illi turba mlta. Et ecce
vir de turba exclamauit dicens.
Magr obsecro te respice i filiū meū:
q; unicus ē mihi Et ecce spūs
mone dīa aūt. trāsformat. discipulis
mchama sue mendicans apte. Et in i-
feriora descendēs. turbe occurrit ex-
pirāte: mlcere fletu pulsatam
Et ait illis discipulis mis sua regni re-
serat: deoz sum turbis pcta ifidel-
tatis exprobrat Et ait illis, pris vocem
hoīs qui sequi se potuit pndit.
Deoz sū spūs malos ab hoīs qui vo-
rabāt expellit. Et cū ceteris mīt p qua-
litate meritoz alios ostendere.

Et ecce spūs apphendit illū: et subito clamat
et elidit eū. et dissipat eū. cū spuma et vix
discedit dilanians eū

alios descendē nō desinit Sīa enim
les adhuc et insipientes qui ymi petētes
gfortat. docz castigat. pfectos aūt qui
sublimia exercitando
ḡfitat. libenq; de eēnis mstrat: et
sepe ea que a nobis ne audiri quide
deberent docet. Demonstrū hoīe que
descendēs de mōte dīs sanauit: ma
theq; humanitatē. morbis simul mi
tigat describit. Sequit aūt eos. de
quibz scptū ē Similiq; ut luna mu
tatur. qui mīq; i eode statu per
manētes. mīe ad ḡe mīe ad illa di
uina mutari creditur nīl decrescit
Quī unus sīt nō ḡfitendo fidem: sū
de nr̄o ihū aliquatenꝰ fidei audiendo
fmone ꝓficit aūt. cū simul
tucia tabescunt Et multos nāq; et lāq
uētū aīe ebetū est. Spūalis sa
nitatis qz ozē demittere Et videnti
bz: cū meridie fervoze flāmas
cūt direscūt: cū orto repente lāq
uescūt. 2 nulla ūtus industria cō
fortari cuerūt unit Et dixit
discipulis mis ut eiciāt eū: 2 nō
potuerūt Quarent hoīes dicto accusar
aplos. Nā cū possibilitas credēdi i
credēdo nō ad uberiorē cumulū.
Ihū ad cumulū fidē reseat: dicēte
dño Fiat tibi sīm fidem tuā Ve
ponderēs aūt ihc dixit O gnīa
credula gēs dm apud vos ero: et q̄
diu vos patiar. Non q; tedio sū
patis sit mīa sueta ac minis. qm
nō aptus ob sim sicut nigra cuta
rubente. nec i ūba furoze cumpi
ēs q; no i sibilendiē medio se egrem
videat gē sua se mgerē. p̄cepit di
cat Usq; q; accedam ad vos
tuā: Quousq; artos ꝑdam idul
tria: me aliud inbeūt. 2 te aliud
ꝑtentant. Intuīt aūt nō ē mirus
hoīs sed vitio: 2 p̄ vīm hoīem videō
ingrimit ifidelitatis: ut sīm imlcit
Afferte illū ad me Et attulerūt

ēp ad eū

mq̃ cū Et cū vidisset illū stratū
spē gemebant eū: 2 clausus i ignē
volumabat spūmās Illatū dnō
puerū spūs grabat 2 elidit. qz sc̃e
dñi gnīs ad deū p̄ces conam̃: 2
minozib⁹ nombz animam hoīs
pulsam̃ misdns Quod ob id
magz caldo fit ad usq; ut nul
odū vtus teneat: nil q̃ pulsoꝝ
sue dudret ūmā Vñ e nr̃e
spēre tuscam̃ ad gen̄. q̃ ecclie
sc̃e p̄mozdns tot grauissia mfe
rat pscutionū ctamina: quor
sīl regno dolebat subito illatā
fmsse dispendia Et ītrogant
p̄cm cui Quinū ipse e quo ei
hoc ocurrit. At ille ait Ab infantia
Et frequēter cū ignē 2 in aq̃s
mitt. ut cū p̄dēt erubescat mi
ā. qui dic̃ audet ōes hoīes
absq; ullo p̄cī gragio i carne
nasci tā 2 mocētes p oia. q̃ fuit
ada qui creat⁹ e Quid ei hmt
ista pnere ut ab infacia dēmo
vexaret acbissimo si no vllo
originalis q̃ci vinclo tenebat.
qne gstat nullū adhuc q̃ū hmse
se pcm: Cofitet catholic⁹ q̃
nemo mūm a nova p̄me p
naūcatōe nascit: 2 mocet ipius
dei qua libet de corpe mortis
p ihm xpm dnm nr̃m Intelli
gat p̄ba doctus i regno celoꝝ
in hō dēmoīo a dno curato
salūatorem om̃ fideliū ee de
signata? qui originalis culpe
reatū astricti venit 2 nuidi:
nec nisi vm⁹ redemptoꝝ ihū xpm
fide sut 2 gra salūadi. Quod
aūt dom e 2 frequēt en i ignē
et m aq̃s misit: maxia hmane
vesēdie fuctuosa designat. Ignis
naq; ardor ad fructū nascēdie re
fendq; e: a qua vo ad voluptates
cārnis q̃ dissolue mēte p delicias
solet Noct ete i ignē fert dēmo
nes q̃ adulteratū corda suscepta sut.
2 i aq̃s q̃ solet extīgue caūare Sed
si q̃d potes admina nob⁹: miser⁹ mi
hīhs ait illi Si potes credere:
oīa ei possibilia sūt credēti Xpūs
dns rursū idem petenti ipe ei ait: si
q̃ potes admina nos Et dns. si po
tes iq̃ ēde possū vos miser⁹ adm̃
nare: q̃ fides no ficta oīa q̃ salu
tare petit petere mer̃ Cū cor̃ se
ips qui fidelit clamabat dne si vis
potes me mudare: egrūm fides sne
recepit rursū Volo i mdare Et qn
mo clamās p̄ pnei cū lacrimis a
uebat Credo dne: admina tenedu
tate mea Nemo repere sit sūm⁹:
sed i bona gnsatōe a mūmis q̃sq;
tehoat: ut ad magna p̄sequat Ihūa
ei st vtus exordia: aliud pfectis:
aliud pfectis spi cū 2 ipa fides ad
pfectōe sua no q̃nisa gradib⁹ ducet:
iste ītrogat⁹ an credet no tudet.
credo dne admina tenedulitate mea
Et ei credebat: cui tenedulitatem
dicebat: Et vo tenedulitate se ipse
nocebat: quo credebat: Sed q̃
p scalā ascensōis gradem ipse meritu
suoꝝ fides gradib⁹ fides crescit.
vno eodēq; tpe is qui necdū pfecte
credideat sil 2 credebat et tenedul⁹
erat Et cū vidisset ihc gemere tba:
gemmat⁹ e spū mūdo. Dices illi
Surde 2 mute spūs ego tibi pa
pio exi ab eo: 2 aplius ne ītres ab

m ei Committe dñm dñi ē mitrus
ipm ihc ac ppcs qui vi patieba.
sed deum qui ipebat q̃ mdtus ē;
q̃ qui pctiue emendac desidear.
vicm vitq; ictrepado 2 execrido
q̃ exoriare. ꝑ hoem amade reponē
dm ac dns qui sum mundi expel
lit ab hoie. sit ne aplius i ei ñcat
impar. Qnia vicit ille a demoniaca
dnatoe liberat: qui ad pcm a q̃b
sep pcrdo mndus ē vinc male
vsuedo reinti et clamas 2 mltu
dispcpes ei. exuit ab eo dominꝰ
ab hoie spus mundꝰ discipsit ei.
ac fmeti clamoe timuit inuetes: q̃
plamq; diabolꝰ dñi de cede expel
lit acoes i eo tpationes gnat. q̃ pius
execrancat. qui hꝰ q̃cius possidebat
Et sons ē sicut mortuus: vtd ut
multi dicant q̃ mortuꝰ ē ihc ac te
nes manu eius illiꝰ clenant illu et
fouent. Qne hostis ipsꝰ ita fuge co
pulsꝰ fraudat. ac mortuꝰ sibi reddidit: sinit pius salnatas mti sue dño
ꝛe tactu lenant: q̃ sicut vm se
ce dñi poteria salnadi docuit ita
eccl vera se ihmisse carnis naram
maze tactus humam declamat. Negat
nāq; manes ifam vacue eu cine
dutu fuisse: ꝑ q̃e eu tot plagis
teq; suo tactu erexit. mndatur. illu
minatur. hesim illiꝰ et amq; nata
cet dapnatur. Et cu iisset i domu:
discipli eius scrutare inuigilabat. Qre
nos nō potuim⁹ exire eu? Et dixit
illis. Hoc genꝰ i nilo pt exire:
ni i orōe 2 ieiunio. Qui docet apostolos
quo demo neccsim⁹ debuit expelli.
occs instruxit ad vita: ut scirent
nonciam⁹ ignota q̃q; ut mundani
spūs ut hoīm tptamenta ieiu
nijs 2 orōibus ce superanda. Iram
q̃ dni cu i vsione mōz. scelerib⁹
suis accesa: hō remedio submissam pos
se placari. Jemitu ac gnale ē no
solu ab esib⁹. sed a cultus illece
bris abstinē carnalib⁹: imo ab
oib⁹ vicioz grē passionib⁹ cor
2 oīo qualib⁹. no i vbis solu ē
q̃b⁹ dina clemencia mentiū: ve
ru etiā i oib⁹ q̃ i obsequiū mi cō
diuois fidei deuocōe gemitꝰ tuste
apls qm ait. Exemplū grandete. sñ
missione orare. Qno ei q̃ oīb⁹
hoīs atq; mometis dñi pt sine
intermissione macie ieiuniis: sed
tm sñ intermissione erat: cu ea solu
opa gemitꝰ. q̃ nos pcm mi cō
mcdet auctois. Qno nūq; ieiu
nio 2 q̃ oīoe imitate dño. cuctus
utriq; hostis debellabim⁹ 2 ꝑpm
subim⁹ insidias

In mese .v. feria .v. pte leonis

Oportem fidelium dilec
tissimi nichil ē i q̃ prudē
a dñia nō admicet emi
de exercendo sermonia meritis dig
nis. qua q̃ mundi clemencia su
mitur. Dñs dicit ac mestim dis
pe. varia resolutio. q̃ssa nobis
pagmas aptat. preceptoꝝ. ut quod
fac admonet ipsa natura. ꝑ q̃dam
logice 2 tpa ꝑm cu septimi me
se nobis anni recti attulit. no
ignara obstinacia vrām ad celebra
dū solepne ieiuniū spiale ui
tuli: qm experiendo didicistis q̃m
sit ꝑ tacto 2 exterta hoīm et

...ca purificet. ut eni a limine ab
semet filius dilecti illicitis resistat
tormenta ac no dilectissimi nis i pla
castigatione corpm. nec i dimmi-
tione rei licet eterna ydolon et ur
bium rsus bona ad illa ac permet
tantur. q no plu cum gen
tibus gtrit. sz etia mundane sapie
tia gtrpit. dicte apls vide
te ne q6 vos decipiat p philo
sophia et vane fallacia. secm tra
ditionem hom secundm sz e a ci
bis. sz mundi. ab erroib remia
dn. ut mes mihi cenali. debita.
voluptati. nihil sit captiua me
tem. q sicut i prima. ita etia
i mibus dei no defit veritatis
inimici. qm nr catholicu
mone audeat bella civilia. ut
i ecclesia ipiorum dogmatu ipetus
quotida dicentes. gliciat sibi ac
crescat. q6 a vpi corde potuerint
separare. Quid ei ta adiuvat ypo
crita. ta repugt euangelistis. ta
demon asperis et rebelle doctrine.
p i. dno. ihu vita ex. mala vgle
gesto. 2 septimo pri ieiunalit. ete
rno vita ac singulare pdicte
nam. Qa si hois sola intelligeda
e humanitas. vbi e q salvat dicas.
Si enim dei. vbi e q salvat
humanitas. Sides ait catholica.
q oib resistit erroib. etia istis
sil. et oes iniquitates restituit. dap
nab nesciu dna ab hoie dnu
dimittet. detestas eucuten m
mie humana vacuate. qm vi
dei filius de ver. vmitate et cautu
re ihs eni pce 2 spu sco ide ver. hoc
est dign e. nec acceptu vgis mu
sciet a crne nec ptu. sic humani
tate sibi unies. ut deo inmutabilis
permanet. sic denate hoi iniuries. ut
eni glificatione no q sumet. sz augeat
eum ei fruis e sor sim. secula dei
ce no destruit. ut alt cui alio sz unq
i vrgo e. ut ex q nobis caro sum est.
Nullis dispensatoni vaietatib fides
nra tribet. sz sine i miraculis. virtu.
sine i gnalis passionis. et deu q
hoc e. 2 hoem credam ee qu deus
e. Hac confessione dnm dilectissimu
toto corde pmittes. qua hereticu co
micia resumit. ut remnia vita et cle
mosie nihil erroris gregio polluat
unt ei 2 sacrificii munda e oblatio et
mie sca lavgnis. qn hii qm ista de
pedut q oculent intelligut sca dicte
dno. misi manducaueris carne filii
hois 2 biberis ei sanguine no habe
vita i vobis. sic sacie mese quitae
debetis. ut michil prsq de veritate
corpis vpi 2 sanguis dubitatis. hoc
ei are nimis. q6 fide credut. et frus
tra ab illis ame videt. a q6 cor
ab q6 accepit dispumat. Dicte aut
philo. libus qm intelligit sine egenu
2 paupe. ille cor iopes 2 paupes
vestimentoz 2 orbo laudabilis
distributor e. qm se vpm i indigentib
2 vestie nouu 2 pasce: qm me aut.
quidu fecistis vni ex fribus meis mi
nimis fecistis. Verus natus hoc 2 verus hoc
unus e vpe. dilige i sinu. pauli in
mis. dona accipies et dona dis

fndēs · parricipo mālīū 2 vīuifica
tio mortuoꝝ. ut i nōe ihū omne
genu flectat celestīū terrestīū 2 nīf
narū. et oīs līgua cfitcat qz dns
ihc xps i gl̄ia ē dei p̄is. vnūs
2 regnās cū p̄e 2 spū. s. i. s. Amē

Finis cuiusdam

Postolica structura dilectissimi
q dīm ihm xp̄m ad ih̄m ve
nisse i hunc mundū nouerat ut lege
nō solueret ih̄ adimpleret. ita veteris testa
mēti decreta disponit. ut q̄da ex
eis sicut erāt q̄dam euāgelice eru
dimēti p̄fuīa decerpat. et q dum
p̄cauēt affectibus mīdaīe. fierent
obseruātie xp̄iane. Cūmq; ei valeta
tes hostiaꝝ. differētie baptismatū.
2 oīa sabbatoꝝ cū ipsa cōmūs circūci
sione cessauerit. manet tm ex ipis
voluntibꝰ ecīa apud nos plīma p
cepta moralia. et cū ait. diliges
dīm deū tuū ex toto corde tuo. et di
liges p̄ximū tuū sicut teipm. xp̄s
dns docet. cuius cognomīū q̄m i hīs
duobꝰ mādatis tota lex pendet 2 ppheē.
tūta qz ē sb ihū gemīne caritatis e
dicto vīuisq; copulā testumēti. sine
istaꝝ quetrice vīuēt. nec lex q̄ppiā
mutat. nisi forte vt q̄dā ille qz pces
legalīū mādatoꝝ. q̄bꝰ q̄da p̄cepit
pīnt. ut fiat. q̄da mādauit. ut non
fiat. alīq; auditoribꝰ retinet. q̄mittit.
Nec ro eis euāgelica prudēs ē addi
sa p̄tio. qz 2 vīuēti sūndia ad volū
tatis tuēt augmēta. 2 vilioēs cōmū
nīū. p̄ce remediis relaxat. Dicit
tur dns Nisi habundauerit mīstica
vra plus q̄ scribaꝝ 2 phaīseoꝝ. non
intrabitis i regnū celoꝝ. Quo vero
habūdabit mīstica mra. nec q̄ppiā
abscr mīa. Et q tā equū. q̄d ve
ra dīgnū. q̄ ut creatā ad ymagi
ne 2 silitudīē dei q̄dā. q̄mū imite
mūdem. Cui reparādi scīficatoꝝ
qz credendi i p̄cepta remissioꝝ affi
nitas. ut remota senectute vide
oīq; cessante supplicio. reus mortē
rie reddet. 2 q̄mue ānimū faceret
ozigo vīuēti. Quīq dilectissimi ex
veteris p̄dicande doctīne ad purifi
candam mēte corpm qz mūdi. rem
mīū septimi mēsis assumimus.
nō legalibꝰ onēribꝰ nos sbicim
qz virtutē gemētie q xp̄i euāge
lio suū adplectim. qz 2 i hīs p̄ce
ptis 2 plīzeoꝝ vīrtutis habundā
nūstīa. nō euacuādo legē. q̄ ipm
legendā refutādo cūmale. Nec enī
mra ilia debet ee remīa. q̄dā
erāt illoꝝ. q̄bꝰ vsuras ppria spōn
sō i se legīte dicebat. Recomēni
ans vrās 2 sabbata 2 dē magnū
nō sustīneo. remīū 2 festa et
dies festos vros odit ānia mea
ym 2 dns remādi fēm. discipli
dē. cū remīatis iqt nolite fie
ri sicut ypocrite tristes. Estimant et
faces suas. ut appeāt hoībꝰ ie
iūnātes. Ame dico vobis. recepe
rūt mercēde suā. Quā mercēde mīsi
candis ihūane. ypocrisis spēs placeq; p̄tedit. Et
vbi cūq nulla ē affectio. amat fal
sitas fame. 2 figmeūs q̄ veritas
ordo animi. mercādi opīone tegit
Rōnabile vraq; sōmq; remīū
nulla laudis ostentatione q̄tatia
poscīnat. ut bonū suū affectū fideli
ū de ihūane vehit pcede mercēde

Dilectꝰ deꝰ ſuffitur et placꝫ que
diligit: qꝫ nulla maior expetenda ē
remuneratio qꝫ ipa dilectio ſit et
cāritas ē ex deo: ut deꝰ ipe ſit ca
ritas qđ verꝫ prꝫ et auctꝫ aut gaudet
ipſe: ut nullo eō ipm gaudeat
delectat cupiat delectari ꝑfectiꝰ
naqꝫ ē: qđ dns aut vbi est thāmꝰ
tuꝰ: ibi est ⁊ cor tuꝫ Qđ aut ē
thāmꝰ ſpōſi: ñ qđa firmū et ggre
gatio labor qꝫ collectio: Qđ et ſe
mianeꝫ qđ hꝰ ⁊ meretꝝ et ꝗſe
qꝫ opus tuꝰ ē qđ ſtꝰ Et vbi ob
lectatio firmꝫ ꝗſtituit: ibi cor
dis obſtringit: Sed cū nulla
ſit gra dnuciaꝫ. diſſilēs qꝫ ma
rie grandiaꝫ: thāmꝰ cruꝫ ē ſue
cupiditatis affectꝰ Cum ſi de
appetitu ē trenaꝫ: no bros fur
ſum ꝓtrahatꝰ ſꝫ miſcōs hm vo
luptatē ea q ſurſū ſt ſapiūt. no q
ſunt tra. ut pmiſſis iteꝝ ſt ſed
cēnis: ⁊ illo hm recuptibiles
facultates q dimiſ: de q dicit
ꝓpha In thāmis ſuis mia adnecte:
ſapiā ⁊ diſciplīa ⁊ pietas a dno
hm ſt thāmi miſtice. ꝑ qꝰ amici
tiaꝫ dei gra. ecclā trena bona
⁊ celeſtia trāſferūt: dn mihi di
ces aut miſte ſibi relictis. aut
alii acceſſus ad ꝗſtruendū pietā
tis vtiꝫ Cūqꝫ ad ſuſtentaculū
panē q ꝑtiꝫ ecclēaꝫ diſtri
uit. qđcūqꝫ ſibi iamiſſibiles fa
cultates: ut qđ addidit elec
ſimis. nullis poſſit ſibiaꝫ diſpe
dys et digne ſpi ſiant cor
vbi thāmꝰ qꝫ tēs dimas bñ

ſuum ē cāvē ut ēſdat: ⁊ no timē ne
pēat Quantes ḡ dilecti qđ bonū
ē ad ecc. maxie at ad domeſticos
fidei: ſ. primū neceſſe ab imo miſti
cū ꝓpe ſeptiſdrme ſpm. ⁊ ipo ſin or
dinis mū aſcendam. q mictie fruc
tib⁹ deputatos. q̄rta ⁊ ſcda ſabbi
ſolepnit ieiunem. ſabbo at ad hrm
pcꝫ vigilias celebrem. cū nobis
ordo ſuffragabit ⁊ mita. ut q̄tuor
qꝫ fidelib⁹ tenet bonū velle. tm donec
et poſſe: ꝑ dnm nrm ihm xm: q cū
pre ⁊ ſpu ſ. vi ⁊ reg. i ſ. ſcloꝝ Amē

Primo ergo de cura sui

Scio quide dilectiſſimi primos
veꝝ mtis ⁊ hns q ad obſtinatā
ꝓpriam ꝓmet ce denotos. ut mis
exhortatorib⁹ no rdigeat admoneri
Qđ ei dictū ⁊ rdicto decet. ⁊ aſnc
tudo firmat. ut erudito ignorat.
nec pctus ꝓmittit Sed qꝫ ſacerdo
tis offitij ē erga oēs ecclie filios
cura ſtrē qem. ⁊ id qđ ⁊ vtilib⁹ ꝓſit
⁊ dctis. qđ ſtis diligim⁹ puꝫ ⁊ verū q
ut remmū qđ nobis ſeptimi meſis
recēſ rdiit: fide alacri ꝑ caſtigatoꝝ
ām ⁊ corꝝ celebrē Cūmus ei dimi
nuto cibi cūne ꝓpe videat affice
mētis tm corporeis ſeſib⁹. ut accedē
nt negut: qđ no ſicut ad fruēte. nra
ꝓtrucat ad nubēte Cū naꝫ vn⁹qꝫſqꝫ
ho dnplicē ⁊ ſe legē hꝫat q mictie.
multoqꝫ actōm vtiꝫ ad ſolū corꝝ.
mitia at ad ſolū refenda ſt ām:
ꝑdet de⁹ adūte ꝓpe rdecēs. ꝗꝫ mutu
ſit: qđ a ſuꝑioꝝ rdicit ab iſtoꝝ negligit. Ut at mes rōnalis ſalubꝝ
exnora caſtiget. debz ecclā ꝓpria

evcē remma. qz nō solū cēnis desīde
nis. sī eciā ab cupīscentijs q̄ncīt re
pugre. dicere sēpta. post ḡpīus
tuis nō cess. a voluntate tua mer
cē Jemnas. q̄ ab hijs q̄ cāo expectt.
remmer. ab hijs q̄ male nutrior sb̄i
ḡpisset. Possim ei aīe cōb cē velle
q̄ nō licet. a novia cordis delectio
ē. q̄ a pī liuc pastre. aut superbia
evtollit. aut adulatōe leuat. Qīnus
ei hijs affab mot. q̄ corpīb finīat.
ad oīgnīe tm sna cūcta rspicnt.
a ibi censet. q̄litas actiōis vbi meat
nem voluntatis. qnā a pīnis desīde
nis renocāe opemū maximū qz re
nimū ē. Qa tuc ē edēdi abstinēcia
fructosa. q̄ exterior pcūtis ev tpantia
meriori precdit. Celebrate igr dilectī
vm. a spīale remmū. q̄. a corpus a
aīaz sm pīnitate scificet. cordis mi
secreta rimem. a q̄b rebus aut q̄s
tet. aut gaudeat. nisi discutiam
evamie. aut si q̄s amar vane gle.
si qua radix amaīe. si q̄d est vnq̄
midie. nichil talū cūa sumat estatz.
sed virtu vera delicie. celestes epn
las tirene. pfert voluptuū. dissert
ho sm gnīs dignitate. fomez se ad pma
gnīe. a sūtūdīne sm creatois nelli
gat. nec ita de miseris q̄s. p pcīm
illud maxīm. a cōe ierdit expianestat.
ut nō se ad nīuam sm rpatois autol
lat. hīc ei dicit. ēci estote. qz ego sc̄s
sū. hoc ē me elegite. a ab hijs q̄ nī
displicet abstinere. scire q̄d amo. ama
re q̄d scio. a cū videt difficile ee q̄d
nubeo. ad nbere recūre. ut vn dat
ceptū. psistet. auxīlū nō negabo
opem. qu tbm voluntate Jemnate

ab adhesio. abstinere a q̄nis. Ego
sū ab vt. a pot. Nemo q̄ meū
sūt efficacit ḡpisset. q̄m cū
ad me tedit. ev mei pcipitione
me q̄rit. Jhs dilectissimus exhor
tat. q̄b nos ad bona iqmū
tabilia. a ad gaudia nutanū cr
na. plene sc̄s oēs dnūz patrne
liaz. Et nobistm aqit testamen
vitaz doctna. ut thesaurem. vit.
a ḡnea. a vanis. Nō ei applic
di pt q̄d p̄mittit. nisi custodiu
erit q̄d nubet. Qd aūt tm sinus q̄
ut ho cui. fert mutipne fiat
voluntate. a p abstinētia cibi se
mmet a lege pcīt. Deo ei. q̄ pti
cipatē obsnatia. q̄ntuz ē assig
nata tpib. ut. i. ipsum tot. dm
redente desīt. ysset. nec. desi
nēt. purificatoīb. idigē. Et q̄ ee
mtedu dn̄i. hui. vite vacetate tar
tam. ut putem q̄s frugalitate cī. possit cōe
nis a cupiditatū pullulatōe q̄ē
lemur remmis acīz eleosinis de
leat. Esuria. paubus dilectionis.
a abstinētia q̄d mimis possit
pdesse paupib. nec efficacius
sobrietas. Dilecti primi. dilectio dei
t. Cum plenitudinē legis. a pphaz
. hac gēme cuitatis vnitate cō
stitut. ut nemo abiget deo se
offre q̄ hoi q̄tubisset. dicere
dño salmatōe cū de aīedis ni
nādis q̄ pauperib. loq̄re. q̄d vni
cor fecistis. Qrim q̄
a secta sabbi remme. sabbo vo
apur brm vera aptm vigilias
celebm. p cui. noe. mitis a oīosa
crudm. admicedos. ut misericor
di deo remmo mo a devotione

: a vlgate

placeam⁹. ꝑ dñm ihm xp̄m dñm

In sabbto l. sce Marie ⁊ Luce

R ll⁹. Dicebat ihs tbis sitiru
dne hec verbora fieri debebat qđa
plātata ī vnica sua Et relīq

Dñica ī octa epi

Odnīm⁹ ac redēptor n̄r
ꝑ ewāgelīm suū aliqn
tbis loq⁹. aliqn rebq⁹. aliqn ad
tbis loq⁹. atq; aliud ostēd Et cet

Dñica ī octa sce Lucie

R ull⁹. Conenerūt plīzei ī vnū.
et īrogauit ihm vn⁹ ex eis legis
doctor tptās eū dic⁹. qđ ē mā
datū magnū ī lege Et relīq

Dñica ī octa epi

Qm conenerūt in unum legis doctores

Omconenerūt ur mihi tndme
vincēt. qne rōe fingere nō
potērāt ꝛ vēritate se mōdos ee
pfessi sunt. qm mlīrendie se amma
uerūt Dicebāt ei aput se Unus
loq⁹. ꝑ oīb⁹. 2 oīs loq⁹. ꝑ vnū.
ur si qđē vincāt. ecc videant in vir
tōes. si āt vinc⁹ fuīt nīl sol⁹ videāt
ofusi O plīzei q oīa ꝑpt hoēs co
gitatis 2 fcīis. ꝑmu qđē veniēn
tes cū vno. vicēdi cstis ꝑ vnū Da
mihi pone qr vno vitto. hoēs nō
rellīgat vos oēs ee victos. mīq
sscīe vīe nō sectūr se ee qfusas.
Lems ei ē qsolatio. ur q ī scīpo
ofusa ē q ab alīs ngnēat. dic⁹.
qđ ē mādatū magnū ī lege. Ma
ttām vocat. cui⁹ nō volt ee discīpl⁹
simplicissim⁹ īrogauit. 2 malignāti
mi⁹ īsidiator ē magno mādato
īrogat. qm nec minīm obsēnat

ille cui debz ītrogāt de maiōe mstēria.
qm nā mīozē aplent Dñs āt sic ī
dic⁹. ut ex ītrogatōe sua ei⁹ fictam
sscīaz stati ꝑmo risū ponēt. dicens
Diliges dñm dm tuū ex toto corde
tuo. id⁹ nō sicut tu qm denotiacem
oīdis ī oīe. 2 fraudē meditaīs ī tor
de Magnū āt 2 minīm mādatū dic⁹
ꝑtīm ad dignitatē mādatoz. nō ꝑtīm
ad vtilitatē Rliqm vtilitas oīm mā
datoz una ē. et oīa mādata q vnū
videt⁹ ee mādatū sic sibi cohēnt.
ut alīm sine alīo ee nō possit. Quod
ta si ītroget te aliqs ī edificatione
dom⁹ q ꝑs ē melior. dns fundamētū
Sed qdmodō edificans nō ꝑt⁹ nisi
fuīt fundamētū. ita nec fundamētū
ee nō ꝑt nisi edificatio fuīt subsecu
ta. Nec dr̄ fundamētū. nisi edificatio
sit. om⁹ dicat⁹ fundamētū Ergo fun
dametū edificatōe dignio⁹ ē. nō vti
q⁹ ꝑcipit caput dignio⁹ q membra. ī
nec membra sine capite. nec caput sine
membris cor dignōres sūt sacerdotes q
ꝑplus nō tm vtilioēs. qr ꝑplē sine sac
dotib⁹. nec sacerdotes sine ꝑplīs ee pnt
Ira 2 dignio⁹ ē hoc mādatū. Diliges dñm
dm tuū ex toto corde tuo. q illud. nō
occides. nō cōpisces. cui vtilitas
una ē sca. q diligit dm. ille nō occid.
nec cōpiscit. q āt occidit nec cōpiscit.
nō diligit dñm dm suū. Esse aūt multa
mādata dns manifestat dicēs ex qo
solūt vnū ex mādatis istis minīs
2 docūt sic hoēs. nīm⁹ vocabit in
regno celoz Diligis ergo nō timebis.
qr diligē mal⁹ ē q timē. ammonemur
ei cultē dei hz fiatē. ꝑfīo āt dilōne.
dicēte nobis. ꝑfta dilōe foras mittit
timorē donec ei timet hō dm nō ex

Ergo et upor si vides aliquē dicere quā sapiens vir. vtrūm vir melius talis sit vel uxor amor cuius mihi habet aliquid de pfto amoe

Thomas

diligit. Qui at diligē cepit nā no ei timo timer. sed etiā aplius diligit ei me ei fmor ē. diligē at filior. timor sb nāre ē. discio sb libertate. Qui timore fmit deo. pena qde euadit. mercede at instice no habz. qui mūs fuit bonū ppt timorem. No vult q deus ut timeat ab hoibz qui dns. sz ut diligat qui pt. q adoptiois spm donauit hoibz. Nā si qdem ab initio creauit hoies cām intelligendi. qr de se magis petm voluit ee hom qm dnm. No ei timuit diuor fieri. sz addidit ad ymaginē z similitudinē suam. Simulac at filius quesit ad pces suos. no etiā suos ad dnos suos. Qd ē diligē deū ex toto corde. Certe ut cor tuū no sit inclinatū ad vllā rei dilectōem aplius qm deū. nec delectēris i aliq spē mundi amplius qm i deo. no i hoīb. no i auro nec argento. no i possessionib aut vestib. no i alabastris aut marmoribus. no i ornamētis aut vestibus. no i filiis aut pncipib aut aūcis. sz hec oīa existimes tibi ee i deo. ut p ipsis oīb diu amoes deū at i aliq hoīe amor cordis tui fuit ocupat. nā ex toto corde non amas deū. qm ei pte cor tuū fuit ad aliq rem. p tāta pte mentis ad deū. Esto si vir habeat vxorē. quo cognoscit vxoris plena dilectō. Vxor nec ne debz sapientiore putare qm virū suū. et si sit alt sapientior. tm illa no debet intelligē altem ee sapientiore. Vxor nec minus fortiore debz putare qm virū suū. qr z si alt sit fortior. tm illa no debz intelligē altem fortiore. Vxor nec minus forme pulcre debz qm virū suū. z si sit alt formosior. tm cordis octis ei alt formosior no debz apparere. Ipsum enim odium z pfidia amor veri mdicum no cognoscit. Virgula si pfte odias aliquē. aliacuiz fuerit apud illum. omnia tibi displicet. sine q dicat. sine q agat. z si vē bona sint. tm tibi mala videt. Ecce z si pfte aliquē amas. quicquid sit apud illum oia tibi placet. sine q dicat. sine q agat. et si vē mala sint. tm tibi bona esse videt. Ecce z vide si vides aliquē dilectū qm formosū hoīe. vtrūm vir mulieris cert. nā amor eius mundi sit de amoe pfto et p ipsa pte aplius aliq laudauit i alio vno qm i singulis dictis eius minor ē ad vnum sum. Ecce qz z oīb alia vpulenta. que sponsa ē xpi una de diligē deū. ut michol i mundo sit. qd aplius amet qm ei pro qm tota at pte plus aliq amauerit. tota pte mentis amat dnm. Qd z i tota alia diligē dnm. Ide ctissimi dnm ihm ee i vitate. z finem ee i fide. Quis ē ei odor cordis. z alius ē amor die. Amor cordis qdam mō cenalis ē. cenalis ē. ut ecclia cenaliter dnm amicum. quos facē no possumus. nisi recedam ab amoe mundialium rerum. Sicut ei mulier. q virum suum amat. nullum alium amat. si at alium amauerit. nā no amat virum suum. ita z ho si dnm amat. mundum no amat. si at mundū amauerit. nā dnm ex toto corde no amat. Ergo cordis amor no intelligit. sz i corde sentit. qr quidam cenalis ē. Amor at die no sentit in corde. sz intelligitur. qr

Ille autē diligit deū qui

amor dic̄ i deū ē. Prima ddicta
ūtū dēm qz qno dīa. 2 vnū deū
p̄ qne ora. si vtez itellēs tmus.
2 alienū doctīe seductione pōss
sus ecpit de fīa dubitāe de sba
dei. i tota aīa nō diligis deū
Ille qui putat ītātacōes aliq̄d
posse. aut augīta aliq̄ intelligē.
aut dmatōes aliq̄ mictāe. ille
nō i tota aīa diligit dm Qnus
āt diligit deū. Qm omne bonū
credit apūt dm 2 oē bonū credit
ee deū. cp̄ deū metūl credit
ee bonū Qm oem vtutē 2 sa
piam credit ee deū. 2 cp̄ deū
nec vtutē nec sapiam aliquā
ee credit Qm credit oīa facē
2 sme deo metūl posse fieī. ille
tota aīa diligit deū Qnde ē m
tota mēte diligā deū. Ille ut
oēs sensus tm qui p̄mēt ad mēte
deo vacet Cm intellectus deo mūs
trat. cm sapia ēta dei ē. cm co
gnitio ea q̄ dei sūt tētat. cm me
moria ea q̄ bona sp̄ recordat. tota
mēte diligit deū. sicut aut aplūs
Psalla spūs psalla 2 mēte Cm āt
intellens q̄ sp̄ dei nō intelligit. aut
nō sēdm deū sapit. aut stīa eius
vana ē 2 sētūs. aut ītēdat⁹ eius
nō ē bona. aut cogitatio displi
cet deo. Ille nō tota mēte diligit
deū Hoc ē p̄mū 2 maximū ma
datū Secūm āt simile. Diliges
pxīm tuū sicut teipm Videt ipse
nō ad itrogata rīdē Ille ei ītro
gauit qd ē magīm madatū.
Prima dicit diliges dnm sm volunt

2 alterū madatū ītulit. debitū am.
mū dicēs sm secūm. Secūm āt ad pri
mū respicit sed vide q̄ volunt os
tēdē Diliges dnm 2 p̄mū 2 magnū
ē. Diliges āt pxīm 2 magnū qdē
ē 2 p̄mū nō ē. Et ideo dicit simile ē
cōsidē p̄ nūbrū Qđ ē pximū hmi.
christ⁹ qui suscepit cūne nrām fcīe
ē pximū nobis. sicut i pabola illa
xp̄s ondit qui dicit plizens. 2 qđ
ē mei pximi. mr ducit hoīez ad latro
nibus vulnerātū. 2 ad sacdote despectū.
a samaritano āt ad receptū q̄ ē xp̄s
xps Ergo p̄mū madatū ē 2 magnū
mū deū prez diligē. Secūm āt ē simile
filium diligē idz agnoscē Quia filius
dei magnus sicut pr Qđ ei pr pt.
2 filius pt pr āt diligit filiū. 2 oīa
dedit i manū ei⁹ Sz q̄ oīa filius pr
dare pr sicut pr. ideo pr magnus
deus 2 pmus filius āt magnus deus.
nō tm pmus sicut aut aplūs Exspec
tātes adventū magni dei 2 salvatōis
nr̄i ihū xp̄i Ut āt simplicit intelligam⁹
pximū nīm oem hoīez ee fidele.
qui hoīem amat fidelē silē ē sicut
qui deū amat. q̄ ymago dei ē homo
Quicunq̄ i ymagine sua rex honorat
nr̄ q̄ repūt. sic 2 deus i hoīe nr̄ diligit
nr̄ odit. Sz pt hoīem odie q̄ deū
amat. nr̄ pt deū amāe q̄ hoīez odit.
sicut aut iohēs aplūs Qm dicit se
deū diligē 2 nō diligit fratrem suū.
mēte. Sm ei ficī q̄ vides nr̄ diligis.
deū q̄ nō vides qno potes diligē.
Qđ ei hoīat regē. 2 ymagine regis
q̄repūt. Quot q̄ hoīat ymagine. 2
auctorem q̄repūt ymaginis Quot nr

qui plizei sorebat qde. qd' cet magnu
mudatu t lege. ꝫ teptates nrogabat. voles eis onde qz no sufficebat
eis solu dei pris agnito ad salute
no solu dnm deu tuu
r toto corde tuo 2 t tota aia tua. sed
addidit. diliges pxm tuu sicut teipm
qu cat ipe alioqn si ad pla nrogatoz
tez coz vidisꝫ. sufficeret dice. diliges
dnm tuu. 2 no addet. pxm tuu sicut
teipm. sedm qd alibi dr. hec e vita
eterna. ut cognoscat te solu vm deu et
q. misisti ihm xpm et vide qz no dr
ut cognoscas dnm deu tuu ꝫ diliges. qm
qsq; vm deu pene pm e humane
nate. diligé aut eu religiosi corde 2
recti et qonz dicent deu dm eo toto corde.
ꝓpr. e ut no vetat ad filiu ei ag
nitem. nez pximi ipa ei dicto deu
q t eo habet illicitas eu. pstat ei
dicam. ut p. prem cognoscat 2 filiu
Ju ihm de ob. mudatis. vnusq; leo
pedz 2 pphe qm pxm sim diligit
n occidit. n metit illi q diligit. n
Aque diligit falsu testimoniu dicit de co. nec co
cupiscit re illi q diligit. n mechet eis
madat amour odm onie malu fug
gere. sic dicto onie bonu Jm aut apls
et fides q p caritate operat. dm na
dm de pre 2 filio ois pphas 2 legis
pdicato erat. p qs pphas cognoscebat
qs pximu sim erat filiu dei. ad pmu 2
magnu madatu puocabat ut diliget
dnm deu. melius cognoscet eu p pxm co
gnoscens ait plizeos. nrogauit eos
ihs dicens vob vide de vpo.
cui filius e. Vnderut Dauid et dixe
eis dns ꝙ dauid t spm dnm eu no
cat. si filius eius e. Judei estimates
hoem xpm repudiabat sec eu teptas
set eu. si eu dei filiu cognosset. Nolens
q eis xpus qde qz sciebat fallacia
cogitabat fallacia cordis coz. 2 qz no
cat ho q teptabat ꝫ deu qz nemo pt
reptare. nec dice potuit. mai esse u
tate de se. nec tacere dice ei no potuit.
ne alicui occasione blasphemie mo
tes nidi apli resumeret tacere ait no
potuit vitare. q ad ho venerat ut vi
tate annciaret. Ideo tez nrogatoz
eis proponit. ut eo tacere vpd nrogan
tes ei ondet eis q vocabat xpm
putat dns ei se q ex eo fnat multi
tm. Primo qz hat nrogatoz. no
solu cot plizeos. ꝫ etiaz qz hetuos
proponit sta sedm ciuile vel filiu eius
dauid. dns aut sedm dignitate ei ꝫ
xpm sedm ciuile duxerit dnm da
mus. aut sedm ciuile missꝫ e sede d
pre. sicut ipse ei pdicat. e ꝫtinate me
dacia opponé festinates. unde xps
dauid filiu se ee denegasset. Nam
nobis filiꝫ pr ee q nondu vetus
e. dns aut ee no pt. ni aut q nobistu
e aut an nos e. Xpus q sedm ciuile
post dauid e. sedm dignitate ait ei
dauid ergo illu significabat dnm
sim. illu significabat nb sedm sede q
na it erat. nez vnigenitu dei et
nes potat ei vide unu. neq au
sus finit esse ex alia ꝙa eu ut
pli nrogare cognitio militat. sed
situr doctna discipulis ductoz sta
si credim q ois illi sedm prude
tia dei agebat 2 docebat. melli
gim q no illis desinentib; sed
gate xpus desist docere ꝫ qz xpus

deficiat cor ea viri q̄ velle dicit. ideo
z illi defecerunt dixi te in virtute
tua q̄ mai⁹ tim⁹ possint. ipe auda-
ce dya. adiuva se agentis q̄n volunt
et fme possunt. thui
M ill. Dom⁹ ihs cla⁹sma
Descendit ihs i nauiculam z trans
fretauit. z venit i ciuitate sua
Et ecce offebat ei hoiem paliticū
iacente i lecto Et vidē

Quasten i humanis attib⁹ dna
gessisse mirabilia. z i rebus visibilib⁹
invisibilia ep̄ossisse negocia. leo
hodierna monemur. Descendit igit in
naviculam z trans fretauit. z venit in
ciuitate sua Nonne ipe e q̄ fluvi
bus fluctuosis maris profunda mitigauit.
ut ipsius pius nutu stupentes
undas sicco vestigio velut montis
grana transiret. Nonne hic e q̄ per
pedes q̄ manus vices retinaut.
ut ut hodie humanis gressib⁹ solidū
p̄beat obsequiū. Et q̄ e q̄ ipe ma
nus sibi denegat sic sanitate. ut
benignissimi lateris transitu sb̄ medē
nantia transiret. Descendit igit
i naviculam. z trans fretauit Et q̄d
mira fides. Turba venit suscepe m
firmitates nras. z sana nobis co
fer remedia. ifer sanitatis.
Nā medet q̄ no fert infirmitates.
emac nescit. Et q̄ nō sanat cū
infirmo infirmat infirmo no pt affe
sanitate Ipse q̄ si i suis maxime
virtutib⁹. coe mirabil cū hoib⁹ habet.
Et nisi impleret cuncta ordine.
cuncta i eo cet otiosa susceptio

custodiunt q̄ has mutes. ut iste no-
humanis mutib⁹ p̄baret. Descendit i nauē
culā. Ipse ecce nauis scil fluctu sp
mitigatum⁹ ascendit. ut credentes i se ad
celeste patria tranquilla nauigatione p̄du
cat. q̄s humanitatis fme sicut ce assertes
ihs q̄ dignet nam. si mutus dignet
vpe. q̄ sn celesti imbuatur natus
ecclie p̄ multum pelag⁹ p̄ tria z tam
diuersa ad celeste portu no valet
p̄uenire. Cui dnus fides. ipse ad nos
ingressa humanitatis. cum ipse q̄ historie ordie
psequm. Descendit igit i naviculā. z trans
fretauit z venit i ciuitate sua Creator
rex orbis dns postq̄ se p̄ nos an-
gustiauit i ciuitate cepit hre humana
p̄ria. cepit ciuitas videre ce ciuis.
Puer cepit hre patrem. cum ipe pater.
ut nutaret audiret. tacet. cautus uteret
affectu. suadet humanus. q̄s fungatur
diuinis. metuq̄ displicat. z fecerat mos
diuersis exercere. Venit i ciuitate sua.
z obtulerunt ei paliticū iacente i lecto
Et vidēs illius fide illoz. dixit palitico
o confide fili. dimittit⁹ tibi peccata tua.
Audit venia z iacet paliticus. nec illa
mira q̄am. q̄ pulsus corpis q̄ aie sede-
bat ad cuncta. z epales cruptas reso-
luti corpis sic defebat. ut cunctas pe
nas resolute aie no deflet. Ignosce sibi
mundas prius vita q̄ fruaz cuncto xpus
offerentium fide ifirmitate. z vecordia ref
pice sic iacentis. ut fidei alienę suf
fragio paliticus aia dicat. q̄ cor
pus Respice igit fide illoz Cunctis
i hoc loco fides. dm no q̄re i spiritu
voluntates. no expectat ingratum fide
no infirmi senili desidia p̄cerat. sed ad

et municipes ciuitatis suę
faciet quos humanitatis suę

alīq fide ſubuenire. Et venia fiet qñ
medicꝰ aut ḡrit ac reſpuit ſagnecui
uolūtates. cū ſp ḡra ḡrat 2 deſiderꝫ
mſiaꝫ. Hinc ē qꝫ nr frū. nr ngne. nr
amara pcta ingerit 2 apponit mitis.
ut cuꝫ ſam ſentat quā ſerē nō po
tāt eſtates Et ſi hō deſpiat mi
nas maledā qrūnt ut ſanitatis ma
nib⁹ ſpōe vita qſeat 2 ſalute. ꝑto
ingſ vpūs medicꝰ bōitate dīna mor
bis ſanos pcorum 2 fnēſi ōnīū
labentes ad ſalutē cīa vocos att
ſit 2 noletes. Oſi velim⁹ fiet oſi ve
lim⁹ metis nre. ꝑpaliſim ſp vide. et
audz multm vtutib⁹ deſtituta iacē m
vicez ſtrictis ōn'em⁹. Lucet nobis
qdmodm xp̄s 2 nras cotidie novas
deſpicat voluntates. 2 ad ſalutaꝫ nos
remedia ꝑſtat 2 ꝑuget nitos. Oſi
de iqt fili. remittūt tibi pcta tua
Hec dicēs ſcīm ſe volebat intelligi. q ꝑ hoīez
oculis adhuc latebat hūanis vtutib⁹
ei 2 ſigna qpabit ꝓſpis. qz ꝑ nrm fe
cerat 2 nri vtutes Pocis at dic ve
nia qz penes hoīez nō ē. 2 ē dantis
ſuggillare ſtigne. dein illi pectoribus
ſ'ebat hūanis ꝓbat hō phizeus murmu
rat cū dixiſſi. remittūt tibi pcta tua.
viderūt phizei hinc blaſphemat Qs
ei pt pcta dimittē. niſi ſolus deus.
Phizee q ſentiēs neſcis. aſſiſtēs negas.
cīm teſtatus nrīs. ſi deꝰ ē q dīmittit
pcta. cur t̄ vpūs deꝰ nō ē. q i vno tēpe
gētis ſine mīne tocꝰ mūdi ꝓbatus
abſtuliſſe pcta. Ecce iqt agn⁹ dei.
ecce q tollit pcta mūdi Vir at poſſis
malōa capē ei⁹ dīnitatis ſtigma.
audi cū pectoris tui penetrāſſe ſcīm.
aſpice cīm ad cogitatōm tuaz latebs
ꝑtrāſſe. vellige cū ꝓfois tui mu
dāe gſilia Et cū vidiſſi ihē iqt
cogitatōes eoz. dixit eis Quid
cogitatis mala i cordib⁹ vīs. Qd
ē facilī dicē remittūt tibi pcta tua.
an dicē ſurge 2 ambula. Vt at ſcia
tis qz filiꝰ hoīs ꝓtātē hꝫ i tra dimit
tēdi pcta. ait paliſico Tibi dico ſurge 2 tolle
lectū tuū. 2 vade i domū tuā. Et
ſurrexit. 2 abiit i domū ſuā Videntes
autē pauēt metu magō gſilia. 2
dicētes ſine potestā opus attestati
one mōſtrāt. Dn diſſipati corpis
membra qpoit. nemos ſtringit. migrāt
oſſa. cōpleri viſcera. finat vtutē. et
gſſꝰ ad ꝑtū ſuſpirat i vno cadauē
re ſepulcro. Tolle lectū tuū. hoc ē poe
ta peccatē oneris mūdi vin ut
qđ ſpūtualis teſtimoniū ſor ꝓbans
ſanitatis. ut lectꝰ tuꝰ doloris ſit
mee cāsis idicū. ut i ceptis fa
tuis magnidicꝫ probeis aſſēt
magnūs Vade i domū tuā. ne
vpiana fide cumulet⁹ i vīs mōdane
ꝑfidie. ītā moꝛeris. Dñō ꝛ
ſcī euāg ſcdm matthēū
In illo tpe dixit ihē diſc. ſ. ſalutandez
hāt ſcīe e regnū celoꝝ hoī regi:
q fecit nuptias filio ſuo Et iliū
Dño būgſ ꝑce ſcīta ad ꝑ
ua ſcī ecclīe uīt
Expta cīvāge. licēt fiet
tāmē volo ſi poſſū ſb bīnīa
te triſtē. Et cē
Dñica ſcōz
In illo tpe qda regul⁹ cū ſili
ſfīmabā capſiarnaū hinc cū au
diſſi qz ihē aduenīz a nidea ci
uitate galilee Et ꝛ Dño būgſ ꝑce
ſcīta ad ꝑua ſcī bīdonēſis

Capitulum xxiiii

Lectio sci ewangelii quam modo
fratres audistis exponere nos in
diget Sed ne hanc Et c.

Do. xxii s matheum

In ill. Dixit ihc dis. s. parabolam
hanc Simile e regnum celorum hoi regi
qui voluit roem ponere cu suis servis
Et r. **Omelia beati augustini epi**

Narravit
dns similitudinem valde terribi
lem Qr sile e regnu celorum hoi
patrifamilias. q posuit roem cu suis
servis. i qb9 invenit debitorem decem mi
lium talentorum Et cu iussisset ut oia q
habebat z ois ei9 familia z ipe ven
deretur z debitu solveretur. advolutus
genib9 dni sui rogabat eu dilatoem
z meruit remissionem Consequens e eni
dns ei9 sicut audivimus z oe de
bitu dimisit illi Et ille debito lib
s iniquitatis sue p eam egressus e a
facie dni sui. invenit eciam ipe debi
torem suu. q debebat no decem milia
talentorum quantu ipse debuit fuit. s
centu denarios Cepit suffocatu eu
trahere z dicere Redde qd debes Et
ille rogabat conservu sicut z ipe ro
gaverat dnm Sed no talem invenit
conservu quale ipe dnm Non solu re
mittere illi debitu noluit s n. di
latoem dedit Collocatu rapiebat ad
solucionem. ita debito dnico liber. Dis
plicuit conservis z renunciaverunt
dno suo qd actu esset Et dns fecit
adesse conservu z dixit ei Serve nequi
cum tu tanta debes misit tu oia
dimisi tibi Nonne ergo oportebat
et te misereri conservi tui sicut et
ego tui misit tu Et iussit oia
exigi q illi dimiserat Ergo hanc simi
litudinem ad nram instructionem proposuit et
amonendo pire nos noluit Sic igit
z vobis faciet pr celestis si no re
miseritis unusquisque fri suo de cor
dib9 vris Ecce fres res i aperto est
amonitio utilis z valde salubris
Obediencia debetur ut qd iussu e impleatur
Qa ois ho debitor e dei z debitorem
hz fratrem suu Quis e eni q no sit debi
tor dei. nisi i q nllm pt inveniri pec
catu Quis e aut q no habeat debito
rem p fratrem nisi i quem nemo peccavit
Putasne quisq i genere humano inveniri
pt q no z ipe aliquo pecto obstrictus
sit fri suo Debitor e ergo ois homo
habens tn z ipe debitorem Ideo ds iust
constituit t regula i debitore tuo
qua faciet ipe cu suo dno ei sunt
opa nre q nos liberat q bini ipe
dns posuit i ewangelio Dimittite
z dimittetur vobis date z dabitur vobis
Dimittite z dimittetur vobis ad ignos
cendu ptinz date z dabitur vobis
ad prestandu beneficiu Quid aut de ignosce
do z tu vis tibi ignosci qd peccas
z habes aliu cui tu possis ignoscere
Rursus qd ptinz ad tribuendu beneficiu
petit te mendicus z tu es dei mendicus
Oes eni qn oram9 mendici dei sum9
an ianua magni patrisfamilias sta9
ymo ecia prosternimur supplicantes ingemi
miscimus aliquid volentes accipere z
ipm aliquid ipe ds e Quid a te petit
mendicus Panem Et tu qd petis a
deo nisi xpm q dicit ego su pa
nis vivus q de celo descendi Ignos
ci vobis vultis ignoscite Remittite

q. augustini

et remittet vobis Accipe iubis.
dare 2 dabit vobis Ex qi i hac apta
precepta nolle posse audire Jn re
missae vbi vera petit. 2 ab ingestete
debet hoc pt mone. qđ 2 petrum
monuit dicens iqi debeo ignoscere.
Susficit iqi vs septies. Nō susficiat
aut dns Nō dico septies. sz septua
gies septies Jā tu emā qcies i te
peccauit fr tuus Et potius precere
usq ad septuagesima 2 octaua cul
pa. ut tñseas septuagies septies.
tuū nolle videaz Jta ne vim e qđ
dicis. Et vē ita se res habz. ut si
peccauer septuagies septies. ng. ng
nostus Et ut peccauit septuagies
octies. ita liceat r nō ignoscere Rndeo
dicē ut 2 si septuagies octies pecca
uit ignoscas Et ut peccauit ut dyci
septuagies octies. ignoscere Et si centies
peccauit. ignoscere Et qđ dica. Toties 2
toties omo qcies peccauit ignoscere
Ergo ego missus fui predicandi modū dñi
mei. Jlle i septuagesio 2 septimo
mo r ignoscendi limite fixit Hic sz
limite triplicē plumā. Nō e vim. no
fui ausus plus aliqd Jpm dnm meū au
dim loqnte i apto fine. ubi modū 2 mēs
nō e ptinus. Ut si Donatus vobis
nuptiis. si qs adisset aliqd sz arcta.
sicut ds i vpo donauit vobis Ru
pturis fidem Et septuagies septies
peccata donauit xpc. si huiusce ignouit.
2 vlr negauit. pone tu limite. 2 vltra
noli ignoscere Et ut xpc multa pcta
peccata mouit 2 tm oia donauit. no
li subdere mitaz: sz poste illius mu
solutes Nō ei fm qđ dns septua
gies septies dixit. cu omo nulla ei
pa sit. qua no debas ingrate. Ecce ille
ipe fm cui debebas nichil debebat.
decē milia talentoz debat Juro
ei decē milia talentoz ut pay sit.
decē milia pecuz sint Nolo ei dicē
vnū talentū. qp oia pcta debebat
Cui at ille qntū ei debat. Cen
denarios debat Ja pl e qp septua
gies septies: 2 tm mutat dns. qa
no dimisit Nō solū ei centū pl
sunt qp septuagies septe: sz centum
denarii sunt mille asses st qđ
qp ad decē milia talentoz. Ac p
hō omis culpas q i nos admittit
pari fmā ignoscere. si nobis desi
derauim ingrati Et ei qsidiem pcta sua
2 nuiam qp fco. qp occido. qp ore qđ
cogitauit de qđ mutabilib mortib
nestio vtz dormiam sine talento.
Ergo cotidie petimus cotidie di
mitt nob amicis pulsamus. cotidie pstat
nim 2 dicim. dimitte nobis de
bita nra sicut 2 nos dimittim debi
toribus nris Que debita tua. qua
am aliqn pte Videbis ora Et si
2 tu debitori tuo Hoc sz singula
pōis. Hoc qdcdem legim. si hoc
pacto 2 placito qn horas amico
tuo: ut dicas. dimitte nobis. sicut
2 nos dimittim debitoribus nris Qs
sibi sz vult fieri septuagies sep
cies. Audite fres magnu mul
tem. 2 admirabile sacramentū qm
dns baptizat. e. lucas enā ta
ces ubi quiescamus ymatoces et
quo ecclie. qua scne. q seminate

ad illa ꝓmatoez vetꝰ fuit q̄ nat⁹ e ꝑps. matheꝰ cepit ab abrahā. 2 venit usq̄ ad ioseph despondeo. hūc aūt astrodeo cepit mīare ꝺre ille despondeo. ille astrodeo. qa matheꝰ ꝓmatoez xpi ꝑmedabat. qua dicit ad nos ydo qui nat⁹ e xpc. cepit mīare dicendo Jacob aūt qz ex cepit mīare qui bap tizat⁹ e ꝑps. ibi e ꝓcessu astrologis Iste astrodeo cepit mīare. mādo aūt applent ꝓmatoes septuagīta 2 septē ꝙ mīabat attendite ꝙ exorsꝰ e mīare usq̄ ad ipm adam qui ꝓmꝰ peccauit. 2 nos cū pcō obligatos ꝓmamur. ꝓnciꝑ Jacob usq̄ ad adā. 2 ꝓmatoes mīantem septuagīta septē. hꝰ e a xpo usq̄ ad adā. ꝙs diuisa septuagīta septē. 2 ab adā usq̄ ad xpm septuagīta septē ex ꝙ nulla ꝓmatio pōmissa e. nulla culpa ꝑuenit² ubi nō debat ueniꝛe ꝓpa nō ꝙd ipis septuagīta septē ꝓmatoes emīamur. qui nūm dns i remissōez pcōz ꝑmedauit. qui a baptismo cepit mīare. ubi oia soluunt² ex hꝰ fides adipiscit² cepte maiꝰ ꝯfirmatū in septuagesimo 2 septimo mō mysteriū est remissionis pcōz. Cor ꝓmatoes mīantē a xpo usq̄ ad adā. Dem pauo diligenci⁹ uirtutē ipi⁹ mīu fecerūt. latebras q̄ ei⁹ ignoret. pulsa diligenci⁹ ut ꝑueniat² ad Justitia. lege dn̄i ꝓtat. uez e ꝓpa lex i decē ꝓceptis q̄medat² ydo ille debat decē milia talētoz. ihc e ille mīcordiabilis decalogi septē digito dei. ꝑcepit ꝑps p moysē famulū dei. Debebat ꝙ ille decē milia talētoz. Qd para fig mfiat. pc̄m legis Debebat 2 ille ccti denarios. nō mmꝰ ab code mō ꝓpa 2 ccies ccti fit decē milia. et ccies dem fit ccti ꝙ ille decem milia talētoz. 2 ille decies dem ꝙ legitis ei mō nō recessit e Jn q̄ utrāq̄ manes utrisq̄ para ꝑter q̄ debitoz. 2 utrāq̄ vere deplorator 2 ꝑpetrator Sed ille fuꝰ malus. fuꝰ ingr⁹. siquꝰ nolitur repedē quod accepit. nolitur ꝑstare qd̄ illi in digno fuit ꝑstitū Videre ꝙ fides Quisq̄ cepit a baptismo liberauit. dimissa ꝙ illi decē milia talētoz ꝙ ei remisit. mcīe habet ꝙm sim debitore Quisquis ꝙ ipm pcm. qz mīs videnti trīsgressio legis e. lex ei denati. pcm ꝑ videnti lex ei ꝑ decē. pcm ꝑ videcem Quia pcm ꝑ videri. Qua trīsgressio denarii e. ut ad ea ꝑ videnti Jn lege aūt modꝰ fuit est. trīsgressio aūt pcm e Jam ubi trīsgre deris denarii. ad videndū uenis ꝙ deo magnū mysteriū figurā est. qui missi e tabernacli fabricati omnia ei mīosa dā fuit i magno sacerdote Jnt ccta uela ciliciū nulla fuit fides nō decē ꝙ videri. qz per ciliciū ondit² confessio pcōz qd̄ aūt apli⁹ ꝓmb. ꝑps nosse oia pcta ꝓmedi mīo istro septuagesimo septimo ꝙ septuplū solz pro toto

ppetua. qm septies die volunt ipe
2 finita septenaria rsq; ad caput re
dit. ut eade forma voluat p hmoi
moi reuolutiones forme sepa trise
unt. a septenario mio tm mio non
recedut Qua ei peta dnt. qm sep
tuagies septies dnt. q illud vn
decia duc septies. sunt septuagies
septies Qua q peta dimitti volunt.
q ea septuagesio septio mio pfq
nauit Nemo cot se teat no ingsse
do. ne cot illu teneat qui orat Di
cit ei deq Dimitte 2 dimittet tibi
sed ego poz dimisi. dimitte nec
postea Na si no dimiseris reuocabo
te. 2 qp t dimisera replicabo tibi.
Ro ei mente vitaq. no ei fallit a
fallit ipius. qm sbiecit dicens ecce
2 vobis fiet pr vr. qm e i celis
mineus pcem. pmittae pcem fri ei
pmittq no vis. cohedat discipulos sua
cient q ista vobis itq pr vr celestis.
si no remiseritis vn iqq fribq vris de
cordibq vris Hc dicas i lignu ignosce
co. 2 corde diffetis supplicium ei ondet
tibi deus. mmado videat Nonne deus
vbi dicas. Voce tua ho audit. asciat
tua deus aspicit fri dicis dimitto. di
mitte mchi e cu clamas oe 2 di
mittis i corde. qp blado ore delicta
corde la q obsecrat pmi idisciplina
ti. 2 nolit vapulare. qm sic pstru
but nobis qm volut hec disciplina.
peccatu ingsse mi ecce ingm fri nim
peccauit. Ignosce. ignoui peccauit tuo.
ignosce tuo. ignoui la qto ma
pulet fri ille seruq septuagies
septies te fargam. fri sic
ppetue seruitas discipline dor
mitat. repssa disciplia. sequi ipu
nita negcia Qd q friendu e.
Corripia libris. 2 si opus est
obeibq. fq delictu dimitta.
culpa de corde abiciam. Ido
ei dns sbdidit de cordib vris.
ut si p caritate ipedit disciplina
de corde fratis no recedat Qd
ei tu pm. qp medr ferre fra
metu. Plorad secudu 2 secut.
plorar vred 2 vult ho e villa
crudelitas obsit 2 sonora medi
ci durat secuti i vlm ut homo
sanet. q si vlm patiar. ho
pdit ecce q ista nomici fres
mei. ut si fres meos q peccami
nt omodo diligam de corde
mo. caritate i eos no diuitam
2 disciplina cu opz e dem. ne
p solitudem disciplie ctur ne
quicia 2 ppr dim aterasci. q
recutiu e nobis pcuntes
cora oib corripe. ut ceteri
tiore habeant Ete si ho qd solli
vm e distinguit tpa. 2 solutu
ssione. vm e fri pcem e i
secto. i secto corripe fri pcem
publicu e 2 aptu publice cor
ripe. ut 2 ille emendet. 2 ceteri
timeat

Q ues ptu e medm pce
re q i hoem 2 q i dm fiat.
ptu e medm decet multu tale
tor 2 ceteri demadat. Quinq

o. bn lo. ep

at 2 multiplex fuit at 2 hic a differentia psonaꝝ: et a pumicare petrarum
cum dore ei videte: 2 desistimus
et pigritiam pcare deo at vi
dete secm vnaqq dc no absit
tm: fz aginus iformidabilis oia
2 loqm Ro hic at solu: fz 2 a bu
fictis 2 ab honoe que pena fm
difficilioa fuit pcu et si voluis dispe
stit fuit decē milia pcā mgf aut
multiplex pcā q i ipm fuit: unde
tēptabo sed timeo ne hmoi q ad
malicia rcurrit: 2 qtime pcare
diligit aplo diligenti actu ebriam
pcm: aut mafiectoes i diffidcia
mucrā: 2 vba discipuloꝝ dicit Qs
pt salvari: 2mptu 2 si dicā: ut
eos qui attendit stabilioes operet
2 mafiectoes dei q ifanabiliter
egrat 2 fm dolde fuit: 2 fm hmoi so
moib no desistit a pia desidia
2 pricie dei at hic aplicare aute
pnt octasione qrendi no eoꝝ pe
rent e hec ca: fz illoꝝ iste fm sibil
tatib: qz q dicit 2 apmc magis
poterit 2 apprige eos qm attendit
Qm mafiectoes cu videbit mag
nitudiez pcoꝝ 2 didicerit ebriā
pmc: magis ea adhibebit dolo ne
cessatu e dce Dica utiz 2 po
na pcā qrenti i dm debitqmus
2 qrenqz i hoies: 2 pona no q
pa fuit: fz q cona pena at vnq:
ipsqz capnlet pa sua gloia: fructa
at hoc: pmis dei bnficia ponēs
Qnc ergo fuit hec bnficia: secut

nos no egimus: oia ppt nos egit
e q videt: celu mac tua: acte oia
q i eis fuit: alia arbocs femina
Oportz ei absidc ppt pelagi aqm
mfinitate femina vincte nobis
ipsimuit solis: no tale alienu coꝝ
q i tra paradisi plātauit amoliā
trice dedit: oibq nrenabilib ppe
fuit: gla 2 honoe conauit postea
essem i qtid curta bnfactoe: maioze eid
dignid fect: donacoe sce qm in hoc gsidcs p
sid qm precit de paradiso: sed 2 stabilitate
tuere que ego hoc facta est Postq eni
precit de paradiso. 2 decē milia opatq
illa est bona: 2 decē mille ppe dispe
sacoes pferit silid sid mst: p i dige
tibus 2 bnficia hutibus: 2 celum nob
apuit et paradisum eoppad: filios fec
i imcos et dignos Adoptionem e
dicē nic O, pfiditas dicaꝝ et sa
pcia 2 ggcois dei Dedit aut et
nobis baptismid Remissionis pcoꝝ. et
pene eterne et ergu hcditate: et
decē milia pmist emenda: bo: et
manid poere: et spm i fid i tenda
nra dd q: Post Post tot et tanta
qualit nos dispoi oportebat: Dicit si
p bnagq die nocerem, p illo q ita nos
dilig: i stabilem qd dignu est magis
aut ip mundu mundi e debiti reddere
cedde mi eteꝝ et hic emulus i stabilitate
mea gsistebt Qualit q dispomur:
q ita dispoi debem sdm bnagq
dcm: In legibus ei gnta 2 hic ne

malestrem ſ; ī miſero lingua
petis q̄on. n. vos accuſabo: ſz
t me qm̄ vñ q̄ Chriſt i tripicam.
A ſmis a libēis a miſtris ab
ydolis: a ſ̄ctis a ſcris a mu
liēbus a vnis a ſembz a mūcī
bus. A qualī etate a qualī q̄ue
a q̄li dignitate: hūc a miſtris
ſriam p̄cepit Quid q̄: ſ̄dōme
pectāt ipi ſ: vnaq̄z die gnātē
īm-iātes alienas negociātes cala
mitates: ſupis aſſimilati. adeli
tis mdq̄ puri: Nec-t mac dnāt
alīs ſme q̄rellis eſſe Talis cīd eos
paſſio nō molestat: Talis cāt
nō ſcripat cazz aīaz. Ad pāces
cī zelotipe diſpōit ſūt zt bdet:
et vānc iſlaut ad ſubiectos at tu
anūcia: ad eos aūt q̄ ad hūt et
ad ipos belid ī postmi decreuit
ī mobilit ſe hūt Qt ab eis ſt
rapme: q̄t anūcie q̄t calūpme
adulacōes ſme dēctes Eya q̄
adaptemus ſedm vnaq̄q; dōz
p̄ legem Cm dic ſīm ſmo ſtultū
cus āt ſ gehēne ignīs Cm mſpe
cerit malīāz ad ḡcupīēd: ſa
ēa mēchat eſt Vz ſi q̄s hūlia
uerit ſcīpm ſnd p̄mūs ī no
mtibit ī regnū celoz Vñ at

et adūcūt nozem adūſz ſbic
tos q̄m ēditi ſūt eis. et trem
et ſzmdāt eos ſīra eſſi dſ
ſiliorēs: q̄ſt q̄ mde mchſ
facientes: oīa aūt q̄ſt bēti eīm
q̄ſt pcūnias q̄ſt bona q̄ſumſtū
q̄ eſt mdāc. Vbez ſmōbz ca
q̄ ī negocīs delinq̄t: Cms
dicēt dctōes cōīs ſumſiam
ī tūpa meas dſputatōes tmpūs
qa: anarias aūt neqs ē dicere
Sic cīd q̄ d mōbz ſūt mōchi
neqs q̄ ſ̄ct eſt ī mūdo duasio
nes ſūt: ita neqs hūs ſ cōtio illis
Illi cūd q̄ alonge ab hac cōtu
dīne. ſūt ſpārāt hanc passionē
hūs aūt valde ca mchabi ſūt.
neqs ſcīm ſūt q̄tid eſt malid ītra
cīd expulit vīrtutem malicia ſſ
et tradūnt: dnatur: aūt ſpūſatō
grīme cī ēxpmetrie ca apud in
ſanos illos Et ſi vltrs: hos di
mittētes ad alios bemannis
mūſ ſnes ſbacs Eya q̄ ag-tis ſpūs
ſtemus ī nēſtigrem Vñ cīd
magīme vīdem ego nēſte labōbz
et ſudoribz ſmis be līme ſtz et
hūs q̄m nō attendēt ſ̄ pōs:
multa hūt gōſtant ſſ ſpūs mala

ſibūpis

...nistria ei q̄ est ab empc̄e et bēdi-
one ꝺuc̄it opacōi mstoꝝ labozū:
et inzauñta et ꝓuzia et fruſa eloq̄a
ꝺicit Quarta nutoziens et ſtlāriū
ſt: ſolū negociaz tie aſſiꝝi ꝓſtitut
Dt cēa ꝓuēdi q̄ndē efficiant. oīa
agit: ut tēnant ꝺigētibz nō nūtū
ſtruūt ſtudūt: ſp ſtām ſcā ame bo-
ſcntes Q̄a ꝺicz q̄uta hoꝝ: mutuāt
nes eſtmas ꝓuidaēs ꝺ bēdās
negociacōes: Hiſi Celtis 2 hoc di-
mittentes ad alios bemam: q̄ ꝺc̄it
Et mſtiaces Quā q̄s ſūt hij: Cū
agros hāt: et ꝺuicias q̄ ſūt a tēꝛa
ſia q̄ſigant Et ſing ſtict mdſt
mſtruē: Hi ei aligt nēſtigant qua
ſūt miſeie Dtūt agēdolis: Barba
zis eos ſnfidelitates tacētibz ſame
ſſpiciet Et p totā vitā labozāti-
bus bertigulis ōtinua et ꝺportabi
lia ꝺponūt et mſtiaēnes ꝺnigūt
laboioſas: et ſicut a ſmis et mulie
magis aūt ſic lapidibz vtidē illo
zum cozpibus neq; ꝓꝑa pacem
zeſſpiraze gaudūt: et Dlūctebra
et nō Dlūctc ſilit eos cōpgmunt:
et ullam eis bemā ꝑlent Cuno q̄
fiet bnīs mſtabilibus: Cū ꝓpe mte
ſta hymē labozantes et ſtigōſe
et ymbre et vigilys gſumpti vanis
varmis
zeredūt maibz adſiue et debentus:
ſtumis hmōi et mufiacōis ozneta pro
ꝺmatoēs e opetacōes et actōes et
ſdnacōes 2 ſemenabilia mſtia magſtor
andantes 2 ozreſtātes Cūnq; ād ꝺicz
ma maſdoēs q̄mbz eos negociant: ala
bozibus q̄ndē 2 ſidozibz cozz tozculāia
et ꝺolia implētes eos ad ꝺom negz ꝓuid
ꝺuc̄ gadētes mēſuꝝ: ſz ſtegnū ſmut
tū: ꝺolus ſmet q̄ntat ꝺucētos 2 ꝓnū
cios ꝓſus ꝓcientes argentū: Mona
cho q̄ia eſtmare exoꝛtātur et negz ſ
cozum legibz ādicta: et mūtū hēdz
nūla plenas maledōne ꝓponūt ſnon
ho cātēſima tozū ꝺcipere: ſz ꝺmūdū
tocq; ꝺcipere ſtudent Et g; ſtūnt
eo q̄m ꝺcipere 2 ꝺuōē hēme. et ſi-
bos alene. et hoīe ꝺoſtrene. et ſſpē
laboziby mcem et tozculaꝝ ſplene:
ſz mugit hoz ꝺtūgnant Ido apoſtz
Johēm oportūe aſſtētē ꝺicere
Abſiſte ꝛcūt. 2 hoꝛreſce ſm: ſ q̄ū
ſtūrare ꝺbuiſtāū ē hoīm ſtāq;
Mor aūt ꝺmo nō nūbz nō agnubē.
nō mlūe nō agnis ꝺtrahens ſed
nōbmerpiby q2 et cozneliq; ētūio
ſmt. 2 ſymon cozuarij. 2 petrus ſſ-
cator. 2 paulq; ſpōtaneus. 2 poſt
ꝺtacōem ante vſi. ſſ: 2 ꝺauid
rex ſmt. 2 nab villanū 2 poſſeſſionē
mirauit ꝺns ſmt. 2 nō ſnuerūt
hec ꝓhibitōēs alicui cōz ad vtilē
Hec g; oīa mtelligentes. 2 g; ꝺcē
nulla tulerūt cozrigiaēs: ſalti
ſime feſtiuē ad ꝺmittēdū ꝓcis
pua illa et ſūt vitia Etenī ſmo
tubus ſit credulus nūb mādauit ꝛ

et nō hēmꝫ diuīa subiūctē: neq;
si q̄ꝫ ferīus ꝑ ꝗ. dedit
nobis deꝰ ad aliqm sensū fm fa
ctam: et bene vidam: et oīa illa
petentē dissolue. dz nō remedi
ū nulla or ergo ꝗ. hō dispensa
bit ꝓdentes audiamꝰ vnūsq;
ꝙ ꝑabolā illatus em̄ et ei aut
hoc debitor determinū talē vo
lon ghūe ar ea redde: missr eū
bendi et vxorē z filios eꝰ Una
gō eā dīr mathi lō ex vende
re neq; ab ihīamitare: Erat
ad ipm̄ dāpnū redundabat mors
Bernus em̄ erat z ille. Sed. se ne
effabili ꝑuersitate Vbi em̄ ei re
sere ꝙ has minas vt z simplicia
cem̄ deducat: nō ut veridicꝰ
hi em̄ ꝗ. ꝗ. fecisse nō vnqz ānm
ysse eꝰ petrum: neq; hoc grauī
dedisse ꝗ. qd ergo aliqd ponēs
rem̄ ꝗ. nō fecerꝫ neq; dimisit
debitū: Dare volens aliqd eū
debuit habēr: ut salū ita ad ghīm
mansuetos fiat hi em̄ et discē
debit z dimittis magnidiē pēni
sit simplicius ghīnū ꝙ mīs tātus eū
ꝓcendisse fumachus. i. medica
mētis vbi nō posset euidēter:
Quid ergo ille? longanimis esto ī
me que z redda mihi aut Quis aut
eꝰ visceribꝰ mors absolui em̄: et
mutuū dimisit ei Vides ergo
philanthropiā ꝙ. i. amor hoīm hā
bundantē: Pecuit solus xps Dia
bolum famulū: ipe aut magis eo
qd̄ peccat dedit. Dimittam et tu
ei illi em̄ mihi Volebat
em̄ a principio dare: ꝙ nolebat
sibi et Domi solū. ꝙ z hmōi sm
simplicitatis z ut nō tardiores ab
scedat: qm̄ em̄ eꝰ oīa finiūt et
si gradens ille vngat: ita gressus
andit Viscerib⁹ em̄ mors dimissi
ei dz mihi et ita dolui z illi ago
videri ghīe nō ut nō dolde vendē:
et ut quid cruditas ī ꝓximū cōdamna
mihi ingressus ghīno vsq; ad ḡ. ingr
fiat hīc: z valde acceptabilis Et
em̄ ghīssi z ꝓmisit reddē debitū:
et prides ingrat. z ingratitudinē
magnitudinem debitū dz que posset
fieri indigna fuerit pauly ei cum
ghīssi: neq; ꝓ mihi xpc ꝙ
malitia abusus ē donatus et libā
tur tributa ei a ꝓximo Quare
Juuenes Juuenēs em̄ vnū ghīnū
suos debem̄ ei remī denarios:
suffocabat eū dicēs. ꝓdde qd deb
Vides Diuinus philanthropia. i. amor
hoīm: vides sedm crudelitatē:
Audite qm̄ petimus hoc fiunt hi
em̄ ꝙ petis nō oportet: nihil magis
ꝙ petimus Quid ergo ille. Longa
mihi et dimitto tibi. z oīa redda mihi
Quid aut. Neq; vba ḡ. ignoscit
ē quibꝰ ab salutati ē: Etem xpc
ḡ. dicēs: crucifixꝰ ē a deo mihi
talentis Neq; potest ignoscere ꝙ
qui naufragia effugit: neq;
sues simplicitatis remedia magis mor
et diuinus philanthropia. i. amor
te hoīm: ꝗ oīa illa ob animi
et crudelitatē z medicamenta magis
mens fera. difficilior sufficiens
ghīnū Quid fac fures o homo ī
ipm̄ ꝙpetens. Non seruis adhuc
tempus gladiū ꝓpellens: et dam
emunerationem z donationem ipse
tans: dz inthi hoc intellexit.
neq; meam suoꝝ neq; remissi.
ghīus nō ꝙ cognitibꝰ eius simplici
tio hic em̄ ꝙ determinibꝰ talentis.

hic nō

hic autē p denarijs rogabat Et hic quidē gratiā: hic autē diuaricem Et quidē finalem gressionē arripuit: hic autē diuaricem percutiebat Et neq; hoc hic dicebat Et misit cū in custodiā videres autē gratiam: attulerunt ad diuaricē Neq; habēs hō acceptabile cōtra: nō solū deo Et dolenter tulit ꝙ nō debuit. Quid ergo diuaricē? Dimittoſe tibi omne debitū illud dimisi tibi: q; rogasti me Non oportebat et te misereri gratiæ tuę sicut et ego tui misertus sum? Quid irascens a magistratibus diuaricē tradidit ad pœnam: a cōsentiat se cū simplicibus sua diuaricem donatricē magis autē nō ipse cuerterit: sed qui accepit Deo autē Et cerne neq; omne debitū dimisi tibi: q; rogasti me sicut oportuit et te misereri gratiæ tuę sicut et ego tui misertus sum? Et si cū grauedine tibi hoc videtur: ꝑ oportebat et ad interitū ispiritū. qđ̄ fetū e Et si grauedine est. p̄ceptū primū cotidianē oportebat qui neq; grauabant te illi: ꝑ tu deū cū irritassēs a multa supplicatione reconciliari eis Et ante et tua tibi grauedine e oculū fieri ei qui te grauabant: multo grauiꝰ ꝙ gehennā medē Et si hoc illa quærēs: tuit cognoscēs qui multo est leuius Et qui decē milia talenta debebat nō vocauit cū neq; neq; gubernatorē: ꝑ misit e Deū ante aures gratiæ ingressus effonis: tuit dicit pene neq; iudicium mouit: ecclesiā ad nos e ꝑ mo dimittuntur peccata et crudelis qui nō alios suos crudeles: sed nobismetipsis Cū misericordiā magnorū. cotidiani qui tibiipsi magnorū remissionē nō alij: qui magis peccata nō pyrum In cui quidē operatus es: a p̄ius bona Deus autē nō ita: ꝑ plus te punit: ꝑ et ea que illic e pena Tradidit cui cui autē donec reddat debitū: hō e grauis Neq; cui reddet alioqui Ama cui nō fetus e bustico melioꝝ. relinquit ut pena castigat: quibus irrenouabilia sint carismata a donationes quę tui valuit malicia: ut et hanc solueret legem Quid ergo remissionē malorū deinde ꝙ. cui donationē dimittat et illum cuerte videat: Et nec simplicitate tradidit: ꝑ mutatus Qui cui misit vendi. nō cōtra me hō vbi. quo arcta neq; fecisset: ꝑ ostensio philantropie. i. amoris hominū cōtra magnia sunt autē hō. sua misericordiæ et pene a supplicij Quid ꝙ hō. parabola vult? Hic aut faciet a vobis pr̄ me q. si nō dimittitis unusquisq; fr̄i suo Non dicit pr̄ vr̄: ꝑ pr̄ me Non cui dignum e hoīs tibi vocari primū deū: qui mia primosq; a adiosus est Duo utiq; hic quia. a ignoscēt adiuti peccata mea a alios dimittē? et illud ꝓ hoc ut faciliꝰ hō. fiat: qui cū sua misericordiæ facilius ignoscet ꝙ. a nō simplicitate ab ore dimittē ꝑ a a cuide: neq; adiuto nostros gladio ꝓpellamus remediantes mala In quo cui tali te gestant qui gestant. quale tibi dispari. ira remedians a cetera habens aduersi tempus gubernatē te sententia a deo? Hi aut virtutes a philosophans in illis capiunt retroques hō: a ille cui patiens hō. malū Hi autē misericordiæ molestans a gratulans: tuit ꝓpe sustinebis a obtinuit nō ab illo ꝑ a tempus Ne ergo dicas qui qui cui et Et detrahit: a decem multa operatus e in mala Quino cui duobus: tanto magis nostras cū bustico Dedit cui actionē abluendi peccata mea Una

re q̄to maior tibi fiat: tanto maior petitio dimissionis tibi ē
ssistit. ℣i cū solicitus multa tibi
ta nobis facit ponit: ℟ z iuxta mag-
ꝑdeunt nobis. ℣t quid dicit hoies:
Dyabolo cū quid vnq̄ fiet ꝓnosti:
℣d tu inde multū ꝟbationis occa
sionē habemꝰ: et monstrat hoc ꝙd
℣i aut diaboli ostasio finis est tē
tationū: q̄ formidas o ho iumēta
Vide ergo q̄m luxurijs: masuete
mitatē fiens ꝑuidentias ꝑmul
qndē z magnū petitio ꝑmissionē
sdm̄ patiam z ꝑseuerand: tm̄ hu
iam mansuetudinē z philantro
piam ℣m cū grīstianis nō no
lut uasse: multo magis diligen
bus eū aptior cit ℣itū abstra ū
time libertū ē. Hinc michi fiet
vnq̄ equale ℣ni cū abstra ꝓnq̄
ē. manifestū q̄m z a rōne q̄ne
hit ē erutq̄ ē: z nō q̄simet dicēd
i bonis laboribz z doloribz ℣m
cū nō nomē iustitiē neq; ꝟtutē
potuit z decem multis bonis ℣ir
alios odio habentes nosmetipos ꝓmit
mꝰ. sicut z nobismetipis ꝟfinxa
ꝟfectes alios diligimꝰ ℣t ī hys
vnūsis z venerabilis cis z ipe i
imicis: z si demoēs finit ℣ingt
aut neq; hēbis iuxtā ita ita dis-
ponit ℣nodq; oibz ē malis z ꝓnis
dei altitudo: z si peccauis bema
ponet: z diligens amplioze assumes
libertatē ꝓtiā ℣xplicamꝰ magis hō
dz nullū odio hz ut et nos deꝰ
diligat: ut et si decem multis tātis
finimꝰ obnoxij. miserebz noueris
et misert ℣d et iusta passus es
ab ipo: magis miserē cis ne odio
habeas latronē z fuge eū: ne au
tuis ℣on cū tu es qui offendisti
deū ℟ ille: tu aut z ꝟbatꝰ es
si sustinueris ℣xcusatio qui vinci
figendꝰ erat xp̄c. de cepo quidē
letabat: ꝙ crucifigentibz aut lac
matꝰ ē ita et nos dispon optatū
et q̄to magis iusta patimur: tāto
bis fiemꝰ Nobis cū multa hinc
sunt bona: illis aut mala q̄na
℣d ꝟtā omībz q̄mune ē et
ispūt ℣rgo ꝟtā oībz scipm
confidit et exhibeamus. z decem
multū attentatoz ora aperuit: et
tibi aphoras coronas subtexunt:
z multos tibi longanimitatis
congregauit ꝓuocēs ℣d apud
alios detrahit ℣t quid hō deo
sentiē q̄ ꝓpetuꝰ ē noxias.
℟ nō illis qui audierūt. sibi cū
ipi ꝟpositū pene gdiuersum. ut
nō solū ꝙ ꝓtis. ℟ et de hys que
dete locutꝰ ē tribunal rōem ℣t
cui quidē apud hoies detrahit:
ipe aut apud deū detractibus est
Si aut nō sufficiūt tibi hys:
gnia qui et dñatus tuus detine
tus ē a sathana z ab hoibz. z ap-
cos qui maxie diligebant ℣t
fabiares hymꝰ vnusquisq; eadē pas-
si sunt ydo dixit. si pzem fontibus
declzebus vocauerit: q̄to magis
fontiares eius: ℣t nō detrahit
solū et ꝓnosus demon ille: ℟
et illusit ℣t nō detrahit et in
imbibz: ℟ i maxis obprobrijs z
tentationibz ℣t enim demonem
cū dixit: z euidenter et deo cū
tuum ℣d et bñfactis male
passus es ℣t ꝙ hō maxie pu
co quidē qui tibi mala fecit hu
te z dole: ꝙ te aut ipo et tem
re. qui dō finis es silis. qui sole
sum oīm facit supra bonos et ma
los Si autē et supercrescit
hō oīz inimicitiē deū. qui⁹ si

gitam neqz hō sit difficile: sz
tñ si mang esse hō tibi videtur.
qa te ad gñm dnam ds iosep:
qm ifinitu passus ē. 2 būfecit fi-
bz ds moysen: qm post ifinitas
tribias pro eis deprecatus ē ds
paulū: qm neqz mare gebar q
passus ē ab ipis: 2 roganē ana-
thema ēe p eis ds stephanū:
qm lapidabat 2 rogabat cōtra
eis petrū istud Et oīa hec cogi-
tans pie warn bnersam⁹
ut et nobis deus dimittat oīa
mea delicta gra 2 philantropia
dest amore hoīm dñi nr ihu
xpi: cui gla in scla sclorū Amē
Illo tpe cū
sublenasset oculos
vidisset qz nitendo mag⁹
bent ad eū: dixit ad philippū
Vñ emem⁹ panes ut manducent
hi: Et reliqua
Miracula que
fecit dūs nr ihc xpc si
gnāter dina opa: 2 adtelligen-
dū deū de visibilibz āmonent
gnanā mētem Cuma cū ille
nō ē tlis sba que videri oculi
possit. 2 miracula eis qbus
tptū mūdū regit. vniversaqz
creatura āministrat. assidua te
bitnerūt. ita ut pene nemo
dignet attendē opa dei mira
et stupenda in gnolis seipis
quotidie sed in ipam sua mag
sibi quedā que facit
quotidie xpc pt bstantū cursū
ordinēqz nāe: ut nō magis
si insolita videndo stuperent.
Unde cyrillus vilnerat
Jonā cū miraculū ē grubna
ventre mūdi. q̄ sarcinatio
qnqz milliū hoīm de qnqz panibz:
et tñ hō nemo miratur Illud mi-
rantur hoīes: nō qz magis ē. sed qua
rarū ē Cum cū et mūe pascit vni
versū mundū: n ille qui de paucis
granis segetes creat: sed qz quo
dem Dñs cū multiplicat de panci
granis segetes: inde in manibz sis
multiplicatur qnqz panes. Quis cū
cat i manibz xpi panes aut illi qui
quasi seia cadut: nō quidē tire ma-
dati: sz ab eo qui tūc fecit multipli
cata Hoc ergo āmonū ē sensibz
q̄ erigēdi mēs. et exhibitū oculis
vbi exercet intellectus: ut invisibile
deū p visibilia opa minuta: et
erecti ad fidem 2 purgati p
fidem ecclē xpm invisibiliter vide cupe
mus: quē de rebz visibilibz invi-
bilem nosremus Nec tñ sufficit
hō ignem i miraculis xpi Jnvisibilis
pa mirabilia: quid nob loquem
de xpo Nequit cū si intelligant
ligna sua Nam qz ipe xpc vtus
dei ē: ecclē stm vbi. verbū nobis
Hoc ergo miraculū sicut audiuimus
q̄ magnū sit: quamq ecclē p̄ fun-
dū sit Nō tñ i eius superficie delec
mur: sz ecclē altitudinem p̄scrutem⁹:
Nec cū aliqs mrg: qd miramur
foris Videmus exp̄cadimus mag-
nū quidē. p̄clarū q̄dā. 2 oīo di-
mud: qd fieri nisi a deo nō pos
Laudamus de seo scōrū Sed qd mo-
dū si vias publicas alicubi i
spiciemus nō nobis sufficere laudē
scptor⁹ artificiū qm cas pauices
decoratas q̄ sternit: nisi ecclē legem q̄
nobis p̄ illas indicauit: ita scis
hō qm tñ nsptur deleat pulcri-
tudē. scī. ut āmiret intellectū:
qm āt intelligit qui legit Placet
cū videtur pulchra: alit videt

hic Picturam cū vidis: hoc ē totū
vidisse laudasse Iras cū vidis. non
hō. est totū: qm̄ gnoueris 2 legere
Ctrm̄ dns cū vidis libꝝ si forte nō
eas nosti legē: ꝺ ꝺ purum ee qd'
hic scīm ē. Interrogas quid sit: cū
iam videas aliquid aliud nbi de-
mōstratum ē: a quo qris ignosci
qd' vidisti Alios ille oculos hr: alios
in hōne sitū aptes videtis: Ꝺ ēd
non sitū signa ignotis. Ung
videt 2 laudat: ille videt laudat
legit 2 intelligit Ꝺma g' videnti et lau-
danti: legenti 2 intelligenti.
Dns ī mōte: intelligenti intelligenti.
q dns ī mōte. vbū ē m alio. Ꝑnde
nō qi ignorauerat qd' in mōte strux:
nec nisi cognitor prēmiū ē. ꝟ suscipiē
dū Tubas videt esurientes agnos
nec impiorū panē: nō solū
ꝑ bonitate. vincit ꝑ prāte Quid
enī sola ꝑdesset bonitas nbi non
est panis vñ turba esuriēs pasce-
ret nisi bonitas adesset ptas? Jemna
illa turba et esuriens remanet
Demqz et discipli qui erant cū
dño ī fame 2 ipi tubas volebāt
pascē ne nō remanerēt panes. ꝟ
unde pascēt nō habebant Interro-
gat dns vñ eniam panes ad tu-
bas pascendas Et aut scīpt Hoc
aut dicebat tentans eū: discipli
scīb philippū qr mirabantur ipe
cū sciebat quid erat facturꝰ Cng
bono tentabat? n qz ignorantia di-
scipli demōstrabat. Et forte ng de-
monstratiue ignorātie discipli ali-
quid significant Ipse ergo cū
ipm scīm de qnqz panib⁹ cepit
nobis loqui: 2 quid significet videte
Ibi cū dicebat qre dns ng hoc
fē ignorantia discipli volens ng
fac̄ quando scīebat unde ptam
mirabantur aliqn qd nescirent: an
dare volentes ne discant aliqn in
fragam qd' scīant: scīe volentes
vtrū 2 ille sciat qr mirabant Vtq
hō. nonēat dns: 2 qd' mirabatur
sciebat Quid cū erat facturꝰ ipe
nonēat: 2 hoc nesciē philippū sci-
ebat sitū Quare mirabatur? n qr illa ignorātia demon-
strabat. Et hō quare fecit. ne dyā
ꝑintelligam laudem nr Est
puer dng hic: qm hr qnqz panes
ordeaceos 2 duos pisces Ꝺ ecce
quid sit mr tantus? In duxisset
philippus mirabant. Ducentoꝝ
denariorū panes nō sufficē. quib⁹
tanta illa turba resicerent: car
ibi quidā puer portās quinq pa-
nes ordeaceos 2 duos pisces Et
aut ihc ffacite homines discūbere
Erat aut ibi numer fenū Et dis-
cubuerūt ferme quinq milia hom
Accepit aut dns ihc panes? gras
egit. Et frangi misit ffratri sci
panes. potū aut discūbentes? no
tā quinq panes: ꝟ qr adderat qui
creauerat qd' auctū est Et de pi
scib⁹ quātū sufficiebat Parū est
tuba illa fuisse sanatā: crauy
fragmēta resederūt Et ipa colle-
gi missa sci ne perirent Et ipse
fecerūt vñ cophinos fragmentoꝝ
Hzc mr nr ecclesia. quinq panes
intelligūt quinq libꝝ moysi. me-
ritu nō timuerī ꝟ ordinem. qa
ad vetus testamētū ꝑtinet sos-
tis aut ordēm non creauit ee: ut
ad medulla ejꝰ vna ꝑtinēt
tenuit cui cadē medulla regnē
palee: 2 ipa palea teneqz et ne
herens nr eid labore donatur
Illis ē hec vetus testimēn. de ipm
regnibꝰ caruerūt scīpturoꝝ
Sed si ad eius medullā ꝑtinet:
pascit 2 saciat Scribebat ergo ī
dam puer quinq panes et duos

pisces ¶ Quicunq; q̄b fuit pu-
er iste. forte ꝑplus ipse fuit cār: sen-
sū puerili portabat nō mandu-
cabat. Illa cui q̄ portabat clau-
sa onerabant: aperta pascebant
Dño ante pisces videnē nobis
significāte duas illas ī veri testa-
mēto sublimes psonas que ingeba-
tur ad ꝑplm sanctificandū et regē-
dū: sacerdotis z regis ¶ Et pē in
mīsterio venit aliq̄: qui ꝑ illas
significabat. Venit aliq̄ qui
ꝑ mediā ordei ordebat: ꝑ pa-
lam vero ordei occultabatur
Venit pē vnus virāq; psonā ī se
portans sacerdotis z regis. sacerdotis
ꝑ hostiā quā semp obtulit ꝑ
nobis deo: regis q̄ regimē. ab
eo. z apparet que clausa portaba.
Quas illi implent ꝑ se q̄d per
vetus testamētū promittebatur
Et frangi missit panes frangē-
do multiplicatā sc̄t. Nichil verius
Quinq; cīq; libri moysi: q̄ mitros
libros cū exponūtur tp̄s fugiēdo
hos differendo fecerūt. Hos quia ī
illo ordeo ignorātia primi ꝑpli te-
gebat. de quo primo ꝑplo dicit:
quidā le moyses. velamē sup cor-
da eoz ponit ē. nondū cīs ablati
cār velamē. q̄ nōdū venerat
xp̄s: nondū velū templi fuerat illo
ī tpe nec pendens ostiū. q̄
q̄ ignorantia ꝑpli cār ī lege:
ꝑpica repetatio illa dīs ignorantia
discipli demōstrabat. Nichil igit
barat q̄a timet: q̄ intellectoꝝ
regnavit Quam z pē mīs pasti
ꝑpli: ꝑplm significabat sub lege
constitutū Cur cīq; quinq; milia
cant q̄ mīs. quia sub lege cant
que lex quinq; libros moysi complē-
cat. Unde et quinq; illis pani-

bus laudandi prodebant. non sana-
bant. Ille cum ibi cuncti laudan-
dū: qui z hic turbas de quinq; pa-
nibus panis Iam z sine fine discēbe
bant Carnali. ergo sapiebant;
z in carnalibus quescebant quibus
cibus fenū Que sit ante illa fi. agmēta. nisi que ꝑplus non po-
tuit manducare. Intelligit ergo
quedā secretiora intelligentie. que
intellectu nō potest capi Quod q̄
restat. i. ut secretiora intelligēte
que nō pr capi intellectu illis cre-
dant qui ydonei sc̄t z altos docere.
sicut cānt apli. Unde con. cuplis
mi ipleti sc̄t sum ē q̄. z in tabu-
ā magnū sum ē: z vitis q̄ sputa
te sum ē Quid tūc videbūt animā
te sc̄t Nos cū mirabim. cū audiem
sum ē cū ut illi videbūt: sc̄p tū ē
aut ut nos audiem. Quod i illi
oculi valuerūt: q̄ in nobis fides
Certum quippe cui q̄d oculis nō
potuim. z plam illis simul: qui
de nobis dicit ē. Beati qui nō vidēt
z credēt Ideo aūt: q̄ forte intel
ligim q̄ illa tuba nō intellexit
Et bene nos pasti simul: qui ad me-
diū illam ordei pducti potuim Deiq;
hoīes illi qui viderūt q̄. q̄d pmanē
runt. Illi mīq; hoīes cū audissent q̄d
faceāt signū: Dicebant Quia hic
ē vē ꝑpheta. forte adhuc ideo ꝑphas
xp̄m putabat: q̄ sup fenū discū
bebat Erat aūt ille dūs ꝑpheta.
ī pleto ꝑphas. sanctificato ꝑpheta vid:
sed et ꝑpha Quam et moysi dicit est
Suscitabo eis ꝑpham. sicut tui si-
milem sedm carnē: nō sedm ma
iestatem Et de ipso xp̄o illa dīs
promissionem hāc intellexi: in qui
bus aplis deposuit ne legat. Et
ipse dūs de se aut Non ē ꝑpheta sine

honore. misi in pria sua ysha dns. et
verbū dei dns: 2 mittus ysha sme
verbo dei ysheiar cū ysheus ver-
bum dei: 2 ysheia v. dei dicerent
pora tya ysheias afflatus 2 ipsetus
verbo dei: merming nos ysham
ipm verbū dei. Sic aut ysheia xpc
dns ysharū: sicut angelus xpc dei
angelor. Nam et xpc deus e mag-
ni gsilij angelus Unpm alibi ql
dicit ysha: Qma no legatus nec
angelus sed ipe demes salnos fecit
eos: dz ad salnos faciendos eos no
mittet legatū. no mittet angelū:
sz demet ipe Qms venet: dns
Et ipe angelus Certe no pinge
tū: misi qz ipse sit angelus: ut ecc
dns angelor. Crem angelu. la
tine unus sc. Di xpc michi ami
naret: angelus no diceret Di
xpc michi ysharet: ysha no dicet
Exhortatus e nos ad fidem: et ad
gnpiscenda vitā etnā. Alioq pus
amittamt: 2 alioq fuerit pdoit
Ex eo qz pus amittamt angelus
cōfert: ex eo qz fuerit pdoit ysha
cōfert: ex eo qz vbū dei cito fmq est
et angelor 2 ysharū dns fāt

Dns deus David rege ysrl destruxisset.
cū primo sagittis hostes ac dimer-
sos afflixisset. excommunicate cultus.
ydolorum pndet. e qnto pmo eligēt
regem. rotrem ponet. Dutem
ysrl pfecisset: nicut David cui
meritū tūc no potuit: cui et
testimoniū reddidit dicēs Invenī
in David filiū Isai virū secdm cor meū: q
faciet oēm voluntatē meā. Q vnū
David scissimū meritū qd' tan
dat deo: pcipiat dns: nūc: x pre
fert sumq Dū cui David sacrifi
cio secdm cor dei qui deo placuit. et
qd' mēte gessit ptinet. Dū cui iqt
David cordi dei. cor ipius ingre. et
mentis eius mētem sua anectit.
Hoc ē ut que vult deo velit: 2 que no
vult sibi nolit. Sic cui dns idem
duo nouit 2 quotidie cōtrare debuit
Deniq deus elegit obsequentem: et
sanctum reprobat cōtemptorem. David
qui notus ysrl no cat promouetur:
et saul qui regnauerat spernitur.
Sic ab ombz ad regnū eligitur:
ille a regno ad gladiū destinat.
Hic scā vita pmouit: illū mun
dorum despectio reprobauit. David
adhuc pastor rebellat bonū. ne
fiat brutum: saul grepiendo dum
malū in se pnocat spm. Regnat
David sessimq. sz latenter: saul ui-
ribus efferit cuncta. Sic iam ig
ne. ille putatur. Sic iam regnū
obtinet. ille tyrannō dicit. Sic oc-
ciput possidet dignitatē: ille bz
publicā regni ymaginē. Adeo
David spūs sc̄i ruidet: saul vo
a spū isto deseritur. Denigz da-
uid saul ysequit innocentē: David
vo tradit sibi illesū gaudet p
cuncta. ut et i David spūs sc̄i ma
teriet. 2 i saule spūs malus i nu
cente seuiret: ut dicē dūsmus di
uersa ia mēta demonstraret. et
cause iste horis depugnarent. no do:
qui male sit bone 2 generibz reg
nū aut tollet aut gficet. Invet ab
absolutis saul pnotatū ad bel
lū: dispontū neces. Par potuit:
pugna dirigit. Ar cont hostes hum
ani pauit. audestiū ira. rabiem
i fama: furor furiosum. Pendet
immitē vtraq extremitas. capitur
sigmd: sustinet missū. 2 cū
nondū aut tituum. somno aut

S. Bū Io. epī de David vbi goliad mima nē hostē demicit

tubarū clangor. aut strepitꝰ armo-
rū colliden̄t: p2osiliunt i medū
de aciephilozū castris bn corpe
imanē vastissimꝰ. horrendꝰ statu.
mirabilis visu. crystato vtice. gale
atus. chorusc9s armis. fulgens
gladio. umbone tectus. lorica ves-
titꝰ nōie goliad. Cum stupentib⁹
cūctis. vos vos mḡ ꝯcivꝰ sanctis
admoneo. bonā mea vba deymo
nolite ꝙ nolite pugnare nobiscū
ut pugnet i bello: nolite ḡ nos
solita ī signa ꝯcire bellozū. nemo
gtra alīm pugnet: mltꝰ cōmuꝰ
hostem solito moze debellet. Eli-
gite si potestis vnū ex vobis qui
mecū fortit pugnet: eligite vnū
qui cōtra me dimicet. si potit.
cuꝰ vtus vtute torꝰ demōstret
ꝯcivꝰ: cuꝰ potēta potentes ꝯsu-
mat cūctos? cuꝰ dextra aut nos
vobis ꝑ nos effugat: aut si fuit
victꝰ vos nobis ī ꝑpetuū subia-
ceat. Audiēs deus sanctꝰ rex ꝑplus ꝙ
terret. Formidat cūctꝰ. trepidat
omēs. vnius ob iniuriā metuꝰ. for-
mido occupat. possidet tremor
omnē ī forti duriꝰ. nō ī audaci
animo: nō salus ī bellatore ꝙsistit
stupet cuꝰ goliad metuendꝰ visu
metuēdus armis. metuendꝰ et verb.
tremētibꝰ cūctis. solus dauid ꝙsistit
intrepidus. Rex cuꝰ cū inanimis
hostis ꝯcitat. nō armoꝝ cuꝰmi-
nis fragit. aut superbia vbꝝ imi-
nuit: ꝙ formidinē cūctis vtus di-
uina ꝙstitit. Rex mḡ ad sanc-
ti rex deū formidat: non enim
humana vba aut armaturē po-
tentia pterrefacit. Iste cuꝰ ꝙ mi-
nat leue ē. ꝙ loquit futile. ꝙ
mortale. Ego ḡ illū ꝯuocat
ego pugnā ḡ cū mstruā: aut

iactantia cuꝰ ꝙ superbi vocē ītonā
do mugiente ꝙstitit. Rex cuꝰ
pasceret gregem ī tēpo: orē mitis
leone ꝙ ursō arripuit. ḡ bellua mi-
ceptis pdam ꝙcussit: orē cripuit.
nocentes bestias misit. Hoc exemplo
ecc: imanē belua ꝓtege bello. pug-
na ggredi ar: dei ppli de manu
eius eripuit: ꝙ pm. ut nocentissimaꝝ
belluā dei vtute ꝓtriuit. Non potis
mḡ sanct: nō potis pugnare cū eo
Cuꝰ puer es: ille bellator. Cuꝰ ī-
fuctꝰ es: ille ptꝰ. Cuꝰ pastor es omīd:
ille rex ꝙ ꝑparo ad ꝑlia. Pugna ḡ
ista quā loquer. Dei ē bellū quod (Dauid
geritur celeste arꝫ diuū. Michi ista
ne ḡnauid inimicꝰ: michi qđ hois
vtus ḡficiat. aut potēta bellatoꝝ
ꝯcitat. Adest deus: adest mḡ qui
me ī plium cogit prodire: adest qui
me bellū desiderāt gerere. ꝙ hostem ī-
manissimū mgnificare. Induitur
sanctis armis dauid sanctissimꝰ puer:
ut quasi potentib⁹ armis rex pote
ntissimꝰ vincerem. Ez ut ista arma
ut puer gestare nō potui: quā
goliath ḡnis nō meruit ītrare. De
mḡ ista arma abiectis: nouā et
ignotam gnis dauid arma cōgi
rit. Armis lapides eligit. fundā
sumit: sinistra pastorale ꝯripuit:
ꝯtra goliad de bellandū ꝯgruit.
Ad hoc goliad cū ꝯtuma bementē
aspicer: ingressū erubuit: irrisit arma:
irrisit ꝙ puerū. Irrisit ignauā ex-
tremi: ez nō intellexit mi dauid de
dei virtute ꝓmisit ꝙ puerū: nec tñ
sinit diuinare mi pio diuꝰ. Lapi-
des et fundā irrisit: ez deus se la-
pide mortiferū nescit. Quasi
ad canē mḡ goliad gressū cū la-
pidibꝰ ꝙ ergā. Cuꝰ igit dauid si ar-
mis finissēs mḡ mi ḡnat pugna

dimittere andes: nisi constanter
t hs plm pressisses: nisi dimitta-
dñ contra te dñm prouocasses: fz
re rams bellu fugeres. plm de
clinaes. mihi tibi furtim z dignu
ssphiti memisses pocroz amice es
cane: qui nec vga membr: nec
lapidem qno mozerunq es gnmes-
tus Et maledixit alienigena dauid
i dys suis z dixit Dem itq veni
ad me: z furta te bolucri tuis
z pabulu bestiis Et dauid dixit
ad eu Tu venis ad me fidens i
gladio: ego in deo Tu iremis di-
mis: ego celestibz pugno Tu i
lancea: ego in fide Tu i clipeo:
ego in pie Tu venis ad me i au-
roze hore: ego i potentissimo ge-
nere Deiq mte tua anima v-
tent: mte tuq gladiq coercebit
Dei eni e pugna: dei erit et victo-
ria Inimica in uentiq dnoe uentq
pendet cadauer: Et repet mem: fz
hndme tremit: virilitate mo-
tis hostiu procedit admire
contra semet ipz pugnatum du-
ces: et gemuit i fest ira quevit
dilatu bellu ptinere: ira desiderat
altina victoriam petere Et
dauid pcepit lapidem de fimbria re-
puit: fundc apposuit: z contorsit
percussit i gulud monstri Et lapis
ptanit aerem volans. penetrbat
auras: aerem scindit: z violen-
to ipetu gulue frontis inodit
Et mirabundus astetemes.
tota molam cozpis eu armoz
poteria seeu ptc decerat Deiqne
dauid. festinus accurrit. hostis
gladiu sumit. caput eiq abscidit:
et de tanq manu bellua hostiu
victoriam pcepisse Et uidens eu
gemuisse socij ddissent: in fugam
versi. z israhelitici sede in arta
n penetrentes ppli laudes et
glas dauid simul coepere: dicen-
tes. percussit saul i milibz suis:
et dauid i decem milibz suis Qui
dq ergo te laudibz quibzq glo-
riis pferat sic ait religiose puer:
qui innocentia pares. Juuenes
fortes. senes merito puenisti:
qui potuisti desistentibz cunctis
monstre bellua domare. hostem p-
sticie: tumidu ppli dei tyrannide
In eu desistente rege. rege ipe
z dignitate et merito coronisti:
in desistentibz fortibz. fortiore i
plm psiliisti In fortitudine
ipto et gobie semita molientis:
dñi fortissime gentis victoriam
de hoste. dei ipto tradidisti Tu
hoc pugna monstrasti nec pu-
eros esse posse ibelles. nec a
gla maiores immunes. nec senes
omq ee degnes: qui i oibz cer-
tibz victor si pugnauerit deus:
victus uincebit et defendens tumi-

Sermo de Danidet Absolon

Procedit absolon scelestissi-
mus mente: pdidit sensu: amen-
sit gsilio Insectatur pzem: fu-
gat innocente. insequit gemen-
tem: Usurpat ipiu: patrem
usurpat. regnu inuadit: nouer
cu pze sonectane regni: inuitet:
Et ne tyru regnu pzis sagine
possideat pdidit nepe gsiliu ab-
solon gsilio: dñi pzis dio cu
pit nemini ipiu alumsit sensu:
dñi p cuncta pzis gsiliu desi
derat regnu ffestinat. Peccatis
grat innocente oppime. rebus pze
sumptis mozitur dat contra
dauid gmibus ac muris redit
domo. psequente fugit. Berman

A Sermo iohannis epi de absalon vbi
dauid prem psequit z de plio fugies
obligato guttere arboris nemo suspedi

hostem. relicq̃ affine. ne aut par
rede nutrig etc. luctu auferret:
aut pompeo alg. rem filiu cohibeff. vt
furore filij fugiendo cpestē: deside
rat declinādo patrande sententiam
ppare. Sz crudelitate mente grep
ta tam sedari non potuit: qua m
mame sentia ad ꝑ ꝓficiendū
facinꝰ ꝓnotauit. ꝓ t̄ nocentia
ꝗrit apud reos pcti suscepisse. ꝑ
tū molestie ꝑ fluctuosos t̄rie.
Dauid sessimꝰ tot domestice cpa
tus qꝝ nō deliq̃ offendit. tot
ploꝝ rabiem qꝝ non lesit. t turbu
absoloꝝ vnq est reus. et vnusquis
tuꝰ ꝑtem ꝗsumat cpetitq. Ad mat
rem credam pie fuisse mitiꝝ ma
nq. ꝓnotauit innocentē. vbi
ri facinꝰ alienū. vnq patrande furo
tot milia nefarie cōpellit: vnq
demencia domestica efficit nūcios.
offendit enī Dauid filiū: qꝝ finē
tem vbiqꝝ nolunt parricidium
semp enī scelera dū nō sentiunt
nt resciūt. et t augmenta facinoꝝ
ꝓfitet: quotiens sceleris ipūm
tate peccat. Dei enī t absoloꝝ fines
ctus facinꝰ nō vindicat. t par
tendū pie reddidit facinꝰ ne
rat. Hoc voc mq̃ cpetitꝰ t fali
res amoneo: voc affectu pietatis
cohortor. Cur t alienū facinꝰ ir
mitis: Cur furentis famā ad
mare: Cur pricida filios ac de
mentes cpistis: Deserite ipso
desertē rem: deserite nouo simplici
no mōitus furorem enī si desti
tie reflabit. qui ut audaces vin
mē ꝓnotauit. Terre salue pcat.
qui nature mira debellat: solue
gradit. qui pietatem pie t pugnat. Aut enī reflabit dum
penitet. aut ꝓsecabit ut

piat. Ego enī doleo rem: doleo im
piū: doleo nouo supplicio mouerim
Quis te in hoc facinꝰ ꝓsilire: parricī
da detrime docuit. Quis furor
cudere tam īmane facinꝰ ꝓnotauit.
Si offendit ꝓ t. si lesit furor:
quīmo nec offendit nec lesit. Dum
cat furorem pietas: affectus famā
super: crudelitate nā debellet dum
nūq̃ tabuit ꝓ qꝝ nō lesit. qm forsi tam nō offendet si lesisset. Cedat
affectus: cohibe pietate. tabi pas dū
a pte manū armis: q defendere
debes. q si qs audes alteri audere
gremisses. Vbi nā solatiū pies.
vbi ꝓsidiū genitores inuenīet: si
filios senserint parricidas. Hinc
qū tertia tuta sit si domestica
nobis obsistit. Deste z mitte pe
cudes pietatis imā gsumat: z quib
nā denegat vocē. nō tū denegat
pietate innocente prime nepotis
t. prem occidē scelus. Ipsam mgu
rue facinꝰ tandem. z cū g. ipe
mortalibꝰ cunctis ignotā Cessa nā
ab isto scelere. cessa ipe ne te sp
bom omes cohorrescant: ne audā
tes qꝝ te qs nō nocuisse dissimt
Cessa mq̃: ne q. post te tm furen
ne petrat te vitā auctore. Cur
mundo nouū facinꝰ tradis.
Cur dotate qs nata nouā nomē:
Cur cupre pietate horresc. Cur
audes ꝓfitē: qs nouo supplicio
cogitat dū vindicate. Intra
patrande furor nō admitte. nō
fue refrenat: audesne t pene:
t manus accedit. Cupit facinꝰ
cepti festinat: t placere: desi
deat scelꝰ dispōit t statuit
petrare. Pereunt in nephas
tarda sunt cuncta: festinati

offendit. aut ideo te offendit. q nō lesit.

minuit

ad facinꝰ videndꝫ remorai dispo
sita. Cupit parricidiū q̄ q̄plē
q̄ gerat: festinat prēm̄ ut rupē
q̄ occidat: Sitit sāguiē pri
cruorē appetit gemorie. Timet
differe ne modiū: ne aut na
remota desiccat aut furia dilata
lagnescat Disponit apere bellū
: atice diligent Digit pugnaꝑ
: cognate classes a semet ardes
cunt Hyn pricida epcipiū cor
prem rplanat: Hyne dauid
ut prauꝰ filio abentes ducē
eqrat Dcire mḡ filio meo absa
lon Iude demencia comē gemo
rem eqrgit: Hyne clemēcia
ut prūde prauꝰ opposit Iude
furor: Hyē pietas opauꝰ: Iude in
sana: Hyne una ut pomꝫ: Hyn cru
delitas: Hyē bonitas ostēdit:
Parricida nō lesine nsanit: da
md ledit et mīnetur Debellaꝫ ab
ad ipietate pietas: nec mouꝫ
pietas prē. nec gladio vitꝫ
: nec troze mutatꝫ Parricidaꝫ
natoꝝ frangitꝫ: nec inimici
mitu deiectꝫ obdmatꝫ i pena
i supplicū tragitꝫ: nec salutē
alīquo iā mouet: qui prēm
salute spoliare conatꝫ Respice
iam scelestissime hostis. nephande
iam respice parricida: respice
ign vsq; neq; in te cūcta gueri:
respice contra te. ab ipō rerū
natura pugnari. Et ḡnis cōtra
te dimicet celū. mouebitur ira
q̄ctq; pugnet: tū aliud te ignoīa
z opinatū sustinet bellū: aliud
ubi iā pati e plus: q̄ fugiēte
q̄cquid. Perarmē interemat: et
festinantem occidēt. Homi cū ḡstas
q̄ctq; q̄s cīs. q̄s gsprīs. quos
aut mḡ furor cōtra prēm armā
mt. aut prīs tonā te nocturnas pro
nocauit: Et magnis digne ome
gr te exercat gladios. vibrent en
ses. lanceas torqueat. ut dolor
lesi prīs tuo ītim delectat: tūc te
fugiente arbor coripiet. ram
mterimet: ligna suspendent
Adest ign arbor i campo ramo
rū telis armata: que te coripi
et fugiente. Perarte rapiet:
prīs īmerīa in parricida defen
det Ade mḡ arbor: q̄ nō prem,
ut ubi pcatm audiuit missa di
plere contendit Fuit pons bel
lum apūtus enadē: qm gem
rezi nece conati ēs irrogare
Ign immisso bello. pstīnt hos
tes. aduersary cadūt. īmici
buntur: nudat hostis: desert
parricida Iam sua i sinus cū
spirit penā: ia supplicīū debi
tū sibi suoz mīam regnoscit.
Pia timet. ia formidat. unꝰ pro
perīū medīat ītim Demū
mal pcur. mūlam gscendit
dat se i fugam pīpitem. pen
pere festinat ad arborem: cu
n adicꝫ z ictu violenti ītimet
immissus. malū subducto et sub
rer cōcam i campos: elapso. in
serit ramis. obligatum ligamī
nissimo gnatē colligatq; ut
pendēs iam mozmq; ib ombz
tucmt: qnē ia nec telū pomꝫ
bimī gspicē. nec ira blīq; pe
sustinere O nephandū mīnd
parricide Immīa prīs non
pugnatꝰ gladius. nō hostis
mang. nō natalīcīs ictus defe
dit: ꝑ bndicāt ligna. arbor
blasch. rami defendūt. u. e
e villa creatā q̄ mota nō fmt:
cū ipm dnm senseīt mone
m scelcis auctorē Ign redeūt

primos affectus ille tuus dies nō
meruit: qui nos prius ferissime noluit

§ matheum

Tunc illo tpe Abeūtes phei gsiliū inierūt
ut capent ihesum in sermone Et veh-
Hec eo tpe || Omnia tēpa cmgdē
quo totū mūdi monarchia sub uno
homine principatū redacta est ppe pare.
et gentes quandam i pleno pacis fuerūt est.
ut unusquisq; censū sibi imperij redderet Cuius
rei testis ē liber euangelista. qm tpe q
dñs 2 salvator nr natus ē haut legem i
plo indeor allata descripsit dicens Exijt
edictū a cesare augusto ut describeretur
universus orbis Unp hac re cū cesar au-
gustus herodem antipr filiū nideos
preferet ut ei tributa exigeret. 2 romāo
pareret ipse Ergo pdicture dño et salu-
atore nō gentis magna inter nideos
nata fuit ppe reddituru census. alijs
dicentibz pro securitate 2 quiete. quia
romāi principes p eis multiplicauerant debe
tributa solui. 2 contra scribis 2 phēis
dicentibz nō debe ppli dei hūanis legibz
esse subiectū. maxime cū decimas et
primicias 2 spontaneas oblationes deo offerer
Et quia scribe 2 phēi ut sepe dixim
ad hoc dnm sequebant. ut cū ul i ope
ul i sermōe irprehendi possent. sub hac occa-
sione gsiliū tenētes mittūt ei discipulos
suos cū herodianis dicentes O magister.
scimus qz uerus es. et viā dei i veritate
docēs. 2 nō ē tibi cura de aliquo. non enī
respicis psonā hoīm Dic ergo nob. quid nbi
videtur. licet censū dare cesari an nō? Ad
cuius malitiā grabāt ut dū unū ex eis quibz
affirmaret. aut illoz animos ipsoz odio mitiga-
rent. ut scilicet si diceret. licere. reprehendere?
ab alijs qui censū dare nolebāt. ul videt?
esse grauis legi dei Si videt? vo diceret nō
licere. quasi qm rebellionē gr̄ cesarem moneā
cognitarent a ministris herodis reprehensi teneā?
Herodianos aut uel ministros herodis vocat.
qm pūbē vectigalia exigebāt ul ēte illos
quos scribe 2 phēi qz ponere herodi tributa
soluēnt illudentes herodianos vocabant
Et quia ut dns ait. scribe 2 phēi sile
sunt sepulcris dealbatis blandiant et simu-
dulenta ērogatiōi promittebāt ei dicētes
Magr scimus qz uerus es. 2 viā dei i veritate
docēs. 2 nō ē tibi cura de aliquo non enī
respicis psonā hoīm. Ipse ē enī illoz qui
alios frustrāde decipere conant ut p̄ mīcē

1 scelus
crudā de bello. parricidi matrone
bellū gestauo? cum sagine dilui?
cum supplicio imanis crudelitas
sepelitur Gaudent omes cedi
letant? 2 solus unus plangit filiū:
parricide lamētar? mirū plus
plangis glose pz: ei lamētans q
filiū absolon. qm quod ausus ē
fugisse quibus? Quid fles scelest-
tū.? qui cū petrae bobus parri
cidiū? Frangit? gla victus cōtē
ptus: flenū hostis miserū? Ver ter-
ra ee potuit? in victoria: si parri-
cide plangit? pena ille tuus non fuit
filius: qm sic pīs violauit? Te
no crepserūt cuncti. nō unus qbz
para zelo mundi? fz illa arbor
te uita ē. illa defendit: illa lesi
pīs imitā que te nō audeāt
uindicare Defensio tua secuti
tate pīs attribuit: 2 parricidij
audacia remotiorē pcr te est i
uia nē defensa ē: et pīs
pietas renouata Nouo cū sup
plicio debuit mori: qm scelo
nouū scelus p pīs quoti
uolunt meruisse ¶ finis dō
Deus Amen

Explicit

audiens adulantibz dicebant. ut blandi
mentis pnosceret si q̄ vlis ē respondent sibi
q̄d' illi q̄m mirogat placē pbant. Qd'
dō illi de dño fraudulenti dicebāt. nos
sine ē tributa bile side credi dēmq. illi
verū ac simplicē ee negāt. a quo pro-
cedit omne sapia. ē cū quo sine spe ē est
aīe cuiusq; ars ē elvangelio. Vos docuit
me magr ē duc. et būdicti. sūt cū.
mēs sci eorū magri. q̄ magr ēt vnus
ē xp̄c. Ipe aūt dixit ē qua ut aut
scripta omnib; hō medax. Qui aut ē elua.
Ego sū via veritas ē vita. Iam quoq;
dei ē bite dicit. q̄ nō fefellit aliquē.
nec fallit ab aliquo potuit. q̄m fratribz que
prepit dicē dabit quod promisit. Non cū
aliqua psonā hoīs q̄ nec ptr̄ pmittere
aliq; audet. nec ptr̄ diuitis aliquem
eligit. Ih q̄ in suo fratre vidit deuotione
ipm effecit sapientē. De quo bātissime
apls petr̄ dicit. In bitate ptr̄ q̄m nō
psonaz accept deus. Ih ē omī gēne q̄
operē mstrat. acceptꝰ ē illi. Cesar aūt nō
augustꝰ ih ybrim successor eius sub
quo dñs passus ē mtelligit dēmq; omēs
cū ipatores romanos cesares appellant
bantur a primo gayo cesare. qui ob duas
causas cesar ē nūcupat. q̄ nil q̄m ce-
so mēs venire exigit. nil q̄ cū capitis ē nāq; Cognouit ille
negotia cor aūt Quid me tentatis ypo-
crite. Sapia sep sapienē agere. Et primū
cognitores tentatoz demudant ut sic salte
ī eo cogerēt cognoscē dimitare q̄m
ptm ē dei cognitores homi ī tuer sepā
rasse ī ur Que sps ī corde hoīs occul
ti videt deus. Et vē tentatores suos
ypocrisi appellatos ē dargunt q̄ aliud
ore pferebat ē aliud corde vernebant
ypocrita cū grece latine similator dic.
Quo nomine illi vē accusent quillibet ho
tendit exigi. aliud fingat mens aliud loq̄tur
ista q̄m cū dño dicent. Oste denarium
Qui ab hinc dicit. Unde in nūmisma
rensq; numisma ē ut ysidorꝰ dicit. so
lidꝰ aureꝰ ut argenteꝰ sue evens dr
ante nūmisma. q̄ noīb; principū effigies
sepe signabat. Et illi obtulerūt ei de
narium. Denarius greci cū nūmi q̄m p
decē nūmos ipendebat ē habet ymaginē
cesaris in se sculptam. notatq; inscriptū
Et ait illis cuius ē ymago hec ē inscriptio.

c

Dicit ei cesar. Sion q̄ ignorantia trinitatis
salutarem descendat. manifeste
patet. q̄ ei sps sancti ymago ē nūmo. Si
ceptatores suos trinitatem ut illis cum
ei sps ymago respondentibz vanabiliter et abs
q; ipsensione. et q̄ deū dō ē q̄ sibi cesar cesa
ri reddendū ee docet vñ ē subdit. Et ut
illis ait reddite q̄ sibi cesari cesar ē q̄ sibi
deū deo. Et si dicēt ait reddite q̄ sibi cesari
cesari. dē tributū betigal ē censū. Et q̄
sunt deū dō. dē decias primicias ē spōnta
neas obtiones vbi subtili. q̄ sidandū q̄
sunt cesari ymagis sue censū. a sibi sub
duc gentibz. sic deū omīs ymagines
sue figuras a nob exactari ē Jn denario
q̄m ipe ymago regis exprimebat. Homo
aūt dei mētē hoīs ad ymaginē ē
similitudinē sui ē dei. ipo dño dicente
faciamus hoīem ad ymaginē ē similitudinē
nostrā. Unde ymagis figuras ī se exprimi
nolūt. q̄m dicebat significatiue ī sup nob
simile vltq; mi dñe Quicadmodū ergo
cesari denarii ī quo ymago eius exprime
bat. a subditi exquirebat. sic opt deū
imolatā ī nobis sua ymaginē vltq;
nemine in pnā actibz ut cū sps mozabus
Silaz cet q̄sidandū ei ut q̄ pmū homo
ymaginē dei in se pcreatus imolasti
negligendo hō hoī subditi cū. q̄ ī tuo
cū fecisti deū hoīem ad ymaginē et sibi
similitudinē sua. nō aūt pfuit hō homibz. si
quidē pisibz maris ē volatilibz cel
ē bestijs tre postq̄ dō pl pcepit ut
hoīes margia vxe ē semina diuerterēt
et esse cepit. ab q̄mplenda pnā hoīs
solemnia q̄asiuit deū hoīes hoīem
quos amor dei nō pmouebat ad bo.
salutē trā hoīs coherere a malis. Jam
dō xp̄ianoz tribz dina pmittenda ordi
nauit ut cet ī cetera dei nō solū pl
tor ē pontifex. si princeps cet in secula
ut iste ecclesiaz dei verū mstrat et
ille errantes defendat. Et q̄ iste non
pt corrupte vbo ille fortat fortis et
nolūt. ecclesiastica sūpe disciplina
phibeant a malis ē pmittē vegetam
et q̄m pmittit dei nō sps subdit mūda
nis lagrib; gstringant. Et ideo gēnes
xp̄ianas pcepitis ee subdit ē mīsi. ut
dei voluntate nob ipante obedientes
ē mxi. salutarib; pcepti reddat q̄ne
sps cesari cesar ē q̄ne sps dei deo vñ
apls nos amonet dicēs omnib; pote

bz ꝓsublimoꝛibz subdin estore. q2 nō est
pōs nisi a deo que aūt a deo sūt ordina-
ta sūt. 2 qm pōt resistere dei ordinacōi
resistit. Et ideo reddite oībz debita cui
tributū tributū. cui vectigal vectigal. cui
honorem honorem. cui timoꝛē timoꝛē. Qꝫ non
solū ꝓ verbis. sz ꝑ exemplis intendam
ostendit. qui 2 deo reddidit. q sūt debita
finem dolūtate 2 cesari que sūt cesaris
qui ꝑ se 2 petro tributū reddē nosse sic
sequit. Et i euāg. q2 cū accessissent ihu qui
didragma acceperūt ad petrū dixerūt
ei. Magr vr nō solvit didragma Et ait.
etiam. Et cū intrasset petꝝ p̄uenit eū
domū ꝑ̄ceit eū ihc dicens Quid tibi
videtur symō. Reges tre a quibus
accipiūt tributū ul censū a filiis suis
an ab alienis Et illo respondente ab
alienis. ait Ergo liberi sūt filii Vrāt
nō scandalizemus eos Vade ad mare et
mitte hamū Et eū piscem qui p̄mus as-
cenderit tolle 2 aperto ore eius inuenies stā-
terē. illū sumes da eis ꝑ me et te Cuius
ex exemplū sequit idē petrus discipulos suos
admonet dicens Deū timete regē hōni-
ficate. 2 inf. Subiecti estote oi humane
creature sue regi quasi p̄cellenti sī
ducibz tāq̄ ab eo missis ad vindictā ma-
lefactoꝝ laudē vo bonoꝝ Certū nāqz ē
qm si sūm p̄ceptū mandatū sectabi-
mini nos hortabit nos hortatore sequēte
viderimus qd nob aūt sequa ꝓsit ꝑ
dūm nrm ihm xpm venire et regnare
i secula seculoꝝ Amē ꝑ̄m oj.

Et ibāt que loquēs ihs ad turbas
ecce princeps vn̄s accessit et adora-
uit eū dicēs Dne filia mea nūc defuncta
ē sz veni ipone manū tuā sup eā
et vivet Et ihs iens cū eo et discipuli
ei. Et ecce mulier que sanguinis fluxū
xii annis patiebat accessit retro et tetigit
fimbriā vestimenti eius. dicebat enim intra
se. Si tetigero tm vestimentū eius salua
ero. Et ihs conuersus et videns eā dixit
Confide filia fides tua te saluā fecit. Et
salua facta est mulier ex illa hora. Et
cū venisset ihs in domū archisynagogi et
vidisset tibicines et turbam tumultuan-
tem dicebat. recedite. non enim mortua
est puella sed dormit. Et deridebant eum
Et cū ei⁹ turba ei⁹ eiecta esset intrauit
tenuit manū eius. et surrexit puella. Et
exiit fama hec in vniuersam terrā illā.
Et transeunte ihu inde secuti sunt eum
duo cecī clamantes et dicentes. Miserere
nob fili dauid. Et cū venisset in domū
accesserunt ad eum cecī. Et dicit eis ihs
Creditis quia hoc possum facere vobis
Aiunt illi. Etiam dne. Tunc tetigit oculos
eoꝝ dicens. Secundū fidē vrām fiat vobis
Et aperti sunt oculi eoꝝ. Et comminatus
est illis ihs dicens. Videte ne sciat quis
Et exeuntes diffamauerunt eum in tota
terra illa. Hec illis exeuntibus ecce
obtulerunt ei hoīem mutum demonium
habentem. Et ejecto demonio locutus est
mutus. Et mirate sunt turbe dicentes
Nūq̄ apparuit sic in israel. Pharisei
autē dicebant. In p̄ncipe demoniorū
ejicit demonia. Et circuibat ihs ciuitates
omnes et castella docens in synagogis eoꝝ
et p̄dicans euāgelium regni et curans
omnem languorem et omnem infirmitatem.
Videns autē turbas misertus est eoꝝ
quia erant vexati et iacentes sicut oues
non habentes pastorem. Tunc dicit discipulis
suis. Messis quidem multa operarii autē
pauci. Rogate ergo dominū messis ut
mittat operarios in messem suam.

Et conuocatis duodecim discipulis suis
dedit illis potestatem spirituum immundo-
rum ut eiicerent eos et curarent omnem
languorem et omnem infirmitatem. Nomina
autē duodecim apostoloꝝ sunt hec. Primus
symon qui dicit petrus et andreas frater
eius. Jacobus zebedei et iohannes frater
eius. Philippus et bartholomeus. Thomas
et matheus publicanus. Jacobus alphei
et lebeus cognomento taddeus. Symon
chananeus et iudas iscariothes qui et
traditor fuit eius. Hos duodecim misit
ihs precipiens eis dicens. In viam gen-
tium ne abieritis et in ciuitates samari-
tanoꝝ ne introieritis. Sed ite potius ad
oues que perierunt domus israel. Euntes
autē p̄dicate dicentes. Quia appropin-
quauit regnum celoꝝ. Infirmos curate
leprosos mundate. mortuos suscitate.
demonia eiicite. Gratis accepistis gratis
date. Nolite possidere aurum neque argen-
tum neque pecuniam in zonis vestris. non
peram in via neque duas tunicas neque
calciamenta neque virgam. Dignus enim
est operarius cibo suo. In quamcūq̄ autē
ciuitatem aut castellum intraueritis in-
quirite quis in ea dignus sit et ibi
manete donec exeatis. Intrantes autē
domum salutate eam dicentes. Pax huic
domui. Et si fuerit domus illa digna
veniat pax vestra super eam. Si autē
non fuerit digna pax vestra ad vos re-
uertatur. Et quicūq̄ non receperit vos
neque audierit sermones vestros exeuntes
foras de domo ul ciuitate illa excutite
puluerem de pedibus vestris. Amen dico
vobis tolerabilius erit terre sodome et
gomore in die iudicii quam illi ciuitati.
Ecce ego mitto vos sicut oues in medio
luporum. Estote ergo prudentes sicut
serpentes et simplices sicut columbe.
Cauete autē ab hominibus. Tradent enim
vos in consilia vestra et in synagogis
suis flagellabunt vos. Et ante presides
et reges ducemini propter me in testi-
monium illis et gentibus. Cum autē tra-
diderint vos nolite cogitare quomodo aut
quid loquamini. Dabitur enim vobis in
illa hora quid loquamini. Non enim vos
estis qui loquimini sed spūs patris vestri
qui loquitur in vobis. Tradet autē frater
fratrem in mortem et pater filium. Et
insurgent filii in parentes et morte
afficient eos. Et eritis odio omnibus
propter nomen meum. Qui autē perseue-
rauerit usque in finem hic saluus erit.
Cum autē persecuti fuerint vos in ciui-
tate hac fugite in aliam. Amen enim
dico vobis non consummabitis omnes ciui-
tates israel donec veniat filius hominis.
Non est discipulus super magistrum nec
seruus supra dominum suum. Sufficit
discipulo ut sit sicut magister eius et
seruus sicut dominus eius. Si patrem
familias belzebub vocauerunt quanto
magis domesticos eius. Ergo ne timueritis
eos. Nichil enim est opertum quod non
reuelabitur et occultum quod non scie-
tur. Quod dico vobis in tenebris dicite
in lumine et quod in aure auditis p̄dicate
super tecta. Et nolite timere eos qui
occidunt corpus animam autē non possunt
occidere. Timete autē magis eum qui
potest et animam et corpus perdere in
gehennam. Nonne duo passeres asse
veneunt et unus ex illis non cadet super
terram sine patre vestro. Vestri autē
capilli capitis omnes numerati sunt.
Nolite ergo timere multis passeribus
pluris estis vos. Omnis ergo qui confi-
tebitur me coram hominibus confitebor
et ego eum coram patre meo qui in celis
est. Qui autē negauerit me coram homi-
nibus negabo et ego eum coram patre
meo qui in celis est. Nolite putare quia
ueni pacem mittere in terram non ueni
pacem mittere sed gladium. Veni enim
separare hominem aduersus patrem suum
et filiam aduersus matrem suam et nurum
aduersus socrum suam. Et inimici hominis
domestici eius. Qui amat patrem aut
matrem plus quam me non est me dignus
et qui amat filium aut filiam plus quam
me non est me dignus. Et qui non tollit
crucem suam et sequitur me non est me
dignus. Qui inuenit animam suam perdet
eam et qui perdiderit animam suam
propter me inueniet eam. Qui recipit vos
me recipit et qui me recipit recipit eum
qui misit me. Qui recipit prophetam in
nomine prophete mercedem prophete
accipiet. Et qui recipit iustum in nomine
iusti mercedem iusti accipiet. Et quicūq̄
potauerit unum ex minimis istis calicem
aque frigide tantum in nomine discipuli
amen dico vobis non perdet mercedem
suam. Et factum est cum consummasset
ihs precipiens duodecim discipulis suis
transiit inde ut doceret et predicaret in
ciuitatibus eoꝝ. Johannes autē audiens
in vinculis opera christi. Ait illi ꝓ duos
discipulos suos. Tu es qui venturus es
an alium exspectamus. Et respondens ihs
ait illis. Euntes renuntiate iohanni que
audistis et uidistis. Ceci uident claudi
ambulant. leprosi mundantur. surdi audiunt
mortui resurgunt. pauperes euangelizantur
et beatus est qui non fuerit scandalizatus
in me. Hec illis nuntiantibus cepit ihs
dicere ad turbas de iohanne. Quid existis
in desertum uidere. Arundinem uento
agitatam. Sed quid existis uidere. Homi-
nem mollibus uestimentis indutum. Ecce
qui mollibus uestiuntur in domibus regum
sunt. Sed quid existis uidere. Prophetam
Etiam dico uobis et plus quam prophetam.
Hic est enim de quo scriptum est. Ecce
ego mitto angelum meum ante faciem
tuam qui preparabit uiam tuam ante te.
Amen dico uobis non surrexit inter natos
mulierum maior iohanne baptista. Qui
autē minor est in regno celorum maior
est illo. A diebus autē iohannis baptiste
usque nunc regnum celorum ui patitur
et uiolenti rapiunt illud. Omnes enim
prophete et lex usque iohannem prophe-
tauerunt. Et si uultis recipere ipse est
helias qui uenturus est. Qui habet aures
audiendi audiat. Cui autē similem exis-
timabo generationem hanc. Similis est
pueris sedentibus in foro et clamantibus
uicissim sociis suis et dicentibus. Cantauimus
uobis tibia et non saltastis. Lamentauimus
et non planxistis. Venit enim iohannes
neque manducans neque bibens et dicunt
demonium habet. Venit filius hominis
manducans et bibens et dicunt. Ecce homo
uorax et potator uini publicanorum et
peccatorum amicus. Et iustificata est
sapientia a filiis suis. Tunc cepit exprobrare
ciuitatibus in quibus factae sunt plurime
uirtutes eius quia non egissent penitentiam.
Ve tibi corozain ve tibi bethsaida quia si
in tyro et sidone facte essent uirtutes que
facte sunt in uobis olim in cinere et cilicio
penitentiam egissent. Verumtamen dico
uobis tyro et sidoni remissius erit in die
iudicii quam uobis. Et tu capharnaum
numquid usque in celum exaltaberis usque
in infernum descendes. Quia si in sodomis
facte essent uirtutes que facte sunt in te
forsitan mansissent usque in hodiernum
diem. Verumtamen dico uobis quia terre
sodomorum remissius erit in die iudicii
quam tibi. In illo tempore respondens ihs
dixit confiteor tibi pater domine celi et
terre quia abscondisti hec a sapientibus
et prudentibus et reuelasti ea paruulis.
Etiam pater quoniam sic fuit placitum
ante te. Omnia mihi tradita sunt a patre
meo. Et nemo nouit filium nisi pater neque
patrem quis nouit nisi filius et cui uoluerit
filius reuelare. Venite ad me omnes qui
laboratis et onerati estis et ego reficiam
uos. Tollite iugum meum super uos et
discite a me quia mitis sum et humilis
corde et inuenietis requiem animabus
uestris. Iugum enim meum suaue est et
onus meum leue. In illo tempore ibat ihs
sabbatis per sata et discipuli eius esurie-
bant et ceperunt uellere spicas et manducare
fricantes manibus. Pharisei autē uidentes
dixerunt ei. Ecce discipuli tui faciunt
quod non licet facere sabbatis. Qui ait illis
Nonne legistis quid fecit dauid quando
esuriit ipse et qui cum illo erant quomodo
intrauit in domum dei et panes propositionis
comedit quos non licebat ei manducare
neque his qui cum illo erant sed solis
sacerdotibus. Aut non legistis in lege quia
sabbatis sacerdotes in templo sabbatum
uiolant et sine crimine sunt. Dico autē
uobis quia templo maius hic est. Si autē
scissetis quid est. Misericordiam uolo et
non sacrificium. Non condemnassetis
utique innocentes. Dominus enim est filius
hominis etiam sabbati. Et cum inde transisset
uenit in synagogam eoꝝ. Et ecce homo
manum habens aridam. Et interrogauerunt
eum dicentes. Si licet sabbatis curare.
ut accusarent eum. Qui ait illis. Quis
erit ex uobis homo qui habet ouem unam
et si hec cecidit sabbatis in foueam nonne
tenebit et leuabit eam. Quanto magis
melior est homo ouis. Itaque licet sabbatis
benefacere. Tunc ait homini. Extende
manum tuam. Et extendit et restituta est
sana sicut altera. Exeuntes autē pharisei
consilium faciebant aduersus eum quemad-
modum illum perderent. Ihs autē sciens
secessit inde et secuti sunt eum turbe
multe et curauit eos omnes et comminatus
est eis ne manifestum eum facerent. Ut
adimpleretur quod dictum est per ysaiam
prophetam dicentem. Ecce puer meus quem
elegi dilectus meus in quo bene complacuit
sibi anime mee. Ponam spiritum meum
super eum et iudicium gentibus annun-
tiabit. Non contendet neque clamabit
neque audiet aliquis in plateis uocem eius.
Arundinem quassatam non conteret et
linum fumigans non extinguet donec eiciat
ad uictoriam iudicium. Et in nomine eius
gentes sperabunt. Tunc oblatus est ei
demoniacus cecus et mutus et curauit eum
ita ut loqueretur et uideret. Et stupebant
omnes turbe et dicebant. Nunquid hic est
filius dauid. Pharisei autē audientes dixerunt
hic non eicit demonia nisi in belzebub
principe demoniorum. Et cum uidisset ihs
cogitationes eoꝝ dixit eis. Omne regnum
diuisum contra se desolabitur et omnis
ciuitas uel domus diuisa contra se non
stabit. Et si satanas satanam eicit contra
se diuisus est. Quomodo ergo stabit regnum
eius. Et si ego in belzebub eicio filii uestri
in quo eiciunt. Ideo ipsi iudices uestri
erunt. Si autē in spiritu dei eicio demonia
profecto peruenit in uos regnum dei. Aut
quomodo potest quis intrare in domum
fortis et uasa eius diripere nisi prius
fortem alligauerit et tunc domum eius
diripiet. Qui non est mecum contra me est
et qui non colligit mecum spargit. Ideo
dico uobis omne peccatum et blasphemia
remittetur hominibus spiritus autē blas-
phemia non remittetur. Et quicūq̄ dixerit
uerbum contra filium hominis remittetur
ei. Qui autē dixerit contra spiritum sanctum
non remittetur ei neque in hoc seculo neque
in futuro. Aut facite arborem bonam et
fructum eius bonum aut facite arborem
malam et fructum eius malum. Ex fructu
enim arbor cognoscitur. Progenies uiperarum
quomodo potestis bona loqui cum sitis
mali. Ex abundantia enim cordis os loquitur.
Bonus homo de bono thesauro cordis sui
profert bona et malus homo de malo
thesauro profert mala. Dico autē uobis
quod omne uerbum otiosum quod locuti
fuerint homines reddent rationem de eo
in die iudicii. Ex uerbis enim tuis iustificaberis
et ex uerbis tuis condemnaberis. Tunc
quidam ex scribis et pharisei dixerunt
magister uolumus a te signum uidere.
Qui respondens ait illis. Generatio mala
et adultera signum querit et signum non
dabitur ei nisi signum ione prophete.
Sicut enim fuit ionas in uentre ceti tribus
diebus et tribus noctibus sic erit filius
hominis in corde terre tribus diebus et
tribus noctibus. Uiri niniuite surgent in
iudicio cum generatione ista et condemnabunt
eam quia penitentiam egerunt in predicatione
ione et ecce plus quam ionas hic. Regina
austri surget in iudicio cum uiris generationis
huius et condemnabit eos quia uenit a finibus
terre audire sapientiam salomonis et ecce
plus quam salomon hic. Cum autē immundus
spiritus exierit de homine ambulat per loca
inaquosa querens requiem et non inuenit.
Tunc dicit reuertar in domum meam unde
exiui. Et cum uenerit inuenit eam uacantem
scopis mundatam et ornatam. Tunc uadit
et assumit septem alios spiritus secum
nequiores se et ingressi habitant ibi. Et
fiunt nouissima hominis illius peiora
prioribus. Sic erit et generationi huic
nequam. Adhuc illo loquente ecce mater
eius et fratres stabant foris querentes loqui
ei. Dixit autē quidam ei. Ecce mater tua
et fratres tui foris stant querentes te.
At ille respondens dicenti sibi dixit. Quis
est mater mea et qui sunt fratres mei.
Et extendens manum in discipulos suos
dixit. Ecce mater mea et fratres mei.
Qui enim fecerit uoluntatem patris mei
qui in celis est ipse meus frater et soror
et mater est. In illo die exiens ihs de
domo sedebat secus mare. Et congregate
sunt ad eum turbe multe ita ut in nauem
ascendens sederet. Et omnis turba stabat
in litore. Et locutus est eis multa in
parabolis dicens. Ecce exiit qui seminat
seminare semen suum. Et dum seminat
quedam ceciderunt secus uiam et uenerunt
uolucres et comederunt ea. Alia autē
cecidit in petrosa ubi non habebant terram
multam et exorta sunt continuo quia non
habebant altitudinem terre. Sole autē
orto estuauerunt et quia non habebant
radicem aruerunt. Et alia cecidit inter
spinas et ascenderunt spine et suffocauerunt
ea. Alia autē cecidit in terram bonam et
dabant fructum aliud centesimum aliud
sexagesimum aliud tricesimum. Qui habet
aures audiendi audiat. Et accedentes discipuli
dixerunt ei. Quare in parabolis loqueris
eis. Ille autē respondens ait illis. Quia
uobis datum est nosse mysteria regni celorum
illis autē non est datum. Qui enim habet
dabitur ei et abundabit. Qui autē non habet
et quod habet auferetur ab eo. Propterea
in parabolis loquor eis quia uidentes non
uident et audientes non audiunt neque
intelligunt. Et adimplebitur in eis profetia
ysaie dicentis. Auditu audietis et non
intelligetis et uidentes uidebitis et non
uidebitis. Incrassatum est enim cor populi
huius et auribus grauiter audierunt et
oculos suos clauserunt nequando uideant
oculis et auribus audiant et corde intelligant
et conuertantur et sanem eos. Uestri autē
beati oculi quia uident et aures quia audiunt.
Amen dico uobis quia multi prophete et
iusti desiderauerunt uidere que uos uidetis
et non uiderunt et audire que audistis et
non audierunt. Uos ergo audite parabolam
seminantis. Omnis audiens uerbum regni
et non intelligens. Hic est qui seminatus
est secus uiam. Qui autē in petrosa seminatus
est hic est qui audit uerbum et continuo
cum gaudio accipit illud. Non habet autē
radicem in se sed est temporalis. Facta
autē tribulatione et persecutione propter
uerbum continuo scandalizatur. Qui autē
in spinas seminatus est hic est qui audit
uerbum et sollicitudo seculi huius et fallacia
diuitiarum suffocat uerbum et sine fructu
efficitur. Qui autē in terram bonam seminatus
est hic est qui audit uerbum et intelligit
et qui fructum affert et facit alius centesimum
alius sexagesimum alius tricesimum.
Aliam parabolam proposuit illis dicens.
Simile factum est regnum celorum homini
qui seminauit bonum semen in agro suo.
Cum autē dormirent homines uenit inimicus
eius et superseminauit zizania in medio
tritici et abiit. Cum autē creuisset herba
et fructum fecisset tunc apparuerunt et
zizania. Accedentes autē serui patris familias
dixerunt ei. Domine nonne bonum semen
seminasti in agro tuo unde ergo habet
zizania. Et ait illis. Inimicus homo hoc
fecit. Serui autē dixerunt ei. Uis imus
et colligimus ea. Et ait. Non. Ne forte
colligentes zizania eradicetis simul cum
eis triticum. Sinite utraque crescere usque
ad messem et in tempore messis dicam
messoribus. Colligite primum zizania et
alligate ea in fasciculos ad comburendum
triticum autem congregate in horreum meum.
Aliam parabolam proposuit eis. Simile est
regnum celorum grano sinapis quod accipiens
homo seminauit in agro suo. Quod minimum
quidem est omnibus seminibus. Cum autē
creuerit maius est omnibus holeribus et fit
arbor ita ut uolucres celi ueniant et habitent
in ramis eius. Aliam parabolam locutus est
eis. Simile est regnum celorum fermento
quod acceptum mulier abscondit in farine
sate tribus donec fermentatum est totum.
Hec omnia locutus est ihs in parabolis ad
turbas et sine parabola non loquebatur eis
ut adimpleretur quod dictum est per profetam
dicentem. Aperiam in parabolis os meum
eructabo abscondita a constitutione mundi.
Tunc dimissis turbis ihs uenit in domum
et accesserunt discipuli eius dicentes ei.
Edissere nobis parabolam zizaniorum agri.
Qui respondens ait illis. Qui seminat bonum
semen est filius hominis. Ager autē est
mundus. Bonum autē semen hi sunt filii
regni. Zizania autē sunt filii nequam.
Inimicus autē qui seminauit ea est diabolus.
Messis autē consummatio seculi est. Messores
autē angeli sunt. Sicut ergo colligitur
zizania et igni comburuntur sic erit in
consummatione seculi. Mittet filius hominis
angelos suos et colligent de regno eius
omnia scandala et eos qui facit iniquitatem
et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit
fletus et stridor dentium. Tunc iusti fulgebunt
sicut sol in regno patris eorum. Qui habet
aures audiendi audiat. Simile est regnum
celorum thesauro abscondito in agro quem
qui inuenit homo abscondit et prae gaudio
illius uadit et uendit uniuersa que habet
et emit agrum illum. Iterum simile est
regnum celorum homini negotiatori querenti
bonas margaritas. Inuenta autē una pretiosa
margarita abiit uendidit omnia que habuit
et emit eam. Iterum simile est regnum celorum
sagene misse in mare et ex omni genere
piscium congreganti. Quam cum impleta
esset educentes et secus litus sedentes elegerunt
bonos in uasa malos autē foras miserunt.
Sic erit in consummatione seculi exibunt
angeli et separabunt malos de medio iustorum
et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit
fletus et stridor dentium. Intellexistis
hec omnia. Dicunt ei. Etiam. Ait illis.
Ideo omnis scriba doctus in regno celorum
similis est homini patri familias qui profert
de thesauro suo noua et uetera. Et factum
est cum consummasset ihs parabolas has
transtulit se inde. Et ueniens in patriam
suam docebat eos in synagogis eorum ita
ut mirarentur et dicerent. Unde huic
sapientia hec et uirtutes. Nonne hic est
fabri filius. Nonne mater eius dicitur maria
et fratres eius iacobus et ioseph et symon
et iudas. Et sorores eius nonne omnes apud
nos sunt. Unde ergo huic hec omnia. Et
scandalizabantur in eo. Ihs autē dixit eis
Non est profeta sine honore nisi in patria
sua et in domo sua. Et non fecit ibi multas
uirtutes propter incredulitatem eorum.
In illo tempore audiit herodes tetrarcha
famam ihu. Et ait pueris suis. Hic est
iohannes baptista. Ipse resurrexit a mortuis
et propterea uirtutes operantur in eo.
Herodes enim tenuit iohannem et uinxit
eum et posuit in carcere propter herodiadem
uxorem philippi fratris sui. Dicebat enim
iohannes illi. Non licet tibi habere eam.
Et uolens eum occidere timuit turbam
quia sicut profetam eum habebant. Natalibus
autē herodis celebratis saltauit filia herodiadis
in medio et placuit herodi. Unde cum iuramento
confessus est ei dare quodcumque petisset
a se. Illa autē ante instructa a matre sua
ait. Da mihi hic in disco caput iohannis
baptiste. Et contristatus rex propter iusiurandum
et eos qui simul recumbebant iussit dari
et misit decollauit iohannem in carcere.
Et allatum est caput eius in disco et datum
puelle et detulit matri sue. Et accesserunt
discipuli eius et tulerunt corpus et sepelierunt
illud et uenientes nuntiauerunt ihu. Audiens
autē ihs secessit inde in nauicula in desertum
locum seorsum et turbe audientes secute
sunt eum pedestres de ciuitatibus. Et exiens
uidit turbam multam et misertus est eis
et curauit infirmos eorum. Cum autē sero
factum esset accesserunt ad eum discipuli
eius dicentes. Desertus est locus et hora
iam preterit. Dimitte turbas ut euntes in
castella emant sibi escas. Ihs autē dixit
eis. Non habent necesse ire date illis uos
manducare. Respondentes autē discipuli
dixerunt ei. Non habemus hic nisi quinque
panes et duos pisces. Qui ait illis. Afferte
mihi illos hic. Et iussit turbas discumbere
super fenum et accepit quinque panes et
duos pisces et respiciens in celum benedixit
et fregit et dedit discipulis panes discipuli
autē turbis. Et manducauerunt omnes et
saturati sunt et quod superauit de fragmentis
tulerunt duodecim cofinos plenos. Manducantium
autē fuit numerus quinque milia uirorum
exceptis mulieribus et paruulis. Et statim
compulit ihs discipulos suos ascendere nauem
et precedere eum trans fretum donec dimitteret
turbas. Et dimissis turbis ascendit in montem
solus orare. Uespere autē facto solus erat
ibi. Nauis autē in medio mari iactabatur
fluctibus erat enim contraria uentus. Quarta
autē uigilia noctis abiit ihs ad eos ambulans
super mare. Et uidentes eum discipuli
ambulantem super mare turbati sunt dicentes
quia phantasma est et prae timore clamauerunt.
Et statim ihs locutus est eis dicens. Confidite
ego sum nolite timere. Respondens autē petrus
dixit. Domine si tu es iube me ad te uenire
super aquas. Qui ait. Ueni. Et descendens
petrus de nauicula ambulauit super aquas
ut ueniret ad ihm. Uidens autē uentum
ualidum timuit et cum cepisset mergi clamauit
dicens. Domine saluum me fac. Et continuo
ihs extendens manum suam tenuit eum et
ait illi. Modice fidei quare dubitasti. Et
ascendentibus eis in nauem cessauit uentus.
Et uenientes in terram genesar. Et cum
cognouissent uiri loci illius misserunt in
uniuersam regionem illam et obtulerunt
ei omnes male habentes et deprecabantur
eum ut uel fimbriam uestimenti eius tangerent
et quicumque tetigerunt sanati sunt.

defuncta ē q2 tpe quo dns m carne appmt
synagoga religione 2 legis obsnatōne
defecerat Tūc etēm tumultuabz rebus
ppria amsit dignitatē. q2 nec sacdotl
honoz ppū decuit hēbat. 2 tpli ireuēn-
tia 2 hostiaz īmolatio nō solū spualit
z ecclē nec hystoriali obsnabatur 2 roga
mr ergo primcpis q filia qua h̄ecgtur
moyses p synagogā libātē dnīa q
orauit clemētia Et q2 melliore cam
nō alr a morte aīe posse liberari mst
p tēnatuēm vngentis filij dei 2 ētē
cmsdē primcpis dcr dr Vem īpone si
cā manū tuā 2 vivet Quang etēm dns
ī sēptus alij nīatuēm sīgt filij sic
p ypham dr Ur q auertis manū tuā et
dextrā tuā de medio sinu tuo. Et ivit.
Mitte manū tuā de alco cmpe me 2 liba
me de aquis nīlis Ur ergo sup defuncta
filiā suā manū īponēt rogatus fuit
quatf p tēnatuēs dñi mstriū videns p
dicuit dies ypham dcs suscitabit vob
de fribz vīs rog me npm audiet myra
oīa que locutus fuit vob Et q2 aduenīte
plenitudine tpis nō solū de synagoga car-
ne assumē z ecclē dēū mr hōies visibiliter
dignatus ē se mostrare rē subūgentem &
surgens ihc sequebat cū 2 discipulis Et
ecce mlier que sagīs fluxū patiebatur
xp ānis accessit retro 2 tetigit fimbriam
vestimēti eius Sicut archisynagogi filia
sīgt synagogam sic mlier que fluxū sagīs
patiebat xp ānis sīgt ecclām ex gentibz
fluxū cū sagīs īmūdicie sīgt peccāt
nr p ypham dicat fluxū 2 hōrendo 2 abul-
cerib īfundauerūt. sagīs sagīe tangit
Ad quo fluxu sagīs se liberari optabat ihc
qm dicebat. libera me de sagīnibz defluxi
salutis mee Sion aūt primitiuū videt
q h̄ mlier xp ānis fluxū sagīs patie-
batur Ur cū alr ewan. q̄uedrat puella
h̄ archisynagogi xp ānis hēbat etatis
Cōsidāta ergo vtrag lēne agnoscamus q2
q puella nata ē. cui mlier cepit īsu-
mari. q̄ illa xp ānos hēbat etatis. ista
xp ē fluxu sanat Juxta vo spualem mcth
gentiū q̄ synagoga nata ē. ecclā ex gē
nibz cepit mfirmari q2 facile agnoscūt
vitia in q̄a ē vulnerib Gentilis ergo pplis
ex eo vilioz ē cepit ex quo ppbis videoz
clarus ē. Si cū nr dixim puella xp ānoz
etatis defuncta ē tpe pubtatis appmgere vid
fimur q2 tpe libatōis nr ydēptōis m
strē videa sm nō agnouit libatōē mgis
morte elegit q̄ vitā Juxta hui sensū
nō datur a mstrio q archisynagogus
filiā suā octauo loco mīculoz adnō
rūsitatam rogame 2 ecclēsia ergo
galilee tēde tuenē p̄. mīracūlū dūs ī
galilea fecisse scīs de aqua vi. sed in
descendēs de mōte leprosū curasse item
puerū centurionis a palsi sanasse
Quid socrū petri febricitātē habuisse
q̄tū mare turbatū sedasse sexto m
regione gerasenoz hoīem a legione
dēoīū curasse septim. m ānite sua
copharnaū paīticū curasse octauo
loco submetat mchi synagogā q filia
rogatus nolens a mstrio ēdūcitur
excludi Subitur ecclā 2 mlier a fluxu
sagīnis curata 2 petro aūt accessit q
nō dūo manēte. z p̄ q̄ ascensionē
credidit ecclia ex gentibz Del ete ac
cessit retro. q2 nō solū incarnatōis
eius mstriū agnouit. z ecclā passionis eius
vestigia imitat 2 petro cui p̄ dūs
dr ē. eius vestigia imitari sicut ipe
dr 2 ewan. Si quis vult venire p̄ me
m legē pōpit p̄ dūm dēū suū abnīa
bis tūc petro ecclām q ad dūm ac
cessit admonz dicens xp̄c passi est
p vob. vobis relinqns exēplū ut sequa
mr vestigia eius Et vides quam dr se ī
manie dz sicut ille abnīat. 2 ipe abne
gauit accessus ergo ecclie curvis ē nō
curvis mytā illud ypheū Accedite ad
eū 2 illuminamini. fimbriam vestimēti
tangē ē incarnatōis eius mstriū agnos
cē 2 fr. illud spualiter dūce Qui eius
dei ī diuinitate tangi nō pt. q̄ fimbriā
vestimēti tangendo exhibuit. z ī se
ī humanitate visibilem demostrat. Dice
bat enim mē se si tetigo eius fimbriam
vestimēti eius salua ero pulcre dicit
ur mē se dicebat q2 vis ecclie fides
nīl operū magis īvide ē q̄ intuitu
eius clarior ī ospū dei appareat sua
bona opa fiegt ab hūanis aspīb
absondit de qua p ypham dr

omnis gta eius ab mrg ihu tactu eius vestimē
ti salutē esse credidit. q2 p incarnatōis eius
mysteriū genus humanū saluari posse non
dubitauit. dr ihc quesitus videns eam
dixit Confide filia. Confessio diu ad
mittit. respōsū misericordie eius significat ad
ecclām. Quasi enim terrena nō sentiens
diu videbat q̄ ydola manuū suaz
muliēs creatorē suū deū ignorabat
Et ppe cū fide tangē cepit. sentiens ei
ostendit. q̄ p sua gram mētē ecclie ad
se videndā illuminat. Ad q2 p fidem
recte mercat vōce dr. Confide filia fi-
des tua te salua fecit. Et salvata est
mulier ex illa hora. Quam signis sola
rum attendit. nō puta fidem mulieris
sed hec agnoscit. Cuius p fidei
fructus euāl. manifestis declarat dicēs
Que cū audisset gens substantia in medio
ne. ab illo potat cucurrit. Qz cū vi-
disset dñm in turba ambulare solo tac-
tu vestimēti eius posse sibi salutē credebat
q̄ mihi medici i possile fieri gubernabat
Dñs et accessit retro et tetigit fimbriā
vestimēti eius. Statim stetit fluxus
sanguinis ei. et vtute fidei ut dñs gubernat
ut Quis ē qui me tetigit Negantibz
autē omnibz dixit petrus. et qui cū illo
erant precipue turbe te comprimunt. et affli-
gūt. et dicis quis me tetigit. Et dixit
tetigit me aliquis. Nam et ego āliquē
nouī vtute de me exisse Videns ait
mulier. q2 nō latuit. tremēs venit
et prodens ei pedes eius. et ob quā
causā tetigit cū indicauit coram oi
populo. et quōmō. q festinū sanata sit
dr ipe dixit illi. filia fides tua te
salua fecit. Fide ergo filia vocatur
que tū pfide fidem habuit. Spiritalit
autē ut dicimus significat ecclām que filia
dei p adoptionē. Quia sicut aut evāl.
testat aut reperit ei. Dedit eis potē
tiam filios dei fieri. cui p gratiam dicit. Au-
di filia. et vide. et inclina aurē tuā. Q.
nec p fidē salvat. q2 sicut scriptū est
Justus ex fide viuit. Et sine fide impos-
sibile est placere deo. Vñ dñs mulieri charissime
aut. O mulier magna ē fides tua. fiat
tibi sicut vis. Notandū aut q2 cū
dñs ad filiā archisynagogi resuscitandā
pgēt. oppressa et iuuenē sanata ē. Quia cū dñs
ad synagogā docendā veniret. ecclā ex gē-
tibz credendo antecedunt salutē mysterii illius
plenitudinē. Ethiopia puerum manu eius. Ethio-
pia eius que migrauit plenitudo significat. ecclām
significat q̄ gentibz ingredime primo corpus
Ethiopia generationis puerū q̄ ecclā ex gen-
tibz ad synagogam credidit. oportet eum q̄ di-
cāre q2 mulier nec in domo nec in vrbe. q̄
ab vrbe lege excludebat. et in via ei occurrit
q2 gentilis plebis multam et ignorantem dei et
legis notitiā habebat et ido quasi mundus a dis-
cooperto duo obtrebat. Sicut cū dñs ad pu-
ellam tendebat mulier in via sanata ē. q2
dñs plo mdcto probabat fidem gentili ap-
plabat sicut alibi de centurione aut dñs
Dico vobis nō inueni tantā fidem in israel
Unde apli indeles dixerunt vob quidem
oportuit primū loqui verbū dei. sed quia re-
pellitis illud. et indignos vos iudicatis vite
ne. ecce imus ad gentes Nam fer-
re est maior fides mulieris gubernat q̄ ar-
chisynagogi. quā cū archisynagogis
deū in domū sua venire rogasset et in
trante eūdi ut redeundi cū laborare fessi
mulier pfide credēs michil laborāde sentit
sed tm fimbriā vestimēti tetigit Sed p̄ea
dñs mulieri in trāte tentatur. filiā archi-
synagogi in domo irrisorie. Quia in fine
istī synagoga credituna ē mysterii illius
apli Cū plenitudo gentili subintrauit
tūc omnis israel salus fiet Et non
p̄ q̄ sp̄uale ē. sz q̄ carnale. Deinde
q̄ spūtuale. idest nō pnis synagogis
credidit que spūalis fuit. sz gentilis plebis
que erat alienis Deinde synagoga que
spūalis fuit Venias et nos fides tua te
deinde pfectam gratiam agendo. simus in
xpō secum ut fides sibi fanat cohēdes q̄
dñs ut q̄ diuit et regnat cū do pre
et spū sco in secla seculoz Amen